ΤΟ ΠΑΡΟΝ
ΤΥΠΙΚΟΝ

ΕΔΙΟΡΘΩΘΕΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μάρκου ἱερέως Μαρῶ
Τοῦ Κρητὸς.

Τετύποται δὲ Ἐνετίῃσι παρὰ
Ἀνδρέᾳ τῷ Ἰουλιανῷ.

Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. ᾳχπέ.

1685

122426

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΓΗ̃Σ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ̃Σ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Τῆς Ἱεροσολύμοις Ἁγίας Λαύρας, τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα. αὐτὴ δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. μενῶν Ἔτι δὲ καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Εἴδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Κεφάλαιον, α'.

Πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον, ἤγουν περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας, ἀνέρχεται ὁ Κανδηλάπτης καὶ ποιεῖ μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, Καὶ κατελθὼν σημαίνει τὸ μικρόν. Καὶ συναχθέντων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα ἄρχεται ὁ Ἐκκλησιάρχης. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ψάλλει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν τὸ, Εὐλόγει ἡ ψυχήμου, ἡσήχῳ φωνῇ καὶ ἠρεμαίᾳ. Εἶθ' οὕτως λέγομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν ἦχον τῆς κυριακῆς. Ἱστῶμεν δὲ, στίχους, δ'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου γ'. Δευτεροῦντες τὸ ἓν. Δόξα καὶ νῦν θ'. τὸ Τροπάριον τοῦ στίχου. Εἶτα τὸ φῶς ἱλαρὸν, προκείμενον. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. Ἀπὸ δὲ, τοῦ καταξίωσον, στιχηρὸν τοῦ στίχου, τὸ ἀναστάσιμον. Καὶ ἕτερα τῆς Θεοτόκου προσόμοια γ'. Δόξα καὶ νῦν θ'. τὸ, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου. Γὸ τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἴδησις τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, καὶ τῆς ἀγρυπνίας διὰ τάξις. κεφ. β'.

Μετὰ τὸ δῦναι τὸν ἥλιον μικρὸν, ἀπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης. Καὶ ποιεῖ μετάνοιαν τῷ προεστῶτι. Εἶτα ἀνέρχεται καὶ κρούει τὰς βαρέας χολέως, Ψάλλων καὶ τὸν ἄμωμον. Μετὰ δὲ τὸ πλήρωμα τούτων, Ἀπέρχεται καὶ ἅπτει τὰς κανδήλας. Καὶ εὐτρεπίσας τὸν θυμιατὸν, Τίθησι λαμπάδας, μετὰ κηρομανουαλίων, εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας. Ἔπειτα ἐξερχόμενος, σημαίνει τὸ μέγα. Εἶτα τὸ σιδηροῦν. Καὶ ὑποστρέψας ἵσταται κατενώπιον τῶν ἁγίων θυρῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναστὰς, ποιεῖ μετάνοιαν τῷ ἡγουμένῳ ἢ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, Ἔδηλον ὅτι μὴ ἐνδημούντος. Καὶ ἀπελθὼν ποιεῖ μετανοίας, γ'. ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, Καὶ εἰς τοὺς χοροὺς, πρὸς μίαν, Πάντων τῶν ἀδελφῶν καθημένων. Εἰσελθὼν δὲ καὶ εἰς τὸ ἅγιον βῆμα. Λέγει τὴν εὐχὴν τοῦ θυμίαματος καθ' ἑαυτόν. Ὁ δὲ Κανδηλάπτης, ἐκφωνεῖ. Κελεύσατε, γεγωνοτέρᾳ φωνῇ, Κρατῶν καὶ τὴν λαμπάδα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Θυμιάσας δὲ ὁ ἱερεὺς στρόειδῶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Θυσιαστήριον, Ἐξέρχεται διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν. Καὶ ποιήσας σταυρὸν, μετὰ τοῦ θυμιατοῦ κατενώπιον τοῦ Ἱλαστηρίου, Ἀπέρχεται Ϛ θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου. Εἶτα τὸν καθηγούμενον, Ϛ εἰς τοὺς δύο χοροὺς κατὰ τάξιν, Τῆς λαμπάδος δηλονότι προπορευομένης αὐτοῦ. Ἐξελθὼν δὲ Ϛ εἰς τὸν νάρθηκα, καὶ θυμιάσας ἐν ταῦθα τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ τάξιν, ὑποστρέφει, Καὶ εἰσελθὼν ἔσω τῆς βασιλικῆς πύλης, χαράττει μετὰ τοῦ θυμιατοῦ στρόν. Καὶ ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως, τὸ, Κύριε εὐλόγησον, Καὶ θυμιᾷ αὖθις τὸν προεστῶτα, ἢ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Εἶτα τὸν Ἅγιον. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τρα-

δ'.

πέζης, καὶ ποιεῖι στρῶς τρεῖς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ. Τελευταῖον ἐκφωνεῖ οὕτως. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν Σ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ ἀμὴν ἄρχεται ὁ Προεστὼς, ἢ ὁ Ἐκκλησιάρχεις. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Λέγοντες αὐτὸ δὶς μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους. Εἶτα πάλιν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, Χῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, Λέγοντες καὶ τοῦτο ἅπαξ. Εἰθ' οὕτως Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, αὐτῷ Χῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ θεῷ ἡμῶν. Εἶτα ἄρχεται ὁ Ἐκκλησιάρχεις γεγονωτέρᾳ φωνῇ εἰς ἦχον πλ. δ'. τὸ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κν', ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, συμψαλλόντων αὐτῷ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ κανδηλάπτου ἐξελθὼν τοῦ Ἁγίου θυσιαστηρίου, καὶ ποιήσας μετανοίαν κατ' ἐνώπιον τῶν ἁγίων θυρῶν. Ὡσαύτως Σ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται εἰς τὸ στασίδιον αὐτοῦ. Ὅτε δὲ φθάσωμεν τὸν στίχον, τὸ Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, ποιεῖ ὁ Ἐκκλησιάρχεις μετάνοιαν τῷ ἡγουμένῳ, Σ ἀναφωνεῖ τὸν στίχον ὑψηλότερον. Πληρουμένου δὲ τοῦ ψαλμοῦ, γίνεται συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ διακόνου, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς Ὅτι πρέπεισοι πᾶσα δόξα.

Ἐστέον δὲ, ὅτι ὅταν λέγωμεν τὸ, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα. Ὁ ἱερεὺς ἀπελθὼν λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ λυχνικοῦ ἱστάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ καθίσμα ἤγουν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ μετὰ μέλους εἰς ἦχον πλ. δ'. Εἰς δὲ τὸν γ'. ψαλμὸν ἀναῤῥοοῦμεν μικρὸν τὸ δευτέρον καὶ τρίτον ἀντίφωνον, εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας. Ἐν ἑκάστῳ δὲ ἀντιφώνῳ ποιεῖ ὁ διάκονος μικρὰν συναπτὴν, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὁ δὲ ταχθεὶς μοναχὸς κανονάρχεις, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συνήθους στιχολογίας, λέγει τὸν ἦχον, καὶ ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τῆς ὀκτωήχου, εἶτα θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος ὡς ἔθος ἐστὶ Ποιῶν τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ καθηγουμένῳ, Ἡμεῖς δὲ ἱστῶμεν στίχους, ι', ἀπὸ τοῦ ἐξάγαγε ἐκφυλακῆς, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ'. τοῦ ἦχου, καὶ ἀνατολικὰ, δ'. καὶ τοῦ Μηναίου, γ', εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν θ'. τοῦ ἤχου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τὸ α'. Εἰς δὲ τὸ στιχηρὰν, τὸ, ὅτι ἐκραταιώθη, ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς, Σ ὁ διάκονος, καὶ ποιοῦσι μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, ἢ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὡς προείρηται. Καὶ εἰσελθὼν ἀλλάσσουσι τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἐν τῷ διακονικῷ. Καὶ ἐξελθόντες ἐν τῷ ναῷ εἰσοδεύουσι μετὰ τοῦ θυμιατοῦ Τῶν λαμπάδων προπορευομένων αὐτῶν. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ πάντες ἀποσκεπάζονται ἑνουμένων τῶν δύο χορῶν. Εἶτα ὁ διάκονος χαράττων στρὸν μετὰ τοῦ θυμιατοῦ λέγων Σοφία ὀρθὴ, καὶ ἡμεῖς τὸ φῶς ἱλαρὸν. Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον ὁ ταχθεὶς μοναχὸς βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον δίστιχον. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν. στιχο, α'. Ἐνεδύσατο Κς δύναμιν, στιχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν. στραφεὶς δὲ πρὸς δυσμὰς δεδεμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ προκειμένου, εἶτα βάλλει μετάνοιαν καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ προκείμενον λέγει ὁ διάκονος. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἐκτενὴ, καὶ ἡμεῖς τὸ. Καταξίωσον κε'. Ὁ διάκονος πάλιν. Πληρώσομεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κῷ, καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς, Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θς ὑπάρχεις. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κῷ κλίναται, καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς, καὶ ἐκφωνεῖ. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου. Εἰθ' οὕτως ψάλλομεν ἰδιόμελα τοῦ κατὰ τὴν μονὴν Ἁγίου εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας λιτανεύοντες ἐν τῷ ναρθηκι, τοῦ ἱερέως προπορευομένου μετὰ θυμιατοῦ καὶ λαμπάδων. Δόξα ἐν νῦν, θ'. Μετὰ ταῦτα ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς εἰς ἐπήκοον πάντων.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ὕψωσον κέρας χριστιανῶν, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέησου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θκοῦ καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν τιμίων ἐπ' οὐρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου Σ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. τοῦ Ἁγίου τοῦδε, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἱκετευόμεν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου Σ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ δὲ ἀδελφοὶ λέγουσιν τὸ Κε' ἐλέησον μ'.

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν. κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας ἐπισκέψεως, Σ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἐν τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπὶ πλεῖον συνεργῆσαι, κατευοδόσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν ἐν πολέμιον, εἴπωμεν.

Οἱ δὲ ἀδελφοὶ, τὸ Κύριε ἐλέησον, λ.

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τοῦ δοῦλον

τοῦ

τοῦ θεοῦ ὀδεῖνος, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ὑμῶν ἀδελφότητος, καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστινῶν, θλιβομένων τε καὶ καταπονουμένων, ἐλέους θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένων, σκέπης τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ, εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου θεοῦ κοπιώντων, καὶ διακονούντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ ἐν ἀποδημᾳ ὄντων. ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων Σ ἁπαντα χοῦ ὀρθοδόξων ὑπὲρ ἀναῤῥήσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ, εἴπομεν.

Ο ἱ δὲ ἀδελφοὶ, τὸ κύριε ἐλέησον, ν'.

Ε ἶτα μνημονεύει οὓς θέλει, ζῶντας καὶ τεθνεῶτας,

Κ αἱ πάλιν ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς.

Ε πάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐνθαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ε λεήμον γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πρῖ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α μὴν, καὶ εὐθὺς τὸ, Ε ἰρήνῃ πᾶσι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ τῷ πνεύματί σου. Ο ἱερεὺς τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ κῶ κλίναται. Κ αὶ ἡμῶν κλινώντων, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφότων, ἐπεύχεται μεγαλοφώνως ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Δ έσποτα πολυέλεε κε Ἰησοῦ Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θκοῦ Σ ἀειπαρθένου Μαρίας. τῶν τιμίων καὶ ἐπ' οὐρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων. Τ οῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. τοῦ Ἁγίου τοῦδε, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δ ώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. ποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰ ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανὸς. Ε ἶτα ἀνιστάμενοι ἀρχόμεθα στιχηρὰ τοῦ στίχ. καὶ ψάλλοντες εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ. Κ αὶ μετὰ τοῦτο λέγομεν, καὶ ἕτερα στιχηρὰ ἀναστάσιμα τὰ κατὰ ἀλφάβητον ἐπάδοντες, καὶ στίχους αὐτῶν, ἤγοην τὸ, Ο κυρίος ἐβασίλευσεν, στίχ. α'. Κ αὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, στίχ. β'.

Τ ῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κε, στίχ. γ'. Δ όξα καὶ νῦν, θ'. Ε ἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία τριὰς, σὺν τὸ Πε ρ ἡμῶν. Ε κφωνεῖ ὁ ἱερεὺς Ο τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις. Κ αὶ ἡμεῖς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἤχου, ἢ τὸ Θκε παρθένε, Λ έγοντες αὐτῷ ἐκ γ'. Ο δὲ Κελλαρίτης, προτίθησιν ἐν τῷ Ἀναλογίῳ ἄρτους, ε'. ἐξ ὧν ἐσθίωμεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Ω σαύτως Σ στάμνον μεστὴν οἴνου τοῦ καλλίστου, καὶ ὀλίγον ἔλαιον εἰς ἄγγος τι Ο δὲ ἱερεὺς λαβὼν ἄρτον ἕνα ἐπὶ χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ στρον, ἐπεύχεται τὴν εὐχὴν ταύτην, ἐκφώνως.

Κ ύριε Ἰησοῦ Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ πεντακισχιλίους χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς Ἄρτους τούτους. τὸν σῖτον τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλεον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας, πιστοὺς ἁγίασον Ο τι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα χε ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ πρῖ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Κ αὶ μετὰ τὸ ἀμὴν λεγόμεν λγ'. ψαλμὸν, τὸ Ε ὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, ἕως τοῦ μέσου, ἄχρι τοῦ, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Ο δὲ ἱερεὺς, ἀπελθὼν ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν βλέπων πρὸς δυσμαῖς. Μ ετὰ δὲ τὴν πλήρωσιν τοῦ ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, λέγων. Ε ὐλογεία κυ ἐφ' ὑμᾶς πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ἀμὴν. Κ αὶ εὐθέως ἀνάγνωσιν εἰς τὸν πραξαπόστολον.

Ε στέον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα, μέχρι τῶν Ἁγίων πάντων εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν λέγω δὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, αἱ πράξεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀναγινώσκονται μόναι εἰς δὲ τὰς λοιπὰς κυριακὰς τοῦ ὅλου χρόνου, αἱ ἑπτὰ καθολικαῖ, Σ αἱ ιδ'. τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐπιστολαί, καὶ ἡ Ἀποκάλυψις Ἰωάννου. Ο δὲ Κελλαρίτης διακλάσας τοὺς ἄρτους, ἐπιδίδωσι τοῖς ἀδελφοῖς. Ω σαύτως Σ ἀπὸ ἑνὸς πατηρίου οἴνου, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς παρελάβομεν ἀπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ο ἱ οὖν διακονηταὶ ποιήσαντες τὴν συνήθη μετάνοιαν, ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν, ἐξέρχονται. Α πὸ δὲ τῆς ὥρας ἐκείνης, οὐκ ἔχει τίς ἐξούσιαν πιεῖν ὕδωρ διὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ο δὲ εὐλογηθεὶς ἄρτος, ἐστὶν ἀλεξιτήριος παντοίων κακῶν εἰ μὴ πίστεως λαμβάνοιτο. Μ ετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πραξαποστέλου εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως

ἀπαρχόμεθα τοῦ ἑξαψάλμου. Καὶ ὁ μὲν, κανδηλάπτης, ἑτοιμάσας τὸν θυμιατὸν, ἐξέρχεται καὶ σημαίνει τὸ μέγα. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ. Ὅταν οὖν ἄρξηται ὁ προεστὼς τοῦ ρβ'. ψαλμοῦ, ἤγουν, τὸ εὐλόγει ἡ ψυχήμου τὸν κν̄, λέγει ὁ αὐτὸς ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ ὄρθρου, ἱστάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν. Εἶτα ποιεῖ τὴν συναπτὴν, καὶ ἐκφωνεῖ. Εἶθ' οὕτως ὁ ταχθεὶς μοναχὸς ἀφ' ἑσπέρας εἰς τὸ προκείμενον ποιήσας τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ ἡγουμένῳ, ψάλλει τὸ Θεὸς κύριος. Καὶ ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς κυριακῆς δευτεροῦντες αὐτό. Καὶ εἰς τὸ δόξα τοῦ κτ̄ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἴπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος. Εἶθ' οὖν δόξα καὶ νῦν, θ'. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Μετὰ τοῦτο, ἡ συνήθης στιχολογ. τὸ, Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε. Καὶ λέγομεν κάθισμα ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου τὸ, α'. καὶ εἰ μὲν εἰσὶ καθίσματα πλείονα, λέγει στίχ. Ἀνάστα κυρίε βοήθησον ἡμῖν. Καὶ ψάλλομεν καὶ ἕτερον. Εἶθ' οὖν δόξα καὶ νῦν, θ'. καὶ γίνεται ἀνάγνωσις, καὶ πάλιν στιχολογία, Ἀγαπήσωσε κύριε, καὶ αὖθις κάθισμα ἀναστάσιμον, καὶ ἀνάγνωσις. Ἔπειτα ψάλλομεν τὸν ἄμωμον εἰς ἦχον, πλ. δ'. ἐν ᾧ καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς, καθ' ἓν δὲ δόξα, ποιεῖ συναπτὴν μικρὰν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμώμου, Τροπάριον ἀναστάσιμον ἦχος πλ. α'. Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, καὶ τὰ λοιπὰ, ἡ ὑπακοὴ, καὶ ἀνάγνωσις. Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, ἐν οἷς ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ σημαίνει τὸ σιδηροῦν. Προκείμενον ἀναστάσιμον. Τὸ πᾶσα πνοὴ εἰς τὸν ἦχον, καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς μικρὰν συναπτὴν, εἶτα ἐκφωνεῖ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως, καὶ λέγομεν τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Εἶθ' οὕτω τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ πεντηκοστός. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ εὐαγγελίου, ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Καὶ ἐκφώνησις. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ. Καὶ ἀρχόμεθα τῶν κανόνων. Ἀναστασίμους, β'. τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναίου. Τῷ κῷ ἄσωμεν, οὐ λέγομεν, ἀλλὰ τὸν εἱρμὸν.

Ἰστέον οὖν ὅτι εἰ ἑορτάζεται, Ἅγιος τοῦ Μηναίου, καταλιμπάνεται ὁ στρο̄ ἀναστάσιμος κανὼν τῆς ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. ἀπὸ τοῦ ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ Μηναίου, καὶ ἀνάγνωσις. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς, κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, εἰδ' οὐκ ἔχει, λέγομεν κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Προστασία τῶν χριστιανῶν, καὶ ἕτερον οἷον βούλει, καὶ ἀνάγνωσις, καὶ τὸ συναξάριον. Ἀπὸ δὲ, θ'. ᾠδῆς, Ἅγιος κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἑορτάζεται, καὶ τὸ θεοτοκίον. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν. θ'. ᾠδὴν, ποιοῦμεν μετάνοιαν ἕως εἰς γὴν οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα, δ', καὶ εἰς τὸ δόξα, τὸ Ἑωθινὸν. εἰς τὸ καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, ἤγουν τὸ. Ὑπὲρ εὐλογημένη ὑπάρχεις Θκε̄ παρθένε. Στίχους δὲ λέγομεν εἰς τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἀνάστηθι ὁ Θεός μου, στίχ. ἐξομολογήσομαί σοι κε̄ ἐν ὅλῃ. Μετὰ δὲ τὸ ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, δοξολογία μεγάλη. Τρισάγιον χωρὶς τοῦ πε̄ρ ἡμῶν, καὶ τροπάριον ἀναστάσιμον, ἤγουν ἀναστὰς ἐκτοῦ μνήματος, καὶ σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ἄσωμεν. Ταῦτα γὰρ ἓν παρ' ἓν ψάλλονται. Εἶτα ἐκτενῆ, καὶ πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ, καὶ τὰ λοιπὰ. ἐκφώνησις, Σὺν γὰρ ἐστὶν τὸ ἐλεεῖν, καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ὢν εὐλογητὸς χρ̄ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὰ λοιπὰ. Εἶθ' οὕτως στερεοῦμεν τοὺς βασιλεῖς ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, ποιοῦμεν λιτὴν ἐν τῷ νάρθηκι ψάλλοντες στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου, ἐκφωνουμένων καὶ τῶν προγραφουσῶν εὐχῶν ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἤγουν τῶν ἐκτενῶν καὶ τῶν λιπῶν, Εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην. Δέσποτα πολυέλεε κε̄, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Δεῖ δὲ τὸν Ἐκκλησιάρχειν ἀκρίβειαν ἔχειν εἰς τὴν ψαλμωδίαν, καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ὅπως ἡλίου ἀνίσχοντος γένηται ἡ ἀπόλυσις. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀγρυπνίας, οὐ κοιμώμεθα, διὰ τὴν ἁγίαν μετάληψιν τῶν θείων καὶ φρικτῶν μυστηρίων. Ἔστω δὲ ἡ λειτουργία τῆς ἁγίας κυριακῆς, ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Τὸ δὲ λυχνικὸν βραδύτερον.

Ἰστέον οὖν καὶ τοῦτο, ὅτι παρελάβομεν ἐν Παλαιστίνῃ, ὥς τε τὸν ὄρθρον τῆς ἑβδομάδος ὅλης, ἀπολύειν ἔτι σκοτίας οὔσης, τὴν δὲ ἀγρυπνίαν, ἡλίου ἀνατέλλοντος.

Εἴδησις τῶν ἀγρυπνιῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Κεφάλαιον. γ'.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἑβδομάδες εἰσὶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, δύο καὶ πεντήκοντα, ἐν αἷς καὶ ποιοῦμεν ἐν ἑκάστῃ κυριακῇ ἀγρυπνίαν, ὡς ποσοῦσθαι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τὰς ἀγρυπνίας, νβ'. γίνονται δὲ καὶ ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἀγρυπνίαι ἐν ἑκάστῳ Μηνὶ αὐτῶν οὕτως.

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ, η'. εἰς τὸ Γεννέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῇ ιδ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ στροῦ.

Τῇ κ ς'. τῦ αὐτῦ Μηνός, ἐν τῇ μετασάσει τῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῦ Θεολόγου.

Μ ἰωὶ Νοεμβρίῳ, ἐν τῇ, κ ά. τὰ εἰσόδεια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Μ ἰωὶ Δεκεμβρίῳ, ἐν τῇ, κ έ. εἰς τὴν κατὰ σαρκα γέννησιν τῦ Κύριου ἡμῶν.

Μ ἰωὶ Ἰανναρίῳ, ς'. ἐν τῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων ἑορτῇ, ἤτοι τῆς βαπτίσεως.

Τῇ, ι ζ'. τῦ αὐτῦ Μηνὸς, ἐν τῇ μνήμῃ τῦ ἐν Ἁγίοις πρς ἡμῶν Ἀντωνίου τῦ μεγάλου.

Μ ἰωὶ Φεβρουαρίῳ, β' ἐν τῇ ὑπαπαντῇ τῦ κῦ καὶ Θεῦ καὶ σρς ἡμῶν Ἰησῦ Χῦ.

Μ ἰωὶ Μαρτίῳ, κ έ. εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Μ ἰωὶ Μαΐῳ, κ. ἐν τῇ μνήμῃ τῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Μ ἰωὶ Ἰουνίῳ, κ δ'. εἰς τὸ γενέσιον τῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστῦ Ἰωάννου.

Τῇ, κ θ'. τῦ αὐτῦ Μηνὸς ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Μ ἰωὶ Αὐγούστῳ, ς'. ἐν τῇ Μεταμορφώσει τῦ κῦ καὶ Θεῦ καὶ σρς ἡμῶν Ἰησῦ Χῦ.

Τῇ, ι έ. τῦ αὐτῦ Μηνὸς ἐν τῇ κοιμήσει τῆς ὑπεραγίας Θκῦ.

Τῇ, κ θ'. τῦ αὐτῦ Μηνὸς ἐν τῇ ἀποτομῇ τῦ τιμίου Προφήτου προδρόμου Ἰωάννου.

Τῇ, έ. τῆς πεμπτης ἑβδομάδος, ἐν τῇ Ἀναλήψει τῦ κῦ ἡμῶν Ἰησῦ Χῦ.

Ο μὲ τὸ ὅλον ἐνιαυτὸν, ἀγρυπνίαι, ἐξήκοντα ὀκτὼ.

Ε εἰσὶ δὲ καὶ αὗται γινόμεναι εἴπερ ὁ σρὸς ὡς θέλει.

Τῇ, ι γ'. τῦ Νοεμβρίου Μηνὸς, τῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῦ χρυσοσόμου.

Τῇ, έ. τῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς, τῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Σάββα.

Τῇ, κ'. τῦ Ἰανναρίου Μηνὸς, τῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Εὐθυμίου τῦ μεγάλου.

Ε εἰ δὲ καὶ ἕτεραι τούτων, ἔσι, τὸ κατὰ τὸν μοναχὸν Ἅγιον ἐν ᾗ γίνεται ἀπαραιτήτως καὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῦ.

Ἔκφρασις ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐν ᾗ δεῖ τὸ ξιὸν τῦ προσφέρειν, ὅπως ὀφείλει ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ψάλλεσθαι τὸ ψαλτήριον ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

Κεφάλαιον δ'.

Δεῖ γινώσκειν ὅπως ὀφείλει ἐν ἐκκλησίᾳ ψάλλεσθαι τὸ ψαλτήριον ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν. Η γουν ἀπὸ τὰς ἡ. τῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς καθ' ἑκάστην ψαλλόμενα καθίσματα γ'. Ε ν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τὰ πρὸς κῦ'. Π ροσιθέαμεν δὲ καὶ τὸ πολυέλεον εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Α' πὸ δὲ τῆς Χῦ γεννήσεως, μέχρι τῶν ιδ'. τῦ Ἰανναρίου Μηνὸς, ἐν ᾗ καὶ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Θεοφανίων. Ε ἰς μὲν τὸν ὄρθρον, καθίσματα, β'. ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τὸ ἕτερον. Ω' ς πληρῶσθαι ἐν ἑκάστῃ ἑβδομάδι τὸ ψαλτήριον. Α' πὸ δὲ τῆς, ι έ. τῦ Ἰανναρίου Μηνὸς. Π ροσιθέαμεν εἰς τὸν ὄρθρον τὸ κάθισμα, εἰς δὲ τὸ λυχνικὸν, τὰ πρὸς κῦ', μέχρι τῦ σαββάτου τῆς ἀποκρέω. Τ ὰς δὲ β'. ἑβδομάδας τῆς ἀποκρέω καὶ τῆς τυρινῆς. Σ τιχολογοῦνται εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα β'. εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν, τὸ ἕτερον, διὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν τῶν ἀδελφῶν.

Τ ὰς δὲ ἓξ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας, μ'. δίς τελειῶμεν τὸ ψαλτήριον ἑκάστην ἑβδομάδα. Τ ὴν δὲ ἁγίαν καὶ μεγάλην ἑβδομάδα, πληρῶμεν αὐτὸ ἅπαξ, ἤτοι τῇ μεγάλῃ, δ'. καὶ χολάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης, έ. μέχρι τῦ σαββάτου τῆς ἀντιπάσχα, Κ ατὰ δὲ τὴν ἀγρυπνίαν τῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἤγουν τὴν νέα κυριακὴν, ἀρχόμεθα πάλιν στιχολογεῖν τὸ ψαλτήριον, καθεκάστην κυριακὴν, καὶ καθεκάστην ἡμέραν. Ε ἰς μὲν τὸν ὄρθρον καθίσματα, β'. Ε ἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν, ἐν μέχρι τῇ κ'. τῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ὡς πρόσθεν δεδήλωται.

Χ ρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι στιχολογεῖται ἐν πάσαις ταῖς κυριακαῖς ἑσπέρας, οὐ γίνεται, ὡσαύτως καὶ ἐν δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐν αἷς δῆλον ὅτι γίνεται ἀγρυπνία.

Περὶ τῦ πῶς χρὴ σημαίνειν καθ' ἑκάστην ὥραν ἡμέρας.

Κεφάλαιον έ.

Δεῖ γινώσκειν πῶς χρὴ σημαίνειν καθεκάστην ὥραν ἡμέρας. Π ρὸ τῦ τὸν ἥλιον δῦναι, καὶ πρὸ τῦ λυχνικοῦ μικρὸν ταχύτερον, ὁ Καισαρεὺς σημαίνει τὸ σιδηροῦν, καὶ ψάλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν τὴν θ'. ὥραν, μῦ τῦ μεσωρείου αὐτῆς Ε ἶτα σημαίνη τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ δίλογοῦντος τῦ ἱερέως. Ε ἰ μὲν ἔστιν ἀλληλούϊα ἀρχόμεθα τὸ ξισάγιον, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'. Ι σάμεθα δὲ ἀναμέσον τῆς ἐκκλησίας, στιχεισὸν ἐπὶ ψιαθίου ἐνορδίνως. Α' πάντων ἐν τῷ ἅμα κλινόντων τὸ γόνυ καὶ κεφαλὴν καὶ ἀνισαμένων. Μ ετὰ τὸ πῦρ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ο τι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία. Κ αὶ τὸ κῦ ἐλέησον, ιβ'. Τ ὸ δὲ τῦ τε προσκυνήσωμεν ἐκτείνει, ἢ μετανοίας γ'. καὶ ἡ στιχολογία κῦ τὸ σύνηθες. Ε ν ἑκάστῳ δὲ ἀντιφώνῳ, μετανοίας ξῆς. Α' ντὶ τῦ προκειμένου, ἀλληλούϊα εἰς ἣν χει πλ. β'. Σ τίχους δὲ λέγετε τὸν δε, τῇ β'. ἑσπέρας. Κ ὲ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με στίχ. Κ αὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Τ ῇ γ'. ἑσπέρας. Γ ψῶτε κύριον

τὸν θν' ἡμῶν, σίχ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἡ ἡ δ'. ἑσπέρας, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, σίχ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ αἰώνων. Ι ἡ ε'. ἑσπέρας, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τ̃ ποδῶν, σίχ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Κ αἱ οἱ ἀδελφοὶ γεγονωτέρᾳ φωνῇ τῶν ἀλληλουΐα. Κ αἱ ποιήσας ὁ ἱερεὺς μετάνοιαν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ ὄπισθεν τοῖς ἀδελφοῖς, ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτ̃. Λ ἵνα τὸ καταξίωσον, καὶ μετανοίας τρεῖς. Μ ἰς τ̃ σίχ. σιχρά, τῆς ὀκτωήχου. Ν όξα καὶ νυ̃ν, τὸ πάτερ ἡμῶν, & ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ξοπάεμον Θκ̃ παρθένε, μετάνοιαν ά. Ξ απ̃ισα τ̃ Χεισ̃, μετάνοιαν ά. δόξα Γ κετεύσατε ὑφ' ἡμῶν, μετάνοιαν ά. & νυ̃ν ὑ πο τιὼ σιὼ δ ασ λαγχνίαν, χωρὶς μετανοίας. Τ ὸ κύεμε ἐλέησον, μ. Κ αὶ ἐπ ού χεται ὁ ἱερεύς. Π οιῶ μῳ δὲ μετανοίας γ. μεγάλας, καὶ μικρὰς, ι β. Ρ ῖτα τὸ τεισάγιον, καὶ λεγομένης δ ὐ χῆς, ἀπολογώμεθα. Γ ίνεται δὲ ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ ναρθηκι, & ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ τέλος, καὶ ἀ πόλυσις. Ο ὕτως ποιῶ μῳ τ̃ ὅλον ἑαυτὸν εἰς τὸ λυχνικὸν ὅ τε ψάλλομῳ ἀλληλουΐα.

ἰς δὲ τ̃ ὄρθρον κρούει ὁ Καν δηλάπ της τὰς βαρέας, πρῶτον σχολαιότερον, ἀχρὶ τ̃ ν'. καὶ ψάλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν μεσονυκτικὸν τ̃ ἅμωμον. Μ επὰ δὲ τιὼ τῶν βαρέων συμπληρώσιν κατέρχεται, καὶ ἀ πὸ εἰτας καν δήλας, καὶ ἑτοιμάσας τὸν θυμιατὸν ἐξέρχεται, καὶ κρούει τὸ σιδηροῦν. Ν ἰσελθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ποιήσαντες τὰς συνήθεις μετανοίας, ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ ἀσπασάμενοι τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ προσκυνήσαντες ἔνθεν εἰς τὰς χορὰς, ἀπερχόμενοι καθέζονται εἰς τὰς ἑαυτῶν τόπους. Ο ὧν εἰρηνάρχης καν δηλάπ της, βαλὼν τιὼ ἐξ ἔθος μετάνοιαν τῷ ἡγεμόνῳ, ἀπέρχεται καὶ σημαίνει τὸ μέγα σήμαντρον. Α ἴρεται δὲ ὁ τιὼ ἐφημερίαν ἔχων ἱερεύς, καὶ ποιήσας καὶ αὐτὸς τ̃ συνήθη μετάνοιαν τῷ πρωτ ῶτι, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερατείῳ. καὶ λαβὼν θυμιατὸν τίθησι θυμίαμα λέγων τιὼ δ ὐ χιὼ τ̃ θυμιάματος. Γ σαται ὧν πεπληρωμένων τιὼ ἀ πόλυσιν τ̃ σημάντρ, καὶ παυσαμένου αὐτ̃, ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς λέγων. Ε ὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀποκρινομένων τὸ ἀμήν, ὁ ἔντος θυμιᾷ τ̃ ἁγίαν Ζ άπεζ αν σρ̃ εισθῶς, ὡ σαύτως & τὸ ν λας τεῖον ἅπαν. Κ αχεῖθεν ἐξέρχεται δι' τ̃ βορείας κλήτης εἰς τ̃ ναὸν, καὶ εἰμὲν ἐστὶν ἀλληλουΐα, ἀρχόμεθα τ̃ ξισαγίας ἄνθρωπε μετανοιῶν. Μ επὰ δὲ τὸ πάτερ ἡμῶν. ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Χαράτ των σρ̃ὸν μῆ τ̃ θυμιατ̃ κατέναντι τοῦ λας τείου, ἢ τοι τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγων. Ο ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, Ϛ μὴ τὸ ἀμήν, Υ ὁ κύεμε ἐλέησον, ι β, καὶ ἄρχεται ὁ προεσὼς σὺν τῷ Ε κλησιαρχῃ. τ̃. Δ όξα ἐν ὑ ψίστοις θεῷ, λέγοντες αὐτῷ ἐντεῦτ ῦ, καὶ τὸ Κ ῦ τὰ χείλημε ἀνοίξις ἐκδ ὐτέρᾳ, καὶ ψάλλουσιν ἀμφότεροι τὸν ἑξάψαλμον, ἡσύ χῳ φωνῇ καὶ ἀργῶς εἰς ἑπήκοον πάντων. Ο δὲ ἱερεὺς τότε ψαλλομένῳ θυμιᾷ τ̃ ναὸν καὶ τοὺς μοναχοὺς καὶ τ̃ ξιν. Μ επὰ δὲ τὸ πληρῶσαι τ̃ θυμίαν βαλὼν μετάνοιαν ἔμπροσθεν τ̃ ἁγίων θυρῶν Ϛ εἰς τὰς χορὰς, ὡς συνήθες ἀπέρχεται ἐν τῷ σασιδίῳ αὐτ̃. Ε ἰς δὲ τιὼ ἐνάρξιν τοῦ, ρ β' ψαλμῷ, ἅπ ῶν κηρὸν, λέγει τὰς ἑωθινὰς δ ὐ χας, ἱ σάμβους ἀσκεπτὶς ἐνώπιον τ̃ ἁγίᾳ θυσιαστηρίᾳ. Μ επὰ δὲ τιὼ συμπλήρωσιν τ̃ ἑξαψάλμου ποιεῖ συναπ ὴν καὶ ἐκφώνησις. Σ ημειοτέων δὲ ὅτι ἄδειαν ἐκ ἔχει τις βῆξαι, ἢ πτ ύσαι, μέχρις ἂν τελεσθῇ ὁ ἑξάψαλμος. Σ ὅθ' ὕτως ὁ ταχθεὶς μοναχὸς ἐν τῷ ἑσπερινῷ βαλὼν μετάνοιαν τῷ προεσ ῶτι, ψάλλει τὸ ἀλληλουΐα εἰς τ̃ τῆς ἑβδομάδος ἦχον, ἐπιλέγων δὲ καὶ τὰς δὲ τὰς σίχους. Σ τίχος ά. Π ρὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν ἐ μὴ ποιήσει. Σ τίχος β'. Κ αὶ νυ̃ν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἐδέται. Σ τίχος γ'. Ρ όδες αὐτοῖς κακά. Σ τίχος δ'. Ο ὕτως ἐγεννήθημῳ τῷ ἀγαπητῷ σου. Ε ἰ δὲ τύχει Θεὸς κ̃ς, ξισάγιον εἰς τιὼ ἀρχιὼ τ̃ ἑξαψάλμου ἃ λέγωμῳ, ἀλλὰ τὸ, δόξα ἐν ὑ ψίστοις Θεῷ. Ψ άλλει ὅ ῶ ὡς εἴρηται ὁ αὐτὸς μοναχὸς τὸ Θεός κ̃ς, εἰς τ̃ ἦχον τ̃ ξοπαεμου τοῦ κ̃ τ̃ ἡμέραν Α γίᾳ. Ε ἶτα ἀρχόμεθα σιχολογεῖν. Μ επὰ τιὼ σίχολογ. τ̃ ά. καθίσματος, ψάλλει ὁ αὐτὸς ψάλτης τὸ ἐνορδίνα κάθισμα τῆς ὀκτωήχου ἐν τῷ ἀναλογίῳ, ποιῶν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν. Σ υμπληρωμένης δὲ ταύτης, ποιεῖ μετάνοιαν ἔμπροσθεν τ̃ ἁγίων θυρῶν, & εἰς τοὺς χορὰς πρὸς μίαν. Ψ άλλει τοίνυν & τὸ Κοντάκιον τ̃ Α γίᾳ, ἀφ' ἑκτῆς εἵπερ ἔχει ἡ ἡμέρα, ἤγουν ὅταν ἐσὶ Θεὸς κ̃ς. Ω σαύτως καὶ τὸ φωταγωγικὸν, ὅτε ὑ πάρχει ἀλληλουΐα, Ο ὐ μιὼ ἀλλὰ καὶ τιὼ ά. ὥραν. Υ ὸ πρωὶ εἰσάκεσον τῆς φωνῆς μ̃. Π οιῶν καὶ ἐν τούτῳ ἐν παντὶ σίχῳ, μετάνοιαν, ά. Δ όξα καὶ νυ̃ν Θεοτοκίον. Γ ίσε καλέσωμῳ. Ε ἶθ' ὕτως βάλλει μετάνειαν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ ὄπισθεν τοῖς ἀδελφοῖς ἑτέρας. Η μεῖς δὲ εἰς τιὼ πλήρωσιν τῶν αἴνων, ἤτοι εἰς τὸ δόξα ἐν ὑ ψίστοις Θεῷ. Π οιῶ μῳ μετανοίας γ. εἶτα ψάλλομῳ τὰς σιχρὰς τῆς ὀκτωήχου, ἀπὸ δὲ τῶν σιχρῶν. Α γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. εἶτα τὸ ξισάγιον Ϛ μετανοίας γ. καὶ μικρὰς ι β. Τ ὸ δ ὦ τε προσκυνήσωμῳ γ', καὶ μετανοίας γ'. Ε ἶτα ψάλλομῳ τιὼ πρώτιω ὥραν, εἰς τὸ ἀλληλουΐα μετανοίας γ'. εἰς τὸ τίσε καλέσωμῳ μετανοίας γ'. Τ ὰ δ' ἁβ βήματά μ̃ χύμια,

μα, καὶ χωρὶς μετανοίας, τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Μετὰ δὲ τὸ πε̅ρ̅ ἡμ̅ῶν, λέγει ὁ ἱερεὺς ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, τὸ κε̅ ἐλεήσον μ', καὶ λέγωμεν τὴν εὐχὴν. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Εἶθ' οὕτως ὁ ἱερεὺς πάλιν. Ὁ Θ̅ς̅ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς μετανοίας γ' μεγάλας λέγοντες καθεκάστην μετάνοιαν, τὴν εὐχὴν ταύτην καθ' ἑαυτοὺς. Κε̅ καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, Ὡσαύτως καὶ τὰς ι β'. μικρὰς, λέγοντες καὶ ἐν αὐταῖς τὸ ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, εἶτα τὸ τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ', τὸ πάτερ ἡμ̅ῶν, Κε̅ ἐλέησον, ι β', καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθη λιτή. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τῇ κυριακῇ ὀψὲ εἰ τύχει τῇ β'. ἀλληλούϊα, οὐδέποτε λέγομεν ἀλληλούϊα ἀντὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον, τὸ, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖται τὸν κν̅ πάντες οἱ δοῦλοι κυ̅, ὡσαύτως καὶ τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας τὸ. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ τὸ. Ἰστέον ὅτι ὁ ταχθεὶς μοναχὸς ψάλλειν προκείμενον, αὐτὸς λέγει καὶ τὴν προφητείαν, ὁμοίως καὶ τὴν πραξαπόστολον ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, καὶ τὸ πᾶσα πνοὴ εἰς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοντάκιον ὡς εἴρηται, καὶ εἰς τὴν λειτουργείαν τὸν ἀπόστολον σὺν τῷ ἀλληλουϊαρίῳ εἰ τύχει ὑπιστάμενος αὐτὸς, εἰδ' ὄυν, τάσσει ὁ Ἐκκλησιάρχης ἕτερον ἀδελφὸν εἰδότα ψάλλειν, κἀκεῖνος ψάλλει τὸ ἀλληλούϊα. καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, βάλλουσι μετάνοιαν οἱ δύο ὁμοῦ, ὅτε λέγων τὸν ἀπόστολον, καὶ ὁ ψάλτης. Ἀναγινώσκει δὲ καὶ εἰς τὴν τράπεζαν ὁ ψάλλων τὸ προκείμενον Τὸ Θεὸς κς̅, καὶ τὰ λοιπά. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι μετὰ τὴν ἐνάτην ὡδὴν, ὁ ἱερεὺς λέγει, τὸ Ἅγιος κς̅ ὁ Θεὸς ἡμ̅ῶν, καὶ τὴν ἔναρξιν τοῦ δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν ταῖς μεγάλαις δοξολογίαις.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς κς̅ ἱστάμενοι ψάλλομεν, ὡσαύτως καὶ τὸ ἀλληλούϊα, καὶ ἐν τῷ λέγειν τὴν ἀπόστολον. Ἀποσκεπαζόμεθα δὲ εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, εἰς τὴν χερουβικὸν ὕμνον, εἰς τὸ πάτερ ἡμ̅ῶν, ὃ καὶ ποιοῦμεν στάσεις ζ', καὶ εἰς τὸ πληρωθήτω τὸ στόμα μου. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῷ ἑσπερινῷ, πάντοτε ἱστῶμεν, στίχ. ς', καὶ δευτεροῦμεν τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου. εἰ δὲ τύχωσιν ἕξ, λέγομεν αὐτὰ πρὸς μίαν, καὶ εἰ μὲν ἔχει ὁ Ἅγιος ἴδιον στιχηρὸν, λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸ δόξα, ἑνουμένων τῶν δύο χορῶν. εἰ δὲ μὴ δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὸ προκείμενον εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Ψάλλονται δὲ εἰς τὸ μέσον ποιοῦντος τοῦ κανονάρχου μετάνοιαν καὶ τῶν δύο χορῶν ἐνταυτῷ. Θυμιᾷ δὲ ὁ ἱερεὺς, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὴν ἐξάψαλμον, καὶ εἰς τὴν θ'. ὡδὴν, ἐν ᾗ καὶ ποιοῦμεν πάντοτε μετάνοιαν ἀπὸ γῆς. Θυμιᾷ δὲ καὶ ἐκφωνουμένου τοῦ ἀμώμου, κατάτε σαββάτῳ καὶ κυριακῇ. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ ἀντιπάσχα, μέχρι τῆς πεντηκοστῆς, προηγοῦνται εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα τὰ ἐν ταῖς κυριακαῖς στιχηρῶν τῶν δεσποτικῶν εἴτε ἰδιόμελ. εἴτε στιχηρῶν, γ'. Εἶθ' οὕτως τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου πρὸς μίαν Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, εἰς δὲ τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου, τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Ἀναστάσιμον, ἕν, Κατανυκτικὸν, ἕν, Μαρτυρικὸν, ἕν. Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας σταυρόσιμον ἕν, Ἀναστάσιμον, καὶ μαρτυρικὸν ἕν. Τῇ τετάρτῃ ἑσπέρας Ἀναστάσιμον, καὶ Ἀποστολικὸν, καὶ Μαρτυρικὸν. Τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας Ἀναστάσιμον, στρῶσιμον, καὶ Μαρτυρικὸν. Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. ἃ καὶ λεγόνται ἐν τῇ παρελθοῦσι ἀγρυπνίᾳ τῆς κυριακῆς. Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν γ'. Δόξα ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν Θεοτοκίον τοῦ ἐνορδίνου ἤχου, μετὰ τῶν προκειμένων. Εἰς τὸν στίχ. λέγομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. τοῦ ἤχου δηλονότι τὰ γ', Ὁ τοῦ στίχ. τὸ ά. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Στίχους δὲ λέγομεν Ὁ κς̅ ἐβασιλεύσεν, στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, στίχ. γ'. Τῷ οἴκωσου πρέπει. Τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, εἴτε ἰδιόμελ. εἴτε προκείμενον, Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν πᾶσαις ταῖς παρασκευαῖς, ὅτε τύχει Θεὸς κύριος, ψάλλομεν τὴν πολυέλεον, μετὰ τῶν ἀλληλουϊαρίων αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως εἰς τὴν ἦχον τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ τύχει ἀλληλούϊα ψάλλεται χύμα. Ἰστέον ὅτι πάντοτε τὴν μ θ'. ψαλμὸν τὸ Θεὸς Θεὼν κς̅ ἐλάλησε, εἰς ἦχον, πλ. β'. ψάλλομεν, ὡσαύτως καὶ τὸ ἔσχατον ἀντίφωνον. Τὸ αἰνεῖται τὴν κν̅ ἐκ τῶν οὐρανῶν, εἰς τὴν αὐτὸν ἦχον. Εἰ δὲ ἐστὶ Θεὸς κύριος, εἰς τὸν, ρ μ θ'. ψαλμὸν τὸ Ἄσατε τῷ κύριῳ, ἐναλλάσσει τὸ μέλος. Ὁμοίως, καὶ εἰς τὴν ρ ν'. ψαλμὸν τὸ Αἰνεῖτε τὴν Θεὸν εἰ τύχει Θεὸς κύριος, λέγομεν Δόξα τῷ πρ̅ι̅ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Ὁ φειλόμενον δὲ ἐστὶ καὶ τοῦτο γινώσκειν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ μὴ ποιεῖν συντυχίας ἱσταμένους εἰς τοὺς χοροὺς τῆς ἐκκλησίας. Ἀλλὰ μὴ ἐξέρχεσθαι τινὰ μὴ δὲ εἰσέρχεσθαι ἄχρις ἂν προτεθῇ ἡ ἀνάγνωσις, οὐ μὴν ἀλλὰ οὐδὲ εἰσέρχεσθαι ψάλλοντος τοῦ χοροῦ, ἐν ᾧ ἵσταται δηλονότι, Ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου χοροῦ ἀρξαμένου ψάλλειν, εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ στασίδιον αὐτοῦ ποιῶν μετάνοιαν τοῖς ἀδελφοῖς. Δεῖ δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησιάρχην περὶ τούτου φροντίζειν πάντοτε καὶ παραγγέλειν τοῖς ἐν τῷ νάρθηκι ἱσταμένοις ἀδελφοῖς, ἵνα μὴ ἑῶσι τοὺς ἐρχομένους εὐχῆς χάριν ποιῆσαι μοναχοὺς, εἴτε κοσμικοὺς, εἰσέρχεσθαι

1.

ἐν τῷ ναῷ ψαλλούσης τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἐστὶν ἀτοπίας σημεῖον. Ἀλλ' ὀφείλουσιν ἐν τῷ νάρθηκι πρὸς καρτερεῖν, ἄχρι τῆς ἀπολύσεως.

Χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι ὁ χορὸς ὁ ἐναρξάμενος εἰς τὸ λυχνικὸν τῆς στιχολογίας, ὁ τοιοῦτος πάλιν ἀπάρχεται αὐτῆς καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ αὐτὸς ποιεῖ Ϛ τὴν ἔναρξιν τῶν ᾠδῶν, Τὸ προκείμενον, καὶ τὸ Θεὸς Κύριος. Ὁμοίως καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ ἐν τῇ λειτουργίᾳ τὰ τυπικὰ, ντε τοῖς ἀποδείπνοις, τὸ. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ τὸ Παναγία δέσποινα. Θκε, καὶ τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων. Πρὸς δὲ καὶ οἱ ὀφείλοντες ποιεῖν τὰς ἀναγνώσεις τοῦ ὄρθρου. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, αἱ ὧραι οὕτως στιχολογοῦνται. Ὁ ἐν ἀρξάμενος χορὸς εἰς τὸν ὄρθρον τὸ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, αὐτὸς ἀπάρχεται καὶ τῆς στιχολογίας, τῆς α. ὥρας τὸ ἀλληλούϊα τοῦ πλ. β'. ἤχου. Εἰς δὲ τὴν τρίτην ὥραν, ἄρχεται ὁ ἕτερος χορὸς τὸ ἀλληλούϊα τοῦ β', καθίσματος, εἰς ἦχον πλ. β'. Εἰς δὲ τὴν ϛ'. ὥραν, ὁ ἕτερος χορὸς, τὰ πρῶτα ἀλληλουϊάρια τοῦ ἤχου. Ὁ δὲ τὴν ἀκολουθίαν ἐναρξάμενος ποιεῖν Μοναχὸς, ψάλλει τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας, Ϛ ἀναγινώσκει καὶ τὴν Προφητείαν. ποιεῖ δὲ καὶ τὴν ἀνάγνωσιν εἰς τὸν κλίμακα. Εἰς δὲ τὴν θ', ὥραν ἀπάρχεται ὁ ἕτερος χορὸς τὸ α. ἀλληλούϊα τοῦ πλ. δ'. ἤχου. Ὁ αὐτὸς χορὸς ποιεῖ καὶ τὴν κάταρξιν τῶν μακαρισμῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ λυχνικοῦ πάλιν γίνεται ἐναλλαγὴ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τῇ Ἁγίᾳ τῶν Χριστοῦ γεννῶν νηστείᾳ, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅτε τύχοι ἀλληλούϊα. Ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. Κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς. Ἐκτελοῦντες καὶ ἑννάτας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ ἀλληλουϊαρίου. Τὰς δὲ ὥρας ψάλλομεν. Ἄνευ στιχολογίας καὶ ἀναγνώσεις. Τῇ γὰρ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ μόνῃ στιχολογοῦμεν εἰς τὰς ὥρας. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ὡρῶν διάταξις καὶ τῶν μετανοιῶν ἐν τῷ συναξαρίῳ τῆς μεγάλης μ'. διείληπται, ταύτας οὐ χρὴ ἐπαναλαμβάνειν. Περὶ δὲ τῶν μεσωρίων ὡς ἐκεῖσε μὴ ἀνατατ Τομένων, δέον ἐστὶ δηλῶσαι. Μετὰ γὰρ τὴν τελευταίαν δυοκαιδεκάτην μετάνοιαν τῆς γ'. ὥρας. Λέγομεν τὴν εὐχὴν ταύτην. Δέσποτα Θεὲ πάτερ παντοκράτορ, καὶ Κύριε υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ Ἅγιον πνεῦμα, μία θεότης, μία δύναμις, ἐλέησον με τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσον με τὸν ἀνάξιον δοῦλον σου, ὅτι εὐλογειτὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας γ'. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κθ'. ψαλμοῦ. Τψώσωσε Κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκεύφρανας τοὺς εὐχθροὺς μου. Εἶτα τοῦ, λα'. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν, καὶ τοῦ ξ'. Εἰσάκουσον ὁ Θς τῆς δεησεώς μου. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Τροπάρ. ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν πρῶν ἡμῶν. Δόξα Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, καὶ νῦν τεῖχος ἀκαταμάχητον. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ λέγονται στίχ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς μόνας. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ϛ'. ὥραν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ μετανοίας Γ'. Ψάλλοντες καὶ αὐτὴν ὥσπερ ἐτάχθη τῇ μεγάλῃ μ'. Τοιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας ἀπαραλλάκτως. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, ψάλλει τὴν προγραφεῖσαν εὐχὴν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ μετανοίας μεγάλας Γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν νε', Ψαλμὸν. ἐλέησον με ὁ Θς, ὅτι κατεπατησέ με ἀνθρώπος. καὶ τὴν, νϛ'. καὶ τὴν ξθ'. Ὁ Θς εἰς τὴν βοηθείαν μου. Τρισάγιον, μετανοίας Γ'. Καὶ Τροπ. ἤγουν τοῦ κατὰ τὴν μονὴν Ἁγίου. Δόξα τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου. Καὶ νῦν Θκιον.

Τῇ πρεσβείᾳ Κε πάντων. Τὸ Κε ἐλέησον μ'. καὶ μετανοίας μεγάλας γ'. Εἰδὲ ἔστι Χς, ὁ ναὸς, ἢ Ἁγία τριάς, ἢ Θκος. Λέγεται πρῶτον. Σῶσον Κε τὸν λαόν σου, δόξα, Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου, καὶ νῦν, τῇ πρεσβείᾳ Κε πάντων τῶν Ἁγίων. Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν θ'. ὥραν. Μετὰ τοῦ μεσωρίου αὐτῆς, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, λέγοντες καὶ τὰ τροπάριαν ταῦτα. Ἐλέπων ὁ λῃστὴς τὸν. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον, Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ἀπὸ δὲ τῆς ιβ'. μετανοίας, Μεσώριον τῆς θ'. ὥρας. Ψαλμὸς ριβ'. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον. Ψαλμὸς ρλβ'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, καὶ τὸν, ρλθ'. Ἐξελοῦμε Κύριε ἐξ ἀνοῦ πονηροῦ, λέγουσι τινὲς καὶ τὸν ν'. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου. Εἶτα τὸ τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Μετὰ δὲ τὸ πάτερ ἡμῶν, λέγε τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν. Δόξα, Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια, Ϛ νῦν, Θεοτόκε μὴ παρίδης με δεόμενον, καὶ Τὸν δι' ἡμᾶς στρωθέντα. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ μετανοίας μεγάλας γ', καὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὰ ἑαυτῶν στασίδια, Ψάλλομεν τὰ τυπικὰ χύμα. Εἰθ' οὕτως ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος, Ϛ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὕφους. Καὶ πάλιν ἀπερχόμενοι ἐν τοῖς ψιαθίοις, καὶ ἱστάμενοι κατὰ τὴν πρωτέραν τάξιν λέγοντες τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, χύμα, καὶ μετανοίας γ'. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖσε καὶ λέγει στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος. Δόξα, Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων. καὶ νῦν, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Κοντάκιον, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου. Δόξα, Μετὰ τῶν Ἁγίων

ἀνά-

ἀνάπαυσον, καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκατέσχυνται, Τ ὁ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μετανοίας μεγάλας γ'. Ε ἶτα τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυ εὐλογειμένων ἐκ τρίτου, καὶ μετανοίας, γ'. καὶ ὁ λ γ'. Ψαλμὸς. Ε ὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ γίνεται ἀπόλυσις, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις. Μ ετὰ δὲ τὸ ἀδειάσαι ἡμᾶς μικρὸν, Σ ημαίνει τὸ μέγα καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἀλληλούϊα γίνεται ἡ ἀκολουθία ὥσπερ γέγραπται. Ε ἰ δὲ Θεὸς Κς, γίνεται ἑορτάσιμος. Ε χει δὲ ἡ τῶν Χυ γεννῶν μ'. ἀλληλούϊα, ιέ.

Δ εῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὅτε ἔστιν Θεὸς Κύριος μετανοίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐ ποιοῦμεν, εἰ μὴ πρὸ τῆς ἐναρξεως, Ε μπροσθεν τοῦ Βήματος δ'. Σ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν, Ε ἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μετανοίας μεγάλας γ'. Ε ν δὲ τοῖς κελλίοις γίνονται ὡς ὁ Θεὸς παρέχει ἰσχὺν ἑκάστῳ, καὶ ὁ ὡς προεστὼς διακρίνει. Α ὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως, καὶ ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Τ ὰ μεσώρια τῆς γ'. ὥρας, ϛ ς'. πάντοτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλονται. ἄνευ τῶν ἀγρυπνιῶν, Σ τῶν ἑορτῶν ἐν αἷς γίνονται δοξολογίαι, Τ ὁ δὲ μεσώριον τῆς πρώτης ὥρας ἔστιν οὕτως. Μ ετὰ τὸ ἀπολῦσαι τὸν ὄρθρον, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις, καὶ ποιοῦντες τρισάγιον λέγομεν. Δ εῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου, καὶ ἀρχόμεθα ψαλμὸν μ έ. Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, καὶ Ψαλμὸν ϙ ά. Α γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸν ϙ β'. Ο Κύριος ἐβασιλεύσεν, Τ ρισάγιον, ϛ Τροπάριον κατανυκτικὸν. Ε λέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ νῦν Θκῖον, Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, Τ ὁ Κε ἐλέησον μ'. ϛ εὐχὴν οἷαν καστος βούλειται.

Ο Ἱ οὖν θέλοντες σωθῆναι τῶν ἰδίων κελλίων οὐκ ἐξέρχονται ἄχρι τοῦ κρούσματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' οἱ μὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἐργόχειρον, οἱ δὲ εἰς ἀνάγνωσιν, ἕτεροι δὲ εἰς ψαλμοδίας εἰδήσει τοῦ προεστῶτος, οἱ δὲ διακονιταὶ σχολάζουσιν ἐν ταῖς διακονίαις αὐτῶν.

Ε ἱστέων ϛ τοῦτο, ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἀκολουθίᾳ, εἰς μὲν τὸν δεξιὸν χορὸν. Τ άσσει ὁ Ἐκκλησιάρχης. Ε ἰς δὲ τὸν ἀριστερὸν ὁ ἐπιστημοναρχης, τῇ δὲ μεγάλῃ, μ'. σφραγίζει ὁ προεστὼς ἐξυπνιστὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ο ς ἐν ἑκάστῃ ἀναγνώσει, μετὰ τὸ ἀναγνῶναι μικρὸν. Α νίσταται τοῦ ἰδίου τόπου, Σ ποιεῖ τρεῖς μετανοίας εἰς τὸ μέσον, Ε πειτα διέρχεται τοὺς ἀδελφοὺς ἡ συχῆ, καὶ ὃν ἂν εὕρῃ καθεύδοντα καὶ κοιμώμενον, νύσσει αὐτὸν ἡρεμαίως. ὁ δὲ ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον, ϛ ποιεῖ γονυκλησίας τρεῖς, καὶ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν. Ο δὲ τοιοῦτος ἐξυπνιστὴς, καὶ τὸν ὅλον χρόνον ὄνυ συνάγει τοὺς ἀδελφοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Δ εῖ γινώσκειν, ὅτ πάσας τὰς κυριακὰς ἐν αἷς, Ψ άλλεται ἡ Ὀκτώηχος λέγωμεν ἀναστασίμους κανώνας δύο. Τ ῆς Θεοτόκου, Σ τοῦ Μηναίου, Τ ῷ δὲ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐ λέγομεν. Τ ῇ δευτερᾳ, Κ ατανυκτικὸν. Τ ῶν Ἀσωμάτων, Σ τοῦ Μηναίου. Τ ῇ τρίτῃ, Κ ατανυκτικὸν. Τ οῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Μηναίου. Τ ῇ τετράδα, Σ ταυρώσιμον. Τ ῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναίου. Τ ῇ πέμπτῃ, Τ ῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Τ οῦ ἁγίου Νικολάου, καὶ τοῦ Μηναίου. Τ ῇ παρασκευῇ. Σ ταυρώσιμον, Τ ῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναίου. Τ ῷ Σαββάτῳ. Τ οῦ Μηναίου, Τ οῦ κατὰ τὴν μονὴν Ἁγίου, καὶ νεκρώσιμον.

Εἴδησις τῆς ἀκολουθίας τῶν Σαββάτων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, εἰ τύχη μνήμη Ἁγίου. Κεφά. ϛ'.

Η ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν Σαββάτων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐν οἷς ὑπάρχει μνήμη Ἁγίου μεγάλη γίνεται οὕτως.

Δ εῖ τὸν Ἐκκλησιάρχην, πρὸ τοῦ σημᾶναι τὸν ἑσπερινὸν, ἀναλαμβάνειν ἐπὶ χεῖρας τὸ παρὸν Τυπικὸν, καὶ εἰ μὲν εὕρῃ τὸν ἐνορδίνου λαχόντα Ἁγίον τῷ Σαββάτῳ ἔχοντα Θεὸς Κς, ὀφείλειν ποιεῖν τὸν ἀκολουθίαν ταύτην. Τ ῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, Ψ άλλομεν συνήθως τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ϛ στιχολογοῦμεν τὰ πρὸς Κν. Ε ἰς τὸ Κε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ϛ. καὶ δευτεροῦμεν τὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ϛ εἰ μὲν ἔχει ἰδιόμ. λέγεται εἰς τὸ δόξα, Ε ἰδ οὖν, δόξα, καὶ νῦν θ'. τοῦ ἐνορδίνου ἤχου τὸ πρῶτον. Ε ἰς τὸν στίχ στιχηρὸν Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου. Κ αταλιμπάνοντες τὸ πρῶτον. Δόξα ἰδιόμελ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει. Ε ἰδ οὖν δόξα, καὶ νῦν Θκῖον. Τ ὸ Νῦν ἀπολύεις. Ε ἰδέναι χρὴ ὡς εἰ μὴ τύχῃ. Ἀ ποστόλου μνήμη, ἢ ἐκ τῶν μεγάλων Ἁγίων ἐν Σαββάτῳ, Θς Κς, οὐ λέγομεν. Α λλὰ ψάλλομεν τὸ ἀλληλούϊα. Ε ἰς τὸν ὄρθρον, τὸν συνήθη ἐξάψαλμον. Ε ἰς τὸ Θς Κς Τροπ. τοῦ κατὰ τὸν ἡμέραν Ἁγίου. Ε ἶτα στιχολογοῦμεν τὸ εἶπεν ὁ Κς τῷ Κῳμου. Λ έγοντες καὶ τὰ ἀλληλουϊάρια τοῦ λαχόντος ἤχου τῆς ἑβδομάδος. Μ ετὰ τὸν στιχολογ. καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου Μαρτυρικὰ δύο, δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ ἤχου, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις. Μ ετὰ δὲ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν ἄμωμον, τὸ γ'. Μαρτυρικὸν, καὶ τὸ δ'. καὶ τὸ νεκρώσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, θ'. Ἀ νάγνωσις, καὶ ὁ ν Ψαλμὸς. Ε ἶτα οἱ κανώνες. Ψ άλλομεν δὲ κανώνας γ'. Τ οῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου ἐν τῷ Μηναίῳ. Ο αὐτὸς γὰρ προηγεῖται πάντοτε ἐν τοῖς Σάββασι, Ε πειτα τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς καὶ νεκρώσιμον.

Ἀ πὸ

Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου εἰ ἔχει, εἰδ' ὅυν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς ἐν ᾗ παροικοῦμεν. Ἐξαποστειλάριον. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ οὐ λέγομεν, εἰς δὲ τὸν στίχ. μαρτυρικὰ γ'. τὸ γὰρ ά. καταλιμπάνεται. Δόξα ἰδιόμελ. εἰ ἔχει ὁ Ἁγίος, εἰδ' ὅυν Θεοτοκίον. Ἀπὸ τοῦ πέρ ἡμῶν. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου καὶ ἐκτενῆ, καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς ὁ Θς ἡμῶν, καὶ συνάπτομεν τὴν ά. ὥραν, τρίψαλμον, καὶ λέγει ὁ ἱερεύς. Ὁ θς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι, καὶ ἡ ἀπόλυσις, γίνεται καὶ ἡ συνήθη λιτὴ ἐν τῷ νάρθηκι. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικὰ ὡς συνήθες, προκείμενον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἀλληλούϊα τοῦ Ἁγίου, εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου, κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου. Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται ἐν τοῖς σάββασιν, ὅτε τύχη θς κς. Εἰ δὲ τύχη ἐν σαββάτῳ δεσποτικὴ ἑορτὴ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς. Ὅτε δὲ τύχη ἐν σαββάτῳ ἀλληλούϊα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς παρασκευῆς τρισάγιον οὐ ποιοῦμεν, ἀλλὰ ἀρχόμεθα τοῦ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λέγοντες αὐτὸ γ'. Εἶτα τὴν προοιμιακὸν ψαλμὸν, καὶ στιχολογοῦμεν τὰ. Πρὸς κν. Εἰς δὲ τὸ κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'. πρὸς μίαν, μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου γ'. τὸ ά. τὸ β'. καὶ τὸ τρίτον, δόξα καὶ νῦν θ'. τὸ ά. Εἰς τὴν στίχ. μαρτυρικὸν τοῦ στίχ. καὶ νεκρώσιμα β'. τοῦ κὺρ Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ ἰδιόμελον, τὰ γὰρ προσόμοια, τοῦ κὺρ Θεοφάνους, εἰς τὴν ὄρθρον ψάλλονται. Δόξα, καὶ νῦν θ'. μετὰ τὸ τρισάγιον ἀπολυτίκιον γ'. Ἀποστόλου, καὶ Προφήτου, δόξα. Μνήσθητι κε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ νῦν. Μὴρ ἁγία τοῦ ἀφράστου, ἐκτενὴ, καὶ ἡ λιτὴ ἐν τῷ νάρθηκι. Εἰς τὸν ὄρθρον συνήθως τὴν ἑξάψαλμον. Χωρὶς τοῦ τρισαγίου, ἀλληλούϊα ἦχος β'. τροπάριον ἀποστόλου, μάρτυρος, καὶ προφήτου, δόξα. Μνήσθητι κε ὡς ἀγαθὸς, καὶ νῦν. Μήτηρ ἁγία τοῦ, καὶ στιχολογεῖται τὸ. Εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου. Λέγομεν δὲ τὰ ἀλληλουϊάρια τοῦ γ'. καθίσματος, εἰς τὸν ἐνορδίνου ἦχον. Εἶτα ψάλλει ὁ ταχθεὶς μοναχὸς τὸ β' κάθισμα τῆς ὀκτωήχου, τὸ μαρτυρικὸν, καὶ ἡμεῖς τὸ τρίτον, καὶ λέγομεν στίχ. αὐμαστὸς ὁ Θς ἐν τοῖς, καὶ ψάλλομεν τὸ δ'. μαρτυρικὸν, τὸ γὰρ ά. καταλιμπάνεται. Καὶ πάλιν λέγει στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ ἡμεῖς τὸ νεκρώσιμον, δόξα καὶ νῦν θ'. τοῦ αὐτοῦ ἦχου ἀνάγνωσις. Μετὰ δὲ ταῦτα, στιχολογοῦμεν τὴν ἄμωμον λέγοντες. Εὐλογητὸς εἰ κε δίδαξόν με, εἰς ἦχον πλ. ά. ἀλληλούϊα γὰρ οὐ λέγομεν, ποιοῦντες τὸ κάθισμα στάσεις β'. Εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν ψάλλομεν τὰ νεκρώσιμα τροπάρια εἰς τὴν αὐτὸν ἦχον. Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, μετὰ τοῦ εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ δὲ ἱερεὺς, μνημονεύει ἐν τῇ μικρᾷ συναπτῇ, πάντων τῶν προκεκοιμηθέντων πρῶν καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ λέγομεν τὸ κε ἐλέησον μ. καὶ ψάλλει ὁ μέλλων ἀναγνῶναι, κάθισμα ἦχος πλ. ά. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ. Δόξα καὶ νῦν θ. ἀνάγνωσις καὶ ὃν κανῶνες τοῦ Μηναίου πρῶτον. Τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς εἰς τὴν ἦχον, καὶ ὁ νεκρώσιμος. Ἀπὸ τρίτης ὠδῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου, καὶ ἀνάγνωσις. Ἀ' ἕκτης κοντάκιον ἦχος πλ. ά. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χε, καὶ τὸν οἶκον τὸ. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Ἐξαποστειλάριον τὸ φωταγωγικὸν τῶν ἦχου. Εἰς τοὺς αἴνους μαρτυρικὰ δ'. δόξα, Ὁ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ ἦχου κὺρ Θεοφάνους. Δόξα, εἰ μὲν ἔχει ἡ ἀκροστιχὶς στ'. τὸ δ'. καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῶν αὐτῶν στιχηρῶν, εἰ δὲ ἔχει δ', δόξα καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ τρισάγιον, ἀπολυτίκιον, ἀποστόλου καὶ μάρτυρος, δόξα. Μνήσθητι κε ὡς ἀγαθὸς, καὶ νῦν, Μὴρ ἁγία τοῦ ἀναρρχοῦ, ἐκτενὴ καὶ ἐπέχεται ὁ ἱερεὺς λέγων. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χς ὁ Θς ἡμῶν, εἶτα ἡ ά. ὥρα, καὶ γίνεται, τελεία ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθη λιτὴ. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου, προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστολος, καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας, καὶ νεκρώσιμον. Ὡσαύτως καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ νεκρώσιμον, πρὸς δὲ καὶ κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, καὶ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω. Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται ἐν τοῖς σάββασιν, ἐν οἷς ψάλλομεν ἀλληλούϊα.

Περὶ τοῦ ποίους Κανόνας προτιμητέον.

Κεφάλαιον ζ'.

Ἰστέον δὲ Ὁ τοῦτο ὡς, εἴπερ ἔχει τὸ Μηναῖον ἐν μνήμῃ Ἁγίου τινὸς κανόνας διαφόρων ποιητῶν, εἰ μὲν ἐστὶ κανὼν ὁ τοῦ κὺρ κοσμᾶ, προκριτέος. Εἰ δὲ τοῦ κὺρ ἰωάννου, καὶ ἑτέρων τοῦ ἰωάννου προκρίνεται. Εἰ δὲ τοῦ κὺρ Θεοφάνους καὶ ἑτέρων, ὁ τοῦ κὺρ Θεοφάνους προκρίνεται, προτιμητέος γὰρ ἐστὶ τῶν ἄλλων. Εἰ δὲ τοῦ κὺρ ἰωσὴφ οὗτος τῶν λοιπῶν προτετίμηται ποιητῶν. Τούτων δὲ μὴ ὄντων, οἱ τοῦ κὺρ Ἰωάννου. Αὐτῶν δὲ μὴ τυγχανόντων οἱ τοῦ κὺρ Θεοφάνους. Ἀπόντων δὲ τούτων οἱ τοῦ κὺρ Ἰωσὴφ. τῶν λοιπῶν ἁπάντων προκρίνονται.

Περὶ τοῦ γινώσκειν πῶς ἀναγινώσκονται τὰ ἅγια Εὐαγγέλια, καὶ αἱ τούτων ἑρμηνείαι.

Κεφάλαιον η'.

Χρὴ γινώσκειν πῶς ἀναγινώσκονται τὰ ἅγια Εὐαγγέλια, καὶ αἱ τούτων ἑρμηνείαι.

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἄρχεται τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἄχρι τῆς πεντηκοστῆς, καὶ ἀναγινώσκεται εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ τούτου ἑρμη-

μωνεία, ἤγουν τὸ κατὰ Ἰωάννην, τῦ Ἰωάννυ τῦ χρυσοστόμυ.

Ἀπὸ δὲ τ̃ Κυριακ̃ης τ̃ων ἁγίων πάντων, μέχρι τ̃ῦ Σεπτεβρίυ Μηνός, τὸ κ̃ματθαῖον ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, ἡ τότε ἑρμηνεία, τ̃ῦ αὐτ̃ Ἰωάννυ τ̃ῦ χρυσοστόμυ.

Ἀπὸ δὲ τ̃ῦ νέυ ἔτους, ἤγουν τ̃ῇ κυριακ̃ῇ μ̃ετ̃ ὕψωσιν κ̃αὶ μέχρι τ̃ῆς τυροφάγυ, τὸ κ̃ Λυκᾶν ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰς δὲ τὰς ὄρθρους, ἀναγινώσκονται αἱ μεταφράσεις τ̃ῦ λογοθέτυ, κ̃ὴ αἱ ἑρμηνείαι τ̃ῶν ὁπισολῶν τ̃ῦ ἁγίυ ἀποστόλυ Παύλυ, αἱ ἑρμηνευθεῖσαι παρὰ τ̃ῦ ἁγίυ Ἰωάννυ τ̃ῦ χρυσοστόμυ.

Ἀπὸ δὲ τ̃ῆς ά. ἑβδομάδος τ̃ῶν ἁγίων κ̃ὴ μεγάλης Τεσσαρακοστ̃ῆς, ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς σάββασι κ̃αὶ ἐν ταῖς κυριακαῖς, τὸ κ̃ Μάρκον ἅγιον Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τὰς ὄρθρους, τὰς μ̃ὼ ἑ. ἡμέρας ἐν ἑκάστ̃ῃ αὐτ̃ῇ ἀναγνώσεις δ'. δύο εἰς τ̃ὸ ἅγιον Ἐφραὶμ, κ̃αὶ δύο εἰς τὸ λαυσαϊκὸν, κ̃αὶ εἰς τὰς ὥρας, τ̃ὸ κλίμακα, κ̃ὴ ἐν σαββάτ̃ῳ κ̃ὴ τ̃ῇ κυριακ̃ῇ, τ̃ὸ ἑξαήμερον τ̃ῦ Χρυσοστόμυ. Εἰς δὲ τ̃ὸ ξάπεζαν ὅλον τὸν χρόνον τὰ πατερικά.

Περὶ τ̃ῦ γινώσκειν ποίας λειτυργίας χρὴ λέγειν ἐν ὅλ̃ῳ τ̃ῷ ἐνιαυτ̃ῷ. Κεφ. β'.

Τέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς κυριακαῖς τ̃ῆς μεγάλης Τεσσαρακοστ̃ῆς, κ̃ὴ ἐν ταῖς νηστείαις τ̃ῶν δεσποτικ̃ῶν ἑορτ̃ῶν, ἡ τ̃ῦ μεγάλυ Βασιλείυ λειτυργία τελεῖται, ὡσαύτως κ̃ὴ ἐν τ̃ῇ μνήμ̃ῃ αὐτ̃ῦ. Ἡ δὲ τ̃ῶν προηγιασμένων κέκτηται τιμὴν ἰδίαν ἀκολυθείαν, ἐν τ̃ῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστ̃ῇ. Τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τ̃ῦ ὅλου ἐνιαυτ̃ῦ ἁγίυ Ἰωάννυ τ̃ῦ χρυσοστόμυ λειτυργία τελεῖται.

Περὶ τ̃ῦ γινώσκειν τὰ ἑωθινὰ ἀναστάσιμα εὐαγγέλια, πῶς ἐφείλυσιν ἀναγινώσκεσθαι, ἀπὸ τ̃ῆς ἁγίας μεγάλης Κυριακ̃ῆς, ἄχρι τ̃ῆς ἁγίας Πεντηκοστ̃ῆς. Κεφάλαιον ί.

Τ̃ῇ ἁγίᾳ κ̃ μεγάλ̃ῃ κυριακ̃ῇ τ̃ὸ Πάσχα εἰς τὸ λυχνικὸν. Εὐαγγέλιον κ̃ Ἰωάννυ θ. τὸ ἥμισυ.

Τ̃ῇ τρίτ̃ῃ τ̃ῆς διακαινησίμυ, εἰς τιμὴν λειτυργίαν, Εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Λυκᾶν ά.

Τ̃ῇ νέᾳ κυριακ̃ῇ ἤτοι τ̃ῦ Θωμᾶ, εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον, τὸ κ̃ Ματθαῖον τὸ ά. Εἰς τ̃ὴ λειτυργίαν, τὸ θ'. ὅλον.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῶν Μυροφόρων, εἰς τ̃ὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον κ̃ Μάρκον, τὸ γ'. Εἰς δὲ τ̃ὴ λειτυργίαν, τὸ β'. ἕως τ̃ῦ κ̃ Μάρκον.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῦ παραλύτυ, εἰς τ̃ὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον, τὸ κ̃ Λυκᾶν τὸ δ'.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῆς σαμαρείτιδος, εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον κ̃ Ἰωάννυ τὸ ζ'.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῦ τυφλ̃ῦ, εἰς τ̃ὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον κ̃ Ἰωάννυ τὸ ά.

Τ̃ῇ πέμπτ̃ῃ τ̃ῆς Ἀναλήψεως, εἰς τ̃ὸν ὄρθρον, εὐαγγέλιον κ̃ Μάρκον τὸ γ'. Εἰς δὲ τ̃ὴ λειτυργίαν. Εὐαγγέλιον κ̃ Λυκᾶν, τὸ ς'.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῶν ἁγίων Πατέρων, εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον κ̃ Ἰωάννυ, τὸ ί.

Τ̃ῷ σαββάτ̃ῳ τ̃ῆς ἁγίας Πεντηκοστ̃ῆς, εἰς τ̃ὴ λειτυργίαν, εὐαγγέλιον κ̃ Ἰωάννυ τὸ ά.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῆς ἁγίας Πεντηκοστ̃ῆς, εἰς τ̃ὸν ὄρθρον, εὐαγγέλιον κ̃ Ἰωάννυ θ'. τὸ ἥμισυ.

Τ̃ῇ κυριακ̃ῇ τ̃ῶν ἁγίων Πάντων, εἰς τ̃ὸν ὄρθρον, γίνεται ἀρχὴ. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ά.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι παρελάβομεν, ὅλον τὸν χρόνον μ̃ὴ τὸ ἀρισ̃ῆσαι ἐν τ̃ῇ ξαπέζ̃ῃ. Μὴ πίνειν ὕδωρ, μέχρι τ̃ῆς ἀπολύσεως τ̃ῦ ἑσπερινοῦ. Παρελάβομεν δὲ, κ̃ὴ καθ' ἑκάστην, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ψάλλειν κανόνας παρακλητικοὺς, τ̃ῆς ὑπεραγίας Θεοτόκυ. Εἰς δὲ τὸν ν'. ἐπιδίδωσιν ὁ Καν̃ηλάπ̃ης, ὕδωρ τοῖς ἀδελφοῖς.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὰ ἀπόδειπνα ἡμέρας ἕτι ὄσης ἀπολύει, καθόλου τ̃ὸ ἐνιαυτόν. Μετὰ δὲ τ̃ὸ τούτων ἀπόλυσιν. Οὐδεὶς τοὺς ἀδελφοὺς σωτυχίας τρὸς ἀλλήλους ποιεῖν. Ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις ἀπέρχεσθαι κελλίοις, κ̃ὴ σχολάζειν εἰς τὸ μικρὸν τεισάγιον ὃ παρελάβομεν, κ̃ὲ εἰς ἀνάγνωσιν ἀναπαύεσθαι ὅπως μ̃ὴ τρωσοχεῖς ἀναστ̃ῶσιν, ἔντε τ̃ῷ μεσονυκτικ̃ῷ κ̃αὶ τ̃ῇ λοιπ̃ῇ ἀκολυθίᾳ, κ̃ὴ σωλάξει τ̃ῆς Ἐκκλησίας.

Ἀρχὴ τοῦ θείου ἁγίου τοῦ Μηνολογίου τῶν, ιδ'. Μαΐου.

Ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ψαλμῳδίας τε καὶ συνάξεως, τῆ ὅλε ἐνιαυτῆ ἀρχομένη ἀπὸ Μηνὸς Σεπτεμβρίε μέχρι μηνὸς αὐγούστε.

Μαΐου εἰσὶ ἡμέραι, ἔχων ἡμέρας, λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ'.

Κεφάλαιον, ιά.

Ἰστέον ὡρῶτην ἀρχὴν τ' ἰνδίκτε, ἤτοι τῆ νέε ἔτες, καὶ μνήμη τῆ ὁσίε πρ̃ ἡμῶν Συμεὼν τῆ συλίτε τ' ἀρχιμανδρίτε, καὶ ἡ σωάξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκε τῶν μιασηνῶν, καὶ τῆ Ἁγίε μάρτυρος Ἀειθαλᾶ. καὶ τῶν Ἁγίων μαρτύρων, μ'. Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνε τ' διδασκάλε αὐτῶν, καὶ μνήμη τ' Ἁγίων μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐόδε, καὶ Ἑρμογένες, τῶν αὐταδέλφων, καὶ μνήμη τῆ δικαίε Ἰησῆ τῆ ναυῆ, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆ μεγάλε ἐμφρησαμῆ.

Ἑῶθεν εἰς τὸ λυχνικόν, σιχολογῆμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κε̃ ἐκέκραξά σε ἰσῶμεν σιχ. ί, καὶ ψάλλομεν, τῆς ἰνδίκτε, γ'. Προκ τ' Οὐρανίων Ταγμάτων. Τῆς αὐτολέκτε καὶ θείας, καὶ τὰ λοιπά. Τῆ ὁσίε, γ'. εἰς ἦχον, πλ. ά. Οἱε πάτερ καλλιέ, καὶ τὰ τέτε προσόμοια, καὶ ἕτερα ἰδιόμελα, δ'. εἰς ἦχον, β'. Κριτὴς ἀγαθῆς. Ὁ μνημόσυνον αὐτῆ. Ἡ πρῶτη λειψάνων σε. Ἡ γάπησας θεοφόρε. Δόξα ἦχος πλ. β'. Θεία χάρις, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ὁ πνεῦ ἁγίῳ. Εἶτα γίνεται εἴσοδος ἄνδυ τῆ Εὐαγγελίε. Τὸ φῶς ἱλαρόν. Ἀναγνώσματα τρία. Ὁ, ά. προφητείας Ἡσαΐε. Πνεῦμα κῦ ἐπ' ἐμέ, ζήτει τῶν μεγάλων Σαββάτων ἑσπέρας. Τὸ β' τῆ λυτικῆ. Ἐλάλησε Κ̃ς τοῖς πρ̃σι τοῖς ἰδ'. λ. Τὸ τρίτον, Σοφία σολομῶντος. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι. Ἀπὸ δὲ τῆ ἀναγνωσμάτων. Ἱερεὺς ποιεῖ ἐκτενή. Τὸ καταξίωσον. Κε̃, καὶ πάλιν ὁ ἱερεύς. Πληρόσωμεν τ' δέησιν ἡμῶν. Εἶθ' ὕστως σιχηρὰ δίπλα, τῆς ἰνδίκτε. Ἄς, β', πρώτης τῶν β', δευτέρας. σιχηρὰ δὲ λέγομεν τὰς δ'. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν σιὼν, σίχ. β'. Πληθησώμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. γ'. Ἐυλογήσεις τὸν σέφανον τῆ ἐνιαυτῆ. Δόξα, ἦχος πλ. ά, Οἱε πάτερ καλλιέφθρες. Καὶ νῦν τ' ἰνδίκτε ἦχος ὁ αὐτός. Σὺ βασιλεῦ ὁ ὢν. Ἀπὸ τῆ τεισαγίε τὰ ἀπολυτίκια ταῦτα. Τῆς ἰνδίκτε, ἦχος, β'.

Ὁ πάσης δημιεργὸς τ' κτίσεως, ὁ καιρὸς τ' χρόνες ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξεσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν σέφανον τῆ ἐνιαυτῆ τ' χρηστότητός σε Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρλνῃ τὰς βασιλείας τὴν πόλιν σε, διὰ τ' Θεοτόκε καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα τῆ ὁσίου, ἦχος κ

Ὑπομονῆς σύλος γεγονὼς ζηλώσας τὰς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τλῶ τ' ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Καὶ νῦν τῆς θκε̃, ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτομένη θκε̃ παρθένε, λιμὴν καὶ πρεσβεία τῆ γένες τῶν ἀνθρώπων. ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τῆ κόσμε. μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος. ἀεὶ δυλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκυμένῃ.

Ἱερεῦς σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἐκτενέα λέγονται καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κ̃ς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρε.

Ἰστέον δὲ, ὅτι εἰ τύχει ἐν κυριακῇ ἡ ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτε, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα σιχηρὰ τῆς ὀκτωήχε. Εἰ δ' ὅμως ὀκτώηχος ἐψάλλεται. Εἰς

τὸν ὄρθρον. Ἡ συνήθη στίχολογ. Ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Συμεὼν, δώσεις γ'. Ἀπὸ δὲ τῆς σήμερον ἄρχονται ἀναγινώσκεσθαι αἱ μεταφράσεις τοῦ κῦρ Συμεὼν τοῦ λογοθέτου, καὶ αἱ μαργαρῖται τοῦ Χρυσοστόμου, ἢ αἱ ἑρμηνείαι τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου. καθίσματα εἰς τὴν στίχολογ. Τῆς ἰνδίκτου καὶ τῶν Ἁγίων. Ψάλλομεν δὲ κανόνας γ'. Τῆς ἰνδίκτου, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἡ, καὶ τῶν ἁγίων μ'. Γυναικῶν, εἰς δ', καὶ τοῦ ὁσίου, εἰς δ', ἦχος πλ. δ'. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας μωσῆς.

Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τοῦ Ἁγίου ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἰνδίκτου καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ. Στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἰνδίκτου ἦχος, γ'. Τὸ ἓν, καὶ τοὺς β'. τετάρτους, καὶ τῶν ἁγίων Γυναικῶν ἦχος β'. Δόξα τοῦ Ἁγίου ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς. Καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Ὁ ἀρρήτῳ σοφίᾳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἰνδίκτου ᾠδὴ γ', καὶ τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ, ς'. Προκείμενον ἦχος, γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κν̄, ὅτι ἀγαθὸς. Ὁ ἀπόστολος, Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον. Τέλος. Ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. Ζήτει σαββάτῳ λγ'. καὶ ἕτερον ἀπόστολον τοῦ ὁσίου. Πρὸς κολασσαεῖς. Ἀδελφοὶ ἐνδύσασθαι ὡς ἐκλεκτοὶ. Τέλος, ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κῷ. Ζήτει κυριακῇ, λ'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός. Στίχος. Εὐλόγησον τὸν στέφανον. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς Ναζαρὲτ. Τέλος. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Τοῦ ὁσίου. Ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κς̄ πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ. Ζήτει ἰαννουκείῳ κ'. Κοινωνικὸν τῆς ἰνδίκτου. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον, Καὶ τοῦ ὁσίου. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἐν κύριῳ, ἀλληλούϊα ἐκ γ'.

Εἰς τὰς β'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμμαντος. Καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑσπέρας, ἡ συνήθη στιχολογ. τοῦ προοιμιακοῦ. Εἰς τὸ κε̄ ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ς'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ μάρτυρος, προσόμοια, γ'. καὶ τοῦ ὁσίου, γ'. ἦχος πλ. δ'. πρὸς τὸ. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύμ. τὸ Θήρας τὸ πρὶν τροπωσάμενος, καὶ τὰ ἑξῆς. Δόξα ἰδιόμελ. τοῦ μάρτυρος ἦχος β'. Νέον φυτὸν, καὶ νῦν Θεοτοκίον εἰς τὸν στίχ. τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, καὶ νῦν, θ'. ἀπολυτίκιον τοῦ μάρτυρος. Ὁ μάρτυς σου κε̄, καὶ τοῦ ὁσίου. Κανόνα πίστεως. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς κς̄, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Μετὰ τὸ ἑξάψαλμον ἡ συνήθη στιχολογ. Ἡ ἀνάγνωσις ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Συμεὼν, δώσιν ά. εἰ βούλει καὶ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Ἁγίου, δώσεις δύο. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, ἦχος β'. εἷς, καὶ τῶν ἁγίων δύο, τοῦτε μάρτυρος. Καὶ τοῦ ὁσίου, ἀφ' ς'. τὸ κοντάκιον τοῦ ὁσίου ἦχος, γ'. Πρὸς τὸ ἡ Παρθένος σήμ. Ἐν τῇ ῥάβδῳ ἅγιε. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἡ. ἦχου, δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Εὐδοῦλε ἀγαθὲ, ἢ Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς, εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ ζήτει κυριακῇ, λδ'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ, Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω. Ζήτει τῇ δ'. τῆς γ'. ἑβδομάδος τοῦ ματθαίου. Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κύριῳ. Εἰ δὲ θέλεις γενέσθαι ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου. Ζήτει εἰς ἱεράρχας ἅπαντα, καὶ χρῷ οἷαν βούλει.

Εἰς τὰς γ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκόπου νικομηδείας, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθη στιχολογ. Εἰς τὸ κε̄ ἐκέκρ. ἱστῶμεν στίχ. ς'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου ἀνθίμου ἦχος, πλ. β'. Ἱερεὺς ἐννομώτατος, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ ὁσίου ἦχος πλ δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, ἢ τὸ. Ὅσιε πάτερ, εἰς πάσαν τὴν γῆν, εἰς ἦχον πλ. β', καὶ νῦν, θ'. καὶ ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'. καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ στίχολογ. Καὶ ἀνάγνωσοι ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεὼν δώσιν, ά. καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἀνθίμου, δώσεις δύο. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων δύο. Εἰς τὸν στίχ τῶν αἴνων, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος, δ'. Τῇ νικομηδέων μεγαλοπόλει, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς, δ'. Σ τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς β'. καὶ ἡ ς'. εἰς β'. Προκείμενον ἦχος βαρὺς. Τίμιος ἐναντίον κῡ. στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν, ὁ ἀπόστολος. Πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοὶ μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν. Ἀλληλούϊα ἦχος, β'. Οἱ ἱερεῖς σου κε̄ ἐνδύσονται. Τοῦ ὁσίου στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Εἶπεν ὁ κύριος, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάντις, καὶ τὸ, εἰς ὁσίους ἁρμόζει. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν συνήθειαν.

Εἰς τὰς δ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων Νηπίων. καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτου Προφήτου Μωϋσέως. ὃς προέλαβεν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, ἔτη αυπέ. Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἰστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομ. εἰς τὸ Μηναῖον, στιχηρὰ πρότερον τῶν Ἁγίων. Τοῦ Ἱερομάρτυρος, γ'. καὶ τοῦ Προφήτου. γ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ῥάσιμον κρηπίδα, ἡ Ἐκκλησία. καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ῥήματι Τυράννου, Ϛ νῦν θ'. Τροπάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἦχος, δ'. καὶ τρόπων μέτοχος. καὶ τοῦ Προφήτου. Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κε' ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ταῦτα καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, ἐν ᾧ ἡ συνήθη στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσιν εἰ βούλει ἐκ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Συμεὼν δώσιν, α'. καὶ τοῦ ἁγίου Βαβύλα δώσεις, β'. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν Ἁγίων, β'.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου. δόξα, ἦχος, β'. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. στίχος, Τροωρώμην τὸν Κύριον. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, οἱ ἅγιοι Πάντες. Ζήτει τῶν ἁγίων Πάντων. Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει με ἔμπροσθεν. Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς ε'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ λυχνικὸν, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἱεροσύνης νομικῆς, καὶ νῦν, θ'. εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, β'. Ὡς καθαρὸς ἱερεὺς. Τροπάριον ἦχος δ'. Ἱερωσύνης στολισμὸν σοφὲ περιβαλλόμενος κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁλοκαυτώματα δεκτὰ, προσενήνοχας ἱεροπρεπῶς Ζαχαρία, καὶ γέγονας φωστὴρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, ἐν σοὶ τὰ σύμβολα τὰ τῆς χάριτος, ἐκδήλως φέρων πάνσοφε. καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα σὺν τῷ προδρόμῳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀνάγνωσις ἀπὸ τοῦ Χρισοστόμου δώσιν, α'. Τὸ δὲ καταλειφθὲν τοῦ ἁγίου Συμεὼν, δώσεις, β'. Εἰς τὴν Λειτουργείαν. Προκείμενον ἦχος, βαρὺς. Εὐφρανθήσεται. δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στίχος, Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς. ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. α'. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς. Ζήτει τῇ β'. τῆς ι α'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς ς'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν κολασσαῖς ἤτοι ἐν χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐδοξίου. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων Ἁγίων Μαρτύρων. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἡ συνήθης στιχολογία, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἰστῶμεν στίχους, ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. τὸ. Τρισηλίου θεότητος, Ϛ δευτεροῦμεν αὐτὸ. δόξα, ἦχος πλ. β'. Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τὰ παρόντα εἴ ἔχει, ἦχος, β'. οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ. Δεῦτε τὸν ἀρχηγὸν, στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου. Δόξα, καὶ νῦν. Ὡς ταξιάρχης, καὶ πρόμαχος. Τροπάπάριον, ἦχος, δ'. Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον. Ἀναγνώσις ἀπὸ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐδοξίου δώσην α', καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἀρχὴ στρατήγου, δώσαις δύο. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος, β'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλους εἰς, ς'. ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι. ἀφέκτης ὡδῆς. Τὸ Κοντάκιον, ἦχος, α'. Ἀρχηστράτηγε Θεοῦ λειτουργὲ θείας δόξης. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'. δόξα ἦχος, πλ. α'. Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου, Ϛ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Οἱ Ἀγγελοί σου Χριστὲ. καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ Ϛ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς βραίους. Ἀδελφοὶ. εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος. Ἀλληλούϊα, Αἰνεῖται τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀκούων ἡμῶν. Κοινωνικὸν, Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς, ζ'. Προεόρτιον τῆς ὑπαραγίας Θεοτόκου, Ϛ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας σχολάζουσιν τὰ μεσώρια, καὶ ὁ ἱκετήριος κανὼν τῆς ὑπαραγίας Θκοῦ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἕως ταῖς, κ β'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. Ὅτι ἐν αἷς ἡμέραις ψάλλεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, ἢ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, οὐ ψάλλεται. Οὔτε μεσώριον, οὔτε κανὼν ἱκετήριος. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἱστῶ-

ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προεόρτια τῆς Θεοτόκου, ἦχος, ά. Πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων, καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ΄. Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ΄. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ ἐκ τῶν δικαίων, Ὁ τὸ Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἐκ τῆς ῥίζης ἱεσσαὶ καὶ ἐξοσφύος τοῦ Δαβίδ, ἡ Θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, χαρὰ γὰρ χαίρει, ἡ σύμπασα καινουργεῖται, συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, Ὁ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, Ὁ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ἀνάγνωσιν, ά. ἐκ τοῦ Χρυσοστόμου, δευτέραν δὲ, τὸ καταλειφθὲν τοῦ ἁγίου Εὐδοξίου, καὶ ἀπὸ γ΄. ὠδῆς, τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς Θεοτόκου, ἦχος, δ΄. Ὁ προεόρτιος. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Πρίημα τοῦ κύρ Ἰωσὴφ. Ὁ τοῦ Μάρτυρος εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, β΄. Ἡ προωρισθεῖσα παντάνασσα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος.

Εἰς τὰς, ή. Τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἑσπέρας ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ στιχολογ. Τὸ, ά. ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἱστῶμεν στίχους, ή. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος, πλ. β΄. ς΄. Δευτεροῦντες τὸ ά. καὶ τὸ β΄. δόξα Ὁ νῦν ὁ αὐτὸς. Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὁ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελ. τοὺς γ΄. δευτέρους. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Ἐνευσήμῳ ἡμέρᾳ. Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ, ἰδιόμελ. τοὺς τετάρτους. στίχους δὲ λέγομεν. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε. στίχος, β΄. Τὸ προσωπόν σου λίταν εὐέσουσιν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄. Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε Παρθένε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ὁ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, Ὁ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Λέγεται ἐκ γ΄. Εἶτα δίδοται συνήθως τὸ κατακλαστὸν, καὶ ἀνάγνωσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχει ἡ παροῦσα ἑορτῆ, ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα, οὐμέντοι λέγεται Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν, ἀλλὰ προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς εἰρημένης ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, Ὁ εἰς τὴν Κοίμησιν, καὶ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν εἰς ὅιαν τύχῃ Κυριακὴν τῆς Μεγάλης, μ΄. ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς τῶν βαΐων. Τότε γὰρ προτιμᾶται τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν λέγονται Ὁ τὰ, β΄. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλμον ἡ συνήθης στιχολογ. Ὁ ὁ πολυέλεος. Ἀναγινώσκεται δὲ τὰ ἐνκώμια τῆς ἑορτῆς, καὶ εἰς τὸν μεταφραστὴν τὸν εἰς τὴν Θεοτόκον, λόγον. Εἶθ' οὕτως οἱ ἀναβαθμοὶ. Τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ. Εἰς τὴν στιχολογ. καθίσματα τῆς ἑορτῆς, Κανόνες, β΄. Τῆς ἑορτῆς, τοῦ κύρ Ἰωάννου, ἦχος β΄. καὶ δευτεροῦμεν τοὺς εἱρμοὺς, καὶ τὰ τροπάρια. Τὸν δὲ ἕτερον εἰς ἦχον πλ. δ΄. Τοῦ κύρ Ἀνδρέου, πρὸς δ΄. τὰ τροπαριὰ. Τοῦ β΄. ἦχου ὁ Κανὼν, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ή. Ὁ τοῦ πλ δ΄. Τὰ τροπάρια εἰς, ς΄. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον. Ἰωακεὶμ Ὁ Ἄννα. Εἰς τὴν θ΄. δίδονται κυρία τοῖς Ἀδελφοῖς. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς β΄. πρὸς τὸ Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, καὶ τὸ Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ ἦχος, ά. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἱστῶμεν στιχ. δ΄. καὶ δευτεροῦμεν τὸ ά. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ β΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου ἀγαλλιᾶσθε λαοὶ, καὶ γίνεται δοξολογία μεγάλη. Δίδεται καὶ Ἅγιον ἔλαιον παρὰ τοῦ ἱερέως, Ὁ γίνεται ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ. Ἐν τοῖς Μακάρις μοῖς. Ἐκ τοῦ Κανόνος. Τοῦ β΄. ἦχου, ὠδὴ γ΄. Ὁ ς΄. Εἰσοδικὸν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τροπάριον. Ἡ γεννησίς σου Θεοτόκε Παρθένε. Δόξα, Ὁ νῦν τὸ Κοντάκιον. Προκείμενον ὠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνῃ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, στιχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Φιλιππησίους. Ἀδελφοὶ τοῦτο φρονείσθω ἐν ἡμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ. Ἀλληλούϊα ἦχος, πλ. δ΄. Ἄκουσον θύγατερ, στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λειταν εὐέσουσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινὰ. Κοινωνικὸν. Σωτήριον Πωτηρίου λήψομαι, καὶ γίνεται παράκλησις μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, στιχολογ. οὐκ ἔστι, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ψαλμὸν. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἑορτάζομεν δὲ τὴν ἑορτὴν ἡμέρας ς΄.

ιή.

Σάββατον. Πρὸ τῆς ὑψώσεως. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον ἦχος, γ'. Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, στιχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς κορινθίους, α'. Ἀδελφοὶ σοφίαν λαλοῦμεν, ζήτει Σαββάτῳ, γ'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ'. ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς, ὁ φιλῶν πρᾶ ἢ μρᾶ ὑπὲρ ἐμὲ, ζήτει Σαββάτῳ, ζ'. τοῦ Ματθαίου.

Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, προκείμενον ἦχος, πλ. β'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, στίχος. Πρὸς σὲ κε κεκράξομαι. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν, ζήτει Κυριακῇ, κ β'. Ἀλληλούϊα ἦχος, α'. Ὕψωσα ἐκκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, στίχ. Ἡ γὰρ χεῖρ μου συναντιλήψεται αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς θ'. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ, Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου ἀκολουθία ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Εἰς τὸ λυχνικὸν οὐ στιχολογοῦμεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ψαλμὸν, Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, καὶ ἱστῶμεν στιχ. ς'. Ὡς ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, γ'. Δόξα ἦχος, πλ. α'. Ὡς μακαρία δυὰς, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων. Τροπάριον. Ἡ γεννήσις σου Θεοτόκε Παρθένε, εἰ δὲ βούλει καὶ τῶν Ἁγίων. Τῶν δικαίων σου Κύριε τὴν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Ἀνάγνωσις, Ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου δώσιν, α'. Τὸ δὲ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ δώσαις δύο, Ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου οὐχὶ, Ἀλλὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανῶνος τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ, α' Ὡς ἐκ τῶν Ἁγίων ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Προκείμενον ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖται τὸν Θεὸν. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, εἶχεν μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ. Ἀλληλούϊα. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἅψας, ζήτει Σαββάτῳ ς'. Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, ι'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Ὡς Νυμφοδώρας. Εἰς τὸ λυχνικὸν Ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, Ἡ ἀκολουθία πᾶσα τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀνάγνωσιν δὲ εἰ βούλει, ἀπὸ τοῦ βίου, Τῆς ὁσίας Θεοδώρας δώσιν α'. καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων δώσαις β'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, Εὐαγγέλιον εἰ βούλει, ζήτει Δεκεμβρίῳ εἰς τὰς δ'. καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς, ι α'. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, Ἀνάγνωσις ἀπὸ τὸν βίον τῆς Ἁγίας δώσαις γ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν εἰ βούλει, ζήτει ἡ ἀκολουθία εἰς ὁσίας Γυναῖκας.

Εἰς τὰς, ι β'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου. Ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται εἰς τὰς, ι α'. Κατὰ γὰρ τὴν, ι β'. ἀποδίδομεν τὴν ἑορτὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡς γίνεται ἡ ἀκολουθία πᾶσα τῆς ἑορτῆς μόνης. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἀνάγνωσις γίνεται, ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου δώσαις β'. καὶ τὸ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου δώσιν α'. Εἰς Λειτουργίαν. Ἡ ἀκολουθία πᾶσα τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰς, ι γ'. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου, Ὡς προεόρτια. Τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῶν ἐγκαινίων, γ'. ἦχος πλ. β'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα ἦχος, πλ. β'. Τὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων, καὶ νῦν Τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἦχος ὁ αὐτὸς. Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη. Εἴσοδος προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὡς τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἐγκαινίων. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τοῦ τιμίου Στροῦ, ἦχος, πλ. α'. Πρὸς τὸ. Χαίροις ὁ ζωηφόρος σταυρὸς, στίχ. Ὑψοῦτε Κν τὸν Θεὸν ἡμῶν, στίχ. β'. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν Βασιλεὺς. Δόξα ἦχος, β'. Τῶν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, καὶ νῦν τοῦ Στροῦ, ἦχος ὁ αὐτὸς. Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡς τοῦ Ἀνωστερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ Ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. κραταίωσον αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσφερομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου ἡ πάντων ζωὴ Ὡς ἡ ἀνάστασις. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν. Εἰς τὴν στιχολογ. καθίσματα τῶν ἐγκαινίων ὡς ἐδηλώθη εἰς τὸν πρώτην τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. Ὁ Κανὼν τοῦ Στροῦ ὁ προεόρτιος, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τῶν ἐγκαινίων εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐ ψάλλομεν. Ἀλλ' εὐθὺς τὸν εἱρμὸν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν θ'. στιχολογοῦμεν. Ἀναγινώσκομεν

δὲ

δὲ ἐκ τοῦ Χρυσοστόμου δώσειν μίαν. Τ ὁ δὲ μαρτύριον τοῦ ἁγίου, δώσαις β'. Α' φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν ἐγκαινίων. Ε ἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον. Ε ἰς τοὺς αἴνους. Τ ὁ πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ ἦχος, δ'. Ε' δωκας σημείωσιν. Σ ἡμερον ὁ ἔνθεος, δόξα τῶν ἐγκαινίων, ἦχος, γ'. Π ρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Χ ριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν. Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν, ἀπὸ τῶν κανόνων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Προκείμενον ἦχος δ'. Τ ῷ οἴκῳ σου πρέπει, στίχ. Ο' Κύριος ἐβασίλευσεν. Ο' Ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Α' δελφοὶ, οἱ Ἅγιοι κλήσεως ἐπ' Οὐρανίου. Α' λληλούϊα, ἦχος α'. Ο ἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς, στίχ. Δ ιεδοξασμένα ἐλαλήθη. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας, ζήτει Ἰουνίῳ, κθ'. Κ οινωνικὸν. Α ἰνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ εἰβούλει. Κ ύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκουσου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξησου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μ ετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Α' πέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ Ἐκκλησιάρχης σὺν τῷ Κανδηλάπτῃ ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ. Μ ετὰ λαμπάδων καὶ θυμιάματος, καὶ λαμβάνουσιν τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ τὴν. Ψ άλλοντες καὶ Τροπαρ. Σ ῶσον Κύριε τὸν λαόνσου, καὶ φέρουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐπιτιθέασιν αὐτῷ ἐπάνῳ τῆς Ἁγίας τραπέζης, καὶ ἅπτει κηρὸς ἔμπροσθεν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς.

Εἴδησις ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Κεφαλαίον ιβ'.

Εἰς τὰς ιδ'. Η' παγκόσμιος ὕψωσις, τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ κοίμησις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἱστέον δὲ ὡς ἡ τοῦ Χρυσοστόμου ἀκολουθία, ἐν ταύτῃ τῇ ὑπερλάμπρῳ ἡμέρᾳ, οὐ ψάλλεται. διὰ τὸ ὕψος τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς, καὶ ἵνα μὴ μήνῃ, τὰ τῆς ἀκολουθίας ἀκολόβωτα πάντα, καὶ ἀμείωτα. τούτου χάριν, καὶ μετέθη εἰς τὰς, ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου Μηνὸς. ὡς ἐν τοῖς συναξαρίοις προσχὼν εὑρίσεις. Ε ἰ γὰρ ἦν εἰκὸς ψάλλεσθαι ταύτῃ σὺν τῇ ἑορτῇ. Τ ίνος χάριν, καὶ μετετέθη. νὰ δὲ τὸ μὴ ψάλλεσθαι παρὰ τοῖς Ἱεροσολυμίταις, καὶ ἐν τοῖς τυπικοῖς αὐτὰ ἀναγράφεσθαι, ἀφείθη, καὶ παρ' ἡμῶν ἐν ταῦθα. Ἵ να μήτι ἐν τεῦθεν παραποσπάσωμεν.

Δεῖ δὲ εἰδέναι. ὡς εἰ τύχη Κυριακῇ ἐν τῇ σεβασμίᾳ ταύτῃ ἑορτῇ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Α' ναστάσιμος ἀκολουθία οὐ ψάλλεται. Α λλ' οὔτε Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ἀναγινώσκεται. Α λλὰ πᾶσα ἡ ἀκολουθία γίνεται τῆς ἑορτῆς. Ε ν δὲ τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψ αλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ μακάριος ἀνὴρ. Ε ἰ ἐστὶ Κυριακῇ εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ οὐ στιχολογεῖται τὸ ψάλτειριον. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμ. στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β'. Π ρὸς ὅλην ἀποθέμενοι. Σ ταυρὸς ἀνυψούμενος, καὶ δευτεροῦμεν τὰ γ'. καὶ πάλιν γ'. καὶ τὸ β'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Δ εῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, καὶ γίνεται εἴσοδος, χωρὶς Εὐαγγελίου. Φ ῶς ἱλαρὸν. Π ροκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τ ὸ πρῶτος, τῆς ἐξόδου. Ε' ξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Τ ὸ δεύτερον, παριμιῶν. Υ ἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδίας Κύριου. Τ ὸ τρίτον, Ἡσαΐου. Υ ἁ δὲ λέγει Κύριος, ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου. Ε ἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, α'. τρία καὶ εἰς ἦχον β'. τρία, καὶ εἰς ἦχον δ'. δύο, δόξα, καὶ νῦν. Τ οῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστὲ τὴν ἐνέργειαν. Ε ἶτα αἱ συνήθεις αἰτήσεις, καὶ εὐχή. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. α'. πρὸς τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν. Χ αίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, στίχ. α'. Υ ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, στίχ. β'. Ο' δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, δόξα, καὶ νῦν. Ο' νπερ πάλαι Μωϋσῆς, Τροπάριον, ἦχος, α'. Σ ῶσον Κύριε τὸν, ἐκ γ'. καὶ δίδοται τὸ κατακαλαστὸν. Α ναγινώσκομεν δὲ, καὶ λόγους εἰ τύχῃ ἐγκωμιατικοὺς εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν. Ε ἰς δὲ τὸν ὄρθρον. Μ ετὰ τὸν ἑξάψαλμον ἡ συνήθης στιχολογία, καθίσματα ἦχος, α'. Τ οῦ λίθου σφραγισθέντος. Τ οῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Μ ετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, καθίσματα, πλ. β'. Μ όνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Ε' τερον καθίσμα μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ προσταχθὲν Π ροδιετύπου μυστικῶς, καὶ ἀναγινώσκομεν λόγους τῶν Ἁγίων παθῶν, ζήτει εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην. Ο ἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον ἦχος δ'. Ε' ἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, στίχ. Α σατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινὸν. τὸ Π ᾶσα πνοὴ. τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ε' ἶπεν ὁ Κύριος Πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν, ζήτει τῇ γ'. τῆς ς. ἑβδομάδος, ἀπὸ τοῦ μέσου. Λ έγομεν δὲ κἂν ὁποῖα ἡμέρα τύχει, τὸ ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ ν'. καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Σ ταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, καὶ ὁ κανὼν τοῦ κύρ κοσμᾶ. εἰς ἦχον πλ. δ'. Σ ταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Μ ετὰ τοὺς εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου τὰ δὲ Τροπαρ. ὁμοῦ εἰς ιβ'. ὕστερον δὲ πάλιν τὸν εἱρμὸν οἱ β' χοροὶ. Α πὸ γ'. ᾠδῆς, καθίσματα, καὶ ἀνάγνωσις. Α' φ' ἕκτης ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκευσίως.

κ.
σίως. Ε ἰς δὲ τὴν θ'. δίδονται κυρία τοῖς ἀδελφοῖς. Ε ξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Σ ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης, ἀπολύτου. Κ ἰς τοὺς αἴνους τὸ, Π ᾶσα πνοὴ, ϛῶμεν σίχ. δ'. σιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Α τῆς παραδόξου θαύματος. Δ δυτερεύοντες τὸ ἑν. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Σ ἡμέρου προέρχεται ὁ Σταυρὸς τῆς Κυρίας. Δ οξολογία μεγάλη. Ψ αλλομένης δὲ τῆς μεγάλης δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσέρχεται μὲ θυμιατὸν, Π ροηγουμένων τῶν λαμπάδων, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ θυμιῶν τὸν τίμιον σταυρὸν σταυροειδῶς ἄρει αὐτὸν μὲ δύσιν ὅπ τῆς κεφαλῆς, καὶ προπορευομένων δύο λαμπάδων, Φ έρει αὐτὸν μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, Κ ἀκεῖσε ἵσταται, Ϲ πληρουμένης τῆς δοξολογίας καὶ τὸ τρισαγίου. Α έγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως. Σ οφία ὀρθοί, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Τροπαρίου, Σ ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Ὃ ὅτως εἰσοδεύει μὲ τὸν τιμίου Σταυρὸν, καὶ ὄντος ἠυξεπισμένου τροπαρίου τίθεται ὁ τίμιος Σταυρὸς ἐπάνω αὐτοῦ, Ϲ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς σταυροειδῶς. Ε ἶθ' ὅτως βαλὼν μετανοίας τρεῖς κἂν ὁποίαν ἔστιν ἡμέρα, καὶ λαβὼν ὅπ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν, γυμνὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, Ι σταται ἔμπροσθεν τοῦ τροπαρίου βλέπων κατὰ ἀνατολὰς καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἔλεησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον ἡμῶν Κύριε καὶ ἐλέησον.

Κ αὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκατονταέτους, τῷ Κύριε ἐλέησον, Σ φραγίζοντος τοῦ ἱερέως ἐν τῇ ἐνάρξεσι μὲ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ε ἶτα κλίνει τὸν κεφαλὴν ὅσον ἀσθαμεὶ ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι συμπληρώσεως τῆς ἑκατονταέτους. Η νίκα δὲ φθάσει εἰς τὸ, ζ'. Κύριε ἐλέησον, Υ ἱοῖ τὸν φωνὸν ὁ Ἐκκλησιάρχης, ἤγουν τὸ Κύριε ἐλέησον τρεῖς, Ϲ αὐθόμορος ὁ ἱερεὺς τέλος λαμβάνειν τὸν ἑκατονταέτη. Σ φραγίζει πάλιν τρεῖς. Ε ἶτα σταφεὶς ὅπ τὸ νότιον μέρος λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς δυσεβεσάτων, καὶ θεοφυλάκτων ἡμῶν βασιλέων. Κρατὸς, νίκης, ὑγιείας, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶ, καὶ τοῦ Κόν τ Θεὸν ἡμῶν, ὅπ πλέον συνεργῆσαι κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσι, Ϲ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶ πάντα ἐχθρὸν Ϲ πολέμιον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας ἑκατονταέτους, καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν δευτέραν ὕψωσιν ὡς προγέγραπται. Ε ἶθ' ὅτως σταφεὶς ὅπ δυσμὰς λέγων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ Παῤῥὰς ἡμῶν, ὁ δεῖνος ἤγουν τοῦ προεστῶτος, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος, ἔτι πρωμεν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης ἑκατονταέτους. Π ληρουμένης δὲ αὐτῆς στρέφεται ὁ ἱερεὺς ὅπ τὸ βόρειον μέρος, καὶ λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν. ὑγείας καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἔτι πρωμεν, καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις, καὶ αὖθις στρέφεται ὁ ἱερεὺς κατὰ ἀνατολὰς καὶ λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἔτι πρωμεν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης ἑκατονταέτους. Μ ετὰ δὲ τὴν πέμπτην ὕψωσιν, ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμωσε. Ε ἶθ' ὅτως. Τ ὸν Σταυρὸν σε προσκυνοῦμεν δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σε ἀνάστασιν δοξάζομεν. τρεῖς. Ψ αλλόντων δὲ τῶν ἀδελφῶν, ἀποτίθησιν ὁ ἱερεὺς τὸ τίμιον ξύλον, ἐν τῇ Τραπέζῃ, καὶ ἄρχονται προσκυνεῖν, Ο τε ἱερεὺς καὶ ὁ προεστὼς, Ψ άλλοντες, Ϲ μετανοίας τρεῖς κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἶτα ἀσπάζονται, καὶ μὴ τὸ ἀσπάσασθαι, βάλλουσι μίαν μετάνοιαν. Ε ἶθ' οὕτως εἰς τὰς χορὰς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ε ἶτα εἰσέρχονται οἱ ἀδελφοὶ δύο δύο καὶ τάξιν, καὶ προσκυνοῦσι Ϲ ἀσπάζονται ὁμοίως. Ψ άλλομεν δὲ καὶ σιχηρὰ ἰδιόμελα, ἄχρις ἂν προσκυνήσουσιν οἱ ἀδελφοὶ, εἰς ἦχον, β'. τὸ. Δ εῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τὸ, Δεῦτε λαοὶ τὸ παράδοξον, Ὃ τὸ ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σε, δόξα Ὃ νυν, ἦχος, πλ. δ'. Η φωνὴ τοῦ Προφήτου, καὶ μετὰ προσκυνήσαι πάντας, Λ έγει ὁ ἱερεὺς. Σ οφία, καὶ ἀπόλυσις.

Ἰς τὴν Λειτουργίαν ἀντίφωνον ά. ἦχος, ά. Ο Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι. Τ αῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Μ ακρὰν ἀπὸ τῆς. Τ αῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ο Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας. Τ αῖς πρεσβείαις. Σ ὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς. Τ αῖς πρεσβείαις, δόξα, καὶ νῦν. Τ αῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος, β'. Σ ῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ σαρωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα. Μ νήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω. Σ ῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ σαρωθείς, ψάλλοντάς σοι. Ο ρος σιὼν τοῦτο ὁ κατοικώσας ἐν.

Σῶ-

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψαλλοντάς σοι. ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ. Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. ἦχος, α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργηζέσθωσαν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Ὃ εὐλόγησον. Κύριος ἐν σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματι. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον. Εἰσοδικὸν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον, δόξα καὶ νῦν. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου. Τὸν Σταυρὸν σου προσκρυνοῦμεν δέσποτα. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος βαρύς. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργηζέσθωσαν λαοὶ. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ, ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ. Ἀλληλούϊα ἦχος, α'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν Βασιλεὺς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς. Κοινωνικὸν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ.

Ἱστέον, ὅτι οἷαν ἡμέρα τύχει ἡ σεβάσμιος αὕτη ἑορτὴ, εἴτε Κυριακῇ, εἴτε Σαββάτῳ, τυρὸν, ἢ ᾠὸν, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ μόνον ἔλεον, καὶ οἶνον εὐχαριστοῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν Τελεῖται ἡ Λειτουργία, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὰς ι'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογία οὐγίνεται, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. προσόμοια. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. β'. Φωστῆρα τῶν μαρτύ, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ. Εἴσοδος προκείμενον, ἦχος, β'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν, στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ, στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδεν, καὶ στίχ. Τίσοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, πρὸς Ὅλην ἀποθέμενοι. Δόξα τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. δ'. Τῆς νίκης ἐπώνυμος, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ὃ ἀνάγνωσις α'. ἐκ τοῦ Χρυσοστόμου. Τὸ δὲ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἁγίου δώσαις β'. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς σὺν τῷ εἱρμῷ εἰς ε', καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἀφ' ἕκτης τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν θ'. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ οὐλέγομεν, Εἰς δὲ τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς προσόμοια, δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς οἷον θέλεις. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κανῶνος τῆς ἑορτῆς Ὃ τοῦ Ἁγίου. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, Ὃ ἐλπιεῖ, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε ἐν δυναμοῦ, ζήτει Ὀκτωβρίῳ, κ ς'. Ἀλληλούϊα, δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἰδοὺ ἀποστελλῶ ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Σαββάτω μετὰ τὴν ὕψωσιν. Ἀδελφοὶ, βλέπετε τὴν κλήσην ὑμῶν, ζήτει τῇ γ'. τῆς β'. ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν. Ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν τῆς ς'. Συνόδου ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ κατὰ σάρκα συγγενοῦς τοῦ Κυρίου. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξέργων νόμου, ζήτει Κυριακῇ, κ α'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, β'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ Κύριος ὅς τις θέλει ὀπίσωμου, ζήτει Κυριακῇ γ'. τῶν νηστειῶν. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Λεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς β'. ἥτις Κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν ἐστὶν, ἄρχεται ἀναγινώσκεσθαι τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον Εὐαγγέλιον. Τότε γὰρ Ὃ ἰσημερία γίνεται ὃ καλεῖται νέον ἔτος.

Εἰς τὰς ι ς'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας τῆς πανευφήμου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, Ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, Τροπάριον τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης, στιχολογία, καὶ λόγος. Τὸ μαρτύριον τῆς Ἁγίας. δώσαις γ'. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς Κοντάκιον. τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς Ἁγίας, ἦχος, γ'. τὰ τρία. Δόξα, τῆς Ἁγίας. ἦχος, πλ. β'. Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τῆς Ἁγίας ἦχος, α'. Σήμερον χορὸς Πατέρων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς οἷον βούλει. Εἰς τὸ

κβ'.

Λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ συνεργοῦντες. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς ιζ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν γ'. θυγατέρων αὐτῆς. Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸν ὄρθρον, Τὸ Μαρτύριον αὐτῶν δώσαις, γ'.

Εἰς τὰς, ιη'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐγενίου Ἐπισκόπου Γορτυνῆς τοῦ θαυματουργοῦ. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὰς ιθ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Τροφήμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, εἰς ἦχον πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Τροπάρ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς κ'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Δόξα ἦχος β'. Ὁ δεύτερος Ἰὼβ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν, καὶ τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. Οἱ Μαρτυρέσσου Κύριε. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολία. Ἀνάγνωσις ἀπὸ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων, δώσαις β'. Εἰς δὲ τὴν δ'. ᾠδὴν, δώσιν α'. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν στρατοπεδαρχίαν, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων. Προκείμενον ἦχος, δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ, στίχ. Προορώμην τὸν Κύριον. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοὶ ἐν δυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ζήτει Κυριακῆ κζ'. ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ζήτει τῇ γ'. τῆς β'. ἑβδομάδος, Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς κα'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν τῇ Μαγνησίᾳ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται μετὰ τῶν ἀναστασίμων πάντα τῆς ἑορτῆς, ἔντε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, εἰ ἔστι Κυριακῇ, Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τῇ, κβ'. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸ καταλειφθὲν. Τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου εἰς δώσαις, γ'.

Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἀπόδωσιν τῆς ἑορτῆς ἀρχόμεθα στιχολογ. ἐν τῷ ὄρθρῳ καθίσματα γ'. καὶ ἀναγνώσεις ποιεῖν. δ'. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τὰ πρὸς Κύριον.

Εἰς τὰς, κβ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Κοδράτου, γ'. καὶ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ, γ'. Δόξα ἦχος, δ'. Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστὴς, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, Ἀπόστολε ἅγιε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις, ἐκ τοῦ Χρυσοστόμου δώσαις β'. καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ δώσιν, α'. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων δύο προηγεῖται τοῦ Ἀποστόλου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία, ζήτει εἰς ἱερομάρτυρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ, καὶ τοῦ ὁσίου Ἰωνᾶ πρεσβυτέρου, τοῦ Πατρὸς Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Ἰστέον ὅτι, ἀπὸ τῆς, κβ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ μεσώρια, καὶ τοὺς ἱκετηρίους κανόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὰς κγ'. Ἡ σύλληψις. Τοῦ τιμίου Προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. Πρὸς τὸ ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, καὶ δευτεροῦμεν αὐτά. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἐκ στειρευούσης σήμερον, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, δ'. πρὸς. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι. ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψιανοσοῦσαν. χόρευε Ζαχαρία ἐκ βοῶν παῤῥησία. Προφήτης ὑψίστου ἐστὶν ὁ μέλλων τίκτεσθαι. Εἰς τὸν ὄρθρην ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀναγινώσκομεν δὲ εἰς τὸν ὄρθρον Χρυσόστομον, κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς δ'. καὶ τοῦ προδρόμου εἰς ς'. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐλέγομεν. Ἀλλ' εὐθὺς

τὸν

τὸν εἱρμὸν, καὶ καὶ στιχολογοῦμεν τὴν θ'. ᾠδὴν, Τὴν τιμιωτέρα, καὶ ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς δὲ αἴνους πᾶσα πνοὴ τοὺς, στιχηρὰ, προσόμοια. Τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. β'. Πρὸς Ὅλην ἀποθέμενοι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. Προκείμενον ἦχος, βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, στίχ, Ἐσάκουσον ὁ Θεὸς. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοὶ, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. Ἀλληλούϊα. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσῃ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο τις ἱερεὺς. Τέλος, τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνοίς, ζήτει εἰς τὸ γενέσιον τοῦ προδρόμου, καὶ ἐν τῇ ἀποτομῇ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται.

Μὴ θαυμάσης περὶ τῆς μεγάλης δοξολογίας; ἔξεστι γὰρ ὡς ὁ τὸ τυπικὸν συγγραψάμενος λέγει, καὶ τῆς Ὀκτωήχου ψαλλομένης, καὶ ὡς ἐν ἑτέρῳ Τυπικῷ εἴδομεν, τοῦ τὸ Κυρίῳ ἄσωμεν λεγομένου, ποιῆσαι καὶ μεγάλην δοξολογίαν, Εἶδ' οὖν οὐ βούλει, εἰπὲ, καὶ ἀπὸ στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ἐν σάρκε λύχνε, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὰς κ, δ'. Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἰσαποστόλου, Θέκλης. Εἰς τὸ λυχνικὸν, Ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν, στίχ. στ'. στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ Κύριε εἰ, Ὁ κριτηρίῳ. Δόξα, ἦχος. πλ. β'. Ἀθλητικοῖς παλαίσμασι, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Λεώντων ὁρμᾶς κατεπάτησας, καὶ νῦν, θ'. τροπάρ. Ἡ ἀμνάσσου Ἰησοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀνάγνωσις, Τὸ μαρτύριον τῆς Ἁγίας δώσαις δ'. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς στ'. Ἀφέκτης ᾠδῆς, Τὸ Κοντάκιον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς Ἁγίας, Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, β'. Δεῦτε φίλαθλοι, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, Οἱ μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου εἰς στ'. καὶ τῆς Ἁγίας ᾠδὴς, γ'. εἰς δ'. προκείμενον, ἦχος, δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θς ἐν τοῖς, στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρη. ζήτει Κυριακῇ λ δ'. Ἀλληλούϊα. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα παρθένοις, ζήτει Σαββάτω, ιζ' τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθαι δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, ἀλληλούϊα, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς, κε'. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εἰς τὸ λυχνικὸν. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὸν, ἦχος, πλ. α'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ἐν σοὶ Μέρ ἀκριβῶς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης ἀκολουθία, καὶ ἐκ τοῦ βίου τῆς Ὁσίας, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, κ στ'. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου, καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Εἰ βούλει ποίησον ἀγρυπνίαν, ἐν ᾗ, καὶ ψάλλομεν, Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στίχ. δ'. ἦχος, β'. Δόξα ἦχος, β'. Θεολόγε παρθένε, καὶ νῦν, Θκτ'ον. Ἑσπέρας ἐν τῷ λυχνικῷ, μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλψὸν, Στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς ἦχον, πλ. δ'. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, Ἱστῶμεν στίχους ὀκτὼ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'. Τῶν Οὐρανίων, ἤγουν. Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀπο. Δόξα ἦχος, β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, Ὁ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ τοῦ ἤχου, Εἴσοδος προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὁ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ πρῶτον, Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Ἀγαπητοὶ ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν. Τὸ δεύτερον. Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς. Τὸ τρίτον. Ἀγαπητοὶ ἐάντις εἴπη, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν. Μετὰ δὲ τὴν τούτων ἀνάγνωσιν ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν συνήθη ἐκτενὴ, Τὸ καταξίωσον, καὶ ὁ ἱερεὺς. Πληρόσωμεν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν εἰ μὲν βούλει, ἡ λιτὴ ὡς συνήθες ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ αἱ συνήθεις αἰτήσεις παρὰ τοῦ ἱερέως. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, καὶ λέγομεν στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Δόξα, ἦχος, πλ β'. Ἀπόστολε Χυ, καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ μετὰ τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον ἦχος, β'. Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, καὶ νῦν, θ'. Εἶτα ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία συνήθως. Ἐν δὲ τὸ ὄρθρῳ, μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος. Εἶτα μετὰ ταῖς στιχολογίαις, καὶ τὰ καθίσματα κατὰ τάξιν, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἀποστόλου. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον ἦχος, δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ια'. ὁ ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, β'. Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς κατὰ. Θεολόγε παρθένε, Οἱ κανόνες εἰ ἐστὶ Κυριακῇ ὁ ἀναστάσιμος εἰς, δ'. Τῆς Θεοτόκου εἰς δύο, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ἡ, οἱ δύο κανόνες ἀνὰ τεσσάρων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, πλ. δ'.

Πρὸς

κδ'.

Πρὸς Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὴν εὐχὴν, ἤγουν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου, Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου, ὁ δὲ ἱερεὺς προπορευομένης αὐτοῦ λαμπάδος ἀπέρχεται, Ϛ θυμιᾷ. τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, Εἶθ' οὕτως ἐπιδίδωσιν ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς Κανδήλας τοῦ Ἁγίου τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰ δὲ καὶ ὁ προεστὼς ἠξίωται τῆς Ἱερωσύνης αὐτὸς ἐπιχρίει τοὺς ἀδελφοὺς, ἀπὸ τῆς τοιαύτης εὐλογίας ἐμβάπτων τοὺς ἑαυτοῦ δακτύλους τοὺς δύο, Ϛ οὐχὶ τὸν ἕνα. Μετὰ δὲ τοῦ δοῦναι τὸ Ἅγιον ἔλεον γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ἐκ τούτου οὖν τοῦ σημείου σημείωσαι, καὶ ἐν τῇ ἄλλαις ἑορταῖς τῶν Ἁγίων, ἐν αἷς δίδοται Ἅγιον ἔλεον, καὶ οὕτως ἑορτάζομεν πάσας τὰς ἑορτὰς τῶν Ἁγίων ἐν αἷς γίνονται ἀγρυπνίαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν κανώνων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. καὶ Τροπ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν, Τὸ Κοντάκιον, μετὰ τὸν τρισάγιον ὕμνον. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται, Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε, Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ, στίχ. Ὁ Θεὸς δοξαζόμενος ἐν βουλῇ, Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκησαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς κζ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, Ϛ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Δόξα, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, Ϛ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Λειτουργία ζήτει εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, κη'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος. Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν, Εἰ βούλει στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀντίφωνον. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου, ϛ'. δόξα, ἰδιόμελ. ἦχος δ'. Θεοφόρε Χαρίτων, καὶ νῦν θ'. Εἴσοδος καὶ ἀναγνώσματα, Εἶτα ἐκτενῆ, τὸ καταξίωσον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν, θ'. Τροπάρ. ἦχος, πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥωαῖς. Εἰ μὲν ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος ἔασον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ψάλλε τοῦ Ἁγίου πάντα, ἔντε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὴν στιχολογίαν καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ϛ'. ἦχος, πλ. δ'. Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η'. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος εἰς ἦχον, πλ. β'. Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ ὁ βίος αὐτοῦ, δώσαις β'. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἀντιφώνου, α'. τοῦ δ', ἦχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον ὁσιακὸν ὁν'. καὶ οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐλέγεται. Ἔνθα γὰρ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐ λέγεται. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Ἐξαποστειλάριον εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, δόξα, ἦχος πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, καὶ νῦν θ'. καὶ εἰ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνες τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον ἦχος βαρὺς. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς κθ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, πρός. Τί ὑμᾶς καλέσομαι. Δόξα ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὴν πᾶσαν ἀκολουθίαν, εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς λ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'. ἀνὰ δύο, δόξα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου, καὶ νῦν Θεοτοκίον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχ. πλ. β'. Εἰς ἄδυτον γνόφον τοῦ, Ϛ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ δώσαις β'. Ϛ ἡ συνήθης στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

κά, Ϛ ἐκ τȣ̃ κανόνος τȣ̃ Ἁγίȣ. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίȣ, στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίȣς. Ἀδελφοὶ γρηγορεῖτε στήκετε, ζήτει Κυριακῇ ιγ΄. Ἀλληλȣ́ϊα. Οἱ ἱερεῖς σȣ Κύριε ἐνδύσονται, στίχ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα δι' ἐμȣ̃ ἐάντις. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολȣθία.

Εἴδησις τȣ̃ τύπȣ τȣ̃ Ὀκτωβρίȣ.
Μηνός. Κεφά. ιγ΄.

Μὴν Ὀκτώβριος, ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιά. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιγ΄.

Εἰς τὴν ά. Τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ Ἀνανίȣ, Ϛ τȣ̃ Ὁσίȣ Ῥωμανȣ̃ τȣ̃ μελωδȣ̃. Εἰς τὸ λυχνικὸν, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. στιχηρὰ προσόμοια τȣ̃ Ἁγίȣ καὶ τȣ̃ Ὁσίȣ, δόξα τȣ̃ Ἀποστόλου, ἦχος, ά. Γὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, καὶ νυῦ, Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχȣ. Δόξα τȣ̃ Ὁσίȣ, ἦχος, πλ β. Πρώτη καλῶν ἀπαρχὴ, Ϛ νυῦ. Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ τȣ̃ Ὁσίȣ. Ἐν σοὶ Πάτερ Ἀκριβῶς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία. Ἀνάγνωσις τὸ Μαρτύριον τȣ̃ Ἀποστόλȣ εἰς δώσιν ά. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχȣ εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, β΄. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, δόξα ἰδιόμελ. τȣ̃ Ἀποστόλȣ, ἦχος, πλ δ΄. Μ΄ αθητὰ τȣ̃ σρ̄ς Ϛ νυῦ, θ΄. Εἰς τὴν Λειτȣργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τȣ̃ ἤχȣ, καὶ ἀπὸ τȣ̃ κανόνος τȣ̃ Ἀποστόλȣ. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγȣ̃νται. ὁ Ἀπόστολος, πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἠνῦτις. Ζήτει, τῇ παρασκευῇ τῆς γ΄. Ἑβδομάδος τȣ̃ Πάσχα ἀπὸ τȣ̃ μέσȣ. Ἀλληλȣ́ϊα ἦχος, ά. Ἐξομολογεῖσθε οἱ Οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λȣκᾶν. Εἶπεν ὁ Κς̄, ὁ ἀκȣ́ων ὑμῶν, ἐμȣ̃ ἀκȣ́ει. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς β΄. Τȣ̃ ἁγίȣ Ἱερομάρτυρος Κυπριανȣ̃, Ϛ τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰȣστίνης τῆς παρθένȣ. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄. πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, δόξα, ἦχος, β΄. Διδασκαλίας τὴν πλάνην, καὶ νυῦ, Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχȣ, δόξα ἦχος, β΄. Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, καὶ νυῦ, θ΄. Τροπάρ. ἦχος, δ΄. Ἐν τρόπων μέτοχος. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία, ἀνάγνωσις ἐκ τȣ̃ μεταφραστȣ̃, καὶ ἐκ τȣ̃ Γρηγορίȣ τȣ̃ Θεολόγȣ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Ὡς ἱεράρχην τίμιον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχȣ, δόξα, ἦχος, πλ δ΄. Ὁ τῆς κακίας πρότερον, καὶ νυῦ, θ΄. Εἰς τὴν Λειτȣργίαν προκείμενον, ἦχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίȣ ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων στίχος. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων. ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίȣς, ζήτει Κυριακῇ γ΄. τῶν νηστειῶν. Ἀλληλȣ́ϊα, ἦχος, β΄. Οἱ ἱερεῖς σȣ ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, ζήτει Σεπτεμβρίῳ γ΄. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Ἐν τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς γ΄. Τȣ̃ ἁγίȣ Ἱερομάρτυρος Διονυσίȣ τοῦ Ἀρεοπαγίτȣ̃. ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τȣ̃ Ἁγίȣ Δόξα, ἦχος, β΄. Δεῦτε συμφώνως, Ϛ νυῦ, θ΄. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχȣ, δόξα, ἦχος, δ΄. Τῆς Οὐρανίȣ γνώσεως, καὶ νυῦ, θ΄. Τροπάρ. ἦχος δ΄. Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθη στιχολογία. Τὸ Μαρτύριον τȣ̃ Ἁγίȣ ἐν τῇ ἀναγνώσει, δώσαις β΄. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχȣ, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ εἰς ϛ΄. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχ. πλ. δ΄. Τὰς Οὐρανίȣς διαβὰς. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχȣ. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἐν ἱερεῦσι Ϛ μάρτυσι, καὶ νυῦ θ΄. Εἰς τὴν Λειτȣργίαν. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς. Καυχήσονται ὅσιοι ἐνδόξη, στίχος. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινὸν. Ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκδεχομένȣ τȣ̃ Παύλȣ, Ζήτει τῇ β΄. τῆς ϛ΄. Ἑβδομάδος τȣ̃ Πάσχα, ἀπὸ τȣ̃ μέσȣ. Ἀλληλȣ́ϊα, ἦχ. β΄. Οἱ ἱερεῖς σȣ ἐνδύσονται. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς̄ τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν θησαυρῷ, ζήτει παρασκευῇ τῆς ϛ΄. Ἑβδομάδος τȣ̃ Ματθαίȣ. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς δ΄. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις Πρ̄ς ἡμῶν Ἱεροθέȣ, Ἐπισκόπȣ Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τȣ̃ Ἁγίȣ, εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ συνήθη τῆς Ὀκτ. Ἐν τȣ̃ Ἁγίȣ οἱ κανόνες. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχȣ. Εἰς τὴν Λειτȣργίαν, Ἐν τὰ λοιπὰ ὡς ἐτάχθη.

Εἰς τὰς ε΄. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ, ἦχος, δ΄. πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογ. οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχȣ καὶ τῆς Ἁγίας. ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχȣ, ὁμοίως Ἐν τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς ϛ΄. Τȣ̃ ἁγίȣ Ἀποστόλȣ Θωμᾶ. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-

κς'.

ἐκέκραξα, ἰσῶμεν στίχους. ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἀποστόλε. Δόξα. ἦχος, πλ. β'. Ὁ ὑπηρέτης τοῦ λόγου, Σταυρῶ θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα καὶ νυνὶ ἦχος, πλ. β'. Ἡ θεία ἐποπτεία δύων χειρῶν τῆς σοφίας, καὶ νυνὶ, θ'. Τροπάριον ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε, Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωτήριος στιχολογία. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ ὑπόμνημα τῆ Ἀποστόλε εἰς δώσας β'. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, Σταυρῶ τῆ Ἀποστόλε εἰς ς'. Τὰ γὰρ β'. μαρτυρικὰ τῆ ἑνὸς κανόνος, καταλιμπάνονται, καὶ κρατοῦμεν ἀπὸ τοῦ ἕως ἂν παρέλθομεν δευτερεύοντες τὰ β'. τροπάρ. τοῦ κανόνος τῆ Ἀποστόλε, ἢ εἴ ἄλλου τινὸς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, ᾧ καὶ ὀφείλει σκοπεῖν ὁ Ἐκκλησιάρχης. Εἰ δὲ συμβαίη ἔχειν τὸν ἑορταζόμενον Ἅγιον κανόνας β' καὶ θέλεις φάλλειν αὐτούς, καταλιμπάνεται ὁ β'. κανὼν τῆς Ὀκτωήχου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, Μετὰ τῶν θ'. τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὸν ἰδιόμ. τῆ Ἀποστόλε ἦχος, ἃ καὶ τὰ β'. ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλ. β'. Τῷ ἁρματι τῶν ἀρετῶν ἐποχούμενος καὶ νυνὶ θ'. Δοξολογία μεγάλη εἴ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Λειτουργίαν τυπικὰ, εἴ ἐκ τοῦ κανόνος τῆ Ἀποστόλε, ᾠδὴ, γ'. ᾠδὴ, ς'. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, Ἑπτακυριακῆ ί. ἀλληλούϊα, ἦχος ά. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ, Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην, Ἐν τῆ ἐσπέρᾳ, δ'. Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Κοινωνικὸν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἰς τὰς ζ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὲν τῶν Ἁγίων, Δόξα ἦχος, δ' Σέργιος καὶ Βάκχος, καὶ νυνὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα ἦχος πλ. δ'. Κραταιώθη τῶν τὸ Χειρὶ Μαρτύρων, Σταυρῶ θ'. τροπάριον, ἦχος, δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον; Ἡ σωτήριος στιχολογ. καὶ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων. Εἰς δώσαις γ'. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἴ τῶν Ἁγίων, ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, β'. Καθορῶσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία, καὶ νυνὶ θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν προκείμενον, ἦχος, δ'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ στίχ. Προορώμην τὸν Κύριον, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, οἱ Ἅγιοι πάντες, Ἑπτακυριακῆ τῶν Ἁγίων πάντων. Ἀλληλούϊα. Ἰδὲ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἑπτὰ τῆ γ'. δ', ιβ', Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς η'. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν, στιχηρὸν, ἦχος, δ'. πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Δόξα, ἦχος, δ'. Ὅτε ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, καὶ νυνὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, τροπάρ. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἄκρε. εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωτήριος στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου β'. καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ, ὡς σωτήριος.

Ἰς τὰς θ'. Τῶ ἁγίω Ἀποστόλω Ἰακώβω τῶ ἀλφαίου, καὶ τῆ Ὁσίᾳ Παζοῦς ἡμῶν Ἀνδρονίκου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὸν τῶ Ἀποστόλω στίχον, ς'. ἦχος, δ'. πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν. Δόξα, ἦχος, δ'. Τὴν τῶ θείω Πνεύματος σαφῶς χάριν, καὶ νυνὶ θ'. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. δόξα ἦχος, πλ. ά. πιστῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ νυνὶ, θ'. τροπάριον ἦχος, γ'. Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ τῆ Ὁσίᾳ. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία πᾶσα τοῦ Ἀποστόλου, Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὰ λοιπά.

Ἰς τὰς ί. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἐν τῶ λυχνικῶ στιχηρὰ ἦχος, δ'. πρὸς τὸ. Ἔδωκας σημείωσιν, δόξα, ἦχος, δ'. Τῆ φιλαδελφίᾳ, ἡ ὁμονοημία, καὶ νυνὶ, θ'. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου, δόξα. ἦχος, δ'. Τῶ τῆς ζωοδόχου φωτὶ, ἡ αὐτάδελφος, καὶ νυνὶ Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωτήριος στιχολογία, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν λειτουργίαν ὡς σωτήριος. Ἑπτὰ εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιά. Τῶ ἁγίω Ἀποστόλω Φιλίππου ἑνὸς τῶν ζ'. διακόνων, καὶ τῆ Ὁσίᾳ Παζοῦς ἡμῶν Θεοφάνους τῆ ὁμολογητῆ, μητροπολίτου Νικαίας, τοῦ ποιητοῦ καὶ ζαπτοῦ. Εἰς τὸ λιχνικὸν στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου, γ'. ἦχος δ', εἴ τῆ Ὁσίᾳ στιχ. γ'. ἦχος, δ'. δόξα Σταυρῶ ὅμοιον, θ'. Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου, τροπάριον τῶ Ἀποστόλω, ἦχος, γ'. Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος, πλ. δ'. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωτήριος στιχολογία. Οἱ κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ σωτήρια τυπικὰ, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τῆ ἐρχομένῃ Κυριακῆ, μετὰ τῶν ιά. τοῦ Παρόντος Μηνὸς. Μνημόσυνον ἐπι-

Ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῆς Ἑβδόμης καὶ Ἁγίας Σοίκου μενικῆς συνόδου, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον. Ἐπὶ καθαιρέσει Σ ἀναστροπῇ τῶν ἀθέων δογμάτων, τῶν μισοχρίστων, καὶ χριστιανοκατηγόρων εἰκονομάχων. τοῦτε Κοπρονύμου. καὶ τῶν αὐτῷ συμφρονούντων ἀθλίων Ἐπισκόπων, καὶ ἀνιέρων ἀρχιερέων, καὶ τοῦ αὐτῶν ἀθέσμου καὶ ἐξαγίστου συνεδρίου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχον, ἱ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ'. καὶ ἀνατολικὸν ἓν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων στιχηρὰ προσόμοια ς'. εἰς ἦχον, πλ. β'. πρὸς τὸ. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Γὰς μυστικὰς σήμερον, καὶ νῦν θ'. Εἴσοδος φῶς ἱλαρὸν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναγνώσματα. Τὸ μὲν, α'. γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀκούσας Ἄβραμ ὅτι. Τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα. Δευτερονομίου τὸ ἀνὰ. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Τὸ τρίτον. δευτερονομίου. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Εἰς τὴν λιτὴν τὰ συνήθη, δόξα, ἦχος, γ'. Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Σ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος, δ'. Τὴν ἑτήσιον μνήμην σήμερον, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς. Νεῦσον παρακλήσεσι. Ἀπολυτίκιον. Τ' περδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεός. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν στιχολογίαν. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, Σ τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς γ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς ἀρρήτως. Ἀφ' ἐνάτης ἐξαποστειλάρια, εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. Καὶ Ἀνατολικὰ α' καὶ τῶν Πατέρων προσόμοια γ'. ἦχος, πλ. β'. Πρὸς ὅλην ἀποθέμενοι. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἰῶν ἁγίων Πατέρων ὁ Χορὸς. καὶ νῦν. Τ περευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Κοινωνικὸν τὸ εἰς ἀρχιερεῖς καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ εἰ βούλει ζήτει ἡ ἀκολουθία πᾶσα, τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων, τιή. Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, τὸ α'.

Εἰς τὰς ιβ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου. Εἰς τὸ λυχνικὸν συνήθως, Τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου ἦχος, α'. δόξα ἦχος, δ'. Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ. Καὶ νῦν θ'. εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος α'. Τὸ τριστέλεχον ἄθροισμα, καὶ νῦν, θ'. Ἀπολυτίκιον ἦχος, πλ. α'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων εἰς δώσαις ὅσας ὁ προεστὼς θέλει, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν. Τριάδος ἡμῖν τὴν δόξαν. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου εἰ ἐστὶ. Δόξα ἦχος, δ'. Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιγ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, καὶ Παπύλου. Εἰς τὸ λυχνικὸν, ὅμοια τῶν ἄνωθεν Μαρτύρων, Δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὡς ἄξιος ἐν θεόπταις, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἡ συνήθη στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιδ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ τοῦ Ἁγιοπολίτου, ἐκ τοῦ Μαΐου μᾶ. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τῶν Ἁγίων. Δόξα ἦχος, πλ. δ'. Τὰ θύματα τὰ λογικὰ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκιον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ. Εἰς τὸν ὄρθρον συνήθη στιχολογ. καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον ἦχος, α'. πρὸς τὸ Χορὸς Ἀγγελικὸς, Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιε'. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας. Εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς Ὀκτωήχου. Τοῦτε ὄρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τὰ πάντα. Ζήτει εἰς Ὁσιομάρτυρας.

Εἰς τὰς ις'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἐν τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστηκὼς, καὶ νῦν θ'. τροπάριον. Οἱ μάρτυς σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογ. καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. Εὐφρωσύνως γέγηθεν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὸ Εὐαγγέλιον. Ζήτει τῶν Ἁγίων παθῶν. Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Εἰς τὰς ιζ'. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου ὠσιὲ, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐξ ἀρραβίας, καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει. Εἰς λυχνικὸν στιχηρὸν τοῦ Προφήτου, γ'. Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς,

καὶ

κή.

κὴ τῶν Ἁγίων, β'. Α' φ'ἔκτης τὸ Κοντάκιον. Ε ἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ Ϛ τὰ ἑξῆς.

Ἰς τὰς ιη'. Τοῦ ἁγίου Πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ε' σπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. προσόμοια. ἦχος, πλ. δ'. Πρὸς τί ὑμᾶς καλέσωμεν. Δόξα, ἦχος, πλ β'. Α' πόστολε Χριστοῦ, Ϛ τῶν θείων, καὶ νῦν, θ'. Ε ἰς τὴν στίχον στιχηρὸν, ἦχος, πλ. α'. πρὸς τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πάνσοφε ἁλιεῦ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τροπ. ἦχος, γ'. Α' πόστολε ἅγιε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ϛ'. Α' φ'ἔκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Μαθητὴς γενομένος. Ε ἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶμεν στίχ. δ'. ἦχος α'. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Δαβιτικῶς συνελθόντες. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, στίχ. Ο ἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ο' Ἀπόστολος πρὸς κολασσεῖς. Α' δελφοὶ ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε, ζήτει τῇ ε'. τῆς, κ β'. Ἑβδομάδος. Ἀλληλούϊα, ἦχος, α'. Ε' ξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ε ἶπεν ὁ Κύριος ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Κοινωνικὸν. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν.

Ἰς τὰς ιθ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὸν τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. δ'. καὶ τοῦ μάρτυρος ἕτερον στιχηρὸν, ἦχος, πλ. β'. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία. Α' νάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ. Ε ἰς τὸν στίχον, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς συνήθες.

Ἰς τὰς κ'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν τὰ συνήθη στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα, ἦχος, β'. Τὸν νοερὸν φωστῆρα, Ϛ νῦν, θ'. Ε ἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου Τροπάριον, ἦχος, δ'. Ο' μάρτυς σου Κύριε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ε ἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ ἀκολουθία εἰς Μεγαλομάρτυρας πάντας.

Ἰς τὰς κα'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ μεγάλου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ὡς συνήθες στιχηρὸν τοῦ Ὁσίου, δόξα, ἦχος, β'. Ε' κνεότητός σου φέρων, καὶ νῦν θ'. Ε ἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Πνεύματος Ἁγίου πλήρης γενόμενος, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Α' πολυτίκιον. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Α' φ'ἔκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς τὸ Ἡ παρθένος σήμερον. Ὡς φωστῆρα ἄδυτον. Ε ἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὸν. εἰς ἦχον πλ. β'. ἱστῶμεν στίχ. δ'. πρὸς τὸ. Ὅλην ἀποθέμενοι. Δόξα, ἦχος, β'. Τὸ Ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ νῦν, θ'. Ε ἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ δόξα, ἦχος, πλ δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν, θ'. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου στίχον, Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ο' ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους β'. Α' δελφοὶ ὁ σπείρων φειδομένως, ζήτει Κυριακῇ, ιη'. Α' λληλούϊα, ἦχος πλ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς, ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, ζήτει Δεκεμβρίῳ, ϛ'. Κοινωνικὸν. Ε ἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος.

Ἰς τὰς κβ'. Τοῦ ἁγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, ἦχος, β'. Πρὸς ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε. Ὅλος ἀνακείμενος Θεῷ. Λέγομεν γ'. καὶ τῶν ἑπτὰ Παίδων στιχηρὸν ἦχος, δ'. Πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν, γ'. Δόξα, ἦχος γ'. Α' ρχιερεῦ ὅσιε, καὶ νῦν θ'. Ε ἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ νῦν θ'. Α' πολυτίκιον ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως, καὶ τὸ οἱ μάρτυρές σου Κύριε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο, ἦχος, β. καὶ ἦχος δ'. Ε ἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων εἰ ἔστι. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως ὡς συνήθες.

Ἰς τὰς κγ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρ. εἰς τὸ Κε' ἐκέκρ. ἱστῶμ. στίχ. ϛ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχ. δ'. πρὸς τὸ Ἔδωκας σημείωσιν. δόξ. ἦχ. πλ β. Αἵματι τοῦ Μαρτυρίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοα, ἦχος, πλ δ. πρὸς τὸ. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ, δόξα, ἦχος, πλ β'. Τοῦ ἀρχιποιμένος Χριστοῦ, καὶ νῦν θ'. Τροπάριον. Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἀνεδέξω. Ε ἰς τὸν ὄρθρον τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἀπόστολου εἰς δώσαις δύο, καὶ ἡ συνήθης. στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ϛ'. ἦχος, δ'. Α' φ'ἔκτης ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον, ἦχ. δ'. Ο' τοῦ Πατρὸς μονο[illegible] Ε ξαποστειλάριον. Ὡς Ἱεράρχης πρώτιστος [illegible] τοὺς αἴνους στιχηρὰν προσόμοια ἱστῶμεν στίχ. [illegible] χος, α'. πρὸς. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων [illegible]

ἦχο[illegible]

ἦχος, α'. Ἐν τῇ πυρίνῃ αὐλῇ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸ στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα οἷον βούλει, ἢ τὸ εἰς ἦχον, πλ. δ'. Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, Ὁ Ἀπόστολος προκείμενον ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτει Κυριακῇ, κ'. Ἀλληλούϊα ἦχος, α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ, ὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Πατρίδα, ζήτει τῇ γ'. τῆς ιε'. ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. οινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἰς τὰς κδ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, Ὁ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, καὶ ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, α'. δόξα ἦχος, δ'. Ἀσματικῶς τὸν ποιμεναρχὴν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Τὴν πονηρὰν, καὶ ἄπιστον, καὶ νῦν θ'. Ἀπολυτίκιον ἦχος, α'. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Μαρτυρίου αὐτῶν, Κανὼν τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος, Προκείμενον. Τοῖς Ἁγίοις τῆς ἐν τῇ γῇ. στίχ. προορώμην τὸν Κύριον, Πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοὶ οἱ Ἅγιοι πάντες, διὰ πίστεως. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, ζήτει τῶν Ἁγίων πάντων.

Ἰς τὰς κε'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ Νοταρίων Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, α'. Μαθηταί, καὶ ὁ παδοὶ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, γ'. Οἱ νοεροὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, καὶ νῦν θ'. Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μαρτυρές σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ στιχολογία, οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, Ὁ τῶν Ἁγίων ἦχος δ'. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων εἰς δώσαις δύο. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. Ἀγωνισάμενοι καλῶς, Ἐξαποστειλάριον. Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος. Εἰς τὸν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς κς'. Τοῦ ἁγίου, Ὁ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Ἐν ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας, Μετὰ τὸν προοιμιακὸν, Τὸ Μακάριος ἀνὴρ, Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η'. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Ὁ νῦν θ'. Εἰς ἴσοδος, Ὁ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Προφητείας Ἡσαΐου. Ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Κύριε, Τὸ, β'. Προφητείας Ἱερεμίου. Τάδε λέγει Κύριος, ἐμνήσθην ἐλέους νεοτητός σου, Τὸ, γ'. Σοφία Σολομῶντος. Δικαίον ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, Πρῶτον τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, Εἶτα ἰδιόμελ. ἦχος, α'. δόξα ἦχος, β'. Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. ἰδιόμελ. τοῦ σεισμοῦ ἦχος, β'. Ὁ ἦχος, πλ. β'. δόξα τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. δ'. Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, καὶ νῦν θ'. Τροπάριον ἦχος, γ'. Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, Τὰ αὐτὰ, Ὡς εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν καθίσματα ἦχος, δ'. Ἕτερα καθίσματα, μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν ἦχος, πλ. α'. Ἕτερα καθίσματα μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος, γ'. Οἱ ἀναβαθμοὶ, Τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, προκείμενον ἦχος, δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς, στίχ. τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ, Τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον ὁ ν'. δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Εἶτα τὸ ἦχος, πλ. β'. ἡμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, Ἀναγινώσκεται, καὶ τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου δώσαις δύο, Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς δ'. Τοῦ σεισμοῦ εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς, ς'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥήθροις, τὸ Ἐξαποστειλάριον, Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. α'. πρὸς τὸ. Χαίροις ἀσκητικῶν, Δεῦρο μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, δόξα ἦχος, δ'. Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, καὶ νῦν θ'. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται, καὶ Ἅγιον μῦρον ἐκ τοῦ Ἁγίου εἰ ἐστὶν, εἰ δ' οὖν Ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς Κανδήλας, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Προκείμενον ἦχος βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ, Ἀλληλούϊα ἦχος, τέταρτος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, Εὐαγγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλεῖον, ζήτει τῇ πέμπτῃ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημοσυνον

σιων αἰάνιον, καὶ γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς.

Ἰς τὰς, κζ'. Τῶ ἁγίᾳ Μάρτυρος Νέσορος. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ, ἦχος, πλ.δ'. δόξα, καὶ νυῦ θ'. Ε ἰς τ' ὄρθρον ἡ σωθῆς στιχολογ. κανόνες τῆς Ὀκτωήχου β'. καὶ τῶ Ἁγίᾳ ὁ κανὼν, ᾠδὴ, ά. ἦχος, δ'. Κοντάκιον ἦχος, β'. Ἀ θλήσας καλῶς. Εἰς τ' στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἰς τ' Λειτυργίαν ὡς σωθῆς ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, κή. Τῶ ἁγίᾳ Μάρτυρος Τερεντίᾳ, καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶ ὁσίᾳ Παζῶς ἡμῶν Στεφάνᾳ τῶ ποιητῆ, καὶ Σαββαΐτᾳ. Στιχηρὰ τῆς Μαρτύρων ἦχος, δ'. εἰς τὸ λυχνικὸν, Ϛ τῶ Ὁσίᾳ στιχηρὰ ἦχος, πλ.δ'. δόξα, καὶ νυῦ τῶ Ἁγίᾳ εἰ ἔχει, Ε ἰδοὺ νῦν, θ'. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωθῆς στιχολογ. κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῆς Ἁγίων δύο. Κ ανὼν τῆς Μαρτύρων ἦχος, δ'. καὶ ἕτερος κανὼν, ἦχος, β'. Ἀ φθέκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. Ἐξαποστειλάριον. Ε ἰς τ' στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἰς τὴν Λειτυργίαν τυπικὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σωθῆς.

Ἰς τὰς, κθ'. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, καὶ τῶ ὁσίᾳ Παζῶς ἡμῶν Ἀβραμίᾳ. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀμφοτέρων, τῆς μὲν Μάρτυρος ἦχος, δ'. Ϛ τῶ Ὁσίᾳ ἦχος, πλ.δ'. δόξα, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἀ πολυτίκιον ἦχος, δ'. Ἡ ἀμνὰς σου Ἰησοῦ, Ϛ τῶ Ὁσίᾳ ἦχος, πλ δ'. Ἐ ν σοὶ Πάτερ Ἀκειβῶς. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωθῆς στιχολογία, κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῆς Ἁγίων β'. ἦχος, πλ.δ'. Ἀ φθέκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ'. Ἐ ξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος, καὶ τῶ Ὁσίᾳ. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, εἰ βέλει δὲ, καὶ τὰς ἀναγνώσεις ποίησον, ἐκ τῆβίβ τῆς Ἁγίων. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τὴν πᾶσαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας, καὶ Ὁσίους.

Ἰς τὰς, λ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ζωσβίᾳ, καὶ τῆς αὐταδέλφων. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ.β'. Ἀ σματικὴν χορείαν, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωθῆς στιχολογία, Κ ανόνες τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ τῆς Ἁγίων εἷς, ἦχος, πλ.δ'. Ἀ φθέκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ.δ'. Τ ῆς ἀληθείας Μάρτυρας. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτυργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, λά. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀμπλίᾳ, Οὐρβανῶ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου καὶ τῶ ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἐπιμάχου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τῆς Ἀποστόλων ἦχος, ά. καὶ τοῦ Μάρτυρος ἦχος, ά. δόξα, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Ἀ πολυτίκιον ἦχος, γ'. Ἀ πόστολοι ἅγιοι, καὶ τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν σωθῆς στιχολογίαν, Κ ανόνες τῆς Ὀκτωήχου δύο, Ἀ ναγινώσομεν δὲ, καὶ ἐκ τὸ Μαρτύριον τῆς Ἀποστόλων δώσαμεν δύο, καὶ Κανὼν τῆς Ἀποστόλων εἷς, ἦχος, ά. Ἀ φθέκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Ἐ ξαποστειλάριον. Ε ἰς τὸν στίχον, τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Ἀπὸ δὲ ταύτης τ' ἡμέρας, ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν τὰς πέντε λόγους τῶ Χρυσοστόμου, Τ ὰς εἰς τὸν Πλάσιον, καὶ τὸν Λάζαρον.

Εἴσδησις τοῦ τύπου τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνὸς. Κεφάλαιον ιδ'.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ί. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ'.

Ἰς τὴν πρώτην. Τ ῶν ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ. Ε ἀστέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἰ σῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β'. Π ρὸς τὸ ὅλιν ἀποθέμενοι, δόξα, ἦχος, πλ.β'. Ἀ τελεύτητος ὑπάρχει, καὶ νυῦ θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἰ δὲ βέλει λέγε ταῦτα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα ἦχος, β'. δόξα ἦχος, πλ β'. Π άντοτε ἔχοντες Χριστὸν, Ϛ νυῦ Θεοτοκίον ἦχος, πλ.δ'. Ἅ γιοι ἀνάργυροι, καὶ Θαυματουργοί. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωθῆς στιχολογ, καὶ ἀναγινώσομεν λόγον ἐκ τῆ Χρυσοστόμου, καὶ οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίων εἰς ς'. ἦχος, ά. Ἀ φθέκτης φδὴς τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Ο ἱ τὴν χάριν λαβόντες. Ε ἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τοὺς β'. πρώτους, καὶ τοὺς, β'. δευτέρους, δόξα ἦχος, δ'. Π ηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ.δ'. Τ ίς μὴ θαυμάσει, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Π ροκείμενον, ἦχος, δ'. Τ οῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ, στίχ. Π ροσωρώμεν τὸν Κύριον. Ὁ Ἀ ποστόλος πρὸς Κορινθίους ά. Ἀ δελφοὶ, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα, Ἀ λληλουΐα. Ἰ δὲ δὴ τί καλὸν. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἰβ'. μαθητὰς αὐτοῦ, Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς, β'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Σήμερον ἡ πενταυγῆς τῶν Μαρτύρων, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, Ϛ νῦν θ'. Τροπάριον, ἦχος, β'. Ἀθλοφόροι Κυρίου μακαρία ἡ γῆ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον αὐτῶν δώσαις, β'. καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς, ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Τῇ τῆς τριάδος καλλονῇ. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β'. καὶ ἦχος, δ'. τὸ δόξα, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ἐν ᾗ ἡ Λειτουργία ζήτει εἰ Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, γ'. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ, καὶ Ἰωσὴφ, καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ, ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ. Ἐσπέρας εἰς τὸ λυχνικόν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων, ἦχος, πλ. α'. καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου στιχηρὰ, ἦχος ὁ αὐτὸς, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τῶν Ἁγίων, ἦχος, πλ. β'. Προοίμοιον τυπικῶς, τῆς τρισοφεγγοὺς, καὶ νῦν θ'. Ἀπολυτίκιον ἦχος, δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο ἦχος, α'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ θερμῇ. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, δ'. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, β'. Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, δ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννικίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἡρμαίου πρεσβυτέρου, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου ἦχος, δ'. ἕτερα Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων ἦχος, β'. δόξα τοῦ Ὁσίου ἦχος, β'. Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. β'. Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, καὶ νῦν Θεοτοκίον, Ἀπολυτίκιον ἦχος, πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν ἐκ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου δώσαις β'. καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, ἐν τῶν Ἁγίων β'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου ἦχος, δ'. καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς, ε'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος ἐν Ἐπιστήμης. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ ἦχος, πλ δ' δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, ἐν τῶν Ἁγίων εἷς, ἦχος, πλ. β'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Μαρτύρων Χριστοῦ. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ς'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ὡς συνήθες, Τὰ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου στιχηρὰ ς'. ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, α'. Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, β'. Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, καὶ νῦν θ'. Ἀπολυτίκιον ἦχος, γ'. Θείας πίστεως ὁμολογία. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ἀναγινώσκεται ὁ βίος τοῦ Ἁγίου Παύλου εἰς δώσαι, β. Κανὼν, τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ τοῦ Ἁγίου εἷς, ἦχος, δ'. Ἀφ' ς'. τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Ἀστράψας ἐν γῇ. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος βαρύς. Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ πνεύματος, ἐν νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, ἐν ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὁ Ἀποστόλος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ἔχοντες ἀρχιερέα, ζήτει Κυριακῇ, γ'. τῶν νηστ. ὑαγγέλιον κατὰ Μάρ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογεῖ. ζήτει τῆς ς'. τ, ζ'. ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ, ἀπὸ τοῦ μέσου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς τὰς, ζ'. Τῶν Ἁγίων τριάκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος. Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στίχ. ἦχος, δ'. καὶ ἕτερα τοῦ Ὁσίου ἦχος, πλ. β'. δόξα ἦχος, πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς, ἐν νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν θ'. Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, ἦχος, δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Ταῖς ἐπαγρύπνοις προ-

λβ'.

προσευχαῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο, ἦχος, β'. καὶ τοῦ Ὁσίου εἷς, ἦχος, δ'. Αναγινώσκομεν δὲ, καὶ ἐκ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων. Ἀφ' στ'. ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰν προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας ὡς συνήθες.

Εἰς τὰς, ή. Ἡ Σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι, καὶ νῦν, θ'. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ. Ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, τὸ, β'. Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τὸ γ', Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος. πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ τὸ. Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρ. ἰδιόμελ. ά. Ϛ ἦχος, β'. ϛ ἦχος, δ'. Ϛ ἦχος, πλ. ά. Ϛ ἦχος, πλ. β'. δόξα, ἦχος, δ'. Πυρίνοις χείλεσιν ὑμνεῖσε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, ά. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ νῦν, θ'. ἦχος, πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναισε θεόνυμφε δέσποινα. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'. Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν, ἀρχιστράτηγοι Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν, καθίσματα, ἦχος, δ'. Μετὰ τὴν β'. καθίσματα, ἦχος, δ'. Μετὰ τὸν πολυέλεον, καθίσματα, ἦχος, πλ. δ'. καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰ Σεραφὶμ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ, ά. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην, ζήτει τῇ β'. τοῦ Ἁγίου πνεύματος. Ὁ πεντηκοστὸς, ϛ ἰδιόμελ. ἦχ. β'. Σήμερον βροτοὶ. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν ἀσωμάτων, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, Τὸ Ἑξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀσωμάτων, ἦχος, πλ. ά. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Οἱ Ἀγγελοίσου Χριστὲ, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχ. εἰ βούλει τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ταῖς αὐλοῖς φωτοχυσίαις κατασταπτόμενος, καὶ νῦν, θ'. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Κοινωνικὸν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὰς, θ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου, καὶ τῆς ὁσίας Μαζώνης, καὶ τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Ἕτερα στίχ. τῆς Ὁσίας, ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν, θ'. Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς Ϛ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ κανὼν τῶν μαρτύρων, ἦχος, δ'. Ὁ κανὼν τῆς Ὁσίας, ἦχος, πλ. δ'. Τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὸ σῶμα τὸ σὸν. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ κατὰ τὸ συνήθες. Ἱστέον, ὅτι ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτῆς.

Εἰς τὰς, ί. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ, Ῥωδίωνος, Σῶσι πάτρου, Τερτίου. Ἐράστου, Ϛ Κουάρτου, ϛ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. στ'. στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων ἦχος, ά. Ἕτερα τοῦ μάρτυρος ἦχος, ά. δόξα, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, ϛ τῶν Ἁγίων, β'. ἦχος, ά. καὶ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, β'. Ἀφ' στ'. τὸ Κοντάκιον, ἦχος, ά. Τριάδος τῆς σεπτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, ιά. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βιτώρος, καὶ Βικεντίου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίτιδος, Ϛ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'. Ἕτερα τοῦ Ὁσίου ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, Ϛ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Εἶτα λέγομεν, στίχ. ἦχος, β'. στιχηρὰ ἰδιόμελ. δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ϛ νῦν θ'. Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, καὶ τοῦ Ὁσίου. ρθοδοξίας ὁδηγὲ. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς, καὶ τοῦ Ὁσίου εἷς. Ὁ κανὼν ἦχος, δ'. Ὁ κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Τῆς στρατείας ἥρπασε τῆς ἐπικήρου. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα στιχηρὰ ἦχος, β'. Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ, δόξα, ἦχος, ά. Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ζήτει ἡ

ἀκο-

ἀκολουθία οἵαν θέλης εἴ τε εἰς Ὁσίους, εἴτε εἰς Μάρτυρας, Ε ἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ διάταξις τοῦ Στουδίτου, καὶ ὁ βίος αὐτοῦ, Η δὲ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίτιδος, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, εἰ μήπως ἐστὶν εἷς κανὼν τῶν ἀμφωτέρων.

Ε Ἰς τὰς, ι β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τοῦ ἐλεήμονος, γ'. ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. ἦχος, πλ. δ'. δόξα ἦχος, β'. Η τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τοῦ Ὁσίου ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν θ'. Τροπάριον ἦχος, πλ. δ'. Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω, Ϛ τοῦ Ὁσίου. αἷς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Ο ἱ κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, εἰς ϛ'. Ϛ τῶν Ἁγίων ἀνὰ τεσσάρων, Ο κανὼν τοῦ ἐλεήμονος ἦχος, πλ. δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου ἦχος, πλ. δ'. Ἀπὸ, γ'. ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου ἦχος, πλ. δ'. Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν, καὶ τὴν αὐτοῦ οἶκον. Α φ' ἕκτης τροπάριον τοῦ ἐλεήμονος ἦχος, β'. Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν. Ε ἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ὡς σύνηθες, ζήτει οὖν ἡ Λειτουργία εἰς Ἱεράρχας.

Ε Ἰς τὰς, ι γ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ι στῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. ἦχος, δ'. πρὸς τὸ Ε δωκας σημείωσιν, δόξα, ἦχος, δ'. καὶ νῦν θ'. Ε ἰς τὸν στίχ ἦχος, β'. δόξα, Ϛ νῦν ἦχος, β'. Τὸ Νῦν ἀπολύεις, Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Τροπάριον. Η τοῦ στόματός σου καθάπερ, καὶ ἀπόλυσις. Ε πιτελοῦμεν δὲ, καὶ ἀγρυπνίαν εἰ θέλει ὁ προεστὼς. Ε σπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ εἰς τὸ λυχνικὸν, Ψ άλλομεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς ἦχον, πλ δ'. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ά. καὶ λέγομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. πρὸς τὸ. Ἐς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε τρισμάκαρ ἁγιώτατε Πάτερ, καὶ νῦν θ'. Τίς μὴ μακαρίσεισε, Ε ἴσοδος Φῶς ἱλαρὸν, Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, Τὸ μὲν πρῶτον, Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, Τὸ β'. Σοφία Σολομῶντος. Στόμα δίκαιου ἀποστάζει, Τὸ δὲ τρίτον, Σοφία Σολομῶν. Ἐγκωμιαζομένου δικαίου. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν συνήθη ἐκτενὴν, Ἀπὸ δὲ τῆς ἐκ φωνήσεως, Ἀρχόμεθα τὰ ἰδιομελ. στίχ. τοῦ Ἁγίου εἰς ἦχον, ά. καὶ ἦχον, β'. καὶ ἦχον, δ'. δόξα, ἦχος, δ'. καὶ νῦν Θεοτοκίον, Αἰτατεύοντες ὡς σύνηθες. Λεγόντος τοῦ ἱερέως τὰς ἱκετηρίους εὐχὰς, καὶ αἰτήσεις ὁμοῦ. Σετὰ δὲ τὴν ἐσχάτην εὐχὴν, Ψ άλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Πρὸς Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ ψάλλοντες ἅμα οἱ δύο Χοροὶ, στιχηρὰ δὲ λέγομεν. Τὸ στόμαμου λαλήσει Σοφίαν, στίχ. β'. Στόμα δικαίου ἀποστάζει, δόξα ἦχος, πλ. β'. Σάλπιγξ Χρυσόφωνος, καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ε ἰθ' οὕτως Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἦχος, πλ. δ'. Η τοῦ στόματός σου καθάπερ, καὶ λέγε αὐτὸ β'. καὶ τὸ ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου ἅπαξ, καὶ εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους κατὰ τὸ σύνηθες. Ψ αλλόντων δὲ ἡμῶν, τὸ εὐλογήσω τὸν Κύριον ἕως τὸ, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ, Ε πεύχεται ὁ ἱερεὺς. Ε ὐλογεία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου, Δίδοται δὲ κατακλαστὸν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀναγνώσεως. Τὸν ἐξάψαλμον. Τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἡ στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν, Κάθισματα τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. δ'. δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν Θεοτοκίον, Ὁμοίως, καὶ εἰς τὸ ἕτερον καθίσμα. Ε ἶτα ὁ πολυέλεος, καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ, Τὸ, ά. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον. Τὸ στόμαμου λαλήσει Σοφίαν στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, Τὸ Πᾶσα πνοὴ, Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ε ἶπεν ὁ Κύριος, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, καὶ ὁ πεντηκοστὸς Ψαλμὸς, δόξα ἦχος, β'. Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, καὶ νῦν. Τ αῖς τῆς Θεοτόκου, στίχ. Ε λεησόν με ὁ Θεὸς, ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ε ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεστίσου, ανόνες δύο, Ο μὲν πρῶτος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ϛ'. ὁ ἦχος, πλ. δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, πρὸς τὸ Ἁρματηλάτην. Τῆς μετανοίας γεγονὼς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, καθίσματα, Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ. β'. Ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω, Ε ξαποστειλάριον. Ε ἰς τοὺς αἴνους Τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ λέγε στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'. πρὸς. Ε δωκας σημείωσιν, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις, καὶ νῦν θ'. δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις, Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλεον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς

λδ'.

τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, ς'. Εἰς τὴν εἴσοδον, τροπάριον. Ἡ τοῦ στοματός. δόξα, τὸ Κοντάκιον. Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω, καὶ νῦν θ'. Προκείμενον, ἦχος, α'. Τὸ στόμαμου λαλήσει σοφίαν, στίχος, Ἀκούσατε ταῦτα πάντα. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς ἑβραί. Ἀδελφοὶ, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Στόμα δικαίου ἀποστάζει, στίχος. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάν. Εἶπεν ὁ Κς, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. Τέλος. Μία ποίμνη εἰς ποιμήν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς, ι δ'. Τοῦ ἁγίου, καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογία οὐ γίνεται, διὰ τὴν κόπον τῆς παρελθούσης ἀγρυπνίας. Εἰς δὲ τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρ. ἦχος, πλ. β'. Πρὸς Ὅλην ἀποθέμενοι. Δόξα, ἦχος, πλ β'. Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τὰ στιχηρὰ, εἰς ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα ἦχος, β'. Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν θ'. Τροπάριον ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε. Εἰς τὸν ὄρθρον στιχολογοῦμεν καθίσματα γ'. καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἀποστόλου. Τὸ δὲ καταλειφθὲν τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου, ὀφείλει ἀναγινώσκεσθαι εἰς τὴν τράπεζαν. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ς' ἦχος, πλ. β'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ὁ μαθητὴς, καὶ φίλος σου. Εἰς τοὺς αἴνους τὸ πᾶσα πνοὴ στιχιρὰν προσόμοια, ἦχος, α'. Πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων, δόξα, ἦχος, β'. Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν Κόσμῳ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα στιχηρ. ἦχος, πλ. β'. δόξα, ἦχος, γ'. Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ εἰ βούλει, καὶ δοξολογίαν μεγάλην ποιῆσαι, ποίησον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, ς'. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὁ Ἀπόστολος, πράξεων τῶν Ἀποστόλων, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυ, ζήτει τῇ ε'. τῆς γ'. ἑβδομάδος τῆς πεντηκοστῆ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν, ζήτει τῇ, δ'. τῆς διακαινησίμου, ἀπὸ τοῦ μέσου. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, καὶ τὰ λοιπά.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ Νηστείᾳ τῆς αὐτῆς τεσσαρακοστῆς, φυλάσσομεν ἐν ἑκάστῃ ἑβδομάδι τὰς τρεῖς ἡμέρας, Δευτέραν, Τετράδα, καὶ Παρασκευὴν, Τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, Εἰ μήπου τύχῃ, μεγάλου Ἁγίου μνήμη, τότε γὰρ καταλύομεν, καὶ ποιοῦμεν ἀγάπην, διὰ τὸν Ἅγιον. Περὶ δὲ τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν τῆς Ἁγίας ταύτης τεσσαρακοστῆς, προεγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, εἰς τὴν σύνοψιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως, ἐν κεφαλαίῳ ε'. καὶ ζήτει τὴν τούτων δίαιταν ἐκεῖσε.

Δεῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ Λουκᾶν θ'. Εὐαγγέλιον, κατ' αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Κυριακὴν, ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ καθελῶμου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, ζήτει τοῦτο, εἰς τὰ ἠθικὰ αὐτοῦ.

Ἰστέον ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς Ἁγίας ταύτης τεσσαρακοστῆς, ἐν Σαββάτῳ ἡ ἐν Κυριακῇ, καὶ ἐν τῇ δυσὶν ἡμέραις ὀφείλει ψάλλεσθαι τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, καὶ ὁμολογητῶν. Ὦ σαύτως, καὶ τὸ Κοντάκιον. Εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ἤγουν ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἄχρι τῆς παρασκευῆς, Ἀλληλούϊα, διὰ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς αἰδέσιμον, καὶ τὴν ταύτης ἔναρξιν.

Εἰς τὰς, ι ε'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμονᾶ, καὶ Ἀβίβου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης ἀκολουθία. Τὰ στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ἦχ. δ'. δόξα ἦχος, β'. Ἡ ἔδεσα εὐφραίνεται, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, β'. Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, καὶ νῦν θ'. Τροπάρ. ἦχος, πλ. α'. Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκεται τὸ μαρτύριον αὐτῶν δώσαις, β'. καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς, ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Ἐξύψους σοφοὶ τὴν χάριν. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς μάρτυρας, εἴγε ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὰς, ι ς'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, δ'. Καλοῦντι Χριστῷ πρὸς μαθητείαν Οὐράνιον, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στιχ. τῆς Ὀκτωήχου, ἢ ταῦτα, ἤγουν τὰ εἰς ἦχον, δ'. Πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, καὶ

νῦν

νῦν θ'. Τροπάριον, ἦχος, γ'. Ἀπόστολε ἅγιε. Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ Θεὸς, Κύριος. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, κατὰ τὸν τύπον. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἀποστόλου, οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ς'. ἦχος, δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμ. στίχ. δ'. Ἐν ψάλλ. στιχηρ. προσόμ. ἦχ. δ'. Πρὸς τὸ ἔδωκας σημείωσιν, δόξα, ἦχος, β'. Ζυγὸν λοιπὼν ἀδικίας, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοὶ λέγει ἡ γραφὴ πᾶς ὀπιστέων ἐπὶ Κν̄, ζήτει τῇ γ'. τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἀνὸν καθήμενον. Τέλος ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ζήτει Σαββάτῳ, έ. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν.

Ἰς τὰς, ιζ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Εἰς βάθος θεωρίας, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Γρηγόρησις Θεοῦ, καὶ νῦν θ'. Τροπάριον, ἦχος, πλ δ'. Ἐν προσευχαῖς Γρηγορῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. ἦχος πλ. δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Θαυμάτων πολλῶν. Εἰς τὸν στίχ. εἰ βούλει, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. ά. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. καὶ νῦν θ'. Εἰδοῦν, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Ἱερωσύνης τὴν ψῆφον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ὡς σύνηθες. Προκείμενον, ἦχος, βαρὺς, στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κύριῳ. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ἑνὶ ἑκάστῳ δίδοται. Ἀλληλούϊα ἦχος, β'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πρὸς καλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ζήτει, εἰς τὴν ά. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, ιή. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχιρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'. καὶ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ ἕτερα ἦχος δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Φωβερὰ, Σπαράδοξα, ἐν νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου, Τροπάριον. Ἱ Μαρτυρές σου. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Ὀκτωήχου, μετὰ τὴν στιχολογίαν Κανὼν, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἱς ἀστέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, ιθ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαὰμ. Εἰς τὸ λυχνίκον στιχηρὰ, ἦχος ά. τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Μάρτυρος ἕτερα στιχηρὰ, ἦχος, δ'. δόξα καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. ά. καὶ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, δ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Προφήτας, καὶ εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, κ'. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσώδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Προκλου Ἀρχιεπισκόπου, Κωνσταντινουπόλεως, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν προεορτίων, ἦχος, ά. καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἦχος, ά δόξα, καὶ νῦν ἦχος, δ'. ἡμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ ἁγίου Πρόκλου, ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'. εὖτε πάντες οἱ πιστοὶ, Τροπάριον, ἦχος, δ'. Δαρὰν προμνηστεύεται, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ'. Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου τοῦ τῶν Ἀκραγαντίνων δώσαις β'. Κανόνες προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ἱ δὲ οὐκ ἔχει τὸ Μηναίον, τοὺς β'. κανόνας, τῶν Ἁγίων, ψάλλεται τῆς Ὀκτωήχου. Ῥοηγεῖται δὲ ὁ προεόρτιος κανὼν. Φέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. ὑφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ά. δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελ. ἦχος, ά. Γαλλιάσθω σήμερον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Καὶ τὰ λοιπὰ, ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Ἰς τὰς, κά. Ἐν τῷ Ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας δεσπόνης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια στιχηρὰ, ἦχος, ά. εὐτερουῦτες τὸ πρῶτον, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Δαβὶδ προανεφώνεισοι. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Νῦν ἀπολύεις, ὁ τρισάγιον, καὶ τὸ Τροπάριον. Ἡμερον τῆς εὐδοκίας, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Λεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ. Προηγοῦνται πάντα τὰ ἀναστάσιμα. Ἐπιτελοῦμεν δὲ ἀγρυπνίας, ὡς καὶ ταῖς λοιπαῖς δεσποτικαῖς. Ἑσπέρας οὖν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν. Στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἱστῶμεν στίχ. ἡ. Ὡς ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ'. δευτεροῦντες τὸ, ά. ἦχος ά. πρὸς τὸ, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἤγουν τὸ, Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα εἰς ἦχον, δ'. πρὸς τὸ, Ὡς γενναίων ἐν μάρτυσιν. Τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια, Δευτεροῦντες τὸ, ά. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθήναισε, Θεόνυμφε, εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ, Τὸ β'. Βασιλειῶν τρίτης. Ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σολομὼν, Τὸ τρίτον, Προφητείας Ἱεζεκιὴλ, Τὰ δὲ λέγει Κύριος, ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, ά. Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ἦχος, δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἦχος, δ'. Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. πλ. ά. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. ά. πρὸς τὸ. Χαίροις ἀσκητικῶν, Χαίρει ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ. Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, στίχ. Ἀϊπλησίον αἰτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἔνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, δόξα, καὶ νῦν. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντες. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Σήμερον τῆς Εὐδοκίας Θεοῦ, Λέγεται ἐκ τρίτου, Εἶτα δίδοται συνήθως ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος. ἤτοι τὸ κατακλαστὸν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Μετὰ τὴν ά. στιχολογίαν, καθίσματα, ἦχος, ά. δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Εἰς δὲ τὴν β'. στιχολογοῦμεν καθίσματα ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Εἰς τὴν γ'. στιχολογοῦμεν, καθίσματα, ἦχος, δ'. Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα, ἦχος, πλ δ'. δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιάμου, Τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, Ὁ πεντηκοστὸς, καὶ τὸ πεντηκοστάριον, ἦχος, β'. Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, καὶ λέγομεν καὶ τὸν πλ β'. Σήμερον τὰ στίφη, ζήτει ὁψὲ εἰς τὸ ἀπὸ στίχ. Κανόνας δύο, ἦχος ὁ δ'. καὶ ὁ ά. ἦχος, δ'. Καταβασία δ' ὄνω λέγομεν τὸ. Χριστὸς γενναῖται δοξάσατε. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς καθίσματα, ἦχος, δ'. Πρὸς τὸ Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Ἀναβόησον Δαβὶδ. Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ λόγον ἐκ τῶν ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου, Μετὰ τὴν θ'. τὰ ἐξαποστειλάρια ἐκ γ'. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους τεσσάρα ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος, ά. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Λαμπαδηφόροι παρθένοι, δόξα, καὶ νῦν. Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται ἡ πανάμωμος, ὀξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις, Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. Ὡς σ'. Εἰς τὴν εἴσοδον, τροπάριον. Σήμερον τῆς Εὐδοκίας, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, ἦχος γ'. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. εγαλύνει ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον, στίχος, Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν. Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ εἶχεν ἡ πρώτη σκυνὴ, ζήτει Σεπτεμβρίῳ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ δ'. Ἄκουσον θύγατερ, στίχος, Τὸ προσωπόν σου λιτανεύσουσι. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην, ζήτει Σεπτεμβρίῳ, ἡ. Κοινωνικὸν ἦχος, γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, Ὡς τὸ ποτήριον σωτηρίου.

Λεῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα ἑορτὴ, μέχρι τῇ, κέ. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς.

Εἰς τὰς, κβ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς ἁγίας μαρτυρος Κικιλίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δ'. Ἕτερα στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ἦχος, β'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὡς νῦν, ἦχος, ά. Ἀγαλλιάσθω σήμερον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'. Ἕτερα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος, β'. δόξα, Ὡς νῦν, ἦχος, β'. Σήμερον τῷ Ναῷ προσά, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀπόστολου. Ἀπόστολε ἅγιε. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ἑορτ, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, β'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων, ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν. Σήμερον ὁ θεοχώρητος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς ἑορτ, ἦχος, πλ. β'. δόξα, Ὡς νῦν Θκῖον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ζήτει, εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὰς, κγ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ'. καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἦχος, πλ. δ'. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ά. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. ά. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. τροπάριον τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ

τῶν

τῶν Ἁγίων, δύο ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Ἀκραγαντίνων Γρηγορίου, ἦχος, πλ. δ'. Ἀναγινώσκομεν, καὶ ἐκ τοῦ βίου τῶν Ἁγίων. Ἐ ἰς τοὺς αἴνους στιχηρ. τῆς ἑορτῆς, ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ β'. Σήμερον τὰ στίφη. Ἐ ἰς τὴν Λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Ἰς τὰς, κ δ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου. Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ά. Ἑτερα στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, ἦχος, ά. δόξα, ἦχος, β'. Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Ἐ ἰς τὸν στίχ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου Μερκουρίου, στιχηρὸν, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, β'. Οἷον ἄυλον ἐξησκημένη, καὶ νῦν. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'. Ἡ ἀμνάσσου Ἰησοῦ. Ἐ ἰς τὸν ὄρθρον τὸ Μαρτύριον τῆς Ἁγίας, καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, Ὁ μὲν τῆς Ἁγίας ἦχος, πλ. δ'. Ὁ δὲ τοῦ Μάρτυρος, καὶ αὐτὸς, ἦχος, πλ. δ'. Ἀ φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. Ἐπιτορεύει σήμερον Αἰκατερίνα ἡ μάρτυς. Ἐ ἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, β'. Οἷον ἄυλον ἐξησκημένη, καὶ νῦν, θ'. τῆς ἑορτῆς, ἦχος, β'. Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται. Ἐ ἰς τὸν στίχ. στιχηρὸν, ἦχος, ά. τῆς ἑορτῆς, δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἐ ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, κ ε'. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξδανρείας. Ἐ ἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς. Ἐ ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον, ἦχος, δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, Ἐν ᾧ ἀναγινώσκομεν τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, καὶ ἐκ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πέτρου. Καὶ μετὰ τὴν ά. στιχολογίαν. Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, Ὁ τῶν Ἁγίων. Τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς στ'. καὶ τῶν Ἁγίων ἀνὰ δ'. Ἐ ἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ, προσόμοια τῆς ἑορτῆς, δόξα, Ὁ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ἐ ἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, Ὁ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, Ἐν ᾗ Ὁ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ.

Ἡμείωσαι οὖν, ὅτι εὕρωμεν ἔντισι τυπικοῖς τῶν νεώτερων, ὅτι ἔντισι τῶν πόλεων ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μάρτυρος Αἰκατερίνης, ἐν τῇ κ ε'. τοῦ Μηνὸς, ἐν ᾗ, καὶ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ. Ἐν ἑτέροις δὲ τυπικοῖς παλαιοτέροις εὕρωμεν αὐτὴν ἑορτάζεσθαι ἐν τῇ κ δ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. Ἐν δὲ τῇ Κύριε, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν, τοῦ ἐν ἁγίοις Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἐν ᾗ, Ὁ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσωδίων.

Ἰς τὰς, κ στ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Ἐ ἰς τὸ λυχνικὸν, Ἱ στῶμεν στίχ. στ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, ά. Ἑτερα τοῦ ἁγίου Νίκωνος, ἦχος, πλ. β'. δόξα, ἦχος, πλ δ'. Ἐξελαμψάνσου Πάτερ Νίκων, καὶ νῦν, θ'. Ἐ ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα, ἦχος, β'. καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπάριον τοῦ Ὁσίου, ἦχος, ά. Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος ἦχος, γ'. Χαίρει ἔχουσα ἡ λακεδαίμων. Ἐ ἰς τὸν ὄρθρον. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων β'. ἦχος, πλ ά. καὶ τοῦ ἁγίου Νίκωνος, ἦχος, πλ. δ'. Ἀ φ' ἕκτης τὰ κοντάκια. Ἐ ἰς τοὺς αἴνους προσόμοια στιχηρὸν, ἦχος, ά. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὁ νῦν, θ'. Ἐ ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἰς τὰς, κ ζ'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ἐ ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'. δόξα, ἦχος, β'. Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, καὶ νῦν, θ'. Ἐ ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. ά. Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε, καὶ νῦν, θ'. Τροπάριον, ἦχος, δ'. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Ἐ ἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, β'. Κοντάκιον, ἦχος, β'. Πεισθεὶς τῇ καλῇ συζύγῳ. Ἐ ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ δ'. καὶ νῦν, θ'. Ἐ ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ ἀκολουθία πᾶσα ζήτει εἰς μεγαλομάρτυρας. Εἰς τὰς, κ η'. Τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου, Ὁ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηνάρχου. Ἐ ἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β'. Ἑτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἦχος, πλ. β'. Δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἐκβρέφους τῷ Θεῷ, καὶ νῦν Θεοτόκιον. Ἐ ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. καὶ νῦν, θ'. Τροπάριον τοῦ Ὁσίου, ἦχος, δ'. Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει. Ἐ ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, β'. Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. β'. Ὁ δὲ κανὼν τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, πλ. β'. Κοντάκιον, ἦχος, γ'. Ὡς προλάμψας Στέφανε. Ἐ ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἐ ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ ὡς συνήθες.

Ἰς τὰς, κ θ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου, καὶ τοῦ ὁσίου

Ἀκα-

Ἀκαθίστου τῆς ἐν τῇ κλίμακι. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰν προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, Ϛ νῦν, θ'. Εἰς τὸ ὄρθρον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ κανών, ἦχος, δ'. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγινώσκεται δὲ, καὶ ἐκ τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίων. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου, λέγεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς συνήθες, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, λ'. Τῶν ἁγίων, καὶ Πανσέμνου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἰσῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος, δ'. Δεῦτε πάντες τὸ ἓν, δόξα, ἦχος, ά. Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, ά. δόξα, ἦχος, ά. Τὴν σὴν πίστιν, Ϛ νῦν, θ'. Τὸ Νῦν ἀπολύεις Τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ὡς τοῦ Ἀποστόλων πρωτόκλητος. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μὴ τὸν προσομοιακὸν, ψάλλομεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν στίχ. ἡ στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. πρὸς τὸ. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, Ϛ δευτερεύομεν αὐτὰ, δόξα, ἦχος δ'. Τοῦ τοῦ ἰχθύων ἄγραν, καὶ νῦν θ'. ὁ αὐτὸς. Ἡ σαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ, εἴσοδος. Τὸ φῶς ἱλαρὸν, καὶ ἀναγνώσματα, Καθολικῆς πιστολῆς Πέτρου. Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τὸ δεύτερον. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου. Ἀγαπητοὶ, Χριστὸς ἐπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν. Τὸ τρίτον, Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου. Ἀγαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ. Εἰς τὸ λιτὸ στιχηρ. ἰδιόμελ. ἦχος, ά. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ αἱ συνήθες δύο καὶ. Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια, ἦχος, πλ. ά. πρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανὸς, στίχ. ά. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, στίχ β'. οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται, δόξα ἦχος, γ'. καὶ νῦν Θεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτὸς, Τροπάριον ἦχος, δ'. Ὡς τοῦ Ἀποστόλων πρωτόκλητος. Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ά. στιχολογίαν καθίσματα ἦχος, ά. δόξα τὸ αὐτὸ, Ϛ νῦν, θ'. Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ἦχος, πλ. δ'. καὶ δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν θ'. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ά. ἀντίφωνον τῶν, δ. ἦχ. Προκείμενον ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω, Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν, ζήτει Κυριακῇ, β'. οὗ. καὶ κανόνες, Ϛ Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων. Κατάβασια. Χριστὸς γεννᾶται. Ἀπόστ. ὠδὴς τὰ καθίσματα, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν, ψάλλομεν δὲ καὶ τῶν τιμιωτέραν, καὶ μετὰ τῶν ἐννάτην ὠδήν. Τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους. Τὸ πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὸν, ἦχος, ά. πρὸς Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. ἰδιόμελ. Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, Ϛ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Τροπάριον Βηθλεέμ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος ὠδὴ, γ'. Ϛ. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὁ Ἀπόστολος, ζήτει Κυριακῇ ί. Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους. Ἀλληλούϊα, ἦχος, ά. Ἐξομολογείσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον τῷ Ἰωάννου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσήκει ὁ Ἰωάννης, ζήτει τῇ δ'. τῆς διακαινησίμου. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς.
Κεφάλαια, ιά.

Μηνὶ Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, θ καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιά εἰς τὴν πρωτὴν τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Σπέρας, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, γ'. δόξα, Ϛ νῦν Θεοτοκίον, Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης, στιχολογία, Ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Προφήτας.

Ἰς τὰς, β'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακοὺμ. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχ. δ'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, ἦχος, δ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Προφήτας.

Ἰς τὰς, γ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν, ἦχος, πλ. β'. Προηγεῖται δὲ τῆς

τῆς Ὀκτώηχου. Εἰς Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Προφήτας,

Εἰς τὰς, δ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Βαρβάρας, Ϛ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, γ'. ἦχος, β'. καὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ στιχηρὰ, γ' ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πρῖδα, γένος, ὕπαρξιν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ βούλει εἰπὲ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, δόξα, ἰδιόμελ. τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς θ'. Τροπάριον τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάσου Ἰησοῦ, καὶ τοῦ ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, β'. Ἀναγινώσκομεν δὲ τὸ Μαρτύριον τῆς Ἁγίας εἰς δώσαις, β'. Τὴν δὲ πρώτην, καὶ δευτέραν ἀνάγνωσιν ποιοῦμεν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Σάββα. Τὰ κοντάκια. Ἀφ' ἕκτης ἦχος, β'. Τῷ ἐν τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, καὶ τοῦ Ὁσίου. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς Ἁγίας, ἦχος, α'. καὶ τοὺς τρεῖς δευτέρους, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ὁ βίος τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εἰς τὰς, ε'. Τοῦ ὁσίου, καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στιχηρὰ, δ'. προσόμοια, ἦχος, α'. Δευτεροῦντες τὸ α'. δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν, καὶ νῦν θ'. Ἀπὸ στίχ. ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν θ'. ὅμοιον.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, εἰθέλει ὁ προεστὼς ποιοῦμεν ἀγρυπνίαν. Εἰς τὸ λυχνικὸν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν στιχολογοῦμεν τὸ. Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. η'. Ϛ ψάλλομεν προσόμοια, ἦχος, πλ α'. Πρὸς τὸ Ὅσιε Πάτερ, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας, καὶ νῦν θ'. ὅμοιον. Τὶς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, τὸ α'. Σοφία Σολομῶντος. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, τὸ β'. Δίκαιοι εἰς τῶν αἰῶνα ζῶσι. Τὸ τρίτον. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, καὶ ἡ συνήθης ἐκτενὴς. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β'. δόξα, ἦχος, β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν, καὶ νῦν θ'. Ὦ θαύματος καινοῦ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ δ'. Πρὸς τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν, δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀνύμφευτε παρθένε, Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, καὶ τὸ Θεοτόκε παρθένε. Εἰς τὸν ὄρθρον στιχολογία, καὶ εἰς τὴν, β'. καὶ εἰς τὴν γ'. τὰ καθίσματα, Ϛ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Τὸ Πᾶσα πνοὴ. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ. Εὐαγγέλιον ὁσιακὸν, καὶ ὁ ν'. Τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐ λέγομεν, οὔτε ἡ ἐννάτη ᾠδὴ στιχολογεῖται. Ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ, Κανόνες τῆς Θεοτόκου, ἦχος, πλ. δ'. Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς, η'. ἦχος, πλ δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ. Τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν. στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος, α'. Δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν θ'. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία.

Εἰς τὰς, ϛ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β. Κληρονόμε Θεοῦ, καὶ νῦν θ'. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β. Τροπάρ. ἦχος, δ'. Κανόνα πίστεως, καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Τινὲς μὲν ἑορτάζουσι τὸν Ἅγιον τοῦτον, Ϛ ποιοῦσιν ἀγρυπνίαν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλομεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, Ἱστῶμεν στίχ. η'. ἦχος, β'. πρὸς. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς, Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'. Πρὸς τὸ Ποίοις εὐφημιῶν, δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ νῦν, θ'. προεόρτιον ἦχος ὁ αὐτὸς. Σπήλαιον εὐτρεπίζου, Εἴσοδος, φῶς ἱλαρὸν. Τὰ προκείμενα τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, τὸ β'. Παροιμιῶν τὸ ἀνά. Στόμα δικαίου ἀποστάζει, τὸ γ'. Σοφία Σολομῶντος. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενῆ. Εἰς τὴν λιτὴν

μ.
στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, ά. Ε νατενίσας ἀκλινῶς. Ϛ τ ἦχον τ β. Ϛ τὸν δ. Ϛ ἦχον, πλ. β. Ϛ ἦχον πλ. δ. δόξα ἦχος, πλ. δ. Τ ὧν ἀνδραγαθημάτων σου Οσιε πάτερ, καὶ νεῶ ὁ αὐτὸς, Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, καὶ αἱ σωτήριαι δ χαί. Ε ἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. ά. Γ ρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν, Κ αῖροις ἱερὰ κεφαλὴ, δόξα, ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β. Α νθρωπε τοῦ Θεοῦ, Ϛ νεῶ τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτὸς. Α νύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις, Τροπάριον. Κ ανὼν ἀναπαύσεως, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νεῶ. Τ ὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ε ἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ ἀπόστολος. Ο ἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ, ά. ἀντίφωνον τοῦ δ. ἦχος, Π ροκείμενον ἦχος δ. Υ ἱμιος ἐναντίον Κυρίου, στιχός. Τ ἱ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Τ ὸ Πᾶσα πνοὴ, Ε ὐαγγέλιον. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι, ὁ ν. καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β. Ε ὖ δούλε ἀγαθὲ, καὶ πιστὲ, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον αὐτοῦ, Ο ἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας. Κ ανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῆς εἱρμοῦ εἰς ϛ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς, ἡ. Ο μοῦ φωτὸς Κανὼν τοῦ Ἁγίου, λέγε τὸν κατὰ ἀλφάβητον, εἰς ἦχον, ά. Η χουν τὸν φῶς τὸ Χριστὸς γεννᾶται. Α πόρῳ γλώσσῃ, καὶ χείλεσιν, Τ ὸν δὲ, ἕτερον τὸν εἰς ἦχον, β. Π ρὸς τὸ Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, ἤγουν, τὸ, Σ τεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, καταβασία. Χ ριστὸς γεννᾶται δοξάσατε, Α πὸ, γ. ᾠδῆς, τὰ καθίσματα, Α φ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ. Ε ν τοῖς μύροις Ἄγγελε. Α ναγινώσκομεν δὲ καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἁγίου, τὸ. Α νθρώπε τοῦ Θεοῦ, Μ ετὰ δὲ Ἐξαποστειλάριον. Ε ἰς τοὺς αἴνους, Τ ὸ Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν στίχ. δ. στιχηρὰ ἦχος, ά. Π ρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, δόξα ἦχος, πλ. ά. Σ αλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, καὶ νεῶ Θεοτοκίον. Σ αλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν. Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ε ἰς τῷ Λειτουργίαν τυπικὰ, Ϛ κτῶ κανόνος ᾠδὴ γ. καὶ ϛ. Η ἀκολουθία ζήτει, Ε ἰς Ἱεραρχας.

Ἰς τὰς, ζ. Τ οῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν, ἑσπέρας, στίχηρὰ προσόμοια ἦχος, ά. καὶ ἕτερα στιχηρὰ ἦχος, πλαγ δ. δόξα, καὶ νεῶ θ. Ε ἰς τὸν στίχον, τῆς Οκτωήχου. Ε ἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Οκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ. Εἰς τὸν στίχον, τῆς Οκτωήχου, Α ναγινώσκεται δὲ καὶ ὁ βίος αὐτοῦ. Ε ἰς τῷ Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκτῆς κανόνος. Η ἀκολουθία ζήτει εἰς Ἱεραρχας.

Ἰς τὰς, ή. Τ οῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, ά. δόξα, καὶ νεῶ θ. ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχον, τῆς Οκτωήχου. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ο Κανὼν τῆς Οκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ε ἰς τὸν στίχον, τῆς Οκτωήχου. Η ἀκολουθία εἰς τῷ Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἰς τὰς, θ. Η σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, Μηνὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἐγκαινίων. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ. Π ρὸς ὃ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, καὶ δευτεροῦμεν τὸ, ά. καὶ τῆς Ἐγκαινίων ἦχος, πλαγ. β. δόξα, καὶ νεῶ ἦχος, β. Τ ὸ ἀπόῤῥητον τοῖς Ἀγγέλοις. Α πὸ στίχου στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου, Ε ἰ δὲ βούλει τὰ εἰς ἦχον, β. Δόξα τῆς Ἐγκαινίων, καὶ νεῶ, θ. ὁ αὐτὸς, Τροπάριον. Σ ήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ, δόξα, καὶ νεῶ τῆς Ἐγκαινίων ἦχος, δ. Ω ς τοῦ ἄνω στερεώματος τῷ. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἐγκαινίων εἷς, καὶ τῆς ἁγίας Ἄννης δύο, ἦχος, δ. καὶ ἦχος, ά. Κ αταβασία, τὸ, Χ ριστὸς γεννᾶται. Α πὸ, γ. ᾠδῆς καθίσματα. Α φ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον. Ε ἰς τοὺς αἴνους στίχ. δ. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, β. δόξα τῆς Ἐγκαινίων ἦχος, πλαγ. ά. Ο ὅτι τῆς κόλπων τῆς πατρικῶν, καὶ νεῶ τῆς Ἁγίας ἦχος, β. Σ ήμερον ἐκ ῥίζης, Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ε ἰς τῷ Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος ᾠδὴ, γ. καὶ ᾠδὴ ϛ. Κ οινωνικὸν, Α γαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, ζήτει ἡ ἀκολουθία Σεπτεμβρίῳ, θ.

Ἰς τὰς, ί. Τ ῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν, ἡ συνήθης στιχολογία, Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων, ἦχος, ά. καὶ ἦχος, δ. δόξα ἦχος, πλαγ. β. Ο ντως ἡ γλῶσσα σου κάλαμος, καὶ νεῶ θ. Ε ἰς τὸν στίχον, τῆς Οκτωήχου, δόξα, καὶ νεῶ θ. Τροπάριον ἦχος, πλ. δ. Δ ιὰ γκρατείας τῶν παθῶν. Ε ἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος, ά. Κ οντάκιον ἦχος γ. Ω ς ἀστέρες λάμποντες, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον αὐτῶν, δώσαις δύο.

δύο. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, Ϛ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ι α'. Τοῦ ὁσίου Παῖδος ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Συλίτου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Τὸ ἐμπισθευθένσοι τάλαντον, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, Τροπάριον, ἦχος, α'. Ὑπομονῆς στύλος. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Ὀκτωήχου, Ϛ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ὥσπερ ἀστὴρ πολύφωτος. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς σύνηθες, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς, ι β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Παῖδος ἡμῶν, καὶ Θαυματουργοῦ, Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθούντων. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α'. Πρὸς τὸ. Χαίροις ἀσκητικῶν, ἢ ἦχος, α'. Πρὸς τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, δόξα, ἰδιόμελ. ἦχ. α'. Ὅσιε Πάτερ μακάριε, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τὰ ἰδιόμελ. εἰς ἦχον; α'. δόξα, ἰδιόμελ ἦχος, β'. Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον ἦχος, α'. Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου, β'. ἦχος β'. καὶ ἦχος, α'. Καταβασία τὸ Χριστὸς γενναῖται. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὰ καθίσματα, Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Τῷ πόθῳ τρωθεὶς Χριστοῦ ἱερώτατε, Ἀπὸ ἐννάτης ᾠδῆς τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, α'. Πρὸς τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, δόξα, ἦχος, δ'. Ὅσιε Πάτερ Ἱεράρχα ἀοίδιμε, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Ἔντισι γοῦν τόποις ποιοῦσιν ἀγρυπνίας, καὶ δοξολογίας, ποιοῦμεν οὖν, καὶ ἡμεῖς εἴπερ ὁ προεστὼς βούλεται. Εὐλαβείᾳ τῇ εἰς τὸν Ἅγιον.

Εἰς τὰς, ι γ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου, Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλ β'. Δεῦτε φιλομάρτυρες, Ϛ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τὰ στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, α'. πρὸς Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Τῶν τυραννούντων τὰ θράση, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον ἦχος, δ'. Οἱ μαρτυρέσσου Κύριε. Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον,

ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὸ Μαρτύριον αὐτῶν δώσαις, β'. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς στ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἱστῶμεν, στίχ δ'. ἦχος, α'. Ϛ ἦχος, γ'. Ϛ ἦχος, δ'. Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, δ'. Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Ὑπὲρ τὴν τῶν ἑλλήνων, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ὡς σύνηθες, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ι δ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀριανοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον αὐτῶν δώσαις, β'. Ϛ μετὰ τὴν συνήθη, στιχολογ. οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος, πλ. β'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ι ε'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, Ϛ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο, ἦχος, α'. Τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τοῦ Ἁγίου, ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Ὡς τῆς θείας Ἐλευθερίας, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς σύνηθες, ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς, ι ϛ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ δ'. δόξα, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, ἦχος, β'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Προφήτας.

Εἰς τὰς, ι ζ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαὴλ. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου, γ'. Ϛ τῶν Ἁγίων τριῶν παίδων ἦχος, δ'. Πρὸς τὸ ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, καὶ τῶν παίδων. πρὸς. Ἔδωκας σημείωσιν, δόξα, ἦχος, β'. Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Εἰ δὲ βούλει στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, καὶ νῦν, θ'. Τροπάριον, ἦχος, β'. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ἀναγινώσκεται τὸ ὑπόμνημα

μβ'.

νημα τῶν Ἁγίων, Κανόνες τῆς ὀκτωήχου εἰς, ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Ἄσμα ἀναπέμψομεν, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς Γ' γρὰν διωδεύσας, Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'. Χειρόγραφον εἰκόνα. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. δόξα ἦχος, β'. Πατρικῶς ἡμᾶς πιστοὶ, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ, γ' καὶ ς'. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς, στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, οἱ ἅγιοι πάντες, ζήτει Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐαὶ ἡμῖν γραμματεῖς, ζήτει τῇ δ'. τῆς ζ'. ἑβδομάδος, ἀπὸ τοῦ μέσου. Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ. ἀλληλούϊα.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ αὕτη ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων, τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων προπατόρων, συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτῶν, μετὰ τὴν τῆς Κυριακῆς ἀκολουθίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ' καὶ ἀνατολικὰ γ' καὶ τῶν Προπατέρων στιχηρὰ προσόμοια, δ'. ἦχος, πλ. δ'. Πρὸς. Ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος. Τῶν Προπατόρων σήμερον, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πρᾶς, καὶ νῦν θ'. τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Βολίδες ἀστράπτοντες, καὶ νῦν, θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, τὸ ἀπὸ στίχ. καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον, δόξα, ἦχος, γ'. Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, καὶ νῦν θ'. ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἀσπόρως ἐκθείου πνεύματος, Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Προπατόρων, ἦχος, β'. Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου τοῦ ἐπιτυχόντος Ἁγίου, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς παρασκευῆς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης στιχολογ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ ν'. Ὁ οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, οἱ ἀναστάσιμοι, Ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν παίδων εἰς δ'. ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Γ' γρὰν διοδεύσας. Τὸν ἄναρχον λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἦχος, α'. πρὸς. Χριστὸς γεννάται. Πρᾶσιν αἶνον προσάξομεν. Ἀπὸ ᾠδῆς τρίτης, ὑπακοὴ, ἦχος, β'. Εἰς δρόσον τοῖς παισί. Ἀφ' ἄκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Χειρόγραφον εἰκόνα, τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους Τὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου πάντα, δόξα ἰδιόμελ τῆς Κυριακῆς, ἦχος βαρύς. Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ νῦν. Γ' περευλογημένη, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, Οἱ ἀναβαθμοὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῶν Προπατόρων. Προκείμενον ᾠδὴ τῶν Πατέρων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν, στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς κολασσαεῖς. Ἀδελφοὶ, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθὴ, ζήτει Κυριακῇ, κθ'. Ἀλληλούϊα, ωὐσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς, στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἄνθρωπος τίς ἐποίησε δεῖπνον, ζήτει Κυριακῇ, ια'. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν, ἄλλος. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, ιη'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, στίχ. ἦχος, α'. δόξα, Ὁ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, α'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ιθ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας στιχηρὰ, ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, Ὁ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. ναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ δώσαις, β'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου. Ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Σαββάτῳ, πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ, προϊδοῦσα ἡ γραφὴ, ζήτει Σαββάτῳ, κς'. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν Παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κόκκω σιναπέως, ζήτει Σαββάτῳ, ιβ'. τοῦ Λουκᾶ, Προκείμενον ἀλληλούϊα, Κοινωνικὸν ἄμνημον, ἤγουν τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ, πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ὧν Ἁγίων Πατέρων. Ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ Ὁ προοιμιακὸς Ψαλμὸς, καὶ ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ λέγομεν τὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῶν ἀνατολικῶν, καὶ προεόρτια τῆς Χῦ γεννήσεως, Ὁ τῶν Ἁγίων τριῶν παίδων, ἦχος, πλ. δ'. Πρὸς ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος, ἕτερα στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Χαίροις ἀσκητικῶν, δόξα, τῶν Πατέρων, ἦχος, πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν,

μιῶν, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχος, πλ. δ'. Σ πήλαιον δίξεπίζε, Ε ἴσοδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Γ ἐννέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Α' κύσας Α' βραάμ. Δ δυτερονομίε τὸ ἀνά. Ε εἶπεν Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἴδετε. Δ δυτερονομίε τὸ ἀνάγν. Ε εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἰδὲ Κύριε. Ε ἰς τὸ λιτὸ λιτὸ τὸ ἰδιόμελ. τῶ Ἁγίε ὡς σωθέντες, δίξα, Σ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Υ πόδεξαι Βηθλεέμ τὸ τῶ Θεῶ. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Οκτωήχε, Ϲ τὰ κὴ ἀλφάβητον, δόξα ἦχος, β'. Χ αἴρετε Προφῆται τίμιοι, καὶ νῦν προεόρτιον, ἦχος, β'. Ἰδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας. Ξοπάσειον ἦχος, β'. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, καὶ τὸ Θεοτόκε παρθένε, καὶ ἡ σωθέντες ἀκολουθία τῆς ἀχρυπνίας.

Χ Ρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Κυριακὴ τὴν Ἁγίων Πατέρων τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τῦ παρόντος Μηνὸς, Ο ὐδὲν τὴν ἀνασασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τὴν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τὴν προεορτίων, Π ροηγεῖται ἓν ἡ ἀκολουθία τὴν ἁγίων Πατέρων, ἀναβαθμὸς δὲ λέγομεν τὸ ἦχε, καὶ Εὐαγγέλιον Ε ωθινὸν οἱονεὶ τύχῃ τῦ ἐνορθίνε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωθέντες στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν κὴ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ. Τ ίς ἡ τυραννὶς, Ε ἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἀναγνώσεις, ἀρχόμεθα τῦ κὴ Ματθαῖον τὸ πρῶτον. Δ εῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἀνασάσιμος κανὼν ὁ λέγεται. Ε ἰς τὸ Θεὸς Κύριος ξοπάσειον τὸ ἀνασάσιμον τῆς Οκτωήχε δίς, καὶ τὸ Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, καὶ τὸ προεόρτιον. Ο ἱ κανόνες ὁ εἷς ἦχος, πλ. β'. Κύματι θαλάσσης, εἰς, ἡ. καὶ ὁ ἕτερος ἦχος, α. εἰς, ϛ'. Κ αταβασία τὸ, Χριστὸς γεννᾶται. Α πὸ γ'. ᾠδὴς τὸ ὑπακοὴ. Α' γγέλος παίδων ἐδρόσισε, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. Α' φ' ἑσπέρας ᾠδὴς τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ. β'. Χ ειρόγραφον εἰκόνα, καὶ προεόρτιον ἦχος, α. Ε ὐφραίνε Βηθλεέμ, Ε ξαποστειλάρια, τὸ ἀνασάσιμον, Τ ῶν Πατέρων, καὶ προεόρτιον. Ε ἰς τὰς αἴνους στιχηρὰ ἀνασάσιμα τῆς Οκτωήχε, δ'. καὶ τὴν Αγίων Πατέρων προσόμοια ἦχος, πλ. β'. Π ρὸς τὸ Ὅλως ἀποδεδεμένοι. Ω φθη ἡ πανένδοξος, δόξα ἦχος, πλ δ'. Τ ῶν νομικῶν διδαγμάτων, καὶ νῦν. Υ περυλογημένη, Δ οξολογία μεγάλη, Σ απόλυσις. Ε ἰς τὸ Λειτουργίαν οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῆς κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. τὴν Πατέρων, Π ροκείμενον, ᾠδὴ τὴν Πατέρων. Ε ὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τὴν, στίχ. Ο τι δίκαιος εἶ ὅτι πᾶσιν, Ο Ἀπόστολος πρὸς Ε βραίους. Α' δελφοὶ, πίστει παρώκησεν Α' βραάμ, Α' λληλούϊα, ἦχος, δ'. Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν, στίχ. Ε σωσας

ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Β ίβλος γενέσεως Ἰησῦ Χριστῦ. Κ οινωνικὸν. Α ἰνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Ἰ στέον δὲ Ϲ τῦτο, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Κυριακὴ ἔξω τῆς εἰκοστῆς τῦ Μηνὸς, ἡ προεόρτιος ἀκολουθία οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τὴν σωθέντων.

Ἰ στας, κ'. Τ ῦ ἁγίε Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίε τῦ θεοφόρε. Α' πὸ ταύτης ἀρχόμεθα τὴν προεορτίων τῆς κὴ σάρκα γενέσεως τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἡ σωθέντες στιχολογία, Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προεόρτια ἰδιόμελ. ξία ἦχος, α. Ε' τερα στιχηρὰ προσόμοια τῶ Ἁγίε ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Θ εοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Υ πόδεξαι Βηθλεέμ, τὸ τῶ Θεῶ. Ε ἰς τὰ στίχ. στιχηρὰ ἦχος, β'. Β ηθλεέμ γῆ Ἰούδα στίχ. Ο Θεὸς ἀποθαυμάζεται, στίχ. Κ ύριε εἰσακήκοα τὸ, δόξα τῶ Ἁγίε ἦχος, α. Ω ' Σπέρμα Στέρρας, Σ ἀδαμαντίνως, καὶ νῦν ἦχος, β'. Ἰ δὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας, ξοπ. προεόρτιον ἦχος, δ'. Ε' τοιμάζε Βηθλεέμ, καὶ τῶ Ἁγίε ἦχος, δ'. Καὶ ξόπων μέτοχος.

Ἀ ρχόμεθα ἓν ἀπὸ τῦδε ψάλλειν ξιώδη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἦχος, β'. Υ μνῶ τὸ ἄβατον κυμαινομένε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον, καὶ τὸ σωθέντες στιχολογίαν, τὰ καθίσματα, ὁ τ. καὶ οἱ κανόνες, ὁ προεόρτιος, καὶ τῶ Ἁγίε. Τ ῶ γὰρ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὃ λέγομεν, ἰσῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ τῦ Ἁγίε, εἰς ϛ'. ἦχος, α. Κ οντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος, γ'. Η παρθένος σήμερον, καὶ τῦ Ἁγίε ἦχος, γ'. Τ ῶν λαμπρῶν ἀγώνων σε. προσόμοια, ἰσῶμεν, στίχ. ϛ'. καὶ ἕτως ποιῆμεν καθ' ἑκάστω, Τ ὰ γὰρ, δ'. λέγονται ἐν τοῖς στίχ. Σ τὰ δύο εἰς τὸ δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Α ἱ ἀγγελικαὶ. Ε ἰς τὰ στίχ. στιχηρὰ προεόρτια ἦχος, δ'. δόξα τῶ Ἁγίε ἦχος, α. Σ πήλη ἔμψυχος, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχος, πλ. β'. Σ πήλαιον δίξεπίζε, Τ ὸ ξισάγιον, καὶ τὰ ξοπάσεια. Ε' τοιμάζου Βηθλεέμ, Σ ξόπων μέτοχος.

Δ εῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, γίνεται ἡ ἀκολουθία καθ' ἑκάστω, ἄχρι τῆς Χριστῦ γεννῶν παραμονῆς. Ε ἰς τὸ Λειτουργίαν τυπικὰ. ζήτει δὲ εἰς Ἱερομάρτυρας.

Ἰ στέον οὖν, Ϲ τῦτο, ὅτι τὸ Οκτώηχον, ἃ ψάλλομεν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων, ἤγουν ἀπὸ τὰς, κ'. τῦ Δεκεμβρίε, μέχρι τῆς, ἰδ'. τῦ Γενναρίε Μηνός.

Ἰ στας, κά. Τ ῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ. Η ἀκολουθία προεόρτιος, καὶ τῆς Ἁγίας.

μδ'.

Ἁγίας. Στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος, α'. Τῆς Ἁγίας προσόμοια ἦχος, α'. δόξα, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχ. γ'. Εὐτρεπίζου Βηθλεὲμ, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ προεόρτια ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Ἀνύμφευτε παρθένε, πόθεν ἥκεις, Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ τροπάρ. Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, καὶ τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, Ψάλλομεν δὲ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὰ δυώδεκα ἦχος, β'. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Τὰ καθίσματα προεόρτια, ὁ ν'. καὶ ὁ κανὼν ὁ προεόρτιος, καὶ τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. Τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Ἐν Βηθλεὲμ ὁρῶντες σπαργ. Ἀναγινώσκομεν, καὶ τὸ Μαρτύριον τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στιχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια ἦχ. δ'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, κ β'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας. Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια ἦχος δ'. καὶ τῆς Ἁγίας στιχηρὰ ἦχος, α'. δόξα, τῆς Μάρτυρος ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχος, πλ. β'. Σιὼν πανηγύριζε, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια, ἦχος, δ'. δόξα τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. ἰδιόμελ. Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χῦ, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχος, δ'. Ἡ σαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ. Ἕτερα στιχηρὰ τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. τροπάρ. Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, καὶ τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ,

Τριώδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἦχος, β'. Τῆς πίστεως ἐν πέτραμε στερεώσας. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ τὰ καθίσματα προεόρτια, ὁ ν'. καὶ οἱ κανόνες, ὁ προεόρτιος ἦχος, πλ. β'. καὶ τῆς Ἁγίας κανόνες, β'. ὁ εἷς ἦχος, α'. καὶ ὁ ἕτερος ἦχος, πλ. δ'. Κοντάκιον τῆς Ἁγίας ἦχος, β'. Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλ. Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ, ἱστῶμεν οὖν στίχ. δ'. ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια, ἦχος, β'. Ἕτερα στιχηρὰ τῆς Ἁγίας ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, Τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἁγίου. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Προεόρτιος ἡμέρα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. α'. Μὴ στίγναζε Ἰωσὴφ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς συνήθες, ζήτει οὖν εἰς Μεγαλομάρτυρας.

Ἰς τὰς, κ γ'. Τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ. Ἡ ἀκολουθία προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος, δ'. δόξα τῶν Ἁγίων ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Κρήτη προεορτάζει, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχος ὁ αὐτὸς. Εἰς τὸν στίχ. προεόρτια στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, α'. δόξα ἦχος, γ'. Εὐτρεπίζου Βηθλεὲμ, Τροπάριον. Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ τῶν Ἁγίων. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Τριώδιον ψαλλόμενον εἰς τὰ ἀπόδειπνα ἦχος, πλ. β'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ τὰ καθίσματα, ὁ ν'. καὶ οἱ Κανόνες, ὁ προεόρτιος καὶ ἀλφάβητον ἦχος, β'. καὶ τῶν Μαρτύρων ἦχος, γ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος δ'. Ἐωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια ἦχος, πλ. β'. Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια προεόρτια ἦχος, α'. Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια ἦχος, πλ. β'. δόξα τῶν Μαρτύρων ἦχος, γ'. Γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ νῦν προεόρτιον ἦχος, πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ ὡς συνήθες, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, κ δ'. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας. Ἡ ἀκολουθία προεόρτιος, καὶ τῆς Ἁγίας ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, β'. ἰδιόμελ. Ἰδοὺ καιρὸς ἤγκικε, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Σπήλαιον εὐτρεπίζου, Ἀπολυτίκιον ἦχος, δ'. Ἀπεγράφετο ποτὲ. Ἐν δὲ τὰ ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸν κανόνα, εἰς ἦχον, πλ. β'. ἤγουν, τὸ. Κύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα πάλαι. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ τὰ καθίσματα, ὁ ν'. καὶ οἱ Κανόνες, Ὁ προεόρτιος ἦχος β'. καὶ τῆς Ἁγίας ἦχος, β'. Κοντάκιον προεόρτιον ἦχος, γ'. Ἡ Παρθένος δέσποινα τὸν προαιώνιον λόγον, Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον τῆς Ἁγίας, Τὰ Ἐξαποστειλάρια προεόρτια, Ὁ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Ὑποδέξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἐπισυνάπτομεν, ὡς ἔθος τὴν α'. ὥραν ἐν ᾗ τὸ Τροπάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον τὸ, Τίσε καλέσωμεν, Ψάλλομεν τὰ, γ'. Τροπάρια, ἀπὸ τῶν ι β'. ἑνουμένων τῶν β'. χορῶν, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὰ, καὶ λέγομεν τὸ μὲν, ἄνευ στίχ. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον λέγε τούτους, στίχ. α'. ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμὰν ἥξει, στίχ. β'. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, Εἰς δὲ τὸ γ'. δόξα, καὶ αὖθις, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ, Εἶτα τὰ διαβήματά μου, καὶ μετὰ τὸ τρισάγιον, Κοντάκιον ἦχος, γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον, Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ, καὶ ἀπόλυσις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Εἰδι-

Εἴδησις τῶν ὡρῶν τῆς παραμονῆς,
τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.
Κεφάλαιον, ιϛ'.

Τῇ παραμονῇ τῆς Ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν γεννήσεως. Ε' ἀν τύχῃ νηστείᾳ. Σ' ηραίνει τὸ μικρὸν περὶ ὥραν, ζ'. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ψάλλομεν τὰς τρεῖς ὥρας τριψαλμους, ἤγουν εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως. Α' ρχόμεθα τὸ Τρισάγιον εἶτα τὸ. Δ εὖτε προσκυνήσωμεν, τρεῖς, καὶ στιχολογ. Ψαλμοὺς τρεῖς. Τ' ὰ ῥηματάμου ἐνώτισαι Κύριε. Ε' ξηρεύξατο ἡ καρδίαμου. Ο' Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα ἐκ, γ'. εἶτα τὸ τροπάριον ἦχος, δ'. Α' πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν θ'. Τ' ίσε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη. Ε' ἶτα τὰ ἰδιόμελα ἦχος, πλ.δ'. Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, στίχ. Ο' Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει ἦχος, γ'. Ν' ῦν Προφητικὴ πρόῤῥησις, στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Μ' ετὰ δὲ τοῦτο, δόξα ἦχος, δ'. Τ' άδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν παρθένον, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, καὶ εὐθὺς Προφητεία, Μιχαίου τὸ ἀνάγ. καὶ σὺ Βηθλεὲμ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, Ο' Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους Π' ολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως. Ε' ἶτα τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τ' οῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Ε' ἶτα λέγει ὁ ἀναγνώστης. Τ' ὰ διαβηματάμου κατεύθυνον. Ε' ἶτα τὸ Τρισάγιον. Π' αναγία τριὰς. Σ' ὺν τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ο' τι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ εὐθὺς τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ'. Η' παρθένος Δέσποινα. Τ' ὁ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ. Ο' ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Τ' ὁ Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'. δόξα, καὶ νῦν. Τ' ὴν τιμιωτέραν. Ε' ν ὀνόματι Κυρίου. Ο' Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Χ' ριστὲ τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν.

Ὥρᾳ τρίτῃ.

Τ' ὁ Τρισάγιον. Π' αναγίας τριὰς Πάτερ ἡμῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τ' ὁ δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ε' ἶτα τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς. Ο' Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ο' ἱ θεμέλιοι αὐτοῦ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις. Ε' λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα ἐκ γ'. Ϛ τὸ τροπάριον ἦχος, δ'. Α' πεγράφετο ποτὲ, καὶ νῦν θ'. Θ' εοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ. Ε' ἶτα τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ.β. Ο' ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν, στίχ. Ο' Θεὸς ἀποθαιμὰν ἥξει ἦχος, πλ.δ'. Π' ρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, στίχ. Κ' ύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τυπικ.

δόξα ἦχος ἦχος, γ'. Ἰ' ωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων ἦν παρέ. καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, καὶ εὐθὺς ἡ Προφητεία, Ἱερεμίου, τὸ ἀνάγ. Ο' ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογισθήσεται ἕτερος. Ε' ἶτα ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Α' δελφοὶ ἔχοντες παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων. Ε' ὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν. Ε' ξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν. Κ' ατευοδώσει ἡμῖν ὁ θ̅ς̅ τῶν σρ̅ί̅ων ἡμῶν ὁ Θ̅ς̅ τοῦ σώζειν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ε' ἶτα τὸ Κοντάκιον. Η' παρθένος σήμερον, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ο' ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, δόξα, καὶ νῦν. Τ' ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ε' ν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Ο' Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, Δ' έσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτωρ, Ἐπισυνάπτομεν δὲ, Ϛ τὴν ἕκτην ὥραν λέγοντες εὐθὺς.

Λ εῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου, καὶ τοὺς Ψαλμοὺς Ο' Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς Μ νήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, Ϛ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ο' κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα ἐκ γ'. Εἶτα τὸ τροπάριον ἦχος, δ'. Α' πεγράφετο ποτὲ, καὶ νῦν. Ο' τι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν, Ϛ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, α'. Δ' εῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, στίχον. Ο' Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει ἦχος, δ'. Α' κουε Οὐρανὲ, Ϛ ἐνωτίζου ἡ γῆ, στίχ. Κ' ύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, δόξα ἦχος, πλαγ.α'. Δ' εῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, καὶ εὐθὺς, Π' ροφητείας Ἡσαΐου. Π' ροσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων. Ο' Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Κ' αταρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας. Ε' ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, Τ' οῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς. Τ' αχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς, οἱ Τ' ὁ Τρισάγιον. Τ' ὁ Παναγία τριὰς. Τ' ὁ Πάτερ ἡμῶν. Τ' ὁ Κοντάκιον ἦχος, γ'. Η' Παρθένος σήμερον. Τ' ὁ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ο' ἐν παντὶ καιρῷ, δόξα, καὶ νῦν. Τ' ὴν τιμιωτέραν. Ε' ν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Ο' Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργὲ. Ε' πισυνάπτομεν, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν. Τ' ὸν Τρισάγιον. Τ' ὁ Παναγία τριὰς. Τ' ὁ Πάτερ ἡμῶν. Τ' ὁ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δ εῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ, γ'. καὶ οἱ ψαλμοὶ. Ε' ἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ε' ξομολογήσομαίσοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Κ' λῖνον Κύριε τὸ οὖς σου. δόξα. Α' πεγράφετο ποτὲ, καὶ νῦν. Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ἦχος, βαρὺς. Ε' ξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὡρῶν τῶν

μάγων ἦχος, β'. ϛίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει. Ὅτε Ἰωσὴφ Παρθένε, λύπη ἔτι τρώσκετο, ϛίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, δόξα ἦχος, πλ. β'. Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, καὶ εὐθὺς ἡ Προφητεία Ἡσαΐου. Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. Ὁ Ἀπόϛολος, πρὸς ἑβραίους, Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. Μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐϛὶν ἡ Βασιλεία, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χέρου. Ὁ ἱερεὺς, δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας, Εἶτα ψάλλομεν τὰ τυπικὰ χύμα. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, Εἶτα Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, Ϛ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι. Μακάριοι ἐϛὲ ὅταν Χαίρετε, ϛὲ ἀγαλλιᾶσθε δόξα. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε. Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε. Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖσε, καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ϛίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖσε, καὶ λέγει. Δόξα. Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων, ϛὲ Ἀρχαγγέλων, καὶ νῦν. Πιϛεύω εἰς ἕνα Θεὸν. Ἄνες ἄφες, συγχώρησόν μοι. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐϛὶν ἡ Βασιλεία, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὰς, κέ. Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριϛοῦ. Περὶ ὥραν, ι' τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, καὶ μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, Γίνεται συναπτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἦχος, β'. Ἰϛῶμεν ὄρθρον ϛίχ. η'. καὶ ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ποιεῖ τὴν προσκομιδὴν, Οἱ δὲ χοροῖ ψάλλουσι τὰ ἰδιόμελ. ϛιχηρά. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος. Ἡ Βασιλεία σου Χριϛὲ ὁ Θϛ'. Τίσοι προσενέγκωμεν Χριϛὲ, Δευτεροῦντες αὐτὰ, δόξα, ϛὲ νῦν ἦχος, β'. Αὐγούϛου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς. Ἀριθμὼν τὸ ἀνάγ. Ἐγένετο Πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαὰμ. Μιχαίου τὸ ἀνάγ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει Κύριος, συνάξω. Εἶτα λέγομεν τροπάρ. ἀνιϛάμενοι ἦχος, πλαγ. β'. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον, ϛίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ, ϛίχ. β'. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, ϛίχ. γ', Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ Λαῶν, καὶ λέγομεν εἰς ἕκαϛον ϛίχ, τὸ ἀκροτέλευτον, τοῦ τροπάρ. δόξα, καὶ νῦν τὸ τροπάριον ὅλον. Εἶτα. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος, ἐξελεύσεται ῥάβδος. Ἱερεμίου τὸ ἀνάγ. Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος. Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ, Εἶτα τὸ τροπάρ. ἦχος, πλ. β'. Ἀνετειλας Χριϛὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ ἥλιε, ϛίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν, ϛίχ β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ϛίχ. γ'. Θαυμαϛοὶ οἱ μετεώρισμοὶ, ϛίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει, δόξα, καὶ νῦν ὅλον τὸ τροπάριον, καὶ αὖθις. Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγ. Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων. Μετὰ δὲ τὴν τῶν ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται συναπτὴ, ϛὲ μετὰ τὴν ἐκ φώνησιν ψάλλεται τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον τοῦ Ἀποϛόλου ἦχος, α'. Κύριος εἶπε πρὸς με Υἱὸς μου εἶ σὺ, ϛίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσωσοι ἔθνη, Ὁ Ἀπόϛολος πρὸς Ἑβραίους. Πολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως. Ἀλληλούϊα ἦχος, πλαγ. δ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου, ϛίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξποϛελεῖσοι, ϛίχ. Ἐκ γαϛρὸς προεωσφόρου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὡς εἰ τείχοι ἡ παραμονὴ τῆς Χυ γεννήσεως, ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐν Κυριακῇ. Νηϛεία οὐ γίνεται, οὔτε τὰ τροπ. ψάλλονται, Ἀλλὰ τῇ παρασκευῇ, γενομένης ἐννάτης.

Ἐν δὲ ταῖς ῥηθείσαις ἡμέραις, ἤγουν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, εἰ τύχοι ἡ παραμονὴ, γίνεται συνήθως ἡ Λειτουργία, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ἐσθίομεν, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄρτον ἀννὰ ἑνὸς κλάσματος μετρίου, καὶ πίνομεν, καὶ πρὸς ἓν ποτήριον οἴνου, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

Καὶ περὶ ὥραν, ι'. Τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, καὶ ποιοῦμεν πᾶσαν τὴν

προγεγραμμένην ἀκολουθίαν, καὶ τάξιν. Ἀπόστολον δὲ λέγε, πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ κατὰ ἄνθρωπον λέγω, ζήτει τῇ δ'. τῆς, ι ε'. ἑβδομάδος. Εἶθ' οὕτως τὸ Εὐαγγέλιον, Μετὰ τοῦτο ἐκτενή. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον, Εἶτα πολυχρονίζωμεν τὸν προεστῶτα συνήθως, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅτε οὐκ ἔστι νηστεία εἰς τὴν παραμονὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων πρὸ τοῦ Ἀποστόλου Τρισάγιον, οὐ λέγομεν, Ἀλλὰ τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἡ ἐκτενὴ, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ, ὡς ἄνωθεν δεδήλωται.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ παραμονὴ Σαββάτῳ, ἑσπέρας στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀντίφωνον. ἤγουν ὅλον τὸ καθίσμα, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰ δὲ ἔστι νηστεία ἐν τῇ παραμονῇ, εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογία οὐ γίνεται.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ παραμονὴ, ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου τελεῖται. δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου τελεῖται, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν, καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

Περὶ δὲ ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς, Σημαίνει ὡς ἔθος ἐστὶ, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀρχόμεθα τῶν ἀποδείπνων, κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἀρχόμεθα τῆς λιτῆς στιχηρ. ἰδιόμ. ἦχος, α'. Οὐρανὸς, καὶ ἡ Γῆ σήμερον ἦχος, α'. Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ σήμερον ἠνώθησαν ἦχος, α'. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἦχος, α'. Τὸ κατεικόνα, καὶ ὁμοίωσιν, δόξα ἦχος, πλ. α'. Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὰς συνήθεις εὐχὰς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, Ψάλλοντες ταῦτα τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Μέγα, Ὃ παράδοξον θαῦμα, στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου ἦχος, γ'. Σήμερον τίκτει ἡ παρθένος, στίχ. Ἐκ γαστρὸς προεωσφόρου ἐγεννησάσε ἦχος, γ'. Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, δόξα ἦχος, δ'. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ νῦν ἦχος, δ'. πηλαίῳ παρώκησας Χε ὁ Θεὸς. Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἦχος, δ'. Ἡ γεννήσις σου ὁ Χε Θεὸς ἡμῶν, καὶ εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς ὡς συνήθες τοὺς ἄρτους, καὶ λέγεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον λόγος, δ'. Ὃ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὴν στιχολογίαν, καὶ τὸν ἑξάψαλμον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τροπ. Ἡ γεννήσις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, στιχολογοῦμεν κάθισ. τῆς ἡμέρας, Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος, δ'. Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ. Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν ἦχος, δ'. κάθισμα. Τί θαυμάζεις Μαριάμ. Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσμα ἦχος, δ'. Ὁ ἀχώρητος παντὶ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ, α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἦχος, δ'. Ἐκ γαστρὸς προεωσφόρου ἐγεννησάσε, στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γεννήσις, οὕτως ἦν. ζήτει ἀπὸ τοῦ μέσου, τοῦ Βιβλος γενέσεως, ὁ ν'. δόξα, Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Εἶτα τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ μετὰ τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ, εὐθὺς οἱ Κανόνες τοῦ κυρίου, Κοσμᾶ, καὶ τοῦ κυρίου Ἰωάννου. Τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο. Τὰ δὲ τροπάρ. ἀνὰ δ'. ἤγουν ὁμοῦ εἰς, ι β'. τὰ τροπάρια. Ὕστερον δὲ, πάλιν τοὺς εἱρμοὺς, πρὸς μίαν, ᾠδὴ, α'. ἦχος, α'. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσαται, καὶ ὁ ἕτερος Κανὼν τοῦ κυρίου Ἰωάννου ἰαμβικὸς ἦχος, α'. Ἔσωσε λαὸν θαυματουργὼν Δεσπότης. Ἀπὸ δὲ ᾠδῆς, γ'. ἡ ὑπακοὴ ἦχος, πλ. δ'. Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν καθίσμα ἦχος, πλαγ. δ'. Ἐγαλλιάσθω ὁ Οὐρανὸς, Πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ εἰ μὲν βούλει εἰπεῖν ἀνάγνωσιν, καθίσμα οὐ λέγεται, Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπακοὴν λέγε τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου τὸν λόγον ἤγουν, τὸ Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Μετὰ δὲ τὴν ἕκτην τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον. Εἰς δὲ τὴν ἐννάτην ᾠδὴν δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ψάλλομεν τὸ, Μεγάλυνον ψυχήμου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ. Ἐξαποστειλάριον ἰδιόμ. λέγε ἐκ τρίτου. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρ. ἰδιόμ. ἦχος, δ'. Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, ἦχος, δ'. Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν ἦχος, δ'. Θεοτόκε παρθένε ἡ τεκοῦσα, τὴν ἦχ. δ'. Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, καὶ νῦν ἦχος, β'. Σήμερον ὁ Χς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον, ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου τοῖς ἀδελφοῖς.

Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τῶν Χριστοῦ γέννων, ἢ τῶν φώτων ἐν Κυριακῇ τύχῃ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν ἀναστασίμων λέγε, Ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ἔντε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Σημαίνει ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ ἀντίφωνα. Ἀντίφωνον, α'. ἦχος, βαρὺς, στίχ. α'. Ἐξομολογήσωμαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

μή.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγὴ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, στίχ. β'.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ στίχ. γ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξομολόγησιν, καὶ μεγαλοπρέπειαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, στίχ. δ'.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ, δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον, β'. ἦχος, β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν τῇ ἐντολαῖς αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς ψαλλοντάσσοι ἀλληλούϊα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, στιχηρὰ, ά.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Δόξα, καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη, στίχ. β'.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι, στίχ. γ'.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁμονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ'. ἦχος, δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου στίχ. ά.

Ἡγεύνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖσοι Κς ἐκ Σιὼν, στίχ. β'.

Ἡγεύνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, στίχ. γ'.

Ἡγεύνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ.

Ἐκ γαστρὸς προεωσφόρου ἐγεύνησάσε, ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Ἡγεύνησίς σου Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Εἰσοδικὸν. Ἐκ γαστρὸς προεωσφόρου ἐγεύνησάσε. Ἡγεύνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Γεγονοτέρα φωνῆ, δόξα, Ϛ νῦν. Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον. Ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον ἦχος, πλ. δ'. πᾶσα ἡ Γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἀλληλούϊα ἦχος, ά. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ. Κοινωνικὸν. Αὔξωσιν ἀπέστειλε Κς τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ἀπερχόμεθα ὡς πρὸς τὴν τράπεζαν, Γίνεται οὖν μεγάλη παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὰς, κς'. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σαρδυνίης. Ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογία οὐ γίνεται, Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν, στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἴπομεν, καὶ ὀψὲ, ἤγουν τὸ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κῷ ἦχος, β'. καὶ δευτεροῦμεν τὰ, β'. τὰ δὲ ἕτερα, β'. πρὸς μίαν. Δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος, προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυναμίνσου, στίχ. καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην, στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. Εἰ ἐστὶ Σάββατον λέγομεν, ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, Προηγείται γὰρ πάντων τῶν προκειμένων. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Παράδοξον μυστήριον, στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κύριε ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, στίχ. Ἐκ γαστρὸς προεωσφόρου. Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα μυστήριον, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον. Τροπάριον. Ἡγεύνησίς σου Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν μέχρις οὗ ἀποδωθῇ ἡ ἑορτὴ τῶν φώτων, Στιχολογοῦμεν εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα, β'. καὶ εἰς τὸν ἑσπερινὸν, ά. Σχολάζουσι δὲ, καὶ τὰ μεσώρια, καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις οἱ παρακλητικοὶ Κανόνες τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως καθὼς, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπὸ, γ'. ᾠδὴς τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ. β'. Ὁ προεωσφόρου ἐκ Παστὸς. Ὁ οἶκος. Τὸν ἀγεώργητον βότρυν. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, στιχηρ. ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς. Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, καὶ τὰ λοιπὰ, δόξα ἦχος, πλ. β'. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, καὶ νῦν ἦχος, β'. Σήμερον ὁ Χς, ἐν Βηθλεὲμ, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. τὸ Κοντάκιον, Ὁ προεωσφόρου ἐκ Παστὸς. Προκείμενον, ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου ἦχος, γ'. Μεγαλύνη ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, ὁ Ἀπό-

στολος, πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. Ἀλληλούϊα, στίχ. Ἀναστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. Κοινωνικόν. Αὔξωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Τῇ οὖν αὐτῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν εἰς τὰ ἀποδείνα, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου Ὁ κανὼν ἦχος, δ'. Κοντάκιον ἦχος, γ'. Σὺν Ἀγγέλοις ἀνοῖ, στιχηρὰ ἦχος, πλ. δ'. πρὸς Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, Ἔτι Τῷ λύθρῳ σταζόμενος, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, δ'. Ἐπηλαίῳ παρώκησας Χε' ὁ Θεός. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ, γ'. Ϛ'.

Σαββάτῳ, μετὰ τὴν Χριστοῦ γεύνησιν. Προκείμενον ἦχος, δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, Ἀλληλούϊα. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

Κυριακῇ, μετὰ τὴν Χριστοῦ γεύνησιν. Μνήμη τῶν Ἁγίων, καὶ δικαίων Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν, στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ γεύνων, δ'. τὸ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα. Καὶ τῶν Ἁγίων προσόμοια, γ'. ἦχος, α'. πρὸς. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Τὸν Θεοπάτορα πάντες, δόξα ἦχος, πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ νῦν θ'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. β'. ἱερέων μνήμη, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ὀρεύουσιν Ἄγγελοι πάντες, Ἀπολυτίκιον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος, β'. Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ, τῷ Δαβὶδ. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, τὸν ἐξαψαλμον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον τῆς παρούσης Κυριακῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς ἡ συνήθης στιχολογία, Ἀναγινώσκομεν οὖν λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου Νήσσης, τὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, καὶ εἰς τὸν μακάριον Ἀβραὰμ. Κανόνες, ἀναστάσιμος εἷς τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, Ψάλλονται δὲ οὕτως. Ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου, εἰς ϛ'. τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ'. Εὐφροσύνης σήμερον Δαβὶδ. Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δ'. καὶ ἀνατολικὸν, ἓν, Εἶτα τῶν

Ἁγίων στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'. πρὸς. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Δαβὶδ ὁ μέγας, δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα κάπνου, καὶ νῦν ὑπερευλογημένη, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον ἦχος, δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτει Κυριακῇ, κ'. Ἀλληλούϊα. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. Κοινωνικόν. Αἰνεῖται τὸν Κν', καὶ τὸ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Χρὴ εἰδέναι, ὡς ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι τὰ Χριστοῦ γενέθλια ἐν Κυριακῇ οὐκ ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν προγεγραμμένων Ἁγίων τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, διὰ τὸ ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ἰαννουάριον Μῆνα, καὶ τὴν τῶν Χυ γεύνων ἑορτὴν ἀποδιδόσθαι, ἀλλ' ἐπιτελοῦμεν αὐτὴν, εἰς τὰς, κϛ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἰστέον ὅτι, εἰ μὲν εἰσὶ δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστοῦ γεύνων, καὶ τῶν φώτων, Ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχῃ, ἐν ἑ Σαββάτῳ, καὶ μία Κυριακῇ, Ἀναγινώσκεται, τὸ μὲν Σάββατον, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ γεύνησιν, Τῆν δὲ Κυριακὴν, Κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων.

Εἰς τὰς, κζ'. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, καὶ τοῦ ὁσίου Παρτὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ, καὶ Θεοφάνους αὐτάδελφου τοῦ ποιητοῦ. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου ἦχος, δ'. Δόξα ἦχος, βαρύς. Τῷ βασιλεῖ, καὶ δεσπότῃ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος βαρύς. Μέγα, καὶ παράδοξον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἦχος, α'. δόξα τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλαγ. β'. Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλαγ. β'. Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. Βασίλειον διάδημα, καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ μετὰ τὴν στιχολογίαν, τὰ καθίσματα. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, τὸ εἰς τὸν

πρωτομάρτυρα Στέφανον, ἤγουν. Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἀκολουθία, Οἱ κανόνες τοῦ Πρωτομάρτυρος ἦχος, πλ. α. καὶ τοῦ Ὁσίου ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ'. Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ Πρωτομάρτυρος ἦχος, α. καὶ ἦχος, β'. καὶ ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλ. α. Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ νῦν ἦχος, πλ. α. τῆς ἑορτῆς. Ἀκατάληπτον τὸ τελοῦμενον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, εἰς ἦχον, α. δόξα τοῦ Μάρτυρος ἦχος, πλ. δ'. Χαίροις ἐν Κῷ Στεφανηφόρε, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. δ'. Παράδοξον μυστήριον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ὠδὴ, γ'. καὶ ς'. προκείμενον ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, Ὁ Ἀπόστολος, πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις, Στέφανος πλήρης πίστεως ζήτει τῇ δευτέρᾳ τῆς, γ'. ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα, ἀλληλούϊα ἦχος, α. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, ζήτει Κυριακῇ, γ'. τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, κ η'. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων Μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, στιχηρὰ προσόρτια ἦχος, α. πρὸς τὸ, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἔτεμε τῆς ἔχθρας σήμερον, Ἕτερα στιχηρὰ τῶν Ἁγίων ἦχος, α. Πρὸς τὸ Πανεύφημοι Μάρτυρες, δόξα ἦχος, δ'. Ἡ πληθὴς τῶν ἀθλοφόρων σου Κύριε καὶ νῦν ἦχος, δ'. Εὐφρανθήτι Ἰλὴλ, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἦχος, β'. δόξα ὅμοιον, καὶ νῦν θ. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀθλοφόροι Κυρίου μακαρία ἡ γῆ, Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, τὰ καθίσματα, κανὼν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων ἦχος, α. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀναγινώσκεται, καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. β'. δόξα ἦχος, πλ. β'. ὅμοιον, Ϛ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, κ θ'. Τῶν ἁγίων Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων, ι δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πρᾶς ἡμῶν Μαρκέλλου μονῆς τῶν ἀκοιμήτων. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τῶν ἁγίων Νηπίων, γ'. ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου ἦχος, δ'. δόξα ἰδιόμελ. τῶν Ἁγίων ἦχος, πλ. δ'. Ἡρώδης ὁ παράνομος, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. β'. δόξα τῶν Ἁγίων ἦχος, πλ. δ'. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ νῦν ἦχος ὁ αὐτὸς, Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος, α. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου, τοῦ Ὁσίου. Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσιν ποιοῦμεν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, περὶ τῶν Νηπίων, Τοῦ δὲ Ὁσίου, εἰς τὴν τράπεζαν. Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. β'. καὶ τῶν ἁγίων Νηπίων εἰς ἦχον, πλ. δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκέλλου ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Τῶν Νηπίων ἦχος, δ'. Ἀστὴρ μάγους ἔπεμψε. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ'. δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἡρώδης ὁ παράνομος, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς, θ'. Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῶν Νηπίων ἦχος, α. καὶ ἦχος, β'. στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις, καὶ ἦχος, γ'. στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ, Δόξα τοῦ Ὁσίου ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτὸς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Νηπίων.

Εἰς τὰς, λ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Ζωτικοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ὀρφανοτρόφου.

Δεῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν, καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδιδόναι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γενέων, Κατὰ τὴν, λ α'. τοῦ νῦν Μηνός, στιχηρὰ τῆς ἁγίας Ἀνυσίας ἦχος, δ'. ἕτερα τῆς Ὁσίας μελάνης ἦχος, καὶ δ'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, δ'. Σπήλαιῳ παρώκησας Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. δ'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοια. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ἀναγινώσκεται, καὶ ἐκ τοῦ βίου τῶν ἁγίων Γυναικῶν δώσαις, β'. Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἷς, καὶ τῆς ἁγίας Ἀνυσίας εἷς, ἦχος, δ'. καὶ τῆς Ὁσίας Μελάνης ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β'. δόξα ὅμοιον, καὶ νῦν ὅμοιον. Ἀπὸ στίχ στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. α. Ὁρῶσα σε ἡ κτίσις ἅπασα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Ὁσίας καὶ Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, λ α'. Τῆς Ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας. Προεγράφει ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ἐν τῇ, λ'. συμψαλλομένῃ μετὰ τῆς ἁγίας Ἀνυσίας. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῶν Χῦ γενέων, καὶ ψάλλομεν, ἔντε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καθὼς δεδήλωται ἐν τῇ ἑορτῇ, παρ' ἐκτὸς τῆς λιτῆς, Τοῦ πολυελέου, Τῶν ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν ἀντιφώνων. Εἰ δὲ τείχῃ Κυριακῇ ψάλλομεν, καὶ τὰ Ἀναστάσιμα, ἃ καὶ προηγοῦνται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Εἴδε-

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς.
Κεφάλαιον, ιζ'.

Μὴν Ἰαννουάριος, ἡμέρας ἔχων,
λά. ἡ ἡμέρα, ἔχει ὥρας ι. καὶ
ἡ νὺξ, ὥρας, ιδ'.

Εἰς τὴν, ά. Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίος Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶτα τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ ή. καὶ ψάλλομεν τὰ, β'. δεσποτικὰ ἰδιόμελ. στιχηρὰ ἦχος, πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ καὶ οὐκ ἐπεσχύνθη ὁ παναγάθος Θεὸς, Δευτεροῦντες αὐτὰ, εἶτα τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς Βασιλείας. Δευτεροῦντες τὸ, ά. Δόξα ἦχος, πλ. δ'. Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος Ὅσιε, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ. Εἴσοδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσ. Τὸ, ά. γενέσεως τὸ ἀνάγνωσ. Ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραὰμ. Τὸ δευτερον. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Κύριος ἔκτησεμε ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, Τὸ τρίτον. Σοφίας Σολομῶντος. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελ. ἦχος, γ'. Χριστὸν εἰσοικησάμενος, καὶ Μύρον ἐκκενωθὲν, καὶ τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλεσίσου, Ὡς νῦν ἦχος, πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ. Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου ἦχος, ά. Ὦ θεία, Ὡς ἱερὰ τῆς Χριστοῦ, στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει. Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω, στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει ἦχ. β'. Τῶν ὄντων ἐκ μελετήσας. Δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. δ'. Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ παναγάθος Θεὸς, τροπάρ. ἦχος, ά. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ἕτερον τῆς ἑορτῆς ἦχος, ὁ αὐτὸς. Μορφὴν ἀναλοιώτως. Εἰς τὸν ὄρθρον ὡς συνήθως μετὰ, τὴν ά. στιχολογίαν, καθίσματα ἦχος, πλ. δ'. πρὸς Τὸν συνάναρχον λόγον. Ὡς βασίλεον κόσμον, δόξα ἦχος τὸ, πρὸς Τὸν τάφον σου σωτὴρ. Βασίλειε σοφὲ παρεστὼς τῇ Τριάδι, καὶ νῦν ὅμοιον. Ὁ πάντων ποιητὴς, καὶ μετὰ τὴν, β. στιχολογίαν καθίσματα ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου.

Τυπικ.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν ἦχος, δ'. Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος φιλανθρωπίας. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον ἦχος, πλ. δ'. πρὸς Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου Τῇ δυνάμει τῶν λόγων, δόξα ὅμοιον. Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ νῦν ὅμοιον. Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, καὶ ποιητὴς, Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον ἦχος, δ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν, στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ὁ ν'. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸν λόγον τὸν ἐπιτάφιον τοῦ Ἁγίου τὸ ἔμελλεν ἄρα, εἰς δώσας, γ'. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς στ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς, ή. Ποίημα Στεφάνου, καὶ Ἰωάννου ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ, Καταβασία τῶν Ἁγίων Θεοφάνειων. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον, Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς, καθίσματα ἦχος, πρὸς, Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου. Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, δόξα ἦχος, γ'. πρὸς Θείας πίστεως. Πᾶσαν ἤρδευσας, καὶ νῦν πρὸς Ἡ παρθένος σήμερον. Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. πρὸς Ἐπεφάνης σήμερον. Ὤφθης βάσις ἄσειστος. Εἰς τὴν ἐννάτην λέγομεν τὸ, Μεγάλυνον ψυχήμου τὸν ἐν τῇ ὀγδώῃ, σαρκὶ περιτμηθέντα, καὶ τοῦ Ἁγίου, Μεγάλυνον ψυχήμου τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν. Ἐξαποστειλάριον πρὸς, Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ. Φιλοσοφίας ἔρωτι, ὅμοιον Δεσποτικὸν. Τὴν σάρκα περιτέμνεται. Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ ἱστῶμεν στίχ. δ'. προσόμοια, ἦχος, πλαγ ά. πρὸς Χαίροις ἀσκητικῶν. Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκὶ, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον ἐκ τοῦ Ἁγίου τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰ θέλει ὁ προεστὼς, ψαλλομένων συνήθως τῶν ἰδιόμελ. στιχηρ. καὶ μᾶλλον τῶν ἀπολυφθέντων, γ' τρίτων.

Λεῖ εἰδέναι ὡς εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἑορτὴ γίνεται ἀγρυπνία, καὶ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα πάντα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγρυπνία οὐ γίνεται. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, στ'. Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον, προκείμενον ἦχος, ά. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς κολασσαεῖς. Ἀδελφοὶ βλέπεται μήτις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλλαγωγῶν, ἀλληλούϊα ἦχος πλαγ δ'. Ἐποιμένων τὸν Ἰσραὴλ, στίχ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

ν β'.

Τῷ ἐκείνῳ ὑπὸ. Κοινωνικὸν, αἰνεῖτε τὸν Κν, καὶ εἰς μνημόσυνον, καὶ ἡ λοιπὴ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἰστέον ὅτι, ἡ τοῦ μεγάλου Βασιλείου Λειτουργία τελεῖται, διὰ τὴν ἱερὰν, καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Σαββάτῳ πρὸ τῶν φώτων ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες, ζήτει εἰς τὸ ὕφος, Σαββάτῳ, λ δ'. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγειον, προκείμενον, ἀλληλούϊα, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων, προκείμενον ἦχος, πλ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, Ἀλληλούϊα ἦχος, α'. Ὁ Θεὸς οἰκτηρεῖσαι ἡμᾶς, στίχ. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἰνωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὰς, β'. Προεόρτια τῶν φώτων, καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς ἦχος, δ'. πρὸς τὸ Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Προεόρτια ἄσματα, καὶ τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. δ'. πρὸς τὸ, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Πάτερ Ἱεράρχα Σιλβεστρε, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, α'. Λαμπρᾶ μὲν ἡ παρελθοῦσα, στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθησομαίσου, ἦχος β'. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται, ἦχος, γ'. στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς. Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, γ'. Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ. στίχ. δὲ λέγομεν. Διὰ τοῦτο μνησθησομαίσου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμονιείμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ, στίχ Εἴδοσάν σε ὕδατα, Λέγονται, καὶ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, καὶ πρωΐ, Ἕως τῆς παραμονῆς τῶν φώτων, τροπάριον ἦχος, δ'. Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κανόνα πίστεως.

Ἐντεῦθεν ἀρχόμεθα τὸ τριώδιον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, τοὺς τε εἱρμοὺς, καὶ τὰ τροπάρια ποιοῦντε, ἡ. καὶ πάλιν τοὺς εἱρμοὺς ἦχος, β'. Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινωμένην θάλασσαν. Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸν α'. στιχολογίαν, καὶ εἰς τὴν β'. τὰ καθίσματα, Ὁ προεόρτιος κανὼν, τοὺς εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια, εἰς στ'. ἦχος, β'. καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης, ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τοὺς περὶ τῶν φώτων λόγους, εἰς τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ κατὰ Ματθαίου, ἤγουν ἀπὸ τοῦ δεκάτου λόγου, ἄχρι τοῦ ιγ'. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β'. πρὸς, Αἱ ἀγγελικαὶ, δόξα, καὶ νῦν ὅμοια, Ἀπὸ στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχος, πλ. β'. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθησομαίσου, στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, δόξα, Ὁ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστὰ.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία καθ' ἑκάστην, ἄχρι τῆς παραμονῆς τῶν φώτων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν κανόνος. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Εἰς τὰς, γ'. Προεόρτια τῶν φώτων, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρ. Γορδίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου γ'. ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Κύριε εἰ, καὶ κριτηρίῳ, καὶ τοῦ Μάρτυρος στιχηρὰ ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ἐν πνεύματι Ἁγίῳ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προεόρτια ἦχος, πλ β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. α'. Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Τροπάριον προεόρτιον, καὶ τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε Ἐν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τριώδιον ἦχος, β'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τὰ καθίσματα, καὶ ἀνάγν. εἰς τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς Γόρδιον τὸν Μάρτυρα, Κανόνες γ'. ὁ προεόρτιος, εἰς στ'. ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Προφήτου, εἰς δ'. ἦχος, πλ. δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'. ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ ἦχος, πλ. β'. πρὸς τὸ Αἱ ἀγγελικαὶ, δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προεόρτια ἦχος, β'. δόξα, Ὁ νῦν ὅμοιον Εἰς τὴν Λειτουργίαν λέγε εἰβούλει τὴν εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, δ'. Προεόρτια τῶν φώτων, καὶ ἡ σύναξις τῶν Ἁγίων ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ ἀκολουθία προεόρτιος, καὶ τῶν Ἀποστόλων, στιχηρὰ ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου ἦχος, β'. καὶ τοῦ μὲν Ὁσίου ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, γ'. Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ Ἀπὸ στίχ. ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Τῶν πάρχων πῦρ τὸ ἄστεκτον, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τροπάριον ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι, καὶ προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ κανὼν, ἦχος, πλ. β'. Τμηθείση τμᾶται πόντος ἐρυθρὸς. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰς στιχολογίας τὰ καθίσματα, οἱ κανόνες, Ὁ προεόρτιος, εἰς στ'. Τῶν Ἀποστόλων,

εἰς

εἰς δ'. ἦχος, δ'. Τοῦ Ὁσίου ἦχος, β'. Αἱ φ' ἕκτης Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Χριστοῦ μαθητῶν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἦχος, πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαὶ. Ἡ περὶ φωνὴ τοῦ βοῶντος, δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον, Ἀπὸ στίχ. προεόρτια ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, ε'. Προεόρτια τῶν φώτων, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Συγκλητικῆς. Ἡ ἀκολουθία προεόρτιος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἦχος, δ'. καὶ τῆς Ὁσίας ἦχος, α'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. β'. Εἰς τὸν στίχον ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος, τροπάριον ἦχος, δ'. Ἀπεστρέφετο ποτὲ. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ κανὼν, ἦχος, πλ. β'. Κύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα. Εἰς τὸν ὄρθρον, Ἀνάγνωσις εἰς τὸν προτρεπτικὸν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸ βάπτισμα. Ὁ μὲν σοφὸς Σολομὼν, καὶ μετὰ τὴν στιχολογίαν τὰ καθίσματα, Οἱ κανόνες τρεῖς, ὁ προεόρτιος, εἰς ς'. Τῆς Ὁσίας, καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς η'. Κανὼν προεόρτιος ἦχος, α'. Ὁ κανὼν τῶν Μαρτύρων ἦχος, βαρὺς, Ὁ κανὼν τῆς Ὁσίας ἦχος, β'. Τὸ κοντάκιον προεόρτιον ἦχος, δ'. Εἰς τοὺς αἴνους στίχ. δ'. ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἦχος, β'. δόξα, Ϛ νῦν ἦχος, πλ. δ'. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἡ α'. ὥρα, Ἐν ᾗ ψάλλομεν ἐκ τῶν ι β' τροπάριον τῶν φώτων γ'. Ὡς ἐδηλώθη ἐν τῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν παραμονῇ, Στίχ. δὲ λέγομεν τοὺς παρόντας. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου, στίχ. β'. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Μετὰ τὸ πάτερ ἡμῶν Κοντάκιον ἦχος, δ'. πρὸς ἐπεφάνης σήμερον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Τὸ αὐτὸ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ εὐχὴ, καὶ ἀπόλυσις.

Εἴδησις τῶν ὡρῶν τῆς παραμονῆς, τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
Κεφάλαιον. ιη'.

Περὶ δὲ ὥραν ἕκτην σημαίνει, καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλομεν τὰς ὥρας, ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, εἰ ἐστὶ νηστείᾳ, εἰ δ' οὐκ ἐστὶ, σημαίνει περὶ ὥραν πρώτην τῆς ἡμέρας, καὶ εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ τρισάγιον. Εἶτα τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου, καὶ στιχολογοῦμεν, καὶ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε. Κύριος ποιμαίνειμε, καὶ οὐδένμε.

Κύριος φωτισμὸς μου, καὶ σωτήρμου, δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουΐα τρεῖς. Εἶτα τὸ τροπάριον, ἦχος, δ'. Ἀπεστρέφετο πατὲ, καὶ νῦν. Τίσε καλέσωμεν, Εἶτα τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Σήμερον τῶν ὑδάτων, Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἦχος, πλ. δ'. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, καὶ στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, Ϛ ἐφοβήθησαν, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἶτα Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος. Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὡς ἐπλήρου Ἰωάννης. Τὰ διαβήματά μου. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριὰς. Τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον, τρεῖς, δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ, καὶ μετὰ τὸ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Χριστὲ τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, καὶ πάλιν ὥρα τρίτη. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριὰς. Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Τὸ Κύριε ἐλέησον, ι β'. Τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς, καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Ἐν ἔγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ. Ἐν τρόπον ἐπιποθεῖ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα, δόξα. Ἀπεστρέφετο ποτὲ, Ϛ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ τοῖς ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Ἡ τοῦ προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ ἦχος, δ'. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφό. δόξα ἦχος, πλ. α'. Ἐρχόμενον μετὰ σαρκὸς, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, καὶ Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος λούσασθε, καὶ καθαροὶ, καὶ ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ἀπολλῷ εἶναι, καὶ εὐθὺς. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς. Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Παναγία Τριὰς, Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Τὸ Κύριε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ, καὶ ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, Δέσποτα Θεὲ πάτερ ἕως τέλους. Ἐπισυνάπτομεν δὲ, Ϛ τὴν ἕκτην ὥραν. Λέγοντες εὐθὺς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς, καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Γνατί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος, Φωνήμου πρὸς Κύριον, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ, δόξα Ἀπεστρέφετο ποτὲ, καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν, καὶ τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ'. Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην στίχ ἦχος, πλ. δ'. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. Σήμερον ἡ Ψαλμικὴ Προφητεία, στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, τὸ αὐτὸ, δόξα ἦχος, πλ. α'. Τί ἀναχαιτίζεσθε τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη, καὶ νῦν

τὸ

τὸ αὐτὸ, καὶ Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος, ἀντλήσατε ὕδωρ, Ὁ Ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, καὶ εὐθὺς. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν, Εἶτα τὸ Τρισάγιον, Τὸ Παναγία τριὰς, Τὸ Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστὶν. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Τὸ Κύριε ἐλέησον τρεῖς, δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἡ εὐχὴ. Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ μετὰ τὸ τέλος ἐπιουνάπτωμεν, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, Τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκτρίτου, καὶ τοὺς ψαλμοὺς. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, δόξα. Ἀπεστρέφετο ποτὲ, καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὰ ἰδιόμελ. ἦχος βαρὺς. Θάμβος ἦν κατιδεῖν τὸν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς ποιητὴν ἦχος β. Διατοῦτο μνησθήσομαί σου. Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, στίχ. Εἴδοσάν σεῦδατα ὁ Θεὸς, πάλιν τὸ αὐτὸ, δόξα ἦχος πλ. α'. Τὴν χεῖρα σου τὴν ἁψαμένην, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος, καιρῷ δεκτῷ, καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τίτον. Τέκνον Τῖτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς. Τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν Παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον τρὶς, δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἡ εὐχὴ. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας, Εἶτα ψάλλομεν τὰ τυπικὰ, χύμα. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Σνῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ λόγος. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς. Μακάριοι οἱ πεινόντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. Μακάριοι οἱ καθαροὶ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι. Μακάριοι ἐστὲ. Χαίρεται, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δόξα, καὶ νῦν. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε. Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα. Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖσε, καὶ λέγει, στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, δόξα. Χορὸς Ἁγίων, Ἀγγέλων, καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, τὸ Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, Ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἀπολυθέντες ἡ συχάζομεν μικρὸν ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐν Κυριακῇ ἡ παραμονὴ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ὡρῶν τῇ παρασκευῇ, γινομένης ἐννάτης.

Εἰς τὰς, ς'. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Περὶ ὥραν, ι'. τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸ μέγα, Σουναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ψάλλοντες τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Σάββατον, στιχολογοῦμεν τὸ α', καθίσμα, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, Εἰ δ' οὐκ ἔστι, τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἦχος β. Ἱστῶμον οὖν στίχ ἡ καὶ ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς ποιῆσαι τὴν προσκομιδὴν, Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελ. δευτεροῦντες αὐτὰ ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα. Σῶσαι βουλόμενος, δόξα, Σνῦν ἦχος β'. Ὑπέκλινας κάραν. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Εἶτα τὰ ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν ἀρχὴ ἐποίησεν ὁ Θεὸς. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀναγνώσμα. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, τί βοᾶς πρός με. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς. Τροπάριον ἦχος πλ. α'. Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι, Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους φιλάνθρωπε δόξασοι, στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου. Ἵνα φωτίσης τοῦ ἐν σκότει, στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς. Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει, δόξα, καὶ νῦν. Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα. Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ τὸ ἀναγνώσμα. Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Βασιλειῶν τετάρτης, τὸ ἀναγνώσμα. Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσεὲ, κάθου. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα. Παρεγένετο Νεεμὰν ἄρχων, Τροπάριον ἦχος πλ. β'. Ἁμαρτωλοῖς, καὶ τελώναις, στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν. Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, στίχ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ. Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, δόξα, καὶ νῦν. Ἁμαρτωλοῖς, καὶ τελώναις, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγ. Τάδε λέγει Κύριος, λούσασθαι, καὶ καθαροὶ. Γενέσεως τὸ ἀναγ. Ἀναβλέψας Ἰακὼβ. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀναγ. Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ. Κριτῶν τὸ ἀναγ. Εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν. Βασιλειῶν τετάρ-

τεσαρτης τὸ ἀνάγν. Τάδε λέγει Κύριος δεκτῷ καιρῷ, Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν τρισάγιον ὕμνον, καὶ ὁ Ἀπόστολος προκείμενον ἦχος, γ'. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, στίχ Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοὶ, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, Ἀλληλούϊα στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, στίχ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ἔτη πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας, καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Εἴδησις τοῦ ἁγιασμοῦ τῇ παραμονῇ τῶν φώτων.

Κεφάλαιον, νθ'.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβονον εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ κολυμβήθρα, προπορευομένου τοῦ ἱερέως, μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ, Ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελ. ἐκ γ'. ἦχος, πλ. δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα. Σήμερον τῶν ὑδάτων. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀναγνώσμα. Τάδε λέγει Κύριος, εὐφράνθητι ἔρημος. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφρωσύνης, καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες, ἀλληλούα ἦχος, δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ λεγομένου, δίδονται κυρία τοῖς ἀδελφοῖς, ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει τὸ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εὐχῆς λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εὐχῆς, Ὁ ἱερεὺς λέγει. Εἰρήνη πᾶσι, Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, Ἡ εὐχὴ μυστικῶς. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδὼς, μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπάδων τροπάριον εἰς ἦχον, α'. Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε, ἐκ γ'. καὶ πάντων ἁγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τῷ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε, Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ, δοξάζομεν, Ἡ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τοῦτο ἦχος, β'. Ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, Εἶτα ὁ Ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν, καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις. Εἶθ' οὕτως ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐπιφάνης σήμερον, καὶ πολυχρονίζομεν συνήθως τὸν προεστῶτα, Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν δὲ, ἢ ἰχθύας οὐκ ἐσθίωμεν, εἰ μὴ ψωμὸν μετὰ μέλιτος εἰ ἐστί. πίνομεν δὲ, καὶ οἶνον εὐχαριστοῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Καὶ οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία νηστείας οὔσης ἐν τῇ παραμονῇ.

Εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ νηστεία. Πρωῒ μὲν λειτουργοῦμεν ὡς καθ' ἑκάστην, Ἡ διακλυόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἑσπέρας δὲ γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καθῶς προεγράφη, μέχρι τοῦ Εὐαγγελίου. Τρισάγιον δὲ οὐ λέγεται, διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Λειτουργίαν, Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προφητειῶν, Τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἀπόστολος, Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἐκτενὴ. Ἐξελθόντων δὲ ἡμῶν ἐν τῷ Νάρθηκι, γίνεται ὁ ἁγισμὸς ἀπαραλλάκτως ὡς προδεδήλωται, Εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ, Ψάλλομεν τὸ προγραφὲν στιχηρὸν. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ γίνεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις. Τὸ δὲ εὐλογήσω τὸν Κύριον, οὐ λέγομεν διὰ τὸ προλεχθῆναι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀλλὰ ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον συνήθως, Πολυχρονίζοντες, καὶ τὸν προεστῶτα, Καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν τράπεζαν τυρὸν, ἢ ὠὸν, οὐκ ἐσθίοντες, εἰ μὴ ἔλαιον, καὶ οἶνον, καὶ εἰ δόξῃ τῷ προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν, Καὶ ἰχθῦος δοξάζοντες τὸν Θεὸν.

Περὶ δὲ ὥραν, β'. Τῆς νυκτὸς κρούει τὰς βαρέας, καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ τὸ μέγα, Καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρχόμεθα τῶν ἀποδείπνων, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, ποιοῦμεν τὰς συνήθεις λιτὰς, ψάλλοντες στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. Εἶτα εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἀπὸ στίχ. ἦχος β'. Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἦχος, β'. στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγε. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς ἦχος, β'. στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες. Σήμερον

ρον ὁ Οὐρανοῦ, ἐ γῆς ποιητής, δόξα, ἐ νῦν ἦχος, πλ. β'. Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον, Τροπάριον ἦχος, α'. Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε ἐκ τρίτου, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ τίθεται ἀνάγνωσις μεγάλη, ἐ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τῆς ἑορτῆς; Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὸν ἐξάψαλμον. τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον, Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου, καὶ μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν καθίσματα, ἦχος, γ'. πρὸς Τὴν ὡραιότητα. Ἐπιφανέντος σου, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν καθίσμ. ἦχος, δ'. πρὸς Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Ἰορδάνη ποταμὲ, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσμ. ἦχος, δ'. Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου, προκείμενον ἦχος, δ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγε, στίχ. Τίσοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, τὸ Πᾶσα πνοὴ, τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον, ὁ ν'. καὶ οἱ Κανόνες, οἱ δύο τοῦ κύρ κοσμᾶ, Ϛ τοῦ κύρ Ἰωάννου τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ Τροπάρια, εἰς δώδεκα, ἐ πάλιν τοὺς εἱρμοὺς τοῦ κύρ Κοσμᾶ, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Λέγονται δὲ οἱ εἱρμοὶ τῶν ἀμφοτέρων ἄνευ στίχ. ἦχος, β'. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε, καὶ ὁ ἰαμβικὸς ἦχος, β'. Στείβει θαλάσσης. Ἀπὸ τρίτης ᾠδὴς ἡ ὑπακοὴ ἦχος, πλ. α'. Ὅτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Εἰς τὴν θ'. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ὑπὸ Ἰωάννου, ἐλθόντα Βαπτισθῆναι. Ἐξαποστειλάριον, πρὸς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ ἦχος, α'. τὰ ἰδιόμελ. στιχηρὰ. Φῶς ἐκ φωτὸς, ἐ ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Νάματα Ἰορδάνεια, καὶ νῦν ἦχος, β'. Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, Ϛ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον ξύλον ἀναχεῖρας. Προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος ψάλλοντες τὰ Τροπάρια ἦχος, πλ. δ'. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀκολουθία ἤγουν αἱ Προφητεῖαι, καὶ ὁ Ἀπόστολος, ἐ αἱ εὐχαὶ ὡς προείρηνται; Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας, ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἐποστρέφοντες δὲ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπάρ. τῆς η'. ᾠδῆς. Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα γινομένης ἐκτενῆς, ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα ἦχος, α'. Ἀντίφωνον α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἤκου Ἰακὼβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θάλασσα εἶδε ἐ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τί σοι ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, β'. ἦχος, β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεησεώς.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτισθεὶς, ψαλλοντάς σοι.

Ὅτι ἔκκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτισθεὶς, ψαλλοντάς σοι.

Περιέσχον με ᾠδῖνες θανάτου, καὶ κίνδυνοι.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτισθεὶς, ψαλλοντάς σοι.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, Βαπτισθεὶς, ψαλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ'. ἦχος, β'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς.

Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικὸν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε, δόξα, καὶ νῦν τὸ Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν Ἐβαπτίσθητε. Προκεί-

κείμενον ἦχος, δ'. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς. Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἀλληλούϊα. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. Κοινωνικόν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς θείας λειτουργίας.

Ἰς τὰς, ζ'. Ἡ σωτῆρος τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἐπ' ἀέρας εἰς τὸ λυχνικόν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, γ'. ἦχος, β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἕτερα τοῦ Προδρόμου ἦχος, α'. πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς. Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἐν σαρκὶ λύχνε, καὶ νυῦ ὁ αὐτὸς. εἰς λόγος ἐπεφάνη. Εἴσοδος, προκείμενον ἦχος, βαρὺς Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ Γῇ, στίχ. Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγε, στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'. Δόξα καὶ σημείωσιν, στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγε, στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, δόξα ἦχος, δ'. Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐρασὴς, καὶ νυῦ ὁ αὐτὸς. Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους. Εἰς τὸν ἀπόλυσιν Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, καὶ τοῦ Προδρόμου ἦχος, β. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, δόξα, καὶ νυῦ, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰς συνήθεις στιχολογίας, τὰ καθίσματα, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων. Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ὁ πρῶτος μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ ὁ Ἰαμβικὸς, εἰς, δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, εἰς δ'. Ἀπὸ, γ'. ὠδῆς Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ κάθισμα. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ. β'. Τοῦ σωματικοῦ σου παρουσίαν. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοὴ ἦχος, α'. ἰσῶμεν, στίχ. ς'. στιχηρ. ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς, τὸ. Ὡς ἐν φωτὸς καὶ τὰ λοιπὰ, δοξαστερᾶντες τὸ α'. Δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἄγγελος ἐπεστειρωτικῶν ὠδίνων, καὶ νυῦ ἦχος, βαρὺς. Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τοὺς λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τῷ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ὠδὴ, γ'. καὶ ὠδὴ, ς'. Προκείμενον ἦχος βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, ὁ Ἀπόστολος, πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ, ζήτει τὴν παρασκευὴν τῆς ς'. ἑβδομάδος τοῦ πάσχα, Ἀλληλούϊα, Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον. Κοινωνικόν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ Εἰς μνημόσυνον.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἑορτὴ, ψάλλεται, καὶ ἡ Ἀναστάσιμος ἀκολουθία ἥτις, καὶ προηγεῖται, Ὡς αὐτῶς, καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἀμφότερα.

Ἁββάτῳ μὴ τὰ φῶτα. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοὶ ἐν δυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ζήτει Κυριακῇ, κ ζ'. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον.

Κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα. Προκείμενον ἦχος, α'. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον, β'. Τέκνον Τιμόθεε, ἀναμιμνήσκου ἀναζωπυρεῖν, ζήτει τῷ αὐτῷ Μιῶι, κ β'. ἀπὸ τοῦ μέσου, Ἀλληλούϊα ἦχος, πλ. α'. Τὰ ἐλέησον Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα, στίχ. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη. Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Εἰ δὲ τοῦ πόσον χρὴ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειν τῇ ὀπίσω Κυριακῇ, δεῖ ἐξακριβῶν πότε ἐστὶ ἡ ἀπόκρεως, ἤγουν εἰς τὰς πόσας τοῦ Μιῶος, κἀκεῖθεν ἀναποδίζειν κατὰ Κυριακὴν, ἤγουν Κυριακὴ τῆς ἀποκρέω, Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου, Κυριακὴ τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου, Κυριακὴ τοῦ Ζακχαίου, καὶ τὰς ἄλλας ὅσαι εἰσὶν ἀναμεταξύ, μέχρι τῆς ἐνισταμένης Κυριακῆς, καὶ ταύτης ἀναγινώσκειν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ἀπόστολον.

Ἰς τὰς, ἡ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου. καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας, καὶ Αἱμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου ἦχος, δ'. καὶ τῆς Ἁγίας ἦχος, δ'. δόξα, καὶ νυῦ ἦχος, α'. Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν. Ἀπόστιχ. ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νυῦ ἦχος, πλ. β'. Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ τὰ καθίσματα, Οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. καὶ ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας ἦχος, βαρὺς. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχ. στιχηρὰ ἦχος, β'. δόξα, καὶ νυῦ ὅμοιον, Εἰς τὴν Λειτουργίαν ζητεῖς Ὁσίου.

Εἰς τὰς θ'. Τῆ ἁγίᾳ Μάρτυρος Πολυδύκτῃ. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆ Ἁγίᾳ ἦχος, α. δόξα ἦχος, ά. Τὰ τῆ Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ νυῦ τῆς ἑορτῆς ἦχος, β'. ἡμερον ὁ οὐρανῆ, καὶ Γῆς. Ἀπόστιχ. στιχηρὰ ἦχος, β'. δόξα, καὶ νυῦ ἦχος, πλ. β'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, Τροπάριον ἦχος, δ'. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Τὰ καθίσματα, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τὸ Μαρτύριον τῆ Ἁγίᾳ, δύο. Κανόνες τῆς ἑορτῆς, τῆ Ἁγίᾳ, ἐν οἷς ἰσῶμεν στιχ. σῳ τῆ εἱρμῷ, ιβ'. Τροπάριον εἰ βέλει. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχ. ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νυῦ ὅμοιον. Τρυφὴ ζωτικὴ. Εἰς τ' Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκτῆ Κανόνων, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ί. Τῆ ἐν ἁγίοις Πάτρῳ ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπῳ Νύσσης, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Μαρκιανῆ, πρεσγυτέρῳ, Συνοικονόμῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Δομετιανῆ Ἐπισκόπῳ Μελιτίνης. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ νύσσης ἦχος, πλ. ά πρὸς. Ὁ σιε Πάτερ, καὶ τῆ ἁγίᾳ Δομετιανῆ ἦχος, ά. δόξα ἦχος, δ'. Τὴν τῆς σοφίας λόγον σε, καὶ νυῦ ἦχος, δ' Ἐξέμνυ ἡ χειρ τοῦ Βαπτιστῆ. Ἀπόστιχ. ἦχος, β. δόξα ἦχος, δ'. Βίον ἔνθεον κατορθώσας, καὶ νυῦ ἦχος, δ'. Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι, καὶ πυρὶ, βοπάριον ἦχος, δ'. Ὁ Θεὸς τῆ Πατέρων ἡμῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Τὰ καθίσματα. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Ἐγκώμιον τοῦ Θεολόγου, τὸ εἰς τὸν Γρηγόριον Νύσσης, ἤγουν, τὸ. Φίλε πίστις ἐκ ἔστιν ἀντάλαγμα, Τῆ δὲ ὁσίᾳ Μαρκιανῆ ὁ βίος, ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτῆ ψάλλεται, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, Συνῆ Ἁγίω δύο. Ὁ ὅμως Κανὼν τῆ Νύσσης ἦχος, πλ. ά. καὶ τῆ ἁγίᾳ Δομετιανῆ ἦχος, ά. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς

γίας ἦχος β'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ στίχ. ἦχος, πλ. δ'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, ιγ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου. συμψάλλομεν δὲ, καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ εἰς τὴν, ιδ'. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Θεοφανίων, καὶ ψάλλεσθαι μόνην τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'. καὶ τῶν Ἀββάδων ἦχος, πλ. δ'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Ὅσοι πρεῖς, μελετήσαντες ἡμέρας, καὶ νυκτὸς, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Σήμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, β'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Τὸν ἰσάγγελον βίον, Ὁ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος, ὁ αὐτὸς. Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, τροπάρ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ὁ τὰ καθίσματα, Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀββάδων ἦχος, πλάγ. δ'. Τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχήσεως, Ἀναγινώσκομεν, Ὁ ἐκ τὸ Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀββάδων. Εἰς τὸν στίχ. τῶν αἴνων στιχηρὰ ἦχος, πλ. β'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Μακάριοι ἐσταὶ ὅσιοι, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. τῆς ἑορτῆς. Σήμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἰς τὰς, ιδ'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, ἐν Σινᾷ, καὶ Ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν ἀπαραλλάκτως τῶν Ἁγίων θεοφανείων. ἔντε τῷ ἑσπερινῷ, Ὁ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, καθὼς, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν ἐκ τοῦ βίου τῶν Ἀββάδων. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκομεν συγγράμμα Ἀμωνίου Μοναχοῦ, τὸ εἰς τοὺς Ἁγίους πρᾶς.

Ἰς τὰς, ιε'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ, ἦχος, β'. πρὸς. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, Ἕτερα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἦχος, β'. δόξα ἦχος, β'. Ἀρνησάμενος Κόσμου, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ νῦν θ'. τροπάρ. ἦχος, δ'. Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄρχεται πάλιν ἀναγινώσκεσθαι τὰ, γ. καθίς. Εἰς τὸ λυχνικὸν δὲ τὰ πρὸς Κύριον. Ἀναγινώσκεται δὲ ὁ βίος τοῦ Καλυβίτου, ὁ δὲ βίος τοῦ Θηβαίου ἀναγινώσκεται, εἰς τὴν τράπεζαν, Ἀέγομεν δὲ, καὶ τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, κατὰ τὸ συνήθες. Ὁ εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων δύο, ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Παύλου ἦχος, πλαγ. δ'. καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἦχος, β'. πρὸς Τὰ ἄνω ζητῶν. Τῶν ἄνω τυχεῖν πανσόφως. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, πλαγ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ μεσώρια ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ὡσαύτως, καὶ τοὺς ἱκετηρίους Κανόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, καὶ τοὺς δύο κανόνας τῆς Ὀκτωήχου.

Ἰς τὰς, ιστ'. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου, καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου. Ἑσπέρας στιχολογοῦμεν τὰ πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, γ'. ἃ καὶ δευτεροῦμεν. δόξα ἦχος, πλ. β'. Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νῦν θ'. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλάγ. β'. Πάλιν ὑμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, καὶ νῦν θ'. τροπάριον ἦχος, δ'. Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύο ἦχος, δ'. Ἀναγινώσκεται, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς τιμίας ἁλύσεως, Κοντάκιον ἦχος, β'. Τὸν κορυφαῖον, καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, δ'. Ἀξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ, τὰ καθίσματα, καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ στ'. Προκείμενον ἦχος, πλαγ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται, Ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν. ζήτει Σάββατον, δ'. τοῦ Πάσχα. Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ια'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθητῶν αὐτοῦ. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἰς τὰς, ιζ'. Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν, στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, β'. δόξα ἦχος, β'. Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Τελεῖται οὖν ἀγρυπνία. Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, α'. ἀντίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς ἦχον, πλάγ. δ'. Εἰς τὸ Κύ-

ξ'.

ριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. η'. στιχηρ. ἦχος, δ'. πρὸς. Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, δόξα ἦχος, πλ. β'. Τ ὁ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, καὶ νῦν θ'. ὅμοιον. Τ ἰς μὴ μακαρίσεισε. Ε ἴσοδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Σοφίας Σολομῶντος. Δ ἱκαίων ψυχαὶ, ἐν χειρὶ Θεοῦ. Σοφίας Σολομῶντος. Δ ἱκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. Σοφίας Σολομῶντος. Δ ἱκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι. Ε ἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β'. καὶ ἦχος, γ'. Δόξα ἦχος, πλ. α'. Ο σιε Πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τ ὧν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν θ'. Τροπάριον ἦχος, δ'. Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν, καὶ τὸ θκε Παρθένε, Ε ἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ δίδοται τοῖς ἀδελφοῖς τὸ κατακλαστὸν, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. Ε ἰς τὸν ὄρθρον στιχολογοῦμεν καθίσματα, γ'. καὶ ὁ πολυέλεος. Ε ἰς τὴν στιχολογίαν καθίσμ. τοῦ Ἁγίου, δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου, Ο ἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Τ ἱμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων, στίχ. Τ ἱ ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. Π ᾶσα πνοὴ. Ι ὐαγγέλιον Ὁσιακὸν ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τ ᾧ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστι ὁ Ἰησοῦς, ἐπὶ τόπου, καὶ μετὰ τὸν ν'. ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ο σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς η'. ἦχος, πλ. δ'. Π ροηγεῖται τῆς Θεοτόκου, ἤγουν τὸ, Πολλοῖς συνεχόμενος, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς'. Α πὸ γ'. ᾠδὴ τὰ καθίσματα. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Τ οὺς βιωτικοὺς, τὰ Ἐξαποστειλάρια. Ε ἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν, στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ο ὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δ έσποινα πρὸς δέξαι. Δ οξολογία μεγάλη, Ϛ ἀπόλυσις. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, ς'. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Ὁσίους. Δ ίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς Κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

Ἰς τὰς, ι η'. Τ ὧν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Ε σπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ'. πρὸς τὸ, Ω ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Δ ιογμοὺς ἐκαρτέρησας, Ἕτερα τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἦχος ὁ αὐτὸς, ὅμοια. Τ οῖς πυρίνοις σου δόγμασι, δόξα, ἦχος, πλ β'. Χ ριστοῦ τὸν ἱερεύχην ὑμνήσωμεν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, γ'. Π άλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον. Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Α ναγινώσκομεν δὲ, τὸν εἰς τὸν μέγαν ἀθανάσιον λόγον, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Κ ανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, Ϛ τῶν Ἁγίων β'. ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἦχος, πλ. α'. καὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἦχος, δ'. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἱεράρχαι μέγιστοι, τὰ ἐξαποστειλάρια. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ε ἶτα λέγομεν, στίχ. Ο ἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελ. ἦχος, γ'. Τ ὁ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, δόξα ἦχος, γ'. Η μεγάλη τῆς ἀληθείας σάλπιγξ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ, ζήτει εἰς Ἱεράρχας. Ε ἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτοῦ. Ὡσαύτως, καὶ τῇ ἐπαύριον, εἰς τὰς, ιθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. Κ οινωνικὸν δὲ λέγε. Ε ἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, ιθ'. Τ οῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, καὶ ἱστῶμεν, στίχ ς'. ἦχος, δ'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Ε ὐφραίνου Αἰγύπτος ἀνθήσασα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ β'. Ο σιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν Θεοτοκίον, Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α'. Τ ῆς ἐρήμου πολίτης. Ε ἰς τὸν ὄρθρον Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, α'. πρὸς, Χορὸς ἀγγελικὸς. Μ ακάριος ζωὴν. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Ε λαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. ζήτει εἰς Ὁσίους. Κ οινωνικὸν. Ε ἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, κ'. Τ οῦ Ὁσίου, Ϛ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. Ε σπέρας εἰ μὲν θέλει ὁ προεστὼς, ποιοῦμεν ἀγρυπνίαν, Εἰδ' οὖν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ ἦχος, α'. πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἀγρυπνία, ποιοῦμεν στίχ. η'. δόξα, ἦχος, γ'. Α φιερωθεὶς τῷ Θεῷ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Ε ἴσοδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, ζήτει εἰς Ὁσίους ἤγουν, τὰ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου. Ε ἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β'. δόξα ἦχος, δ'. καὶ νῦν Θκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. α'. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν, στίχ. Τ ίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, στίχ. Μ ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμε-

νος τὸν Κύριον, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς, καὶ νῦν θ'. Τροπ. ἦχος, δ'. Εὐφραίνου ἔρημος. Εἰς τὸ ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ τὰ κάθισ. καὶ ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου. Καὶ μετὰ τὸν πολυέλεον, Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κῷ, τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, ὁ ι'. ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ὁσίου δύο, ἦχος, δ'. καὶ ἦχος, πλ. δ'. Καταβασία. Κέρσον ἀβυσσοτόκον. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς, στ'. τὰ κάθισ. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ἐν τῇ σεπτῇ γενήσεισου, τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, καὶ ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν Θκῖον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ στ'. Ζήτει ἡ ἀκολουθία εἰς Ὁσίους. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἀναγινώσκομεν, ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ τὸ καταληφθὲν.

Εἰς τὰς, κ α'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐγενίου, τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος πλ. δ'. δόξα, ἦχος, πλ β'. Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν, καὶ νῦν Θκῖον. Εἰς τὴν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχ. πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν Θκῖον, Τροπάρ. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, Ὁ τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σου Κε'. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ἀναγινώσκεται δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νεοφύτου. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, β'. τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, πλ. δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς τὰ καθίσ. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν. Μετὰ τὴν θ' τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. β. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν, καὶ νῦν Θκῖον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ στ'. Ὁ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας, ζήτει εἰς Ὁμολογητὰς.

Εἰς τὰς, κ β'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, Ὁ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου, τοῦ Πέρσου. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. ἦχος, α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ Μάρτυρος, γ'. ἦχος, α'. ὅμοια, δόξα, ἦχος, πλ δ'. Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ νῦν Θκῖον. Εἰς τὴν στίχ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα λέγομεν, στίχ. ἦχος, α'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν. Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν, δόξα, ἦχος, β'. Ἐμεγάλυνας Χριστὲ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ νῦν Θκῖον. Τροπάρ. ἦχος, δ'. Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ τοῦ Ὁσιομάρτυρος, ἦχος, δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κε', ἐν τῇ ἀθλήσει. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. Ἀναγινώσκομεν τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἀποστόλου, ὁμοίως, Ὁ ἐκ τὸ μαρτύριον τοῦ Μάρτυρος εἰς δώσαις, β'. τὸ δὲ καταληφθὲν λέγομεν, εἰς τὴν Τράπεζαν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, α'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, α'. πρὸς, Χορὸς Ἀγγελικὸς, Τὸν θεῖον Μαθητὴν. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα λέγομεν στιχηρὰ ἦχος, α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Ὅσιε πάτερ, νικητὴς Μήδων, καὶ νῦν Θκῖον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ στ'. Προκείμενον, ἦχος, πλ δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ Οὐνοῖ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τομόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ Θεῷ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ, στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος Εὐαγγέλιον, ζήτει εἰς Ἀποστόλους. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Εἰς τὰς, κ γ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρ. Κλίμεντος Ἀγκύρας, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Ἀγαθαγγέλου. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμ. ἦχος, β'. πρὸς, Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλουσε. Κλῆμα τῆς ἀμπέλου. Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, δ'. πρὸς. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἀγαθαῖς ἀγγελίαισσε, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς, καὶ νῦν, Θκῖον. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, α'. Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι, καὶ νῦν Θκῖον. Τροπ. ἦχος, πλ. δ'. Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεγχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ἀναγινώσκομεν, ἐκ τοῦ Μαρτυρίου τῶν Ἁγίων δώσαις, β'. Οἱ Κανόνες, τοῦ ἁγίου Κλίμεντος, ἦχος, πλ β'. καὶ τοῦ ἁγίου Ἀγαθαγγέλου, ἦχος, δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Τῆς ἀμπέλου γέγονας. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴ στ'. καὶ τὰ λοιπὰ. ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς, κ δ'. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. ὁ αὐτὸς Ἀπὸ στίχ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Τροπ. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ βίου τῆς Ὁσίας. Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ὁσίας, ἦχος πλ. δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκ.

ἦχος, β'. Τὸν σὸν ξενόστροπον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ὡς συνήθες. Ζήτει εἰς Ὁσίας Γυναῖκας.

Εἰς τὰς, κέ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πρ̄ς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, ά. πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες. Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, καὶ δευτεροῦμεν αὐτά. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἡ Γρήγορος γλῶσσα σου, Ϛ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν. Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, τὸ μὲν, ά. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, τὸ δὲ, β'. Σοφίας Σολομῶντος. Δίκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι, τὸ δὲ τρίτον. Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. Στόμα δικαίου ἀποστάζει. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. ά. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίροις θεολογίας πηγὴ, στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Αἴγλη θεολογίας τῆς σῆς, στίχ. Στόμα δικαίου. Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, ά. Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ϛ τὰ καθίσματα, Ϛ μετὰ τὸν πολυέλεον, οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Εὐαγγέλιον ὁ ν'. καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε τρισμάκαρ ἁγιώτατε Πάτερ, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν συντακτήριον λόγον τοῦ Γρηγορίου, ἤγουν. Πῶς ἡμῖν τὰ ὑμέτερα, εἰς δώσαις, β'. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο, ἦχος, ά. πρὸς τὸ. Χριστὸς γεννᾶται. Τὸν θεολόγον τὸ δεύτερον, καὶ ὁ ἕτερος Κανὼν, ἦχος, ά. πρὸς, Ἄποινον ὁ θεόπτης. Καταβασία Χέρσον ἀβυσσοτόκον. ἀπὸ ᾠδῆς γ'. τὰ καθίσματα. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς τὸ. Ἡ Παρθένος σήμερον. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ. Εἱστῶμεν στίχ. ς'. προσόμοια, ἦχος, δ'. πρὸς. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Διατεμὼν μὲν τοῦ γράμματος τὸν γνώφον, δόξα. ἦχος, ά. Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. Ϛ ᾠδὴ, ς'. Προκείμενον, ἦχος, ά. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ἑνὶ ὑμῶν δίδοται, ζήτει Νοεμβρίῳ, ιζ'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, β'. Προσέχετε λαὸς μου τῷ νόμῳ μου. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κς'. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰς τὴν τράπεζαν ἀνάγνωσις, ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ.

Τινὲς μὲν ἑορτάζουσιν τὸν Ἅγιον τοῦτον, καὶ ψάλλουσιν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, καὶ τὸν πολυέλεον, καὶ τὰ στιχηρὰ αὐτοῦ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἡ. δευτεροῦντες αὐτὰ, ὁμοίως, καὶ εἰς τὸν Κανόνα. δίδοται δὲ, Ϛ Ἅγιον ἔλαιον, τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰ θέλεις οὖν, καὶ σὺ οὕτως ποιῆσαι, ποίησον, καὶ γὰρ οὐχ ἁμαρτήσῃς.

Εἰς τὰς, κς'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'. πρὸς, Ὁ τε ἐκ τοῦ ξύλουσε. Λάμπων ἀξιώμασι ψυχῆς, δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου Τροπάριον, ἦχος, δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀναγινώσκεται οὖν, καὶ ὁ βίος αὐτοῦ, δώσαις, β'. καὶ οἱ Κανόνες οἱ δύο τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος, β'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς. Ἐπεφάνης σήμερον. Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ ὡς συνήθες, καὶ ἡ Λειτουργία, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς, κζ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. ἱστῶμεν οὖν στίχ. ς'. δευτεροῦντες αὐτὰ, πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, δόξα, ἦχος, δ'. Οὐκ ἔδεισε Χρυσόστομε, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. Σοφίας Σολομῶντος. Ἐγκωμιαζομένου δικαίου. Σοφίας Σολομῶντος. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. ά. πρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήλει σοφίαν. Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνὴ, στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, Κόσμου ὁσιτομέτρης πιστοὶ, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε τρισμάκαρ ἁγιώτατε Πάτερ, καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Τροπὰρ ἦχος, πλ δ'. Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία Μετὰ τὸν ά. στιχολογ. καθίσμ. ἦχος, ά. Μετὰ τὸν β'. στιχολογ. καθίσμ. ἦχος, δ'. Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσμ. ἦχος δ'. καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου αὐτοῦ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἦχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Τὸ στόμαμου λαλήσει σοφίαν, στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον, ὁ Πεντηκοστὸς, Ὁ λέγομεν, δόξα, β'. Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ ψάλλε. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Σάλπιγξ Χρυσόφωνος. Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς στ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς ή. εἷς, ἦχον, πλ δ'. Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Ἀπὸ γ'. τὰ καθίσματα Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'. Ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν. Εἰς τοὺς αἴνους. Τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. Ὃ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος, δ'. πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν. Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, δόξα, ἦχος, δ'. Πάτερ Χρυσόστομε, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Δοξολογία μεγάλη, Ὃ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴ, στ'. καὶ τὰ λοιπὰ ζήτει Νοεμβρίῳ, ι γ'.

Εἰς τὰς, κ ή. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, στιχηρὰ προσόμοια. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'. δόξα, ἦχος, πλ β'. Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπὸ στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Προφητικῶς καταβρέχων, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, πλ δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς στ'. ἦχος, πλ. β'. καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Τὴν ὥραν ἀεὶ προβλέπων. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, β'. Ὥσπερ φοῖνιξ δαβιτικῶς, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ζήτει ἡ ἀκολουθία εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς, κ θ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. στ'. στιχηρὰ, ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, α'. Ὦ τῆς στερρᾶς, καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ἦχος, δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐξ Ἑώας σήμερον, τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, α'. Στήλη ἔχψυχος, καὶ ἔμπνους, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. ζήτει Δεκεμβρίῳ, η'.

Εἰς τὰς, λ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου, Πάπα Ῥώμης. Ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, Εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν, καὶ τὸν ὄρθρον ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. πρὸς τὸ, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, δόξα, ἦχος, πλ β'. Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν Θκτίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχ. πλ. β. στίχ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κε'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Εὖ δοῦλοι ἀγαθοὶ, καὶ νῦν Θκτίον Τροπ. ἦχος, δ'. Οἱ τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι.

Ἑσπέρας οὖν ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τὴν γεγονυῖαν, παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων. Μετὰ τὸν προοιμοιακὸν ψαλμὸν, ψάλλομεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, Εἰς δὲ τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶμεν στίχ. ή. ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, δευτεροῦντες αὐτὰ, δόξα, ἦχος, πλ β'. Τὰς μυστικὰς σήμερον, καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσεισε. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἴδετε παραδέδωκα. Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἰδοὺ Κυ' τοῦ Θεοῦ σου. Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. Δικαίων ψυχαὶ. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ, ἦχος, β'. Δεῦτε τῆς Οὐρανίου Τριάδος, ἦχος, β'. Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἦχος, πλ. β'. Τοῦ Δαβὶβ τὴν σφενδόνην, ἦχος, πλ. δ'. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἦχος, πλ. β'. Τριὰς ἁγία, καὶ προσκυνητὴ, δόξα, ἦχος, πλ β'. Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χυ, καὶ νῦν Θκτίον ὁ αὐτὸς. Τὴν τῶν Παρθένων καλλονὴν, καὶ αἱ σύνθεις εὐχαὶ τῆς λιτῆς. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α'. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριὰς, στίχ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ. Χαίροις Ἱεραρχῶν, στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κε' ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριὰς, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, καὶ νῦν Θκτίον, ἦχ. πλ. α'. Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι. Ἀπολυτίκ. ἦχος, α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστήρας, ἕτερον, ἦχος, δ'. Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Μετὰ τὰ α'. στιχολ. κάθισ. ἦχ. δ'. πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε. Φωστῆρες ὑπερλάμπροι, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θκτίον Παρθένε πανύμνητε. Μετὰ τὰ β'. στιχολ. κάθισ. ἦχ. δ'. πρὸς. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Ἐν λειμῶνι τῶν γραφῶν, δόξα

τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Σρικυμίαις τῶν παθῶν. Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσμ. ἦχος, δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, δόξα ὅμοιον, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται, στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει, τὸ Πᾶσα. Εὐαγγέλιον, ὁ ν'. δόξα. Ταῖς τῶν διδασκάλων πρεσβείαις ἐλεήμων, καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, στίχ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, ὁ ν'. Κανόνες τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς στ'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς η'. ἦχος, β'. Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς καθίσματα, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου, τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγῆς, δόξα ὅμοιον. Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς, Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ τοὺς ἱεροὺς, Ὡς θεοφθόγγους. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ ἐγκώμιον τῶν τριῶν. Μετὰ τὴν ἐννάτην, ᾠδὴν, τὰ ἐξαποστειλάρια, πρὸς, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. τὰ τοὺς φωτὸς δοχεῖα, ἕτερον ὅμοιον. Ἡ ἑνιαία θεότης, καὶ τὸ θ'. Χρυσοπλοκέστατε πύργε. Εἰς τοὺς αἴνους. τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β' πρὸς, Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, δόξα, ἦχος, β'. Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν, καὶ νῦν ὅμοιον. Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ. Δοξολογία μεγάλη, Ὡς ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, στ'. Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται, ὁ Ἀπόστολος πρὸς, Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Ἀλληλούϊα, στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς ὑμεῖς ἐστὲ τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὰς, λ α'. Τῶν ἁγίων, καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἀθληταὶ γενναιώτατοι. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Δυὰς Μαρτύρων σήμερον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, β'. Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, πλ. α'. Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, τὰ καθίσματα. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον αὐτῶν, δώσαις, β'. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἷς, ἦχος, δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἐκ τῆς θείας χάριτος, μετὰ τὴν Θεοτοκίον. τὰ Ἐξαποστειλάρια πρὸς, ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Θαυματουργοὶ φωστῆρες, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον. Σὲ προστασίαν πάντες. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Ἀξεπαίνοις ἄσμασιν πιστοὶ μεγαλύνομεν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴ στ'. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας, ὡς συνήθες ζήτει, εἰς Μελομάρτυρας.

Τέλος τοῦ τύπου τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Φευρουαρίου Μηνὸς.
Κεφάλαιον, κ'.

Μὴν Φευρουάριος, ἔχων ἡμέρας, κη'. ἢ κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι α'. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ι γ'.

Εἰς τὴν, α'. Προεόρτια τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος. Εἰς τὸ λυχνικὸν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἡ σεπτὴ ἐντρεπίζεται, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, α'. πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες. Τρυφήσας πανόλβιε. δόξα, ἦχος. β'. Τὴν περφρονήσας τῶν τῇδε νεκρῶν, καὶ νῦν, προεόρτιον, ἦχος, β'. ἡμέρον Συμεὼν. Ἀπὸ, στίχ. στιχηρὰ ἦχος, πλ. δ'. δόξα, ἦχος, β'. Τὸν ἱερὸν, ἡ ἱερὰ Παρθένος τροπάριον τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. Ὁ μάρτυς σου Κε, ἕτερον προεόρτιον, ἦχος, α'. Οὐράνιος χορὸς, Οὐρανίων Ἀγγέλων. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου, δώσαις, β'. Κανόνες, ὁ προεόρτιος, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, η'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. Ὁ προεόρτιος, ἦχος, δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὡς ἀπάρχας τῆς φύσεως. Τριαδικῇ στερρότητι. Ἀφ' ἐννάτης τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, ὡς συνήθες. ζήτει εἰς Μάρτυρας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Εἰς τὰς, β'. Ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, Ὁ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ, ἦχος, α'. πρὸς. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'. Τροπάριον. Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ γίνεται ἀγρυπνία, καὶ εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα. Εὐαγγέλιον δὲ λέγε τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἦχος, πλ. δ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ή. στιχηρὰ, ἦχος, α'. Λέγε Συμεὼν, καὶ Δεῦτε, καὶ ἡμεῖς, Τριττοῦντες τὸ, ἐν. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Εἴσοδος, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, τῇ ἡμέρᾳ. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν. Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐν. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, α'. Ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, ἦχος, α'. Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἦχος, β'. Ὅνπερ οἱ ἄνω λειτουργοὶ, ἦχος, β'. Σήμερον Συμεὼν, ἦχος, β'. Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος, ἦχος, β'. Ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς, ἦχος, β'. Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἦχος, δ'. Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, Ὁ νῦν, ἦχος, πλ. α'. Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, καὶ αἱ συνήθες αἰτήσεις παρὰ τοῦ ἱερέως. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, βαρὺς, Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνα σου Σιὼν, στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου. Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρματι Χερουβὶμ, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Τροπάριον, ἦχος, α'. Χαῖρε Κεκαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε. Λέγε τοῦτο ἐκ τρίτου. Ἀναγινώσκομεν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Στειριότου ἀνάγνωσιν μεγάλην, καὶ καθεξῆς ἐξ αὐτοῦ εἰς τὰ καθίσματα. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογ. καθίσματα ἦχος, α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Εἰς τὴν β'. στιχολογ. καθίσματα, ἦχος, α'. πρὸς, Τὸν τάφον σου σωτὴρ. Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Μετὰ τὴν πολυέλεον καθίσματα, ἦχος, δ'. πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Νηπιάζεις δι' ἐμὲ, δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ, στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὁ ν'.

καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β'. Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἦχος, γ'. Λέγομεν δὲ τοὺς εἱρμοὺς, ἀνὰ β'. τὰ δὲ τροπάρια ἀνὰ τεσσάρων. Γίνονται δὲ μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς, ι δ'. Τέστερον δὲ τὸν εἱρμὸν, οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς τὰ καθίσματα, ἦχος, δ'. πρὸς Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, α'. Ὁ μήτραν παρθενικὴν. Εἰς δὲ τὴν ἐννάτην δίδοται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ παραστὰς. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν, στίχ. δ'. ἦχος, δ'. πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν. Νόμον τὸν ἐν γράμματι Δευτεροῦντες τὸ α'. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν. Κόλπων τοῦ γεννήτορος, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου, ποιοῦμεν λιτὴν, ἔξω τοῦ μοναστηρίου. Εἰ δὲ φθάσῃ ἐν μ'. Ποιοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν οὕτως. Ἑσπέρας ἐν τῇ παραμονῇ. Λέγομεν πρῶτον τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου. Ἔπειτα τῆς ἑορτῆς. Ὁμοίως, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, καὶ καθεξῆς ἡ θείᾳ Λειτουργία τῶν προηγιασμένων, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Ὥρα δὲ, α'. τῆς νυκτὸς, κρούει τὰς βαρέας, τὸ σιδηροῦν, καὶ τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν τὰ ἀποδείπνα. Μετὰ δὲ τὴν τούτων ἐκπλήρωσιν, ποιοῦμεν τὴν λιτὴν. Ψάλλοντες στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς, καὶ γίνονται αἱ συνήθεις εὐχαὶ, καὶ ἡ ἀπόλυσις, καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν, γενομένης ἀναγνώσεως μεγάλης, καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἡ δὲ γ'. ὥρα, καὶ στ'. γίνεται οὕτως. Σημαίνει ὥρα, γ'. καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας, ἄνευ μετανοιῶν, στιχολογοῦντες, καὶ τὰ καθίσματα αὐτῶν, Καὶ μετὰ τὴν τούτων ἀπόλυσιν, σημαίνει, καὶ τὴν θ'. ὥραν, καὶ ψάλλομεν, καὶ ταύτην μετὰ τῆς στιχολογίας. Εἶθ' οὕτως λέγομεν τοὺς μακαρισμοὺς, χύμα, καὶ καθεξῆς τὸν ἑσπερινὸν. Προηγοῦνται δὲ, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἔπειτα τοῦ Τριωδίου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. πρῶτον τῆς ἑορτῆς, ἔπειτα τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ κατευθυνθήτω. Μετὰ δὲ τοῦτο, συναπτὴ τοῦ Τρισαγίου. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλούϊα, καὶ. Εὐαγγέλιον. καὶ καθεξῆς ἡ θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ, ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ γ' ἑορτάζεται, ἡμέρᾳ μίᾳ. Εἰ δὲ

τῇ τυρινῇ, ἡμέρας τέσσαρας. Εἰ δὲ τύχῃ, ἔξωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς, καὶ τῆς τυρινῆς, ἑορτάζεται, ἡμέρας ὀκτώ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκτὴ Κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴ ς' εἰσοδικόν. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὸ Τροπάριον. Χαῖρε κεχαριτωμένη, δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον, Προκείμενον, ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ὅπου τὰ ταπείνωσιν, ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ χωρὶς πάσης ἀντιλογίας. Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Σέον ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τῇ Φαρισαίου, ἢ τῇ Ἀσώτου, ἢ τῆς ἀποκρέω. Δι' ἀκολουθίαν τῶν τοιούτων Κυριακῶν, γίνονται ἐν ταῖς παραμοναῖς, ἐν αἷς, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Ἀπόστολοι, καὶ τὰ Εὐαγγέλια. Ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τελεῖται, ἐν ᾗ ἂν τύχῃ Κυριακῇ προηγουμένων τῶν ἀναστασίμων. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκεται, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Ἴστας, γ'. Τῇ ἁγίᾳ, καὶ δικαίᾳ, Συμεὼν τῷ Θεοδόχῳ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, γ'. Καὶ τῇ Ἁγίᾳ, γ'. τῆς μὲν ἑορτῆς ἦχος α'. ὡρολόγιον, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Τῇ δὲ Ἁγίᾳ ἦχος δ'. ὡρολόγιον, Ἐδωκας σημείωσιν, δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. α'. Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος α'. Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον ἡ σωμήθης στιχολογία. τὰ καθίσματα, Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῇ Ἁγίᾳ ἦχος δ'. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τῆς αἴνων, στιχηρὰ ἦχος πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκτὴ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπά.

Ἴστας, δ'. Τῇ ὁσίᾳ παῖδος ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. Εἰ μὲν ἐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ γίνεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῇ Ἁγίᾳ. Εἰ δ' ὅπου μόνης τῆς ἡμέρας: Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῇ Ἁγίᾳ τρία ἦχος α'. δόξα, Καὶ νῦν ἦχος βαρύς. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωμήθης στιχολογία. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον, καὶ ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς τὸν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς ὁσίους.

Ἴστας, ε'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγάθης. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἰσῶμεν στίχ. ς'. τὰ τρία τῆς ἑορτῆς ἦχος δ'. καὶ τὰ τρία τῆς Μάρτυρος, ὅμοια, δόξα ἦχος πλ. δ'. Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρ. ἦχος α'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος δ'. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, αἱ σωμήθεις στιχολογ. Ἀναγινώσκεται, καὶ ἐκτὸ μαρτύριον τῆς Ἁγίας. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας ἦχος β'. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον ἦχος δ'. ὡρολόγιον, Ἐπεφάνης σήμερον. Στολιζέσθω σήμερον. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἴστας, ς'. Τῇ ὁσίᾳ παῖδος ἡμῶν Βικόλᾳ Ἐπισκόπου Σμύρνης. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἦχος α'. καὶ τῇ Ὁσίᾳ στιχηρὰ ἦχος πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Ἐρρυώσατε τὰς χεῖρας. Εἰς τὸ στίχ. ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον αἱ σωμήθεις στιχολογ. καὶ τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἴστας, ζ'. Τῇ ὁσίᾳ παῖδος ἡμῶν Παρθενίᾳ Ἐπισκόπου Λαμψάκου, καὶ τῇ ὁσίᾳ παῖδος ἡμῶν Λουκᾶ, τῇ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τῇ Ὁσίᾳ Παρθενίᾳ ἦχος α'. καὶ τῇ Ὁσίᾳ ἦχος πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. β'. Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς τὸν σήμερον. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ ἦχος δ'. δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωμήθης στιχολογ. καὶ τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ὁ ἐκλεξάμενος Θεός. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἴστας, η'. Τῇ ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τῇ ἁγίᾳ Προφήτου, Ζαχαρίου. Εἰς τὸ λυχνικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια ἦχ. πλ. α'. καὶ τῷ Προφήτου, στιχηρὰ ἦχ. πλ. δ'. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Σήμερον ἀνέτειλεν ὑμῖν ὁ Ἑωσφόρος, καὶ νῦν ἦχος πλ. α'. Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος πλ. β'. δόξα ἦχος πλ. δ'. Τῶν τῷ Θεῷ δωρεῶν, καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Τροπάριον, τοῦ Ἁγίου ἦχος δ'. Σχατολογία ἀληθεῖ, καὶ τοῦ Προφήτου. Τοῦ Προφήτου σου Κύριε. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωμήθης στιχολογία, καὶ τὰ καθίσματα. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, εἰς ς'. καὶ τῶν ἁγίων, Ἀννα τεσσάρων ἦχος πλ. δ'. Ἀφ' ἑκτῆς,

ἕκτης, τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἀνδρείᾳ ψυχῆς τὴν πίστιν, Ἀναγινώσκεται δὲ, καὶ τὸ Μάρτυριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, β'. δόξα ἦχος, πλ. δ'. Ἀθλητικὸν συστησάμενος, καὶ νῦν ἦχος, βαρὺς. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μεγαλομάρτυρας.

Ἰς τὰς, θ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικηφόρου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ἐὰν οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, καὶ ψάλλομεν πάντα τῆς ἑορτῆς. τὴν δὲ ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου λέγομεν, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ἢ μετὰ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Εἰδ' οὖν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχηρὰ ἦχος, β'. δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἔδειξας πᾶσιν ἐμφανῶς, καὶ νῦν Θεοτοκίον ἦχος, πλ. β'. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Πτερωθεὶς ἀοίδιμε. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, ι'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χαραλάμπους, Εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. δόξα, Ὁ νῦν ὅμοιον Θεοτοκίον Τροπ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον αἱ συνήθεις στιχολογίαι. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, ιά. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, ά. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, Ὁ νῦν Θεοτοκίον, Τροπάριον, Καὶ τρόπων μέτοχος. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν, ἦχος, πλ. δ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Ὁ θεῖος βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς συνήθες, ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρας.

Ἰς τὰς, ιβ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, Εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοα, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Μελετήσας μακάριε, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'. Τὴν πνευματικὴν σου παῤῥησίαν. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Ἰς τὰς, ιγ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαρτιανοῦ, Εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν. Ἄσκησιν ἑλόμενος, δόξα ἦχος, βαρὺς. Χαίροις ἔντιμον, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πεποικιλμένος στολὴν ἁγνείας, καὶ νῦν Θκῖον. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς. Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας, τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὴν στίχ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς συνήθες, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἰς τὰς, ιδ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου, Εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρ. προσόμοια ἦχος, δ'. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Τροπ. ἦχος, πλ. δ'. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. Ἀποῴδης γ'. τὰ καθίσ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ ἦχος, β'. πρὸς. Τὴν ἐν πρεσβείαις. Κατατρυφήσας θεόφρων. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς σύνηθες ζήτει εἰς Ὁσίους.

Ἰς τὰς, ιε'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου Εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε, πρές. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, Ὁ τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. β'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὰ καθίσμ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης. Ὡς ἀκτὶς ἐξέφανας, τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὴν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς σύνηθες, ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Ἰς τὰς, ιϛ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφύλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Εἰς τὸ λοχνικὸν ἑσπέρας στιχηρὰ ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Κολαστηρίων φοβερῶν, καὶ τὸ πρὸς Τὰ ἄνω ζητῶν, ἦχος, ά. Φιλήσας Χριστοῦ τὰ θεῖα θελήματα. Ἀφ' ἐννάτης τὰ Ἐξαποστειλ. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς συνήθες, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, ιζ'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. Εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ.

Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β'. πρὸς, Ὅτε ἐκτοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Δῶρον ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, δόξα ἦχος, β'. Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπὸ στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος β'. Τὴν θεοδώρητον χάριν, καὶ νῦν Θεοτοκίον, Τροπάριον ἦχος β'. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ τὰ καθίσματα, ὁ Κανὼν ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ὑγρὰν διοδεύσας. Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδὴς τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα. Μετὰ τὴν θ'. τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ δ'. ἦχος α'. πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, καὶ δευτεροῦμεν τὸ, α'. δόξα ἦχος πλ. β'. καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν στίχ δόξα ἦχος, πλ. δ'. Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, Ϛ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Σαββάτῳ α'. τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὰς, ι ή. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Πάπα Ῥώμης. Εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας στιχηρὰ, ἦχος α'. πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἐμφιλοσοφότατον τὸν νοῦν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὴν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἱεράρχου ὁ Κανὼν ἦχος πλ δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος γ'. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἐπὶ θρόνου ἔνδοξε. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς συνήθες, ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Εἰς τὰς, ι θ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀρχίππου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρ. ἦχος πλ δ. δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, Τροπάριον ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν ἦχος δ'. πρὸς, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον, πὲ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Ὡς ἀστέρα μέγαν σε. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὰς, κ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἦχος πλ δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Λέων θεόφρων μακάριε, δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ὑγρὰν διόδευσας. Λαμπτῆρα σε θεῖον. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος β'. πρὸς, Τὴν ἐν πρεσβείαις. Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Εἰς τὰς, κ α'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν συμβόλοις, Ϛ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ, ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν Πρῶν ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ἀσωμεν ᾠδὴν τῷ Κῷ'. Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος γ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς, κ β'. Ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἦχος δ πρὸς, Ὁ ἐξ ὑψίστου. Ταῖς πολυτρόποις, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρες σου Κε'. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ἁρματηλάτην. Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, κ γ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἦχος β'. πρὸς, Ὅτε ἐκτοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ Υἱὸς, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, Τροπάριον ἦχος δ'. καὶ τρόπων μέτοχος. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν ἦχος β'. πρὸς, Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν. Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος α'. πρὸς, Χορὸς Ἀγγελικὸς. Καρποὺς τοὺς λογικοὺς. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς, κ δ'. Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰ μὲν οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου, δευτεροῦντες αὐτὰ. Εἰ δὲ ἔστι τεσσαρακοστὴ, ἱστῶμεν, στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Ἔπειτα τοῦ Προδρόμου, γ'. Δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος πλ α'. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν, Χαίροις ἡ ἱερὰ, δόξα ἦχος πλ. β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, ψάλλομεν ἀπὸ στίχ στιχηρὰ προσόμοια τὰ ὁποῖα γράφουν τὴν αὔριον ἑσπέρας, ἢ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ τύχη, ἡ ἑβδομὰς τῆς τυρινῆς, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ εὐθὺς τὸ ἰδιόμελ. δόξα ἦχος β'. Ἡ τῶν

θείων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

θείων ἐννοιῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον ἦχος, δ'. Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ά ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου προκείμενον ἦχος, δ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῷ κέρας τῷ Δαβὶδ, στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης, Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης, ὁ ν'. δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Εἰς τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχ. β'. πρὸς Τὰ ἄνω ζητῶν. Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς. Μετὰ τὴν, θ'. τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου ἦχος, δ'. πρὸς. Ἔδωκας σημείωσιν. Ἥνοιξε προπύλαια δευτεροῦντες τὸ ἐν. δόξα ἦχος, πλ. β'. Τὴν σεβάσμιον κάραν, Ὁ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Ἁγίου, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος, Ὁ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, Ποιοῦμεν δὲ, καὶ μετανοίας μεγάλας γ'. μόνας. Συνάπτομεν δὲ, καὶ τὴν ά. ὥραν στιχολογοῦντες ἄνευ μετανοιῶν, ποιοῦντες καὶ ἐνταῦθα τὰς, γ'. μεγάλας μετανοίας μόνον. Οὗτος οὖν γίνεται, εἰ ἔστι τεσσαρακοστὴ.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ. Ἑσπέρας εἰς τὴν παραμονὴν, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἦχος, πλ. ά. πρὸς Χαίροις ἀσκητικῶν, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὰ, δόξα, τὸ προγραφὲν ἰδιόμελ. καὶ τροπάρ. τὸ προγραφὲν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ἀναγινώσκομεν δὲ εἰς τὴν μετάφρασιν, περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς. Εἰς δώσαις, β'. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, τὸ προκείμενον, τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον, ὁ ν'. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, δόξα ἰδιόμελ. τὸ ἀφεθὲν, καὶ νῦν. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, Ὁ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, ς'. προκείμενον, ἦχος, βαρὺς, Εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ζήτει Κυριακῇ, ι'. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ζήτει Κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ δὲ ἐστὶ νηστεία, προσκομιδὴ οὐ γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ εὐθὺς τοῦ Ἁγίου στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ ἐν ἦχος, β'. πρὸς Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Δεῦτε τῆς τιμίας κεφαλῆς. δόξα ἦχος, β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω. Μετὰ τούτου λέγει ὁ Διάκονος Σοφία, καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὰς, κε'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κς'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου Ἐπισκόπου Γάζης. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κζ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου, τοῦ Δεκαπολίτου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κη'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ Συνασκητοῦ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κθ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου, Ἀλληλούϊα.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτε οὖν ἔχει ὁ Φευρουάριος ἡμέρας, κθ'. ἤτοι ὅταν τύχῃ ὁ χρόνος βίσεκτος, ἡ τοῦ ὁσίου Κασιανοῦ ἀκολουθία ψάλλεται τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, εἰ δὲ οὐκ ἔστι βίσεκτος ψάλλεται,

Εἰς τὰς, κη'. Εἰς τὰ ἀποδείπνα.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Μαρτίου Μηνὸς.
Κεφάλαιον, κά.

Μὴν Μαρτίος, ἔχων ἡμέρας,
λά. ἡ ἡμέρα, ἔχει ὥρας,
ιβ'. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιβ'.

Εἰς τὴν, ά. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας. Εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ Ἀλληλούϊα. Εἰ δ' οὖν τροπάριον. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς.

Εἰς τὰς, β'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας. Ἀλληλούϊα, ἢ τὸ Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὰς, γ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου. Ἀλληλούϊα, ἢ τὸ Οἱ Μάρτυρες σου Κε'.

Εἰς τὰς, δ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Ἀλληλούϊα, ἢ τὸ τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εἰς τὰς, ε'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κόνωνος. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς ϛ'. Τῶν ἁγίων, μ β'. Μαρτύρων Νεοφανῶν τῶν, ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κε', Κοντάκιον πρὸς, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Οἱ ἐν τῇ Γῇ διὰ Χν ἐναθλοῦντες. Ἀναγινώσκεται ὄμω τὸ τούτων Μαρτύριον ᾗ ἂν ἡμέραν τύχῃ.

Εἰς τὰς, ζ'. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων τῶν, ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφρέμ, Καπίτωνος, Εὐγενίου, Αἰθερίου, καὶ τῶν λοιπῶν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, η'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὰς, θ'. Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρισάντων. Ἐνταῦθα σχολάζουσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ, αἱ μετάνοιαι, Πλὴν τῶν τελευταίων τριῶν μεγάλων, καὶ τῶν γινομένων ὁμοίως εἰς τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ εἰς τὸ. Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν, ὡς συνήθες. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, προηγεῖται τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Εἶθ' οὕτως τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων ἦχος β'. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ, Ϛ ἕτερα β'. δόξα ἦχος, α'. Φέροντες τὰ παρόντα, καὶ νῦν, β'. Εἴσοδος, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ τῶν προηγιασμένων ἀκολουθία. Εἰς τὸν ὄρθρον Θεὸς Κύριος, Τροπάριον ἦχος α'. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου, καὶ ἡ συνήθης στιχολογ. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Ἐγκώμιον τοῦ μεγάλου Βασιλείου τὸ εἰς τοὺς μ'. Μάρτυρας. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, εἰς ϛ' καὶ τὰ τριώδια, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, πρὸς, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ Κόσμου. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν. Δευτεροῦντες τὸ, α'. δόξα ἦχος πλ. α'. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα ἦχος β'. Ἀληθείας κρατῆρα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ Τροπάριον τῶν Ἁγίων ἦχος α'. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Ἐν δὲ τῷ τέλει τρεῖς μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ δὲ τριτέκτη, γίνεται εἰς τὴν τάξιν αὐτῆς, ὡς συνήθες. Ὡσαύτως, καὶ ἡ ἐκνάτη, μετὰ τῶν Μακαρισμῶν, ἄνευ μέλους συναπτομένου, καὶ τοῦ λυχνικοῦ. Ἐν ᾧ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προηγεῖται τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ τὰ ἕτερα, β'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου ψάλλομεν, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, δόξα ἦχος β'. Προφητικῶς μὲν ἐβόα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ ἀναγνώσματα, μετὰ τῆς ἡμέρας. Τὸ κατευθυνθήτω. Εἶθ' οὕτως τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου ἦχος πλ. α'. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, στίχ. Σῶσον με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὅσιος. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους, ἡ Ἐπιστολὴ. Ἀδελφοὶ, τοιοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν. Ἀλληλουϊάριον ἦχος δ'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς τὴν παραβολὴν ταύτην, ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, καὶ ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται εἰ τύχῃ νηστεία. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, γίνεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ τύχῃ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως, γίνεται ἡ ἀκολουθία πᾶσα ἡ Ἀναστάσιμος τοῦ σταυροῦ, Ϛ τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀλληλουϊάριον. Στίχος πρῶτος τοῦ σταυροῦ, καὶ δεύτερος τῶν Ἁγίων. Εὐαγγέλιον, τὰ ἀμφότερα. Κοινωνικὸν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς, ι'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὰς, ι α'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὰς, ι β'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ϛ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους, ἡγουμένου τῆς Σεγριανῆς. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ι γ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ι δ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν πύδνῃ. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ι ε'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαπίου, Ϛ τῶν συν αὐτῷ ἓξ Μαρτύρων.

Εἰς τὰς, ι ϛ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σαβίνου.

Εἰς τὰς, ι ζ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ι η'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

λα, Πατριάρχα Ἱεροσολύμων. Ἀλληλούϊα.
Εἰς τὰς ,ι θ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Χρυσάνθου, καὶ Δαρείας. Ἀλληλούϊα.
Εἰς τὰς, κ΄. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαρτύρων.
Εἰς τὰς, κά. Τοῦ ἁγίου παῖδος ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἐπισκόπου. Ἀλληλούϊα.
Εἰς τὰς, κβ΄. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου πρεσβυτέρου, τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀλληλούϊα.
Εἰς τὰς, κγ΄. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν διακοσίων Μαθητῶν αὐτοῦ τῶν συν αὐτῷ μαρτυρησάντων.

Ἵστας, κδ΄. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἦχος, δ΄. πρὸς τὸ, Ὡς γραπτὸν ἐν Μάρτυσιν. Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἄγγελος ἀγνώριστον, δυτερεύοντες, τὸ ά. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον. Χαῖρε ἀνύμφευτε μῆτερ, καὶ ἀπειρόγαμε. Εἴσοδος τὰ ἀναγνώσματα, καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένων. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀλληλούϊα, καὶ ἡ ἀκολουθία ὡς καθ' ἑκάστην, Ὁ σαύτως, καὶ αἱ μετάνοιαι, Κανὼν ὁ προεόρτιος, καὶ τὰ τριῴδια. Εἰς τὸν σίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, δ΄. Γλῶσσαν οὐκ ἔγνω, ἔκυσεν ἡ Θεοτόκος, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ τὴν τάξιν αὐτῆς. Ἐὰν δὲ συνήθεια γίνεται ἡ τελετὴ ἔκτη ὡς καθ' ἑκάστην. Ὡσαύτως, καὶ ἡ ἐννάτη, μετὰ τῆς μακαρισμοῦ. Πλὴν τὰ χύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Εἰ δ' ὕστερον ἀρχόμεθα τῆς ἑσπερινῆς ἄνευ μετανοιῶν, καὶ σιχολογίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ διασῴζεται τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. Μαρτυρικὸν δὲ οὐ ψάλλεται. Εἶτα τὰ γ΄. προσόμοια, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἦχος, πλ. β΄. Βλέπων ὁ προφήτων ἄ, ποιοῦμεν, έ. δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀγγελος. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ γ΄. Ἐὰν ἦ, καὶ ἀναγνωσκονται, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἑορτὰς. Εἶτα τὸ κατευθυνθήτω, καὶ αἱ συνήθεις ξέσεις μετάνοιαι. Ὁμοίως, καὶ εἰς τὸ νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῆς προηγιασμένων. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ξυστέζιον, καὶ αἰθιόμεν ἔλαιον. Πίνοντες, καὶ οἶνον. Διὰ τὴν βοήθειαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, οἵαν ἡμέραν τύχῃ διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Περὶ δὲ πρώτην ὥραν τῆς νυκτὸς, σημαίνει, καὶ συναγώμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, δύλογον ὁ ἱερεὺς καὶ θυμιῶντος αὐτοῦ. Ψάλλομεν τὸ ἀποδειπνον. Εἶτα ποιοῦμεν τὴν συνήθη λιτὴν. Ἐνῷ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς, τὰς ξέσεις πρώτας, δόξα, Σταυρὸν ἦχος, β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. καὶ ἐξερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ. Ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. τὰς τετάρτας, δόξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός. Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ΄.

Ἡμέρον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται δι' ἧς ἐν μέσῳ αὐτοῦ τῇ Ὑπερβοήσωμεν. Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, καὶ γίνεται ἡ δύλογησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις κατὰ τὸν τύπον, καὶ ἀναγνωσις εἰς λόγον τῆς ἑορτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπαρχόμεθα τοῦ Ὄρθρου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος. Τὸ προοιμιαφὲν Τροπάριον, σιχολογίαν, καθίσματα δία, καὶ ὁ πολυέλεος. Εἰς τὸ πρῶτον, καθίσμα. Λέγομεν καθίσματα τοῦ Τριῳδίου τὰ δύτερα, καὶ τὸ μὲν ἓν ψάλλεται παρὰ τοῦ ψάλτου. Τὸ δὲ ἕτερον παρ' ἡμῶν. Εἰς δὲ τὰ ἕτερα καθίσματα. Ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, σίχ. Ἀπαγγείλατε τῷ Κυρίῳ, τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον καὶ Λειτουργία. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ὁ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ΄. πρὸς, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀδέτωσοι δέσποινα. Τὰς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ ξοπάρια ἀνὰ, γ΄. Εἶτα τὰ Τριῴδια, εἰς οἵαν ὠδὴν τυχόντων. Ἀφέντης τὸ Κοντάκιον. Εἰς τὸν ἐννάτην, δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τὰς ἀίνους, σιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ά. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Τῶν Οὐρανίων ἀψίδων, καὶ δευτερεῦμεν, τὸ ά. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον. Εἰς τὸν σίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου αἱ ξέσεις μεγάλαι μετάνοιαι. Εἶθ' ἕτως, ἡ ὡρωτὴ ὥρα, καὶ ἡ συνήθης σιχολογ. Τροπάρ. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῷ τελείως προείρηται αἱ ξέσεις μετάνοιαι αἱ μεγάλαι, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, παρὰ τοῦ Προεστῶτος.

Ἵστας, κέ. Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐ

Ἐὰν ἐστι νηστείᾳ σημαίνει ὥρᾳ, γ'. τῆς ἡμέρας, καὶ ἐξερχόμεθα μετὰ λιτῆς ἐξωτοῦ Μοναστηρίου, Ψάλλοντες τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, Ὡς περικυκλοῦμεν ἅπαν τὸ Μοναστήριον. Ὑποστρεφούσης δὲ τῆς λιτῆς, γίνεται ἡ ἀκολουθία τῆς γ'. καὶ ς'. καὶ ἀναγινώσκεται, τὸ, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Περὶ δὲ ὥραν, θ'. σημαίνει τὴν θ'. καὶ στιχολογοῦμεν. Ἀναγινώσκεται δὲ, καὶ ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου. ἐν ᾗ οἱ ἀδελφοὶ κάθηνται. Οἱ μακαρισμοὶ ἄνευ μέλους, καὶ τὸ Μνήσθητι ἡμῶν. Χορὸς ὁ ἐπ' Οὐράνιος ὑμνεῖσε, καὶ λέγει. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ εὐθὺς ἀπαρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ἄνευ στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ι'. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δὶς, τοῦ Τριωδίου, τὰ γ'. προσόμοια. Εἶτα τῆς ἑορτῆς, τοὺς, γ'. τετάρτους, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, στιχηρὰ προσόμοια, γ'. Λέγομεν δὲ, καὶ στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἶτα τῆς ἑορτῆς, τὰ β'. τὸ α'. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐξῆλθε Μωσῆς. τὸ δεύτερον, παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ. τὸ κατευθυνθήτω, Ὡς γίνεται συναπτὴ τοῦ Τρισαγίου Προκείμενον, ἦχος, δ'. Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ Γῆ, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους Ἀδελφοὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ζήτει Δεκεμβρίῳ, κ ς'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, στιχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν, ἦχος, γ'. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετήσατο αὐτὴν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Ἀλληλούϊα. Γίνεται δὲ παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη, ἐσθίομεν γὰρ ὀψάριον, Ὡς πίνομεν, καὶ οἶνον, εἰς τὴν τράπεζαν. Εἰς δόξαν τῆς ὑπεραγίας. Θεοτόκου, τὰ δὲ ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τῷ Νάρθηκι χύμα, καὶ ἄνευ μετανοιῶν, καὶ Κανόνων. Πλὴν μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις. Εἰς τὸ Τρισάγιον, ποιοῦμεν τὰς, γ'. μετανοίας, ἐν τῷ τέλει, τὰς, ι'. Ὡσαύτως, καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ Τρισαγίῳ, τὰς γ'. καὶ ἀπόλυσις.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν γένηται ὁ Εὐαγγελισμὸς, ἐν Σαββάτῳ. Εἰς τὸ λυχνικὸν τῆς παρασκευῆς, ἀναγινώσκονται πρῶτον τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς τὰ, ε'. καὶ ἡ ἀκολουθία ὥσπερ δεδήλωται. ὁμοίως, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς γίνεται, οὔτε γὰρ τετραώδιον ψάλλομεν, οὔτε ἄλλο τί τοῦ Σαββάτου, ὡσαύτως, Ὡς εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς ἑορτῆς ἅπαντα γίνεται, τῶν ἄλλων ἀργούντων, πρὸ δὲ τῆς Λειτουργίας. Περὶ ὥραν δευτέραν ἐξέρχεται ἡ λιτὴ, καὶ ἡ νίκα ὑποστρέψει, ἄρχεται ἡ Λειτουργία. Ψάλλομεν δὲ τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἐκτοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ ς'.

Καὶ ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν, ψάλλονται πρῶτον τὰ ἀναστάσιμα, εἶτα τῆς ἑορτῆς ὡς προγέγραπται ἡ ἀκολουθία. Ἀναγνώσματα δὲ λέγεται τὰ δεύτερα, τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν συνήθως λεγομένων, τὸ πρῶτον. Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν, οὐ λέγομεν. Ἀλλὰ τῆς ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς ἑορτῆς, Ὡς καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν. Περὶ ὥραν β'. σημαίνει, καὶ ἐξερχόμεθα μετὰ τῆς λιτῆς, Ὡς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι, ἄρχεται ἡ Λειτουργία. Ψάλλομεν δὲ τυπικὰ. Εἰσοδικὸν, ἦχος δ'. Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ Τροπάριον. Σύμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, δόξα, Ὡς νῦν τὸ Κοντάκιον. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τῆς Κυριακῆς. Ὁμοίως, καὶ τὰ Εὐαγγέλια, προκείμενον δὲ καὶ ἀλληλούϊα ὁμοίως, Ὡς Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰς, κ ς'. Ἡ σύναξις, τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. Εἰ γένηται ἐν Σαββάτῳ ἡ ἀκολουθία. Ψάλλεται τοῦ Ἀσωμάτου. Ὁμοίως, Ὡς ἐν Κυριακῇ. Ψάλλομεν δὲ Ὡς τὸν Κανόνα τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὃς καὶ προηγεῖται τοῦ Ἀσωμάτου.

Ἐὰν φθάσει γενέσθαι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, οὐ στιχολογεῖται, Ἀλλὰ μετὰ τὸν ψαλμὸν τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. Τὴν ψυχοφελῆ, τὸ μικρὸν, δὶς, Εἶτα τῆς Θεοτόκου τὰ γ'. τοὺς τετάρτους. Ἔπειτα τοῦ ἁγίου Λαζάρου τὰ πλ. β'. ἦχου ἰδιομέλου, πρὸς ἓν, τὰ πέντε. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, τὸ μέγα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἶτα τῆς ἑορτῆς τὰ ε'. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον, ἦχος, δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν,

ἡ συ-

ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀνα-
βαθμοὶ, Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτό-
κου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ ν'. οἱ Κανόνες, πρῶτον
τῆς ἑορτῆς, Ἔπειτα τοῦ ἁγίου Λαζάρου, καὶ τὰ τε-
τραώδια τοῦ κὺρ Κοσμᾶ, καὶ τοῦ κὺρ Ἰωάννου, εἰς τὴν
τάξιν αὐτῶν. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ ἁγίου
Λαζάρου. Ἀφ' ἕκτης τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους
στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. Εἶτα τοῦ
ἁγίου Λαζάρου, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, δόξα ἦχος β'.
τοῦ ἁγίου Λαζάρου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος β'. Τὸ
ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ
ἀπόλυσις, καὶ εὐθὺς ἡ λιτὴ ἔξω τοῦ μοναστηρίου.
Ἡ δὲ Λειτουργία ὡς προγέραπται. Προηγουμέ-
νης δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
Τὰ τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανό-
νος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. Ἀπὸ δὲ τῶν τετραω-
δίων, τὰς ἕκτας ᾠδὰς. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισα-
γίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνε-
δύσασθε. Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέ-
ρας.

Ὡσαύτως εἰ φθάσῃ γενέσθαι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ
Κυριακῇ τῶν βαΐων. Ἑσπέρας ὁ ψὲ Σαββάτῳ
τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν συνήθη ἀκολουθίαν, τὸ
Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. β'. ἱστῶμεν στίχ. ι'. στι-
χηρὰ τῆς ἑορτῆς, πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι. Τὰ
γ'. ἀνὰ, β'. ἔπειτα τῶν βαΐων, δ'. ἰδιόμελ. εἰς τὸν
αὐτὸν ἦχον δόξα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Σήμερον ἡ χά-
ρις τοῦ ἁγίου Πνεύ, καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Ἀπεστάλη
ἐξ οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος,
τὸ προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Τὰ
ἀναγνώσματα, ἤγουν πρῶτον τὰ, ε' τῆς ἑορτῆς.
Ἔπειτα τὰ γ'. τῶν βαΐων. Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιό-
μελ. τῆς ἑορτῆς ἃ καὶ προεγράφησαν. Εἰς τὸν στίχ.
στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, ἤγουν τῶν βαΐων ἰδιόμελ.
ἦχος πλ. δ'. Χαῖρε, καὶ εὐφραίνου πόλις Σιὼν, Ὃ
τὰ ἕτερα, β'. δόξα, ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ νῦν ἦχος β'. Τὸ ἀπ'
αἰῶνος μυστήριον. Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελισ-
μοῦ ἦχος β'. καὶ τῶν βαΐων ἅπαξ. Τὴν κοινὴν
ἀνάστασιν. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ὁμοίως ἡ συνήθης
στιχολογ. καὶ ὁ πολυέλεος, Τὸ προκείμενον τῶν
βαΐων, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν βαΐων, ὁ πεντηκο-
στὸς, καὶ οἱ Κανόνες, Ὁ πρῶτος τοῦ Εὐαγγελισ-
μοῦ, ἔπειτα τῶν βαΐων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντά-
κιον τῶν βαΐων. Ἀφ' ἕκτης, τῆς Θεοτόκου. Εἰς
τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν βαΐων.
Δόξα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ νῦν, τῶν βαΐων. Δο-
ξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα ἐξέρχεται
ἡ λιτὴ, καὶ ὑποστρεφούσης γίνεται ἀπόλυσις. Εἰς
τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς,
ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ἐκ τῶν
βαΐων, ᾠδὴ στ'. Εἰσοδικὸν. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέ-
ραν ἐξ ἡμέρας. Τροπάρ. Σήμερον τῆς σωτηρίας
ἡμῶν, δόξα. Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, καὶ νῦν, Τῇ
ὑπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον, προκείμενον τῶν βαΐ-
ων, ὁ Ἀπόστολος, Προηγεῖται τῆς Θεοτόκου. Λέ-
γεται δὲ στίχ. τῶν βαΐων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεο-
τόκου, Εἶτα τῶν βαΐων, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουρ-
γία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστό-
μου.

Ἐὰν δὲ φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Ἁγίᾳ, Ὃ Με-
γάλη Δευτέρᾳ, ἤγουν τῇ Κυριακῇ τῶν βαΐων. Ἑ-
σπέας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀν-
τίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς ἦχον, πλ. δ'. Εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρ. τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προ-
σόμοια, ἦχος, πλ. β'. ἀνὰ β'. Εἶτα τὰ γ'. ἰδιόμ. τῶν
βαΐων τοὺς πλ. δ'. καὶ δευτεροῦμεν τὸ α' δόξα, ἦχ.
πλ. β'. τῶν βαΐων. Ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανὸν, Ὃ
νῦν. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς τὰ
γ'. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς τὰ προ-
γραφέντα. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ἡμέρας ἰδιόμελ. ἦ-
χος, β'. καὶ ἦχος, γ'. Ὃ ἦχος βαρὺς, δόξα τὸ
α' Ἐκ βαΐων, καὶ κλάδων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορ-
τῆς, Ὃ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Στιχολογοῦ-
μεν δὲ τὰ γ'. καθίσματα, Ὃ τὸν πολυέλεον, καὶ
ἀναγινώσκομεν πρῶτον τῆς ἑορτῆς, ἔπειτα τῆς
ἡμέρας. Οἱ ἀναβαθμοὶ, Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, Ὁ Κανὼν τοῦ κὺρ Κοσμᾶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς τὸ
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τῆς ἑορτῆς. Εἰς
τοὺς αἴνους στιχηρ. τῆς ἑορτῆς Εἰς τὸν στίχ. στιχη-
ρὰ τῆς ἡμέρας ἰδιόμελ. τὸν ἦχον α'. καὶ τοὺς τοὺσσα-
ρας, ἦχος, πλ. α'. Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν,
καὶ νῦν ὁ αὐτὸς τῆς ἑορτῆς. Εὐφραινέσθωσαν οἱ
Οὐρανοὶ, Ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις. Σημαίνομεν
δὲ, καὶ τὴν α' ὥραν σχολάζουσι δὲ καὶ αἱ μετά-
νοιαι καθόλου, ἄνευ τῶν τριῶν μεγάλων μετανοιῶν.
Περὶ δὲ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ λιτὴ, καὶ
ὑποστρεφούσης ἀρχόμεθα τῆς τριτέκτης κατὰ τὴν
τάξιν αὐτῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον. Περὶ δὲ ὥραν ἕκτην σημαίνει τὴν θ'. Ὃ
γίνεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνήθως, τὰ τυπικὰ χύ-
μα, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ χωρὶς στιχολογί-
ας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, ἰδιομελ. δ'. τοὺς
πλ. α'. Εἶτα τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμελ. ἦχος, δ'. Τῷ
ἕκτῳ Μηνὶ, καὶ τὰ ἕτερα, β'. Ὃ τοῦ Ἀρχαγγέλου
προσόμοια, γ'. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς ξηρανθή-
σης συκῆς, Ὃ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος, πλ. β'. Ἀπε-
στάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴ-
σοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προ-
κεί-

κείμενον τῆς ἑορτῆς τὰ β'. Υ ὁ Κατευθυνθήτω, εἶτα συναπτὴν τοῦ Τρισαγίου, Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Λεῖ γὰρ γινώσκειν, ὥτι ἐν ὁποῖᾳ ἡμέρᾳ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμός. Ἔλαιον μεταλαμβάνομεν, καὶ οἶνον πίνομεν. Ἰχθύας δὲ, οὐκ ἐσθίομεν, διὰ τὸ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος αἰδέσιμος.

Ἐὰν γένηται ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, Προηγοῦνται τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία οὕτως τελεῖται, ὡς ἐν τῇ Μεγάλῃ δευτέρᾳ.

Ἐὰν δὲ τῇ Ἁγίᾳ, Ὁ Μεγάλῃ Τετράδᾳ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, Ὁ αὐτὸς τύπος τελεῖται, ὡς ἐν τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ εἴρηται. Προηγουμένων δηλονότι τῶν στιχηρῶν, Ὁ τῶν ἀναγνωσμάτων τῆς ἡμέρας.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Ἁγίᾳ, Ὁ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἤγουν τῆς μεγάλῃ τετράδᾳ ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ψάλλομεν πρῶτον τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας. Εἶθ' οὕτως τὰ ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, προκείμενον τῆς ἡμέρας τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἶτα τῆς ἑορτῆς, τὸ Κατευθυνθήτω. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Εἰς τὸν ὄρθρον, τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπάριον ἦχος δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, β'. δόξα ἦχος πλ. δ'. Ὁ τε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ, στιχολογεῖται δὲ καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Κανόνες, β'. προηγεῖται δὲ, τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς. Περὶ δὲ, ὥραν πέμπτην ἐξέρχεται ἡ λιτὴ, καὶ ἀποστρεφούσης, ψάλλομεν τὰς γ'. ὥρας, τριψάλμους ἐν τῷ νάρθυκι, καὶ γίνεται ἡ ἀκολουθία τουτέστι τοῦ λυχνικοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. Ὁ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, Ὁ τῆς ἑορτῆς, δόξα τῆς ἡμέρας, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ β'. καὶ εὐθὺς συναπτὴν, τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, Ὡσαύτως, καὶ τὰ Εὐαγγέλια. Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, λέγε Τροπάριον, ἦχος, δ'. Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, ἐκ τρίτου, τὸ αὐτὸ λέγομεν Ὁ Κοινωνικὸν. Ὁ μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν Θείων Μυστηρίων, τὸν αὐτὸν ὕμνον λέγομεν, καὶ τοῦ ἱερέως ποιήσαντος τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, Γίνεται ὁ Νιπτὴρ κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ δίδοται ἡ εὐλογία τοῖς ἀδελφοῖς, Ὁ γίνεται τελεία ἀπόλυσις, Ὁ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἐὰν δὲ γένηται ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Εἰς τὴν παραμονὴν, ἤγουν τῇ μεγάλῃ ε'. ἑσπέρας, Προηγοῦνται ὁμοίως τὰ στιχηρὰ, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ β'. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἤγουν τῇ παρασκευῇ, Εἰς τὸν ὄρθρον, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Σήμερον τῆς σωτηρίας, ἐκ β'. δόξα, καὶ νῦν. Ὅ τε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀντιφόνων. Εὐθὺς τὸ Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων παθῶν. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα. Εἶτα Εὐαγγέλιον, Ὁ οἱ μακαρισμοὶ τῶν Ἁγίων παθῶν. Προκείμενον. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιάμου, στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν, καὶ Εὐαγγέλιον, Ὁ εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, καὶ εὐθὺς ὁ ν'. καὶ τὸ ἐν ὀρδίνου Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων Παθῶν, Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας. Τὰ δὲ λοιπὰ Εὐαγγέλια τῶν Ἁγίων Παθῶν ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος, α'. Πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ τοὺς γ'. ἤχους τοὺς β'. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἤδη βάπτεται κάλαμος, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, δόξα, ἦχος, πλαγ. β'. Ἐξεδυσάνμε τὰ ἱματιάμου, καὶ νῦν, ἦχος, δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Ἡ δὲ πρώτη ὥρα γίνεται καθὰ διατέτακται ἐν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Περὶ δὲ ὥραν, ε'. κρούει τὸ σιδηροῦν, καὶ ποιοῦμεν λιτὴν, καὶ ὑποστρέφοντες, ψάλλομεν τὰς, γ'. ὥρας, μετὰ τῶν Τροπάριων, καὶ τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν. Καὶ περὶ ὥραν, η'. σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀπαρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Προηγοῦνται δὲ τὰ ἀναγνώσματα τὰ β'. καὶ τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, Εἶθ' οὕτως τῆς ἑορτῆς. Καὶ γίνεται Λειτουργία τελεία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐὰν

Ἐὰν δὲ φθάσῃ γλυκάθαι ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Σαββάτῳ. Τελεῖται πᾶσα ἡ ἀκολουθία κατὰ τὸν προγεγραμμένον τύπον, ἐν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, Ἀνοῦ τῆς Νιπτῆρος. Ἀντὶ δὲ τῆς Τερουσαλήμ, λέγομεν. Οἱ σοὶ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστολος, β΄ Ἀντὶ δὲ τῆς ἀλληλουϊαρίου. Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ἦχ. βαρὺς. Μετὰ τὸ ἦχ. αὐτ. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἔστιν ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος γλυκάνηται ὁ Εὐαγγελισμὸς, ἐπιτελεῖται ἀγρυπνία, μετὰ τῆς ἀποδειπνείων, καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐσθίομεν ἔλαιον, καὶ πίνομεν, οἶνον, διὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐὰν δὲ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, τύχῃ γλυκάθαι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Προηγοῦνται τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, καὶ τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Σοφία, καὶ ἀνάγνωσις, καὶ ἀναγινώσκεται, τὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, εἶτα τὰ ἑξ ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα τοῦ Πάσχα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰθ' ὕστερον ποιοῦμεν, καθὼς, καὶ ἐν τῇ σωτῆρι τοῦ μεγάλου Σαββάτου διήλθομεν. Προτιθέντες. Εἰς τὸν πανυχίδα τὸν Κανόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ, περὶ ὥραν ἡ. τῆς νυκτὸς. Ἐξερχόμεθα ἐν τῷ Ναΐθηκι, καὶ κλεισθησῶν τῶν πυλῶν. Ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς ἅπασαν τὴν λοιπὴν σολήν, καὶ θυμιᾷ ἅπαντας ὡς ἔθος ἐστίν. Ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης, ἢ ὁ Ἡγούμενος ἔχων μέλι κηρία, καὶ ἅπτομεν αὐτά. Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας τὸν ἱερέα. Ἵστανται ἔμπροσθεν τῶν Βασιλικῶν πυλῶν, καὶ θυμιᾷ σαυρηδὸν λέγων, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ μέλλοντα ἀποκείνομένων τὸ, Ἀμήν. Ἄρχεται ὁ ἱερεὺς Τροπάριον, ἦχος, πλ. ά. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Οἱ μοίως, καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ λέγεται γ΄. παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ζεῖς παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς, στιχ. ά. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, στιχ β΄. Ἀὕτη ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, στιχ γ΄. Συνήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, καὶ εἰς τὸν καθ' ἕνα, στιχ. λέγει ὁ λαὸς, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν. Εἰσοδεύει, προπορευομένων τῶν λαμπάδων, καὶ συνεφεπομένου τοῦ προεσῶτος, καὶ τῶν ἀδελφῶν ψαλλόντων, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Μετὰ δὲ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερατεῖον, δοξάζει ὁ ἱερεὺς, ἦχος, δ΄. Καὶ λέγομεν. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἰθ' ὕστερον σωναπτή. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ἄρχεται ὁ προεσὼς, εἰρήνου, ἦχος, ά. Ἀναστάσεως ἡμέρα, Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὴν τάξιν αὐτῆς, Εἶτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ, Ὅπου τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. Ἀ, φ' ἕκτης ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἀνάγνωσις. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, στιχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Εἶτα ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ τὰ ἑξῆς, ἄνωθεν τοῦ πεντηκοστοῦ. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, καὶ Γ΄. Καὶ τῆς Θεοτόκου, β΄. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἦχος ά. στιχηρὰ ἀναστάσιμα, καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, προσόμοια. καὶ δευτερεύομεν τὸ ά. καὶ τοῦ Πάσχα, ἦχος, πλ. ά. Ὁ ἀναστασμὸς, καὶ ἡ κατάχυσις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἀπόλυσις. Λιτὴ δὲ, οὐ γίνεται.

Εἰ γινώσκειν, ὅτι εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς μεγάλης Κυριακῆς. Εἰ μὴ ἐστὶν δωδέκατος οἶκος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν αὐτῷ τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία. Εἰ δὲ οὐκ ἐστὶν, ὅπερ ἀδύνατον, γίνεται ἡ ἀκολουθία ἐν ὧ μέλλει μετὰ τῆς μεγάλης Κυριακῆς, ὡς ὑποτέτακται. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἀντίφωνα, τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον, δόξα. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ νῦν. Εἰ, καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τερουσαλήμ. Οἱ σοὶ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. προκείμενον, καὶ ὁ Ἀπόστολος, τοῦ Πάσχα. Εἶτα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὁμοίως, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία, τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐὰν δὲ φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου. Ἑσπέρας τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ, στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἀναστάσιμα, εἶτα τῆς Θεοτόκου. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. προκείμενον. Τίς Θεὸς μέγας. Εἶτα τὰ ἑξ ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Οὗσης ὑψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ἐκτενὴ, τὸ καταξίωσον Κύριε, καὶ τὰς αἰτήσεις στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, καὶ εἰ μὲν ποιεῖς ἀγρυπνίαν, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς. Εἰ δὲ μήγε, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον τῆς Δευτέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, δόξα, Τροπάριον, τῆς Θεοτόκου, καὶ νῦν τὸ αὐτό. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς ἐν τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ χωρὶς τοῦ ἀποστόλου. Γίνεται δὲ, καὶ λιτή.

ρς'.

Ἰστέον οὖν, ὅτι οὐκ ἀπὸ ἰδίου σκοποῦ, τὸ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀκολουθίαν, ἔν τε τῆς Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις, καὶ τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα ἡμῖν πεπόνηται, καὶ γὰρ τῷ τυπικῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἀκολουθίσαντες, Ϛ ἀκριβεστέροις συναξαρίοις ἐντυχῶντες, τῆς τε ἀοιδίμου μονῆς τῶν στουδίων, καὶ λοιπῶν. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ, καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ταῦτα ἐντετάχωμεν. Μηδεὶς οὖν ἐπαπορείτῳ τῇ ἐναλλαγῇ, ἐν τυγχάνων τῶν τε στιχηρῶν, καὶ τῶν Κανόνων, Ϛ τῶν ἀναγνωσμάτων, ὅπως διώρισται. Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν σκοπείτω, ὅτε ἡ παραμονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ γίνεται. Εἶτα αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ὁποῖα ἐστιν, καὶ εὑρίσης ὅτι, ὅτε ἐν νηστείᾳ τύχῃ ἡ παραμονὴ, διὰ τὸ σεβάσμιον τῆς Τεσσαρακοστῆς ψάλλομεν α'. τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ οἱονεὶ, πέρας διδόαμεν τῇ νηστείᾳ. Εἶτα τὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τὴν τῶν προηγιασμένων Λειτουργίαν, ἐξ ἐκείνης δὲ, ἅτε ἀρχὴν λαβούσης, πάντα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προηγοῦνται.

Τοῦ δὲ Σαββάτου τοῦ ἁγίου, Ϛ δικαίου Λαζάρου, Ϛ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, προεορτάζομεν τὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀκολουθίαν, διὰ τὸ πρὸ τοῦ πάθους τοῦ Χυ γενέσθαι ταύτας τὰς ἑορτὰς, καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι νηστείαν ἐν αὐταῖς.

Πάλιν δὲ ἐν ταῖς τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ἡμέραις, προεκρίναμεν, εἰ τύχῃ ἐν αὐταῖς ἡ παραμονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, προηγεῖσθαι τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, εἶτα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διὰ τὴν νηστείαν, ὡς ἤδη φθάσαντες εἴπομεν, καὶ διὰ τὸ τῶν ἡμερῶν περίδοξον.

Γίνεσθαι δὲ τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ προσκομιδὴ, εἰ τύχῃ ἐν ταύτῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, κἂν γὰρ οἱ Κανόνες, ἄλλως διαγορεύωσιν. Ἀλλ' οὖν εὕρωμεν ἐν τῷ Συναξαρίῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους τῆς Θεοτόκου γίνεσθαι προσκομιδὴν, καὶ τελείαν Λειτουργίαν.

Εἰς τὰς, κ ϛ'. Ἡ συνάξις, τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριὴλ. Εἰ ἔστι τεσσαρακοστὴ. Ἀλληλούϊα, Εἰ δ' οὖν Τροπάριον ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν.

Εἰς τὰς, κ ζ'. Τῆς ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κ η'. Τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἱλαρίωνος τοῦ νέου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κ θ'. Τοῦ Ὁσίου Μάρκου, Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἑτέρων τῶν, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου ἀθλησάντων. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, λ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος, Τροπάριον. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, Κοντάκιον ἦχος α'. πρὸς τὸ, Χορὸς Ἀγγελικὸς. Καρποὺς ἀειθαλεῖς.

Εἰς τὰς, λ α'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ϛ Θαυματουργοῦ, Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Ἀγγύρας. Ἀλληλούϊα, ἢ Κανόνα πίστεως.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Ἀπριλλίου Μηνὸς.
Κεφάλαιον, κ β'.

Μὴν Ἀπρίλλιος, ἔχων ἡμέρας,
λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας,
ι γ'. καὶ ἡ νὺξ,
ὥρας, ι α'.

Εἰς τὴν α'. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, Τροπάριον. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς, Κοντάκιον, ἦχος β'. πρὸς, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις. Τοῖς τῶν ἀγώνων σου πόνοις.

Εἰς τὰς, β'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου.

Εἰς τὰς, γ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἡγουμένου μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Εἰς τὰς, δ'. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου, Ϛ Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαίῳ.

Εἰς τὰς, ε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Θεοδόχου, καὶ Ἀγαθόποδος.

Εἰς τὰς, ϛ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὰς, ζ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Εἰς τὰς, η'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Ἀσυγκρίτου, Ἑρμαίου, καὶ Ἐπαφρᾶ.

Εἰς τὰς, θ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος. Εὐψυχίου.

Εἰς τὰς, ι'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Τερεντίου Πομπηΐου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὰς, ι α'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Ἀντύπα Ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας.

Εἰς τὰς, ι β'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ϛ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρείου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς

Εἰς τὰς, ιγ'. Τῶ ἁγίω Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ιδ'. Τῶ ἐν ἁγίοις Παζοὺς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητῶ Μαρτίνω, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὰς, ιε'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχιεπισκόπων, Πέδη, καὶ Τροφίμω.

Εἰς τὰς, ις'. Τῶν ἁγίων Παρθένων, καὶ Μαρτύρων Ἀγάπης Εἰρήνης, Χιονίας.

Εἰς τὰς, ιζ'. Τῶ Ὁσίω Παζοὺς ἡμῶν Συμεὼν τῶ ἐν Περσίδι, καὶ τῶ Ὁσίω Παζοὺς ἡμῶν Ἀκακίω Ἐπισκόπω Μελιτινῆς.

Εἰς τὰς, ιή. Τῶ Ὁσίω Παζοὺς ἡμῶν Ἰωάννη, Μαθητῆ τῶ ἁγίω Γρηγορίω, τῶ Δεκαπολίτη.

Εἰς τὰς, ιθ'. Τῶ Ὁσίω Παζοὺς ἡμῶν Ἰωάννη τῶ Παλαιολαυρείτη.

Εἰς τὰς, κ'. Τῶ Ὁσίω Παζοὺς ἡμῶν Θεοδώρω τῶ Τειχινᾶ.

Εἰς τὰς, κά. Τῶ ἁγίω Ἱερομάρτυρος, Γαννακείω, καὶ τῆς Σωσθενίας ὠπτὲ, καὶ τῶ ἁγίω Ἱερομάρτυρος Διοδώρω τῶ ἐν Πέργη.

Ἱστὰς, κβ'. Τῶ Ὁσίω Παζοὺς ἡμῶν Θεοδώρω τῶ Συκεώτη, Τροπάριον, ἦχος, δ'. Ἀγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, καὶ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαφες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, παύειν ἀῤῥωστήματα τῆς πίστεως προσδεχόντων, τῆ σῆ τιμία πάντοτε σωρῶ, ᾧ προσπιπτόντες, ἀεὶ ἀναπαζόμεθα.

Ἱστὰς, κγ'. Τῶ ἁγίω, ἐνδόξω Μεγαλομάρτυρος, καὶ Θαυματουργῶ Γεωργίω τῶ Ξοπαυοφόρω, καὶ ἐνταῦθα γέγραπται ἐντυπωμένα, ὅτι, εἰθέλη ὁ προέσθαι, ποιῆσθαι ἀγρυπνίαν, Εἰς τὸ λυχνικὸν μ' τὸ ά. ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα σ' ιχ' ἁπλᾶ προσόμοια, ἦχος, δ'. Ὡς χρυσᾶν ἐν Μάρτυσιν, καὶ δευτέρω μὲν αὐτὰ, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀξίως τῶ ὀνόματος, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν σ' ιχ' ἁπλᾶ τῆς ἡμέρας, δόξα, ἦχος, πλαγίω δ'. τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, Τροπ. ἦχος, δ'. Ὡς τῆς ἀκμαλέων τῶν ὀλοθρωτὴς, καὶ τῆς πλοκῶν ἀναπαυτὴς, ἀθενούντων ἰατρὸς, Βασιλέων ὑπέρμαχε, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῶ τῶ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἕτερον, Τροπάριον, ἦχος, δ'. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, δι' Πίστεως, καὶ τῆς Τυράννων ἤλεγξας τὴν ἀσέβειαν, θυσία εὐπρόσδεκτος τῶ Θεῶ προσηνέχθης, ὅθεν, καὶ τὸν Στέφανον, ἐκομίσω τῆς νίκης, καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωτηρίας στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος. Ἀναγινώσκομεν, καὶ τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. ἀντίφωνον τῶ δ', ἦχος, Προκείμενον, ἦχος, δ'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κῶ στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου τὸ Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῆ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος, τῶ Ματθαίου, ὁ πεντηκοστὸς, καὶ οἱ Κανόνες, τῶ ἁγίω, εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἑσπέρας τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὑψωθεὶς ἐν τῶ Σταυρῶ. Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς Εὐσεβείας Γεωργὸς τιμιώτατος. Τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῶ ἀπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν δρεπόμενος ἐν ἀγαλλιάσει θερίζεις, ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις ἅγιε ταῖς σαῖς πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν. Ἀφ' ἑσπέρας τὰ Ἐξαποστειλάρια, τῶ Ἁγίω, καὶ τῆς ἡμέρας. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, ἦχος, β'. προσόμοια τῶ Ἁγίω, γ'. καὶ δευτέρω μὲν τὸ πρῶτον, δόξα, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Νόμον δίκαια ἔφησε Σολομῶν, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος τῶ Ἁγίω, ᾠδὴ, γ'. Προκείμενον, ἦχος, βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίω, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῆς Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ζήτει Σάββατον, δ'. ἀπὸ τῶ Πάσχα. Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε, ζήτει Σάββατον, γ'. ἀπὸ τῶ Πάσχα. Λέγεται δὲ, καὶ τῆς ἡμέρας ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Γίνεται δὲ, καὶ παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς.

Ἱστὰς, κδ'. Τῶ ἁγίω Μάρτυρος, Σάββατω Σταυλάτη, καὶ τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, τῆς Θαυματουργῶ. Ἀλληλούϊα.

Ἱστὰς, κέ. Τῶ ἁγίω ἐνδόξω Ἀποστόλω, καὶ Εὐαγγελιστῶ Μάρκω. Ἀκολουθία πᾶσα κατὰ τὸν τύπον, τὰ ἰδιόμελα. Εἰς τὸ δόξα, καὶ Τροπάριον. Ἀπόστολε Ἅγιε, τὸ αὐτὸ, καὶ Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον, ἦχος, πλαγίου δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεῶ, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ζήτει Κυριακῆ, ἰ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, ά. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει. Κοινω-

ρή.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἰς τὰς, κς. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασίας. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν τὸ Ἐγκώμιον Ἀστερίου Ἐπισκόπου Ἀμασίας, εἰς δώσαις, γ'.

Ἰς τὰς, κζ. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ Κυ, Τροπ. ἦχος, α'. πρὸς. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Χ ὕσε συγγενῆ Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερρὸν ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὠλέσαντα καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντα ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες ἁμαρτημάτην λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν. Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον τὸν Θεηγόρον Συμεὼν, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα. Χαίροις Μαρτύρον σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Ἰς τὰς, κη'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάτρου. καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Δάδα Μαξίμου, καὶ Κιντιλιανοῦ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἰς τὰς, κθ'. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Ϛ τοῦ Ὁσίου Μέμνονος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἰς τὰς, λ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, Ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ζητεῖ τὴν ἀκολουθίαν, ὡς τὴν τοῦ ἁγίου Ἀπόστολου Μάρκου, Τροπ. Ἀπόστολε Ἅγιε. Ἀπόστολον δὲ λέγε Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν, ζήτει Σαββάτῳ δ'. ἀπὸ τοῦ Πάσχα Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν, Κοντάκιον, πρὸς, Τὰ ἄνω ζητεῖν. Φωνῆς Θεϊκῆς ἀκούσας προσκαλούσησε, ἀγάπην Πατρὸς παρεῖδες, καὶ προσέδραμες τῷ Χῷ Ἰάκωβε, μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε μεθ' οὗ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν μεταμόρφωσιν.

Τέλος τοῦ τύπου τοῦ Μηνὸς Ἀπριλλίου.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Μαΐου Μηνὸς.
Κεφάλαιον, κγ'.

Μὴν Μαΐος ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ Ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'. καὶ ἡ Νὺξ ὥρας, ι'.

Ἰς τὴν, α'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχ. πλ. δ'. πρὸς, Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ. Κύριε σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον, ἦχος, δ'. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳμου, ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε, ζήτει Ἰουνίῳ, ιδ'. Ἀλληλούϊα, ἦχ. δ'. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κν. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι, ζήτει τῇ Παραμονῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶμεν στίχ. στ'. τοῦ Ἁγίου προσόμοια, ἦχος, πλ. α'. πρὸς. Ὅσιε Πάτερ Θεοφάντωρ Ἀθανάσιε, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν στίχ. τῆς ἡμέρας, δόξα, ἦχος, γ'. Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ νῦν, Θεῖον. Τροπ. ἦχος, γ'. Στύλος γέγονας Ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἄρειον, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς στ'. ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Ἁρματηλάτην. Ἀθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, πρὸς, Τοῖς τῶν αἱμάτων σου. Ὀρθοδοξίας φυτεύσας διδάγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε. διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανασίε. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰ εἰσὶ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος. πλ. α'. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ Κανὼν, δόξα, ἦχος, γ'. Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας Σάλπιγξ, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν στίχ. τῆς ἡμέρας, δόξα, ἦχος, γ'. Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον, ἦχος, β'. Τίμιος ἐναντίον Κυ ὁ θάνατος, στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κῷ, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν, Ἀρχιερεὺς. Ἀλληλούϊα, ἦχος, β'. Οἱ ἱερεῖς σου Κε ἐνδύσονται. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κς, ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, γ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας. Τροπ. Οἱ Μάρτυρές σου Κε. Κοντάκ. πρὸς. Οὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταῷ. Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στέφανους ἐκ Θυ εἰληφότες. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κν, μνήμην τὴν πανίερον, τῶν ἡμῶν ἐκτελούντων μέγιστε Τιμόθεε, καὶ ἀοίδιμε Μαῦρα τοῦ εἰρηνεῦσαι Πόλιν, καὶ Λαὸν αὐτὸς γὰρ ἔστι πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Εἰς

Εἰς τὰς, δ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ε'. Τῆς ἁγίας Ϛ ἐνδόξου Μάρτυρος Εἰρήνης. Τροπάρ. ἦχος, δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς τὸ, Ἡ Παρθένος σήμερον. Παρθενίας κάλλεσι πεποικιλμένη Παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας ὡραιοτάτη Εἰρήνη, αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσι σου φοινιχθεῖσα, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς Ἀθείας. διὰ τοῦτο, καὶ ἐδέξω βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίσου σου.

Εἰς τὰς, ϛ'. Τοῦ ἁγίου Ϛ δικαίου Ἰὼβ τοῦ πολυάθλου. Τροπάριον, ἦχος, β'. Τοῦ Δικαίου σου τὴν μνήμην Κε', ἢ Τροπάριον, ἦχος, α'. Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰὼβ, συλῆσαι ἐμηχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρὸς, καὶ διαῤῥήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν Θησαυρὸν οὐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ Πνεύματος εὗρε γὰρ ὁ πλισμένην, τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχὴν, ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχμαλώτευσε προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥῦσαι με τοῦ δολίου Σωτὴρ καὶ σῶσον με. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, Θεοσεβὴς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος φανεὶς τε πανένδοξε, Θεοῦ θεράπων γνήσιε, κατεφώτισας Κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου καρτερικώτατε καὶ γενναιώτατε. ὅθεν πάντες Θεόφρον ὑμνοῦμεν σου τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὰς, ζ'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν τῷ Οὐρανῷ φανέντος σημείου Σταυροῦ ἐν τῇ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, περὶ ὥραν, γ'. τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Κρανίου ἐκτεταμένου δι' Ἀστέρων, ἕως τοῦ Ἁγίου Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, Ϛ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου, Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ Ἥλιον ἔλαμψεν, ὅνπερ ἐξ Ὄρους Ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχὺν ἐξάνωσας. διὰ τούτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς ἡμῶν βασιλεῖς, οὓς καὶ περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Κοντάκιον ἦχος, δ'. Οὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ζήτει ἡ ἀκολουθία, ἤγουν Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, Σταυρώσιμον.

Εἰς τὰς, η'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου, Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Ἐπιστηθίου, ἠγαπημένου Παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ϛ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. Ἡ οὖν ἀγρυπνία τελεῖται ὡς προδεδήλωται ἐν τῇ, κ ϛ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. η'. Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία δευτεροῦντες τὰ, β'. Εἶτα τοῦ Ὁσίου, γ'. προσόμοια. Ϛ τοῦ μὲν Ἀποστόλου, ἦχος, α'. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Ὁ θεατὴς τῶν ἀῤῥήτων, τοῦ δὲ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, Πάτερ Θεόφρων Ἀρσένιε, δόξα, ἦχος, β'. τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀναγνωσμα. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν, τὸ β'. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς, Ἰωάννου. Ἀγαπητοὶ εἰ οὕτως ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τὸ γ'. Ἀγαπητοὶ ἐάντις εἴπει ὅτι ἀγαπῷ τὸν Θεὸν. Εἰς τὴν λιτὴν, τοῦ Ἀποστόλου, Εἶτα τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου, καὶ λέγομεν, στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν, Ϛ τοῦ Ἀποστόλου στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, α'. τὰ, δ'. Ϛ τὰ, β'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀπόστολε Χριστοῦ Εὐαγγελιστᾶ Ἰωάννη, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, β'. πρὸς, Ποίοις εὐφημιῶν. Ποίοις Πνευματικοῖς ἄνθεσι, στίχ. δὲ λέγε. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ; δόξα, ἦχος, δ'. Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στείθει, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ὡς συνήθες. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, β'. Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐκ β'. τὸ Θκε' Παρθένε ἅπαξ, καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν, καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν. Εἰς δὲ τὰς ἄλλας Ἀναγνώσεις τίθενται, αἱ Περίοδοι αὐτοῦ, ἃς συνεγράψατο ὁ Πρόχωρος. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, Ϛ ὁ πολυέλεος. Εἰς τὸν στίχ. κάθ. τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, τὸ Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Ἑωθινὸν, ι α'. Μετὰ τὴν Πεντηκοστὸν, Τροπάριον, ἦχος, β'. Θεολόγε Παρθένε. Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, β'. Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε, καὶ τοῦ Ὁσίου πρὸς Τὴν ἐν πρεσβείαις. Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἱστῶμεν στίχ. δ'. ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ϛ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ Ἅγιον ἔλεον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. Προκείμ. ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν, ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς. Ἀλληλούϊα, ἦχος, α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ, στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν

ιπ'.

ἐν βουλῇ Ἁγίων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἰ στήκεισαν παρὰ τὸ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἱστέον, ὅτι οἷα ἡμέρα τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τὸ πάσχα κἂν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, κἂν τῆς ἀναλήψεως, οὐκαταλιμπάνεται, ἀλλὰ ψάλλεται μετὰ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ἡ δὲ τοῦ Ὁσίου ἀκολουθία, ψάλλεται ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὰς, θ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, Χριστοφόρου, Τροπάριον ἦχος, β'. Τοῦ Προφήτουσου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, καὶ τοῦ Μάρτυρος ἦχ. β'. Ἐν Στολαῖς ταῖς ἐξ αἱμάτων ὡραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, Χριστοφόρε ἀοίδημε, ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις ἄδεις τῇ τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελῳδίᾳ, διὸ ταῖς ἱκεστίαις σου σῶζε τὴν Ποίμνην σου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, πρὸς τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον. Τῆς Προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα Θεοκήνυξ πᾶσιν Ἐτράνωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυ φωρήσας μεγαλοφώνως τοῖς πέρασιν, ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Εἰς τὰς, ι'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ'. Ἀποστόλε Ἅγιε, πρέσβευε. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὰς, ι α'. Τὰ γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ὁ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου, Τροπάριον, τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, καὶ τῶν γενεθλίων, ἦχος, δ'. Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν, ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται, καὶ βασιλεύει, δι' αὐτῆς περισώζεται, καὶ διαμένη βοῶσα, πρὸς αὐτὴν, χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς. Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, πρὸς τοὺς ἀσφαλεῖς, Καθοπλισθεὶς τῷ θυρεῷ τῆς Πίστεως, τῶν ἀσεβῶν τὰς παρατάξεις ἔτρεψας Ἱερομάρτυς, καὶ τὸν Στέφανον παρὰ Κυρίου ἦρας Μώκιε, διὸ Ὁ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, περίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τὰς, ι β'. Τῶν ἐν ἁγίοις Πρῶν ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἱεραρχῶν. Εἰς τὴν στίχ. τῆς ἡμέρας, Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, Κοντάκιον, ἦχος δ'. πρὸς, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανὸν, τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον, οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Εἰς τὰς, ι γ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας. Ἀλληλούϊα, ἢ, Τροπάριον, ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, Κοντάκιον, ἦχος γ'. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς Παρθενίαν, πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἤθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου, διὰ τοῦτο. Καὶ διπλῶσε, στέφει στεφάνῳ Χριστὸς ὁ Θεός.

Ἀεὶ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον ἀναγινώσκομεν τὸν βίον τοῦ ἁγίου Παχωμίου.

Εἰς τὰς, ι δ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ χίῳ τῇ νήσῳ. Ἀλληλούϊα, ἢ, Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Κοντάκιον, πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Κυβερνήτης μέγιστος τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης Ἅγιε ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς, διὸ ὑμνοῦμεν σε σήμερον Μάρτυς Θεόφρον Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

Εἰς τὰς, ι ε'. Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφρόνου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ μεγάλου ἡ συνήθης ἀκολουθία, Τροπάριον, ἦχος πλ δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, Κοντάκιον ἦχος β'. πρὸς, τὴν ἐν πρεσβείαις. Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδεξάμενος Παχώμιε Θεοφόρε, τούτων, καὶ τῆς εὐκλείας ἠξίωσαι, τῷ τοῦ δεσπότου θρόνῳ σὺν τούτοις παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἀφέσιν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει Ἰαννουαρίῳ, κ'.

Εἰς τὰς, ι ϛ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιαγμένου, Μαθητοῦ τοῦ Ὁσίου Παχωμίου, Τροπάριον. Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, ζήτει Σεπτεμβρίῳ, κ θ'.

Εἰς τὰς, ι ζ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Τροπάριον. πόστολε Ἅγιε.

Εἰς τὰς, ι η'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγγύρᾳ, Ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Ὁ τῶν Ἁγίων ζ'. Παρθένων. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ι θ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Προύσης, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θαλαλαίου. Ἀλληλούϊα, ἢ, Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, καὶ Κοντάκιον, ἦχος γ'. πρὸς, Ἡ παρθένος σήμερον. Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς, καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος τοῦ

Βασι-

Βασιλέως τ δόξης γέγονας δι' Βασάνων Ϲτιμωρίας, ἔπαρσιν Εἰδωλολάτρων καταπατήσας, διὰ τοῦτο τ σεπτ λιῶ σε, ὑμνοῦμέν μνήμλιω ὦ θαλάλαῖε σοφὲ.

Γ ἴστε, κά. Τ ὧν Ἁγίων Μεγάλων Βασιλειων, καὶ Γσαποστόλων, Κωνσαντίνε, καὶ Ἑλένης. Ε ἀπέρας ἡ συνήθης Ϲιχολογ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰς Ϲιχηρὰ τοῦ Μλωαίε, εἰς ϛ. ἦχος, δ. φωνας σημείωσιν, Ο πλον κραταιότατον, δόξα, ἦχ. β. Πλησίον δ ωρεῶν τὰ κρείττονα, καὶ νυῦ Θκτ ον. Ε ἰς τ Ϲίχ. Ϲιχηρὰ τῆς Οκτωήχε, δόξα, ἦχος, β. τοῦ δυσεβοῦς Κωνσαντίνε, καὶ νυῦ Θκτ ον Τροπ. ἦχ. πλ. δ. τοῦ Ϲταυρῶσε τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τλιῶ κλῆσιν ἐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦϲιν Ἀποστόλος σε Κ Βασιλεύουσαν Πόλιν τῇ χειρίσε παρέθετο. λιῶ πειϲώζε, διὰ παντὸς ἐν εἰρλιη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε μόνε φιλάνθρωπε. Ε ἰς τ ὄρθρον ἡ συνήθης Ϲιχολογ. καὶ ἡ ἀκολυθία, καὶ ἀναγινώϲκομεν τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἁγίε. Ο Κανὼν τοῦ Ἁγίε εἰς ϛ. Ἀ φ ἔκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ. πρὸς, Η Παρθένο. σημερον. Κ ωνσαντῖνος σήμερον, σωὶ τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σ ταυρὸν ἐμφαίνϲι, τὸ παντϲεβάϲμιον ξύλον, ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους ϲιωπαγάγοντες, τὰ τῶν ἐν ἀνοδυφημήϲωμεν ἐπαξίως. διὸ αὐτῆς γὸ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα τὸ πρὸ αἰώνων φεικτόν. Ε ἰς τὰς αἴνε. ἰϲῶμεν Ϲίχ. δ. καὶ ψάλλομεν Ϲιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ. πρὸς, Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Χαίροις Κωνσαντῖνε Πάνσοφε, δόξα, ἦχος, πλ. δ. Ο τ Ἀνάκτων Ἄναξ, καὶ Θεὸς, καὶ νυῦ τῆς ἡμέρας. Ε ἰς τ Ϲίχ. τῆς ἡμέρας, δόξα. ἦχος, πλ. δ. Σ ἑλας φαεινότατον, ϲ νυῦ τῆς ἡμέρας. Ε ἰς τλιῶ Λειτργίαν τυπικὰ, ϲ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ, γ. ϲ ϛ. Προκείμενον, ἦχος, γ. Η ἀλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλλατε, Ϲίχ. Πάντα τὰ Ἔθνη χροτήσατε χείρας, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Γαλάτας. Α δελφοὶ γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτει Κυριακῇ, κ. εἰδὲ ἔϲω τῆς Πεντηκοϲῆς φθάϲει λέγεται. Πράξεων τ Ἀποϲόλων. Ε ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ἀγρίππας ὁ Βασιλεὺς. ζήτει τῇ έ. Ἑβδομάδος τοῦ Πάχα. Ἀλληλούϊα, ἦχος, ά. Τ ψωσα ϲκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μ, Ϲίχ. Η χεῖρμ σωαντιλήψεται. Εὐαγγέλ. κῆ Γωάννλυ. Ε ἶπεν ὁ Κϛ. ὁ μὴ εἰϲερχόμενος διὰ τ θύρας. οινωνικὸν Ε ἰς μνημόϲυνον αἰώνιον.

Γ ἴστε, κβ. Τ ᾧ ἁγίε Μάρτυρος Βασιλίϲκε. Ἀλληλούϊα.

Γ ἴστε, κγ. Τ ᾧ ὁσίε Παῦλος ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ, Ἐπιϲκόπε Σωάδων. Ἀλληλούϊα.

Γ ἴστε, κδ. Τ ᾧ ὁσίε Παῦλος ἡμῶν Συμεών, τοῦ

ἐν τῷ Θαυμαϲῷ Ὄρει τῷ Θαυματργῷ. Η ἀκολυθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καθὼϲ προεγράφη Γανναρείῳ, κ. Τροπ. ἦχος, ά. τῆς Ἐρήμε πολίτης. Κοντάκιον, ἦχος, β. πρὸς, Τ ἀνω ζητῶ. Τὰ ἄνω ποθῶν τῶν κάτω καθιϲάμενος, καὶ ὡς Οὐρανὸν τ ϲύλον τεχτηνάμενος, δι' ἵππε ἀπήϲ ξαψας τ θαυμάτων τῇ αἴγληϲι, ϲ Χῷ τῷ πάντων Θῷ πρεσβεύεις ἀπαύϲως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Γ ἴστε, κέ. Η τείτη εὕρεϲις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τ Προδρόμε, Τροπ. ἦχος, δ. Ω ς θεῖον θηϲαύϲισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ Γῇ, Χριϲὸς ἀπεκάλυψε τ Κεφαλὴν ϲε ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. πάντες ἐν ϲυνελθόντες ἐν τῇ ταύτης εὑρέϲει, ἄϲμαϲι θεηγόροις τὸν Σὲ ὑμνοῦμεν, τὸν ϲάζοντα ἡμᾶς ἐκφθορᾶς ταῖς ἱκεϲίαις ϲε, Κοντάκιον, Π ροφῆτα Θεοῦ S Πρόδρομε τῆς χάριτος, ἡ τ παρὸν, πρὸς. Ε πέφάνης ϲήμερον. Ο Ἡρῴδης Πρόδρομε παρανομήϲας, Γυναικὶ παρέϲχετο τλιῶ κεφαλλιῶ ϲε τλιῶ ϲεπτ λιῶ, ἧς τῇ εὑρέϲει βοῶμέν ϲοι. αἴτηϲαι πᾶϲι δωρήϲαϲθαι ἔλεος. Η δὲ λοιπὴ ἀκολυθία λέγεται ὡς προεγράφη εἰς τλιῶ εἰκοϲτῇ τετάρτη τοῦ Φεβρυαρίε Μηνός.

Ε ἰς τὰς, κϛ. Τ ᾧ ἁγίε Ἀποϲόλε Καρπε, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα, Τροπάριον, ἦχος, γ. Ἀ πόϲτολε Ἅγιε.

Ε ἰς τὰς, κζ. Τ ᾧ ἁγίε Ἱερομάρτυρος Θεράποντος. Ἀλληλούϊα.

Ε ἰς τὰς, κή. Τ ᾧ Ὁσίε Παῦλος ἡμῶν Νικήτα, Ἐπιϲκόπε Χαλκηδόνος, καὶ τῷ Ἁγίε Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίε. Ἀλληλούϊα.

Ε ἰς τὰς, κθ. Τ ῇ ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλούϊα.

Γ ἴστε, λ. Τ ᾧ ὁσίε Παῦλος ἡμῶν Ἰϲαακίε, Μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλούϊα.

Ε ἰς τὰς, λά. Τ ᾧ ἁγίε Ἀποϲόλε Ἑρμείε, καὶ τοῦ ἁγίε Ἱερομάρτυρος Ἑρμαίε. Ἀλληλούϊα.

Τέλος τοῦ τύπε τοῦ Μαΐε Μηνός.

Ἔξοδος τοῦ τύπε τοῦ Ἰανίε Μηνός. Κεφάλαια, κδ.

Μηνὸς Ἰανίε ἔχων ἡμέρας λ. ἡ Ἡμέρας ἔχει ὥρας, ιέ. καὶ ἡ Νυξ ὥρας, θ.

Γ ἴστε, ά. Τ ᾧ ἁγίε Μάρτυρος Ἰουϲίνε τοῦ Φιλοϲόφε, καὶ ἑτέρε Μάρτυρος Γουσίνου, καὶ τῆς

τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. Τροπάριον, Κανόνα πίστεως, τὸ Κοντάκιον, πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον, Τὸν τῆς νίκης Στέφανον ᾧ Νικηφόρε, Οὐρανόθεν ἔνδοξε ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην Χῦ, Ϛ Διδάσκαλον.

Ἰς τὰς, γ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, δ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως, ἦχος, β'. Κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς, ἃ ἄνω ζητῶν. Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς ἐδογμάτισας, καὶ ταύτην τηρῶν εἰς πλῆθος ὄντως ἤυξησας, τὸ πιστὸν σου ποίμνιον, σὺν Ἀγγέλοις. ὅθεν Μητρόφανες συναγάλλῃ νῦν τῷ Χῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἰς τὰς, ε'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, ϛ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησαρίωνος τοῦ Θαυματουργοῦ. καὶ τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, ζ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, η'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίγαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἱστῶμεν, στίχ. ϛ' ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἀθλητὴς γενναιότατος, δόξα, ἦχος, πλ. α'. ἡμέρον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, δ'. πρὸς. Οὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ Οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεν. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, δώσαις, β'. Εἰς τὴν Κανόνα, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Οὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ὡς Ἀθλητὴς καὶ μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγὸς τῶν δωραίων τῶν ἐκεῖθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνοις ἀεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ Ναῷ σου τῷ θείῳ, Ϛ πιστῶς προστρέχοντας τῇ ἁγίᾳ σου σκέπῃ. διὸ βοῶμεν λυτρῶσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων παμμάκαρ Θεόδωρε. Εἰς τοὺς αἴνους τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ἡμέρας, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, ϛ'. Προκείμενον, ἦχος, βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, ἐν δυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι, ζήτει Ὀκτωβρίῳ, κ ϛ'. Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ. Εὐαγγέλιον, ζήτει Σεπτεμβρίῳ, κ'. Κοινωνοκὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, θ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ εὐσεβείας Διδάσκαλε, Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Οὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκὰς διαρρίξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια Νεστορίου ἐκκύψας. ὅθεν, καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων Μάκαρ. ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων, δωρήσασθαι ἄφεσιν. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Ἰς τὰς, ι'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προύσης. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, ια'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, εἰς ϛ'. ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Βαρνάβα πανεύφημε, καὶ νῦν Θκτίον. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, Ϛ νῦν Θκτίον Τροπ. Ἀπόστολοι Ἅγιοι. Εἰς τὴν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, β'. Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Τοῦ Κυγέγονας παναληθὴς ὑπηρέτης Ἀποστόλων ὤφθης τε τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος, ἤυγασας, Ϛ σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα, διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις τὴν θείαν μνήμην, Βαρνάβα τελοῦμεν σου, Ἕτερον πρὸς. Ἐπεφάνης σήμερον, Ὤφθης μέγας Ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντας σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἐν τῇ ἡμέραις ἐκείναις, ζήτει Κυριακῇ, ε'. ἀπὸ τῶν Πάσχα. Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ Κς ὁ ἀκούων ἡμῶν, ἐμοῦ,

Κοι-

Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν.

Ἰς τὰς, ιβ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἀθονίτου, Τροπάριον, ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης, ἢ τὸ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον, πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἀστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτὶ αὐγάζεις ἐν τοῖς πέρασιν, οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει ὥσπερ ἥλιος. διὰ τοῦτο Ὀνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἰς τὰς, ιγ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Λευκοσίας, τῆς Κύπρου. Τροπ. ἦχος, δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ὡς Κανόνα πίστεως, Ὡς εἰκόνα πραότητος.

Ἰς τὰς, ιδ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. α'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε, Ὡς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅμοια. δόξα, ἦχος, β'. Ἡ τῶν Προφητῶν θεία, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἰδιόμελ. τοῦ Ἱεράρχου, στιχηρὰ ἦχος, δ'. Εὐφροσύνης σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἦχος, β'. στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, καὶ ἦχος, πλ. β'. στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον Τροπάριον, ἦχος, δ'. Ὁ ἔσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, καὶ τοῦ Ἱεράρχου. Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, ἐν ᾧ ἡ συνήθης στιχολογία. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἰς στ'. καὶ τοῦ Προφήτου, εἰς στ'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἦχος, β'. πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Προφήτης Θεοῦ, ἐδείχθης διπλασίονα, καὶ τοῦ Ἱεράρχου, πρὸς, Τοὺς ἀσφαλεῖς, Ὡς Ἐπὶ τῆς Γῆς ἠγωνίσω. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς στ'. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. εἰς δ'. ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε, Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι, ζήτει παρασκευῇ τῆς α'. ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰς τὰς, ιε'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμμὼς. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, ιστ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ὡς Θαυματουργοῦ Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθούντων τῆς Κύπρου. Ἀλληλούϊα, ἢ Τροπ. ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης, τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἐν ἀσκήσει Ἅγιε θεοφιλεῖ διὰ πρέψας, παρακλήτου δύναμιν, ἐξ ὕψους καθ' ὑπεδέξω, ξόανα καθελεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι. διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον Τύχων μακάριε.

Ἰς τὰς, ιζ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ὡς Ἰσμαὴλ, Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, καὶ Κοντάκιον, πρὸς Τὰ ἄνω ζητῶν. Τῇ πίστει Χριστοῦ τρωθέντες παμμακάριστοι, καὶ τούτου πιστῶς πιόντες τὸ ποτήριον, τῶν Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείας ποιοῦντες, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἰς τὰς, ιη'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου. Ἀλληλούϊα, ἢ Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Κοντάκιον, πρὸς τὸ. Ἡ Παρθένος σήμερον. Τῶν Τυράννων ἤσχυνας τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ ἑλλήνων ἤλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας, ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνοίς, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς διὰ τοῦτο σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ σοφὲ λεόντιε.

Ἰς τὰς, ιθ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Τροπάριον, ἦχος α'. Χριστοῦ σε συγγενῆ ὦ Ἰούδα εἰδόντες, καὶ Μάρτυρα στερρὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, Ὡς τὴν πίστιν τηρήσαντα, ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑαρτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν, ζήτει τὴν ἀκολουθίαν Ἀπριλλίῳ, κζ'.

Εἰς τὰς κ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κα'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως, Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

Εἰς τὰς, κβ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, κγ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος, Ἀγρυππίνης Τροπάριον. Ἡ ἀμνᾶς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ.

Ἰς τὰς, κδ'. Τὸ γενέθλιον, τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, Ὡς Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν, στίχ. δ'. προσόμοια, δ'. ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. δόξα, ἦχος, δ'. Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ νῦν. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν, ὅμοια. Ἑσπέρας γοῦν ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ στιχολ. τὸ Μακάριος ἀνὴρ, Τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. η'. ἦχος, δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. τὸ. Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰσὶ δὲ ζ'. Ὡς δευτεροῦμεν τὸ α'. δόξα,

πδ'.

ξα, ἦχος, πλ. β'. Σ ἡμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Η' Ἐλισάβετ συνέλαβε. Ε ἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα. Ε ἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελ. ἦχος, α'. Σ ταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Τ ὸν ἐν Προφήταις ὅρον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Τ ὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, στίχ. Ε ὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπε. Η λθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ λόγου στίχ. καὶ σὺ παιδίον Προφήτης. Ο ἐκκοιλίας Μητρὸς ἁγιασθεὶς. δόξα, ἦχος, πλ δ'. Η' σαΐου νῦν τοῦ Προφήτου, καὶ νῦν Θεοτοκίον, Β λέπετὴν Ἐλισάβετ. Τροπάριον, ἦχος, δ'. Α έγεται δὲ δὶς, Ϛ τὸ Θεοτόκε, Παρθένε, ἅπαξ. Π ροφήτα, καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντες σε. στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ Πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Κόσμῳ κηρύττεται, Ε ἰθ' οὕτως ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ ἀνάγνωσις. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ τοῦ ψαλτηρίου. Κ αθὲν κάθισ. τὸ κάθισ. τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ πολυέλεος. Ο ἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. καὶ σὺ παιδίον Προφήτης, στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ε ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ, ζήτει ἀπὸ τοῦ μέσου, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας, ὁ ν'. Ο' Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸ. Π ολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, καὶ εἴπερ ἔχει τὸ Μηναίῳ καταλιμπάνεται ὁ τῆς Θεοτόκου Κανὼν, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ'. Ι' ωάννου Μοναχοῦ, ἱστῶμεν στίχ. ἡ. πρὸς, Τριστάτας κραταιοὺς. Ω' ς ὄρθρος εὐπρεπὴς. Α' φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς τὸ. Η' Παρθένος σήμερον* Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς Προφητείας. ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθης θείου λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ, καὶ Πρόδρομος. Ε ξαποστειλάριον, πρὸς τὸ, Ἐπεσκέψατο. Η' γενέθλιος χαρὰ τοῦ Κήρυκος τῆς χάριτος. Ε ἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶμεν, στίχ. δ'. Δ ευτεροῦντες τὸ ἓν, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ω' τοῦ παραδόξου θαύματος, δόξα, ἦχος, πλ β'. Α' στὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δ ίδοται, καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ ϛ'. Προκείμενον, ἦχος, βαρὺς. Ε ὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Ε ἰσάκουσον ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἀπόστολος, ζήτει Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς. Α λληλούϊα, ἦχος, α'. Ε ὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,

*ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον

στίχ Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν Ε' πειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν. Κ οινωνικὸν. Ε ἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος.

Ε ἰς τὰς, κ ε'. Τ ῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φευρωνίας. Ε' σπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν οὐ στιχολογοῦμεν, Α λλ' εἰς τὸ Κε ἐνέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς ἤχους δ'. τὸ Α ύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, καὶ τὰ ἕτερα, β'. καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ', τῆς Ἁγίας. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Η' Ἐλισάβετ συνέλαβε. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Β λέπετὴν Ἐλισάβετ. Τροπάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας, ἦχος. ὁ αὐτὸς. Η' ἀμνὰς σου Ἰησοῦ, καὶ νῦν, Θκῖον. τὰ αὐτὰ εἰς τὸ Θεὸς Κς, Εἰς τὸ ὄρθρον, Κ ανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας. Ε ἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία, καὶ νῦν Θκῖον, καὶ ἀπόλυσις.

Ε ἰς τὰς, κ ϛ'. Τ οῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τροπάριον. Ε ν σοὶ πάτερ Ἀκριβῶς.

Ε ἰς τὰς, κ ζ'. Τ οῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου. Τροπάρ. Ε ν τῇ ὑπομονῇσου ἐκτήσω τὸν μισθόνσου, ζήτει Νοεμβρίῳ, ι β'. Α ναγινώσκεται καὶ ὁ βίος αὐτοῦ.

Ε ἰς τὰς, κ η'. Η' ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου, Ϛ Ἰωάννου, ζήτει τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν Ἰαννουαρίῳ, λ α'. καὶ εἰ βούλει Τροπάριον, ἦχος, πλ. α'. Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον. τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος, καὶ Κοντάκιον. Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς Οἰκουμένης, τὸ ζεῦγος τοῦ Χυ τὸ πεποθημένον, τοὺς Φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας, τῶν αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ Ναοῦ αὐτῶν βοῶντες. Κῦρος, καὶ Ἰωάννης οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσούντων αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

Ε ἰς τὰς, κ θ'. Τῶν ἁγίων, καὶ Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου. Ε ν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν, στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, γ'. Δ ευτεροῦντες τὸ ἓν, ἦχος, δ'. πρὸς. Ε' δωκας σημείωσιν, δόξα, ἦχος, β'. Π έτρε Κορυφαῖε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β' δόξα, ἦχος, β'. Π αῦλε, στόμα Κυρίου, καὶ νῦν, Θκῖον. Ε' σπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος, β. ἱστῶμεν, στίχ. η'. καὶ δευτεροῦμεν τὰ γ'. Π οίοις εὐφημιῶν στέμμασιν,

καὶ

καὶ πάλιν λέγομεν τὰ β' πρὸς μίαν, δόξα ἦχος δ'. Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ δι' σὲ Θεοπάτωρ. Ε ἴσοδος τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ε ἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος β'. Δ εὗρο δήμοι σήμερον, δόξα ἦχος γ'. Ο ἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ πολῖται, Ϛ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ ἦχος α'. Τ ὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ, στίχ. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ἦχος α'. Τ ὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ, στίχ. Ο ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Τ οὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, δόξα ἦχος πλ. β'. Ε ορτὴ χαρμόσυνος, ϗ νῦν Θεοτοκίον, Τροπάριον ἦχος δ'. Ο ἱ τῶν Ἀποστόλων προτόθρονοι. Λ έγεται δὲ, δὶς, ϗ τὸ. Θ κε Παρθένε, ἅπαξ. Τ ὸ αὐτὸ, ϗ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν τύπον. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. ἐν ᾗ, εἰς ἕκαστον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καθίσμα τῶν Ἁγίων, δόξα, τὸ, τέλος, ϗ νῦν Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου, καὶ ὁ πολυέλεος. Α ναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Ἁγίων. Ο ἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ, α'. ἀντιφώνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον ἦχος, δ'. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, στίχ. Ο ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν, τὸ, Πᾶσα πνοὴ. Ε ὐαγγέλιον ἑωθινὸν, ι α'. Κανόνες, β'. ἦχος δ'. Ο ὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι Κύριε, καὶ ὁ ἦχος, πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε. Τ ὰ Τροπάρια, εἰς, ς'. Α πὸ γ'. ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ ἦχος, πλ. δ'. Π οία φυλακὴ οὐκ ἔχεισε δέσμιον. Μ ετὰ τὴν ὑπακοὴν καθίσματα οὐλέγεται. Α λλ' εὐθὺς ἀνάγνωσις. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Τ οὺς ἀσφαλεῖς, καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας. Ε ἰς τὴν, θ. ᾠδὴν δίδονται Κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Ε ξαποστειλάριον. Ε ἰς τοὺς αἴνους, τὸ, πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ς' στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'. Δ ευτεροῦντες τὰ δύο, πρὸς. Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Ο οὐρανόθεν τὸν χάριν δεδεγμένος, δόξα ἦχος, πλ. β'. Η πανσεπτὸς τῶν Ἀποστόλων ἐπεδήμησεν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δ ίδοται δὲ καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, ϗ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ, ς'. Π ροκείμενον ἦχος, πλ. δ'. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, στίχ. Ο ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Α δελφοὶ ἐν ᾧ δ' ἄντις τολμᾶ, ἀλληλούϊα. Ε ξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ, στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Κ οινωνικὸν. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, καὶ γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη.

Δ εῖ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

Ε Ἰς τὰς, λ'. Η σύναξις τῶν ἁγίων, καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν δώδεκα. Ε σπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ Παύλου, καὶ τῶν, ι β'. γ'. δόξα, ἦχος, δ'. Χριστὸς σε πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῶν, ι β'. ἦχος, δ'. πρὸς. Ε δωκας σημείωσιν. Ε δωκας καυχήματα, στίχ. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Ε δωκας στηρίγματα, στίχ. Ο ἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Ε δωκας ὑπόδειγμα, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Η πάνσεπτος Ἀποστόλων ἐπιδημία, Ϛ νῦν, Θεοτοκίον. Θ εοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Τροπαρ. Ο ἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι. Ε ἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, τὰ κάθισματα τῶν β'. ὡς ἐδηλώθη, εἰς τὴν, κ θ'. Ο ἱ Κανόνες, πρῶτος μὲν τῶν Ἁγίων, καὶ κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, ἦχος, δ'. Α νοίξω τὸ στόμαμου, ἔπειτα, τῶν, ι β'. ἱστῶμεν δὲ στίχ. ς'. Ε ἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τῶν, ι β'. δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Η ν διήλθετε Κτίσιν, καὶ νῦν, θ'. Δ οξολογία μεγάλη, Ϛ ἀπόλυσις. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'. Προκείμενον, ἦχος, πλ δ'. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, στίχ. Ο ἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους, α'. Α δελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ζήτει Κυριακῇ, ι'. Α λληλούϊα, ἦχος, α'. Ε ξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ, στίχ. Η μέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην, ζήτει Κυριακῇ, α'. Κ οινωνικὸν. Ε ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τέλος τοῦ τύπου τοῦ Μηνὸς Ἰουνίου.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Μηνὸς Ἰουλίου.
Κεφάλαιον, κ'.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας, λ α'.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι δ'.
καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ι'.

Ε Ἰς τὴν, α'. Τ ῶν ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων, ζήτει τὴν ἀκολουθίαν, ἐν Μηνὶ Νοεμβρίῳ, εἰς τὴν πρώτην.

Ε Ἰς τὰς, β'. Η κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Δεσπείνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος,

ἦχος, δ'. πρὸς, Ἐ δωκας σημείωσιν. Π ἐλιν τὴν τιμῶσαν σε, δόξα, Σ νῦ, ἦχος, β'. Φ ρένα καθαράντες Ϲ νεῦ. Ε ἰς τὸν σίχ. σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦ ἦχος, β'. Ω ς Στέφανον ὑπέρλαμπρον, ζήτει Αὔγουστε, λά. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Θ εοτόκε Ἀειπαρθένε ἡμῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐ θῆτα, Σ Ζωὴν τὸν ἀχράντως σε σώματος χρατσιὰν τῇ Πόλει σε περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀπορρήτῳ τόκῳ σε, ἄφθαρτα δχαμείναντα, ἐπὶ σοὶ χῷ, Σ φύσις καινοτομεῖται, καὶ χρόνος. διὸ δυσωπῶμέν σε, εἰρήνευσον τῇ πολιτείᾳ σε δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ε ἰς τὸν ὄρθρον, ἡ σιωπὴ θης σιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις περὶ τῆς ἐορτῆτος Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκε, εἰς, σ'. Σ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην. Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς, Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Π εριβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαείτωτε ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν ἑορτήτα σε μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν Σῶμά σε ἐσκέπασας σκέπη πάντων ἀνθρώπων. ἥσπερ τὴν κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ σκιρτῶμεν φόβῳ σοι σεμνὴ. Χαῖρε Παρθένε Χεισιανῶν τὸ καύχημα. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ σκ τῶν Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. Ϲ σ'. Προκείμενον, ᾠδὴ τῆς Θεοτόκε. Μεγαλυύει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον σίχ. Ο τι ἐπέβλεψεν ὅτι τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτε, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους Ἐ πιστολῆς. Α δελφοὶ, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ, Ἀλληλούϊα. Ἀ νάστηθι Κε, εἰς τὴν ἀνάπαυτίνσε. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Λεκᾶν, Ἐ ν τῇ ἡμέραις ἐκείναις, ἀνασᾶσα. Κ οινωνικὸν. Ποτήριον σωτηρίε λήψομαι.

ἰς τας, γ'. Τ ῆ ἁγίᾳ μάρτυρος Ἀγαθίνθε, καὶ τῶν ἐν ἁγίοις Παζὸς ἡμῶν Ἀνατολίε Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Τροπάριον τοῦ Μάρτυρος. Ο Μάρτυς σε Κύριε, καὶ τοῦ Ἱεράρχε. Κ ανόνα πίστεως.

Ἰ ς τας, δ'. Τ ῶν ἐν ἁγίοις Παζὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τῆς Ἱεροσολυμίτε. Τροπάριον. Κ ανόνα πίστεως, Κοντακιον, ἦχος, β'. πρὸς, Τ ὰ ἄνω ζητῶ. Σ αλπίσας ξανῶς τὰ θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης Φωστὴρ, τῷ Κόσμῳ πλαυγέσατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος Ἀνδρέα ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ἰ ς τας, ε'. Τ ῆς Ὁσίας Μάρθας, Μητρὸς τοῦ ἁγίε Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμασῷ ὄρει, καὶ τε ὁσίε, καὶ Θεοφόρε Παζὸς ἡμῶν Ἀθανασίε τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, Σ τε ὁσίε Λαμπαδε. Τροπάριον τῆς Ὁσίας Ε νσοὶ Μῆτερ Ἀκειβῶς. Τροπάριον τε ὁσίε Ἀθανασίε, ἦχος, γ'. Τ ὸν ἐν σαρκὶ ζωοῦντα σε καταπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μὴ σώματος χωρὸς ὁρατὰς συμπλοκὰς ἐχώρησας ἀοίδιμε, Σ κατεξαυμάτισας τῆς Δαιμόνων τὰς φάλαγγας ὅθεν ἀθάνασιε ὁ Χειτὸς σε ἠμείψατο πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ Πάτερ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κ οντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς, Τ ὰ ἄνω ζητῶ. Χειτὸν τὸν ζυγὸν λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριτος γῆς αὐτὸ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτὸ, τῆς θείας μετέχων, καὶ ἀληκτε ζωῆς.

Ἰ ς τας, ς'. Τ ὸν ὁσίε Παζὸς ἡμῶν Σισῴη τὸν μεγάλε, Τροπάριον, ἦχος, α'. Τ ῆς ἐρήμε πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, Κοντάκιον πρὸς, Ἐ πεφάνης σήμερον. Ε ξασκήσας Ἄγγελος ἐν Γῇ ὡράθης καταγάζων ὅσιε τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημείαις ἑκάστοτε, ὅθεν σε πίστει Σισῴη γεραίρομεν.

Ἰ ς τας, ζ'. Τ ῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ, καὶ Ἀκακίε τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι, Ϲ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς. Ἀλληλούϊα.

Ἰ ς τας, ή. Τ ῶν ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Προκοπίε. Ἐ σπέρας ἡ σιωπὴ θης σιχολογία, εἰς τὸ Κύριε σκέκραξα σιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίε, ἦχος, δ'. πρὸς, Ω ς ἐν ἡμέρᾳ ἐν Μάρτυσιν Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σε, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ε ξέλαμψας σήμερον Ϲ νεῦ τῆς Θεοτόκε. Ε ἰς τὸν σίχ. σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τ αῖς μυσικαῖς λαμπηδόσι, καὶ νεῦ Θεοτοκίον. Τροπάριον. Ο Μάρτυς σε Κύριε. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης σιχολογία. Ἀνάγνωσις σκ τῶν Μαρτυρίε τῶν Ἁγίε, τὸ δὲ λοιπὸν, εἰς τὴν ἑσπέραν. Κ ανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίε εἰς ἑξ. Α φέκτης τὸ Κοντάκιον, πρὸς, Τ ὰ ἄνω ζητῶ. Τ ῷ ζηλῶ Χειτῷ τῷ θείῳ πυρπολήμενος. Ε ἰς τὰς αἴνες, σιχηρὰ προσόμοια, πρὸς τὸ, Ἐ δωκας σημείωσιν, δόξα, ἦχος, δ'. Κ ονχύλια αἵματος τῶν Μαρτυρίε, καὶ νεῦ, Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν σίχ. σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ω σπερ Παῦλος τὴν κλῆσιν, Σ νεῦ, Θεοτοκίον. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ σκ τῶν Κανόνος τῶν Ἁγίε, ᾠδὴ, γ'. Ϲ σ'. Ο Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον, ά. Ἐ πιστολῆς. Τ έκνον Τιμόθε, πιστὸς ὁ λόγος, ζήτει Κυριακῇ, λβ'. Ἀλληλούϊα. Δ ίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ε ἶπεν ὁ Κύριος, ὁ φιλῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, ζήτει Κυριακῇ τῆς Ἁγίων Πάντων. Κ οινωνικὸν. Ε ἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Ἰ ς τας, θ'. Τ ῶν ἁγίε Ἱερομάρτυρος Παγκρατίε, Ἐ πισκόπε Ταυρομενίας. Ἀλληλούϊα, ἡ Τροπ. Καὶ ξόπων μέτοχος.

Εἰς τὰς, ι'. Τῶν Ἁγίων μέ. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας, Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἢ Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ιά. Τῆς ἁγίας, καὶ Πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἤτοι τοῦ ὅρου τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ λυχνικὸν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Παρθενίας ἐν κάλλεσι, δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος πλ δ'. Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος δ'. Ἡ ἀμνᾶς σου Ἰησοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς ς'. Ἀναγινώσκομεν, καὶ τὸ Ἐγκώμιον τὸ εἰς τὴν Ἁγίαν. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'. Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίστει κατεβάλλου θερμῶς, ὑπὲρ Χῦ τοῦ Νυμφίου σου ἀλλὰ, καὶ νῦν ὡς τὰς Αἱρέσεις, Ὃ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ τοὺς γ'. τρίτους δευτεροῦντες τὸ ά. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς Εὐφημίαν, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος ά. Σήμερον χοροὶ πατέρων πανεύφημε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ δ' ἤχου, εἰς ς'. καὶ τῆς Ἁγίας, ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς δ'. Προκείμενον, ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους δευτέρας Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοὶ, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, ζήτει Κυριακῇ ις'. Ἀλληλούϊα. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ'.

Εἰς τὰς, ιβ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίωνος, καὶ τοῦ Ὁσίου Παῖδος ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ιγ'. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, Ὃ μνήμη τοῦ Ὁσίου Παῖδος ἡμῶν Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης τοῦ ὁμολογητοῦ, Τροπάριον. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, καὶ Κοντάκιον. Τοῦ Ἀρχαγγέλου πρὸς, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Ὁ ἐν οὐρανοῖς καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ. Τὴν δὲ ἄλλην ἀκολουθίαν ζήτει τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰς τὰς, ιδ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Παῖδος ἡμῶν, Στεφάνου, τοῦ Ἁγιοσαβίτου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ιέ. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου, καὶ Ἰουλίτης. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Νηπιόφρονα Τύραννον, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Δεῦτε, καὶ θεάσασθε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ δ'. Ὁ τριετῆς τὴν Τριάδα, Ὃ νῦν Θεοτοκίον, Τροπάριον, ἦχος, δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς, ς'. Ἀπὸ, ᾠδῆς, γ'. καθίσματα. Ἀφέκτης Κοντάκιον ἦχος, δ'. πρὸς. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίτα Κήρυκον ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε. Χριστὸς ὑπάρχει Μαρτύρων τὸ καύχημα. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος, δ'. Ἀγάλλου, τέρπου, χόρευε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Εὐαγγέλιον, ζήτει Σαββάτῳ, ι'. τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ'. Ἡ ἀκολουθία, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ις'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ Μαθητῶν. Τούτου ἀκολουθία ψάλλεται, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤγουν τῇ, ις'. τοῦ Ἰουλίου Μηνὸς μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ, κατὰ νίκαιαν συνελθόντων, τιή. καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ, συνελθόντων, ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων, ρν'. καὶ τῶν ἐν τῇ γ'. ἐν Ἐφέσῳ, ὁ Ὃ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ ἐν Χαλκηδόνι, χλ'. καὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ, ρξ'. ζήτει τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, Κυριακῇ, ς'. μετὰ τὸ Πάσχα, ἀπαραλλάκτως γὰρ ποιοῦμεν τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον ἦχος, πλ δ'. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τῖτον. Τέκνον Τῖτε, πιστὸς ὁ λόγος. Ἀλληλούϊα. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον, ζήτει τῶν Ἁγίων Πατέρων. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς τὰς, ιζ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Μαρίνης. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὡς τοῦ Παραδόξου Θαύματος. Ὡς τοῦ Παραδόξου Θαύματος, τὴν ἐπηρμένην

τή.

νην ὀφρὴν, δόξα, ἦχος, β'. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Ϛ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, β'. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ϛ νῦν, θ'. Α πολυτίκιον, ἦχος, δ'. Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ο Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας. Φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς. Η Παρθένος σήμερον. Π αρθενίας καλλέσι πεποικιλμένη Παρθένε. Ε ἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, α'. Ω ς Πέτρα στερρᾶ, καὶ νῦν, θ'. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας ᾠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴ, ϛ'. καὶ τὰ λοιπὰ, ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ἰς τὰς, ιη'. Τ οῦ ἁγίου Μάρτυρος Υ' ακίνθου τοῦ ἐν Ἀμάστριδι, ἐκ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, Αἱμιλανοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ἰς τὰς, ιθ'. Τ οῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου, καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακαρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Τροπάριον τοῦ Ὁσίου, τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ τῆς Ἁγίας, Τροπάριον. Ε ν σοὶ μέρ ἀκριβῶς.

Ἰς τὰς, κ'. Τ οῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου, Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ, ἦχος, α'. πρὸς. Τ ῶν Οὐρανίων ταγμάτων στιχηρὰ, γ'. Ο τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, καὶ ἕτερα ἰδιόμελ. γ' ἦχος, β'. Φ ωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ Οἰκουμένῃ δύο, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Δ εῦτε τῶν Ὀρθοδόξων τὸ στύστημα, καὶ νῦν, θ'. Ε ἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. β', Π ροφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, Ϛ νῦν Θεοτοκίον, Τροπάριον, ἦχος, δ'. πρὸς Τ αχὺ προκατάλαβε. Ο ἔνσαρκος Ἄγγελος τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρυσίας Χῦ Η λίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ε λισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκειν, καὶ Λεπροὺς καθαρίζειν διὸ, Ϛ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρύει ἰάματα. Ε ἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ο ἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς, ϛ'. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β' Π ροφῆτα, Ϛ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἡλία μεγαλόνυμε, ὁ τῷ φθέγματι σουστήσας τὰ ὑδατόρρητα νέφη, Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Ε ἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, καὶ ἰδιόμελ. γ' εἰς στίχ. ϛ. πρὸς. Τ ἱ ὑμᾶς καλέσομαι, Ἅγιοι, ἦχος, δ'. Ο τε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, καὶ τὰ ἰδιόμελ. γ'. ἦχος, α'. Η λίας ὁ ζηλωτὴς, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τ ῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, δ'. Ε ν πυρινῷ ἅρματι, ἐκ νῦν θ'. Τ ὴν δὲ ἀκολουθίαν τῆς Λειτουργίας, ζήτει, Ἰουνίῳ, εἰς τὰς, ιδ'.

Ἰς τὰς, κα'. Τ ῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Συμεὼν τοῦ διὰ Χῦ Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου συνασκητοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιὴλ, Τροπ. Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ τοῦ Προφήτου, Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην. Κ οντάκιον τῶν Ὁσίων πρὸς, Τ οὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους, Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα, Συμεὼν ἰσάγγελον Ϛ Θεοφόρον εὐφημήσωμεν καὶ σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐν πίστει Ϛ ἀγάπη ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἰς τὰς, κβ'. Τ ῆς ἁγίας Μυροφόρου, καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαλινῆς, Ϛ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογ. Ε ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, γ'. καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, γ'. Τ ῆς μὲν Ἁγίας, ἦχος, α'. πρὸς Πανεύφημοι Μάρτυρες. Μ ύρα πρὸς κομίσασα Χῷ, τοῦ δὲ Μάρτυρος, ἦχος, δ'. πρὸς, Ω ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Τ ῇ δυνάμει τῶν λόγων σου δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Πρώτη κατιδοῦσα τὴν Θείαν Ἀνάστασιν. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἐκ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Τ ῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι. Τροπ. ἦχ. α' πρὸς. Τ ὸν τάφον σου Σωτὴρ. Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαλινὴ ἠκολούθης Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν, Ε ἰς τὸν ὄρθρον αἱ συνήθεις στιχολογ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου ἐκ τῶν Ἁγίων, β'. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς, Η Παρθένος σήμερον. Τ ὴν Χῦ Μαθήτριαν. Ε ἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. Ε κ βρέφους ἐγένου, ἐκ νῦν, ἦχος, πλ δ'. Τ ῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν, Ε ὐαγγέλιον ζήτει τῇ γ'. τῆς, δ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ, ἐκ τὰ λοιπὰ εἰς Ὁσίας Γυναῖκας. Κοινωνικόν. Ε ἰς μνημόσυνον αἰών.

Ἰς τὰς, κγ'. Τ ῶν ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου, Ϛ Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Ἀλληλούϊα, ἢ τὸ. Οἱ Μάρτυρές σου Κε'.

Ἰς τὰς κδ'. Τ ῆς ἁγίας Μάρτυρος Χριστίνης, ἐκ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χῦ Παρασκευῆς. Ε σπέρας εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας Χριστίνης, ἦχος, δ'. πρὸς, Ε δωκας σημείωσιν. Θ είαις ἐπιγνώσεσι, δόξα, ἦχος, β'. Ω ς ἀλάβαστρον Μύρου, καὶ νῦν Θκῖον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, β'. Τ ῇ Χριστονύμῳ σου κλήσει, καὶ νῦν θ', Τροπ. Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Ε ἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Ο ἱ Κανόνες τῆς Ἁγίας. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς.

φρός. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Φ ωτοειδὴς περιστεράἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, & φρὸς ὕψος, τῶ Οὐρανῶν κατέπαυσας Χειμῶνα σεμνὴ. ὁθενσε τιμῶ ἔνδοξον ἑορτὴν ἐπιτελοῦμεν, πίστει φροσκυνοῦντες σε τῇ Λειψάνων τιμῇ θήκῃ. ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε, καὶ σώματος. Ε΄τερον τῆς Ὁσίας Παρασκευῆς, ἦχος, πλ.δ΄. φρὸς, Τῇ ὑφρμάχῳ. Τῇ ἀθλη-φόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν, ἀπασράπτει γὰ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, Ϛ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἄφθονον, τοῖς κραυγάζουσι. Χαῖρε Μάρτυς πολύαθλε. Ε΄ις τὰς αἴνους ςιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς Ἁγίας, ἦχος, ά. καὶ νεῦ Θεοτοκίον. Ε΄ις τὸν σίχ. τῆς αἴνων ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχε, δόξα, ἦχος, πλ.ά Τῇ Παρθενικῇ σε θελχθείς, Ϛ νεῦ Θ΄. Ε΄ις τὴν Λειτυργίαν, ζήτει ἡ ἀκολυθία, εἰς Γυναῖκας Ἁγίας, καὶ Μάρτυρας.

Ἰ ς τὰς, κέ. Η΄ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, Μηνὸς τῆς Θεοτόκε, Ϛ μνήμη τῆς Ὁσίων Γυναικῶν Ὀλυμπιάδος, καὶ Εὐφραξίας. Ε΄ σπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ςιχηρὰ φροσόμοια, ἰσῶμεν, σίχ. ς΄. ςιχηρὰ, ἦχος, πλ.ά. φρὸς. Χαίροις ἡ ἱσοπτὴ Χελιδών. Δ υτερεύοντες αὐτὰ, δόξα, & νεῦ ἦχος, πλ.δ΄. Η΄ ἐξ ἀκαρπων λαγόνων. Ε΄ις τὸν σίχ. ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχε, δόξα, ἦχος β΄. τῆς Ἁγίας Εὐφραξίας. Τ ὸν ὄντως ἔρωτα, καὶ νεῦ, ἦχος, πλ. δ΄. Δ εῦτε πᾶσα Κτίσις, Τροπ ἦχος, δ΄. φρὸς, Ταχὺ φροκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα Θεόφρον Ἄννα, διὸ, πρὸς λῆξιν Οὐνοῖ ον ἔνθα εὐφραινομένων κατοικία ἐνδόξως Χαίρουσα νεῦ μετάσης τοῖς τιμῶσισε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν, ἀειμακάρισε. Ε΄ις τὸν ὄρθρον ἡ σωήθης ςιχολογία. Ο΄ι Κανόνες τῆς Ὀκτωήχε, καὶ τῆς Ἁγίων. Ε΄ις δὲ τὸ σίχ. τὰ αἴνων ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχε, δόξα, καὶ νεῦ, ἦχος, πλ.δ΄. Ο΄ἱ ἐξ ἀκαρπων λαγόνων. Ε΄ις τὴν Λειτυργίαν, ζήτει Σεπτεμβρίῳ, ἐννάτῃ. Κ οινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸ Κν΄ ἐκ τῆς Οὐρανῶν.

Ἰ ς τὰς, κς΄. Τ ὸ ἁγίε Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάε, καὶ τῆς συνᾶθλ. Ἀ λληλεία, ἦ τὸ Οἱ Μάρτυρες σε Κύριε.

Ἰ ς τὰς, κ ζ΄. Τ ὸ ἁγίε Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος. Ε΄ σπέρας, μετὰ τὴν σωήθη ςιχολογίαν. Ε΄ις τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ προσόμοια, γ΄ ἦχος, δ΄. πρὸς. Ο΄ ἐξ ὑψίσε κληθεὶς, Ο΄ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ἕτερα ςιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, β΄. Α ναργύρως τὴν χάριν παρέχοις, λέγομεν, Ϛ ἐξ αὐτὰ, γ΄. δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ε΄ξέλαμψε σήμερον, & νεῦ Θεοτοκίον. Ε΄ις τὸ σίχ. ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχε, δόξα, ἦχος, πλ δ΄. Μ ηδὲ κλὴν ἀγαπήσας δυσέβειαν, Ϛ νεῦ, θ΄. Τροπ ἦχος, γ΄. Α΄ θλοφόρε Ἅγιε, Ϛ ἰαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ε΄ις τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ σωήθη ςιχολογ. Α΄ ναγινώσκομεν τὸν βίον τῶ Ἁγίε δώσας, β΄. καὶ τὸ λοιπὸν, εἰς τὸ ζάπεζαν. Ο΄ι Κανόνες τῆς Ὀκτωήχε, Ϛ τῶ Ἁγίε, εἰς ἓξ. Α΄φ ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ ά. Μ ιμητὴς ὑπάρχων τῶ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρὰ τοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε, & Μάρτυς Χειμῶ τῶ Θεῶ, ταῖς δυχαῖς σε τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσες θεράπευσον, ἀπελαύνων τῶ ἀεὶ πολεμίτὰ σκάνδαλα ἐκ τῶ βοώντων πιστῶς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ε΄ις τὰς αἴνους ςιχηρὰ προσόμοια τῶ Ἁγίε, ἦχος, πλ δ΄. πρὸς. Ω΄ τῶ παραδόξε θαύματος. ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, δόξα, ἦχος, δ΄. Σήμερον ἐξέλαμψε, καὶ νεῦ Θεοτοκίον. Ε΄ις τὸν σίχ. ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχε, δόξα, ἦχος, πλ.ά Δεῦτε φιλομάρτυρες, καὶ νεῦ Θεοτοκίον. Ε΄ις τὴν Λειτυργίαν τυπικὰ, & ἀπὸ τῶ Κανόνος, ᾠδὴ γ΄ καὶ ᾠδὴ ς΄. Π ροκείμενον, ἦχος, δ΄. Θ αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ, σίχ Ε΄ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, ὁ Ἀπόσολος πρὸς Τιμόθεον, ζήτει Κυριακῇ, λγ΄. Α΄λληλεία, ἦχος, δ΄. Δ ίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Ε΄υαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ε΄ν τῷ τῷ καιρῷ τῷ τῷ, ἔφη ὁ Κ΄, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ζήτει Σαββάτῳ, γ΄. τῶ Πάσχα. Κ οινωνικὸν. Ε΄ις μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰ ς τὰς, κή. Τ ῶν ἁγίων Ἀποσόλων, & Διακόνων Προχόρε, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ, Τροπ. ποσολοι Ἅγιοι. Τῆς δὲ Λιτυργίας ἡ ἀκολυθία ζήτει εἰς Ἀποσόλες.

Ἰ ς τὰς, κ ϑ΄. Τ ὸ ἁγίε Μάρτυρος Καλλινίκε. Τροπάριον. Ο΄ Μάρτυς σε Κύριε. Κοντάκιον πρὸς, Τὰ ἄνω ζήτει. Τὰ ἄνω τερπνὰ ἀξίως νεῦ πεπλήρωσαι, Χειμῶ γὰ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος τῶ πυρὸς Καλλίνικε διέβυσε Ἀνδείως κατετόλμησας, ᾧ, καὶ νεῦ παεισάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑφ΄ πάντων ἡμῶν. Α΄ ναγινώσκεται, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ Μαρτύριον αὐτῦ.

Ἰ ς τὰς, λ΄. Τ ῶν ἁγίων Ἀποσόλων, Σίλα, καὶ Σιλβανῦ, καὶ τῆς συνᾶθλ αὐτοῖς. Τροπ. Α΄ πόσολοι Ἅγιοι.

Ἰ ς τὰς, λά. Τ ὸ ἁγίε, Ϛ Δικαίε Εὐδοκίμε, καὶ Προεόρτια τῶ τιμίε, Ϛ ζωοποιῦ Σταυρῦ. Ε΄ις τὸ λυχνικὸν, ἡ σωήθης ςιχολογ Ε΄ις τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν, σίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ προσόμοια τῶ Σταυρῦ, γ΄. καὶ τῶ Ὁσίε, γ΄. Τ ῶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

μὲν Σταυρῶ, ἦχος α΄. πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Σύμπασα φύσις Ἀνθρώπων. Τοῦ δὲ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτὸς, πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Μακαριώτατον τέλος, δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος α΄. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν πολιτείαν σου, καὶ νῦν, ἦχος α΄. Σήμερον ὡς ἀληθῶς. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄. Σύμου σκέπη κραταιᾶ, Τροπάριον, ἦχος δ΄. πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε. Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς Οὐρανίους σκηνὰς, τηρεῖ, καὶ μετὰ θάνατον, ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμα σου Ἅγιε, σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, Μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα, διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς, δόξα, Ὁ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ὁ ἀναγινώσκομεν ἐκτοῦ βίου τοῦ Ἁγίου. Τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὴν Τράπεζαν. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἡ σεπτὴ σου σήμερον ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ Λάρνακι τῶν ἱερῶν σου Λειψάνων, πάντες ὁμοῦ οἱ προσιόντες, καὶ προσκυνοῦντες, ἅπασαν Δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων λυτροῦνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. β΄. Τῶν Προφητῶν Αἰφωναί. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἡ ἀκολουθία κοινή.

Τέλος τοῦ τύπου, τοῦ Μηνὸς Ἰουλίου.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ Μηνὸς Αὐγούστου.
Κεφάλαιον, κ΄.

Μὴν Αὐγούστος ἔχων ἡμέρας, λ΄. ἡ Ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄. καὶ ἡ Νὺξ ὥρας, ια΄.

Εἰς τὴν, α΄. Ἡ Πρόοδος τῶν τιμίων ξύλων, τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν, Ἐλεαζάρου.

Πρὸ τοῦ σημᾶναι, μετακομίζεται τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου, καθὼς ἐν τῇ ιδ΄. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ἀναγέγραπται. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων, γ΄. καὶ τοῦ μὲν Σταυροῦ, ἦχος δ΄. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ὡς κοινὸν φυλακτήριον. Τῶν δὲ Ἁγίων, ἦχος α΄. πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς. Τοῦ νόμου τὸν ὄροφρον ἑπτὰ, δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος πλ. δ΄. Ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Κυ, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου, Τροπάριον, ἦχος α΄. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα, δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾧ ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ μετάφρασις τῶν Ἁγίων. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ, εἰς ς΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον, ἦχος β΄. πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἑπτάριθμοι, καὶ Θείου φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθαι, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, ἦχος δ΄. Δευτεροῦντες τὸ, α΄. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, δόξα, ἦχος δ΄. Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων, καὶ νῦν ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁ συμμαχήσας Κύριε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ὅτε ἀπαρξώμεθα τῆς Δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν. Εἶθ' οὕτως λαμβάνει αὐτὸν ἐπὶ δίσκου ἐπὶ τῆς Κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξέρχεται ἐκτοῦ ἀριστεροῦ βήματος. Προπορευομένων αὐτοῦ Λαμπάδων δύο, καὶ θυμιατοῦ, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς Βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεὺς. Σοφία ὀρθὴ, Ὁ ἀρχόμεθα τοῦ Τροπαρίου. Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου, καὶ εἰσοδεύει ὁ ἱερεὺς φέρων τὸ τίμιον Ξύλον, μέσον τοῦ ναοῦ. Κακεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ Τετραποδίου. Τίθησιν αὐτῷ ἐπάνω, καὶ εὐθέως ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ, πρὸς, Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην, καὶ μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν ὁ ἱερεὺς. Ἀποτίθησι τὸ τίμιον ξύλον ἐν τῷ δίσκῳ, καὶ εὐθέως λέγομεν. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα, καὶ τὸν Ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν, καὶ ἄρχεται προσκυνεῖν ὁ προεστὼς, καὶ ὁ ἱερεὺς. Ψάλλοντες, καὶ ποιοῦντες μετανοίας γ΄. κατ' ἐνώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι. Ψάλλουσιν μετάνοιαν ὁμοῦ. Εἶθ' οὕτως εἰς τοὺς Χορούς, δεξιᾶ, καὶ ἀριστερᾶ. Εἶτα εἰσέρ-

εισέρχονται οἱ ἀδελφοὶ δύο δύο προσκυνοῦντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἵσταται δὲ ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν πλησίον. Κρατῶν τὸ Ἁγίασμα, Ὁ κλάδων Βασιλικὼν, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν. Ἁγιάζων τοὺς ἀδελφοὺς ἐκ τοῦ Ἁγίασματος, Ὁ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ. Ψάλλομεν δὲ στιχηρὰ, ἦχος, β'. Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν, καὶ πάλιν. Τὸν Σταυρόν σου, προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἐκ τρίτου, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ. Εἶτα διέρχεται ὁ τίμιος Σταυρὸς μετὰ λιτῆς περὶ τὰ ἐντὸς τῆς μονῆς, ἤγουν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον. Εἰς τὸ Οἰνοχοεῖον, Ὁ εἰς τὴν τράπεζαν. Εἰς τὸ Κελλάριον. Εἰς τὰ ὁρία, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Κελλίοις τῶν ἀδελφῶν, Ὁ ὑποστρεφόντων ἡμῶν. Γίνεται τελεῖα ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἡ ἀκολουθία Σταυρώσιμος. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ Ἀποκομίζεται πάλιν τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ, διὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τῶν λοιπῶν ὡς δεδήλωται.

Ἰς τὰς, β'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου Λειψάνου, τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου, Στέφανου. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία, εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, γ'. καὶ ἕτερα ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου, γ'. ἦχος, β'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν, καὶ νῦν Θκτίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε, καὶ νῦν Θκτίον. Τροπ. ἦχος, δ'. πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε. Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὺ κορυφὴ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρώταθλε, σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ Γῆς ὑπὸ τοῦ Οὐρανίου Γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ Γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης Στέφανον ἀνεδήσω ἐν Οὐρανοῖς, Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ πρώταθλος. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, δόξα, ἦχος, δ'. Στέφανος ἡ καλὴ ἀπαρχὴ, Ὁ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον, ἦχος, β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ζήτει τῇ β'. τῆς γ'. ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ἄνθρωπος τίς ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, ζήτει τῇ ς'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν.

Ἰς τὰς, γ'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου. Ἀλληλούϊα, ἤ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰς τὰς, δ'. Τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Ὁ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας, Τροπάριον, τῶν Ἁγίων, πρὸς τὸ, ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως. Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους, δωρεὰς εἰληφότες, κατὰ φθορὰς διέμειναν, τεθνήξαντες ἐκτὸς, ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν, οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Ἰς τὰς, ε'. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Εὐσυγνίου. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, Ὁ τὰ μὲν τῶν Προεορτίων ἦχος δ'. πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν. Δεῦτε συνανέλθομεν, δόξα ἦχος πλ. β'. Δεῦτε ἀναβῶμεν, εἰς τὸ Ὄρος Κυρίου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Τῆς παναγίας ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως, στίχ. Θαβὼρ, Ὁ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου, στίχ. Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ σοί ἐστιν ἡ Γῆ, δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς, Τροπάριον ἦχος δ'. πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε. Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ, καὶ βοήσωμεν, ἔφθασεν ἡ ἡμέρα, τῆς ἐνθέου Εὐφροσύνης, ἄνεισιν εἰς τὸ Ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης ἀκολουθία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιος ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ Τριώδιον. Ὅτε δὲ ψάλλεται τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνεται ἡ Ὀκτώηχος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἦχος πλ. α'. Νόμου, καὶ Προφητῶν σε Χριστέ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσει γενέσθαι ἡ Μεταμόρφωσις ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, οὔτε δὲ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν λέγομεν ἢ, τῆς Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς, Ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς.

Ἰς τὰς, ς'. Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν

τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ'. Δεῦτε, καὶ ἡμεῖς καλὴν, δόξα καὶ νῦν, ἦχος, β'. Ὁ φωτίσου ἅπα. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ἥλιος ἐκ γαστρὸς Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος, δ'. ἱστῶμεν, στίχ ή. Δευτεροῦντες αὐτὰ, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'. Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν. Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα, τὸ μὲν ά. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς Μωσῆν. Τὸ δὲ δεύτερον. Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ τὸ δὲ γ'. Βασιλειῶν τρίτης. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλίου εἰς Βηρσαβεὲ Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιόμελ. ἦχος β'. Ὁ φωτίσου ἅπασαν, ἦχος, β'. Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ, ἦχος, β'. τὸ προήλιον Σέλας Χριστὸς, δόξα, ἦχος, πλ. ά. Δεῦτε ἀναβοῶμεν εἰς τὸ Ὄρος Κυρίου, Ϛ νῦν, ἦχος, πλ. ά. Νόμου, καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος, ά. Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ σοὶ ἔστιν ἡ Γῆ, ἦχος, ά. Τὴν σὴν τοῦ Μονογενοῦς, στίχ Θαβὼρ, καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἦχος, ά. Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Πέτρω, καὶ Ἰωάννῃ, καὶ Ἰακώβῳ, Τροπάριον, ἦχος, βαρὺς λέγεται ἐκ τρίτου Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστὲ ὁ Θεὸς, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο, λάμψοι, καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ Φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα, δόξασοι, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, Ϛ ἀνάγνωσις, ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων τῆς ἑορτῆς. ζήτει, καὶ εἰς τὸ β'. Βιβλίον τοῦ κατὰ Ματθαῖον, λόγον, ν ϛ'. Ϛ ν ζ'. Τὸν ἑξάψαλμον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ά ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον, ἦχος, δ'. Θωβὼρ, καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματι σου, στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοὶ, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Πεντηκοστὸς. Κανόνες, β'. ὁ ἦχος, δ'. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ή. καὶ ὁ πλ. δ'. τὰ Τροπ. εἰς ϛ'. ἦχος, δ'. Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσὶ, καὶ ὁ ἕτερος Κανὼν, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Τὴν γὰρ διοδεύσας. Μωσῆς ἐν Θαλάσσῃ προφητικῶς. Καταβασία Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, βαρὺς Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου Χε ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. Εἰς τὴν, θ'. δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐξαποστειλάριον λέγεται ἐκ τρίτου. Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ ἱστῶμεν, στίχ. δ'. ἦχος, δ'. δευτεροῦντες, τὸ ἓν πρὸς, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, καὶ τοῦ πάθους, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς τὸν Πέτρον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, Ϛ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴ ϛ. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κε, στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχήμου τὸν Κν, ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοὶ σπουδάσατε Βεβαίαν ὑμῶν. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ'. Σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοὶ, στίχ. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον. Κοινωνικὸν, ἦχος, γ'. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κε πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασώμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Λεῖ εἰδέναι ὅτι, παράδοσιν ἔχομεν, ἐκ τῶν Ἁγίων Πατέρων, κατὰ τὴν σωτήριον ταύτην ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως, ἐσθίειν Σταφύλας τὴν εὐλογείαν πρότερον παρὰ τοῦ ἱερέως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεχομένας. Ὁ δέ γε φοραθησόμενος τῶν ἀδελφῶν πρὸ τῆς τοιαύτης ὥρας σταφυλὴν ἐσθίων, τῆς παρακοῆς ἐντεῦθεν ἕξει τὸ ἐπιτίμιον, καὶ οὐκ ἀπογεύεται σταφυλῆς, παρόλον τὸν Αὔγουστον Μῆναν, ὡς ὁ ἐν τῷ λαῷ θερμοὺς παραβὰς, ὡς ἂν οὕτω μάθοι ἐνασμενίζειν αὐτοῖς. Ἡ αὐτὴ δὲ παρατήρησις, κρατήσει πάντως, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς ἀμπελῶνας Μοναχοὺς. Σταφύλας δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης μετὰ τὴν ἑορτὴν, τρίτον τῆς Ἑβδομάδος, ὀφείλουσιν προτίζεσθαι, καὶ τρίτον ταύτας ἐσθίεσθαι παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ γίνεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν Σύκων, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ πωρῶν κατὰ τοὺς καιροὺς δηλονότι τούτων. Ταῦτα δὲ λέγομεν, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ συκυηλάτων, χορηγουμένων, ἐσθίειν γὰρ ταῦτα ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν καθ' ἑκάστην συγχωροῦμεν τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὰς, ζ'. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος, Δομετίου. Ἑσπέρας οὐ στιχολογοῦμεν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν, στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, καὶ τοῦ Ἁγίου, γ'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλαγίου β'. Προτυπὼν τὴν Ἀνάστασιν. Εἴσοδος, Προκείμενον, ἦχος, βαρὺς. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, στίχ. ά. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ, στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν στίχ. γ'. Τί σοι ἔστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν στίχον προσόμοια τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὰς, η'. Τοῦ ἁγίου Αἱμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὰς, θ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία. Τροπάριον, Ἀπόστολε, Ἅγιε, τὸ Κοντάκιον, ἦχος δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον. Φωταυγὴς ὡς ἥλιος εἰς πάντα Κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυματοφόρε Ματθία Ἀπόστολε. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁμοίως.

Εἰς τὰς, ι'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὔπλου. Ἡ ἀκολουθία ὁμοίως.

Εἰς τὰς, ια'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Ὁ Ἀρχιδιακόνου, Λαυρεντίου. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς. Τροπ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, τὸ Κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς Τὰ ἄνω ζητῶν. Πυρὶ Θεϊκῷ φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, Ἀθλητῶν ἐδραίωμα Θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε. Ὃ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς, οὐδέν με χωρήσει τῆς ἀγάπης Χῦ.

Εἰς τὰς, ιβ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου, καὶ Ἀνικήτου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται, ὃ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ Μαξίμου. Τροπάριον. Οἱ Μαρτυρέσσου Κύριε καὶ τὸ. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ. Κοντάκιον, πρὸς, Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον. Τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ μάχε Θεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια, καὶ λαμπρότης, λύρα Ὀργανον τῆς εὐσεβείας, τῶν Μοναστῶν τὸ θεῖον, καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τὰς, ιγ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου ἀκολουθία, ψάλλεται, εἰς τὰς, ιβ' ὡς ἄνωθεν εἴρηται.

Εἰς τὰς, ιδ'. Προεορτία τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ μνήμη Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου. Ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἐν Κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ὃ τοῦ Προφήτου, γ'. δόξα, ὃ νῦν Θεοτοκίον. Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψιλωτέρα ὑπάρχουσα, Τροπάριον, ἦχος, δ'. πρὸς Ταχὺ προκατάλαβε. Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, Ὁ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως, ἣν ὕμνοις ἀεὶ ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἷς. Ὁ Προεόρτιος, Ὁ τοῦ Προφήτου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, καὶ νῦν ἦχος, γ'. εὖτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς Γῆς.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ ἑορτὴ αὕτη, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα.

Εἰς τὰς, ιε'. Ἡ κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ὁ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχ. δ' στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'. πρὸς, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Ἡ τὴν ζωὴν Θεοτόκε συλλαβοῦσα. δευτεροῦντες ἐν δόξα, ὃ νῦν ἦχος, πλ. β'. Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν. Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, β' δόξα, καὶ νῦν ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἡ πανάμωμος Μήτηρ. Εἰς δὲ τὸ μέγα ἑσπερινὸν. Ἐπιτελοῦμεν ἀγρυπνίαν ἐν ᾗ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀντίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς ἦχον, πλ. δ'. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α' πρὸς. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς. Ποιοῦντες αὐτὰ, εἰς η'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Θεαρχίῳ νεύματι, Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ὃ τὰ Ἀναγνώσματα, γ'. Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιόμελα, ἦχος, α'. Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις, ἦχος βαρὺς. Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἦχος β'. Ἡ πανάμωμος νύμφη, ἦχος γ'. Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς Γῆς Δόξα, ἦχος πλ. α'. Δεῦτε φιλεόρτον τὸ σύστημα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἰδιόμελ ἦχος, δ'. Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, στίχ. Ἀνάσηθι Κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ἦχος δ'. Δαυιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ. στίχ β'. Ὤμοσε Κς τῶν Δαβὶδ, ἦχος δ'. Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε παρθένε Τροπάρ. ἦχος α'. Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον οὐ κατέλιπες. Θεοτόκε μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκθανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δέγεται ἐκτρίτου. Εἶθ' οὕτως ἡ εὐλογησις τῶν Ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων. Καὶ ἀναγνώσκεται εἰς τὴν μετάφρασιν, ὁ βίος τῆς Θεοτόκου. Καὶ μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, ἡ συνήθης, στίχολ. καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α', ἀντίφωνον, τοῦ δ'. ἦχου. προηείμενον, ἦχος δ'. Μνησθήσωμαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ, στίχ. Ἄκουσον θυγατερ, Ὅδε, Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα

σα Μαριάμ, ὁ Πεντηκοστός. Κανόνες, β'. τοῦ κύρ Κοσμᾶ, καὶ τοῦ κύρ Ἰωάννου. Ὁ πρῶτος, ἦχος, α'. καὶ ὁ δεύτερος, ἦχος, δ'. καὶ ψάλλομεν τοὺς εἱρμοὺς ἐκδευτέρου, καὶ τῶν δύο, Ϛ τεταρτοῦμεν τὰ Τροπ. ἔσχατον δὲ οἱ δύο Χοροὶ τοὺς εἱρμοὺς πρὸς μίαν. Ο ὐνά. Κανὼν, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. καὶ ὁ ἕτερος, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. Α έγονται γὰρ τῶν ἀμφωτέρων οἱ εἱρμοὶ, ἄνευ στίχ. Ἀπὸ, γ'. ᾠδῆς τὴν ὑπακοὴν. Μ ακαρίζομεν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Ϛ ἀνάγνωσις. Α' φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, β'. Τ ὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπαρθένον. Ε ἰς τὴν ἐννάτην ᾠδὴν δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Ε ξαποστειλάριον. Α' πόστολοι ἐκ περάτων, ἐκ τρίτου. Ε ἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ. ἱστῶμεν στίχ. δ'. πρὸς, Ω' ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσεισου, δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'. Τ ῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει. Δ οξολογία μεγάλη Ϛ ἀπόλυσις. Δ ίδοται δὲ καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ. Ε κ τῶν δύο Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. καὶ τὰ λοιπά.

Ο Ἰς τὰς, ιϛ'. Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος, Διομήδους, καὶ Η' ἐξ ἐδέσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, Ϛ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου. καὶ εἰ ἐστὶν ἀκολουθία συμψάλλεται μετὰ τῆς ἑορτῆς. Ε' σπέρας οὐ στιχολογοῦμεν. Τ ίνεται δὲ ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Τροπ. τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, ἦχος, β'. Τ ὴν ἄχραντον εἰκόνασου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χε ὁ Θεὸς, βουλήσει γὰρ εὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμεν σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον. Α' ναγινώσκεται δὲ καὶ ὁ ἐπ' αὐτῇ Λόγος.

Ε ἰς τὰς, ιζ'. Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος Μύρωνος. Η' ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ε ἰς τὰς, ιη'. Τ ῶν ἁγίων μαρτύρων Φλώρου, καὶ Λαύρου. Η' ἀκολουθία ὁμοίως.

Ε ἰς τὰς, ιθ'. Τ οῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν. Η' ἀκολουθία, ὁμοίως.

Ι ς τὰς, κ'. Τ οῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ. τὰ τῆς ἑορτῆς ὁμοίως. Τροπ. τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε.

Ε ἰς τὰς, κα'. Τ οῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Βάσσης. Τροπάριον. Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ ἡ ἀκολουθία ὁμοίως τῆς ἑορτῆς.

Ε ἰς τὰς, κβ'. Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμψάλλεται, καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λούπου, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ο ἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁμοίως.

Ε ἰς τὰς, κγ'. Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος, Λούπου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ὁ δὲ ἅγιος Λούπος, προεψάλθη, τῇ, κβ'.

Ε ἰς τὰς, κδ'. Τ οῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Τροπ. ἦχος, δ'. καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος.

Ι ς τὰς, κε'. Η' ἐπάνωδος τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Τροπάριον, ἦχος, γ'. Α' πόστολοι Ἅγιοι, τὸ Κοντάκιον, ἦχος βαρὺς πρὸς. Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῦ Παύλου δειχθεὶς συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος μυστολέκτα Τίτε ἀοίδιμε. διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον, ἦχος, πλαγίου δ'. Ε ἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, στίχ. Ο ἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τῖτον Ἐπιστολῆς Παύλου. Π αῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ, Α' λληλούϊα Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ε ἶπεν ὁ Κύριος, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου. Κ οινωνικὸν. Ε ἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν.

Ι ς τὰς, κϛ'. Τ ῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ, καὶ Ναταλίας. Τροπ. Ο ἱ Μάρτυρές σου Κε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ι ς τὰς, κζ'. Τ οῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ποιμένος. Η' ἀκολουθία ὡς συνήθες, δόξα, ἦχος, πλαγίου δ'. Τ ῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, πλαγ. δ'. Τ αῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Ε ἰς τὸν ὄρθρον τὰς ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα, ἦχος, πλαγίου β'. Ο σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου.

Ι ς τὰς, κη'. Τ οῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, Τροπάριον, ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ι ς τὰς, κθ'. Η' ἀποτομὴ τῆς Τιμίας κεφαλῆς.

τοῦ

τȣ̃ Τιμίȣ ἐνδόξȣ Προφήτȣ Προδρόμȣ, καὶ Βαπτι-
στȣ̃ Ἰωάννȣ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια, εἰς στίχ. δ'. ἦχος δ'. πρὸς, Ὁ
ἐξ ὑψίστȣ κληθεὶς. Ὁ παλαιὰς καὶ καινῆς Θεῖος
μεσίτης, δόξα, ἦχος δ'. Τὸν Προφήτην, καὶ Μάρτυ-
ρα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προ-
σόμοια, ἦχος πλ. δ'. Πρόδρομε τȣ̃ Σωτῆρος, καὶ νῦν
Θεοτοκίον. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ἐν τῇ ἀγρυ-
πνίᾳ στιχολογȣ̃μεν τὸ α'. ἀντίφωνον, ἤγουν τὸ
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ ἰδιό-
μελ ἦχος πλ. β'. ἱστῶμεν ὄνυ στίχ. ἡ. Γενεθλίων τε-
λȣμένων, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει-
σε. Εἴσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, γ'.
Ἐγίνεται ἡ λιτὴ, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς ἀνόμου
πράξεως, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ἄσατε λαοιτῇ Μυτῇ.
Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ ἦχος β'. Τῆς μετανοίας
ὁ Κῆρυξ, στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Διὰ τὸν
νόμον Κυρίȣ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Ὁ ἐκ-
προφήτȣ Προφήθης, δόξα ἦχος πλ. δ'. Πρόδρομε
τȣ̃ Σωτῆρος, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς, Τρο-
πάριον, ἦχος β'. Μνήμη δικαίȣ μετ' ἐγκωμίων,
τὸ Τροπάριον τȣ̃ Ἁγίȣ δὶς, Ἐ τὸ Θεοτόκε Παρ-
θένε ἅπαξ, Ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, Ἐ ἀνάγνω-
σις. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. Ἐ ὁ Πο-
λυέλεος. Εἰς δὲ τὰ καθίσματα τȣ̃ Ἁγίȣ Ἐ εἰς τὸν
Πολυέλεον, κάθισμα τȣ̃ Ἁγίȣ. Ἀναγινώσκομεν
καὶ τὸ ὑπόμνημα τȣ̃ Ἁγίȣ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'.
ἀντίφωνον τȣ̃ δ'. ἤχȣ, Προκείμενον, ἦχος δ'. Τίμιος
ἐναντίον Κυρίȣ ὁ θάνατος, στίχ. Τί ἀνταποδώ-
σωμεν τῷ Κυρίῳ, τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον
κατὰ Ματθαῖον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἤκȣσεν Ἡρώδης
ὁ Τετράρχης, ζήτει τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος τȣ̃
Ματθαίȣ. ὁ Πεντηκοστος, Κανόνες β'. ἦχος πλ. δ'.
πρὸς, Ἁρματηλάτην, ὁ δὲ ἕτερος πρὸς, Ὑγρὰν
διοδεύσας, ἀμφότεροι τȣ̃ Προδρόμȣ. Εἰ δὲ ἔστι
Κυριακὴ, προηγȣ̃νται τὰ Ἀναστάσιμα. Καταβα-
σία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, Κανὼν, α'. μετὰ τῶν
εἱρμῶν εἰς ἡ. τȣ̃ δὲ ἑτέρȣ, τὰ Τροπάρια, εἰς ς'.
Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. α'. Ἡ τȣ̃ Προδρό-
μȣ ἔνδοξος ἀποτομὴ. Εἰς τȣ̀ς αἴνȣς στιχηρὰ προ-
σόμοια τȣ̃ Ἁγίȣ, ἦχος πλ. δ'. πρὸς. Ὦ τȣ̃ παρα-
δόξȣ θαύματος. Ὦ τῆς Ἡρώδȣ πωρώσεως, δόξα
ἦχος πλ. β'. Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, καὶ νῦν Θεο-
τοκίον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδο-
ται καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτȣρ-
γίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. Ἐ ᾠδὴ ς'.
Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος,
στίχ. Εἰσάκȣσον ὁ Θεὸς φωνῆς μȣ, ὁ Ἀπόστολος.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, ὡς ἐπληρȣ́τω ὁ Ἰωάννης, Ἀλληλȣ́ϊα, ἦχος δ'.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, στίχ. Πεφητευμένος ἐν

τῷ οἴκῳ Κυρίȣ. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον, Τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, ἤκȣσεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς, Κοινωνικὸν.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Ἐ γίνεται παράκλησις
τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη. Τυρὸν δὲ, ἢ Ὠὰ, ἢ Ἰχ-
θὺν ȣ̓κ ἐσθίωμεν.

Εἰς τὰς, λ'. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Πατριαρ-
χῶν Κωνσταντινȣπόλεως, Ἀλεξάνδρȣ, Ἰωάννȣ, καὶ
Παύλȣ τȣ̃ Νέȣ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ȣ̓ γίνεται στιχο-
λογ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ τȣ̃ Προδρόμȣ, ἰδιόμ. γ'. ἦχος
πλ. β'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. δόξα, ἦχος πλ. β'. Πάλιν
Ἡρωδιὰς μαίνεται, Ἐ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ.
τῆς Ὀκτωήχȣ, δόξα, ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον,
καὶ νῦν Θκῖον, Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'. Ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὰς, λα'. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκȣ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ
προσόμοια, ἦχος δ'. πρὸς. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυ-
σιν. Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, δόξα, καὶ νῦν
ἦχος β'. Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον. Εἰς τὸν στίχ.
τῆς Ὀκτωήχȣ. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Φρέναν κα-
θαραντες καὶ νȣ̃ν, Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'. Θεοτόκε
ἀειπάρθενε τῶν ἀνῶν ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην
τȣ̃ ἀχράντȣ σȣ σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σȣ
περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σȣ ἄφ-
θαρτα διαμείναντα, ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτο-
μεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωπȣ̃μένσε, εἰρήνην τῇ
πολιτείᾳ σȣ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
χȣ Ἐ τῆς Θεοτόκȣ, εἰς ς'. ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ἁρμα-
τηλάτην Φαραὼ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος
β'. πρὸς, Τὴν ἐν Πρεσβείαις. Τὴν Θεοδόχον γαστέ-
ρα σȣ Θκε', περιλαβȣ̃σα ἡ Ζώνη σȣ ἡ τιμία, κρά-
τος τῇ πολιτείᾳ σȣ ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς
ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέλειπτος, ἡ μόνη τεκȣ̃σα
Ἀειπάρθενος. Εἰς τȣ̀ς αἴνȣς στιχηρὰ, ἦχος πλ. β'.
Ὑπέρλαμπρον ὡς στέφανον, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος
β'. Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς
Ὀκτωήχȣ, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Φρέναν καθά-
ραντες Ἐ νȣ̃ν, ζήτει τὸ ἰδιόμελ. καὶ Τροπάριον, εἰς
τὰς β'. τȣ̃ Ἰȣλίȣ Μηνὸς. Ὡσαύτως καὶ τὴν ἀκο-
λȣθίαν τῆς Λειτουργίας.

Τέλος τȣ̃ τύπȣ, τȣ̃ Μηνὸς Αὐγȣ́στος.
Καὶ τῶν λοιπῶν.

Διάταξις τοῦ τύπου τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι τοῦ Τριωδίου.
Κεφάλαιον, κζ'.

Τῇ Κυριακῇ ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ Θεῖον, καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου. Ἑσπέρας ἤγουν ὀψὲ Σαββάτου ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν στιχολογοῦμεν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὸ α' καθίσ' ὅλον τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ ἀνατολικὰ, δ'. καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελ. β'. δευτεροῦντες, τὸ ἓν, ἦχος, α'. Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς ἀδελφοί. Φαρισαῖος, κενοδοξίᾳ νικόμενος, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Παντοκράτωρ Κε', καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς ὡς συνήθες. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ. τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ στίχ, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον, δόξα, ἦχος, πλ. α'. Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ νῦν τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ναὸς καὶ πυλὴ ὑπάρχεις. Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε, λέγων ἐκ τρίτου, καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις, καὶ ἀνάγνωσις μεγάλη.

Ἰστέον, ὅτι τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος Ὁσίου ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, εἰ μήπου τύχῃ Ἁγίου μεγάλου μνήμη. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Θεὸς Κύριος, Εἰς τὸν ἦχον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον ἐκ δευτέρου. Τὸ δὲ, θ'. ἅπαξ, ἡ συνήθης στιχολογ. Τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν τοῦ ὕφους. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασά. Ὁ Πεντηκοστὸς, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, καὶ νῦν, θ' ὅμοιον. Τῆς σωτηρίας, εὔθυνόν μοι. Εἶτα ἦχος πλ. δ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι. Οἱ Κανόνες οἱ Ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Θκοῦ, Εἶτα τοῦ Τριωδίου, εἰς, στ' ἦχ. πλ. β'. πρὸς. Ὡς ἐν ἠπήρῳ πεζεύσας, Παραβολαῖς ἐμβιβάζων. Ἀπὸ, γ. ᾠδὴς, καθίσμ. ἦχ. δ' πρὸς Ταχὺ προκατάλαβε. Τὰ πείνωσις ὕψωσε, δόξα ἕτερον ὅμοιον. Τὰ πείνωσις ὕψωσε πάλαι Τελώνην, καὶ νῦν θ'. ὅμοιον. Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ ἦχος, δ'. πρὸς Ἐπεφάνης σήμερον. Φαρισαίου φύγωμεν, καὶ ἕτερον Κοντάκιον εἰβουλεῖ, ἦχος, γ'. πρὸς. Ἡ Παρθένος σήμερον. Στεναγμοὺς προσοίσωμεν. Μετὰ τὴν ἐννάτην Ἐξαποστειλάριον τὸ ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον, Εἶτα τοῦ Τριωδίου πρὸς. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ὑψηγορίαν φύγωμεν, ἕτερον. Ὁ ποιητὴς τῆς Κτίσεως. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, ε'. καὶ τοῦ Τριωδίου, ἰδιόμελ. δ'. Τοὺς δύο πρώτους, καὶ τοὺς δύο τρίτους. Λέγοντες, καὶ τοὺς συνήθεις ἀναστασίμους στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ ἦχος, α'. Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς. Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ νικόμενος, στίχ. Ἀνάστηθι Κε' ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, ἦχος γ'. Τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου, στίχ. Ἐξομολογησομαίσοι. Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγάλαυχον, δόξα ἦχος, πλ. δ'. Ταῖς ἐξέργων καυχήσεσι, καὶ νῦν. Τὴν περευλογημένη ὑπάρχης. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ Ἑωθινὸν ἰδιόμελ στιχηρ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ, ι α'. Ἑωθινὰ στιχηρὰ τῶν Εὐαγγελίων, ἀπὸ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καὶ μέχρι τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ ὄρθρου ψάλλονται, εἰς τὸ, δόξα, καὶ νῦν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς, ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν, μετὰ τὴν ἐν τῷ Νάρθηκι ἀπόλυσιν τῆς λιτῆς, τὰς κατηχήσεις τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ στουδίτου, καὶ εἰ μὲν ἐνδημεῖ ὁ Καθηγούμενος, ἀναγινώσκονται παρ' αὐτοῦ. Εἰ δ' ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἱσταμένων, καὶ ἀκροωμένων τῶν ἀδελφῶν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, Προκείμενον τοῦ δρόμου τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν Ἀπόστολον, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον, β'. Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάσμου τῇ διδασκαλίᾳ. Ἀλληλουϊάριον τοῦ ὕφους. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ Ἱερὸν. Τέλος, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κν' ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ Ἑβδομάδι νηστεύουσιν οἱ τρισκατάρατοι Ἁρμένιοι τὴν βδελυρὰν αὐτῶν νηστείαν τὴν λεγομένην τοῦ Ἀρτζιβουρίου. Ἡμεῖς δὲ καθ' ἑκάστην ἐσθίομεν τυρὸν, καὶ ᾠὰ, ἀνατρέποντες τὸ ἐκείνων Δόγμα τῆς τοιαύτης αἱρέσεως.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀσώτου.
Κεφάλαιον, κη'.

Τῇ Κυριακῇ ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ Θεῖον, καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ. Τῷ

Σαβ-

Σαββάτῳ ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι'. Ὃ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικὰ, γ'. Ἐκ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελ. δύο, τοὺς πρώτους ἤχους δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος, α'. Εἰς ἀναμάρτητον Χώραν. Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοὶ τοῦ Μυστηρίου τὴν δύναμιν, δόξα, ἦχ. β'. Ὦ πόσων ἀγαθῶν, ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησας ἐκ νυῦ Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν, Εἰς τὴν λιτὴν ὡς σύνηθες, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ἀπὸ στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, Ὃ τὰ κατὰ ἀλφάβητον, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Ὁ ποιητὴς Ὃ λυτρωτήσμου. Ἀπολυτίκιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε ἐκ τρίτου, Ὃ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπάριον τῆς Ὀκτωήχου τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος, Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν. Εἶτα δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τῆς μετανοίας ἀνοιξόνμοι, καὶ νυῦ ὅμοιον, Τῆς σωτηρίας εὐθυνόνμοι τρίβους. Εἶτα ἦχος, πλ. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. Οἱ Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι, ἐκ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς στ'. Τοῦ δὲ Μηναίου τὴν ἀκολουθίαν ψάλλομεν εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ὁ Κανὼν ἦχος, β'. πρὸς. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν. Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μετανοοῦντα δέξαι. Καταβασία δὲ λέγομεν τοὺς εἱρμοὺς τοῦ Κανόνος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς καθίσμ. ὅπερ λέγομεν ἐκ δευτέρου ἦχος, α'. πρὸς. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Ἀγκάλας πατρικὰς, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νυῦ Θεοτοκίον ὅμοιον. Ἀνύμφευτε ἁγνὴ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, γ'. πρὸς. Ἡ Παρθένος. Τῆς πρῶας δόξης σου, μετὰ τὴν θ'. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὀκτωήχου, Εἶτα τοῦ Τριωδίου πρὸς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Τὸν πλοῦτον ὅνμοι δέδωκαι, καὶ ἄλλο ὅμοιον. Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον σου, καὶ ἕτερον Θεοτοκίον. Ἁγίᾳ Μητροπάρθενε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ ἀνατολικὸν, ἓν, καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελ. στιχηρὰ γ'. τὴν ἦχον, β'. καὶ ἦχον, δ'. ἐκ ἦχον, πλ. δ'. λέγομεν δὲ, καὶ τοὺς συνήθης στίχ. ἦχος, β'. Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν, στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἦχος, δ'. Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ἦχος, πλ. δ'. Δαπανήσας ἀσώτως, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πάτερ ἀγαθὲ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σου, ἐκ νυῦ. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ἐκ ἡ συνήθης λιτὴ ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ Ἑωθινὸν ἰδιόμελ. καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ κατηχήσεις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς Κορινθίους πρώτης. Ἀδελφοὶ πάνταμοι ἔξεστιν. Ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ἄνθρωπός τις εἶχε δύο Υἱοὺς. Τέλος, καὶ ἀπολωλὸς ἦν, ἐκ εὑρέθη. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Λεῖ δὲ γινώσκειν. ὅτι τῇ Ἑβδομάδι τῆς Ἀποκρέου, Ἀλληλούϊα, οὐ ψάλλομεν. Ἐκκόπτομεν δὲ, καὶ τὸ ἓν κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν ἑσπερινὸν. Ὡσαύτως ποιοῦμεν, καὶ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. ἄνευ τῆς δ'. καὶ τῆς στ'. ἐν γὰρ ταύταις, ψάλλομεν Ἀλληλούϊα. ποιοῦντες, καὶ μετανοίας. Ἐκτελοῦμεν, καὶ νηστείαν, κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τύπον εἰμὴ ἐστὶν αὕτη ἡ κυρία ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς. Μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐσθίομεν, Τυρὸν, Ὃ Ὠὰ, τηροῦντες, Ὃ τὸν Κανόνα τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ, τὴν λέγοντα.

Λεῖ νηστεύειν τοὺς Μοναχοὺς, τῇ δ'. Ὃ στ'. τῆς Τυροφάγου, Ὃ μετὰ τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀπόλυσιν, ἐσθίειν τυρὸν, καὶ Ὠὰ, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν. Ἀνατρέπει δὲ οὗτος ὁ Κανὼν τὸ Δόγμα τῶν Ἰακώβι τῶν, καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν Αἵρεσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ἡ ἀκολουθία τῶν λαγχανόντων Ἁγίων τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθοῦσιν ἀποδείπνοις, εἰμήπου τύχῃ μεγάλου Ἁγίου μνήμη.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ, Μαρτυρικὰ τοῦ δρόμου. γ'. τοῦ ἐνορδίνου ἤχου. καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια, γ'. ἦχος, πλαγίου δ'. πρὸς. Ὁ ἐν Ἐδεμ Παράδεισος. Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον Νεκρῶν, δόξα, ἦχος, πλαγίου δ'. Θρηνῷ, καὶ ὀδύρομαι, ἐκ νυῦ θ'. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Φῶς ἱλαρὸν, ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου λέγομεν Ἀλληλούϊα, εἰς ἦχον, πλαγίου β'. στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτὴν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, ἐκτενὴ. Εἰς τὴν στίχ. τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τῶν ἤχου,

μή.

Ϛτὰ, β'. Νεκρώσιμα, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, δόξα, ἦχος, πλ β'. Ἀρχήμοι, καὶ ὑπόστασις, καὶ νῦν, θ'. ἦχος, ὁ αὐτὸς. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Ἡ νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Ὁ βαθεισοφίας φιλανθρώπως, δόξα, τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου, Ϛ νῦν, θ'. ἦχος, ὁ αὐτὸς. Σὲ, καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ λυχνικοῦ ποιοῦμεν ἐν τῷ Ναρθήκι παννυχίδα εἰς τοὺς κοιμηθέντας, καὶ ψάλλομεν τὸν ἐνορδίνου Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου τὸν Νεκρώσιμον. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἐξάψαλμον. Ἀλληλούϊα, εἰς ἦχον πλ. δ'. Ὁ βαθεισοφίας φιλανθρώπως, δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Σὲ, καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν. Ἡ συνήθης στιχολογία. Ἐν δὲ τοῦ συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολ. καὶ τοῦ Κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες, καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν. Ψάλλεται δὲ καὶ ὁ Ἄμωμος, εἰς στάσεις δύο σὺν τοῖς Εὐλογηταρίοις Τροπαρίοις νεκρωσίμοις. Εἰς τὴν στιχολογ. λέγομεν τὰ συνήθης κάθισ. Νεκρώσιμα, καὶ Μαρτυρικὰ, κάθισ ἦχ. πλ. α'. Ἀνάπαυσον Σῆρ ἡμῶν, καὶ τὸ Θς. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, στιχολογοῦμεν δὲ, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Κανόνα δὲ ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, τὸν εἰς τὸν ἦχον εἰς, ϛ' καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς, ἡ. Ψάλλεται δὲ καὶ ἡ δευτέρα ᾠδὴ. Ἀνευτῆς στιχολογίας τῆς ᾠδὴ τοῦ ψαλτηρίου. Ἀναγινώσκονται δὲ Λόγοι Νεκρώσιμοι, ζήτει τούτους εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολῆς. Ὁ Κανὼν, ἦχος πλ δ'. Ἆσμα ἀναπέμψομεν λαοὶ. Ἀπὸ, γ'. ᾠδῆς κάθισμα, ἦχος, πλ α' πρὸς τὸν σύναναρχον λόγον. Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὴν ταχείαν σου σκέπην. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ. Μετὰ τὴν, θ'. τὰ Ἐξαποστειλάρια, πρὸς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ὁ καὶ Νεκρῶν, καὶ Ζώντων, ἕτερον πρὸς Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, καὶ νῦν, ὅμοιον. Μαρία θεονύμφευτε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου. Ἱστῶμεν, στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ δ'. πρὸς. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος. Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοὶ, δόξα, ἦχος, β'. Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Χαίρε Μαρία Θκε'. Ἀπὸ στίχ στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Κυρίου Θεοφάνους, εἰς τὸν Ὀκτώηχον, δόξα Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἦχος, πλ. β'. Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτησεν, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τροπάριον. Ὁ βαθεισοφίας, καὶ τὸ. Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα. Συνάπτωμεν δὲ καὶ τὴν, α'. ὥραν, Ϛ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ᾠδὴ ϛ'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου ἦχος, πλ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, στίχ. Προσὲ Κε' κεκράξομαι, ὁ Θς μου, ὁ Ἀπόστολος πρὸς κορινθίους. Ἀδελφοὶ, πάντα μοι ἔξεστιν, καὶ τὸν εἰς τοὺς νεκροὺς. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ β'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, στίχ. καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας πρῶτον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Ἕτερον Εὐαγγέλιον εἰς κοιμηθέντας. Εἶπεν ὁ Κς πρὸς τοὺς ἐλυληθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμὴν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων. Κοινωνικὸν. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως, καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Κυριακῆς τῆς ἀποκρέου, καὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυρινῆς.

Κεφάλαιον, κθ'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου, Ἐν τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ'. καὶ ἀνατολικὰ, γ'. καὶ τοῦ Τριωδίου, τῆς ἡμέρας προσόμοια, δ'. ἦχος, πλ. β'. πρὸς. Ὅλην ἀποθέμενοι. Ὅταν μέλλης ἄρχεσθαι, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν, καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὴν λιτὴν, δόξα, ἦχος βαρὺς, τὰς τοῦ Κυρίου γνῶντες ἐντολὰς, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτώηχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Οἴμοι μέλαινα ψυχὴ, καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, Ἀνύμφευτε Παρθένε ἐκ τρίτου. Εἶτα τὰ ἀναγνώσματα, τὸν πρᾶξα Ἀπόστολον, Ϛ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν ἦχον τοῦ Τροπαρίου τῆς Ὀκτωήχου, Τροπάριον ἀναστάσιμον, Ϛ τῆς Θεοτόκου, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τὸν περὶ Φιλοπτωχίας Λόγον τοῦ Θεολόγου, εἰς δώσαις, οὗ ἡ ἀρχὴ. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, Ϛ συμπένητες. Οἱ ἀναβαθμοὶ,

τοῦ

τοῦ ἤχου, Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν τοῦ ὕφους, Ὁ Πεντηκοστὸς, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς μετανοίας, ἄνοιξόν μοι, καὶ νῦν ὅμοιον, θ'. Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι. Εἶτα, ἦχος, πλ. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι, καὶ οἱ Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ. Κανὼν, ἦχος, πλ β'. πρὸς, Βοηθὸς, καὶ σκεπαστὴς. Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν. Καταβασία. Βοηθὸς, καὶ σκεπαστὴς. Ἀπὸ ᾠδῆς, γ'. καθίσματα, ἦχος, α'. πρὸς, Τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Τὸ βῆμα σου φρικτὸν, καὶ τὸ θ'. ὅμοιον, ἕτερον καθίσμα ἦχος, πλ. β'. Ἐν νοῷ τὴν ἡμέραν, δόξα, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, Ὁ νῦν Θεοτοκίον, ὁ αὐτὸς. Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ Γῆς, Ἀφ' ἐννάτης. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν. Εἶτα τὰ παρόντα, πρὸς Τοῖς Μαθηταῖς. Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, ἄλλο. πρὸς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχεται, θ'. ὅμοιον, Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δ'. καὶ Ἀνατολικὸν, ἓν, Ὁ τῆς ἀποκρέου ἰδιόμελ. δύο, ἦχος, πλ β'. Ἐν νοῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, στίχ. Ἐξομολογήσομαίσοι, ἦχος, πλ β'. Ὦ ποῖα ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερὰ, ἦχος, πλ. δ'. στίχ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι. Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἦχος, α'. στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς μου, Ὁ λέγομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος, α'. Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς, δόξα πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, Ὁ ἀπόλυσις. Εἶτα ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι. Ψαλλομένου ἑωθινοῦ ἰδιόμελ. Συναπτώμεν, καὶ τὴν πρώτην ὥραν. Ἐν ᾗ ἀναγινώσκετας ἡ κατήχησις τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, ᾠδὴ ς'. Προκείμενον, ἦχος, βαρὺς. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους πρώτης. Ἀδελφοὶ, βρῶμα ἡμᾶς, οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς, ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κν, καὶ Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιος.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ψάλλομεν ὡς σύνηθες, τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἰς στίχ. ς'. δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὸν στίχ. καταλιμπάνεται ἡ Ὀκτωήχος, καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας, δίς, ἦχος, πλ. δ'. Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην, στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ψάλλομεν αὖθις, τὸ αὐτὸ ἰδιόμελ. Εἶτα στιχηρὸν ἕτερον. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ψάλλομεν, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν, ἦχον, Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς, τὰ Οὐράνια ὑμνεῖσε Κεχαριτωμένη.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω ποιοῦμεν, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, ἕως τῆς ς'. τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου, Ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸν στίχ. σχολάζουσι δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις ἑβδομάσι τῆς ἀποκρέου, καὶ τῆς Τυρινῆς, τὰ μεσώρια τῶν ὡρῶν, καὶ ὁ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψαλλόμενος Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θκοῦ. Εἰ δέναι δὲ χρὴ, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν ἐν τοῖς ὄρθροις τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου ὡς συνήθες. Ὡσαύτως, καὶ τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου. Ἐν αἷς ᾠδαῖς ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας ᾠδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὀτωήχου. Εἰ δὲ δύειρμόν ἐστι, τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνομεν, καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὀκτωήχου τὰς ᾠδὰς.

Τῇ δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς. Ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτὸν. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ πρώτου καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου, Ψάλλομεν τὰ τῆς Ὀκτωήχου, καθίσμ. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν στιχολογ. Ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου, ἦχος, α'. πρὸς, Τοῦ λίθου σφραγι. Ἀνέωκται τῆς θείας, δόξα, τὸ αὐτὸ πάλιν, καὶ νῦν Θκίον ὅμοιον. Τὰς χεῖρας σου τὰς θείας, Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια, τοῦ κύρ Ἰωσὴφ, ἦχος, α'. πρὸς ᾠδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν. Φαιδρὰ προεόρτια. καὶ τὸ ἕτερον Τριώδιον, εἱρμὸς, καὶ ἦχος, ὁ αὐτὸς.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ πρωῒ εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. ἦχος, γ'. Πάντα τὸν χρόνον, ἡ νηστείᾳ ὠφέλιμος, στίχ. Ἐνεπλήθημεν τῷ πρωῒ, τοῦ ἐλέους σου, καὶ ψάλλομεν πάλιν, τὸ αὐτὸ. Εἶτα. στίχ. καὶ ἔσω ἡ λαμπρώτης Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ ψάλλομεν τὸ Μαρτυρικὸν, εἰς ἦχον, γ'. δόξα, καὶ νῦν Θκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς.

Τῇ οὖν Δευτέρᾳ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου Ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμελ. δίς, ἦχος, πλ. δ'. Διὰ νηστείας, καθαρ. καὶ λέγωμεν τοὺς συνήθη στίχ. καθὰ χθὲς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Μάρτυρες Κυ, ἱκετεύσατε, δόξα, καὶ νῦν Θκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς Τὴν ἔνδοξον, καὶ ἄχραντον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυροφάγου Εἰς τὴν δευτέραν, στιχολογίαν, καθίσματα ἦχος, πλ δ'. πρὸς. Τὴν Σοφίαν τοῦ λόγου. Ὑπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ Πατρὶ, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὴν Σοφίαν

ρ.

καὶ λόγον. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου. Ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ δύειρμον ἐστὶ τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνονται, καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὀκτωήχου αἱ ᾠδαί. Ἀναγινώσκομεν δὲ, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λόγον, τὸν περὶ Εὐχαριστείας, ὁ, ν. καὶ τὸ Τριώδιον, τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ, ἦχος β'. Τῇ, γ' πρωῒ ἰδιόμελ. ἦχος, γ'. Ἀσμένως λαοὶ, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ἦχος γ'. Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων.

Τῇ δὲ, γ' ἑσπέρας, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ στίχ. τοῦ Μηναίου, ὡς συνήθες. Ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, α'. Περιχαρῶς δεξώμεθα πιστοὶ. Μαρτυρικὸν. Ὡ τῆς καλῆς ἡμέρας, δόξα, καὶ νῦν, σταυροθεότοκιον.

Τῇ, δ'. πρωῒ Ψάλλομεν Ἀλληλούϊα. Ὡσαύτως δὲ ποιοῦμεν, καὶ τῇ παρασκευῇ, καὶ ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ τὰ εἰς τὸν ἦχον. Ἀπὸ τῆς, α' στιχολογ. καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου Σταυρώσιμα. Μετὰ δὲ τὸν δευτέραν στιχολογ. καθίσματα τοῦ Τριωδίου ἦχος β'. πρὸς. Ἐν ὑπαλαγχνίας ὑπάρχουσα. Μετ' εἰρήνης, διελθεῖν ἡμᾶς, δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Σταυροθεοτόκιον, ὅμοιον. Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου.

Ἰστέον ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ, οὐ παρελάβομεν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προηγιασμένην. Ἐν δὲ ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ψάλλομεν Ἀλληλούϊα, ὁ ποίου ἂν τύχῃ Ἁγίου, ἐκτὸς τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ὑπαπαντῆς, ποιοῦντες, καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, Ϛ τῷ ὄρθρῳ, καὶ ταῖς ὥραις. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ ἑσπερινοῦ ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν τράπεζαν. Ἅπαξ δηλονότι ταῖς τοιαύταις ἡμέραις ἐσθίομεν Τυρὸν, Ϛ Ὠὰ εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ, μεταλαμβάνοντες καὶ οἴνου. Ἐν ταῦθα ἀναγινώσκομεν τὸν περὶ Νηστείας λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὗ ἡ ἀρχὴ. Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε, ὁ Πεντηκοστὸς ι' Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, καὶ Τριωδίου. Ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριώδια, καταλιμπάνονται αἱ τοιαύται ᾠδαὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμον ἐστὶ τὸ Τριώδιον. Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου ἦχος, δ'. Ἀσομαίσοι Κύριε ὁ Θεός μου. Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας ἦχος, α' Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχήμου, λέγομεν τὸ αὐτὸ ἐν δευτέρου, Ϛ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν σταυροθεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτὸς, Εἶτα ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ Τροπάριον. Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ στίχ. γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός. Ἐποουράνιε Βασιλεῦ, καὶ ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὰ ὥραν Ἐν ᾗ ἀναγινώσκομεν, καὶ τὰς κατηχήσεις τοῦ Στουδίτου. Εἰς τὸν τριτέκην Τροπάριον τῆς Προφητείας ἦχος, γ'. Βασιλεῦ Ἅγιε παντοδύναμε, δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Προκείμενον ἦχος, πλ β'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόνσου, στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι. Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀναγν. Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστράφητε πρός με. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ, δ' τῆς Τυρινῆς τὸν Προφητείαν μετὰ τοῦ Τροπαρίου λέγομεν, ἐν τῇ, ϛ'. ὥρᾳ. Ὁμοίως, καὶ τὸν ἑτέραν ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Μετὰ δὲ τὴν Προφητείαν ψάλλομεν τὸ, Ἐλπισάτω Ἰὴλ μετὰ μέλους. Τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον τῇ, δ'. ἀναγινώσκομεν τὸν περὶ Νηστείας λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ὡς φθάσαντες εἴπομεν. Τῇ δὲ πέμπτῃ, ἀναγινώσκομεν τοῦ Σιναΐτου Ἀναστασίου λόγον, εἰς τὸν, ϛ'. Ψαλμὸν. Ὁμοίως, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τὸν περὶ Νηστείας, οὗ ἡ ἀρχὴ. Σαλπίσατε, ζήτει εἰς τὰ ἠθικὰ αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὸν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ὁ περὶ νηστείας τοῦ ἁγίου Δωροθέου.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ. Εἰς τὸ λυχνικὸν τῆς Παρασκευῆς, εἰ μέλλει γίνεσθαι Προηγιασμένη, ἱστῶμεν στίχ. ἡ. ἀπὸ τοῦ. Ἐξάγαγε ἐκφυλακῆς τὸν.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς Μηναίῳ οὐ ψάλλεται. Ἀλλ' ἡ ἀκολουθία τῶν λαγχανόντων Ἁγίων, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ὅτε ὁ Ἐκκλησιάρχεις βούλεται.

Τῇ τετράδᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου ὡς συνήθες, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, Προκείμενον ἦχ. πλ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου, στίχ. Ὁ Θς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀνάγν. Τάδε λέγει Κύριος, ἐξεγειρέσθω, καὶ ἀναβαινέτω, Προκείμενον, ἦχος, πλ. β'. Ἐλπισάτω Ἰὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, καὶ τὸ Καταξίωσον Κύριε. Ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας ἦχος, γ'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ τῆς Νηστείας, στίχ. δὲ λέγομεν Πρὸς σὲ ᾖρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν καποικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ δευτεροῦμεν τὸ, ἰδιόμ. Εἶτα στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κε' ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Θεὶ Μάρτυρές σου Κε'

πίστει

πίστει στηριχθέντες, δόξα, καὶ νῦν Θκτόν. Ἀγιόπρωτι σεμνὴ, τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Σ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολογ. καθίσ. τῆς Ὀκτωήχου Ἀποστολικά. Εἰς τὴν δευτέραν στιχολογ. καθίσμ. τοῦ Τριωδίου, ἦχος, πλ. α. πρὸς Τὸν συνάναρχον λόγον, Τὴν τέσσαρακον θήμερον, δόξα, τὸ αὐτὸ, Σ νῦν Θκτόν ὅμοιον. Εἶτα ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἡγουμένου, τοῦ ἐν Σινᾷ Ὄρους, καὶ ὁ Πεντηκοστός. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριώδια, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας ᾠδὰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, Ἐπειδὴ δύειρμον ἔστι τὸ Τριώδιον, ἦχος, δ΄. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης. Εἶτα τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὴν στίχ. ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος, γ΄. Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ Ἔστω ἡ λαμπρότης Κυ΄ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὡς φωστῆρες ἐν σκότει, δόξα, καὶ νῦν Θκτόν, Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι. Συνάπτωμεν δὲ Σ τὴν α΄. ὥραν ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας τῆς Τυροφάγου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ Μηναίου ὡς συνήθες, δόξα καὶ νῦν Θκτόν. Τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος, β΄. Ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, τοῖς ἀκλινῶς, καὶ δυσσεύομεν αὐτὸ, στίχ. Πρὸς σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, Σ τὸ Μαρτυρικὸν, στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά. Ποιοῦντες μετανοίας μεγάλας, Εἶτα τὴν ἀπόλυσιν.

Τῇ παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου εἰς τὸν ὄρθρον, Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα τὸ εἰς τὸν, ἦχον, τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Εἰς δὲ τὴν α΄. στιχολογ. καθίσ. Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. στιχολογ. κάθισ. τοῦ Τριωδίου, ἦχος, β΄. δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Στροθκτόν. Εἶτα ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου τὴν περὶ Νηστείας, οὗ ἡ ἀρχὴ. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ ἠθικά. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ Ἁγίου Δωροθέου. Ὁ πεντηκοστὸς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτ. τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Τριωδίου, ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλ. τὰ Τριώδια καταλιμπάνονται τοιαῦται ᾠδαὶ τῆς Ὀκτ. καὶ τοῦ Μηναίου ἐπειδὴ δύειρμα εἰσὶ τὰ Τριώδ. Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, ἦχος, πλ. δ΄. πρὸς. Τὸν γὰρ διοδεύσας, Εἶτα τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Δόξασοι τῷ δείξαντι τὸ Φῶς. Εἰς δὲ τὸν στίχ. ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος, πλ. β΄. Πρὸ τοῦ σωτηρίου Σταυροῦ, καὶ λέγομεν, στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ, καὶ λέγομεν τὸ Μαρτυρικὸν, Σ τὸν στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης, Δόξα, Σ νῦν Στροθεοτοκίον, Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κῷ. στίχ. Τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεος σου, καὶ τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ Τροπ. Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ λέγεται στίχ. παρὰ τοῦ ἱερέως. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς, καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Σ λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν μυστικῶς τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, τὸ Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ ποιοῦμεν, καὶ τὰς λοιπὰς μετανοίας, Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν α΄. ὥραν ὡς συνήθες. Μετὰ τῶν συνήθη μετανοιῶν, ἀναγινώσκομεν καὶ τὰς κατηχήσεις τοῦ Στουδίτου. Εἶτα ἡ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν τριτέκτην ψάλλομεν τὸ Τροπ. τῆς Προφητείας, ἦχος, πλ β΄. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκθλίψεως Κύριε, Δευτεροῦντες αὐτὸ. Προκείμενον, ἦχος, α΄. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεος σου, στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγν. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Προκείμενον, ἦχος, γ΄. Ψάλλαται τῷ Θῷ ἡμῶν, ψάλλεται, στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ Τέσσαρακοστῇ Εἰς τὸ λυχνικὸν τῇ Παρασκευῇ, εἰ μέλλει γενέσθαι προηγιασμένη, ἱστῶμεν στίχ ι΄. ἀπὸ τοῦ Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ψάλλοντες ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς. Λέγομεν δὲ καὶ τὰ τέσσαρα Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου καὶ τοῦ Μηναίου, γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἓν, δόξα τὸ νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἤχου, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, ὡσαύτως καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰ δ' οὐ Προηγιασμένη, λέγομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰς τὸν ἦχον, καὶ ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ τρεῖα Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, γ΄. δόξα τὸ Νεκρώσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ νῦν τὸ α΄. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στιχ δευτεροῦμεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, λέγομεν δὲ, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῶν λυχνικοῦ κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν, ἀπὸ τῆς, β΄. Ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ε΄. Ἑβδομάδος, ἐπιτελουμένων Προηγιασμένων, εἴτε μὴ.

Ἰστέον δὲ, καὶ τοῦτο, ὅτι καθ' ἑκάστῳ Κυριακῷ ἐν τῷ λυχνικῷ, ἤγουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, μέχρι, τῆς, ε. Κυριακῆς τῶν νηστειῶν, ἑσπέρας, ψάλλομεν εἰς τὸν κατὰ τὼ ἡμέραν ἦχον, ἑστῶντες στίχ. ί. ἀπὸ τοῦ ἐξάγαγε ἐκφυλακῆς τὼ ψυχών μου, καὶ λέγομεν τὰ κατανυκτικὰ τὰ, δ'. τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰς τὸ Τριῴδιον τὰ, β'. προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, τὸ ἓν, καὶ εἰς τὸ Μηναῖον, τοῦ κατὰ τὼ ἡμέραν Ἁγίου, γ'. δόξα, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Οὕτω γίνεται ἡ ἀκολουθία, τοῦ λυχνικοῦ τῶν Κυριακῶν, ὡς προγέγραπται.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου Μηναῖον οὐ ψάλλεται. Ἀλλὰ ἡ ἀκολουθία τῶν λαγχανόντων Ἁγίων ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ἢ ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης βούληται.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας, μνήμων ὑπερτελοῦμεν, πάντων τῶν Ὁσίων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων. Εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὴν σωτήριον στιχολογίαν, τῶν τροπαρίων Κύριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἰσῶντες, στίχ. ς'. ἦχος, πλ. δ'. τροπάριον, Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, δόξα ἦχος πλ. β'. Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες ἀλώβητον, καὶ νυῦ, θ'. τὸ ά. τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου τοῦ ἑνὸς δίνου. Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον ἦχος, βαρὺς. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἐλεός σου προφθάσει με, στίχ. Ἐξελοῦμαι αὐτὸν, ἐνδοξάσω αὐτόν. Μακροημερεύσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ, Πεφίμωσο, καὶ ἐκοπάσασε ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Εἰσελθόντος τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ταῦτα πάντα. Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε ἀπελθόντες οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ. Ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων σου πάντων. Ἀμήν. Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν στίχ. ἰδιόμελ. ἦχος β'. Καθαρεύσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί. Δυτερεῦμεν αὐτὸ, καὶ λέγομεν, στίχ. φῶς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶτα στίχ. Ἐξέλεσόν ἡμᾶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα ἦχος πλ. δ'. Τῶν Μοναχῶν τὰ πλήθη, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Νυῦ ἀπολύεις, καὶ μετὰ τὸ, Τρισάγιον τὸ, Τροπάριον ἦχος, δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νυῦ Θεοτοκίον. Μήτηρ Ἁγία ἡ τὸν Ἀφράστως φωτὸς. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Ἐν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸ ἑνὸς δίνου Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ ἤχου ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, καὶ τὴν ὡρωτὴν στιχολογ. καθίσματα ἦχος πλ. δ'. τροπάριον, Τὸ προσευχθὲν μυστικῶς. Τῶν τῶν Πατέρων ἀσπασῶν, δόξα ὅμοιον. Τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Μοναχῶν, καὶ νυῦ Θεοτοκίον ὅμοιον. Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογ. κάθισμα, ἦχος, δ', τροπάριον, Αὐλῶν τοιμενικῶν. Ἀντώνιον ὁμοῦ, δόξα, τὸ τόλος, καὶ νυῦ Θεοτοκίον ὅμοιον, καὶ κάθισμα ἦχος πλ. δ'. τροπάριον, Τὸ προσευχθὲν. Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν, δόξα τὸ τέλος, καὶ νυῦ Θεοτοκίον ὅμοιον. Εἶτα ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ἅγιον Ἐφραὶμ, τοὺς λόγους τοὺς εἰς τοὺς Πατέρας τελειωθέντας, εἰς δώσεις, γ'. ὀν. Ὁ Κανὼν, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ἡ. στιχολογοῦμεν δὲ, καὶ τὸ, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἦχος πλ. δ'. στιχολογεῖται δὲ καὶ τὼ δευτέραν ὠδὴν τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀπὸ ὠδῆς γ'. καθίσματα ἦχος δ'. τροπάριον, Ταχὺ τροκατάλαβε. Ἀκτίνας ὡς Ἥλιος. Ἕτερον καθίσμα ἦχος πλ. δ'. τροπάριον, Τὼ Σοφίαν, καὶ λόγον. Ἀντωνίου τὸ θρῶον, καθαρὸν, δόξα, ὅμοιον. Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες τῶν παθῶν, καὶ νυῦ, Θεοτοκίον, ὅμοιον. Ἀφέκτης Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ὡς δυσσεβείας Κήρυκας, καὶ εἰ μὴ ἔχει τῶν Ἁγίων. εἰδ' ὅτιν, τὸ Νεκρώσιμον. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ Τιμιωτέρα, τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους ἑστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν Ἁγίων προσόμοια ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὃν ἐν ᾅδου Παράδεισος. Τὼ τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθὼ, δόξα, ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β'. Ὅσιοι Πατέρες, εἰς πᾶσαν τὼ Γῆν, καὶ νυῦ Θεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁ Κύριε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὼ Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ὠδὴ γ'. καὶ ᾠδὴς ς'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου ἦχος δ'. Καυχήσονται ὅσιοι ἐνδόξῃ, στίχ. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοὶ, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τῶν Ὁσίων. Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἀδελφοὶ. Ἀλληλούϊα ἦχος β'. Προκείμενον. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, προσέχετε τὼ ἐλεημοσυνὼ, τέλος, Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμὴν, καὶ τῶν Ὁσίων. Εἶπεν ὁ Κύριος, πάντα μοι παρεδόθη, ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσονται δίκαιοι.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, καὶ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Ἁγίων Νηστείων.

Κεφάλαιον, λ'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἡ ἐξορία τοῦ Ἀδὰμ. Ὄψὲ Σαββάτῳ εἰς τὸ λυχνικὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ τὸ κάθισ. ὅλον. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμ. στίχ. ί. τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὰ, γ'. Καὶ τοῦ Τριωδίου, δ'. ἦχος, πλ. β'. πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι. Ὁ πλάστης μου Κς', δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἐκάθισεν Ἀδὰμ ἀπέναντι, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ ά. τοῦ ἤχου τοῦ ἐνορδίνου, Φῶς ἱλαρὸν. Εἴσοδος, Προκείμενον. Ὁ Κς' ἐβασίλευσεν. Εἰς τὴν λιτὴν ὡς σύνηθες, τὸ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, δόξα ἦχος, πλ. β'. Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου τοῦ στίχ, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, καὶ νῦν Θκῖον ὅμοιον. τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον τὸ Θκε' Παρθένε ἐκ τρι τοῦ, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κς' Τροπ. Ἀναστάσιμον δὶς, καὶ νῦν Θκῖον, ἡ σύνηθης στιχολογ. καὶ ὁ Πολυέλεος. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τὸ ά. Βιβλίον τῆς Ἑξαημέρου τοῦ Χρυσοστόμου. τὰ εὐλογητάρια, καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Πᾶσα πνοὴ, τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, Ἀνάστασιν Χυθεασάμενοι, καὶ ὁ Πεντηκοστὸς, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι. εἶτα, ἦχος, πλ. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου οἱ Ἀναστάσιμοι, ὁ Σταυρῷ Θκῖος τῆς Θκοῦ εἰς ή. καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς ς'. ἦχος, πλ. β'. πρὸς, Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ. Δεῦρο ψυχήμου ἀθλία. Καταβασίας δὲ λέγομεν τοὺς εἱρμοὺς τοῦ παρόντος Κανόνος, τὸ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ. Ἀπὸ, ᾠδὴς, γ'. κάθισ. ἦχ. δ'. πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, δόξα, ἕτερον ἦχος, δ'. πρὸς, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν, Θκῖον ὅμοιον. Οὐσιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε. Εἶτα ἀνάγνωσις τοῦ Θεολόγου. Εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, οὐ ἡ ἀρχὴ. Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην, καὶ ποιοῦμεν δώσαις, β'. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'. Τῆς σοφίας ὁδηγὲ. Μετὰ τὴν ἐννάτην. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ πρὸς Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Τῆς ἐντολῆς σου Κε' ἕτερον, πρὸς Τοῖς Μαθητῶν συνέλθωμεν. Ἀποκισθέντες Κε'. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἓν, καὶ τῶν Τριωδίου τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. ά. Οἴμοι ὁ Ἀδὰμ, ἐν θρήνῳ κέκραγεν, στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι Κε' ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἦχος, πλ. ά. Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται, στίχ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ἦχος, πλ. β'. Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, στίχ. Ἀνάστηθι Κε' ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρσου, ἦχος, πλ. β'. Ἐφθάσε καιρὸς ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχὴ, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Τὴν περευλογημένη ὑπάρχεις Θκε' Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἡ σύνηθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ᾗ ψάλλομεν καὶ τὸ Ἑωθινὸν ἰδιόμελ. Συνάπτωμεν δὲ Ϛ τὰ ά. ὥραν, καὶ ἀναγινώσκονται, αἱ κατηχήσεις τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Μακαρισμῶν τοῦ ἤχου Τροπάρια, δ'. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου ᾠδὴ, ς'. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ, στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία. Ἀλληλούϊα, ἦχ. δ'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κῷ'. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς, μέχρι τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, σχολάζει ὁ Πολυέλεος. Ψάλλεται δὲ μόνον ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Λῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Εἰς τὸ λυχνικὸν, οὐ στιχολογοῦμεν, Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὸ Κε' ἐκέκραξα εἰς τὸν ἦχον τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, Ἱστῶντες στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, δ'. καὶ τῶν Τριωδίου προσόμοια γ' ἦχος, β'. Εἶτα τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον. Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, στίχ. ά. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτόμου, στίχ. β'. Ἱδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, καὶ πάλιν γεγονωτέρᾳ φωνῇ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου. Ἡ ἐκτενὴ, τὸ Καταξίωσον Κε', μετάνοιαι, γ'. Αἱ αἰτήσεις παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ ἰδιόμ.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς Ἁγίας, μ'. Εἰς τὸ λυχνικὸν γίνεται Εἴσοδος, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέ-

ἡμέρας, καὶ δευτερῶμεν αὐτό, ἦχος δ'. Εἶτα λαμψεν ἡ χάρις σου Κε', σίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Μαρτ. σίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κε' ἐλέησον ἡμᾶς ὅτε ἐπὶ πολύ. Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτὸς τὸ Καταξίωσον, μετανοίας γ' εἰς τὸ Νῦν ἀπολύεις. Εἰς τὸ Τρισάγιον μετανοίας, γ'. τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ μετάνοιαν, α'. δόξα. Ἀπὸ στιχηρὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ μετάνοιαν, α'. καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ μετάνοιαν, μίαν, τὸ δὲ. Τὸ πρὸ τοῦ σωτηρίου δέησιν, μετάνοιαν ἐποιήσαμεν.

Ὁ Κύριε ἐλέησον, μ'. φραεῖα τῇ φωνῇ, καὶ μετὰ ἡσυχίας πάντες. Ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς λέγων. Ὅτι εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ δύναμις. Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὴν πίστιν Βασιλέα ἡμῶν, καὶ ποιήσωμεν τὰς, γ'. μετανοίας τὰς μεγάλας, καὶ λέγομεν, καὶ τοῦ δουλοῦ σου Ὁσίου Παχωμίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, τὸ Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς Ἁγίας Εἰκόνας ἐν τοῖς Στασιδίοις ἡμῶν σωτηρίως, καὶ λέγει ὁ προεστὼς τὸ Δόξασοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξασοι, καὶ γίνεται τελεία δέησις ὑπὲρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ Τύπος ὀφείλει γραφῆναι καὶ πᾶσαν Κυριακὴν ἑσπέραν, ἕως τῆς πέμπτης Κυριακῆς τῆς νηστειῶν.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι μίαν ἡμέραν τῆς Ἁγίας, μ'. ἐπεσκεμμένως, καὶ ἀκριβῶς διεθέμεθα, καὶ ἔστω αὐτὴ τύπος, καὶ ὑπόδειγμα, καὶ Κανὼν ἔμψυχος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, πάσης τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.

Ρητὸν ἴδιόν εἰδέναι ὅτι, ἐὰν γένηται ἀδελφὸν ἐκδημῆσαι πρὸς Κύριον, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις διὰ μέσης τῆς Ἑβδομάδος, πανυχὶς οὐ γίνεται ἐν τῷ τείτῳ αὐτῇ, ἕως τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. τότε γὰρ τελεῖται ἡ πανυχὶς αὐτῇ. ὁμοίως δὲ τῷ Σαββάτῳ ἡ Λειτουργία αὐτῇ. τὸ δὲ ὅπου Σάββατον γίνονται τὰ ἔνναται αὐτῇ καὶ λαγχάνῃ, κάντεμὴ, τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὐτῇ γίνονται ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῇ πληρωθῇ. Αἱ δὲ προσφοραὶ καὶ αἱ μνήμαι αὐτῇ, ἄρχονται ἀπὸ τῆς νέας Κυριακῆς, μέχρι συμπληρώσεως ἡμερῶν Τεσσαράκοντα.

Παράδοσις ἐστὶν τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅπως μνημονεύωνται οἱ ἐκδημοῦντες ἀφ' ἡμῶν πρὸς Κύριον, ἀπ' αὐτῆς τῆς τελευταίας ἡμέρας καθ' ἡμέραν, μὴ τῆς Θείας Λειτουργίας, ἕως τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας. διὰ τοῦτο γέγραπται καὶ ἔτως ἐνταῦθα.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον. Σημαίνει βραδύτερον, διὰ τὴν τῆς ἑσπέρας παράκλησιν. Συναγόμεθα πάντες κατὰ τὸν τύπον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶθ' ἕτως, ἀνίσταται ὁ ἱερεὺς καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ λαβὼν θυμιατὸν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν σωρωειδῶς λέγει. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, καὶ ἡμῶν ὑπτιόντων τὸ Ἀμήν. Ψάλλεται Τρισάγιον Χωρὶς μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ μὴ τὸ Ἀμήν, τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ εὐθὺς τὸ Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ Ζωοποιῷ, καὶ ψάλλεται ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ Γῆς εἰρήνη, χωρὶς μετανοιῶν, ἀλλὰ μὴ πάσης προσοχῆς, καὶ φόβου Θεοῦ. Καὶ ἐκ ἔχει ἐξουσίαν τις, πτύσαι, ἢ βῆξαι, ὡς αὐτῷ συλλαλοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Εἶτα συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Εἶτα ψάλλει ὁ παχθεὶς Μοναχὸς τὸ Ἀλληλούϊα, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ ἡμεῖς τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου, ἢ τὰ, γ'. πρὸς μίαν, ἢ τρισὶ τὸ ἓν ὡς δόξει τῷ Προεστῶτι. Ψάλλονται δὲ μὴ μέλος μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς. Εἶτα σιχολογοῦμεν τὸ ἐν κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, κατὰ δὲ ἀντίφωνον, εἰς τὸ Ἀλληλούϊα ποιοῦμεν μετανοίας, γ'. οἱ πάντες ἐξίσου. Εἰς τὸ α'. κάθισμα. καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ. Μετὰ δὲ τὸ β'. στιχολογίαν καθίσματα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, ἦχος βαρύς, πρὸς. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχεις. Τῆς νηστείας τὴν Θείαν ἀπαρχὴν, δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, καὶ πάλιν ἀνάγνωσιν εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ. Μετὰ δὲ τὸ γ'. στιχολογίαν καθίσμα, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου ἦχος, β. πρὸς, τὸ ἄχραντον Εἰκόνασι. Τὸ πάνσεπτον ἐγκράτειαν, δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Τὸ ἄμαχον προσβείαις. Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκὸν, ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ ἡ συνήθης δέησις, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Εἶτα ἐκφώνησις, καὶ εὐθὺς. Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν εἰς τὸν ἦχον τοῦ Κανόνος τοῦ Μιωαὶ τοῦ καὶ τὴν ἡμέραν Ἁγίου. Ψάλλομεν δὲ αὐτὸ μὴ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ς'. Ἀπὸ δὲ τοῦ σίχ. τοῦ Τότε ἔστησαν Ἡγεμόνες Ἐδώμ. Εἰσέρχονται τὰ Τριῳδία, καὶ λέγομεν τὸ δ'. Τροπάρ. τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ. Εἰς δὲ τὸ Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἀπ' αἰῶνος, ἄρχεται τὸ Τριῳδίου τοῦ Κυρίου Θεοδώρου, καὶ

καὶ ψάλλομεν, ὁ εἷς Χορὸς, τὸ ἐν Τροπ. Ο δὲ, ἕτερος, τὸ ἄλλο. Ε ἰθ' οὕτως ἑνουμένων τῶν δύο χορῶν. Δοξάζομεν ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ. Α έγομεν τὸ, δόξασοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι, καὶ ψάλλομεν τὸ ἕτερον Τροπ. τοῦ Κυ Θεοδώρου. Ε πεὶ γὰρ ἀνὰ, έ. Τροπ. ἔχει ἡ ᾠδὴ. Υ στερον δὲ λέγομεν, Καταβασία τὸν εἱρμὸν τοῦ δευτέρου Κανόνος. Α ὕτω ποιοῦμεν ἐφ' ὅλην τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν. Ἀπὸ δὲ γ'. ᾠδῆς, καθίσ. τοῦ Μηναίου, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκὸν. Ε ἰς δὲ τὴν ς'. ᾠδὴν καθίσ. Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἀνάγνωσις, εἰς τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ, ἦχος, β'. πρὸς. Δεῦτε λαοὶ, καὶ στιχολογ. ἡ πρώτη, ᾠδὴ τῶν ᾠδῶν. Π ῶς τὴν ἐμὴν, νῦν ἀπολαύσωμαι ἔκπτωσιν. Ε ἰς δὲ τὸν ἕκτην ᾠδὴν, ὡς εἴπομεν τὸ καθίσ. τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου. Ε ἰς δὲ τὸν θ'. στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, καὶ μετὰ τὸν ἐννάτην, τὸ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, καὶ μετάνοιαν, μίαν, Ϛ τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Ε ἰς τὸ Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ οὐ ψάλλομεν. Μ ετὰ δὲ, τῷ εἰπεῖν, τὸ. Σοὶ δόξα πρέπει Κε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ μετὰ τὸ ἀμὴν. Δ όξασοι τῷ δείξαντι τὸ Φῶς καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον Α περχόμεθα ἐν τοῖς ψιαθίοις οἱ δύο χοροὶ, καὶ ἱστάμενοι ἐν ἰσότητι, ἀρχόμεθα τοῦ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ Γῆς εἰρήνη, καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ πραΰτας, καὶ ἴσης τῆς φωνῆς πάντες. Π οιοῦντες, καὶ μετανοίας, γ'. Π ληρουμένων δὲ αὐτῶν. Α έγει ὁ ἱερεὺς τὰς αἰτήσεις. Μ ετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τοῦ ἰδιόμ. τοῦ Τριωδίου τῆς ἡμέρας. Τῇ δευτέρᾳ πρωῒ, εἰς τὸν στίχ. ἰδιόμ. ἦχος, πλ. α'. Ε λήλυθεν ἡ νηστεία, στίχ. Ε νεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου Κύριε, Ϛ δυσσεύομεν αὐτὸ, εἶτα, στίχ. καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Ε ὐλογημένος ὁ στρατὸς, δόξα, καὶ νῦν Θκίον. Σ ὲ τὸν τοῦ Θεοῦ Μητέρα Παρθένον ἁγνὴν. Ε ἶτα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ἄνευ μετανοιῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὸ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, λέγομεν Τροπ. Ε ν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, καὶ λέγομεν τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ε ἶτα ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ λέγει. Ο ὢν εὐλογητὸς Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ε πουράνιε Βασιλεῦ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἱστάμεθα, καθ' ἑαυτοὺς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, λέγοντες τὸν εὐχὴν τοῦ Ὁσίου Πρς ἡμῶν Ἐφραὶμ, τὸ Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ε ἰθ' οὕτως πάντες ἐπίσης τὸ, γόνυ κλίναντες, καὶ τοὺς αὐχένας, τὸν αὐτὸν εὐχὴν λέγομεν ἐν τῇ τρισὶ μεγάλαις μετανοίαις. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἑτέρας μετανοίας, ιβ'. Ε ν δὲ τῇ ιβ'. μετανοίᾳ λέγομεν πάλιν τὸν εὐχὴν Ο σαύτως, καὶ ἀνιστάμεθα. Ε ἶτα ἄρχεται ὁ Προεστὼς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας, γ'. καὶ συνάπτωμεν τὴν α'. ὥραν, Ϛ πληρουμένου, τοῦ γ'. Ψ αλμοῦ. Α έγομεν τὸ, Α λληλούϊα, Ϛ μετανοίας, γ'.

Λ εῖ εἰδέναι ὅτι, τὰς Δευτέρας πάσας τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, Ε ἰς τὸν πρώτην ὥραν, οὐ στιχολογοῦμεν, τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας στιχολογοῦμεν, καὶ ποιοῦμεν καθ' ἓν ἀντίφωνον μετανοίας, γ'. Ψ άλλει δὲ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, Προκείμενον εἰς ἦχον, πλ. β'. Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων, τὸ αὐτὸ, καὶ ποιεῖ γονυκλησίαν, ἐπὶ τῆς Γῆς. Ω σαύτως, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο στίχ. α'. Τ ὰ ῥήματά μου, ἐνώτισαι Κε, στίχ. Ο τι πρὸς σὲ προσεύξωμαι Κύριε, καὶ πάλιν, τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, δόξα, καὶ νῦν. Γ ίσε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη, καὶ μετανοίας, γ'. Εἰθ' οὕτως τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ, εἶτα. Α ὑτρωσαίμε ἀπὸ συκοφαντίας ἀνῶν, Ϛ πάλιν τὸ αὐτὸ ἐκδευτέρου, τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλον σου, τοῦτο δὲ λέγομεν ἐκ τρίτου μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς. Π ληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὸν δόξαν σου, τὸ Τρισάγιον, μετανίας, γ'. Παναγία Τριὰς. Μ ετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἐκ φωνεῖ ὁ ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν. Λέγομεν τὸ παρὸν Τροπ. Τ αχὺ προκατάλαβε, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ λέγομεν τὸν εὐχὴν, Ο ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, τὸ Κύριε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ νῦν. Τ ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ο Θεὸς οἰκτείρησαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας, γ'. Λέγοντες, καὶ τὸν εὐχὴν, ὡς προγέγραπται. Εἰθ' οὕτως καὶ τὰς ιβ'. Ε ν δὲ τῇ ιβ'. λέγομεν, καὶ τὸν εὐχὴν ὡς εἴρηται, καὶ μικρὸν ἡ συχάζοντες, ἄρχεται ὁ Προεστὼς, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. Ϛ ἀσπαζόμεθα τὰς Ἁγίας εἰκόνας τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κε ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ εὐχὴ, τὸ. Χ ριστὲ τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Ε ἶτα ἐξερχόμεθα λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Κ ἀκεῖσε λέγονται αἱ συνήθεις εὐχαὶ, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ κατηχήσεις, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος. Η ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχου ὡς προγέγραπται, ἤγουν ἐν τῇ δ'. καὶ τῇ Παρασκευῇ, καὶ γίνεται τέλος, καὶ ἀπόλυσις. Ο ὗτος ὁ τύπος, γίνεται κατὰ πᾶσαν τὸν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ ἐν τῇ α'. ὥρᾳ.

Η ερὶ δὲ ὥραν γ'. κρούει τὸ σιδηροῦν γ'. ὁ Κανδηλάπτης, καὶ συναγώμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ποιοῦντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως, τοῦ καθ' ἑνὸς ἡμῶν. Ε νώπιον τῶν Ἁγίων Θυρῶν μετανοίας, γ'. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς Ἁγίας εἰκόνας. Ε ἶτα, καὶ ἑτέραν μίαν. Ο μοίως, καὶ

εἰς τὰς Χορὰς προσόμιαν. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἀρχομένων ἡμῶν τῶν Τεισαγίων, γίνονται μετάνοιαι, γ'. Μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ μὴ τὸ Ἀμὴν, τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ μετανοίας, γ'. Εἰσιχολογεῖται ἡ γ'. ὡς σωνήθες. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῶν γ'. Ψαλμῶ εἰς τὸ Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. καὶ εἰσιχολογεῖται ἡ γ'. ὥρα ὡς σωνήθες. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ψαλμῶ εἰς τὸ Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. Εἶτα ἀρχόμεθα τῆς εἰσχολογίας. Καθ' ἓν δὲ ἀντίφωνον ποιοῦμεν μετανοίας, γ'. καὶ μὴ τὸ συμπλήρωσιν τοῦ καθίσματος, ψάλλει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὸ Τροπ. ἦχος, πλ. β'. Κύριε ὁ τὸ παναγιόνσε Πνεῦμα, ἐν τῇ, Εἰ ἡμῶν ἀντιφωνούντων, ποιοῦμεν γονυκλισίαν ἀπὸ Γῆς. Σῶσον τὸς λοιπὸς δύο, στίχος, στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον καὶ μετανοίας, γ'. Κἂν σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, Εὐθὺς ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Κλίμακα. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ἀφυπνίζειν τὰς ἀδελφὰς, καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν. Διέρχεται δὲ ἡρέμα, καὶ ὅπι βλέπει τὰς ὑπνοῦντας, καὶ διεγείρει φωνῇ τῇ ἀκροάσιν, καὶ τὸ παρακολουθήσαντα τύπον. Μετὰ δὲ τὸ ἀνάγνωσιν. Κύριος Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος, τὸ Τεισάγιον καὶ μετανοίας, γ'. καὶ μὴ τὸ Τεισάγιον ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ μὴ τὸ Ἀμὴν. Τροπάρια τὰ σωνήθη Βασιλεῦς Οὐράνιε, δόξα καὶ νῦν. Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες. Οἱ ἓν πλείονες λέγουσιν ἐν ταῦτα Τροπ. ἦχος, πλ. δ'. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα, Ταχεῖαν καὶ εὐθηράν, καὶ νῦν. Ἐλπὶς, καὶ προσασία, καὶ καταφυγὴ, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάλιν τὸ Κύριε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὸ Ἐν ὀνόματι Κυρίε εὐλόγησον Πάτερ, Καὶ ὁ ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας, γ'. Λεγομένης εὐχῆς. Ὁμοίως καὶ τὰς λοιπὰς ἀργῶς, διὰ τὸ ἰσάζειν πάντας. Καὶ μεθ' ἡσυχίας μικρὸν εὐχόμενοι, ἄρχεται ὁ Προεσὼς τῆς εὐχῆς. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ. Ὁ δὲ Καθηλάστης βαλὼν τὸ σωνήθη μετάνοιαν τῷ Προεσῶτι, ἀπέρχεται Καὶ κρύει τὸ Σήμαντρον, ς'. Καὶ μὴ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εὐχῆς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ μετανοίας, γ'. καὶ εἰσιχολογοῦμεν τὴν ς'. ὥραν. Εἰς δὲ τὸ πλήρωσιν τοῦ ξ' ψάλμου εἰς τὸ Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ'. καὶ ἀρχόμεθα τῆς εἰσχολογ. καὶ εἰσχολογοῦμεν κάθισ. ἓν. Καθ' ἓν ἀντίφωνον Ἀλληλούϊα, καὶ μετανοίας, γ'. Μετὰ δὲ τὸ εἰσχολογ. Ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ψάλλει Τροπ. ἦχος, β'. Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρατε, καὶ ὥρα, στίχ. α'. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσδυχήν μου, στίχ β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου, καὶ μετανοίας γ'. ὡς προγέγραπται. δόξα, καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν, ἀλλὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, Καὶ μετανοίας, γ'. Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπ. τῆς Προφητείας τὸ εἰς τὴν ἕκτην ὥραν, ἦχος, πλ. α'. Κύριε Κύριε, ὃν πάντα φέρει καὶ βαστάζει, δόξα καὶ νῦν καὶ δυνάμενον αὐτὸ, Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ψαλμὸς, ἀ Γνώσεται Κύριος ὁδὸν δικαίων, στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὅρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας Υἱὸς Ἀμμὼς, καὶ μὴ τὸ τέλος, Προκείμενον ἦχος, β'. Ψαλμὸς, β'. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, στίχ. Γνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, Καὶ λαοὶ, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν Κλίμακα. Εἶτα τὸ Τροπάριον. Τάχυ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, τὸ Τεισάγιον, καὶ μετανίας, γ'. τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Τροπ. εἰς ἦχον, β'. Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς Γῆς, δόξα, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Καὶ νῦν Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ ἡ εὐχὴ, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Καὶ πάσῃ ὥρᾳ, Κύριε ἐλέησον ξ' εἰς, δόξα, Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίε εὐλόγησον Πάτερ, Καὶ ὁ ἱερεύς στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, Καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, Καὶ μετανοίας μεγάλας ξ'. Εὐχόμενοι καθ' ἑαυτὸς λέγομεν, τὴν τοῦ προγεγραμμένου εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ. Εἶθ' ἕτω καὶ τὰς λοιπὰς, ιβ'. ἀργῶς διὰ τὸ ἰσάζειν πάντας. Πληρουμένης δὲ τῆς ιβ'. Ἀνιστάμεθα καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, καὶ ἄρχεται ὁ Προεσὼς τὴν τελευταίαν Τεισαγίαν, μετανοίας γ' Καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς Ἁγίας Εἰκόνας. Μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Εἶτα Δόξασοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος Καὶ ἡ τάξις ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν, ἐν ταῖς ξ' τέτταρας.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι μὴ τὴν ἀπόλυσιν ἐξερχόμενοι τῆς Ἐκκλησίας ἀπερχόμεθα μὴ πάσης ἡσυχίας, ἐν τοῖς ἰδίοις κελλίοις, καὶ ἐκ ἐξέσιν ἡμῖν σωστυχίας πρὸς ἀλλήλους ποιεῖν. Κεκώλυται γὰρ παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων. διὸ καὶ ὀφείλομεν φυλάσσειν καὶ πᾶσαν σωάξιν.

Περὶ δὲ ὥραν θ'. κρύει τὸ θ'. καὶ σωαγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα τῶν Τεισαγίων, καὶ μετανοίας, γ'. Μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, Καὶ ἡ δυνάμις, Καὶ μὴ τὸ Ἀμὴν, τὸ Κύριε ἐλέη-

ἐλέησον, ι β'. τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. με-
τανοίας γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν ἐννάτην ὥραν ξί ψαλ-
μον. Ε ἰς δὲ τὸ τέλος, τοῦ γ'. Ψαλμοῦ. Ε ἰς τὸ
Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ'. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχο-
λογ. τοῦ καθίσματος. Κ αθ' ἓν δὲ ἀντίφωνον, με-
τανοίας, γ'. Μ ετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολο-
γίας, ψάλλομ. τὸ Τροπ. εἰς ἦχον, πλ. δ'. Ο ἐν τῇ
ἐννάτῃ ὥρᾳ, στίχ. α'. Ε γγισάτω ἡ δέησίς μου, στί-
χ. β'. Ε ἰσέλθοι τὸ ἀξιωμάμου. Π οιοῦντες, καὶ τὰς
ἐν τούτοις μετανοίας. δόξα, καὶ νῦν. Ο δι' ἡμᾶς γεν-
νηθεὶς ἐκ Παρθένου. Μ ετανοίας, γ'. Σ γίνεται
ἀνάγνωσις πάλιν εἰς τὸν Κλίμακα, Σ μετὰ τὴν ἀνά-
γνωσιν, λέγομεν. Μ ὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς
τέλος. Τ ρισάγιον, Σ μετανοίας, γ'. Π αναγία
Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς. Ο τι
σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, Ψ άλλο-
μεν τὰ Τροπάρια, ἦχος, πλ. δ'. Β λέπων ὁ λῃστὴς
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, δόξα. Ε ν μέσω δύο λη-
στῶν, καὶ νῦν, Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, τὸ Κε ἐλέη-
σον, μ'. δόξα, καὶ νῦν. Τ ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-
βὶμ. Ε ν ὀνόματι Κυ'. Ο ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ο
Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ποιοῦ-
μεν τὰς, γ'. μεγάλας μετανοίας. Λ έγοντες καθ'
ἑαυτοὺς, καὶ τὴν προδηλωθεῖσαν εὐχὴν τοῦ Ὁσίου
Ἐφραὶμ. Ε ἶθ' οὕτως ἱστάμεθα κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς
Χορούς, καὶ ἀπάρχεται ὁ Χορὸς, ᾧ ἐπιλαγχάνει ἐν-
άρξασθαι, εἰς ἦχον, πλ. δ'. Ε ν τῇ Βασιλείᾳ σου
μνήσθητι ἡμῶν Κύριε. καὶ ψάλλομεν τοὺς Μακαρισ-
μοὺς μετὰ μέλους, καὶ μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς εἰς τὸν
αὐτὸν ἦχον. Μ ακάριοι οἱ πτωχοὶ, Μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε. Μ ακάριοι οἱ πενθοῦντες, Μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε. Μ ακάριοι οἱ πραεῖς. Μνήσθητι ἡμῶν Κύ-
ριε. ακάριοι οἱ πεινῶντες, Μνήσθητι ἡμῶν Κύ-
ριε. Μ ακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Μνήσθητι ἡμῶν Κύ-
ριε. Μ ακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, Μνήσθητι
ἡμῶν Κύριε. Μ ακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, Μνήσθη-
τι ἡμῶν Κύριε. Μ ακάριοι οἱ δεδιωγμένοι, Μνή-
σθητι ἡμῶν Κύριε. Μ ακάριοι ἐστὲ, ὅταν, Μνήσθητι
ἡμῶν Κύριε. Χ αίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι, Μνή-
σθητι ἡμῶν Κύριε Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, Μνήσθη-
τι ἡμῶν Κύριε, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Μνή-
σθητι ἡμῶν Κύριε. Ε ἶθ' οὕτως ἑνούμενων τῶν δύο
Χορῶν ἐν τοῖς ψιαθίοις, λέγομεν ὑψηλοτέ-
ρᾳ φωνῇ, Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε. καὶ μετάνοιαν,
α'. Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα καὶ μετάνοιαν α'.
Μνήσθητι ἡμῶν μετάνοιαν, μίαν, Ἅγιε,
καὶ λέγομεν τὸ Χ ορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖσε καὶ
λέγει, στίχ. Π ροσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθη-
τε, καὶ πάλιν. Χ ορὸς ὁ ἐπουράνιος, δόξα. Χ ορὸς
Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ νῦν. Π ι-
στεύω εἰς ἕνα Θεὸν. Ἄ νες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς,
τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον ὡς συνήθες τὸ εἰς τὴν
ἡμέραν, δόξα, Μ ετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χε,
καὶ νῦν. Π ροστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ Ο ἐν παντὶ και-
ρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, τὸ Κύριε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ
νῦν. Τ ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ε ν ὀνόμα-
τι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ, καὶ ὁ ἱερεὺς. Ο Θεὸς
οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ποιοῦμεν τὰς, γ'. μεγάλας
μετανοίας, καὶ τὰς, ι β'. Ε ἶθ' οὕτως εὐχόμεθα ἡσύ-
χως, καὶ ἄρχεται ὁ Προεστὼς τὸ Δ εῦτε προσκυ-
νήσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας, γ'. καὶ ψάλλομεν, τὴν ρ γ'.
Ψαλμὸν τοῦ ἑσπερινοῦ. Ε ξέρχεται δὲ ὁ Κανδηλά-
πτης, καὶ κρούει τὸ μέγα Σήμαντρον, Ο δὲ ἱερεὺς
λέγει καθ' ἑαυτὸν τὰς συνήθεις εὐχὰς τοῦ λυχνικοῦ.
Μ ετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ εἰς τὸ
Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τὰ
πρὸς Κύριον. Κ αθ' ἓν δὲ ἀντίφωνον ποιοῦμεν μετα-
νοίας, γ'.

Τ ῇ β'. τῆς α'. Ἑβδομάδος εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸν
Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὰ πρὸς Κύ-
ριον. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν, στίχ. ς'. καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ λέ-
γομεν τὰ δύο τοῦ Κυ' Ἰωσὴφ, ἦχος, β'. Π ᾶσαν ἁ-
μαρτίαν διεπραξάμην. Ο μβρους μοι παράσχου
Χε δακρύων. Ε τερον, τοῦ Κυ' Θεοδώρου, ἦχος, πλ.
α'. πρὸς, Ο σιε Πάτερ. Δ εῦτε προθύμως, καὶ
τοῦ Μηναίου, γ'. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ Φῶς ἱλα-
ρὸν. Ε τερον. Προκείμενον Ψαλμὸς, γ'. ἦχος, πλ.
β'. τοῦ Κυ' ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου, στίχ. Κύ-
ριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλιβοντέσμε. Γ ενέσεως
τὸ ἀνάγνωσμα. Ε ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐ-
ρανὸν, καὶ τὴν Γῆν, Προκείμενον, β'. Ψαλμὸς δ'. ἦ-
χος, πλ. α'. Κς εἰσακούσεταί μου, στίχ. Ε ν τῷ ἐπι-
καλεῖσθαί με εἰσάκουσόν μου. Π αροιμιῶν τὸ ἀνά-
γνωσμα. Π αροιμίαι Σολομῶντος Υἱοῦ Δαδ, τὸ
Καταξίωσον Κε, καὶ μετανοίας, γ'. Ε ἰς δὲ τὴν στίχ.
τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος, γ. Νηστεύσωμεν νη-
στείαν δεκτὴν, στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου, καὶ δυσσεύομεν αὐτὸ. Ε ἶτα τὸ Μαρτυρικὸν.
Ε λέησον ἡμᾶς, Κε ἐλέησον ἡμᾶς. Μ εγάλη τῶν
Μαρτύρων σου, δόξα, καὶ νῦν Θκῖον. Ε ἶτα ποιεῖ
ὁ Κανονάρχης τὴν συνήθη μετάνοιαν εἰς τοὺς Χορούς.
Ω σαύτως καὶ οἱ δύο Χοροὶ. τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ
Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. ὁ ἱερεὺς. Ο τι σοῦ ἐστὶν
ἡ Βασιλεία. καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, Θκε Παρθένε, καὶ με-
τάνοιαν μίαν, δόξα. Β κπτισταὶ τοῦ Χυ. Μ ετάνοιαν
μίαν, καὶ νῦν, Γ κετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, μετάνοιαν
μίαν. Ε ἶθ' οὕτως, Υ πὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν.
Λ έγεται πραεῖα τῇ φωνῇ, καὶ ἄνευ μετανοιῶν, καὶ
μέλους, Κε ἐλέησον, μ'. ἡσύχῳ φωνῇ, δόξα, καὶ
νῦν. Τ ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ε ν ὀνόμα-

ρή.

τι Κῦ εὐλόγησον Πάτερ, ὁ ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, καὶ λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν μυστικῶς τοῦ Ὁσίου Ἐφραὶμ, τὸ Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ ποιοῦμεν τὰς, γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ τὰς μικρὰς ιβ'. καὶ πάλιν τὴν προγεγραμμένην εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, τὸ Κε ἐλέησον, ιβ'. Εἶθ' οὕτω καὶ ἡ παροῦσα εὐχὴ. Παναγία Τριὰς, τὸ ὁμοούσιον κράτος Εἴη τὸ ὄνομα Κυ λέγομεν αὐτὸ, ἐκ τρίτου, καὶ μετανοίας γ'. δόξα, καὶ νῦν. Εὐλογήσω τὸν Κν ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅταν ἱστῶμεν τράπεζαν, λέγομεν καὶ τὸν Ψαλμὸν τὸν ρμδ'. τὸ. Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Ἐξερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Νάρθηκι, Ψάλλομεν ὡς συνήθως τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νῦν Θκτ'ον. Λέγονται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως αἱ συνήθεις εὐχαὶ καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται τοῦ λυχνικοῦ, μὴ οὖσα Προηγιασμένη, οὐ γὰρ παρελάβομεν ποιεῖν Προηγιασμένην μέχρι τῆς τετάρτης, διὰ τὸ νηστεύειν ἐκ παραδόσεως πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα. Οἱ δυνάμενοι, μεινάτωσαν νήστεις ἕως τῆς Παρασκευῆς. Ὅταν δὲ γένηται Προηγιασμένη, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς ἑνὶ ἑκάστῳ Ἀντιφώνῳ τῆς στιχολογίας, μικρὰν συναπτὴν Εἰς δὲ τὸ Κε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ.ί. Ἀπὸ τοῦ ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, Εἰς τὴν ἦχον τοῦ ἰδιομ. τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτὸ. Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἦχον. Ἔπειτα τὰ γ'. προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ γ'. τοῦ Μηναίου. Δευτεροῦντες τὸ ἓν, καὶ γίνεται εἴσοδος μετὰ κηρῶν καὶ θυμιατοῦ, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενοι, καὶ ἡ γένεσις Εἶτα τὸ β'. Προκείμενον, καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος, Κελεύσατε. λαβὼν δὲ ὁ ἱερεὺς τὴν θυμιατὸν Σκηρὸν εἰς τὴν εὐώνυμον αὐτοῦ χεῖρα, ἵσταται κατενώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ λέγει. Σοφία ὀρθοὶ, Φῶς Χυ φαίνει πᾶσι, καὶ ὁ ἀναγνώστης. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ ἱερεὺς, Εἰρήνη σοι, καὶ ὁ διάκων. Σοφία, καὶ εὐθὺς τὸ Κατευθυνθήτω, ἐξωθὲν ὁ δομέστικος, μετὰ τῶν στίχ. στίχ.ά. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσον μου στίχ.β'. Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου στίχ.γ'. ἡ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους. Ὅταν δὲ ψάλλει ὁ δομέστικος, ἡμεῖς ἐπὶ γόνυϊ κείμεθα εὐχόμενοι. Ὅταν δὲ ἡμεῖς ἀνιστῶμεν, κλίνει ὁ αὐτὸς τὸ, γόνυ. Εἶτα λέγει ὁ διάκων τὰς αἰτήσεις, τῆς ἐκτενῆς. Ἡμεῖς δὲ ποιοῦμεν, μετανοίας, γ'. καὶ γίνεται ἡ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι μετὰ τὴν Πρόοδον τῶν ἁγίων Δώρων. Πληρουμένου τοῦ Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν. Ποιοῦμεν, μετανοίας γ'. ἀσκεπεῖς ὄντες, αἴρει δὲ ὁ ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν Ἁγίων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τῆς Ἀναφορᾶς, ἤτοι τοῦ Ἀέρος. Οὕτω γὰρ καλεῖν εἰώθασιν αὐτὰ, ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μέρεσιν. Ὅταν δὲ πληρώσῃ τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ μέλλει ὑψῶσαι τὸν Ἅγιον ἄρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει αὐτὸν. Ἀλλὰ κεκαλυμμένων ὄντων τῶν Ἁγίων, εἰσάγει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, δέει πολλῷ, καὶ ἁπτόμενος τοῦ Ἁγίου Ἄρτου ἐκφωνεῖ, Τὰ προηγιασμένα Ἅγια, τοῖς Ἁγίοις. Εἶθ' οὕτως ἀνακαλύπτει αὐτὰ, τὴν συνήθη στάσιν ἀποπληρῶν. Κοινωνικὸν. Γεύσασθε, καὶ ἰδέτε, ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ Εὐλογήσω τὸν Κν ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἀλληλούϊα. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Εἴη τὸ, ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Μετανοίας, γ'. καὶ τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται, καὶ μεταδίδοται ἡμῖν τὸ κατακλαστὸν, καὶ ἀπόλυσις. Οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες διακλύονται ὕδατος.

Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν Προηγιασμένης οὔσης. ἰσερχομένων δὲ ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐσθίομεν ξηροφαγίαν. Πίνομεν, καὶ ζωμὸν μετὰ μέλιτος, τῇ Τετάρτῃ δηλονότι.

Τῇ δὲ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Τράπεζαν οὐχ ἱστῶμεν, Ἀλλὰ μένομεν νηστεύοντες, ἄχρι τῆς Παρασκευῆς, τότε γὰρ ἐσθίομεν, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ διακονικὰ τῶν φωτιζωμένων, καὶ ἡ εὐχὴ, ἀπὸ τῆς τετάρτης, ἄρχονται τῆς Μεσονηστίμου, καὶ λέγονται μέχρι τῆς μεγάλης δ'. οὐ μόνον ἐν ταῖς Προηγιασμέναις. Ἀλλὰ, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Σάββασι, καὶ ταῖς Κυριακαῖς, Εἰς τοῦ Χρυσοστόμου δηλονότι τὴν Λειτουργίαν, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῇ Λάβρᾳ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, οὐ ψάλλομεν ἀπόδειπνα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλ' ἐν τοῖς κελλίοις ψάλλομεν ἕκαστος. οὕτω γὰρ παρελάβομεν. ἰς δὲ τὰ Κοινόβια τῆς Παλαιστίνης. Ψάλλονται τὰ ἀπόδειπνα, οὕτω.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Διά-

Διάταξις τῆς ἀποδείπνων τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

Κεφάλαιον, λά.

Περὶ δὲ ὥραν, ἰ. Εἰσέρχεται ὁ Καθηλάπτης, καὶ ποιήσας μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, ἄπεισιν εἰς τὸ Σήμαντρον, καὶ κρούει, ιβ'. καὶ συναγόμεθα πάντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ποιήσαντες ἕκαστος τὰς διατεταγμένας μετανοίας, καὶ μικρὸν καθεσθέντες, εἰς τὸ πάντας, ἢ τοὺς πλείονας συναχθῆναι. Ἀνασὰς ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Καθέδρας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Ἡγουμένῳ ποιεῖ Εὐλογητόν. Καὶ ἡμεῖς ἀρχόμεθα τὸ Τεσσαγίου, μὴ μετανοιῶν ὡς ἔθος, Ἐν μιᾷ οἷς, Εἰς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν μετανοίας, γ'. καὶ δεύτερος λέγομεν τὸν ξθ'. Ψαλμὸν, τὸ. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Εἶτ' οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ μεγάλου Κανόνος. Ποιοῦντες αὐτὸν, τμήματα, δ'. καθ' εἱρμόν. Ὡς πληρῶσθαι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἀφέκτης ᾠδῆς, καθίσματα κατανυκτικὰ, εἰς ἦχον πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ νυνί. Τῆς Διαπλαγχνίας τὴν πύλην. Οἱ πλείονες ἐνταῦθα λέγουσιν, τὸ Κοντάκιον τοῦ μεγάλου Κανόνος, τὸ Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα τί. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Κανόνος συμπλήρωσιν. Ἀρχόμεθα τοῦ δ' Ψαλμοῦ. Ἐν τῷ δέησιν ἐκτενῆ ποιῆσθαι μεθ' ἡσυχίας καὶ κατανύξεως ὁ Θεός. Ὡσαύτως, καὶ τοὺς ἑτέρους Ψαλμοὺς τῆς ἀποδείπνων. Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς ἑτέρας στάσεως, τὸ Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο Ψαλμούς. Λέγοντες ἐν τῷ τέλει τούτων, Ἀλληλούϊα, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας, γ'. Εἶτα ἄρχεται ὁ χορὸς, ὁ λαβὼν ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τὴν ἀρχήν, τὸ. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γνῶτε Ἔθνη, καὶ λέγομεν τοὺς τοιούτους στίχους, μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους. Λέγοντος τοῦ ἑνὸς χοροῦ, καὶ ἀποκρινομένου τοῦ ἑτέρου, Ὡμοίως, καὶ τὸ. Ἡ ἀσώματος

φύσις τὰ Χερουβίμ. Τὸ δὲ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Εἶτα ὁ ἀρξάμενος χορὸς, τὸ Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρόσβαλε τὴν ἡμῶν, καὶ ποιεῖ ὁ ἕτερος χορὸς μετάνοιαν, καὶ ἀνίσταμένου τοῦ ἑτέρου χοροῦ, καὶ ἀποκρινομένου. Ποιεῖ ὁ ἕτερος μετάνοιαν. Ὡσαύτως, καὶ τοὺς λοιποὺς παρακλητικοὺς στίχους ἅπαντας. Οὗτω δὲ εἴπωμεν, τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, Ψάλλομεν οἱ δύο χοροὶ, ἀνὰ στίχος, καὶ μετανοίας, γ'. Εἶτα Τερσάγιον, χωρὶς μετανοιῶν, καὶ λέγομεν τὰ παρόντα, Τροπάρια, εἰς ἦχον δεύτερον. Ἀ καὶ ψάλλομεν μεγαλοφώνως, καὶ μὴ μέλους. Σῶτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα. Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, καὶ νυνί. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα.

Στέον δὲ, ὅτι εὑρίσκεται ἔντυπα τῆς Τυπικῶν, ἐκδεδομένου ψάλλεσθαι, εἰ βουληθῇ τῷ Προεστῶτι, ὑπὸ τῆς δύο χορῶν, τὸ, Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. Οὐκ εἴδαμεν δὲ τοῦτο γινόμενον, ἐν οὐδὲ μιᾷ τῆς Μονῆς. Εἰσὶ δὲ, καὶ ἕτερα Τροπάρια, ἃ καὶ ψάλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν, εἰς ἦχον πλ. δ'. Ἤγουν τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰσὶ δὲ ταῦτα. Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον, στίχ. Ἐπίβλεψον εἰσάκουστόν μου Κύριε ὁ Θεός μου. Ὡς φωτεινὴ ἡ κρίσις σου Κύριε, δόξα. Ἀκούσωμαί σου ὁ Θεός, ὡς ποτὲ, καὶ νυνί. Τὸν ἀκατασχέτον Θεοτόκε ἐλπίδα σου, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ' ὁ στίχ. παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ δυσί. Κύριε Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς.

Ἵνα δὲ τῆς Τυπικῶν, φυλάττωσι, μὴ τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον, τὸν στίχον μόνον λέγεσθαι παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ παρ' ἡμῶν τὸν δυσί. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτωρ, ὅπερ ἁρμόζει δοκεῖμοι, καταλιμπάνεσθαι. Ἐν μιᾷ τῇ τοιαύτῃ σπάσει, τὸ Κύριε Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ, τὸ. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκρατῶρ, εἶτ' ἐκτὸς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ψάλλομεν τὸν, ὃν καὶ τὸν, ῥά Ψαλμὸν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω, Καὶ τὸ Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τερσάγιον, καὶ μετανοίας γ'. ὁ ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν. Λέγο-

μενταὶ Τροπάρια ταῦτα, χύδην, εἰς ἦχον, πλ. β΄. Ε' λέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ νυῦ. Τῆς δυσπλαγχνίας τὼ πύλω, τὸ Κύριε ἐλέησον ἡμας, μ. δοξα, καὶ νυῦ. Τὼ τιμιωτέραν τῆ Χερουβὶμ. Ε' νόνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ, ὁ ἱερεύς. Δ ἰδιχῶν τῆ Ἁγίων Πατέρων ἡμῶ, καὶ Κύριε μοναγενὲς Ἰησοῦ Κυριε, καὶ Ἅγιον πνεῦμα, καὶ ἡ δυχὴ. Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτωρ, τὸ Δεῦτε Προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ μετανοίας, γ΄. Ο' Θεὸς εἰς τὼ βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ Κύριε καταφυγὴ ἐγένηθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. Καταξίωσον Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εἶτα, τὸ Τεισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶ, καὶ ὁ ἱερεύς. Ο' τι σὸ ἔστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα ψάλλομεν μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς, εἰς ἦχον πλ. β΄. Κύριε τῆ δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γένου, ἄλλον γὰρ ἐκτὸς σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῆ δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἀποκρίνεται, τὸ αὐτὸ, ὁ ἕτερος χορὸς, καὶ λέγει ὁ ἐναρξάμενος χορὸς, στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ πάλιν τὸ, Τροπάριον. Εἶτα τὸ αὐτὸ ὁ ἕτερος χορὸς, καὶ τὸ Τροπάριον, ἐν ἑκάστῳ στίχῳ. Μετὰ δὲ τὼ συμπλήρωσιν τῆ πέντε στίχων, λέγουσιν οἱ δύο χοροὶ ὑμᾶς, τὸν πρῶτον, στίχ. καὶ Τροπάριον. Εἶτα ἄρχεται ὁ ἐναρξάμενος χορὸς. Δόξα τῷ. Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου ἔχομεν πρεσβευτὰς, καὶ τὼ ἀγαθοπάτορα συμπαθοῦσαν ἡμῖν, καὶ νυῦ. Πολλὰ τὰ πλήθη τῆ ἐμῆ Θεοτόκε πταισμάτων. Παναγία Θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου. Τὼ πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὼ σκέπω σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. καὶ ἡ δυχὴ. Ο ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ΄. δόξα, καὶ νυῦ. Τὼ τιμιωτέραν τῆ Χερουβὶμ. Ε' νόνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ, ὁ ἱερεύς. Ο' Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, καὶ ποιοῦμεν τας, ιέ. μετανοίας ὡς συνήθες, μετὰ τῆς δυχῆς τὸ Ο' σίε Ε'φραὶμ, καὶ ποιοῦμεν αὐτὰς ἀργῶς δηλ. τὸ ἱσάζειν πάντας. Εἶτα ἄρχεται ὁ προεξὼς, τὸ, Τεισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Μεταὶ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶ, τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ λέγομεν τὼ δυχὼ. Π οίημα Παύλου Μοναχοῦ, Μοινῆς τῆς Εὐεργέτιδος, τὸ. Α' πολε ἀμόλυντε, καὶ τὸ. Κ αὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα.

Εἰδέναι, ὅτι τὰ πλείονα τῆ τυπικῶν, καὶ ἡ συνήθεια, ὀείζουσι, μετὰ τὸ, τελευταῖον Τεισάγιον, πίπτειν ἅπαντας ὑπὸ τῆς Γῆς, Σ λέγειν τὸν ἱερέα μεγαλοφώνως, τὼ ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκτενεῖ δυχὼ. Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ Σ τὼ ἀπολύειν. Καὶ ὕτως ποιήσας μετάνοιαν ὁ προεξὼς ὑπὸ τ' Γῆς. Α ἴρει τοῖς ἀδελφοῖς, Ε ὐλογεῖτε Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ εἴτι ἥμαρτον, λόγῳ, ἔργῳ, διανοίᾳ, καὶ πάσῃ μου τῇ αἰσθήσει. Καὶ ἀνταποκρίνονται ἡμεῖς. Ο' Θεὸς συγχωρήσει σοι Πάτερ Ἅγιε, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικῶ χορῶ κατὰ τάξιν, εἶς καὶ εἷς ποιεῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσι πάντες, καὶ ὕτως ἄρχεται ὁ ἱερεὺς λέγειν. Ε ὐξώμεθα ὑπὲρ τῆ κραταιῶν, καὶ Ἁγίων ἡμῶν Αὐθεντῆ, καὶ Βασιλέων, καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἐν τῇ χρονεία διατάξει διείληπται, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ συνήθης στίχ. παρὰ τοῦ προεξῶτος, καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν παρὰ πάντων ὁμοίως μετάνοια, καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τῇ ἰδίᾳ Κέλλῃ.

Ὕτη ἡ τάξις γίνεται, καθ' ὅλω τὼ Ἁγίαν μ. ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Γ'σέον ὅτι, τοῦ προεξῶτος τὸν στίχον λέγοντος, ἡμεῖς τὸ Εὐλόγησον ἀποκρινώμεθα. Λαβόντες τὼ συγχώρησιν, καὶ παράθεσιν. Δεῖ δὲ τὸν Ἐκκλησιάρχω, καὶ τοῦτο σκοπεῖν ἀκριβῶς, ἵνα ὅταν τὰ ἀπόδειπνα ἀπολύωσιν, ὑπάρχειν ἀκμὼ ἡμέρας, ἤγουν πρὸ τῆ σωσφιασμοῦ.

Ἰδοὺ ὅσω ὡς προγέγραπται, μίαν ἡμέραν τῆ Ἁγίων νηστειῶν ἀκριβῶς ἐξετάσαντες, παρεθήκαμεν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶ, τὼτε ποσότητα τῆς ψαλμῳδίας, καὶ τας ἐν αὐτῇ τυπωθήσας παρὰ τῆ Ἁγίων Πατέρων μετανοίας, ἃς οὐκ ἔξεστιν παραλογίζεσθαι, οὐδὲ τὸν ἄγαν Νομοθέτω. Π ροσοῦται δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάνοιαι τοῦ νυχθημέρου, τεσσαράκοντα, ἄνευ τοῦ μεσονυκτικῶ. Παρελάβομεν δὲ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις Κελλίοις, ἕκαστον ψάλλειν τὸ ψαλτήριον, καὶ

οἱ μὲν

οἱ μὲν δυνάμενοι τελειοῦσιν αὐτό, τὸ νυχθήμερον, οἱ δὲ γ'. τῆς Ἑβδομάδος, οἱ δὲ ὅσας κατὰ δύναμιν, ὁ προεσὼς τυπώσει. Μεσονυκτικὸν δὲ ψάλλομεν τὸν Ἄμωμον. Ἀ δὲ δυνὴ μὴ τὸ Ἄπιλε, ἀπόλωντε ἔσιν αὐτη. Τοῖς μισοῦσιν, Ϛ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον Κύριε, καὶ τὸ Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, ἀποδίωξον, καὶ τὸ Ψ περέρδοξε, ἀειπάρθενε, Ϲ τὸ Η ἐλπὶς ὁ Πατήρ.

Τῇ οὖν Δευτέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τεισάγιον. Τὸ Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου προέσχες, καὶ τὰ λοιπά. Ψάλλομεν τὸν μέγαν Κανόνα. Πείσμα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Προσομοιάζει δὲ, εἰς καθ' ἕν Τροπάριον μετανοίας, γ'. Λέγοντες τὸν παρόντα σίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με. Βοηθὸς, καὶ σκεπαστὴς, Ἀφέξης τὸ Κοντάκιον. Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα τί καθεύδεις. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἑννάτης, ψάλλομεν οἱ δύο χοροί. Ἀπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀποδείπνου.

Τῇ Τρίτῃ, τῆς ἁ. Ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸν β'. στιχολογίαν καθίσματα, ἦχος β'. δόξα ἦχος β'. καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν γ'. στιχολογίαν καθίσμα, ἦχος πλ. ἁ. δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τεώδιον, ἦχος, β'. Προκείμενον, ἦχος δ'. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισε Κύριε. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσετέ μου. Προκείμενον, ἦχος δ'. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τεωδίου, Ϛ τοῦ Μηναίου, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, στίχ. Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπεν ὁ Θεὸς, γενηθήτωσαν φωστῆρες. Προκείμενον, ἦχος πλ. ἁ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου, στίχ. Ὅτι ἐπῆρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα, Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, κατὰ τὸ συνήθες,

καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐδηλώθη.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ἁ. Ἑβδομάδος εἰς τὰ ἀπόδειπνα. Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τεισάγιον, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ψάλλομεν Ϛ τὸν μέγαν Κανόνα. ὡς ἐν τῇ Δευτέρᾳ ἐν τῷ ἀποδείπνῳ, τὰ ὅμοια.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς ἁ. Ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸν ἁ. στιχολογίαν καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὸν β'. στιχολογίαν κάθισμ. τοῦ Τεωδίου, ἦχος βαρὺς. δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Εἰς τὸν γ'. στιχολογίαν κάθισμ. ἦχος β'. δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτὸς. Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκὸν, ὁ ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τεώδιον. Στιλογοῦμεν δὲ καὶ τὸν γ'. ᾠδὸν. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. δὶς, ἦχος πλαγίου δ'. τοῦ Μαρτυρικὸν. δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς, καὶ ἡ ἁ ὥρα μετὰ τῆς στιχολογίας, καὶ αἱ συνήθεις μετάνοιαι, Ϲ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τετάρτων ὥραν, Τροπ. τῆς Προφητείας, ἦχος, δ'. καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ. εἶτα Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος. Ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος. Προκείμενον, ἦχος, πλαγίου δ'. Δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησε, στίχ. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πεποιθα, πῶς ἐρεῖτε, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ὡρῶν, ὡς προεκάχθη, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς ἁ. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν. Στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον, καὶ ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἦχος πλαγίου δ'. Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς, καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν. Εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔναινος. Εἶτα τὰ προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, ἦχος βαρὺς, καὶ ἦχος πλαγίου ἁ. καὶ τοῦ Μηναίου Τροπάριον, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Ϛ δὶς τὰς Ἑσπέρας προκείμενον ἦχος πλαγίου ἁ. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὅσιος. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπεν ὁ Θεὸς, ἐξαγαγέτω ἡ

ριβ.

Γῆ ψυχὴν ζῶσαν, Προκείμενον, ἦχος πλαγίου β'. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Υἱὲ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς, καὶ εὐθὺς, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Ὡσαύτως, καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων. Μετὰ τὸ εἰπεῖν, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ τὰ λοιπὰ. Ψάλλομεν τὸν μέγα Κανόνα, ὡς ἐδηλώθη ἐν τοῖς ὄπισθεν. Ὁμοίως, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς α'. Ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα ἀνάγνωσις Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν καθίσματα, ἦχος, β'. δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Εἰς τὴν γ'. στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος πλ. α'. δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ψάλλομεν δὲ, καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς ς'. καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογ. ἡ ᾠδὴ τοῦ Ψαλτηρίου. Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ συνήθες δὶς, ἦχος, γ'. τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτὸς. Εἰς τὴν τριτέκτην, Τροπάριον, τῆς Προφητείας, ἦχος α' Προκείμενον, ἦχος, α'. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν. Εἶπεν ἄφρον ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὑψωθήσεται Κύριος μόνος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Προκείμ. ἦχος, δ'. Κε' τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματίσου. Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, ἦχος β'. καὶ τοῦ Μηναίου, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον Προκείμενον, ἦχος δ'. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, στίχ. Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Αὕτη ἡ Βίβλος γενέσεως Οὐρανοῦ τε, καὶ Γῆς, Προκείμενον, ἦχος δ'. Φύλαξόν με Κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, στίχ. Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Υἱὲ, ἐμὼν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, ἦχος δ' τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ τὸ συνήθες. Εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ ἀπεῖν τὸ Τρισάγιον, Ϛ τὸ Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ τὰ λοιπὰ. Ψάλλομεν τὸν μέγαν Κανόνα, ὡς ἐν τοῖς ὄπισθεν ἐδηλώθη, ὁμοίως, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριαδικὰ. Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολογίαν, λέγομεν καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, Ϛ νῦν Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμ. ἦχος, β'. δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Σταυροθηοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν γ'. στιχολογίαν κάθισμ. ἦχος, β'. δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον. Ψάλλομεν δὲ, τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, εἰς ς'. καὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. στιχολογοῦμεν, καὶ τὴν ε'. ᾠδὴν ὡς συνήθες, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας δὶς, ἦχος πλαγίου δ'. τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, Ϛ νῦν Σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ἡ α'. ὥρα, ἄνευ στιχολογίαν. Εἰς τὴν τριτέκτην τὸ, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος, πλ. δ'. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου, στίχ. Ὁ Θεὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἰδοὺ ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ, Προκείμενον, ἦχος, πλ. β'. Κύριε βοηθέμου, καὶ λυτρωτάμου, στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἰστέον ὅτι, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου, τοῦ λαχόντος Ἁγίου. Τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ. ☞ Ψάλλεται εἰς τὸ ἀπόδειπνον, ἢ ὅτε βούλεται ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ λυχνικὸν. Στιχολογοῦμεν τὰ Πρὸς Κν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. Καὶ ψάλλομεν ὡς συνήθες ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, ἦχος, πλ. α'. Δεῦτε πιστοὶ, ἐπεργασώμεθα. Εἶτα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἶτα ἰδιόμ. δ'. τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἀνὰ μίαν, ἦχος β'. Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὀργάνῳ χρησάμενος ὀδυσμενὴς, καὶ νῦν Θκτ'ον τὸ α'. τοῦ ἤχου τοῦ ὕφους. Εἴσοδος χωρὶς Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Ἑσπέρας Προκείμ. ἦχ. πλ. α'. Ἐπακοῦσαί σου Κε' ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, στίχ. Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Γενέσεως τὸ ἀνάγ. Ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς Κτήνεσι, Προκείμ. ἦχος πλ. β'. Ὑψώθητι Κε' ἐν τῇ δυνάμει σου, στίχ. Κε' ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγν.

Ὁ

Ὁ Θεὸς τῇ Σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν Γῆν, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Διακλυόμεθα δὲ οἱ μεταλαμβάνοντες ὕδωρ, ὡς καὶ ἐν Τετάρτῃ. Ποιοῦντες οὕτως καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν, ἐν τοῖς Προηγιασμένοις. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, Ψάλλομεν τὸν ἱκετήριον Κανόνα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Προτισθέντες δὲ, Ὁ κόλυβα, λέγομεν τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς. Εἶτα τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ εὐθὺς τὸ Τροπάριον, ἦχος β'. Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα, δόξα τὸ αὐτὸ, Ὁ νῦν Θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ εὐθὺς, ὁ ν'. Εἶτα ὁ Κανὼν, ἦχος πλ. δ'. πρὸς. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν. Θεοῦσε Θεόδωρε ἐραστὴν. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, Ὁ μετὰ τὴν ἐννάτην εὐθὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Τροπάρ. τοῦ Ἁγίου, τὸ Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα, δόξα τὸ Κοντάκιον, Πίστιν ὡσεὶ θώρακα, Ὁ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὡς προστασίαν ἅπαντες, καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολύβων, Εἶτα Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἀπόλυσις, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν μεταλαμβάνοντες οἴνου, καὶ ἐλαίου, διὰ τὸν Ἅγιον. Τοῦτο γὰρ παρελάβομεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, καὶ τοῦ Κοινοβίου τοῦ Ὁσίου, καὶ μεγάλου Εὐθυμίου, Ἀλλ' οὐ ποιοῦμεν αὐτὸ νῦν, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας αἰδέσιμον.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, Εἰς τὸν ἑσπερινὸν, καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν. Εἰ μὴ τὰς τετυπωμένας, ἐν τῇ Προηγιαμένῃ. Ἤγουν μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω μετανοίας, γ'. Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων Δώρων, μετανοίας γ'. Ἐν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τοὺς ἀναπαυσίμους Κανόνας τοῦ ἐνορδίνου ἤχου, ἐν τῷ Κιμυτηρίῳ. Τοὺς δὲ Κανόνας τοῦ Μηναίου, ἤγουν τοῦ παρόντος Σαββάτου, καὶ τῆς Κυριακῆς, ψάλλομεν ὅταν δοκεῖ, τὸν Ἐκκλησιάρχην. Τὸν μὲν ἕνα, ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς, τὸν δὲ ἕτερον Κανόνα, ψάλλομεν ἐν τῷ ἀποδείπνῳ τῆς Κυριακῆς. Οὕτως ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς ἑσπέρας τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, Ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος εἰς ἦχον, β'. καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἐκ δευτέρου. Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἡ συνήθης στιχολογία, μετὰ δὲ τὴν ἀ. στιχολογ. ψάλλομεν κάθισ. Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ τυχόντος ἤχου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, μετὰ δὲ τὴν β' στιχολογ. ψάλλομεν καθίσ. τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου, τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νήσσης, ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Τράπεζαν. Εἶθ' οὕτως ὁ Πεντηκοτὸς, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, εἰς ἡ. Στιχολογοῦμεν δὲ, καὶ τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς, Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν γ', προσόμοια ἀπὸ τοῦ Τριωδίου τοῦ Ἁγίου, δευτεροῦντες τὸ ἓν ἦχος, ἀ. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, Τὸν Ἀριστέα τῆς ἄνω. δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου, γ'. ἦχος, δ'. Χορεύουσιν στίφη Μαρτύρων, στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ἦχος δ'. Ἡ καθαρὰ, καὶ πανάμωμος νηστεία, στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ἦχος, ὁ αὐτὸς, Τῇ μαρτυρικῇ σου πρὸς Θεὸν δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἀθλητικὴν ἀνδρίαν εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς, Δέσποινα προσδέξαι, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου. Συνάπτομεν, καὶ τὴν ἀ. ὥραν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ στ'. Προκείμενον ἦχος, βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς. Πολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς, Ὁ τοῦ Ἁγίου, πρὸς Τιμόθεον, Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλ. τῆς ἡμέρας, Ὁ τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημοσύνον αἰώνιον.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐφ' ὅλην τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν, δὶς παρελάβομεν ἐσθίειν ὀψάριον. Τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ψῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ δ'. στιχηρὰ προσόμοια. δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Τροπάριον. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ὁ γίνεται ἀπόλυσις.

Διάταξις τῆς πρώτης Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος τῶν Ἁγίων Νηστειῶν.

Κεφάλαιον, λβ'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐν τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινόν. Στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ ὅλον τὸ κάθισμ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα εἰς τὸν ἦχον τῆς Ὀκτωήχου, ἱστῶμ. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικά, γ'. καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια. δ'. ἦχος, πλ. β'. πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι. Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, δόξα, ἦχος β'. Ἡ χάρις ἐπέλαμψε, καὶ νῦν, Θκτ'ον τὸ πρῶτον τοῦ ἐν διατάκτου ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν δὲ ὡς συνήθες τὸ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς δόξα, ἦχος β'. Χαίρεται Προφῆται Τίμιοι, καὶ νῦν Θκτ'ον, ἦχος ὁ αὐτὸς, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, β'. Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ νῦν τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων, Τροπαρ. Θκε' Παρθένε, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον δὶς. δόξα, ἦχος β' Τὴν ἄχραντον Εἰκόνασου, καὶ νῦν Θκτ'ον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἡ συνήθης στιχολογ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, Προκείμενον, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. Οἱ ἀναστάσιμοι Κανονες τῆς Θκοῦ καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς ς'. ἦχος, δ'. πρὸς. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος. Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισμ. τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἰδιόμελ, ἦχος πλ δ'. Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ Πατρὸς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον ἅπαξ, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας δὶς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἕν, καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια, γ'. ἦχος, δ'. πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν, Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται, στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κε', στίχ. Εὐφρανθήσομαι, Ἀγαλλιάσομαι, ὃ καὶ ὀφείλει ποιεῖν ἐν πάσαις τῆς Κυριακαῖς τῆς Ἁγίας, μ'. Εἰς τὸ ἰδιόμ. στιχηρ. λέγομεν στίχ. Ἀνάστηθι Κε' ὁ Θς μου ὑψωθήτω, ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, ἦχ πλ β'. Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας δόξ. πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι ὡς συνήθες ψαλλομένου τοῦ Ἑωθινοῦ στιχηρὰ Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας, Προκείμενον, ἦχος δ'. ᾠδὴ τῶν Πατέρων. Εὐλογητὸς εἶ Κε' ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστ. Ἀδελφοὶ, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κν' ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τὸ Ἅγιον τοῦ Σταυροῦ Ξύλου, καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ συνοδικόν. Πορευομένων δὲ, καὶ ἀνασταφέντων ἡμῶν. Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἦχος πλ. β'. πρὸς, Βοηθὸς, καὶ σκεπαστὴς. Χαριστήριον ᾠδὴν. Καὶ ὅτε φθάσωμεν τὸν ὡρισμένον τόπον, λέγομεν τὸ Τροπ. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνασου, προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'. καὶ Ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, καὶ εὐθὺς τὸ Προοίμιον. Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν, ἐτήσιος εὐχαριστεία, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ συνοδικοῦ, καὶ μετὰ τὸ τέλος, πολυχρονίζομεν τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὸν Προεστῶτα, καὶ ποιοῦμεν τελείαν ἀπόλυσιν.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, οὐ στιχολογοῦμεν, Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι'. Ἃ λέγομεν στιχηρὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, δ'. καὶ τὰ γ'. προσόμοια τοῦ Τριωδίου, Ἃ τὰ γ'. τοῦ Μηναίου δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, ἦχος, πλ δ'. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις, στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς Γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Οὕτω ψαλλῷ τῷ ὀνόματίσου εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ πάλιν. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὀνομάσου. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας, δὶς, ἦχος πλ δ'. Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θκτ'ον, ἦχ. ὁ αὐτὸς, Τὰ Οὐρανία ὑμνεῖσε Κεχαριτωμένη. Εἶτα τὸ Τρισάγιον μετανοίας γ' εἶτα Θκε' Παρθένε, μετάνοιαν μίαν, δόξ. Παπτιστὰ τῶν Χυ, μετάνοιαν μίαν καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, μετάνοιαν μίαν. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν Χωρὶς μετανοίας, τὸ Κε' ἐλέησον μ'. καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ὁ Θς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, Ἃ ποιοῦμεν μετανοίας γ'. μεγάλας μόνας, καὶ γίνεται ἀπόλυσις, καὶ εὐθὺς ἡ λιτὴ κατὰ τὴν συνήθειαν, ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς δὲ τὰ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τῶν Ἁγίων Προφητῶν.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι, ἀπὸ τῶν δύο μεγάλων Προκειμένων. τοῦ Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου,

καὶ

καὶ τοῦ Ἔδωκας κληρονομίαν. Μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν ὡς προγέγραπται, ἓν παρ' ἓν ψάλλονται κατὰ Κυριακὴν ἑσπέραν τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, Ϛ τοῦτο χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὡς διετάχθη ἡ ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ τῆς παρούσης Κυριακῆς, Οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.

Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ψάλλονται οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, μέχρι τῆς νέας Κυριακῆς τοῦ Θώμα, ὁμοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς καθισμ. τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ἕκτης τῆς Θεοτόκου, καὶ τὴν πλήρωσιν τοῦ Μηναίου, τὰ προσόμοια αὐτοῦ, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον. Προηγοῦνται δὲ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Ἰστέον οὖν καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις μετανοίας οὐ ποιοῦμεν εἰμὴ μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θῷ. Εἰς τὸ Τρισάγιον μετανοίας, γ'. Τῇ δευτέρᾳ τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, ὡς προγέγραπται.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἐὰν οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν Ἁγίων, μ'. ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στιχ. ι'. εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἰδιομέλ. τῆς ἡμέρας, καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. Εἶτα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ γ'. δευτεροῦντες τὸ ἓν, δόξα Νεκρώσιμον τοῦ Κυ Ἰωάννου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἦχου, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Τῷ δὲ Σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Ἀλληλουϊά, ἦχος β'. Τροπάριον Ἀποστολικὸν, Ϛ Μαρτυρικὸν δόξα, Μνήσθητι Κύριε, καὶ νῦν Μῆτερ Ἁγία, καὶ ἡ στιχολογία. καθίσματα, β'. Εἰς τὸ, πρῶτον καθισμ. Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, τὸ β'. τὸ γ' καὶ τὸ δ' καὶ τὸ Νεκρώσιμον, δόξα, Ϛ νῦν Θεοτοκίον, τὸ α'. τὸν δὲ Ἄμωμον ψάλλομεν μετὰ τοῦ Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, Ποιοῦντες αὐτὸν, στάσεις, β'. λέγοντες Ϛ τὰ Νεκρώσιμα, Τροπάριον αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν αἴτησιν, μνημονεύει ὁ ἱερεὺς πάλιν τὸν κεκοιμημένων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ λεγόμεν τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Εἶτα καθισμὰ Νεκρώσιμον, ἦχος πλαγ. α'. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν ἀπὸ τῆς Ἑξαημέρου τοῦ Χρησοστόμου, ἤτοι τοῦ α'. Βιβλίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. λέγεται, γὰρ ὁ εἱρμὸς, καὶ τὸ Τροπάριον ἄνευ στίχ. καὶ κρατοῦμεν τοὺς στιχ. ἀπὸ τοῦ Τότε ἔσπευσαν Ἡγεμόνες. Οὐ γὰρ στιχολογοῦμεν ἀπ' ἀρχῆς τὰς ᾠδὰς, ἕως τῆς ϛ'. ἐν πᾶσι τοῖς Σάββασι τῆς Ἁγίας, μ'. ἕως τῆς Ἀκαθίστου, οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι. Ἀπὸ δὲ ϛ'. ᾠδῆς ἄρχεται τὰ Τεξαώδια, καὶ ψάλλεται τὸ Μηναίον, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, καὶ τὰ Τεξαώδια. Στιχολογοῦμεν δὲ, καὶ τὴν Ἑβδομὴν ᾠδὴν Ἐξαποστειλάριον, τὸ φωταγωγικὸν. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ εἰς τὸν στίχ. τὰ προσόμοια ἀναπαύσιμα τοῦ κυρ Θεοφάνους. Οὗτος ὀφείλει γίνεσθαι ἡ ἀκολουθία, κατὰ πᾶν Σάββατον, τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Ὅτε οὐκ ἔστιν ὡς προείρηται μία τῶν γ' ἑορτῶν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία ἀναπαύσιμος. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ϛ'. Τροπ. Ἀποστολικὸν, καὶ Μαρτυρι. Μνήσθητι Κε' ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, δόξα ... Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστε, καὶ νῦν Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα, Προκείμενον. Εὐφρανθητε ἐπὶ Κν καὶ στίχ, Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, ὁ Ἀπόστολος β' τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Νεκρώσιμος. Ἀλληλουϊα. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Δεῖ οὖν καὶ τοῦτο εἰδέναι πῶς στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαὶ τῇ β'. ἡ πρώτη, τῇ τρίτῃ ἡ δευτέρα, τῇ δ'. ἡ γ'. τῇ ε'. ἡ δ'. τῇ Παρασκευῇ, ἡ ε'. τῷ Σαββάτῳ, ἡ ζ'.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς β'. Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, καὶ διάταξις τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος.

Κεφάλαιον, λ γ'.

Κυριακῇ β'. τῶν Ἁγίων Νηστειῶν ὡς ἐν Τυπικοῖς νεωτέροις εὕρωμεν, Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πρ ἡμῶν, Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ Παλαμᾶ Σαυτεθεῖσα παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Φιλοθέου. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ἱστῶμεν στιχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ' καὶ Ἀνατολικὰ, γ' Ϛ τοῦ Ἁγίου εἰς δ', ἦχος β'. πρὸς, Ποίοις εὐφημιῶν. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. δευτεροῦντες τὸ α' δόξα, ἦχος πλ β'. Ὅσιε τρισμάκαρ Ἁγιώτατε Πατὲρ καὶ νῦν, θ'. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου, Ϛ τὰ κατὰ ἀλφάβητον δόξα, ἦχος πλ δ'. Ἡγρήγορος γλῶσσασου, καὶ νῦν Θκτόν. Αἰνύφευτε Παρθένε Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον, δὶς καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχ. πλ δ'. Ὀρθοδοξίας ὁ φωστὴρ. καὶ νῦν, Θεοτοκίον Τὸ, νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ Θεοτόκε παρθένε, ἐκτίτου Ϛ ἡ λοι-

ριϛ'.

ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Β ἰς τὸν ὄρθρον Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον τοῦ ἤχου, καὶ αἱ συνήθεις στιχολογίαι καὶ ὁ πολυέλεος, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Ε ἶτα τὰ εὐλογητάρια, καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Πᾶσα πνοὴ, τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Α νάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Πεντηκοστὸς, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, καὶ νῦν ὅμοιον, Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι. Ε ἶτα ἦχος, πλ. β'. Ε λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, Ο ἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ'. ἦχος, δ'. πρὸς Ἀνοίξω τὸ στόμαμου. Ρ ητόρων οἱ ἔνθεοι. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον πρὸς, Τῇ ὑπερμάχῳ, Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ Θεῖον ὄργανον. Μ ετὰ τὴν ἐννάτην τὰ Ἐξαποστειλάρια. Ε ἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχ. ἡ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. ἦχος, α'. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Τ ὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ, Ϛ λέγομεν στίχ. Α νάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου. τοῦ Τριωδίου ἰδιόμ. ἦχος, πλ. β'. Τ οῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις, δόξα πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Υ περευλογημένη ὑπάρχεις. Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, Προκείμενον, ἦχος, πλ. α'. Σ ὺ Κύριε φυλάξας ἡμᾶς, στίχ. Σῶσον με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὅσιος, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Καταρχὰς σὺ Κύριε τὴν Γῆν ἐθεμελίωσας. Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κν'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν Ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, δ'. καὶ τοῦ Τριωδίου ὡς συνήθες. καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν ὡς προδεδήλωται.

Τῇ Δευτέρᾳ, τῆς γ'. Ἑβδομάδος, Ε ν τῷ ὄρθρῳ τὰ Τριαδικὰ, καὶ μετὰ τὴν πρώτην στιχολογ. καθίσμ. κατανυκτικὰ, καὶ μετὰ τὴν Δευτέραν, καὶ τὴν τρίτην, ὡς συνήθες.

Τῇ Δευτέρᾳ, τῆς γ'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, Ε ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, Ϛ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν, θ'. τὰ ἀναγνώσματα. Ε ἰς τὴν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῇ Τρίτῃ τῆς γ'. Ἑβδομάδος, Ε ἰς τὸν ὄρθρον Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν καθίσμ. κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν καθίσμ. καὶ μετὰ τὴν γ' ὁμοίως. Ψάλλομεν δὲ, καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς γ'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ ϛ'. Ϛ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα. Ε ἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος, Ε ἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριαδικὰ. Μ ετὰ τὴν α'. στιχολογ. τὰ καθίσμ Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μ ετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν καθίσμ. Ο μοίως καὶ μετὰ τὴν γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς γ'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, Ε ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι', καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ε σπέρας Προκείμενον, ἦχος, δ'. Η λπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ στίχ. Τ ί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, τὸ Κατευθυνθήτω, Ϛ ἡ λοιπὴ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς γ'. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριαδικὰ. Μ ετὰ τὴν α' στιχολογ λέγομεν καθίσμ. ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολ. κάθισμ. καὶ μετὰ τὴν γ'. καθισμ. Ψ άλλομεν δὲ καὶ τὴν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς γ'. Ἑβδομάδος, ἑσπέρας, Ε ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν θ'. τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα. Ε ἰς τὸν στίχ τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Στροθκίον.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ε ἰς τὸν ὄρθρον, τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου Μετὰ τὴν α'. στιχολογ. λέγομεν καθίσμ Στρῷσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μ ετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμ. καὶ μετὰ τὴν τρίτην κάθισμ. καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας Ἡ συνήθης στιχολογ. Ε ἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ λέγομεν τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας δὶς. Ε ἶτα δ'. Μαρτυρικὰ, ἦχου τοῦ Ϛ τοῦ Μηναίου, δ'. δόξα, Νεκρώσιμον, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου τοῦ ὕφους. Ε σπέρας Προκείμενον Ψαλμὸς, ἦχος, δ'. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκθλίψεως. Ο Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ

Τῇ οὖν Παρασκευῇ ἑσπέρας τῆς γ'. Ἑβδομάδος, ψάλλομεν εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου. Ἡ γοῦν τοῦ ἐπιλαγχάνοντος Ἁγίου τοῦ κατὰ τὴν Κυριακήν.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς τρίτης Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον Τροπάριον, εἰς τὸ Ἀλληλούϊα Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, δόξα. Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τὰς ψυχὰς, καὶ νῦν. Μήτηρ Ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς. Μετὰ τὸν α' στιχολ λέγομεν καθίσματα Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου τοῦ τυχόντος ἤχου, γ'. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὸν β' στιχολογ. τοῦ ἀμώμου, λέγομεν καθίσμα Νεκρώσιμον, ἦχος, πλ. α'. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων, καὶ Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ Τετραώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἐν ταῦθα οὐ στιχολογοῦμεν τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, Ἀλλ' εὐθὺς λέγομεν τὸν εἱρμὸν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τετραώδιον, καὶ στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαὶ. Ἑξαποστειλάριον, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ Νεκρώσιμον, Ὁ Σὺ νεκρῶν, Σὺ ζώντων. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, δόξα, τὸ β'. Νεκρώσιμον, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχ. τὰ προσόμοια τοῦ Κυρίου Θεοφάνους, δόξα, Σὺ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Λειτουργίαν προκείμενον Νεκρώσιμον, καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Προκείμενον ἦχος πλ. β'. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, ἀναμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Σὺ Νεκρώσιμον. Ὡσαύτως, καὶ Κοινωνικὰ.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς γ' Ἑβδομάδος τῆς Σταύρο προσκυνήσεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ προσόμοια εἰς δ' ἦχος πλ. β. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Ἀπὸ στίχ. προσόμοια, ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον, Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὸν ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ αἴρουσι τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Στροῦ, ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου, μετὰ τῆς θήκης. Μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ, Ψάλλοντες, τὸ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εἰς φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀποτίθουσιν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ἅπτει κηρὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ διόλης νυκτὸς. Ἡμεῖς δὲ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ Τραπέζῃ, καὶ ἀνιστάμενοι εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ.

Διάταξις τῆς γ'. Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος.

Κεφάλαιον, λ δ'.

Κυριακῇ τρίτῃ τῶν ἁγίων Νηστειῶν. Τὴν προσκύνησιν ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου, Σὺ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ὀψὲ Σαββάτῳ ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς, Σὺ ψάλλομεν τὸν συνήθη Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Εἶτα ἡ στιχολογ. τοῦ α'. καθίσματος. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. Σὺ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. καὶ Ἀνατολικὰ, γ'. καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσόμοια δ'. ἦχος πλ. α'. πρὸς. Χαίροις ἀσκητικῶν, Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταύρος, ἐξ ὧν δευτεροῦμεν τὸ ἓν, δόξα, ἦχος γ'. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐκτενῆ, Σὺ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες. Εἰς τὴν λιτὴν δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Ὁρῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ὁ συμμαχήσας Κύριε, τῷ πραοτάτῳ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκιον Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ β'. καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, ἦχος α'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ὡς συνήθες. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον. Θεὸς Κύριος εἰς τὸν ἦχον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον ἀπολυτίτιον, δόξα τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι. Ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον κάθισμα τοῦ Σταυροῦ, ἦχος, πλ δ'. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν. Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, ὁ Πεντηκοστὸς, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τῆς μετανοίας, ἄνοιξόν μοι, καὶ νῦν ὅμοιον. Τῆς σωτηρίας, εὔθυνόν μοι. Εἶτα ἐλέησόν με ὁ Θεὸς. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ οἱ Ἀναστάσιμοι Κανόνες, Σὺ τῆς Θεοτόκου, εἶτα τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ. Ποίημα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἦχος πρῶτος πρὸς Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πανηγύρεως ἡμέρα τῇ ἐγέρσει Χῦ. Καταβασίαν ἔχατον λέγουσιν ἀμφότεροι οἱ Χοροὶ, τὰ πρὸς εἱρμὸν. Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς καθίσμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἦχος πλ β'. Ὁ Σταυρός σου Κε' ἡγίασται, δ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον τὸ

Προ-

ριή.

προφητικὸν, δόξα. Μόνον ἐπάγη τὸ Ξύλον Κύριε, καὶ νῦν. Θεοτόκε Πασθένε ἱκέτευε. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἰδιόμελ. ἦχος βαρύς. Οὐκ ἔτι φλογενὴ ῥομφαία. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχ. ή. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δ'. καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια, γ'. Δευτεροῦντες τὸ ἓν, ἦχος δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, καὶ δευτεροῦντες τὸ, ά. Εἶτα λέγομεν στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου ὑψωθείτω, καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην, δόξα πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Δοξολογία μεγάλη. Ὅταν δὲ ψάλλομεν τὴν Δοξολογίαν, Ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Σταυρόν. Εἶθ' οὕτως λαμβάνει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς Κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ, καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ βήματος, Προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων δύο, καὶ θυμιατοῦ, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεύς. Σοφία ὀρθὴ, καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐκτρίτου, Ὃ εἰσοδεύει ὁ ἱερεὺς φέρων τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων θυρῶν. Κἀκεῖσε προευτρεπισθέντος τετράποδος, Τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ ὁ τίμιος Σταυρὸς, Ὃ εὐθὺς ἀρχόμεθα ψάλλοντες Τροπάριον ἦχος, πλ. β'. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα, καὶ ἀνοίξας τὴν θήκην, Ἀρχέται προσκυνεῖν ὁ προεστὼς, καὶ ὁ ἱερεύς. Ψάλλοντες, καὶ ποιοῦντες μετανοίας, γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου στροῦ καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ὁμοίως, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ. Προσκυνούντων δὲ τῶν ἀδελφῶν, ψάλλομεν ἰδιόμελ. στιχηρὰ ἦχος, β'. Δεῦτε πιστοὶ, τὸ Ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν, καὶ ἦχος πλ. δ'. Σύμερον ὁ δεσπότης τῆς Κτίσεως, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Ὃ νῦν ὅμοιον. Σήμερον τὸ Προφητικὸν, καὶ ψάλλομεν μέχρις ἂν πληρωθῶσιν οἱ ἀδελφοὶ προσκυνοῦντες. Εἶθ' οὕτως ἡ συνήθης ἐκτενὴ, ἡ λιτὴ μετὰ τοῦ ἑωθινοῦ ἰδιόμελ. καὶ ἡ ά. ὥρα. Ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. β'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, στιχ. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀ[illegible]φοὶ ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγα. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν Βασιλεύς. Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὴν αὐτὴν προσκύνησιν ποιοῦμεν, κατὰ τὸν προγραφέντα τύπον, καὶ ἐν τῇ ά. ὥρᾳ τῆς δευτέρας. Ψάλλοντες ἀντὶ τοῦ. Τὰ διαβήματά μου. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα. Προσκυνοῦμεν δὲ, ἡμέρας δ'. Τῇ Κυριακῇ, τῇ δευτέρᾳ, τῇ Τετράδα, καὶ τῇ Παρασκευῇ γίνεται ἡ προσκύνησις τῇ ά. ὥρᾳ, καὶ εἰς τὴν θ'. ὥραν μετὰ τὸ Τρισάγιον, προσκυνοῦμεν πάλιν, καὶ συστέλλεται ὁ τίμιος Σταυρὸς ἐν τῇ θήκῃ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τὰ δ'. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Τριωδίου, γ'. προσόμοια, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, ἦχος πλ. δ'. τὸ Μαρτυρικὸν δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς δ'. Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον, Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος ἤχου, μετὰ τὴν ά. στιχολογ. καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ λὴν β'. στιχολογοῦμεν κάθισμα. Εἰς δὲ τὸν τρίτην στιχολογ. κάθισμα ἕτερον. Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια, καὶ στιχολογεῖται ἡ ὠδὴ τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. ἰδιόμελ. δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα. Ὃ νῦν Θεοτοκίον τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, Ὃ νῦν Θεοτοκίον.

Τῇ Τρίτῃ τῆς δ'. Ἑβδομάδος, Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριαδικὰ, μετὰ τὴν ά. στιχολογ. καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ μετὰ τὴν β'. κάθισμα, μετὰ δὲ τὴν, γ'. ἕτερον κάθισμα. Ψάλλομεν δὲ, καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τὸν τάξιν αὐτῶν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς μέσης Ἑβδομάδος. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, Τὰ εἰς τοὺς αἴνους τῆς Κυριακῆς, καὶ τοῦ Τριωδίου. Τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἦχος γ'. Νικῶν τὸν τελώνην, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, Ὃ νῦν ἰδιόμελ. τοῦ Σταυροῦ, ἦχος πλ. ά. Ὁρῶσα σε ἡ Κτίσις ἅπασα.

Τῇ δ'. τῆς μέσης Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης

στιχο-

στιχολογ. Ἐ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην ἀπαραλλάκτως. Ψάλλομεν δὲ, καὶ τὸν Κανόνα τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς ς'. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς καθίσμ. τοῦ Σταυροῦ. Ἀ φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, S ὁ οἶκος, S Τριώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, ἦχος πλ. δ'. Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντες, S τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, ἰδιόμελ, ἦχος, πλ. δ'. Μεσάσαντες τὸ πέλαγος, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Ἡ δὲ Σταυροπροσκύνησις γίνεται καθὼς προεγράφη ἐν τῇ α'. ὥρᾳ. Ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ προγραφέντα Τροπ. τῇ Κυριακῇ, ἤγουν τὸ ἰδιόμελ. Δεῦτε πιστοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. τῆς μέσης Ἑβδομάδος Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. Ἐ ψάλλομεν ἰδιόμελ. ἦχος δ'. Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος νηστεία. λέγεται δὲ ἅπαξ. Εἶτα ἕτερα ἰδιόμελ. ἦχος πλ. α'. Οἱ ἐν κρυπτῷ τὰς ἀρετὰς ἐργαζόμενοι. Μαρτυρικὸν ἦχος, ὁ αὐτὸς. Εἶθ' οὕτως τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Μηναίου. Δευτεροῦντες τὸ ἓν, δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμ. τοῦ Σταυροῦ, ἦχος, πλ. δ'. Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ Οὐσίᾳ, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπάρχεται ὁ ἱερεὺς τῶν διπλοκατηχουμένων μετὰ τῆς εὐχῆς.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς μέσης Ἑβδομάδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος ἤχου μετὰ τὴν α' στιχολ. καθίσμ. Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὴν β'. στιχολ. καθίσμ. καὶ μετὰ τὴν γ'. Ψάλλομεν, καὶ τοῦ Μηναίου, S τὰ Τριώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν στίχ. τὸ ἰδιόμ. δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτόκιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς μέσης Ἑβδομάδος. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. Ἐ ψάλλομ. τὰ γ'. προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. δόξα, καὶ νῦν Θεοτόκιον τὰ Προκείμενα, τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν στίχ. τὸ ἰδιόμ. δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτόκιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην, στιχολογ. λέγομεν καθίσμ. Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ μετὰ τὴν Δευτέραν, καὶ τὴν γ' κάθισμα, ὁ Ν'. Ἐ ὁ Κανὼν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὸ γὰρ Μηναῖον, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισμα. Ἀ φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, S τὰ Τριώδια κατὰ τάξιν. Ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμ. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελ. ἦχος, πλαγίου δ'. Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως. Ἡ πρώτη ὥρᾳ, καὶ ἀπόλυσις.

Γίνεται οὖν ἡ Σταυροπροσκύνησις ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὡρῶν, καὶ αἴρεται ὁ Τίμιος Σταυρὸς. Εἰς τὴν τριτέκτην, Τροπ. τῆς Προφητείας. Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δεσπότα, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδος ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. δὶς, καὶ τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου, δ' τὸ ἰδιόμ. ἦχος β'. Τοῖς πάθεσι δουλώσας, δόξα τὸ Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ. καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν. Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος δ'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, στίχ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς μέσης Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀλληλουϊα, καὶ τὰ Τροπάρια ἦχος β'. Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες, δόξα. Μνήσθητι Κε, καὶ νῦν Μήτηρ Ἁγία, S ἡ πρώτη στιχολογ. Εἶτα τὰ Μαρτυρικὰ καθίσμ. τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ ἤχου, Μετὰ δὲ τὸν Ἄμωμον, τὰ εὐλογητάρια, λέγομεν καθίσ. Νεκρώσιμα, Ἐ ψάλλομεν, Ἐ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ τεταώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, Ἐ στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαὶ. Ἐξαποστειλάριον, τὸ Νεκρωσιμον. Εἰς τοὺς αἴνους, ψάλλομεν τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, δόξα, καὶ νῦν Θεοτόκιον. Εἰς δὲ τὸν στίχ. τὰ προσόμοια τοῦ Κυ Θεοφάνους. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου Νεκρώσιμον, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, πεπεισμεθα, S ὁ Νεκρώσιμος. Ἀλληλουϊα, Νεκρώσιμον. Εὐαγγέλια, τὰ ἀμφότερα. Ὡσαύτως, καὶ Κοινωνικὰ.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Τετάρτης Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος.

Κεφάλαιον, λ ε'.

Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικὰ, δ'. Ἐ τοῦ Μηναίου, γ'. Ἄλλοι δὲ μεταγενέστεροι ὥρισαν ψάλλεσθαι τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, στιχηρὰ, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. τὰ ἀπὸ

ρκ'.
σίχ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τῶ Ὁσίου, ἰδιόμ. ἦχος, β'. Τὸν ὅπ' Γῆς Ἄγγελον, & νυῦ Θεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτός. Ὦ θαύματος καινοῦ, τὸ Νυῦ ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον. Τροπ. ἦχος, ά. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Εἰς τὸ ὄρθρον, μ' τλὼ ὀξέως ἅπασαν ἀκολουθίαν. Κανόνες, γ'. ὁ Ἀνασάσιμος μ' τ' Θεοτόκου εἰς ς'. κ' τῶ Τριωδίου εἰς δ'. κ' τῶ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀπὸ ὠδῆς γ'. τὰ καθίσμ. Φῶτίσμος τὸ Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὡρολόγιον, Ἐν πεφαίνεις σήμερον. Ἐν τῷ ὕψει Κε' τ' ἐγκρατείας. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ Ἀνασάσιμα σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, κ' τὰ Ἀνατολικά. Εἶτα λέγομεν σίχ. Ἀνάστηθι Κε' ὁ Θεός μου, & ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. ἦχος ά. Δεῦτε ἐργασώμεθα, δόξα πάλιν τὸ αὐτό, καὶ νυῦ, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Ἀπολυτίκιον μεγάλη, κ' ἀπόλυσις.

Ὥρα Ἑσπερινή, καὶ ἡ κατήχησις, κ' ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθες. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, κ' Μακαρισμοὶ τῶ ἦχου. Προκείμενον τῶ Ἀποστόλου, τῶ Ἐνορδίνου ἦχος, & τῶ Ὁσίου. Καὶ χήσονται Ὅσιοι ἐνδόξῃ, σίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινόν, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας ὡρολόγιον Ἑβραίους. Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, καὶ τῶ Ὁσίου ὡρολόγιον Ἐφεσίους Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. Ἀλληλουϊα τοῦ ἦχου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον τὰ ἀμφότερα, Κοινωνικά. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, κ' τὸ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν, σιχολογοῦμεν τὸ ἐνορδίνου κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσωμένον σίχ ί. & ψάλλομεν σιχηρὰ κατανυκτικὰ τ' Ὀκτωήχου, δ'. κ' τὰ τοῦ Τριωδίου προσόμοια, κ' τῶ Μηναίου γ'. δόξα, Σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος, τὰ ὡρολόγια. Εἰς τὸν σίχ. τὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν. δόξα, κ' νυῦ Θεοτοκίον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κ' τὸ σύνηθες, κ' εἰς τὰ ἀπόδειπνα ψάλλει τ' ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου τῶ Ἐπλαγχάνοντος Ἁγίου κ' τ' πέμπτου.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον, Τὰ Τριωδικὰ τῶ λαχόντος ἦχου. Μετὰ τλὼ ά. σιχολογ ψάλλομεν καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, β'. μετὰ κ' Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τλὼ β'. σιχολογ κ' τ' γ'. καθίσματα κ' τὸ Τριωδίου, κ' τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ε'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, σιχολογοῦμεν ἀντὶ τῆς Προσκομιδῆς, τὸ ἐνορδίνου καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμένου σίχ ς'. & ψάλλομεν προσόμοια, γ'. & τῶ Μηναίου γ'. δόξα, & νυῦ Θεοτοκίον, τὰ ὡρολόγια, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν σίχ. τὰ ἰδιόμελ. & τὰ δύο ἅπαξ, τὸ Μαρτυρικόν, δόξα, & νυῦ καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ Τρίτῃ τῆς. Ἑβδομάδος, Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριωδικά. Μετὰ τλὼ ά. σιχολογ. καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατανυκτικά. Μετὰ τλὼ β'. κάθισμα ὁμοίως. Καὶ μετὰ τλὼ γ'. τὸ κάθισμα, Ψάλλομεν κ' τὸν Κανόνα τῶ Μηναίου, κ' τὰ Τριώδια κ' τλὼ τάξιν αὐτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσωμένου σίχ ς'. & ψάλλομεν προσόμοια σιχηρὰ τοῦ Τριωδίου, γ'. κ' τῶ Μηναίου, γ'. δόξα, καὶ νυῦ Θεοτοκίον τὰ Προκείμενα, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὸ σίχ. τὰ ἰδιόμελ. ἅπαξ, τὸ Μαρτυρικόν. δόξα, κ' νυῦ Σταυροθεοτοκίον, κ' τὰ λοιπά.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς ε'. Ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον τὰ Τριωδικά. Μετὰ τλὼ ά. σιχολογία καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δύο μετὰ Σταυροθεοτοκίου, & μετὰ τλὼ β'. καὶ τλὼ γ'. τὰ καθίσματα. Ψάλλομεν καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τλὼ τάξιν αὐτῆς, ὡς συνήθες.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς ε'. Ἑβδομάδος σιχολογοῦμεν τὰ Πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα σιχηρὸν ἰδιόμελ. ὁ λεγόμενος δίς. Ἀρχόμεθα δὲ σίχ. ἀπὸ τοῦ Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῆς, ἦχος πλ. δ'. Τοῖς ἁγίοις ἐμῆς λογισμῆς λησαῖς περιπεσών, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἴτις ἀρετή, καὶ εἴτις ἔπαινος, κ' τὰ γ'. προσόμοια τῶ Τριωδίου. Εἶθ' ἕως τὰ, κ δ' σιχηρὰ τὰ κ' ἀλφάβητον, ἦχος δ'. πρὸς, Ἠθέλησον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι. Πᾶς ὁ βίος μου μ' πορνῶν, ποιήσας καθ' ἓν ἕκαστον σιχηρὸν μετανοίας, γ'. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος δ'. Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, σίχ. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τλὼ Γλῶ. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα, Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινόν, σίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ εὐλογήσατε. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τ' Προηγιασμένων. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐθίομεν ἔλαιον πίνοντες, κ' οἶνον, ὀλίγα τ' κόκκου & ἀγρυπνίας. Τὰ δὲ ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις.

Τῇ πέμπτῃ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος, Σημαίνει ὥρα δ'. τῆς νυκτὸς, & σωθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, γίνεται Εὐλογητὸς παρὰ τοῦ ἱερέως ὡς συνήθες, καὶ λέγομεν τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ Ἀλληλουϊα, κ' τὰ Τριωδικὰ ὡς ἔθος τοῦ ἦχου, σιχολογοῦμεν κ' τὸ ἐνορδίνου τακτὸν κάθισμα τῶ Ψαλτηρίου.

Ψαλτηρίε. Εἶτα λέγομεν τὰ κάθισμ. τῆς Ὀκτωήχε, Σ ἀναγινώσκομεν τ βίον τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, δ ὡσαις, β'. Εἶτα, ὁ Ν'. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τ μεγάλε Κανόνος, ἀργῶς, Ϲ μ τ σωτήριον μέλψις καρδίας, Ϲ φωνῆς. Ποιήσαντες Ϲ εἰς καθ' ἕν Τροπάριον, μετανοίας γ'. Κανὼν ὁ μέγας Ποίημα τ ἁγίε Πρ ἡμῶν Ἀνδρέε Κρήτης, τῆ Ἱεροσολυμίτη ἦχ. πλ. β'. Εἱρμὸς, καὶ σκεπασθείς, Ἀπό, γ'. ᾠδὴς ψάλλει ὁ ψάλτης τὸ ἓν τοῦ Τριῳδίε κάθισμ. καὶ ἡμεῖς τὸ ἕτερον, εἰς δὲ τὸ δ'. ᾠδήν. Προηγοῦνται τὰ Τριῴδια, χωρὶς μετανοιῶν. Ὁμοίως, Ϲ ἐν τῇ ἡ. ᾠδῇ, καὶ ἐν τῇ θ'. Ἀφ' ἑκάστης τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸ ἀναγνῶσιν. Ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μ μετανοιῶν, ἦχος, πλαγίε β'. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε μνήσθητι ἡμῶν Κύριε Ἀνὰ τὸ παράδεισε χεῖρε. Μετὰ τὸ ἐνάτιον, Ἐξαποστειλάριον τὸ φωταγωγικὸν, ὡς σωίνθες. Εἰς τ στίχ. τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ δ'. δίς. Ταῖς λιτικαῖς ἐφόδοις, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, νῦν Θεοτόκιον, ἦχος, ὁ αὐτός. Σωαπτόμεθα δὲ, καὶ ἡ ὥρα, ἀνευ συχολογίας, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὸ τετράκτυν Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, μ τὸν Προοιμιακὸν, Συχολογοῦμεν ἀντὶ τῆς Προσκομιδῆς, τὸ κάθισμα ὅπερ ἀφείθη ἐν τῇ ὥρᾳ. Σημαίνει δὲ τὸ λυχνικὸν παράτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἑσπερινὸν ἑσώμεν στίχ. ἰ. τὸ ἰδιόμελ. Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τ Μηναίε δ'. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Τὰ Προκείμενα, Ϲ τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένων. Ἐν ᾗ μεταλαμβάνομεν, καὶ τῆς Ἁγίων τῆ Χειτῆ Μυστηρίων.

Δεῖ εἰδέναι, ὡς ἐὰν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τ ἡμέραν ταύτην, προφάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλε Κανόνος τῇ Τρίτῃ, ἤγουν τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας, ἡ δὲ ἑορτὴ, γίνεται ἀμετάθετος.

Τῇ Παρασκευῇ, τῆς ε'. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ Τριαδικὰ. Μετὰ δὲ τ ἁ. συχολογ. κάθισμ. Σταυρώσιμα δ Ὀκτωήχε μ δὲ τ β'. καὶ τ γ'. κάθισμ. Εἰς τ στίχ. τὸ ἰδ. δ ἡμέρας δίς, τὸ Μαρτυρικὸν. δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτόκιον, Ϲ τὰ λοιπὰ ὡς σωίνθες.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μ τ σωίνθη συχολογίαν. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἑσώμεν στίχ. ἰ. Σ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμ. ἦχος, πλ β'. Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, σὺ τ Θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενον, δυτερεύοντες αὐτὸ, τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκε, ζία. Ποιήσαντες αὐτὰ ἑπτά, ἦχος πλ β'. ὡρὸς, Ὅλων ἀποθέμενοι. Βαλὼν προσομοίων, δόξα, Σ νῦν ἦχος, β'. Τὸ αὐτὸ αἶνος Μυστήριον Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Ἑσπερινὰ Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ὁ ἱκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μ τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο μ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπείραζε, Προκείμενον ἦχος, δ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σε Κύριε. Εὐλόγει ἡ ψυχή μ τ Κν, Κε ὁ Θεός μ. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα Ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις, χρήσιμοι ἔσωσαν, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένων. Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα, τῆ ἐν δευτέρᾳ τῆ ἦχε. Ὡς σαύτως, καὶ τὸ Μηναῖον, τῆ κ τὴν ἡμέραν Ἁγίε.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πέμπτης ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ Σημαίνει ὥρα δ'. τῆς νυκτὸς, διὰ τὸν ἱκετήριον ἀκολουθίαν τῆς Ἀκαθίστε, μ δὲ τ Ἑξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κς εἰς ἦχον πλ δ'. καὶ ψάλλομεν, ἐκ γ'. τὸ Τροπ. ἀργῶς, ἦχος, πλ δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει. Εἶτα συχολογοῦμεν, καθίσμα τῷ Ψαλτηρίῳ ἓν, τὸ. Εἰπεν ὁ Κς τῷ Κυρίῳ μ, Ϲ μ τ τάτε συμπλήρωσιν. Ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον ἐν τῷ μέσῳ, μ μέλος, ἀργῶς, ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑφωμάχῳ σεβασμίᾳ, Ϲ ἀναγινώσκομεν, ἀπὸ τῆς οἴκων ἑξ. Ἱσάμεθα ἓν εἰς τὴν τάτων ἀνάγνωσιν Οἱ αὐτοὶ δὲ οἶκοι, εἰσὶ κ ἀλφά. ἤγε, κδ'. καὶ λέγονται παρὰ τ ἱερέως, Ἄγγελος πρωτοστάτης, καὶ μ τ ἀνάγνωσιν τῆς ἓξ οἴκων, πάλιν τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑφωμάχῳ, Ϲ ἀναγινώσκομεν ἐκ τ λόγου τῆς Ἀκαθίστε, δ ὡσιν μίαν. Εἶτα συχολογοῦμεν τ Ἄμωμον, καὶ αὖθις λέγομεν τὸ Κοντάκιον, καὶ ἑτέρας ἓξ οἴκους, Ϲ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν λόγον τῆς Ἀκαθίστε, καὶ οἱ Κανόνες τῆ Ἁγίᾳ τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκε, εἰς ς'. Ποίημα τῆ Κυρίᾳ Ἰωσὴφ, ἦχος δ'. ὡρὸς. Ἀνοίξω τὸ στόμα μ. Χειτῆ Βίβλον ἔμψυχον. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μ, Σ μ τ γ'. ᾠδὴν τὸ Κοντάκιον, καὶ ἑτέρας ἓξ οἴκους, καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Σωαπτὴν Σ τὰ καθίσματα, ἦχος, ἁ. ὡρὸς, Τὸν τάφον σε Σωτήρ. Ὁ μέγας Σβατηγὸς, δόξα, Σ νῦν τὸ ὅλον, καὶ πάλιν ἀνάγνωσις, καὶ μ τ ἑ. ᾠδὴν χολάζει ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίᾳ. Ἀφ' ἑκάστης τὸ Κοντάκιον, καὶ τὰς καταλειφθέντας ἓξ οἴκους. Εἶθ' ἕτως τ ἁ. οἶκον, Ϲ τὸ Κοντάκιον, καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑφωμάχῳ. Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ Σωαξάρια, ἁ τῆ Μηναίε. Εἶθ' ἕτως τῆς Ἀκαθίστε Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκε. Εἰς τὰς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἑσώμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ὡρὸς. Ὡς ἐν Ἰουδαίᾳ ἐν μαρτυσιν. Κεκρυμμένον Μυστήριον δευτερεύοντες τὸ ἁ. δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμ. ἦχος, δ'. Γλῶσσαν ἣν ἐκτήσω.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, Ϛ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀκαθίστου, καὶ τῶν τετραωδίων. Προκείμενον. ᾠδὴ τῆς Θκοῦ. Μεγαλήνει ἡ ψυχήμου τὸν Κν̄, στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, ὁ Ἀπόστολος πρῶτος τῆς ἡμέρας, Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, οὐκ εἰς χειροποίητα Ἅγια, καὶ τῆς Θεοτόκου ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς. Εἶχε μὲν γὰρ καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ Ἀδελφοὶ. Ἀλληλουϊα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ. Εὐαγγέλια τῆς ἡμέρας, Ϛ τῆς Θεοτόκου. Ἀναστᾶσα Μαριαμ. Κοινωνικὸν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς Πέμπτης Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, καὶ διατάξις τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος.
Κεφάλαιον, λϛ΄.

Κυριακῇ ε΄. τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, τελεῖται ἡ ἀκολουθία ὁμοίως, ὡς Ϛ ἐν ταῖς ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς. Ἐν ᾗ ψάλλομεν, ἐν τοῦ Μηναίου τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου. Ἄλλοι δὲ μεταγενέστεροι παρέδωκαν ψάλλεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ, τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ΄. Ϛ Ἀνατολικὰ, καὶ τῆς Ὁσίας στιχηρὰ προσόμοια γ΄. ποιοῦντες αὐτὰ, εἰς δ΄. ἦχος, πλ. β΄ πρὸς, Ὁ λὴν ἀποθέμενοι. Σὲ μὲν διεκώλυε, δόξα, ἦχος, δ΄. Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, Ϛ νῦν Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, δόξα τῆς Ὁσίας, ἦχος, β΄ Τὰ τῆς ψυχῆς θυρεύματα, Ϛ νῦν Θεοτοκίον ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ὠθαύματος καινοῦ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ὁσίας ἦχος, πλ. δ΄. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Ϛ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθες. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἅπασαν ἀκολουθίαν, Κανόνες, γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου, εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς δ΄. Ϛ τῆς Ὁσίας, εἰς δ΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδὴς κάθισμ. τῆς Ὁσίας Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἦχος, γ΄. πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἡ πορνείαις πρότερον. Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον, Εἶτα τῆς Ὁσίας. Εἰς τοὺς αἴνους στίχ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δ΄. καὶ Ἀνατολικὰ, δ΄. εἶτα λέγομεν, στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς μου ὑψωθήτω, ἰδιόμελ. ἦχος, α΄. Οὐκ ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις, καὶ πόσις, δόξα πάλιν τὸ αὐτὸ, Ϛ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις Εἰς τὴν λιτὴν συνήθεις τὸ Ἑωθινὸν ἰδιόμελ. καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου τὸ τοῦ ἤχου, Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ Χς̄ παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς, καὶ τῆς Ὁσίας, πρὸς Γαλάτας. Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν ἀδελφοὶ. Ἀλληλουϊα τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ὁσίας. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ Κε̄ ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν δ΄. κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, ἐν τοῦ Τριωδίου προσόμοια, γ΄. ἐν τοῦ Μηναίου, γ΄. δόξα, καὶ νῦν Θκτ̄ον. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Προκείμενα Ϛ ἡ συνήθης ἐκτενὴ. Ἀπὸ στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, ἐν τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θκτ̄ον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων ἐν τῷ ὄρθρῳ Τριαδικὰ, μετὰ τὰ α΄. στιχολ. κάθισ. κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, ἐν μετὰ τὰ β΄. καθίσ. ἐν μετὰ τὰ γ΄. τὸ Τριώδιον, ἐν στιχολογεῖται ἡ ᾠδὴ, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Β΄. τῆς ϛ΄. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, μετὰ τὰ συνήθη στιχολ. Εἰς τὸ Κε̄ ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομ. τὰ προσόμ. τὰ γ΄. τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Μηναίου, γ΄. δόξα, καὶ νῦν Θκτ̄ον, τὰ Προκείμενα, καὶ τὰ Ἀναγνώσ. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θκτ̄ον.

Τῇ Τρίτῃ τῶν Βαΐων ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὰ α΄. στιχολογ. καθίσ. κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ μετὰ τὰ β΄. ἐν μετὰ τὰ γ΄. κάθισ. Ψάλλομεν καὶ τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τάξιν, ἐν στιχολογεῖται ἡ ᾠδὴ. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θκτ̄ον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῇ Τρίτῃ, τῆς ϛ΄. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολ. Εἰς τὸ Κε̄ ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου, γ΄. τὰ Προκείμενα, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν. δόξα, ἐν νῦν Θκτ̄ον, Ϛ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Τῇ Δ΄. τῶν Βαΐων ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὰ α΄. στιχολ. καθίσ. Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, Ϛ μετὰ τὰ β΄. καὶ τὰ γ΄. στιχολ. κάθισ. ἐν τοῦ Μηναίου τὸν Κανόνα, καὶ τὰ Τριώδια. τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, ἐν νῦν Θκτ̄ον, ἐν τὰ λοιπὰ.

Τῇ Τετράδῃ, τῆς ϛ΄. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολ. Εἰς τὸ Κε̄ ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, ἦχος, πλ. α΄.

Πλου-

Π λούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, Μαρτυρικὸν, καὶ στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α΄. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν. Π έραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκὶ, καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β΄. Δ ισημερεύει Λάζαρος, S τοῦ Μηναίου, δ΄. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον. Ε ἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Ε ὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ, στίχ. Η γάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κς, Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Ε ἰσήνεγκαν τῷ Ἰωσὴφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Προκείμ. ἦχος, δ΄. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κῷ ἀποδώσω, στίχ. πίστευσα, διὸ ἐλάλησα. Π αροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ ς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων

Ψ ῇ Πέμπτῃ τῶν Βαΐων ἐν τῷ ὄρθρῳ, τὰ Τριαδικὰ. Μ ετὰ τὴν α΄ στιχολογ κάθισ. Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ μετὰ τὴν β΄. ἐν τῇ γ΄. στιχολογ. κάθισ. Ψ άλλομεν δὲ, ἐν τῇ Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τάξιν, καὶ στιχογεῖται ἡ ᾠδὴ, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Ε ἰς τὸν στίχ. ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς τὸ Μαρρικὸν, δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, S τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες.

Ψ ῇ Πέμπτῃ, τῆς ς΄. Ἑβδομάδος, ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, γ΄. S τοῦ Μηναίου, γ΄. δόξα, ἐν νῦν Θεοτοκίον, τὰ προκείμενα, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ε ἰς τὴν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα, ἐν νῦν Σταυροθκῖον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ψ ῇ Παρασκευῇ τῶν Βαΐων, ἐν τῷ ὄρθρῳ, τὰ Τριαδικὰ. μετὰ τὴν α΄. στιχολ. κάθισ. Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ μετὰ τὴν β΄. καὶ τὴν γ΄. κάθισ. τοῦ Τριωδίου. Ψ άλλομεν δὲ, καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ ᾠδὴ, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Ε ἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, δόξα ἰδιόμ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθες.

Ψ ῇ Παρασκευῇ, τῆς ς΄. Ἑβδομάδος, ἑσπέρας. Ε ἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. S ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, S ἰδιόμ. τοῦ Ἁγίου, ἐν δικαίου Λαζάρου. Π οιοῦντες αὐτὰ ἑπτὰ, τὸ ἰδιόμ. δὶς ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες, τὸ Μαρτυρικὸν. Μ άρτυρες Κυρίου ἱκετεύσατε. Ε ἶτα τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἦχος πλ. β΄. Κ ύριε Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ποιοῦντες αὐτὰ, ζ΄. δόξα ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. δ΄. Ε πιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ νῦν ἕτερον ἰδιόμ. ἦχος ὁ αὐτὸς, Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν. Ε ἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος, πλ. β΄. Η βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, στίχ. εἰμὴ ὅτι Κς ἦν ἐν ἡμῖν. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Κ ατέπαυσεν Ἰακὼβ, ἐπιτάσσων, Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Ο ἱ πεποιθότες ἐπὶ Κν, στίχ. Ο ὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Π αροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα, Υ ἱὲ ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ. τὸ Κατευθαυθήτω, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς συνήθες, τὰ δὲ ἀπόδειπνα συνήθως ἐν τῷ Νάρθηκι, ἄνευ Κανόνος.

Ἰ στέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον, οὔτε Μαρτυρικὸν, οὔτε Θκῖον, οὔτε Ὀκτώηχος ψάλλεται, ἄχρι τοῦ Σαββάτου τοῦ ἁγίου Θωμᾶ. Ε ἰς τὸ ἀπόδειπνον ψάλλομεν τὸν Κανόνα, εἰς τὸν τεταήμερον Λάζαρον. Ποίημα τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἦχος α΄. πρὸς, Ὠ δὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν. Ν εκρὸν τεταήμερον, ἐξαναστήσας.

Τ ῷ Σαββάτῳ, τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου. Ε ν τῷ Μεσονυκτικῷ, εἰς τὸ β΄. Τρισαγιον, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Ε ἰς δὲ τὸ, γ΄. Κοντάκιον. Η πάντων χαρὰ, τὸ Κε ἐλεήσον ι β΄. ἄνευ τῆς εὐχῆς. Ε ἰς τὸν ὄρθρον Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον α΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Τροπ. ἐκ γ΄. Τ ὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, εἶτα ἡ συνήθης στιχολ. Εἶπεν ὁ Κς τῷ Κῷ μου, εἰς τὴν α΄. στιχολογ. καθίσ. ἦχος, α΄. δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Ε ἶτα στιχολογοῦμεν τὴν Ἄμωμον, καὶ λέγομεν, καὶ τὰ Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες ἐν Κυριακῇ, ἐν μετὰ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, καθισ. ἦχος πλ. α΄. δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ ν΄. Ε ὐαγγέλιον δὲ, οὐκ ἀναγινώσκομεν. εἰμὴ εἰς τὴν Ναὸν τοῦ ἁγίου Λαζάρου. Ἀ νάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς κατὰ Ἰωάννου, τὰ περὶ τῆς ἑορτῆς, Λόγον ξ γ΄. καὶ ξ δ΄. Ο ἱ Κανόνες μέχρι τῆς ς΄. ᾠδῆς, ποίημα τοῦ Κυρίου Θεοφάνους. Ε κεῖθεν δὲ ἀρχόμεθα τῶν Τεταωδίων. Ὁ πρῶτος Κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐν ὁ ἕτερος Κανὼν, εἰς ς΄. ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ, ἦχος, πλ. δ΄. Α πὸ γ΄. ᾠδῆς κάθισμ. τῆς ἑορτῆς, Α πὸ ς΄. ᾠδῆς ἄρχεται τὰ τεταώδια τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου, Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Η πάντων χαρὰ, Χς ἡ ἀλήθεια. Μ ετὰ τὴν ἐννάτην, τὸ Ἅγιος Κς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου. Ε ξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας. Ε ἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμ. τοὺς δ΄ α΄. α΄. τοὺς δύο δ΄. δ΄ καὶ τοὺς δύο, πλ. δ΄. δόξα, ἦχος β΄. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, καὶ νῦν. Υ περευλογημένε ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ τὰς ς΄. ς΄. ᾠδὰς τῶν τεταωδίων. Ἀν-

τὶ

τὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθητε, Προκείμενον, ἦχος γ'. Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι, στίχ. Κς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἀλληλουϊάριον, ἦχος πλ. α'. Ὁ Κς ἐβασίλευσαν εὐπρέπειαν, στίχ. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦν τὶς ἀσθενῶν Λάζαρος. Κοινωνικὸν. Ἐκ στόματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον Ἀλληλούϊα.

Εἴδησις τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου τῶν Βαΐων, καὶ τῆς Κυριακῆς. Κεφάλαιον, λζ'.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ τὰ ἀπολυτίκια, Τροπ. ἦχος, α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἕτερον, ἦχος, δ'. Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν, Ϛ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν.

Τῷ Σαββάτῳ τῶν Βαΐων ἑσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἡ συνήθης στιχολογ τὸ Μακάριος ἀνὴρ τὸ καθίσμ ὅλον. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ ε'. ἰδιόμ. στιχηρὰ τοὺς πλ. β'. δευτεροῦντες αὐτὰ, δόξα τὸ πρῶτον, τὸ Σήμερον ἡ χάρις, Ϛ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν, εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, πρῶτον. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὸ β'. Προφητείας Σοφονίου. Τάδε λέγει Κς. Χαῖρε σφόδρα Θύγατερ, τὸ γ'. Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος Χαῖρε σφόδρα. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς ἤχους, πρώτους, καὶ τοὺς δευτέρους, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, γ'. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ ἐν τῷ Ναρθηκι. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχος, πλ. δ'. Χαῖρε, καὶ εὐφραίνου Πόλις Σιὼν, στίχ. ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἐκ στόματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων. Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, δόξα, ἦχος, πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον ἤγουν ἀπολυτίκιον, ἐκ δευτέρου, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Ἕτερον Τροπ. λέγομεν ἅπαξ, ἦχος, δ'. Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας, ἐν ᾗ μετὰ τὰ στιχολ. κάθισ. ἦχος δ'. πρὸς. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Μετὰ κλάδων νοητῶς. Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισ. ἦχος, δ'. πρὸς Κατεπλάγη. Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστὲ. Εἶτα ὁ Πολυέλεος, καὶ τὸ καθίσ. ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Τὸ προσταχθὲν, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ, δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην τὸν περὶ τῆς ἑορτῆς, Λόγον ξ'. Ϛξς', Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐκ στόματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων, στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομάσου, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Πεντηκοστὸν. δόξα, ἦχος β'. Σήμερον ὁ Χριστὸς, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Εἶτα ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅτε δὲ ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέλιον, διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ Βαΐα, ὁ Κανὼν τοῦ κύρ Κοσμᾶ. Λεγομεν οὖν τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δευτέρου, τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ, δ'. ἢ ἀνὰ, ϛ'. ὅτε εἰσὶ δύο. Ἔσχατον οἱ δύο χοροὶ. Καταβασία τοὺς εἱρμοὺς, ἦχος, δ'. Ὤφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς Ἀβύσσου νοτίδος ἄμοιροι. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὴν ὑπακοὴν, ἦχος, πλ β'. Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον, ἰδιόμ. ἦχος, πλ. β'. Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ. Εἰς τὴν θ'. δίδονται κηρία τοῖς Ἀδελφοῖς. Ἐξαποστειλάριον. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου, εἰς τὸν ἦχον τοῦ ὕφους τῆς Ὀκτωήχου, τὸ αὐτὸ, καὶ μόνον λέγομεν. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ, καὶ ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. ἦχος, δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς δ'. τετάρτους, δευτεροῦντες τὰ β'. δόξα, Ϛ νῦν, ἦχος πλ. β'. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ λιτὴ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἡ κατήχησις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἀντίφωνα, ἦχος, β'. Ἀντίφωνον α'.

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, στίχ. α'.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Περιέχονμε ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου, στίχ. β'.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ λίψιν, Ϛ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, στίχος, γ'.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον, β' ἦχος β'.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα, στίχ. α'.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. ὁ ἐπὶ πόλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν, στίχ. β'.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. ὁ ἐπὶ πόλου ὄνου καθεσθείς.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι, στίχ. γ'.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. ὁ ἐπὶ πόλου ὄνου καθεσθείς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ'. ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα, στίχ. α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, στίχ. β'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, στίχ. γ'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, στίχ. δ'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους.

Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς. Σοφία ὀρθὴ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους. δόξα. Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον. Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Φιλιππησίους. Ἀδελφοὶ χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε. Ἀλληλούϊα, ἦχος α'. Ἄσατε τῷ Κῷ ἆσμα καινὸν, στίχ. Εἴδωσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς Γῆς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Ϛ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοινωνικὸν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ. Ἀλληλούϊα. Εἰς τὴν Τράπεζαν, παράκλησις μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐσθίομεν γὰρ ἐχθύας.

Τῇ Κυριακῇ τῶν βαΐων ἑσπέρας Β εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς τρεῖς, πλ. δ'. Ἅτινα εἴπομεν ὀψὲ Σαββάτῳ, ἀπὸ στίχ. Δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος πλ. δ'. δόξα.

Χαῖρε, καὶ εὐφραίνου, Ϛ νῦν. Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος. Εἴσοδος, Προκείμενον τὸ συνήθες. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος β'. Ἐκ Βαΐων, καὶ κλάδων. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινὸν, ἦχος γ'. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν, στίχ. Εἴδωσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς Γῆς, ἦχος β'. Συναγωγὴ πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶς, δόξα, ἦχος β'. Ἐκ Βαΐων, καὶ κλάδων, καὶ νῦν, ἦχος γ'. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν. Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα ὡς συνήθες, καὶ αἱ συνήθης μετάνοιαι.

Ἱστέον, ὅτι τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ μέλους ψάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς Κυριακαῖς. Ὡσαύτως, καὶ ἐν τῇ παρούσῃ. Τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος, χύμα λέγονται.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον, ψάλλομεν τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης. Ὡσαύτως ποιοῦμεν, καὶ τὰς λοιπὰς τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον, ἦχος πλ. δ'. πρὸς. Τῷ συντρίψαντι πολέμους. Ἰωσὴφ τὴν σωφροσύνην, Ϛ τὰ λοιπὰ.

Ἱστέον, ὅτι κατὰ ταύτην τὴν Ἁγίαν, καὶ μεγάλην Ἑβδομάδα, ἅπαξ πληροῦμεν τὸ Ψαλτήριον, καὶ λέγομεν ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, καθίσματα, γ'. Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ β'. ἑ ἤγουν εἰς τὸν ὄρθρον γ'. καὶ εἰς τὴν τριτέκτην, β'. Ὡσαύτως, Ϛ τῇ μεγάλῃ γ'. καθίσματα ε'. Ἐν δὲ τοῖς ἑσπερινοῖς τῶν τοιούτων ἡμερῶν, στιχολογοῦμεν τὰ Πρὸς Κύριον. Ὁ δὲ Ἄμωμος στιχολογεῖται, κατὰ τὸ μέγα Σάββατον.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης. Κεφάλαιον, λή.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλ. δ'. Μεγαλοφώνως, καὶ μελωδικῶς. Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον ἀργῶς, μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους ἐξ ἰσότητος, ἦχος πλ. δ'. Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς. Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογ. μετὰ τῶν μετανοιῶν. Εἰς τὸν α'. στιχολογ καθίσμα, ἦχος α' δόξα, Ϛ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸν β'. στιχολογ. κάθισμα, ἦχος, α'. δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸν γ'. στιχολογ κάθισμ ἦχ. πλ. δ'. δόξα καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ εὐθὺς, καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως. καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Εἶτα ὁ τ'.

ρκϛ'.

καὶ ψάλλομεν τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ. Τῷ τὴν ἄβατον κυμενομένην θάλασσαν. Τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ Τροπάρια, ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ ϛ'. δηλονότι κατὰ τὴν ποσότητα. Ἔσχατον δὲ πάλιν οἱ δύο χοροὶ ἑνούμενοι λέγουσι τὸν εἱρμόν. Καταβασία. Μετὰ δὲ τὴν ά. ᾠδὴν τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ' πρὸς. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ὁ Ἰακὼβ ᾠδύρετο. Μετὰ τὴν θ'. ᾠδὴν Ἐξαποστειλάριον, λέγομεν ἐκτρίτου, ἀργῶς, καὶ μετὰ μέλους. Τοῦτο δὲ λέγεται, ἕως τῆς μεγάλης Πέμπτης, ἰδιόμελ. Τὸν νυμφῶνα σου βλέπων Σωτήρ μου κεκοσμημένον. Ψάλλεται δὲ ἐν τῷ μέσῳ παρὰ τοῦ Ψάλτου, Σ ἀντιφωνεῖται παρ' ἡμῶν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, ἱστῶμεν στίχ. δ'. δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος ά. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, ἦχος πλ. ά. Φθάσαντες πιστοὶ τὸ σωτήριον Πάθος, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. ά. Κύριε ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος. Ἀπὸ στίχ. ἰδιόμελ. ἦχος πλ. ά. Κύριε πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον, στίχ. λέγομεν τοὺς συνήθεις, ἦχος πλ. ά. Κύριε τὰ τελεώτατα φρονεῖν, ἦχος πλ. δ'. Τῆς ξηρανθείσης Συκῆς, δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Δευτέραν εὖαν τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ ἡ συνήθης ἀκολουθία μετὰ μετανοιῶν. Συνάπτεται δὲ καὶ ἡ ά ὥρα. Ἡ τις στιχολογίαν μὲν, οὐκ ἔχει. Ψάλλεται δὲ συνήθως τρίψαλμος. Ἡ δὲ τριτέκτη στιχολογεῖται, ὡς εἴρηται. Ἡ τοιαύτη οὖν ἀκολουθία τελεῖται, καὶ τῇ μεγάλῃ, γ'. καὶ τῇ μεγάλῃ, δ'.

Ἱστέον δὲ, ὅτι ἡ, ά. ὥρα, Σ ἡ ἐννάτη, οὐ στιχολογεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, Ἀλλὰ μόνον ψάλλεται Τρίψαλμος. Ἡ δὲ τρίτη στιχολογεῖται. Ἀναγινώσκεται δὲ, καὶ τὸ Τετραευαγγέλιον, τῇ β'. τῇ γ'. καὶ τῇ δ'. καὶ πληροῦται. Εἰς τὴν τριτέκτην, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ β'. Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος, πλ β'. Ἐν ψυχῇ σύντε τριμμένῃ, Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐν τῷ ὀπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν. Προφητείας Ἱεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ, Προκείμενον, ἦχος, πλ β'. Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, στίχος. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξει Πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνισεν.

Περὶ δὲ ὥραν τρίτην τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης β'. κρούει ὁ Κανδηλάπτης συνήθως τὰ γ'. καὶ συναγόμεθα εἰ τῷ Ναῷ, Σ ψάλλομεν τὴν γ' ὥραν μετὰ τῆς στιχολογ. Γοιοῦντες, καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν. Εὐτρεπισθέντος τοῦ ἀναλογίου μετὰ βλαντίου, καὶ τεθέντος ἐν αὐτῷ τοῦ Τετραευαγγεγίου, Σ πάντων ἱσταμένων ἀσκεπῶν. Γίνεται ἀνάγνωσις, λαμπάδων δύο ἁπτουσῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ ἅπαντα τὸν Ναὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς. Μετὰ δὲ τὴν τῆς ἀναγνώσεως πλήρωσιν λέγομεν. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία μετὰ τῶν μετανοιῶν. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ϛ'. ὥραν ὡς συνήθες, Ἐν ᾗ καὶ στιχολογοῦμεν. Μετὰ δὲ τὸ, ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρα, ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας. Εἶθ' οὕτως ἀναγινώσκεται ἡ Προφητεία, Ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται εἰς τὸ Τετραβάγγελον. Κατὰ τὴν προγραφεῖσαν διάταξιν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν, τὸ Τρισάγιον μετὰ μετανοιῶν, καὶ ἀπολυόμεθα.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τὸ κατὰ Ματθαῖον Ἅγιον Εὐαγγέλιον ὅλον ἀναγινώσκεται, Ὁμοίως, καὶ τὸ κατὰ Μάρκον, Σ τὸ κατὰ Λουκᾶν. Τὸ δὲ κατὰ Ἰωάννην, ἀναγινώσκεται, ἄχρι τῆς ἀρχῆς τῶν Ἁγίων Παθῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ οὕτως ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις. Ἡ γοῦν β'. γ'. Σ δ'. καὶ πληροῦται ἐν ταῖς ὥραις. Γίνεται δὲ τὸ κατὰ Λουκᾶν, Ἀναγνώσεις, γ. τὰ δ' ἄλλα ἀπὸ δευτέρου ὁμοῦ ἀναγνώσεις, θ' καὶ ὥρας, θ'. Σ πλέον οὐδὲν ἡ δὲ θ' ὥρα, τῶν τριῶν ἡμερῶν, στιχολογίαν οὐκ ἔχει ὡς εἴρηται, Ἀλλὰ μετὰ τὸ Τρίψαλμον, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος Μοναχοῦ. Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δόξα, καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, Σ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ Τετραευαγγέλιον. ἐν ᾧ λέγομεν. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος. τὸ Τρισάγιον. Οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην. Λέγομεν δὲ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς μεγάλης, β'. Συνάπτομεν δὲ, καὶ τὸν ἑσπερινὸν.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν ἡ συνήθης στιχολογ. τῶν Προσκυρίων. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ί, καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας, ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωΐ, τὸν ἦχον ά. τοὺς δ'. πλ. ά. καὶ τὸν πλ. δ'. Δευτεροῦντες τὰ δ'. τὰ δὲ δύο πρὸς μίαν. δόξα, Σ νῦν τὸν ἦχος πλ. δ'. Δευτέραν Εὖαν τὴν Αἰγυπτίαν. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὰ ἀναγνώσματα. Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Εὐλογῆσαι σε Κ̄ ἐκ Σιὼν. στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν Υἱῶν Ἰσραὴλ. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εὐλογήκαμεν ἡμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου, στίχ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. Ἰὼβ, τὸ ἀνάγνωσμα Ἄνθρωπος τίς ἦν ἐν Χώρᾳ τῇ αὐσίτιδι. Εἶτα τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τούτου τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καθημένου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τὴν Προηγιασμένων ὡς συνήθες. Οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, Σ τῇ μεγάλῃ γ'. καὶ τῇ μεγάλῃ δ'. καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἐσθίοντες ξηροφαγίαν ἄχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης.

Ἱστέον

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδα. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπιστῇ. Γίνεται παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐπὶ μεταλήψει οἴνου, καὶ ἐλαίου. Ἰχθύος δὲ οὐ. τὰ δὲ ἀπόδειπνα. Ψάλλομεν συνήθως. ἐν οἷς ψάλλομεν τὸ Τριώδιον τῆς μεγάλης, γ'. τοῦ Κῦ Ἀνδρέου μόνον. Τῇ αὐτῇ Ἁγίᾳ, Ϛ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης, ἦχος πλ. δ'.

Εἴδησις τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τρίτης. Κεφάλαιον, λθ'.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Τρισαγίου, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸ Ἐξάψαλμον, τὸ Ἀλληλούϊα, εἰς ἦχον πλ. δ'. καὶ τὸ Τροπάριον ἐκ τρίτου. Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὴν ά. στιχολογ. καθισμα, ἦχος δ'. πρὸς. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Τὸν νυμφίον ἀδελφοὶ δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Μετὰ τὴν β'. στιχολογ. κάθισμα, ἦχος δ'. πρὸς Κατεπλάγη Ἰωσὴφ. Βουλευτήριον Σωτὴρ, παρανομίας. δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. Μετὰ τὴν τρίτην στιχολογ. κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. πρὸς. Τὴν Σοφίαν τοῦ Λόγου. Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φυλαργυρεῖ. δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. Ποιοῦντες οὖν ἐν ἑκάστῳ καιρῷ τὰς συνήθεις μετανοίας. Αἱ δὲ ἀναγνώσεις γίνονται εἰς τὴν ἑρμηνεῖαν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Πεντηκοστὸς, συναπτὴ μικρὰ, καὶ τὸ Κοντάκιον, ἦχος β. πρὸς Τὰ ἄνω ζητῶν. Τὴν ὥραν ψυχὴ ὁ οἶκος, τὸ Συναξάριον, καὶ εὐθὺς τὸ διώδιον τοῦ Κῦ Κοσμᾶ, ἦχος β'. Τῷ δόγματι τῷ Τυραννικῷ. ἐν αἷς ἱστῶμεν ἀνὰ στίχ. ι β'. καὶ δευτεροῦμεν πρῶτον τοὺς εἱρμοὺς. Ἔσχατον δὲ πάλιν λέγοντες τούτους οἱ δύο Χοροὶ ἐν τῷ μέσῳ ἅπαξ. Ἐξαποστειλάριον, ἐκ τρίτου. Τὸν νυμφώνα σου βλέπων Σωτήρ μου ὃ ψάλλεται ἐν μέσῳ, παρὰ τοῦ ταχθέντος Μοναχοῦ. Ἀντιφωνεῖται δὲ παρήμων. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τὸν ά. καὶ τὸν β'. δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος ά. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, ἦχος β'. Ὅτι ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας. δόξα, καὶ νῦν ἦχος δ'. Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, εἰς τὸν στίχ ψάλλομεν, στιχηρὰ ἰδιόμελ. λέγομεν δὲ, καὶ τοὺς συνήθεις στίχους, ἦχος πλ. β'. Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁ νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος βαρὺς. Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον, καὶ εὐθὺς Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον. Συνάπτομεν δὲ τὴν ά. ὥραν, ἄνευ στιχολογ. Ποιοῦντες ἀπαραλλάκτως τὰς μετανοίας ἐν τῇ τάξει αὐτῶν, καὶ ἀπολυόμεθα. Ἡ δὲ τριτέκτη, γίνεται μετὰ τῶν στιχολογιῶν, καὶ ἡ Προφητεία. Τροπάρ. τῆς Προφητείας, ἦχος ά. Τοῖς ἀμέτρως πταίουσιν. Προκείμενον, ἦχος πλ β'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος. στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κέ, Προφητείας Ἰεζεκιὴλ. Ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδίαμου, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τοῦ Τετραευγγελίου. Ὥσπερ γέγραπται τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Ἡ δὲ θ'. ὥρα στιχολογίαν οὐκ ἔχει. Τῆς ἀκολουθίας μετὰ τῶν ἀναγνωσμάτων τελουμένης. Καθὼς καὶ τῇ μεγάλῃ β'. λέγομεν δὲ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς μεγάλης Τρίτης'

Τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, ἡ συνήθης στιχολογ. Ϛ στιχολογ τὰ πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελ. στιχηρὰ ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωῒ τὸν ἦχον ά. καὶ τὸν β'. Δευτεροῦντες αὐτὰ. Εἶτα τὰ ἕτερα ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β. τὰ γ'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος βαρὺς. Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, Ϛ πάσης. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Κατέβη ἡ Θυγάτηρ Φαραὼ, Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν. στίχ. Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον. Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο ὡσεὶ ἡμέρα αὕτη, καὶ εὐθὺς, τὸ Κατευθυνθήτω. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ὥρας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον, ψάλλομεν, τὸ Τριώδιον τοῦ Κῦ Ἀνδρέου, τῆς μεγάλης δ'. ἦχος β'. Στειρωθένταμου τὴν νῦν, καὶ τὰ λοιπά.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης, Τετράδας. Κεφάλαιον, μ'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδᾳ. ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. καὶ τὸ Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται. ἐκ τρίτου. στιχολογοῦμεν

κή.

δὲ κάθισ. γ'. Ἐν οἷς λέγομεν κάθισ. τῆς ἡμέρας τὸ μ'. κάθισμα, ἦχ. γ'. πρὸς Τὴν ὡραιότητα Πόρνη προσῆλθεσοι. δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Ἐν τῇ β' στιχολογ. κάθισμα, ἦχος δ'. πρός. Ταχὺ προκατάλαβε. Ἰούδας ὁ δόλιος φιλαργυρίας ἐρῶν. δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Εἰς τὴν γ'. στιχολογ. κάθισ. ἦχος α'. πρὸς. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ. δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Αἱ δὲ ἀναγνώσεις πάσαι, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ τὸ Τριώδιον τοῦ κύρ Κοσμᾶ, ἦχος β'. Τῆς Πίστεως ἐν Πέτρᾳ με στερεώσας. οἱ γοῦν εἱρμοὶ δευτεροῦνται. Ἐν δὲ τοῖς Τροπαρίοις, ἱστῶμεν. στίχ. ιβ'. τὸν δὲ εἱρμὸν πάλιν λέγουσιν οἱ δύο Χοροὶ ἐν τῷ μέσῳ ἅπαξ, καὶ τὸ Κοντάκιον, ἦχος δ'. πρός. Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας, ὁ οἶκος, καὶ ἀνάγνωσις. Μετὰ δὲ τὴν θ'. ᾠδὴ, Ἐξαποστειλάριον. Τὸν νυμφῶνα σου βλέπων, ἐκ τρίτου ὡς σύνηθες. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν, στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελ. στιχηρὰ, ἦχος α'. Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱὸν, ἦχος α'. Τὸ πολυτίμητον μῦρον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς προσέφερε, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ὦ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος. δόξα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μῦρον, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. λέγομεν καὶ τοὺς συνήθεις στίχους, ἦχος πλαγ. β'. Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἡ πλώσεν ἡ πόρνη τὰς τρίχας, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον. δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελ. Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς, ἦχος πλ. δ'. Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ εὐθὺς Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. τὸ Τρισάγιον, μετὰ τῶν Μετανοιῶν, καὶ ἡ ἁ ὥρα ἄνευ τῆς στιχολογ. Γίνονται δὲ, Σαὶ μετάνοιαι κατὰ τὴν τάξιν αὐτὸν, καὶ ἡ λιτὴ, Σ ἀπολυόμεθα Περὶ δὲ ὥραν γ'. κρουομένου τοῦ Συμβόλου. Συναγόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὴν γ'. ὥραν, μετὰ τῆς στιχολογ. αὐτῆς. Γίνεται, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ Τετραευαγγέλιον. Εἶθ' οὕτως τὸ Τρισάγιον, μετὰ τὰς συνήθεις μετανοίας. Συνάπτεται δὲ καὶ ἡ στ' ὥρα, καὶ στιχολογοῦμεν. καὶ τὴν Προφητείαν Προκείμενον, ἦχος δ'. Εὐλογῆσαί σε Κε ἐκ Σιὼν. στίχ. Ἰδοὺ δὲ εὐλογεῖτε τὴν Κν. Προφητείας Ἰεζεκιὴλ, τὸ ἀνάγ. Εἶπε Κε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, Προκείμενον, ἦχος β'. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κν. στίχ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι, μετὰ δὲ τὴν Προφητείαν. Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Τετραευαγγέλιον, καὶ καθεξῆς τὸ Τρισάγιον μετὰ μετανοιῶν, καὶ ἀποδιδοῦμεν τὴν στιχολογ. τῶν ὡρῶν. Τὴν δὲ ἐννάτην ὥραν ἀρχόμεθα, ἀπὸ τοῦ Τρισαγίου. Ἐν ᾗ καὶ ἐσχάτη γίνεται ἀναγνώσις ἀπὸ τοῦ Τετραευαγγελίου. Εἶθ' οὕτως λέγομεν, Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς, τὸ Τρισάγιον, μετὰ τῶν μετανοιῶν. Ὡσαύτως, Σ τοὺς Μακαρισμοὺς. Ποιοῦντες, καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας. Λέγομεν δὲ, Σ τὸ Κοντάκιον τῆς μεγάλης, δ'. καὶ τὰ ἕτερα κατὰ τὸν τυπον, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ, ιβ'. τὸ Τρισάγιον μετανοίας τρεῖς, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ ἡ εὐχεὶ. Δέσποτα πολυέλεε. Πάντων δὲ ἐπὶ Γῆς κειμένων, αἰτούμεν τὸν Προεστῶτα συγγνώμην, λέγοντες οὕτως. Συγχώρησον ἡμῖν Πάτερ Ἅγιε, Εἴτι ἡμάρτωμεν δ' ὅλης τῆς Ἁγίας, τεσσαρακοστῆς, Σ μᾶλλον ἐφ' οἷς ὑπεμείναμεν ῥεμβασμοῖς, καὶ αἰχμαλωσίας, ἐν τῇ Ἁγίᾳ ψαλμωδίᾳ. Τῷ μὲν σώματι τῷ Θεῷ παριστάμενοι. Τῷ δὲ νῷ ἔξω πελαζόμενοι, καὶ λαβόντες παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν. Αὐτοῦ τὰ ὅμοια πρὸς τὴν ἀδελφότητα ἐκφωνήσαντος, καὶ συγγνώμην αἰτήσαντος, καὶ λαβόντες, ἀπολυόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, καὶ ἀποδίδονται αἱ μετάνοιαι τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας. Ὅτε δὲ ἐπιστῇ, ὁ καιρὸς τοῦ ἑσπερινοῦ, κρουομένου τοῦ Συμβόλου. Συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ γινομένης εὐχῆς, ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ τετράδα ἑσπέρας. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία, ἀπὸ τοῦ Τρισαγίου ἄνευ μετανοιῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ, τὰ Πρὸς Κύριον, καὶ αὐτὰ ἄνευ μετανοιῶν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. Σ λέγομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς μεγάλης, δ'. Ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωΐ, τοὺς, δ'. πρότους, πρὸς μίαν, ἦχος α'. Σὲ τὸν τῆς Παρθένου υἱὸν, ἦχος α'. Τὸ πολυτίμητον μῦρον, ἦχος α'. Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς, ἦχος α'. Ὦ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος, ἦχος β'. Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ, ἦχος πλ. β'. Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἡ πλώσεν ἡ πόρνη τὰς τρίχας σοι, ἦχος ὁ αὐτὸς. Προσῆλθε Γυνὴ, δυσώδεις, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελ. Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, Ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ Οὐρανοῦ, στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγν. Ἐν ταῖς ἡμέραι ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, Προκείμενον, ἦχος δ'. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Ἰὼβ τὸ ἀνάγν. Ἐγένετο ὡσεὶ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον

γέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Ποιοῦμεν δὲ, καὶ τὰς γ'. μετανοίας. Ἀπὸ τοῦ νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εὐθὺς σχολάζουσι τέλεον, καὶ αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάνιαν, καὶ γὰρ ἐν τοῖς κελλίοις, ἄχρι, καὶ αὐτῆς τελοῦνται τῆς μεγάλης παρασκευῆς, τὰ ἀπόδειπνα ἐν τῷ νάρθηκι. Ἐν οἷς ψάλλομεν τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου, τῆς μεγάλης ε'. Ἐν δὲ τῷ τέλῃ τῶν ἀποδείπνων. Ποιοῦμεν τρεῖα προσκυνήματα, ἀργὰ ἐπίσης ἅπαντες, καὶ τῆς εὐχῆς γινομένης, ὑπὸ τοῦ προεστῶτος, ἀπολυόμεθα.

Εἴδησις τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Πέμπτης.

Κεφάλαιον, μ α'.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ. Ἀπὸ ταύτης τῆς Ἁγίας ἡμέρας, μεσονυκτικὸν οὐ ψάλλεται εἰς τὸ μέσον, ἕως τῆς Ἑβδομάδος, τοῦ Θωμᾶ. Εἰς τὸ ὄρθρον, σημαίνει ὥραν ζ'. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως. Ἀρχόμεθα εὐθὺς τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ ἑξάψαλμον κατὰ τὸ συνήθες, καὶ μετὰ τὸ τοῦ ἑξάψαλμου συμπλήρωσιν, τὸ Ἀλληλοῦϊα, ἦχος πλ. δ'. καὶ τὸ Τροπάριον, ἦχος πλ δ'. Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ, ἐκτρίτου, εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανώνος, τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, ἀνὰ β' τοὺς εἱρμοὺς, τὰ δὲ Τροπαρια, ἀνὰ δ'. ἡ ἀνὰ ς'. κατὰ τὴν ποσότητα. Ὕστερον δὲ τὸ εἱρμὸν ὁ μοῦ οἱ δύο χοροὶ, ὁ Κανὼν, ἦχος πλ β'. Τμηθεὶς τμᾶται, πόντος ἐρυθρὸς. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς καθίσματα τῆς ἡμέρας, Ὁ ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος β'. πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης. Εἶτα ἀνάγνωσις, Ἐξαποστειλάριον, ἐκτρίτου Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω σωτήρ μου ἀνεωγκένων. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς δ'. δευτέρους. Συντρέχει λοιπὸν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἰούδας ὁ προδότης δόλιον ὢν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἰούδας ὁ δοῦλος, καὶ δολιος, ὁ μαθητὴς, καὶ ἐπίβουλος, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὃν ἐκήρυξεν ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἄρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς πλ δ'. Λέγοντες, καὶ τοὺς στίχ αὐτῶν, ἦχος πλ. δ'. Σύμερον τὸ κατὰ τοῦ Χυ πονηρὸν, στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἦχος πλ. δ'. Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας, στίχος. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἦχος πλ. δ. Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, στίχος. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, ἦχος πλ. δ'. Μηδεὶς οἱ πιστοὶ τοῦ δεσποτικοῦ, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς. Συνάπτομεν δὲ συνήθως, καὶ τὸ α'. ὥραν, ἐν ᾗ λέγομεν καὶ Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος γ'. Ὁραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ τὸ Προφητείαν, Προκείμενον, ἦχος α'. Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σου Κύριος, στίχ. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι, Προφητείας Ἱερεμίου. Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι, Προκείμενον, ἦχος πλ δ'. Εὔξασθαι, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, στίχ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ μετὰ τὸ ἐν τῷ νάρθηκι λιτὴν, ἀπολυόμεθα.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτν ἡ ἐν τῷ νάρθηκι ἡ λιτὴ σχολάζει, ἕως τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀντιπάσχα. Αἱ δὲ λοιπαὶ ὥρα ψάλλονται τρίψαλμοι λιτῶς.

Περὶ δὲ ὥραν, ς'. Κρουομένου τοῦ Συμβόλου, συναγόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ψάλλομεν τὰς γ'. ὥρας κατ' αὐτὸ τριψάλμους, εἶτα τὰ τυπικὰ, καὶ οἱ μακαρισμοὶ, ἄνευ μέλους, τὸ Ἄνες, Ἄφες, τὸ Πέρ ἡμῶν, τὸ Κοντάκιοο τῆς ἡμέρας, τὸ Κε' ἐλέησον, μ' καὶ μετὰ τὸ τούτων συμπλήρωσιν, καὶ τὸ συνήθης εὐχὴν. Εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ, καὶ γινομένου τοῦ Τρισαγίου. Εἰσέρχεται ὁ προεστὼς, οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἐκκλησιάρχεις, ἐν τῷ βήματι, καὶ αἴρουσι τὸ ἐνδυτὴν τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ὡσαύτως, καὶ τὰ λοιπὰ ἔπιπλα τὰ ἐπικείμενα αὐτῇ, καὶ αὐτὸ, τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ἀπογυμνοῦσιν αὐτὴν παντελῶς, καὶ πρῶτον μὲν σαίρουσιν αὐτὴν διὰ μούσης καθαρωτάτης. Εἰθ' οὕτως ἀποπλύνουσιν αὐτὴν, μετὰ χλυαροῦ ὕδατος, μεμιγμένου ῥοδοστάματος, καὶ οἰνάνθης, καὶ μετὰ τὸ ἔκπλησιν. Τὸ μὲν ὕδωρ συνάγουσιν εἰς ἄγγος. Ἀνυμώμενοι τοῦτο σπόγγοις καινοῖς, καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ἀμφιάζουσι τὸ Ἁγίαν Τράπεζαν. Ἀλλάσσοντες τὸ κατὰ σάρκα, καὶ τὸ ὑπὸ κάτω τούτου μέγαν ἀντιμήσιον. Ἐπιθέντες ἀντὶ τούτων ἕτερα, καὶ τούτων οὕτω τελεσθέντων, ἵσταται ὁ προεστὼς, ἔμπροσθεν τοῦ Ἁγίου βήματος. Βαστάζων τὸ ἀποσπόγγισμα τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ χρίει πάντας τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ γινομένης εὐχῆς, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν. Περὶ δὲ ὥραν, η'. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, σημαίνει ὥρα, η'. καὶ εὐλογοῦντος τοῦ ἀρχιερέως, ἢ τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Κετὰ

δὲ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, Γίνεται συναπτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον β'. ἱστῶμεν στίχ. ι'. ὁ δὲ ἱερεὺς ἀλλάσσων τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἐξέρχεται, καὶ θυμιᾶ, μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι ποιεῖ τὴν προσκομιδὴν. Ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας, ἦχος β'. Συντέχει λοιπὸν. Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε. Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν. Ἰούδας ὁ δοῦλος, καὶ δόλιος, ὃν ἐκήρυξεν ἀμνὸν Ἡσαΐας. Δευτεροῦντες αὐτὰ, δόξα. Σνῦν, ἦχος πλ. β'. Γένημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν. Ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος α'. Ἐξελοῦμε Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, στίχος. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ. Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Ἐξελοῦμε ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς, στίχος. Ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε Κύριος τῷ Ἰὼβ, διὰ λαίλαπος, Σνέφους. Εἶτα ἀνάγνωσματα, γ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, συναπτὴ μικρὰ, τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος βαρὺς. Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, στίχος. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους πρώτης. Ἀδελφοὶ, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου. Ἀλληλουϊάριον, ἦχος πλ. β'. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν, καὶ πένητα, στίχος. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, πότε ἀποθανεῖται, στίχος. Ὁ ἐσθίων ἄρτους ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμὸν. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, Σ τοῦ Κοινωνικοῦ, καὶ τοῦ Πληρωθήτω, Λέγομεν τὸ Τροπάριον τοῦτο, εἰς ἦχον πλ. β'. ἐκτρίτου. Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον. Τοῦτο λέγεται πολλάκις εἰς τὸ Κοινωνικὸν, Μέχρις ἂν οἱ ἀδελφοὶ μετάσχωσιν τῶν ἁγίων Μυστηρίων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται ὁ Νιπτὴρ, καὶ ἡ αὐτοῦ ἀκολουθία, καθὰ ἐν ταῦθα δηλοῖ.

Εἴδησις τοῦ νιπτῆρος τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλη πέμπτη. Κεφάλαιον, μ β'.

Ἐξέρχεται οὖν ὁ ἱερεὺς καθὼς ἐστὶν ἠλλαγμένος, μετὰ συμπάδων, Σθυμιατοῦ, Ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ. Τῆς λεκάνης τοῦ (Νιπτῆρος προευτρεπισθείσης, παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου.) Ταχθέντων δὲ Ἀδελφῶν, ι β'. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ προεστῶτος. Ἐφ' ὧν ἐπανάγγες εἶναι, τόντε Πυλωρὼν, καὶ τὸν Οἰκονόμων. Σηνερχόμεθα τῷ ἱερεῖ ἅπαντες, ψάλλοντες τὸν Πεντηκοστόν, καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, Λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης, ὠδὴν ε'. ἦχος πλ. β'. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα. Μαθηταῖς ὑποδεικνύει. εἶτα τὰ ἰδιόμελ. στιχηρὰ τοῦ Νιπτῆρος. Πληρουμένων δὲ τούτων λέγει ὁ ἱερεὺς συναπτὴν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ ἁγιαθῆναι τὸν νιπτῆρα τοῦτον τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἔκπλυσιν τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Τῆς παναγίας ἀχράντου, ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν. Ἐπεύχεται μεγαλοφώνως ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ Θεότητι, ὁ ἐν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ ὑπηρέτου σχῆμα ἀναλαβὼν, καὶ εἰς ὑποτύπωσιν σωτηρίου ταπεινώσεως τοὺς τῶν Μαθητῶν σου πόδας, ἀχράντους σου χερσὶν ἀπονίψας, καὶ Λεντίῳ ἐκμάξας, ἔπιδε, καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῆς τοιαύτης συγκαταβάσεως μημουμένους τὸ ὑπερένδοξον, καὶ ἀξίωσον τοὺς τῆς σαρκὸς μολυσμοὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ῥυπῶδες, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου προσψαύσεως χάρισαι ἡμῖν τὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀόρατον ἐπιφοίτησιν, ἀσφάλισαι ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ τηροῦντος πτέρναν ὄφεως δολεροῦ, ἵνα καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύσωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφεων, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ τὸν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ διαβαίνοντες, ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμὴν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως, ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ πανυψίστῳ σου συγκαταβάσει, καὶ τὸν ἔσχατον τῇ προθέσει πρῶτον ἀγορεύσας, χαρίτωσον ἡμᾶς, ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ, ὕψωσον ἡμᾶς Θείᾳ ταπεινώσει, διατήρησον

ρησον ἀρρηπώτους, νιπτομένους ἀεὶ δάκρυσι. καθαιρομένους τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σου χάριτος, ἵνα εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὕρωμεν ἔλεος, καὶ οἰκτιρμὸν ἐν τῷ φοβερῷ σου βήματι, ἐκφώνησις. Ὅτι ἐλεῆμον, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, λέγοντος τοῦ ἱερέως. Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Κάθηνται οὖν οἱ μέλλοντες νιφθῆναι. Ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσιν σκάμνοις, καὶ τοῦ ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ Εὐαγγέλιον τὸ α. τοῦ Νιπτῆρος. Ἵσταται ὁ Προεστὼς, ποιῶν ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε οὖν λέγει, τίθησι τὰ ἱμάτια. Ἀποτίθησι, καὶ αὐτὸς, τὴν μανδίαν. Ὅτε δὲ λέγει λαβὼν Λέντιον διεζώσατο. λαβὼν τὸ Σάβανον, ζώννυσιν ἑαυτὸν. Ὅτε δὲ λέγει. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα. βάλλει, Ϛ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρὸν, καὶ αὖθις λεγομένου. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν. Ἄρχεται, καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ Πυλωροῦ, μέχρι τοῦ Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ιβ΄ καὶ ὅταν λέγει, Ϛ ἐκμάσσειν τῷ Λεντίῳ, ὃ ἦν διεζωσμένος, ϛ αὐτὸς ἐκμάσσει ἑνὸς ἑκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας, καὶ ἀσπάζεται αὐτοὺς. Ὅτε δὲ ἔλθη εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελίου, Ϛ λέγει. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, ϛ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Τότε οὖν ὁ Οἰκονόμος λέγει, Κύριε σύμου νίπτεις τοὺς πόδας, ὁ δὲ Προεστὼς, λέγει. Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι. Γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα, ὁ δὲ Οἰκονόμος αὖθις, οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πάλιν ὁ Προεστὼς. Ἐὰν μὴ νίψωσε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, ὁ δὲ Οἰκονόμος πάλιν, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ Προεστὼς, λέγει. Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος, καὶ καθεξῆς πληροῖ τὸ τοιοῦτον Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ νίψασθαι πάντας, ζώννυται μὲν τὴν Σινδῶνα ὁ Προεστὼς. περιβάλλεται δὲ, καὶ τὴν Μανδύαν αὐτοῦ, καὶ μεθισταμένου τοῦ ἱερέως, ἵσταται αὐτὸς ἐν τῷ Ἀναλογίῳ, καὶ εὐφωνοῦντες τοῦ ἱερέως. Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως. Ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς εἰς ἐπήκοον πάντων τὸ, β΄. Εὐαγγέλιον τοῦ Νιπτῆρος. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰουσοῦς, τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου κενώσας ἑαυτὸν, Ϛ μορφὴν δούλου λαβὼν. ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηριώδους, Ϛ ζωοποιοῦσου, καὶ ἑκουσίου Πάθους συνδειπνῆσαι καταξιώσας τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦτο Λεντίῳ περιζώσας σεαυτὸν, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν. ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, καὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλους διδοὺς αὐτοῖς, καὶ εἰπών. Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, οὕτω, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε ἀλλήλους αὐτὸς, καὶ νῦν Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν ἀναξίων δούλων σου, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι, παρακολουθούντων γενόμενος, ἀπόσμιξον πάντα σπίλον, καὶ ῥυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἵνα ἀπονιψάμενοι τὸν κολληθέντα ἡμῖν παραπτωμάτων κονιορτὸν, καὶ τῷ Λεντίῳ τῆς ἀγάπης ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, Ϛ τῷ Παναγίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς εὐχῆς. Χρίονται πάντες ἐκ τοῦ νίματος τῶν Ἀδελφῶν. Εἶθ' οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλοντες, Τροπάριον. Ἰυφθέντες πόδας, Ϛ προκαθαρθέντες, καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ ζήτει εἰς τὴν ἑ. ᾠδὴν τοῦ Τριωδίου, τῆς μεγάλης παρασκευῆς, καὶ μετὰ τοῦτο λέγομεν, τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ϛ λέγομεν, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον. Εἶτα δίδοται τὸ κατακλαστὸν τοῖς ἀδελφοῖς, ϛ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν, μεταλαμβάνομεν, οἴνου, καὶ ἐλαίου, Τὰ δὲ ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις. Ἕτερα στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ Νιπτῆρος, ἦχος α΄. Ὁ Λεντίῳ ζωσάμενος, ἦχος β΄. Μεγάλης εὐεργεσίας, ἦχος β΄. Ὁ Πέτρος ἠυλαβείτω, ἦχος πλ. δ΄. Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, ἦχος πλ. β΄. Συνέφερέσοι Ἰούδα, ἦχος πλ. δ΄. Νυσταγμῷ διαβολικῷ.

Εἴδησις τῆς ἀκολουθίας, τῶν Ἁγίων καὶ Σωτηριώδων παθῶν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Κεφάλαιον, λέ.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Σημαίνει ὥραν δευτέραν τῆς Νυκτὸς, Ϛ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῷ Ναῷ, ϛ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ψάλλομεν τὸν Ἑξάψαλμον. Εἶτα συναπτὴ μεγάλη τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλαγ. δ΄. καὶ τὸ Τροπάριον ἐκ τρίτου. Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, λέγομεν

δὲ τοῦτο ἐκ τρίτου. Ἀργῶς, καὶ μετὰ μέλους, εὐρύθμως, εἶτα συναπτὴ μικρᾶ, καὶ δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς, παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, Ϛ λέγει ὁ ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ ά. Εὐαγγέλιον τῆς διαθήκης τῶν Ἁγίων Παθῶν. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς νυῦ ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. τέλος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ πληρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου λέγομεν. Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κε, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἀντίφωνα. δευτεροῦντες αὐτὰ ἅπαντα, τὰ Τροπ. Ἀντίφωνον ά ἦχος, πλ. δ'. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν, ἦχος ὁ αὐτὸς, Λόγον παράνομον, ἦχος, ὁ αὐτὸς Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, δόξα καὶ νυῦ Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε. Ἀντίφωνον, β'. ἦχος πλ β'. Ἔδραμε λεγων ὁ Ἰούδας, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἐν ἔτεκες Παρθένε Ἀντίφωνον γ'. ἦχος β'. Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κε, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χε ὁ Θεὸς, ἦχος ὁ αὐτὸς Ἰωάννῃ ἐρωτήσαντι Κε, ἦχος ὁ αὐτὸς Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κε, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἐν τῷ νιπτῆρι σου Χε ὁ Θεὸς, ἦχος ὁ αὐτὸς. Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον. Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ τὸ καθίσ. Οὐ καθήμεθα δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις καθίσμασιν. Διὰ τὸ, τὸν ἱερέα θυμῖαν τὸ ἅγιον Βῆμα. Ἀλλ' ἱστάμενοι ψάλλομεν αὐτὰ, ἦχ. βαρὺς. Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς, καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, πέραν τοῦ χειμάρρου, τέλος. Ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἀντίφωνον δ'. ἦχος πλ. ά. Σήμερον ὁ Ἰούδας, ἦχος ὁ αὐτὸς. Σήμερον ὁ Ἰούδας, παρὰ ποιεῖται, ἦχος, ά. Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον ἦχος, ὁ αὐτὸς. Δεδοξασμένα περὶ σοῦ. Ἀντίφωνον, έ. ἦχος, πλ. β'. Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς. δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχάτων Ἀντίφωνον ϛ'. ἦχος, βαρὺς. Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, ἦχος ὁ αὐτὸς. Σήμερον, τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον, κάθισ. ἦχος βαρὺς. Ποῖος σε τρόπος Ἰούδα Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ Στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, τέλος. Ἔκλαυσε πικρῶς. Ἀντίφωνον ζ'. ἦχος πλ δ'. Τοῖς συλλαβοῦσι σε παρανόμοις, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὡς πύλην σωτήριον, ἀντίφωνον, ἦχος, β'. Εἴπατε παράνομοι, ἦχος ὁ αὐτὸς. Σταυρωθήτω ἔκραζον. δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν Ἀντίφωνον, θ'. ἦχος γ'. Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολὴν, δόξα. καὶ νυῦ Θκτ'ον ἦχος, ὁ αὐτὸς. Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμενσε, κάθισ. ἦχος, πλ. δ'. Ὢ πῶς Ἰούδας, ὁ ποτέσου. Εὐαγγέλιον δ'. κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα, τέλος. Παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Ἀντίφωνον, ί. ἦχος, πλ. β'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο δόξα, Ϛ νυῦ, Θκτ'ον ἦχος, ὁ αὐτὸς. Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον. Ἀντίφωνον, ιά ἦχος, πλ. β'. Ἀντὶ ἀγαθῶν ὧν ἐποίησας Χριστὲ, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἐπὶ τῇ Προδοσίᾳ, ἦχος ὁ αὐτὸς. Οὔτε Γῆ ὡς ἐσείσθη, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον. Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγκωμεν. Ἀντίφωνον, ιβ'. ἦχος πλαγ δ'. Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, δόξα, Ϛ νυῦ Θκτ'ον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασίλεως. καθίσ ἦχος, πλαγ. δ'. Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφα ὁ Θεὸς. Εὐαγγέλιον έ. κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν Ἰούδας, τέλος. Ἵνα ἄρῃ τὸν Στυρὸν αὐτοῦ. Ἀντίφωνον ιγ'. ἦχος πλ. β'. Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὃν πάντα φρύσσει, καὶ τρέμει, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον ἦχος, ὁ αὐτὸς Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου. Ἀντίφωνον, ιδ'. ἦχος, πλ. δ'. Κύριε, ὁ τὸν Λῃστὴν, συνοδοιπόρον λαβὼν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν, δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον, ἦχος ὁ αὐτὸς. Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου. Ἀντίφωνον ιέ. ἦχος, πλ. β'. Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ Ξύλου, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ζωὴ, καὶ δόξα, καὶ νυῦ Θκτ'ον ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁρῶσασε κρεμάμενον, κάθισμα, ἦχος, δ'. ἐξηγόρασας ἡμᾶς. Εὐαγγέλιον ϛ'. κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν οἱ στρατιῶται τέλος, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. εἶτα οἱ Μακαρισμοὶ, ἱστῶμεν στίχ. ή. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ἦχος, δ'. Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ ὁμοίως, Ϛ τοὺς λοιποὺς Μακαρισμοὺς. Εἶτα τὸ προκείμενον, ἦχος δ'. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι. Εὐαγγέλιον ζ'. κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντες οἱ στρατιῶται, τέλος. Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὕτως, καὶ τίθεται ἀνάγνωσις. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ μετὰ τοῦτο, Εὐαγγέλιον ή. κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ, τέλος. Ὁρῶσαι

ταῦ-

Εἴδησις τῆς ὥρας, τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Παρασκευῆς.
Κεφάλαιον, μδ'.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, περὶ ὥραν β'. τῆς ἡμέρας. Σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ σωμαγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ δι' εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως. Ἀρχόμεθα τοῦ Βασιλεῦ Οὐράνιε παράκλητε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἱερεὺς, Ὅτι σοῦ ἐστὶν, τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. δόξα, καὶ νυνὶ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ λέγομεν Ψαλμὸς τὰς δὲ, Ψαλμὸς, ε'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, Ψαλμὸς β'. Ἱνατί ἐφρύαξαν Ἔθνη. Ψαλμὸς, κα'. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχωμεν, δόξα, καὶ νυνὶ. Ἀλληλούϊα γ'. ἦχος, α'. Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, δόξα, καὶ νυνὶ. Τίς οὕτω μεγαλύνει, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν. Εἷς θεὸς, ψάλλομεν Τροπ. γ'. ἀπὸ τοῦ β'. δι' ὅλου τὰ τρία, λέγομεν δὲ τὸ α'. χωρὶς ᾠδήν. Οὕτω δὲ ποιοῦμεν, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰς τὸ πρῶτον Τροπ. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον, λέγει ὁ ἐναρξάμενος χορὸς, στίχ. Ψάλλει αὐτό. Εἶτα πάλιν ὁ ἕτερος χορὸς στίχ. καὶ ψάλλει, ὡς αὐτὸς τὸ, τὸ δὲ τρίτον λέγομεν εἰς τὸ δόξα, καὶ νῦν στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς α'. ὥρας, ἦχος πλ. δ'. Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, καὶ πάλιν αὐτὸ ὁ ἕτερος, α'. στίχ. Εἶτα λέγει, ὁ α'. Χορός. Ἱνατί ἐφρύαξαν Ἔθνη, ὡς λαοὶ ἐμελέτησαν, καὶ ψάλλομεν τὸ Τροπ. ἦχος, πλ. δ'. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, στίχ. Παρέστησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς Γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν, καὶ ψάλλει πάλιν τοῦτο ὁ ἕτερος Χορός. Εἶτα ὁ α'. Χορὸς, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τοῖς συλλαβοῦσι παρανόμοις, Σὺ νυνὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας, ἦχος δ'. Ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν, στίχ. Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν, Σὺ πένητα. Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος, λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν. ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ, ἐμοὶ μὲν μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης τέλος, καὶ ἡ Μήτηρ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου. Τὰ ἀναβήματά μου, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, τὸ Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τὸν δι' ἡμᾶς, Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, δόξα, καὶ νυνὶ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου Εὐλόγησον Πάτερ, ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Χριστὸς τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον.

Ὧρα

πάντα. καὶ δύο ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον. Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπ. ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ γ'. δηλονότι κατὰ τὴν ποσότητα. Ἔπειτα δὲ πάλιν οἱ δύο χοροὶ τοὺς εἱρμοὺς, Καταβασίαν ὁμοῦ, Πρόσεχε ῥθείσῃ τῇ διδασκαλίᾳ χυνίαν. εἶτα τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, ὁ οἶκος, καὶ τὸ Συναξάριον. εἶτα τὴν ᾠδήν. Σὺ πάλιν κακίας, ἀντιθέσεις, εἰς τὸν ἐναντίον. Τὸν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἐκ τρίτου. Τὸν Ληστὴν αὐθημερὸν, τοῦ Παραδείσου, καὶ Εὐαγγέλιον, δ'. κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσήκεισαν, παρὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, τέλος. Ὅ φονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν, καὶ εὐθὺς τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἦχος γ'. Ἐσώμην, στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τὰς γ'. Ζῶντες, δευτερεύοντες, τὸ α'. ἦχος, γ'. δὶς. Δόξα, Ἐποίησεν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἐκάστου μέλους τῆς Ἁγίας σαρκὸς, ἦχος ὁ αὐτὸς. Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, πᾶσα ἡ Κτίσις, δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, Σὺ νυνὶ Τὸν νῶτον μου ἔδωκας εἰς μάστιγωσιν. Εὐαγγέλιον ι'. κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ, τέλος. Ὁ θεώρων πού τις θεται. εἶτα τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν, καὶ Εὐαγγέλιον ια'. κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησε τὸν Πιλάτον, τέλος. Ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἤχου, ἦχος, α'. Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἦχος, β'. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου. Λαὸς δυσσεβὴς, καὶ παράνομος, στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, ἦχος, β'. Σήμερον σὲ θεωροῦσα, στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων, ἦχος, β'. Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Κύριε ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ νυνὶ ἦχος, πλ. δ'. Ἡ δὲ βασιλεία καλάμου ἀποφάσεως. Εὐαγγέλιον ιβ'. κατὰ Ματθαῖον. Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, τέλος. Μετὰ τῆς κουσοδίας. Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ἤγουν, Παναγία Τριὰς, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἱερεὺς, Ὅτι σοῦ ἐστὶν, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'. Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου. Ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις. Τὴν δὲ ὡρίτην ὥραν, οὐκ ἐποιοῦμεν. Ἀλλὰ περὶ ὥραν δευτέραν τῆς ἡμέρας.

(∴)

ρλδ'.

Ὥρᾳ γ'. τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Ἐν οἱ Ψαλμοὶ. Ψαλμὸς, λβ'. Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντας με. Ψαλμὸς, ρκ'. Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου. Ψαλμὸς ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου, καὶ λέγομεν Τροπ. ἦχος πλ. β'. Κύριε κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἐν ψάλλομεν τρία Τροπάρια ἐκ τῶν, ιβ'. δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος πλ. δ'. Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, πάλιν τὸ αὐτὸ. εἶτα. στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, ἦχος πλ. δ'. Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. στίχ. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἑλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε, ἐν νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος. στίχ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα Κύριος διδωσίμοι γλῶσσαν παιδείας ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς, Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοὶ, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς. τέλος. Εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Λόγον Σταυρώσιμον. Εἶτα τὸ Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ. τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. δόξα, Ὁ νῦν Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτωρ, Κε' Υἱὲ μονοΙησοῦ Χριστὲ.

Ὥρᾳ ς'. τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου Ὁ οἱ Ψαλμοὶ. Ψαλμὸς, ν γ'. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με. Ψαλμὸς, ρλθ'. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, Ψαλμὸς, ϛ'. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου δόξα, ἐν νῦν Ἀλληλούϊα, γ'. Τροπάριον, ἦχος β'. Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς Γῆς. δόξα, καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν, καὶ ψάλλομεν γ'. Τροπάρια, ἀπὸ τῶν ιβ'. ἦχος πλ δ'. δὶς. Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις. στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολὴν, ἐν εἰς τὴν δίψαν μου, ἦχος πλ. δ'. Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ. στίχ. Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ δόξα, ἦχος πλ. δ'. Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ κατιδόμεν, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Προκείμενον, ἦχ. δ'. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου. στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος. ἰδοὺ συνήσει ὁ Παῖς μου. ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον. τέλος. Ὁρῶσαι ταῦτα, καὶ μετὰ τοῦτο, ἀνάγνωσις. Εἶτα Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν, τὸ Τρισάγιον, ἐν τὰ λοιπὰ, τὸ Κοντάκιον, Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. δόξα, ἐν νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἡ εὐχὺ. Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπισυνάπτομεν δὲ, καὶ τὴν θ'. ὥραν.

Ὥρᾳ, θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ ἐστιν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ οἱ Ψαλμοὶ. Ψαλμὸς, ξ ή Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα, Ψαλμὸς, ξθ'. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοηθείαν μου πρόσχες. Ψαλμὸς, πέ. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου, Τροπάριον, ἦχος, πλαγ. δ'. Βλέπων ὁ Λῃστὴς. δόξα, καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐν ψάλλομεν Τροπάριον γ'. ἀπὸ τῶν ιβ'. ἦχος βαρὺς. Θάμβος ἦν κατιδεῖν, στίχος. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, ἦχος β'. Ὅτε τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, στίχος. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολὴν, Ὁ πάλιν τὸ αὐτὸ, δόξα, ἦχος πλ β'. Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ Ξύλου, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ, Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεὸς, στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Προφητείας Ἱερεμίου, τὸ ἀνάγνωσμα. Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ἔχοντες παῤῥησίαν, εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν, ἀπὸ τοῦ Καϊάφα, τέλος. Εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Εἶτα προτίθεται ἡ ἀνάγνωσις, λόγον Σταυρώσιμον, εἶτα. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας. Εἶτα οἱ Μακαρισμοὶ χύμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Εἴη τὸ ὄνομα Κυ' εὐλογημένων. Εὐλογήσω τὸν Κυ', καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἐν ἑτέρῳ δὲ Τυπικῷ εὕρομεν, ὅτι μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, τίθεται ἡ ἀνάγνωσις, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τέλει, τοῦ κατὰ Ἰωάννην, Λόγον Σταυρώσιμον. Εἰ δὲ

ἔστι

ἔστι λόγος τῆ Χαριτοφύλακος Κυρίε Γεωργίε εἰς τὴν Ἁγίαν Σταύρωσιν, ἀναγινώσκομεν αὐτόν. Εἶτα Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς, τὸ Τερσάγιον, τὸ Πάτερ ἡμῶν, Τροπ. Βλέπων ὁ Λησὴς, δόξα, καὶ νυῦ, Τὸν ἀμνὸν, Ϛ ποιμένα, τὸ Κὲ ἐλέησον μέ. καὶ οἱ Μακαρισμοὶ χύμα, τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, τὸ Ἄνες Ἄφες, τὸ Πάτερ ἡμῶν, Τροπ. ἦχος, πλ. δ΄. Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, δόξα, Ϛ νυῦ τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, τὸ Κὲ ἐλέησον μέ. Εἰθ' ἑξῆς. Εἶπε τὸ ὄνομα Κυρίε, ἀκτείτε, καὶ τὸν Ψαλμὸν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. Καὶ μετὰ τοῦτων συμπλήρωσιν. Ἀρχόμεθα τοῦ ν΄. Ψαλμοῦ. Εἶτα τὸν Θριωτικὸν Κανόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκε, εἰς ἦχον, πλαγ. β΄, ᾠδὴ. Κυματι θαλάσσης. Θέλων σε τὸ πλάσμα, ψάλλομεν δὲ, καὶ τὸ Τεταγμένον τῆ Κυρίε Ἀνδρέε, ᾠδὴ ς΄. ἧς, Ϛ προηγεῖται ἡ ᾠδὴ ς΄. τοῦ πλαγ. β΄. ἦχε. Ϛ μετὰ ταῦτα τὸ τεταγμένον, καὶ εἰς τὴν ζ΄. καὶ εἰς τὴν η΄. καὶ εἰς τὴν θ΄. ᾠδὴν ὁμοίως. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα. Μετὰ δὲ τὴν θ΄. ᾠδὴν Τερσάγιον. Τρόπ. Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, δόξα, Ϛ νυῦν, Τὸν ἀμνὸν, καὶ ποιμένα, τὸ Κύριε ἐλέησον μέ. καὶ ἀπολυόμεθα.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι παρελάβομεν ἐν Παλαιστίνῃ, κατὰ ταύτην τὴν Ἁγίαν ἡμέραν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς, μὴ ποιεῖν Λειτουργίαν τελείαν, μήτε Προηγιασμένων. Ἀλλὰ δὲ Τράπεζαν ἑσπερινὴν. οὔτε ἐθίομεν καὶ ταύτην τὴν Ἁγίαν ἡμέραν τῆς Σταυρώσεως. Εἰ δὲ πολλάκις ἔστι τις ἀσθενὴς, καὶ ὑπόφορος, καὶ ἀδυνάτως ἔχων Μυίας νήσεις, ὅπου δοται αὐτῷ, ἄρτον, Ϛ ὕδωρ, μετὰ δύσιν Ἡλίου. Οὕτω γὰρ παρελάβομεν ἀπὸ τῆς Ἁγίων Δωδεκαπόστολων τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων, μὴ ἐθίειν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὸ γὰρ Κυριακὸν λόγιον, ὅ ἔφη πρὸς τὰς Φαρισαίους ὁ Κύριος, ὅτι ὅταν ἁρπαρθῇ ἐπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἐν ταύτῃ οἱ Μακαριώτατοι Ἀπόστολοι ἐξειλίφασιν, καὶ τοῦτο εὑρήσεις εἰς τὰς Ἀποστολικὰς Διατάξεις, ἐπεσκεμμένως διελθών. Ἀλλὰ, Ϛ ἡ κανονικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Διονυσίου, ἀρεσθήλως τοῦτο παρίσησιν.

Ἡ Ἁγία, Ϛ μεγάλη Παρασκευὴ ἑσπέρας. Περὶ ὥραν ι΄. σημαίνει, καὶ συλλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὸν ἰδιόμελ. ἦχος α΄. ὃν, καὶ δευτεροῦμεν. καὶ τοὺς ζ΄ εἰς δευτέρας προς μίαν. καὶ ἕτερον, ἦχος α΄. Πᾶσα ἡ Κτίσις ἠλλοιοῦτο φόβῳ, ἦχος, β΄. Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἦχος βαρύς. Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἦχος, β΄. Ἐπὶ Ξύλου βλέπουσα κρεμάμενον Χριστὲ, ἦχος πλαγ. β΄. Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως. δόξα, ἦχος πλαγ. β΄. Ὡς πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, καὶ νυῦ. Φοβερὸν καὶ παράδοξον Μυστήριον. Εἴσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, ἦχος δ΄. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, στίχος. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ. Προκείμενον, ἦχος δ΄. Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, στίχ. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου, καὶ θυρεοῦ. Γῶβ τὸ ἀνάγνωσμα. Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Γῶβ. καὶ οὐθὺς ἀνάγνωσμα. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ σωθήσεται ὁ παῖς μου. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, πλαγ. β΄. Οὐδεν τόμε ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα. Πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς Παύλου. Ἀδελφοὶ, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις. Ἀλληλουϊα ἦχος, α΄. Σῶσον με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως. στίχ. Ἐνεδίσμουν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου, στίχος. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον. τέλος. Ἀπέναντι τοῦ ταφου. Εἶτα ἡ συνήθης ἐκτενὴ. Εἴπομεν πάντες, τὸ Καταξίωσον. Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ. μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. στιχηρὰ προσόμοια δ΄. ἦχος, β΄ προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε νεκρὸν, στίχος, α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, δόξαν πρέπειαν ἐνεδύσατο. ὅμοιον. Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, στίχος β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην. ὅμοιον. Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, στίχ. γ΄. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα. ὅμοιον. Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστὲ. δόξα, καὶ νυῦ ἦχος, πλαγ. δ΄. Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ Φῶς ὡς περιμάτιον. Νυῦ ἀπολύεις, τὸ Τερσάγιον, Ϛ τὰ λοιπὰ. Τροπάριον, ἦχος, β΄. Ὁ δι' σχήμων Γωσὴφ. ἕτερον Τροπάριον. Τοῖς μυροφόροις γυναιξί. Σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ δὲ ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

Εἴδησις τοῦ Ἁγίου Ϛ μεγάλου Σάββατου Κεφάλαιον, μέ.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐν τῷ ὄρθρῳ Σημαίνει ὥραν ζ'. καὶ μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος εἰς ἦχον β'. Τροπ. ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ δόξα. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν ἄμωμον μετὰ μέλους Ὡσαύτως κατὰ ἦχος, καὶ τὰ ἐγκώμια, ἐκφωνεῖ ὁ ψάλτης εἰς ἦχον πλ. α. Εὐλογητὸς εἶ, Κε δίδαξον μετὰ δικαιώματά σου, ϛίχ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῦ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυ, καὶ τὰ ἐγκώμια, εἰς ἦχον πλ α. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριϛὲ, καὶ πληρωμένου πρώτου Ψαλμοῦ τοῦ ἀμώμου, πάλιν τὸ πρῶτον, Τροπ. Εἶτα συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἐκφώνησις, εἰς τὴν πρώτην ϛάσιν. Ὅτι εὐλογεῖται σου τὸ ὄνομα. δεδοξασταίσου ἡ Βασιλεῖα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ θυμιάσας. Ἄρχεται τῆς δευτέρας, ϛάσεως. Ἄρχεται οὖν ὁ ἀριϛερὸς Χορὸς εὐρύθμως τοῦ Τροπαρίου. Ἄξιον ἐϛὶν, μεγαλύνεινσε τὸν ζωοδότην, ϛίχ Αἱ χειρές σου ἐποίησάνμε, καὶ τὰ λοιπὰ, ἄχρις οὗ πληρωθῇ, καὶ ἡ β' ϛάσις τοῦ Ψαλμοῦ, καὶ πάλιν τὸ πρῶτον, οἱ δύο Χοροὶ εἶτα συναπτὴ μικρὰ Ἐκφώνησις εἰς τὴν β'. ϛάσιν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ ἀρχόμεθα τῆς γ'. ϛάσεως. Θυμιώντος τοῦ ἱερέως. Ἀρχόμεθα οὖν, καὶ τῆς Τρίτης ϛάσεως, μετὰ μέλους ὁ δεξιὸς Χορὸς ἤγουν ὁ πρῶτος, εἰς ἦχον γ' Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου ϛίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλεησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων, καὶ τὰ λοιπὰ μέχρις οὗ πληρωθῇ, καὶ ἡ γ'. ϛάσις, καὶ εὐθὺς τὰ εὐλογητάρια, εἰς ἦχον πλ α. Εὐλογητὸς εἶ, Κε δίδαξόν με Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, καὶ τὰ λοιπὰ, Ἀλληλούϊα ἐκτρίτου. Εἶτα συναπτὴ μικρὰ. Ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ϛ σοὶ τὴν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, Ϛ ψάλλομεν κάθισ. τῆς ἡμέρας, ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Σινδόνι καθαρῷ. δόξα τὸ. τέλος, Ϛ νῦν ἕτερον ὅμοιον Ἐξέϛησαν Χοροὶ. Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις τὸ κατὰ Ματθαῖον. Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐϛὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, καὶ εὐθὺς τὸν ν' καὶ ψάλλομεν τὸν Δανόνα. Τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ β'. Ϛ τὰ Τροπ. ἀνὰ δ'. πάλιν ἔσχατον τοὺς εἱρμοὺς οἱ δύο Χοροὶ, Καταβασία. Ἔϛι δὲ ὁ Κανὼν, ἀπὸ πρώτης ᾠδὴ ἕως τῆς ϛ'. Ποίημα Μάρκου Μοναχοῦ, Ἐπισκόπου Ἰδροῦντος. Οἱ εἱρμοὶ δὲ ποίημα, γυναικὸν τινὸς, κασσίας ὀνομαζομένης. Ἀπὸ δὲ ϛ'. ᾠδὴ, Ϛ ἐφεξῆς, ποίημα τοῦ Κυ Κοσμᾶ, ἦχος πλ β'. Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ θ. ᾠδὴ καθίσ ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ β'. Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται, καὶ ἀνάγνωσις εἰ ἔχει ἡ ὥρα. Ἐξαποϛειλάριον, ἦχος β'. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τοῦτο λέγεται ἐκτρίτου, Ϛ μόνον, καὶ ἄλλον οὐχὶ. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱϛῶμεν ϛίχ δ'. καὶ ψάλλομεν ϛιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς γ'. δευτέρους, καὶ ἕνα πλ. β' ἦχος β'. Σήμερον συνεχειτάφος, ἦχος β'. Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ἦχος β'. Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν, ἦχος πλ. β'. Ἠτήσατο Ἰωσὴφ, τῷ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ δόξα, ἦχος πλ β'. Τὴν σήμερον μυϛικῶς, ὁ μέγας Μωσῆς, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην τὴν ἱερατικὴν ϛολὴν, καὶ εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον λέγει ὁ ἱερεὺς, πρόσχωμεν εἰρήνη πᾶσι σοφία, καὶ ἡμεῖς τὸ Τροπ. ἅπαξ, ὁ εὐσχή. Ἰωσὴφ, καὶ λέγομεν τὸ Τροπ. τῆς Προφητείας, ἦχος β'. Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἀνάϛα Κε βοήθησον ἡμῖν. ϛίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσωμεν. Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγ. Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυ. Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Ἀνάϛηθι Κύριε ὁ Θεός μου ϛίχ. Ἐξομολογήσωμαί σοι Κε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ὁ Ἀπόϛολος πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιϛολῆς. Ἀδελφοὶ, μικρᾶ ζύμη, ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ α. Ἀναϛήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ϛίχ. Ὡς ἐκλείποι καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν ϛίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐϛὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν. τέλος. Μετὰ τῆς κουϛοδίας, ἐκτενη, εἴπομεν πάντες, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες. Πληρόσωμεν τὴν Ἑωθινὴν. Ὡσαύτως, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Ἡ δὲ πρώτη ὥρᾳ, ψάλλεται ἐν τῷ Ναρθηκι. Ὁμοίως, καὶ αἱ λοιπαὶ λιταὶ ψάλλονται ὁμοῦ λιτῶς, ἐν τῷ Ναρθηκι, μετὰ τῶν κτύπων τοῦ συμβόλου κρουομένου καθ' ὥραν, ϛ'.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Περὶ ὥραν ι. τῆς ἡμέρας Σημαίνει τὸν ἑσπερινὸν, καὶ ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς ϛολὴν, καὶ εὐλογήσαντος αὐτοῦ ἀρχουμένου τοῦ προοιμιακοῦ, συναπτὴ μεγάλη. εἶτα τὸ Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον α. Οἱ δὲ τῆς Μονῆς ἱερεῖς, καὶ Διάκονοι ἅπαντες. Καταλαβόντος τοῦ στίχου, τοῦ λέγοντος, πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλή-

βλήστρῳ. βάλλοντες μετάνοιαν. Α' πέρχονται, Ϛ ἀλλάσσουσι, ϗ οὗτοι στολὰς, καὶ ποιοῦσι προσκομιδὴν, καὶ ἱστῶμ. στίχ. ή. ψάλλομ δὲ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωή. γ'. καὶ τὸ ἀπὸ στίχ. ἕν. στιχηρ. Ἀναστάσιμα, ἦχος ά. Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς. Κυκλώσατε Λαοὶ Σιὼν Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν. τῷ πάθει σου Χε'. Ε ἶτα στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοῦ μεγάλου Σαββάτου γ'. Δευτεροῦντες τὸ ἓν, ἦχος πλ. δ'. Σ ήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ. συνέφερέμοι. Σ ήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ. Κατελήθημου. Σ ήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ. Κατεπόθημου. δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς, Ϛ νῦν Θκῖον, ἦχος ά. Τὴν παγκόσμιον δόξαν. Ε ἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον, οὐ λέγομεν. Ἀλλ' εὐθὺς, Σοφία, καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγ. Ε' ν ἀρχὴ, ἐποίησεν ὁ Θεὸς, τὸν Οὐρανὸν ϗ τὴν Γῆν. Π ροφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγ. Φωτίζου. Ἰλὴμ, τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγ. Ε ἶπε Κς πρὸς Μωσῆν, ὁ Μὴν οὗτος. Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα. Ε' γένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, τὸ ἀνάγνωσμα. Παρενέβαλον οἱ Υἱοὶ Ἰηλ ἐν Γαλγάλοις. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ε' ξάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοχὼθ. Προφητείας Σοφονίου, τὸ ἀνάγ. Τάδε λέγει Κυριος, ὑπόμεινόν με εἰς ἡμέρας, ἀναστάσεως μου, Βασιλειῶν τρίτης, τὸ ἀνάγ. Ε' γένετο ῥῆμα Κυ πρὸς Ἡλιοῦ λέγων. Π ροφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀγαλλιᾶσθω ἡ ψυχήμου. Γενέσεως, τὸ ἀνάγ. Ε' γένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγ. Π νεῦμα Κυ ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέμε. Β ασιλειῶν τετάρτης, τὸ ἀνάγνωσμα. Ε' γένετο ἡμέρα, ϗ διέβη Ἐλισσαιέ. Προφητ. Ἡσαΐου τὸ ἀνάγ. Τ άδε λέγει Κυριος ποῦ ἐστὶν ὁ ἀναγαγὼν ἐκ Γῆς. Προφητείας Ἱερεμίου, τὸ ἀνάγ. Τ άδε λέγει Κς, ἴδου ἡμέρα. Προφητείας Δανιὴλ, τὸ ἀνάγ. Ε' τους Ὀκτωκαιδεκάτου. ὅταν οὖν φθάσωμεν. Τὸν Κν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ἀνιστάμεθα. Ο' δὲ ἀναγνώστην λέγει τοὺς στίχ. Ε ὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ. ϗ ἡμεῖς. Τὸν Κν ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ε ἶθ' οὕτως συναπτὴ μικρὰ. Α' ντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι, εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, ἦχος πλ. ά. Ψ αλμὸς τῷ Δαβὶδ, οὐ λέγομεν. Ἀλλ' εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Π ᾶσα ἡ Γῆ προσκυνησάτωσαν σοι, καὶ ψαλλατωσάνσοι. στίχ. Α' λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ Γῆ. ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους. Α' δελφοὶ, ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθημεν. Ἀλληλούϊα, οὐ ψάλλεται. Α' λλ' εὐθὺς ὁ Ψάλτης χύμα, τὸν στίχ. Μ έλλοντος δὲ τοῦ Ψάλτου ἄρξασθαι τοῦ παρόντος στίχ. τοῦ Ἀνάστα ὁ Θεὸς. Ἀνιστάμενοι οἱ ἱερεῖς ἀποδύονται τὰ μαῦρα φελόνια, ϗ περιβάλλονται ἀντ' αὐτῶν λευκὰ, ἦχος βαρύς. Α' νάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν Γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεστιν, καὶ ὁ λαὸς πάλιν τὸ αὐτὸ, ϗ ὁ ἀναγνώστης τὸν στίχ. Ο' Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν. ἐν μέσῳ δὲ Θεοὺς διακρινεῖ. καὶ ὁ Ψαλτης. Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν Γῆν στίχ. Ε' ως πότε κρίνετε ἀδικίαν, ϗ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνεται. στίχ. Κρίνατε ὀρφανῷ, ϗ πτωχὸν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθαι αὐτὸν. στίχος. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται. στίχ. Σ αλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς Γῆς ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστὶ, καὶ Υἱοὶ Ὑψίστου πάντες, Ϛ πάλιν. Ἀναστάσα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν Γῆν. Ε ὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ο' ψὲ Σαββάτῳ. τέλος. Ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, Ἀμὴν. Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Α' ντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, εἰ θέλεις. Ψ άλλεται Τροπάριον, ἦχος, πλ. ά. Σ ιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεῖα. Κοινωνικὸν, ἦχος δ'. Ε' ξηγέρθη ὡς ὑπνῶν Κς, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα. Μ ετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, δίδοται τὸ κατακλαστὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ε ἶθ' οὕτως γίνεται ἡ εὐλόγησις τοῦ ἄρτου, ϗ τοῦ οἴνου. Ο' φείλει δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν ὁ Ἐκκλησιάρχης ἵνα, ὅταν ἀπολύσει ἡ Ἐκκλησία τῆς Λειτουργίας, ὑπάρχει ὥρα β'. τῆς νυκτὸς. Μ ετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, οὐκ ἐξερχόμεθα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καθήμεθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν, Ϛ εἰσέρχεται ☞ ὁ Κελλαρίτης, καὶ ἐπιδίδωσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀνὰ κλᾶσμα τοῦ ἄρτου, καὶ ἀνὰ ἓξ ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς Κρασοβολίου οἴνου. Η' μῶν δὲ διακλυομένων, γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη, εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ε ἰς τὴν ἀνάγνωσιν, λέγει ὁ ἀναγνώστης τὸ Προοίμοιον, ὁ δὲ ἱερεὺς τὸν στίχ. Ε ἶθ' οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ ἐσθίειν, μετὰ δὲ τοῦ συμφθάσαι ἡμᾶς. Α' πτει ὁ Κανδηλάπτης πάσας τὰς Κανδήλας τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐξερχόμενος, κρούει τὸ Σήμαντρον, καὶ ἵσταται ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἀνάγνωσιν. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἀρχομένου τοῦ Τρισαγίου, καὶ τῶν λοιπῶν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'. ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ μεγάλου Σαββάτου, Λέγομεν τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπ. ἀνὰ δ'. ὁμοῦ μετὰ τῶν εἱρμῶν; εἰς ι δ'. Μ ετὰ τῶν στίχ τῶν ᾠδῶν Καταβασία, τὸν εἱρμὸν, οἱ δυο χοροὶ. Α' πὸ γ'. ᾠδῆς καθίσ. τοῦ μεγάλου Σαββάτου. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, ἦχος ά. ϗ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Λόγον τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου οὗ ἡ ἀρχὴ. Τ ί τοῦτο σήμερον, ἢ ἐκ τῶν Λόγων τοῦ Χρυσοστόμου, ζήτει αὐτοὺς, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἢ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην λόγους Ἀναστασίμους. Μ ετὰ δὲ τὴν συμπληρωσιν τῆς ἀναγνώσεως, ψάλλομεν τὰς ἑτέρας γ'. ᾠδὰς. Α' φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦ μεγάλου

Σαβ-

ρλή.

Σαββάτου. Ὁ μοίως καὶ τὸν οἶκον. Εἶθ' οὕτως ἀνάγνωσις, καὶ τὰς ἑτέρας λοιπὰς τρεῖς ᾠδάς. Μετὰ δὲ τὴν ἐννάτην, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'. Ὅτε κατῆλθες. Ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς Ἁγίας μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου.

Κεφάλαιον, μ ς'.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς παννυχίδος. Ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐναπομείνας δὲ ἐν τῷ Ναῷ ὁ Κανδηλάπτης μόνος. Ἅπτει τὰ κηρία πάντα. Ὁ μοίως, καὶ τὰς Κανδήλας, καὶ ποιήσας πυρεῖον μέγα τίθησιν αὐτὸ μέσον τοῦ Ναοῦ. Ὁ μοίως, καὶ ἕτερον πυρεῖον ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων θυρῶν. Κρεμᾶ δὲ, καὶ θυμιατὸν εἰς τὸ Βῆμα, καὶ βαλὼν θυμίαμα πολὺ εἰς πάντα, θυμιώσι κεκλεισμένων τῶν πυλῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐν τῷ Διακονικῷ. Ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Λευκὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξέρχεται ἐν τῷ Νάρθηκι διὰ τοῦ Βορίου μέρους θυμιῶν. Προπορευομένων αὐτῷ λαμπάδων δύο, καὶ θυμιᾷ ἅπαντας κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ δὲ Καθηγούμενος διανέμει τὰ κηρία, ἢ ὁ Ἐκκλησιάρχης, καὶ ἅπτομεν αὐτὰ πάντες. Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας, ὁ ἱερεὺς. Ἵσταται κατ' ἐνώπιον τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν, καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ θυμιατοῦ λέγων. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, Σὸμοουσίῳ, Σὸ ζωοποιῷ, Σὸ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι. πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν. Ἄρχεται ὁ ἱερεὺς Τροπάριον, εἰς ἦχον πλ. α'. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς Μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Εἶτα λέγεται ὁ μοίως καὶ παρὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ λέγεται γ'. παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ γ'. παρὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ εὐθὺς λέγει ὁ ἱερεὺς τοὺς στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ ἡμῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. στίχ. Ὡς ἐκλείπηκα πνὸς ἐκλειπέτωσαν, ὡς τύκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. στίχος. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Εἶτα πάλιν ὁ ἱερεὺς γεγωνοτεραφωνῇ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας, Σὴμεῖς, καὶ τοῖς ἐν τοῖς Μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος, καὶ ἀνοιγομένων τῶν Πυλῶν, εἰσοδεύει, προπορευομένων τῶν λαμπάδων. Συνεφεπομένου δὲ τοῦ Καθηγουμένου, καὶ τῶν ἀδελφῶν ψαλλόντων, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Εἰσερχομένου δὲ τοῦ ἱερέως ἐν τῷ Βήματι. Ποιεῖ συναπτὴν μεγάλην, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἄρχεται ὁ Προεστὼς τοῦ εἱρμοῦ τοῦ Κανόνος, ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. Τοὺς εἱρμοὺς, ἀνὰ δύο, Στὰ Τροπάρια, ἀνὰ ς'. Ἐν οἵῳ δ' ἂν τύχῃ χορῷ ἡ ἔναρξις, ὁ Προεστὼς ἄρχει τοῦ Κανονος, καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, ἤγουν τὸ δεξιὸν, εἰς δὲ τὴν γ'. ᾠδὴν πάλιν ἰσάζουσιν οἱ Χοροὶ, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Κατὰ δὲ ᾠδὴν, γίνεται συναπτὴ μικρὰ, ἔσωθεν τοῦ Βήματος, ἐν τῇ Ἁγίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ. Ἐκ φώνησις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος. ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, ἐκ φώνησις. Ὅτι Ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὴν ὑπακοὴν, ἦχος δ'. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ, μετὰ τὴν δ'. ᾠδὴν ἐκφώνησις. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δὲ δόξασται, μετὰ τὴν ε'. ᾠδὴν, ἐκ φώνησις, Ὅτι ἡγίασται, καὶ μετὰ τὴν ς'. ᾠδὴν, ἐκ φώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Κοντάκιον, ἦχος πλ. α'. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, καὶ ἀνάγνωσις, τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχηδεξιὰ. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, λέγομεν, τὸ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ἀρχόμεθα τῆς ζ'. ᾠδῆς. καὶ μετὰ τὴν ζ'. ἐκφώνησις. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου, καὶ μετὰ τὴν η'. ᾠδὴν ἐκφώνησις, Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δὲ τὴν ἐννάτην, ἐκ φώνησις, Ὅτι σε αἰνοῦσιν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, πρὸς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, λέγεται ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος α'. Ὑμνοῦμεν σου Χριστὲ, τὸ σωτηρίον Πάθος. Ἕτερα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α'. στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκωρπισθήτωσαν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν. Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ. αἱ μυροφόροι Γυναῖκες ὄρθρου βαθέως. στίχ. Αὕτη ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κς'. Πάσχα τὸ τερπνὸν, Πάσχα Κυ' Πάσχα. δόξα. Πάσχα τὸ τερπνὸν, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. εἶτα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, οὕτως. Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς, τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλ. καὶ ἵσταται

πρὸ

πρὸ τῶν θυρῶν, τοῦ Ἁγίου Βήματος, Ϛ ἀσπάζεται ὁ ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα. Ε ἶθ' οὕτως λαμβάνει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ Προεστὼς, καὶ ἵσταται ἐκδεξιῶν τοῦ ἱερέως, καὶ ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ψαλλομένου τοῦ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν ἀσπασμὸν. Ἀναγινώσκεται ὁ Λόγος τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ Προεστῶτος. Οὐκαθήμεθα δὲ εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν, Ἀλλ' ἱστάμενοι, ἐπακροώμεθα πάντες. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Λόγος εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Δέσποτα εὐλόγησον.

Εἴτις Εὐσεβὴς, ἐν Φελόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης, καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως, εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δυνάριον, εἴτις ἀπὸ, τῆς α'. ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαριστῶν ἑορτάσει, εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε μηδὲν ἀμφιβαλλέτω, καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται, εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω μηδὲν ἐνδοιάζων, εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα, φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ, ἐν τὸν πρῶτον. ἀνάπαυει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης, καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. κἀκείνω δίδοσι, καὶ τούτω χαρίζεται, καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ, οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι, Ϛ δεύτεροι, τὸν μισθὸν ἀπολαύετε, πλούσιοι, καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε, ἐγκρατεῖς, ἐν ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν μήσατε, νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον, ἡ Τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες, ὁ Μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν, πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος, μηδεὶς θρηνείτω πενίαν, ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία, μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος, ἔσβεσεν αὐτὸν, ὁ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος, ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην, ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο προσλαβὼν, Ἡσαΐας ἐβόησεν ὁ ᾅδης φησὶν ἐπικράνθης, συναντήσας σοι κάτω, ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη, ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαιχθη ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη, ἔλαβεσωμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν, ἔλαβε Γῆν, καὶ συνήντησεν Οὐρανὸν, ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, Ϛ πέπτωκεν ὁ θεν οὐκ ἔβλεπε, πούσου θάνατε τὸ κέντρον, πούσου ᾅδη τὸ νίκος, ἀνέστη Χριστὸς, ἐν σὺ καταβέβλησαι, ἀνέστη Χριστὸς, Ϛ πεπτώκασι Δαίμονες, ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι, ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται, ἀνέστη Χριστὸς, Ϛ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος, Χρ̄ς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο, αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ε ἶτα ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, αἱ ὧραι, καὶ τὰ ἀπόδειπνα, οὕτως ψάλλονται. Μ ετὰ τὸν Εὐλογητὸν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρὸν γ'. Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, ἐκ τρίτου. Ε ἶτα τὴν ὑπακοὴν. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ, τὸ Κοντάκιον, ἅπαξ. Ε ἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἐν τὸ Τροπάριον. Ἐν τάφῳ σωματικῶς. δόξα. Ὡς ζωηφόρος ὡς Παραδείσου, καὶ νῦν, Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. ἐν λέγεται. στίχ. Τρισσεύεται δὲ ἡ ἀκολουθία, ἐν ταῖς ὥραις, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα, ἦχος α'.

στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ Πᾶσα ἡ Γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στίχ β'. Ψάλλατε δὲ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

στίχ γ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στίχ δ'. Πᾶσα ἡ Γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον, β'. στίχ. α'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα. στίχ β'.

Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. στίχ. γ'.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ Γῇ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. στίχ. δ'.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ'. στίχ. α'. ἦχος πλ. α'.

στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν

τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας. στίχ. β'.

Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον. στίχ. γ'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον. στίχ. δ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον.

Εἰσοδικὸν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας

Ἡ ὑπακοὴ. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. δόξα, Ϛ νῦν. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατες. ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, πλ δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα. στίχ. Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλθος αὐτοῦ. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀναγνωσμα. Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων Θεόφιλε Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Σὺ Κύριε ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιὼν, στίχ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ϛ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. ἀντὶ δὲ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ϛ τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον. Ψάλλομεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Ὡσαύτως, καὶ ἀντὶ τοῦ Ὑψώσωσε ὁ Θεός μου.

Γίνεται οὖν εἰς τὴν Τράπεζαν παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη, καὶ ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν ἐν ταύτῃ, ἀπ' αὐτῆς δηλονότι τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας. Τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἣν καὶ τελειοῦμεν; μέχρι τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν τῇ Τραπέζῃ ὕστερον. Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Ϛ ὑψοῦτε ὁ ἄρτος ἐκ τρίτου. Εἶτα τὴν ὑπακοὴν, καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Ὕστερον δὲ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ τρίτου, καὶ ὁ στίχ.

Τῇ Ἁγίᾳ Ϛ μεγάλῃ Κυριακῇ εἰς τὸ λυχνικὸν, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν Ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ σταὶ κατέναντι τοῦ Ἱλαστηρίου. Σφραγίζει Σταυρωειδῶς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν. Ἄρχεται ὁ ἱερεὺς τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἡμῶν αὐτὸ ἀποκρινομένων Τροπ. λέγει ὁ ἱερεὺς τοὺς προῤῥηθέντας, στίχ. τὸ Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν. στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν. στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ. δόξα, Ϛ νῦν τὸ αὐτὸ. καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἡμεῖς τὸ. τέλος. Εἶθ' οὕτως συναπτὴ, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, καὶ Ἀνατολικὰ, ἦχος β'. Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ τὰ λοιπὰ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Τὶς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν. στίχ. β'. καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, εἶτα ὁ ἱερεὺς, Ϛ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέλος, Οὐ μὴ πιστεύσω, εἶτα συναπτὴ, εἴπωμεν πάντες. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐκτενὴ, τὸ Καταξίωσον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος β'. Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ. Εἶτα στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, Ϛ διασκορπισθήτωσαν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ λοιπὰ. Χρ̃ς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, γ'. ὁ ἱερεὺς, Σοφία, καὶ ἀπόλυσις.

Ἱστέον ὅτι, ἀντὶ τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Χριστὸς ἀνέστη λέγομεν, καθ' ὅλης τῆς Ἑβδομάδος.

Ἱστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν μὲν τῷ ὄρθρῳ, ἀπὸ τῶν τριζ'. Ψαλμοῦ οἱ προγραφέντες τρεῖς. στίχ. λέγονται παρὰ τοῦ ἱερέως, δ' ὅλης τῆς Ἑβδομάδος. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ, ἀπὸ τοῦ ξζ'. Ψαλμοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον. Λαβὼν ὁ ἱερεὺς θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἄνευ μέντοι τῆς Ἱερατικῆς στολῆς, καὶ εὐλογήσαντος ἄρχεται τοῦ Τροπ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν γ'. καὶ ψάλλεται μετὰ τῶν στίχ. τῶν προγεγραμμένων ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς μεγάλης Κυριακῆς, ὡς ἐδηλώθη, ἐκ εἶτα συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν. Ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν ἱερέα ἐν τὸ ψάλλεσθαι, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ὡς συνήθες, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον. Εἰς δὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος. Ἐξέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὸν Ναὸν, κατὰ τὴν συνηθεσμένην τάξιν, ψάλλομεν δὲ τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο. Ἐν δὲ τοῖς Τροπαρίοις, ἱστῶμεν στίχ. ι'. εἰς δὲ τὸ. δόξα, καὶ νῦν λέγομεν τὰ Θεοτοκία τοῦ κύρ Θεοφάνους, καὶ τοῦ κύρ Ἰωσὴφ καθ' ἑκάστην ᾠδὴν εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν εἱρμὸν, καὶ λέγομεν αὐτὸ, ἐν ὅλῃ τῇ Ἑβδομάδι, ὁμοῦ μετὰ τῶν εἱρμῶν. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν, οἱ δύο χοροὶ Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὴν ὑπακοὴν, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ α'. βιβλίον, τὸ κατὰ Ἰωάννην. εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀπὸ

τὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τοῦ τοιούτου Βιβλίου, Ϛ μέχρι τῶν Ἁγίων Πάντων, πληροῦμεν αὐτότε, καὶ τὸ δεύτερον. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, καὶ ἐὰν ἔχῃ ἡ ὥρα, γίνεται ἀνάγνωσις. τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ τρίτου τὸ Ἐξαποστειλάριον, δὶς τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἦχος β'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον τὰ δ'. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. εἶτα στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν, ἦχος πλ. α'. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον Ϛ τὰ λοιπὰ, ὡς διείληπται. δόξα. Πάσχα τὸ τερπνὸν, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ τρίτου. ἐκτενὴ, καὶ ἀπόλυσις. Ποιοῦμεν δὲ λιτὴν, ἔξω τοῦ Μοναστηρίου.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία τῶν ὄρθρου, κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑβδομάδαν τῆς Διακαινησίμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν τῇ ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς Ἰλήμ. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Κοινωνικὸν. Σῶμα Χυ μεταλάβετε. Εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται Παράκλησις μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας. μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὰ λοιπὰ. τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος γ'. ἱστῶμεν στίχους, ἓξ καὶ ψάλλομεν τρία, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ γ' Ἀνατολικά. δόξα. τὸ δ'. Ἀνατολικὸν, καὶ νῦν Θκτον, τοῦ αὐτοῦ ἤχους. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ Γῇ. στίχος. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου στίχος. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἐφύγεν. στίχ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα ὅτι. Τὸ Καταξίωσον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου τοῦ στίχου, καὶ τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς Χς ἀνέστη γ'. ἐκτενὴ, Ϛ ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον. Γίνεται ἡ ἀκολουθία ὡς προγέγραπται. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραι ἐκείναι, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα. Ἀλληλουϊα, ἦχος πλ. δ'. Ἀναστηθι Κε εἰς τὴν Ἀνάπαυσιν σου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ Μνημεῖον. Κοινωνικὸν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Εἰς τὴν Τράπεζαν, γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. καὶ Ἀνατολικά, γ'. ἦχος δ'. δόξα, τὸ δ'. Ἀνατολικὸν, καὶ νῦν τὸ θ' τοῦ ἤχου. Εἴσοδος τὸ Φῶς ἱλαρὸν Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Φωνῆμου πρὸς κν ἐκέκρ. φωνῆμου πρὸς τὸν Θν. στίχ. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου τὸν θν ἐξεζήτησα στίχ. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. τὸ Καταξίωσον Κύριε. Εἰς τὸν στίχον τὸ στιχηρὸν τοῦ ἤχου. Εἶτα τῆς ἑορτῆς. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ λοιπὰ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν γ' καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ διακαινησίμου. εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ ἀκολουθία πᾶσα τῆς ἑορτῆς ὡς προδεδήλωται, καὶ ἡ λιτὴ, ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. β'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματος σου. στίχ. Ἄκουσον Θυγατέρ, καὶ ἴδε Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν. Σῶμα Χυ μεταλάβετε. Εἰς τὴν Τράπεζαν, παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. μετὰ τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ τὴν συναπτὴν τὸ Κε ἐκέκραξα ἦχος πλ. α'. ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. καὶ Ἀνατολικά, γ'. δόξα, τὸ Φῶς ἱλαρὸν Προμένον, ἦχος βαρὺς. Ἐν ὠτικείαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, Ϛ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου στίχ. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. στίχ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα. ἐκτενὴ. τὸ Καταξίωσον Κε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς δεδήλωται. Εἰς τὸν στίχ. τὰ Ἀναστάσιμα, Ϛ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχ. τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρεῖς καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Διακαινησίμου, εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ ἀκολουθία πᾶσα, ὡς προείρηται. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ἦχος πλ. α'. εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χς ἀνέστη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον ἦχ. γ'. Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλλατε στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. τῆς ἡμέρας Ἀλληλουϊα. Ἔντονε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν. Σῶμα Χυ μετολάβετε. Εἰς τὴν Τράπεζαν παράκλησις γίνεται τοῖς ἀδελφοῖς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸ Χς ἀνέστη. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. ἦχος πλ. β'. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικά, γ'. δόξα, τὸ δ' Ἀνατολικὸν, καὶ νῦν Θκτον, τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον, ἦχος βαρὺς Ἀγαπή-

ρμβ'.

σωσε Κε ἡ ἰσχύς μου. Κς στερέωμά μου. στίχ. Ὁ Θεός μου βοηθὸς μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτ. στίχ. Αἰνῶν ἐπικαλέσωμαι τὸν Κν. στίχ. Ἤκουσεν ἐκ Ναοῦ Ἁγίου αὐτοῦ. τὸ Καταξίωσον. Εἰς τὸν στίχ στιχηρ. ἦχος πλ. β'. εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, τὸ Χς ἀνέστη ἐκνεκρῶν, γ'. καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ ἀκολουθία πᾶσα, ὥσπερ δεδήλωται, καὶ ἡ λιτὴ, ἔξω ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ. Εἰς τὸν Λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὸν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ Κοινωνικὸν. Σῶμα Χυ μεταλάβετε. Εἰς τὸν Τράπεζαν Παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὸ λυχνικὸν, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. δ'. τὰ γ'. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Ἀνατολικὰ, γ'. δόξα, τὸ δ'. Ἀνατολικὸν, καὶ νῦν Θκιον τὸ ἁ. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις. στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς Γῆς στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. στίχ. γ'. Οὕτως ψαλλῷ τῷ ὀνοματίσου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου. Εἰς τὸν ὄρθρον. τελεῖται ὥσπερ δεδήλωται ἡ ἀκολουθία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Προκείμενον, ἦχος γ'. Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρμου τίνα φοβηθήσομαι. στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. τῆς ἡμέρας. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. ἁ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν. στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὸν Οἰκουμένην. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Εἰς τὴν Τράπεζαν ὁ Κελλαρίτης ἅμα τὸ καθίσαι τοὺς ἀδελφοὺς, κατακλῶν ἄρτον, διαδίδωσι τούτοις. Τὸ δὲ Χς ἀνέστη ἐκφωνεῖται κατὰ τὸ τέλος ἐν τῇ Τραπέζῃ, ἄχρι τῆς ἀναλήψεως, ὁ ἄρτος ὑψούμενος, διὸ ὅλης τῆς Ἑβδομάδος ἐσθίεται ἐν ταῦθα ἤτοι τῷ Σαββάτῳ ἐν τῇ παναγίᾳ λέγεται τὸ Χς ἀνέστη ἅπαξ. εἶτα ὑψοῦται, εἰς τὸ Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν,

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα.

Κεφάλαιον, μζ'.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, ἤτοι ἡ ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος ἁ. πρὸς. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Φέρει Χς φιλανῶς. δόξα, ἦχος β'. Μετὰ τὴν ἔγερσιν σου Κύριε. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'. δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον.

Ἱστέον ὅτι, ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, οὐ ψάλλονται Ἀναστάσιμα. Ἀλλ' ὅλα τῆς ἑορτῆς, ψάλλομεν δὲ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν μετὰ μέλους ὡς ἡ συνήθεια. Ὡσαύτως καὶ τὸν στιχολ. τὸ ἁ. κάθισ. Τὸ Κε ἐκέκραξα, ἦχος ἁ. ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς νέας Κυριακῆς τὰ ἰδιόμ. τοὺς δ'. πρώτους. Δευτεροῦντες αὐτὰ εἶτα τοὺς β'. δευτέρους πρὸς μίαν. δόξα, Ὁ νῦν, ἦχος πλ. β'. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Εἴσοδος, Προκείμενον. ὁ Κς ἐβασίλευσεν. Εἰς τὴν λιτὴ ἰδιόμ. ἦχος δ'. Κε τῇ ἀστέκτῳ τῆς σῆς Θεότητος, ἦχος πλ. δ'. Ἅψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχος δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, καὶ τὰ ἕτερα β'. στίχ. δὲ λέγομεν. στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον. στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. ἁ. Φιλανε μέγα, καὶ ἀνείκαστον. Τροπ. ἦχος βαρὺς, ἐκτρίτου. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, τὸ αὐτὸ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Τράπεζαν. Τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, εἰ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς μέχρι τῶν Ἁγίων Πάντων, πρώτην ἀνάγνωσιν εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ποιοῦμεν. καὶ ὅταν πληρωθῶσι, πάλιν ἀρχόμεθα αὐτῶν. μετὰ δὲ τὸν συμπλήρωσιν τῆς τοιαύτης ἀναγνώσεως. Τὸν Ἐξάψαλμον. τὸ Θεὸς Κς εἰς τὸν ἦχον τοῦ Τροπ. ὃ καὶ τρισσεύομεν. εἶτα στιχολογοῦμεν κάθισ. β'. Εἰς ἓν δὲ ἕκαστον κάθισ. τοῦ Ψαλτ. καθίς τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν Πολυέλ. διὰ τὸν Δεσποτικὴν ἑορτὴν ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου τὰ εὐλογιτάρια οὐ λέγομ. ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν Πολυέλεον τὰ κάθις. ἔπειτα τοὺς ἀναβαθμοὺς. Ἀναβαθμοὺς δὲ ψάλλομ. τὸ ἁ. Ἀντίφ. τῆς δ'. ἤχου. Προκείμ. ἦχος δ'. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κν. στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς. τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. ὁ Κανὼν, ἦχος ἁ Ἰωάννου Μοναχοῦ. ἄσωμεν πάντες λαοὶ. ἱστῶμεν. στίχ. ιβ'. τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ, β'. καὶ τὰ Τροπ. ἀνὰ δ'. Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου. δόξα, καὶ νῦν Θκιον τοῦ αὐτοῦ ἤχου, καὶ ἀναγνώσις εἰς τὸν Θεολόγον Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι.

Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ. Ἐξαποστειλάριον πρὸς, Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἐμῶν μελῶν χειρί σου, δὶς ἕτερον ὅμοιον. Σήμερον ἔαρ μυρίζει, ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοὴ, ἦχος ἁ. ἱστῶμεν στίχ. δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος ἁ. πρὸς, Πανεύφημοι

Μαρ-

Μάρτυρες. Μετὰ τὴν ἐκτάφου σου, δευτεροῦντες τὸ, πρῶτον, δόξα, ἦχος πλ. β'. Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, καὶ νῦν, Τ' περευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Ἄρχονται δὲ ἀπὸ τὴν σήμερον, αἱ συνήθεις λιταί. Ὡσαύτως, Ϛ αἱ κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐν τῷ Νάρθηκι.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου τοῦ ἐπιλαγχάνοντος Ἁγίου, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς αὐτῆς Κυριακῆς. Οὕτως ποιοῦντες ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἀρχόμεθα τῶν Τυπικῶν, καὶ ψάλλομεν ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴν γ'. καὶ ᾠδὴν ϛ'. Προκείμενον, ἦχος γ'. Μέγας ὁ Κς ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ϛίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων, Ἀλληλ ἦχ. πλ. δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κῷ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Ἑωθινὸν, θ'. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Κοινωνικὸν. Ἐπαίνει Ἱλῆμ τὴν Κύριον αἴνει τὴν θεόν σου Σιών. Ἐν τῇ Τραπέζῃ γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς. Τὰς δὲ ὥρας ψάλλομεν κατὰ τὸν Τύπον, ἐν τῷ Νάρθηκι, ἤγουν, τὴν γ. καὶ τὴν ϛ'. Λέγεται δὲ, καὶ ὁ ἐξ ἔθους Ψαλμὸς. Ἀπερχομένων εἰς τὴν Τράπεζαν. Ὁμοίως, καὶ ἀνιστομένων.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, τὸ Κε ἐκέκραξα, ἦχος α'. τῆς ἑορτῆς, πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες. Ψηλάφησον λέγει τῷ Θωμᾷ, τὰ γ' προσόμοια, καὶ τοῦ Μηναίου. Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, Ἁγίου γ'. δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς οἷον θέλεις. Εἴσοδος Προκείμενον ἦχος βαρὺς. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϛίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυναμίν σου, ϛίχ. β'. καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην, ϛίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, εἶτα ἐκτενὴ. Τὸ Καταξίωσον Κύριε, Ϛ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὴν ϛίχ. ϛιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος α'. τὸ α'. εἶτα ϛιχηρὸν κατανυκτικὸν, καὶ Μαρτυρικὸν, ϛίχ. δὲ λέγομεν. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὴν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελ. οἷον θέλεις Ἀποστολικὸν, Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρὺς. Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματος, ἐκτενὴ, καὶ Ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, Ψαλλομένου τοῦ ἰδιόμ. ϛιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν, ἦχον. Οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς. ἐναλλασσομένων τῶν ϛίχων, καὶ τῶν Ἀπολυτικιῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ, τῆς β'. Ἑβδομάδος τοῦ Ἀντιπάσχα. Εἰς τὴν ὄρθρον μετὰ τὴν Ἔναρξιν τοῦ ἱερέως, λέγει τὸ Χς ἀνέστη ἐκνεκρῶν ἐκ τρίτου, ἡσύχῳ φωνῇ, ὃ καὶ ποιοῦμεν ἐν ταῖς ὥραις, καὶ ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἀπ' αὐτοῦ δηλονότι τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα, μέχρι τῇ δ'. ἑσπέρας ἐν τῇ παραμονῇ τῆς Ἀναλήψεως. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ τὴν ϛ'. Ψαλμὸν. Θεὸς Κς, ἦχος βαρὺς. Τροπάριον. Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματος, καὶ ϛιχολογοῦμεν καθίσμ. β'. Εἰς τὸ α'. κάθισμ. καθίσμ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναστάσιμον, Κατανυκτικὸν, καὶ Μαρτυρικὸν. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον. Εἶθ' οὕτως ἀνάγνωσις εἰς τὴν ἑρμηνείαν. Εἰς τὸ β'. κάθισμ. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β'. ἀναγνώσεως. Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι, καὶ ὁ Πεντηκοστὸς.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, οὐ λέγομεν ἐφ' ὅλην τὴν Πεντηκοστὴν, Ἀλλὰ τῶν εἱρμῶν ἀρχόμεθα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, ἀνὰ β' τοὺς εἱρμοὺς, καὶ τὰ Τροπάρια ποιοῦμεν, ϛ'. Τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. κάθισμα τοῦ Μηναίου. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους ϛιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμον, Κατανυκτικὸν, καὶ Μαρτυρικὸν. δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ϛίχ ϛιχηρὸν τῆς ἑορτῆς οἷον βούλει, ϛίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν, ϛίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. δόξα, Ϛ νῦν, οἷον βούλει, Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματος, ἐκτενὴ, καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χς ὁ Θεὸς ἡμῶν, συνάπτωμεν δὲ καὶ τὴν α'. ὥραν Τρίψαλμον κατὰ τὸ συνήθες, καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Ἰστέον ὅτι, ἀπὸ τὴν σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν σὺν ταῖς ὥραις, καὶ τὰ τούτων μεσώρια ἐν τῷ Νάρθηκι. ἤγουν Τριτέκτης. Τὸ δὲ μεσώριον τῆς α' ὥρας, Ϛ τῆς θ'. ψαλλομεν κατὰ τὸν Παρακολουθήσαντα τύπον, ἐν τοῖς Κελλίοις. Ὡσαύτως, καὶ τὴν Κανόνα τὸν ἱκετήριον τῆς ὑπεραγίας Θκοῦ, Ϛ τὰ Τριώδια τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Λεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὥσπερ ἐγράφῃ ἡ ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ ὀψὲ εἰς τὸ λυχνικὸν, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ εἰς τὸν ὄρθρον. Οὕτως γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Ἑβδομάσιν, ἕως τῆς Ἀναλήψεως. Ἐναλλασσομένων τῶν ϛιχηρῶν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν καθισμάτων κατὰ τὸ συνήθες.

Ἰστέον, ὅτι ταῖς Τετράσι, καὶ ταῖς Παρασκευαῖς, προηγοῦνται πρῶτον τὰ Σταυρώσιμα ϛιχηρὰ. Ὁμοίως καὶ τὰ καθίσματα τῶν Ἀναστασίμων, διότι ὁ Κς ἡμῶν πρώτον ἐσταυρώθη, Εἶθ' οὕτως ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν.

Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Ἀντιπάσχα. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τῆς συνήθης ϛιχολογίαν, τὸ Κύριε ἐκέκραξα

κραξα ἦχος α'. ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ. τοὺς γ'. πρώτους, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ γ'. δόξα, ἦχος πλ. β'. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ νῦν Θεοτοκίον τοῦ ἐνορδίνου ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ. τὰ δ'. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, στίχ. δὲ λέγομεν. Ὁ Κε' ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, στίχ. Σ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κε' εἰς μακρότητα ἡμερῶν. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Φιλαν'ε, μέγα καὶ ἀνείκαστον. Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματος οἱ δὲ Κανόνες οἱ Νεκρώσιμοι καθ' ὅλα τὰ Σάββατα τῆς Πεντηκοστῆς, ὀφείλουσι ψάλλεσθαι, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς. Εἰς δὲ τοὺς ὄρθρους, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, Σ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, τοῦ ἐνορδίνου ἤχου. ἢ τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς μὲν ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. τοῦ δὲ Ἁγίου, εἰς δ'. Σ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ δ'. Ἀναστάσιμα. δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον, καὶ Ἀλληλουϊα τῆς παρελθούσης ἑορτῆς, ἢν καὶ ἀποδιδοῦμεν.

Εἴδησις γ'. Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἤτοι τῶν Ἁγίων Μυροφόρων. Κεφάλαιον, μή.

Κυριακῇ γ', ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τῶν ἁγίων Μυροφόρων Γυναικῶν, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Δικαίου, ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἦχος β'. Τὸν προαιώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, Χς' ὁ Σῆρ ἡμῶν. Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Σ τὸ Ἀνατολικόν. Σὲ τὸν Σταυρωθέντα, καὶ ταφέντα, δόξα ἦχος β'. Τί τὰ μῦρα τοῖς δάκρυσιν, καὶ νῦν. Παρῆλθεν ἡ σκιὰ. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, ἦχος β'. πρός, Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε νεκρὸν, στίχος. Μνηθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. δόξα, καὶ νῦν. Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὸ Χς' ἀνέστη, ὡς σύνηθες. Εἶτα ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, ἦχος πλ. α'. Τὰ δὲ ἕτερα, β'. εἰς ἦχον β'. εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὰ, δ'. καὶ τῶν Μυροφόρων, γ'. ἰδιόμελ. ἦχος β'. Τί τὰ μῦρα τοῖς δάκρυσι. δόξα, ἦχος πλ. β'. Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, καὶ νῦν, ἦχος β. Παρῆλθεν ἡ σκιὰ. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, εἰς τὴν λιτὴν ὡς σύνηθες, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ἠτήσατο Ἰωσὴφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὰ κατὰ Ἀλφάβητον, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Σὲ τὴν ἀναβαλλόμενον τὸ Φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, Ἀπολυτίκιον. Θκε' Παρθένε, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ συνήθης ἀνάγνωσις εἰς τὰ πράξεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Θεὸς Κς', Τροπάρια Ἀναστάσομα, ἦχος β'. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὴν θάνατον. δόξα, ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ, καὶ νῦν. Ταῖς μυροφόροις Γυναιξὶ, ἡ συνήθης στιχολογ. τὰ β'. καθίσματα, καὶ ὁ ἄμωμος. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον, ἑωθινὸν γ'. ὁ Κανὼν, ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, εἰς ς'. μετὰ τῶν ὁμοίων Θεοτοκίων, καὶ ὁ ἕτερος Κανὼν, ἦχος β'. τοῦ κύρ Ἀνδρέου, ἐν ᾧ ἱστῶμεν στίχ. η'. Ἔσχατον δὲ οἱ δύο Χοροὶ ὁ μοῦ, τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ, ἀπὸ γ'. ᾠδῆς καθίσματα τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἰδιόμελον ἦχ. β'. τὸ Χαῖρε ταῖς μυροφόροις προσέταξας. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ἅπαξ. ἕτερον τῶν μυροφόρων, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, τῆς Ὀκτωήχου, τὰ δ'. στιχηρὰ, καὶ τὰ δ'. ἀνατολικὰ. δόξα τὸ ἑωθινὸν, ἦχος β'. Μετὰ μύρον προσελθοῦσαις, καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογια μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας, ᾠδὴ ς' Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, στίχος, πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν, ἡ ἀκολουθία ὥσπερ γέγραπται, τῇ διελθούσῃ Κυριακῇ. Ἐναλλασσομένων τοῦ ἤχου, καὶ τῶν στιχηρῶν.

Τῇ β'. εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κς'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἐκδευτέρου. δόξα. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὴν θάνατον, καὶ νῦν. Ταῖς μυροφόροις Γυναιξὶ, καὶ ἡ συνήθης στιχολογ. Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Μηναίου. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῆς Κυριακῆς. Ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς διετάχθη τῇ διελθούσῃ Δευτέρᾳ, στίχ. δὲ λέγομεν, ἀντὶ τοῦ ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ. Εὐδόκησας Κε' τὴν Γῆν σου, στίχ. β'. Ἔλεος, καὶ ἀλήθειαν συνήντησαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ λυχνικὸν, μετὰ τὴν συνήθης στιχολογ. Λέγομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῶν μυροφόρων, γ'. ἦχος β'. καὶ τοῦ Μηναίου, γ' δόξα, ἦχος πλ. β'. Αἱ μυροφόροι Γυναῖκες, καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ ἤχου, μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου τὰ δ'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Σὲ

τὸν

τὰ ἀναβαλλόμενον, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσηφ. δόξα. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, καὶ ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ ἀκολουθία ὀφείλει γίνεσθαι, ἐν πάσαις τῆς Παρασκευαῖς τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Εἴδησις τῆς δ'. Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Κεφάλαιον, μθ'.

Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἤτοι τοῦ Παραλύτου. Ὀψὲ Σαββάτῳ ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. ἦχος γ'. Τῷ σῷ Σταυρῷ Χε' Σηρ. δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ νῦν, ἦχος γ'. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ τῆς Θκοῦ, ἦχος γ'. στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἤγουν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν ὡς συνήθες. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Παραλύτου ἰδιόμ. δύο, δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος α'. δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ νῦν ἦχος γ'. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἴσοδος, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς τὸν ἦχον. δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἐπὶ τῇ προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος γ'. Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, καὶ τὸ θ'. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Τροπ. Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ ἡ συνήθης στιχολογ. Ἀναγινώσκομεν δὲ λόγους, γ'. Ἐκ τῶν περικοπῶν τοῦ κατὰ Ἰωάννου Εὐαγγελίου, τὸν λς'. τὸν λζ'. καὶ λη'. Εὐαγγέλιον δὲ ἀναγινώσκεται Ἑωθινὸν δ'. Κανὼν Ἀναστάσιμος τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτοῦ, καὶ ὁ τῆς ἡμέρας, ἦχος γ'. Ἐν ᾧ ἱστῶμεν στίχ. ς'. Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Ἐξαποστειλάριον. Σαρ. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, καὶ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὰ, δ'. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Κύριε τὸν Παράλυτον, καὶ νῦν. Τὸ περευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου, ᾠδὴ ς'. Προκείμενον, ἦχος α'. Γένοιτο Κε' τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ'. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἀλληλούϊα. Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ, τῇ Δευτέρᾳ, καὶ τῇ Τρίτῃ ἀποδίδοται.

Τῇ δ'. τῆς Ἑβδομάδος, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἦχος δ'. πρὸς, Κε' ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ. δευτεροῦντες αὐτὰ. Παρέστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν δόξα, καὶ νῦν ἦχ. πλ. β'. Τῆς ἑορτῆς μεσούσης. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κς', ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται, τὸ β'. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κς', οἱ διψῶντες πορεύεσθε, τὸ γ'. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Ἡ σοφία ὠκοδώμισεν. ἐκτενὴ, τὸ Καταξίωσον Κς'. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τοὺς δύο πρώτους, καὶ τὸν β'. στίχ. δὲ λέγομεν. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτὴρ Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσαν μου τὴν ψυχὴν. Σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ. μετὰ τὸ α'. κάθισ. ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἰς δὲ τὸ β'. κάθισ. καὶ ἀπὸ γ'. ἀναγινώσκομεν τὸν μθ'. Λόγον τῆς ἑρμηνείας τοῦ αὐτοῦ Βιβλίου, εἰς δώσαις, β'. Κανόνος β'. τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. καὶ ὁ πλ. δ'. ὁ δ'. ἦχος μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ ὁ πλ. δ'. εἰς ς'. Προηγεῖται δὲ ὁ δ'. ἱστῶμεν στίχ. ι β'. Τὸν δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ Κανόνα, καὶ τὰ στιχηρὰ σὺν τῷ κάθισ. ψάλλομεν τῇ γ'. ἑσπέρας, εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τῆς ἑορτῆς, καθὰ, καὶ ἐν τοῖς καθίσμασιν. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Ἐξαποστειλάριον πρὸς, Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶμεν στίχ δ'. ἦχος δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἡ σοφία, καὶ δύναμις δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. δόξα, καὶ νῦν ἦχος δ'. Φωτισθέντες ἀδελφοὶ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴν γ' καὶ ς'. Προκείμενον, ἦχος γ'. Μέγας ὁ Κς' ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς Πόλεις τῆς Λυκαονοίας.

ρμϛ'.

νοίας. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, Ϛ ἐδιδάσκε. Κοινωνικὸν. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. εἶπεν ὁ Κύριος.

Τῇ Δ'. ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολογ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'. ἦχος πλ. δ'. πρὸς, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Προκαταχύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναστάσιμον, Ἀποστολικὸν, καὶ Μαρτυρικὸν. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται ἡμέρας ὀκτὼ.

Εἴδησις τῆς ε'. Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ Πάσχα. ἤτοι τῆς Σαμαρείτιδος. Κεφάλαιον, ν'.

Τῇ Κυριακῇ Πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος. Ὀψὲ Σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπε. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν. στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἦχος, δ'. Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν. δόξα, ἦχος πλ β'. Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ νῦν ὁ διὰ σὲ Θεοπάτορ. Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια τῆς Θεοτόκου ἦχος, δ'. πρὸς. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. δόξα, ἦχος πλ. α'. Ὡς ὄφθης ἐπὶ Γῆς, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς, Μεσούσης τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, εἰς τὴν ἀγρυπνίαν, ἱστῶμ. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἐν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἰδιόμ. γ'. ἦχ. α'. Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστης. ἦχος β'. Ἐπὶ τὸ φρέαρ, ὡς ἦλθεν ὁ Κς' ἦχος β'. Ὁ συνάναρχος. καὶ Συναΐδιος Υἱὸς. δόξα, ἦχος πλ β'. Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ νῦν Θκῖν, ἦχος δ'. Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτορ Προφήτης Δα δ. Εἰς τὸν λιτὸν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ἦχ δ'. τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. δόξα, ἦχος πλ δ'. Ὡς ὄφθης ἐν σαρκὶ Χε ὁ Θεὸς, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἀναγινώσκομεν δὲ εἰς τὸν κατὰ Ἰωάννην Λόγον, λα'. λβ'. λγ'. Ϛλδ'. Μετὰ δὲ τὸν στιχολ. τοῦ Ἀμώμου. λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἦχος, πλ. α'. Τῶν Ἀγγέλων ὁ Δῆμος, καὶ τὰ ἕτερα, οἱ ἀναβαθμοὶ. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Ἑωθινὸν, ζ'. Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων. τὸ Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι ὁ Ν'. καὶ τὰ λοιπὰ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν Θεοτοκίων, εἰς ϛ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς δ'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς δ'. Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς κάθισ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἰδιόμ. ἦχος πλ Δ'. Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ Φρέατι. Ἔξαπος. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Ἀνατολικὸν, ἕν, καὶ γ'. ἰδιόμ. τῆς Σαμαρείτιδος, ἦχος β' δόο, καὶ τὸν γ'. δόξα, ἦχος πλ β'. Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν α'. ὥραν τὸ Ἑωθινὸν, ἦχ. βαρὺς. Ἰδοὺ σκοτία, καὶ πρωΐ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς. Λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ϛ'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ γ'. ᾠδὴς, εἰς δ'. Προκείμενον, ἦχος γ'. Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλλατε, στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, στίχ. Ἡ γάπησας δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κν', ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος. Ψάλλεται τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ, τῇ δὲ Δευτέρᾳ, καὶ τῇ Τετράδᾳ. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ὑποδίδοται. Ψάλλεται δὲ καὶ ἡ ἀπόδωσις, ὡς ἡ ἑορτὴ.

Εἴδησις τῆς ἕτης Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἤτοι τοῦ Ἐκγενετῆς τυφλοῦ. Κεφάλαιον, ν α'.

Κυριακῇ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, εἰς τὸν ἐκγενετῆς Τυφλὸν. Ὀψὲ Σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. α'. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Κύριε παράγοντός σου ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ νῦν. Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ἦχος πλ. α'. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν, στίχος. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, στίχος. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, δόξα, ἦχος πλ. δ'. Δικαιοσύνης Ἥλιε, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Ναὸς, καὶ πύλη ὑπάρχεις, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. Μετὰ τὸν συνήθη στιχολογ. ἱστῶμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά, δ'. καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἰδιομελ. β'. δευτεροῦντες τὸ ἓν, ἦχος, β'. Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς. δόξα, ἦχος, πλ. α'. Κε παράγοντός σου ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Θκίον. Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς ὡς συνήθες. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς. Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. α'. καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, ἦχος πλ. δ'. καὶ νῦν Θκίον. Ἀνύμφευτε Παρθένε. Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ, Ϛ Πνι. Χαῖρε πύλη Κυρίου, ἢ τὸ Θκε Παρθένε, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἀναγινώσκομεν δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Λόγον, ν ϛ'. ν ζ'. καὶ ν η'. μετὰ δὲ τὴν στιχολογ. τοῦ Ἀμώμου, τὰ Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἦχος πλ. α'. Τῶν Ἀγγέλων ὁ Δῆμος, Ϛ ἡ ὑπακοὴ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, ἦχος πλ. α'. Ἀνάστηθι Κε ὁ Θς μου στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Μαριαείστήκει. Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Ἀναστάσεως ἡμέρα, μετὰ τῶν Θκίων ἀντῶν, εἰς η'. καὶ τῆς Κυριακῆς, ἦχος πλ. α'. Τὴν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, ἐν ᾧ ἱστῶμεν στίχ ϛ'. Καταβασία, Τῷ Σρι Θεῷ Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμ. τοῦ Τυφλοῦ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα. Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς ἡμέρας. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. δ'. εἰς δ'. καὶ Ἀνατολικά, γ'. Ἐς τοῦ Τυφλοῦ, ἰδιομελ. ἦχος πλ. δ'. Ὁ δια σπλάγχνα ἐλέους. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Κε, Ἐς νῦν ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λιτὴν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς δόξα, τὸ Ἑωθινὸν, ἦχος πλ. δ'. Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἀπὸ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ϛ'. Προκείμενον. Εὔξασθε Ἐς ἀπόδοτε. στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς. Πραξέων τῶν Ἀποστόλων. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ'. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, Ἐς ἐλέησόν με στίχ. Τὰ δια βηματάμου κατεύθυνον. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κν ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Τὴν δὲ ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου, κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν, ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. ϛ'. τοῦ Τυφλοῦ, ἦχος β'. Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς, ἦχος ὁ αὐτὸς. Παράγων ὁ Ις ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἦχος δ'. Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς, ἦχ. πλ. α'. Κε παράγοντός σου ἐν τῇ ὁδῷ, ἦχος πλ. δ'. Δικαιοσύνης ἥλιε, ἦχ. ὁ αὐτὸς. Ὁ δια σπλάγχνα ἐλέους δόξα, Ἐς νῦν, ἦχ. πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Κε. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ, ἦχος πλ. α'. Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σρα Χριστὸν, εἶτα τῆς ἑορτῆς, ἦχ. πλ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θς Ἐς δια σκορπισθήτωσαν Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Ἐς τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος. δόξα, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χς ἀνέστη, τὸ νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου. Τρισάγιον. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον δόξα, Ἐς νῦν θ'. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Ἡ συνήθης ἀκολουθία τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου.

Τῇ δ'. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον, Τροπ. εἰς τὸ Θς Κε. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πρι, Ἐς Πνι, Ϛ ἡ συνήθης στιχολ. ψάλλονται δὲ κάθισ. πάντα ἀναστάσιμα, Κανόνες γ'. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ'. ἄνευ στίχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τοῦ Τυφλοῦ, εἰς δ'. ἦχ πλ. α'. Ἐς ὁ Προεόρτιος τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ' ἦχ. πλ. α'. Καταβ. Τῷ Σρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κοντάκ. τοῦ Τυφλοῦ, ἦχ. δ'. πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ. τοῦ Πάσχα. Εἰ Ἐς ἐν Τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμ. στίχ. δ'. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ τοῦ Τυφλοῦ, ἦχ. β'. Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς, ἦχος ὁ αὐτὸς Παράγων ὁ Ις ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἦχος δ'. Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς, ἦχος, πλ. α'. Κε παράγοντός σου ἐν τῇ ὁδῷ, Ἐς τῆς ἑορτῆς στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ δια σκορπισθήτωσαν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία μεγάλη, Ἐς ἀπόλυσις Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ γ' ᾠδὴ καὶ ἡ ϛ'. τοῦ Πάσχα, εἰς η'. Προκείμ. καὶ Ἀλληλ. τὰ Πάσχα ὁ Ἀπόστολος, Ἐς Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας. Κοινωνικ. Σῶμα Χυ μεταλάβετε, καὶ ἡ ἀκολουθία πᾶσα Ἀναστάσιμος διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὸ, Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Εἰς τὴν Τράπεζαν. γίνεται τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη παράκλησις.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς Ἁγίας Χυ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως. Κεφάλαιον, ν β'.

Τῇ ε'. τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος. Ἑορτάζομεν τὴν Ἁγίαν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Τυ Χυ. Ἐπιτελοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν, Τῇ ὄυν τετάρτῃ ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχ δ'. ἦχος, πλ β'. Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς, Κύριε τῇ σῇ ἀναλήψει. Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις, Κύριε τῆς οἰκονομίας, δόξα, Ἐς νῦν ὁ αὐτὸς, Κε οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε. Εἰς τὴν

ρμή.

στίχ. στιχηρά, ἦχος α΄. Ἀνελθὼν εἰς Οὐνοῦς ὅθεν. στίχ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε. Ἀνῆλθες Χε΄ πρὸς τὴν στίχ. Ἀνέβη ὁ Θς ἐν ἀλαλαγμῷ. Οἱ Ἄγγελοί σου Κε΄. δόξα, Ϛ νῦν, ἦχος β΄. Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, καὶ τὰ λοιπά.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν ὡς σύνηθες, τὸ Κε΄ ἐκέκραξα, ἦχος πλ. β΄. ἱστῶμεν δὲ στίχ ι΄. Ϛ ψάλλομ. τὰ ἰδιόμ. ἦχ πλ. β΄. Ὁ Κς΄ ἀνελήφθη εἰς Οὐρανοὺς, δευτεροῦντες αὐτὰ. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ β΄. Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν Εἴσοδος, Προκείμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώς. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγ. Τάδε λέγει Κς΄, ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάτης ἡμέραις, τὸ β΄. Προφητείας Ἡσαΐου Τάδε λέγει Κύριος, πορεύεσθε διέλθετε, τὸ γ΄. Προφητείαι Ζαζαρίου Τάδε λέγει Κς΄, ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρ. ἰδιόμ ἦχος α΄. καὶ τοὺς δ΄. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ΄. Κε΄ τὸ Μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχος, β΄. Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας στίχ Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Ἀναλαμβανομένου σου Χε΄. στίχ. Ἀνέβη ὁ Θς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. δόξα, Ϛ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Ἀνέβη ὁ Θς ἐν ἀλαλαγμῷ. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ΄. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χε΄ ὁ Θεὸς ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πν΄ς βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου. τὸ αὐτὸ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Εἰς τὴν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. στιχολογ. κάθισ ἦχ. α΄. πρὸς Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἀγγέλων θαυμαζόντων. δόξα, τὸ τέλος, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Μετὰ τὴν β΄. στιχολογ κάθισ. ἦχος ὁ αὐτὸς. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος, τοῦ ᾅδου σκυλευθέντος. δόξα, τὸ τέλος, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Μετὰ δὲ τὴν Πολυέλεον, κάθισ ἦχος γ΄. πρὸς, Τὴν ὡραιότητα. Ὁ Προαιώνιος, Θεὸς, καὶ ἄναρχος. δόξα, Ϛ νῦν τὸ αὐτὸ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχου. Προκείμενον, ἦχος δ΄. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλα. στίχ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε. Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν γ΄. ἕως τέλους. Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι, ὁ Ν΄. ἰδιόμελ ἦχος πλ. β΄. Σήμερον ἐν Οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις. Κανὼν, ἦχος πλ. α΄. τοῦ κύρ Ἰωάννου. Τῷ σωτῆρι Θεῷ, δευτεροῦμεν τοὺς εἱρμοὺς, τὰ δὲ Τροπ. ποιοῦμεν ς΄. καὶ ὁ δ΄. ἦχος τοῦ κύρ Ἰωσὴφ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰς ς΄. Καταβασία τῆς Πεντη. Θείῳ καλυφθεὶς, ὁ Βραδύγλωσσος γνώφῳ. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς κάθισ. ἦχος, πλ. α΄. πρὸς, Τὸν συνάναρχον Λόγον, κατελθὼν Οὐρανόθεν δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον ἰδιόμ ἦχος πλ β΄ Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, Ἐξαποστειλάριον ἰδιόμελ. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε, ἐκ γ΄. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, καὶ δευτεροῦμεν, τὸ α΄. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄. Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, α΄.

Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. στίχ. α΄.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, Βασιλεὺς μέγας. στίχος β΄.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Ὑπέταξας Λαοὺς ἡμῖν, καὶ Ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας. στίχος γ΄.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θκοῦ, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θκοῦ, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον, β΄. ἦχος, β΄.

Μέγας Κύριος Ϛ αἰνετὸς σφόδρα. στίχ. α΄.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς. ψάλλοντάσσοι Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. στίχ. β΄,

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς. ψάλλοντάσσοι Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἰδοὺ Βασιλεῖς τῆς Γῆς συνήχθησαν. στίχ. γ΄.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς. ψάλλοντάσσοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη. στίχος γ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, Ϛ ἡμελέτη τῆς καρδίας μου στίχ. β΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κλινῷ εἰς Παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν Ψαλτηρίῳ. στίχ. γ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικὸν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐκφωνῇ Σάλπιγγος.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χε΄ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας Οἰκονομίαν. Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Τῷ ψώθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν. στίχος Ἕτοιμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς. Πραξεων τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας. Ἀλληλούϊα, ἦχος α΄ Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Κς΄ ἐν φωνῇ. Εὐαγγέλιον τὸ ς΄. Ἑωθινὸν. Κοινωνικὸν, ἦχ. δ΄. Ἀνέβη ὁ Θς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Τῇ

Ψῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, οὐ στιχολογοῦμεν. Ρ ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν. στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς. τοὺς γ'. πρώτους, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'. Ε' τέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Ε ἴσοδος Προκείμενον, ἦχος βαρὺς, Ὁ Θς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ Γῇ. στίχ. α'. Ε' ν Ἐξόδῳ Ἰηλ ἐξ Αἰγύπτου. στίχ. β'. Η' θάλασσα εἶδε Ϛ ἔφυγεν. στίχ. γ'. Τ ί σοι ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος, α'. Ο ἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ε' ν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς. Ε' ν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου.

Ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη Δεσποτικὴ ἑορτὴ, ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Κατὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Πέμπτης, γίνεται ἡ ἀκολουθία ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. ἐκτὸς τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ε' ν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλομεν τὸν Ἅγιον τῆς Παρασκευῆς. Ε ἰς τὸν ὄρθρον, ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς πᾶσα, χωρὶς τοῦ Πᾶσα πνοὴ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ω' σαύτως καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Πράξις, Ϛ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Προκείμενον. Ἀλληλούϊα, καὶ Κοινωνικὸν. τῆς ἑορτῆς.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς Ἑβδόμης Κυριακῆς, ἀπὸ τοῦ Πάσχα.
Κεφάλαιον, νγ'.

Κυριακῇ Ἑβδόμῃ μετὰ τὸ Πάσχα. Τ ῶν Ἁγίων Τριακοσίων δέκα, καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πρῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ. Ε' ν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμ. στίχ. δ'. Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. β'. Ν ίκην ἔχων Χε', καὶ τὰ λοιπὰ. δόξα ἦχος πλ. β'. Τὰς μυστικὰς σήμερον, καὶ νῦν. Τ ίς μὴ μακαρίσεισε. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ἦχος πλ. β'. στίχ. δὲ λέγομεν. στίχ. Μ νησθήσομαι τοῦ ὀνόμαματός σου. στίχ. Ἄ κουσον Θύγατερ, καὶ εἶδε. δόξα, ἦχος δ'. Τὴν ἐτήσιον μνήμην, καὶ νῦν θ'. οἷον βούλει.

Ὀψὲ Σαββάτῳ ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, γίνεται ἀγρυπνία. Ε ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ'. ἦχος πλ. β'. πρὸς, Η' ἀπεγνωσμένη. Ε' κ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, καὶ δευτεροῦμεν, τὸ α'. Ε ἰ δὲ εἰσὶν δ'. πρὸς μίαν. δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὰς μυστικὰς σήμερον, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Τίς μὴ μακαρίσεισε. Ε ἴσοδος. Προκείμ. τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναγνώσματα. Ἀ κούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λώτ. τὸ δὲ β'. Δ ευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα. Ε ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ ἴδετε παραδέδωκα, τὸ γ'. Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμ. Ε ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἰδοὺ Κυ' τοῦ Θεοῦσου. Ε ἰς τὴν λιτ'. τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. δόξα, ἦχος γ'. Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ νῦν τῆς Ἀναλήψεως οἷον θέλεις. Ε ἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. β'. τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, ἦχος δ'. Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, καὶ νῦν τῆς ἀναλήψεως, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Κύριε τὸ Μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων. Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ β'. Υ' περδεδοξασμένος εἶ Χε' ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ Φωστῆρας ἐπὶ Γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δ' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι, καὶ λέγομεν αὐτὸ, δίς. Τὸ δὲ ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἅπαξ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας, καὶ στιχολογοῦμεν, τὰ καθίσ. Μ ετὰ τὸν Ἄμωμον τὰ εὐλογητάρια ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμ. Ε ξεγειρον Κε' τὴν δυναστείαν σου. στίχ. Ὁ ποιμένων τὸν Ἰημ πρόσχες Εὐαγγέλ. Ἑωθινὸν, ι'. κατὰ Ἰωάννην. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς. Ἀ νάστασιν Χυ θεασαμένοι, ὁ Ν'. καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες. Οἱ Ἀναστάσιμος, τῶν ἤχου, τῆς ἀναλήψεως, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ ὁ μὲν ἀναστάσιμος, εἰς δ'. Ω' σαύτως καὶ τῆς ἀναλήψεως, εἰς δ'. Ο' δὲ τῶν Ἁγίων Πρῶν εἰς ς'. Καταβ. Θ είῳ καλυφθεὶς ὁ Βραδύγλωσσος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀ φ' ἕκτης τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ε ἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἦχος πλ. β'. πρὸς. Ὅλην ἀποθέμενοι. Ὅ λην συγκροτήσαντες. στίχ. Ε ὐλογητὸς εἶ Κε' ὁ Θεὸς τῶν Πρῶν. στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. δόξ. ἦχ. πλ. δ'. Τῶν Ἁγίων Πρῶν ὁ Χόρος, Ϛ νῦν. Τ περευλογημένη ὑπάρχεις. Δ οξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἑωθινὸν, ἦχος πλ. β'. Μ ετὰ τὸν εἰς ᾅδου κάθοδον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἐκτοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων Πατέρων, ᾠδὴ ς'. Προκείμενον, ἦχος δ'. ᾠδὴ τῶν Πατέρων. Ε ὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, στίχος. Ὅ τι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. Η πράξις τῆς ἡμέρας. Ἀλληλούϊα. Θ εὸς Θεῶν Κε' ἐλάλησε στίχος. Σ υναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ. Ε ὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν. Α ἰνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ρν.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Μετὰ τὸν προοιμιακόν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τῶν Πατέρων προσόμοια, γ'. πρὸς Ἡ ἀπεγνωσμένη, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα, ἦχος πλ β'. Τὰς μυστικὰς σήμερον, καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων, πρὸς ὅλην ἀποθέμενοι. δόξα ἦχος γ'. Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ νῦν, ἦχος πλ β'. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'. Τ' περδεδοξασμένος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ νῦν. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀποδίδοσαι ἡ τούτων ἑορτὴ.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως, Γίνεται ἡ τούτου ἀκολουθία, μετὰ τῆς ἑορτῆς. Ὁμοίως εἰ τύχῃ ἐν τῇ παρούσῃ Κυριακῇ, γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετ' αὐτῆς. Ψάλλεται δὲ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀναλήψεως ἐν τῇ παρούσῃ Ἑβδομάδῃ, μέχρι τῆς Παρασκευῆς, στίχ δὲ λέγομεν ἐν τοῖς στιχηροῖς. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, στίχος. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ οὓς λέγομεν, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ δὲ Ὀκτώηχος σχολάζει.

Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι τὴν ἀκολουθίαν τῶν καταλαχόντων Ἁγίων, τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδειπνοις.

Τῇ Πέμπτῃ οὖν ἑσπέρας. Ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν, ὡς καὶ ἐν τῇ δ' τῆς Ἀναλήψεως. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τοὺς αἴνους ἀπαραλλάκτως.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τῆς Πεντηκοστῆς, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Πατέρων, S Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Γίνεται δὲ ἡ ἀκολουθία πᾶσα καθὼς διετάχθη τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποκρέου. Ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον Νεκρώσιμον. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Νεκρώσιμα, καὶ Ἀλληλούϊα Νεκρώσιμον. Κοινωνικὸν, νεκρώσιμον, καὶ τὰ λοιπά.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς Κυριακῆς τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Κεφάλαιον, ν δ'.

Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ὁψὲ Σαββάτῳ ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ δ'. καὶ ψάλλομεν ἦχον τοὺς γ'. πρώτους. δευτεροῦντες τὸ ἕν. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ δ'. Ὅτε τὸ Πνᾶ σου. Εἰς τὴν στίχον ἰδιόμελον, ἦχος β'. Εἴδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν. Ἐν τοῖς Προφήταις Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, δόξα, καὶ νῦν Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. μετὰ τὴν στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. S ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα, τοὺς γ'. πρώτους, δευτεροῦντες τὸ ἕν. Εἶτα τοὺς ε'. δευτέρους, S δευτεροῦμεν τὸ α'. ἦχος α'. Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν. Γλῶσσαις ἀλογενῶν. Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνᾶ το Ἅγιον ἦχος β'. Εἴδομεν τὸ Φῶς, ἐν τοῖς Προφήταις. Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωσε. Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε. Τριάδα ὁμοούσιον, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ δ'. Δεῦτε λαοὶ, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ἀριθμῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, συνάγαγέμοι. Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος, τὰ Τέκνα Σιών. Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κς, λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὴν λιτὴν, τοὺς γ'. δευτέρους. δόξα, ἦχος βαρὺς. Παράκλητον ἔχοντες, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Ὅτε τὸ Πνᾶ σου κατέπεμψας Κύριε. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β'. ἀγνωοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, ἦχος ὁ αὐτός. Κύριε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. στίχ. Μὴ ἀπορρίψης μὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου. Βασιλεῦ Οὐράνιε παράκλητε. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ δ'. Γλῶσσαι ποτὲ συνεσχέθησαν, Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'. Εὐλογητὸς εἶ Χς Θεὸς ἡμῶν, ἐκτρίτου. Εἶθ' οὕτως ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις. Εἰς τὸν ὄρθρον στιχολογοῦμεν καθίσματα β'. S τὸν Πολυέλεον, καὶ λέγομεν καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Ἀναγινώσκομεν δὲ Λόγον τοῦ Θεολόγου, περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα Φιλοσοφί. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, τοῦ δ'. ἦχου, Προκείμενον, ἦχος δ'. τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσειμε, στίχος. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, τὸ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν θ'. κατὰ Ἰωάννην. Οὔσης ὀψίας τῆς ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τέλος. Ἀτινων κρατεῖτε, κεκράτηνται. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'. Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε. Οἱ Κανόνες, β'. τοῦ κύρ Κοσμᾶ, ἦχος, βαρὺς, καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐπικεκλημένου Ἀρκλᾶ, ἦχος δ'. Τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. Εἶθ' οὕτως τοὺς εἱρμοὺς πάλιν οἱ δύο Χοροὶ, πρὸς μίαν. Προηγεῖται δὲ ὁ βαρὺς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὅτε καταβὰς τὰς γλῶσσας συνέχεε Ἐξαποστει-

ποστειλ. πρὸς. Ὁ Οὐνὸν τοῖς ἄστροις Τὸ παναγίον Πνᾶ, δὶς ἐ τὸ Φῶς ἀναλοίωτον λόγε, ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἰνοὺς Πᾶσα πνοὴ, ἦχ. δ'. στιχηρ. δ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Παράδοξα σήμερον. Τὸ Πνᾶ τὸ Ἅγιον ἦν μὲν ἀεὶ. Τὸ Πνᾶ τὸ Ἅγιον Φῶς, καὶ ζωὴ. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. πλ. β'. Βασιλεῦ Οὐράνιε παράκλητε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντίφωνον, α'. ἦχος β'. στίχ. α'.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στίχ. β'. Ἡ μέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θκοῦ, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στίχ. γ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θκοῦ, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον, β'. ἦχος, β'.

στίχ. α'. Ἐπακούσαισου Κε ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθὲ. ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Σῶσον ἡμᾶς παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

στίχ. γ'. Δώησοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθὲ. ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. ἦχος πλ. δ'.

στίχ. α'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμεισου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς.

στίχ β'. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν, ἐν εὐλογείαις χρηστότητος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς.

στίχ. γ'. Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς.

Εἰσοδικὸν, Τὸ ψώθητι Κε ἐν τῇ δυνάμεισου, ἄσωμεν, ἐ ψαλλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Εὐλογητὸς εἶ Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα, καὶ νῦν τὸ Κοντάκιον. ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι. εἰς Χν ἐβαπτίσθητε Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστ. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτ. Κοινωνικὸν. Τὸ Πνᾶ σου. τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσειμε ἐν Τῇ εὐθείᾳ.

Εἴδησις τῆς γονυκλισίας, τῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Κεφάλαιον, νε'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς ἑσπέρας. Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Γονυκλισίας, Ϛ λέγομεν τὸν συνήθη Ψαλμὸν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ ϛ'. καὶ ψαλμὸν. τὰ ἰδιόμ. τοὺς γ' τετάρτους. Παράδοξα σήμερον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες αὐτὰ. δόξα, Ϛ νῦν, ἦχος πλ. β'. Βασιλεῦ Οὐράνιε παράκλητε, καὶ ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον, ἦχος βαρὺς. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου. στίχ. καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς. Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Ϛ πάντων κλινόντων τὸ γόνυ ἀσκεπῶν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως.

Ἄχραντε ἀμίαντε, ἄναρχε ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀπαράλακτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε ἀνεξίκακε Κε. ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον. ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν Γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσιν, τὰς αἰτήσεις παρέχων. σοῦ δεόμεθα, Ϛ σὲ παρακαλοῦμεν Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, ἐ Θεοῦ, Ϛ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἐ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνς Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, Ϛ ἐνδόξου Θεοτόκου, ἐ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Πάθους ὑποδείξαντος ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, αὐχένα, καὶ γόνυ κλίναι ὑπὲρ δεήσεως τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, Ϛ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνωημάτων, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθα σε. ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι σε εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐ καθεσθῆναι ἐκδεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ, ἐ Πρς καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, ἐπὶ τοὺς Ἁγίους σου Μαθητὰς Ϛ Ἀποστόλους, ὃ ἐ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, ἐ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλησαν γλώσσαις ἑτέραις, καὶ προεφητεύσαν, καὶ ἡμῶν δεομένων ἐπάκουσον, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ἐ κατακρίτων, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων

ὑπὲρ

ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. πρόσδεξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας, τὸ ἡμάρτωμεν, ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ. ἀλλ' ὅτι ἐξέλοιπον ἐν ματαιώτητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐγυμνώθημεν τῆς σῆς βοηθείας. ἐστερώθημεν, πάσης ἀπολογίας, ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου κράζομεν, ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν, Ὁ ἁγνοίας, μὴ μνησθεὶς, ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν, καθάρισον ἡμᾶς. ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γύρους. ἐν τῷ ἐκλίπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. πρὶν ἡμᾶς εἰς Γῆν ἐπιστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι. καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ, Ὁ χάριτι, ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἀντίθες, τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ πλήθη τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου Κύριε, καὶ ἐπὶ τὸν Λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὰ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. μνήσθητι ἡμῶν ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς τῆς ἀγαθότητός σου, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς δυναστείας τοῦ Διαβόλου. ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῖς ἁγίοις, καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθου τῷ λαῷ σου. πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου. δὸς συγγνώτην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ. ἄφες αὐτοῖς, καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. διάλυσον τὰς μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ. καὶ τὴν νύκταν φαιδρυνάς ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρὸς, ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας, τὰ ἑκούσια, καὶ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. τειχεισον ἡμᾶς, Ἁγίοις Ἀγγέλοις σου, ὅπλισον ἡμᾶς, ὅπλα δικαιοσύνης περιχαράκωσον ἡμᾶς, τῇ ἀληθείᾳ σου, φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, παράσχου δὲ ἡμῖν, Ὁ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον. ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, Ὁ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, Ὁ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοὶ εὐαρεστησάντων. Ἀμὴν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ. Τῆς Παναγίας ἀχράντου Ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης. Ἐκφώνησις. Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς. καὶ σοί. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης. Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπά. Εἶθ' οὕτως πάλιν ὁ ἱερεύς. Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ πάντων κλινώντων τὸ γόνυ, ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, τὴν β'. εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐάσας δωρεὰν, ἔτι τῷ βίῳ, καὶ ἡμῖν παρὼν εἰς κληρονομίαν ἀναφέρετον ἀφεὶς. ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον ἐμφανῶς καταπέμψας. καὶ τὰ τούτων χείλη Γλώσσαις πυρίναις στομώσας. δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων εἰς ἀκοὴν ὠτίου τὴν πρὸς στὲ Θεογνωσίαν, τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ δεξάμενον φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλάγημεν. καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν πυρίνων Γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ κληρονομίαν, τὴν εἰς σὲ Πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει. καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν, σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας, καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτὴρ. ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς χάριτος. διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χείλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαί σοι. σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολλὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος. ἀλλ' ἡ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον. ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι. εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἔλεους σου τὴν ἀπόγνωσιν ῥίψας τῆς ψυχῆς μου, κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἀρρήτου σου σοφίας δυνάμει διακυβερνῶν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, πνεῦμα σοφίας σου, τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, καὶ Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δῶρησαι Πνεῦμα φόβου σου, τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ, τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρὸν, ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Πνι σου τὸ ἀγαθὸν, πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῷ ποιεῖν τὰς σὰς ἐντολὰς, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου. καὶ ἐρευνητικῆς, τῶν πεπραγμένων ἀνθρώποις παρουσίας, καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις, καὶ ῥεούσις, καὶ κάτω πατουμένοις τοῦ

Κόσ-

Κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἄντις αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκολύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ, καὶ Πατρὸς διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνς, τὴν σὴν ἱκετεύω Θεότητα, ὅσα ἠυξάμην, ἀπόδός μοι εἰς σρίαν, ναὶ Κε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθὸς, Ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς, καὶ ἐλεήμων, ὁ ἀναματήτως γέγονας τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνὸς. σὺ εἶ ὁ κλίνων φιλανθρώπως ἑκάστοτε τοῖς δεομένοις τὸ οὖς σου, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ, φιλευσπλάγχνως ἐπικαμπτόμενος, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, δὸς δὴ Κε τοῖς εὐσεβεστάτοις Βασιλεῦσι, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου. ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου σου, ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου, σκέπασον αὐτοὺς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, Ϛ μὴ παρίδης τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνουσιν, ἀλλὰ, καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύουσιν. οὐκ εἴδασιν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐ δὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν, τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας. ἄφες αὐτοῖς τὰ παραπτώματα, Ϛ πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον αὐτοῖς χεῖρα βοηθείας, πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενος ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας.

Κύριε Κε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις, καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς. καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν πρὸς γινομένης. χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν. τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ, καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς Γῆς, ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου, ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβερὰν διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν τῇ Πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ἐκφώνησις Εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνι νυν, καὶ ἀεὶ.

Εἶτα τὸ Καταξίωσον Κύριε, καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ πάντων κλινόνλων τὰ γόνατα. ἀναγινώσκεται ἡ τρίτη εὐχὴ παρὰ τοῦ ἱερέως, μεγαλοφώνως.

Ἀεινάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγῇ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θανάτῳ δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα ᾅδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ Πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθει καταπατήσας, ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον. τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας, ἄψαυστόν τε, καὶ ἄβατον, Ϛ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος, ὁ εἰς ᾅδου καταβὰς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας, τὸν δὲ ἀρχέκακον, καὶ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγγιστρεύσας, καὶ σειραῖς ᾅδου δεσμεύσας, ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου, κατασφαλισάμενος ἰσχύος, ἡ μεγαλόνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς ἐπηρεαζομένοις, μέγας ὑπήκοος φανεὶς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθηργμένους, σὺ δόξης ἀεννάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητὲ. ἀΐδιον Φῶς ἐξ ἀϊδίου Φωτὸς, Ἥλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς Πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιοῦμεθα νυν, ὅτι ἐν τῇ χειρίσου κατέχης πάντα τὰ πέρατα τῆς Γῆς. Δέσποτα παντοκράτωρ Θεὲ Πατέρων, καὶ Κε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε, καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως δημιουργὲ, συνισταμένης τε, καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε, καὶ τελευτῆς, τῆς ἐν ταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως, ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσιν, καὶ καιροὺς ἱστῶν θανάτου κατάγων εἰς ᾅδου, καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ, ὁ τὰ παρόντα, χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως εὐφραίνων ἐλπίσιν. αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς Γῆς, καὶ τῶν ἐν Θαλάσσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. τὸ Μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, Ϛ συναΐδιου καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχήτου Τριάδος, ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν, τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἴδει πυρίνων Γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς Ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελι-

γελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοὺς Πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ Κήρυκας τῆς ἀληθοὺς ἀναδείξας Θεολογίας. ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριώδῃ, ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδου καταξιώσας δέχεσθαι. μεγάλας δὲ παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ σῶν ἱκετῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. ἔνθα ἄπεδρα πᾶσα ὀδύνη λύπη, καὶ στεναγμός, Ϛ κατάταξον τὰ Πνεύματα αὐτῶν ἐν σκυναῖς δικαίων, καὶ εἰρήνης, καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτοὺς, ὅτι οὐχὶ νεκροὶ αἰνέσουσίν σε Κε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδῃ ἐξομολόγησιν παῤῥησιάζονται φέρειν σοι. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμεν σε, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς, καὶ θυσίας προσάγωμέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος, ὁ ἅγιος, καὶ φιλάνθρωπος. ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι κατ' ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον, καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου. ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν τῶν μετὰ συντεταμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὸν Τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὸν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων Δωρεῶν ὧν ἐποίησας εἰς ἡμᾶς, καὶ ποιεῖς μνήσθητι Κε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς τῶν ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν, καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπειρίας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παῤῥησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν.

Σὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ ποιητὰ, ἥτε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις εἰς τοὺς αἰῶνας. σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον καὶ τὰς ἐξόδοις. αἰτὰς ἐλπίδας ἡμῖν τῆς ἀναστάσεως καὶ ζωῆς ἀκηράτου παρὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται. ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ μελλούσῃ δευτέρᾳ παρουσίᾳ σου. σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγὸς, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλάνθρωπος κριτὴς, καὶ τῆς μισθαποδοσίας. Δεσπότης καὶ Κε. ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν. καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. Ϛ ἐν ᾧ πέπονθας αὐτὸς πειρασθεὶς, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθὸς. διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν δέξαι ὦν Δέσποτα δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας. καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἑκάστου καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀδελφοὺς, Ϛ φίλους καὶ ὁμοφίλους. καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. καὶ κατάταξον τὰ Πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ. καὶ Ἰακὼβ ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου, εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς Ἁγίας σου μονὰς. συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ὥρισας, κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. οὐκ ἔστιν οὖν Κε τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων. ἀλλὰ μετάστασις, ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα, καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. εἰ δὲ καίτι ἡμάρτωμεν εἰς σὲ, ἵλεος γενοῦ ἡμῖν τε, καὶ αὐτοῖς, διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν, εἰ μὴ μόνος σὺ, ὁ ἐπὶ Γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κς ἡμῶν Ἰησοῦς Χς. διοῦ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. διατοῦτο ἡμῖν τε, καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ ἀφανῆ τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ τὰ ἐν λόγῳ. τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κιμήμασι, καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν, ἐλευθερίαν, Ϛ ἄνεσιν δώρησαι. ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας, εὐλόγησον. τέλος ἀγαθὸν, καὶ εἰρηνικὸν χαριζόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα, καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ παρουσίᾳ σου, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. καὶ σοὶ τὸν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν. Ἀγγέλον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν. Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας ἀχράντου. Εἰρήνῃ πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ κατα-

βὰς

βας ὅτι σωτηρία τῶ γήυς τῆς ἀνθρώπων, ἐπει-
δὲ ἐπὶ τὰς δέλεας σε, ⁊ ἐπὶ τὴ κληρονομίαν σε. σοὶ
γὰρ τὰς ἑαυτῆς ἔκλιναν κεφαλάς. τὰς δὲ ἑαυτῆ ὑπέ-
ταξαν αὐχένας, ὁ τῆ ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες
βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, τῆ σωῖ
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, ἐς ἀφ' ὑλαξον ὢν παν-
τὶ καιρῶ, ⁊ κῆ τωῖ παρῶσαν ἑαυτῆν, ⁊ τῆ φρο-
σιῶσαν νύκτα. ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ. ἀπὸ πάσης ἀν-
τικειμένης ἐνεργείας, ἀφ' ἁλογισμῶν πονηρῶν, καὶ
ἐνθυμήσεων πονηρῶν ἐκφάνησις. Εἶτα τὸ κράτος τῆ
Βασιλείας σε εὐλογημένον, ⁊ δεδοξασμένον, ⁊
εὐθὺς τὰ σιχηρὰ τῶ σίχ. οἱ δύο χοροί, ἦχος γ'.
Νωῖ εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ Γλῶσ-
σαι γεγόνασιν. σίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον
ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός. Νωῖ τὸ παράκλητον Πνεῦμα. σίχ.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ φροσώπου σε. Νωῖ περι-
βάλλονται κράτος. δόξα, ⁊ νυῖ, ἦχος πλ. δ'. Δεῦ-
τε λαοὶ τῆ Τελειωτάτην Θεότητα φροσκυνήσω-
μεν. τὸ Νωῖ ἀπολύεις, τὸ Τελεσάγιον, Ἀπολυτί-
κιον. Εὐλογητὸς εἶ Χε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ⁊ γίνεται ἀπό-
λυσις.

Τῆ Δευτέρα τῶ Ἁγίω Πνεῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωμέ-
νη σιχολογ. ⁊ οἱ β'. Κανόνες. Τῆς ἑορδῆ ὁ βαρὺς
μετὰ τῆς εἱρμῶ, εἰς ἡ. ⁊ ὁ δ'. μετὰ τῆς εἱρμῶ, εἰς ς'.
Καταβ. Θείῳ καληθεὶς ὁ Βραδύγλωσσος γνόφῳ,
ὁμῶ οἱ δύο χοροί. Μιμαίων γὰρ, ὁ ψάλλε). Ἀφ-
ίκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορδῆ. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς
τὰς ἄνω σιχηρὰ ἰδιόμ. τὰς δὲ τέρας. δόξα, ⁊ νυῖ
ἦχος πλ. δ'. Γλῶσσαι ποτὲ σωνεχύθησαν. Δο-
ξολογία μεγάλη, ⁊ ἀπόλυσις. Εἰς τὴ Λειτουργίαν
Τυπικά, ⁊ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἐκ τῆ Κανόνων
τῆς ἑορδῆ, ᾠδὴ γ'. ⁊ ς'. Εἰσοδικὸν. Τῶ ψάλτη
Κε ἐν τῆ δωῖ μέσῳ, τὸ Τροπ. Εὐλογητὸς εἶ Χε
ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα, ⁊ νυῖ, τὸ Κοντάκιον. Ὅτε κα-
τέβας τὰς Γλώσσας, τὸ Τελεσάγιον. Προκείμενον,
ἦχος πλ. β'. Σῶσον Κε τὸν λαόν σε. σίχ. Πρὸς σὲ Κε
κεκράξομαι ὁ Ἀπόστολος, φῶς Ἐφεσίους. Ἀδελ-
φοὶ ὡς Τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε Ἀλληλεία, ἦχος
β'. Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς κῆ τὸ μέγα ἔλεός σε. σίχ.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ φροσώπου σε. Εὐαγγ.
τῆ ἡμέρας. Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τωῖ Ἑβδομάδα ταύτωῖ πᾶσαν,
εἰς τὸ λυχνικὸν, ψάλλονται ἐν φωτοῖς. Εἰς τὸ Κε
ἐκέκραξα τὰ σιχηρὰ τῆ ἑορτῆς. Εἶθ' ἕτως εἰς τὸ
Μιμαίων, τῆ κῆ τωῖ ἡμέραν Ἁγίω. δόξα. ⁊ νυῖ,
ἰδιόμ. τῆ ἑορτῆς, ἡ δὲ Ὀκτώηχος χολάζει. Εἰς
δὲ τὰς ὄρθρους ψάλλομεν, Κανόνα, ἕνα παρ' ἕνα τῆς
ἑορτῆς, εἰς ς'. ⁊ δευτερεύομεν τὰς εἱρμούς, ⁊ τῆ κῆ τῆ
ἡμέραν Ἁγίω, εἰς δ'. μέχρι τῆς Παρασκευῆς. Ἐν
ᾗ εἰς τὸ λυχνικὸν γίνεται ἡ σωμένη ἀκολουθία
πᾶσα τῆς ἑορδῆ. Ὡσαύτως, ⁊ εἰς τὸν ὄρθρον ἤτοι
τῶ Σαββάτῳ, ⁊ ἀποδίδοσ) ἡ ἑορτή. Τωῖ δὲ ἀκο-
λουθίαν τῶ κατὰ τωῖ ἡμέραν Ἁγίω, ψάλλομεν ἐν
τοῖς ἀποδείπνοις. Τῆ δὲ αὐτῆ Δευτέρα εἰς τὴ Λει-
τουργίαν. Ἡ ἀκολουθία πᾶσα τῆς ἑορτῆς.

Τέον δὲ, ὅτι ἡ Ἑβδομὰς αὕτη τῆς Ἁγίας Πεντηκο-
στῆς, λελυμένη ἐστίν. ἀπὸ τυρῶ, ἰχθύος, οἴνου, καὶ
ἐλαίου. Σχολάζουσι δὲ, ⁊ τὰ Μεσώρια τῶν ὡρῶν, ⁊
ὁ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψαλλόμενος Κανὼν, τῆς Ὑ-
περαγίας Θεοτόκου.

Εἴσοδος τῶ τύπου τῆς Κυριακῆς τῆς Ἁγίων Πάντων. Κεφάλαιον, νς'.

Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἁγίων Πάντων, Ὁ τὲ Σαββάτῳ ἐν
τῆ ἀγρυπνίᾳ. ψάλλομεν σωμένως τὸν Ψαλμὸν, ⁊
τὸ κάθισ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, σιχηρὰ Ἀναστάσι-
μα τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολικά, γ'.
⁊ τῆς Ἁγίων Πάντων δ'. ἦχος πλ. β'. φῶς, Ὅλων
ἀποδεδεμένοι. Οἱ Πνευματορήτορες. δόξα, ἦχος
πλ. β'. Μαρτύρων θεῖος χορὸς, ⁊ νυῖ Θεῖον, ἦχος
πλ. δ'. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν. Εἴσοδος, τὸ Φῶς
ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ⁊ τὰ Ἀναγνώ-
σματα. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τά-
δε λέγει Κύ, πάντα τὰ Ἔθνη. Σοφίας Σολομῶν-
τος τὸ ἀνάγνωσμα. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ
Θεῶ. Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. Δί-
καιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσιν. Εἰς τὸ λιτὸν ὡς σωήθες
τὸ σιχηρ. τῶ Ἁγίω, ⁊ τῶν Ἁγίων Πάντων, τὸν φρώ-
τυπ, ⁊ τὸ β'. δόξα, ἦχος πλ. ά. Τῆ νυῖ παρηγύρει,
σωδράμωμεν οἱ Πιστοὶ ⁊ νυῖ ἦχος πλ. δ'. Θεῖον.
Ναὸς ⁊ πυλὴ ὑπάρχεις. Εἰς τὸ σίχ. σιχηρὰ δ'
Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. δ'. ⁊ τὰ κγ' Ἀλφάβητον. δόξα
ἦχος πλ. β'. Δεῦτε Πιστοὶ σήμερον, ⁊ νυῖ Θεῖον, ἦ-
χος ὁ αὐτὸς. Ὁ ποιητὴς, ⁊ λυτρωτὴς μου Πάναγνε
Τροπ. ἦχος πλ. δ'. Ἐξ ὕψους κατῆλθες. δόξα τῶν
Ἁγίων, ἦχος δ'. Τῶν ἐν ὅλῳ τῶ Κόσμῳ Μαρτύρων
σε, ⁊ νυῖ Θεῖον, ἦ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, ⁊ ἡ δο-
λόγησις τῶν ἄρτων, ⁊ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐ-
πὶ καθολικὰς Ἐπισ. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς Κυ-
ριακῆς, ἀρχόμεθα αὐτῆ, ⁊ τῆ δ' Ἐπιστολῶν
τῶ Ἁγίω Ἀποστόλω σωῖ τῆ ἀποκαλύψῃ τῶ Ἰωάν-
νε, ἅπερ, ⁊ ἀναγινώσκομεν ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις κῆ
τὴ φρώτην ἀνάγνωσιν μέχρι τῆ Κυριακῆς τῶν Πάντων.
Τῆ δὲ Πεντηκοστῆ ὅλῃ, ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς Πρά-
ξεις τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων ὡς φροδεδήλωται.
Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἀγρυπνίας, ἀρχόμεθα ἀνα-
γινώσκειν τωῖ ἑρμηνείαν τοῦ Ἁγίω Ἰωάννε τῶ
Χρυ-

Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, ἀπὸ τοῦ ι γ'. Λόγου τοῦ πρώτου Βιβλίου. Τοὺς γὰρ ὄπισθεν, ἀναγινώσκομεν, τὸ Δωδεκάημερον. δι' ὅλου δὲ τοῦ Αὐγούστου πληροῦμεν αὐτὰ τὰ δύο τῆς ἑρμηνείας Βιβλία. Εἰς τὸ Θεὸς Κς' Τροπ. ἐξ ὕψους κατῆλθες. δόξα. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ, καὶ νῦν Θκτ'ον τὸ α'. τοῦ ἤχου, καὶ ἡ συνήθης στιχολ. καὶ τὰ καθίσ. Οἱ ἀναβαθμοὶ, Προκείμενον, ἦχος πλ δ'. Βασιλεύσει Κς' εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κν τὸ Πᾶσα πνοὴ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, α'. Ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον, ἀναγινώσκονται τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια, ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς η'. καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, εἰς ϛ'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραὼ. τῶν σῶν Ἁγίων, ἀνυμνῷ. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ἐξαποστ. Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ Ἀνατολικὸν, ἓν καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, προσόμοια γ'. ἦχος δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. τοὺς Ἁγίους ὁ Κς, καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν αἴνων στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. δόξα στιχηρ. Ἑωθινὸν, τὸ πρῶτον, ἦχος πρῶτος. Εἰς τὸ Ὄρος τοῖς Μαθηταῖς, καὶ νῦν. Τ' περευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἀπόλυσις Ϛ ἡ συνήθης λιτὴ. δόξα, ἦχος πλ β'. Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ νῦν Θκτ'ον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴν γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον, ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν. ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς, πᾶς ὅστις ὁμολογήσει. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Κεφάλαιον, ν ζ'.

Τῇ Β'. μετὰ τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Πάντων ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ὅτε ἐστὶν Ἀλληλούϊα, ποιοῦμεν μετανοίας κατὰ τὸν τύπον τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἰς δὲ τὸν στιχολογ. τοῦ ὄρθρου, λέγομεν καθίσ. δύο, κατὰ τὸ συνήθες. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος β'. καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, Ἁγίου. Εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν, κάθισ. α'. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα. ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, καὶ εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ Νηστείᾳ, ὀσάκις ἂν τύχῃ Ἀλληλούϊα, ἐν ἡμέρᾳ, β' ἢ δ' ἢ Παρασκευῇ, ποιοῦμεν ἐννάτας, καὶ ἅπαξ ἐσθίομεν τῆς ἡμέρας. Ἤγουν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ὅτε οὖν ἐστὶ Θεὸς Κς, ἐσθίομεν δὶς, τῆς ἡμέρας. ὅτε ἐστὶ, δηλονότι γ'. καὶ ε'. Δευτέρᾳ γὰρ, καὶ δ'. καὶ Παρασκευῇ, εἰ καὶ Θεὸς Κς τύχῃ ἐννάτας ποιοῦμεν, εἰ μήπως ἐστὶν δοξολογία. Πλὴν τὸ πᾶν ἐν διακρίσει τοῦ Προεστῶτος ἐστὶ.

Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Πάντων. Εἰ οὐκ ἐστὶν ἑορτάσιμος Ἅγιος, ψάλλομεν Ἀλληλούϊα, εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Στιχολογοῦνται δὲ τὰ καθίσ. τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ β'. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς ϛ' στίχ. δὲ κρατοῦμεν ι β'. ἄνευ τοῦ δόξα, καὶ νῦν ἀναγινώσκομεν δὲ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, ἢ εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴν, ἢ ὅπου δόξῃ τῷ Προεστῶτι. Ἀπὸ γ'. κάθισ. τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Μαρτυρικὸν. Ἐξαποστειλάριον τὸ φωταγωγικὸν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εἰς τὸ Καταξίωσον, τῆς Ὀκτωήχου. δόξα, καὶ νῦν Θκτ'ον, καὶ ἡ πρώτη ὥρα συνηγμένη ὡς συνήθες. Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου λιτῶς, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. αἱ μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ μικραὶ, ι β'. εἶτα ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου. ἡ εὐχὴ, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς Δευτέρας ὥρας σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ Ναρθηκι, ψάλλοντες τὸν τρίτην ὥραν Τρίψαλμον. Κύριε ὁ τὸ Παναγιόνσου Πνεῦμα, λιτῶς, καὶ οὐ μετὰ ἤχου τὸ Θκτ'ον. Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ Κς ὁ Θς εὐλογητὸς, Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπ. τὸ Κε ἐλέησον, μ'. Αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, Ϛ αἱ ι β'. Συνηγμένως δὲ ψάλλομεν, καὶ τὸν ϛ'. ὥραν, καὶ αὐτὸν Τρίψαλμον. Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε, καὶ ὥρᾳ, λιτῶς, καὶ τὰ λοιπὰ. Αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ ι β'. εὐχὴ καὶ ἀπόλυσις, Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀρχόμεθα τῆς Λειτουργίας. Προετοιμασθέντος ἤδη, τοῦτε ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου. Τὰ Τυπικὰ, ὡς συνήθες. οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας. Προκείμ. τῆς ἡμέρας. Εἰ οὐκ ἐστὶν ἑορταζόμενος ἅγιος, τῶν ἀσωμάτων. Ὁμοίως τῇ Τρίτῃ τοῦ Προδρόμου, τῇ Τετάρτῃ, τῆς Θκοῦ, τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῇ Παρασκευῇ Σταυρωσίμου. Ὁμοίως, καὶ Ἀλληλούϊα, καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλ. τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας, τὸ κατακλαστὸν, καὶ καθήμεθα μικρὸν, ἄχρι τῆς διοικήσεως τῶν Ἁγίων ἁγιασμάτων. Εἶτα τοῦ μικροῦ πάλιν κρουσθέντος, εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐννάτης ψάλλομ. καὶ αὐτὸν Τρί-

ψαλ-

ψαλμον. Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ αἱ μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ λοιπαὶ, ι β'. Εἶθ' οὕτως σημαίνει τὸ μέγα, Ϛ ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. ὁ Ψαλμὸς, Ϛ ἡ στιχολογία, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρ. τοῦ Μηναίου. ἀντὶ τοῦ Προκειμένου Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ β'. Εἰ οὐκ ἔστι δηλονότι Θεὸς Κύριος. Ε ἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Α' πολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, Ϛ τὰ λοιπὰ.

Λεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν γίνεται Λειτουργία τυπικὰ μετὰ τὴν θ'. ψάλλονται. Ε ἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῇ Τραπέζῃ, ἐσθίοντες, ξηροφαγίαν, ἄνευ οἴνου. Ε' κτὸς εἰ μὴ διὰ σθένειαν σωματικὴν, ἐμποδίζοι τότις. Μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι τῆς Τραπέζης, σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ ψάλλομεν τὰ ἀπόδειπνα. Τοὺς στ' Ψαλμοὺς, τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ ὁ Ν'. καὶ εὐθὺς ὁ ἱκετήριος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ϛ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, αἱ ζέϊς συνήθης μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ ι β'. ἡ εὐχὴ, Ϛ ἀπόλυσις. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν. Α' περχόμεθα ἐν τοῖς Κελλίοις ἡμῶν, μὴ δ' ὁποσοῦν ἀλλήλοις συνδιαλεγόμενοι. Α ὕτη ἡ τάξις τῆς μιᾶς ἡμέρας, φυλαχθήσεται δὲ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἁγίας ταύτης Νηστείας ἡμέραις, ἐν αἷς δηλονότι ψάλλομεν, Ἀλληλούϊα. Ε' ν αἷς δὲ ἐστὶ, Θεὸς Κύριος, καὶ αἱ μετάνοιαι ἀργήτωσαν, καὶ ἡ βρῶσις μεταληφθήσεται, καθὼς δηλονότι τῷ Προεστῶτι κριθήσεται.

Λεῖ τοίνυν τὸν Προεστῶτα πᾶσαν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν, ἵνα μήτι τῶν ἐν τῷ παρόντι τυπικῷ, μικρὸν ἢ μεῖζον κατάτινα αἰτίαν παροραθῇ, ἀλλὰ φυλάττηται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀκολουθία πᾶσα, ἀπαραθραύστως, καὶ ἀμεταποιήτως, καθὼς καὶ παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν Πατέρων παρεδόθη ἡμῖν, αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ Προεστὼς οὐχ ἕξει ἄδειαν ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις Νηστείαις, τῇ τε μεγάλῃ φημὶ Τεσσαρακοστῇ καὶ τῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν, καὶ τῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Νηστείᾳ, τῆς Μονῆς ὅλως ἐξέρχεσθαι, ἐν ἀλλαχόσε διάγειν, ἀλλ' ἔνδον εἶναι, τὸν ὅλον χρεδὸν ἐνιαυτὸν, εἰ μήπου μεγάλη τις, καὶ ἀναγκαία χρεία τῆς Μονῆς κατεπείγη αὐτὸν, ἢν ἐκπληρώσας, τάχιον ὑποστρέψει πρὸς τὴν Μονὴν, καὶ τῶν αὐτῷ ἀνηκόντων, πάλιν ἐφάψεται, προτιμητέα γὰρ ἔστι πάντων τῶν δουλειῶν, ἡ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ἐπιμέλεια, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς οὐκ ἐξελεύσεται τῆς Μονῆς, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρῳ παραχωρήσῃ τῶν ἀδελφῶν, κατὰ ταύτας τὰς Ἁγίας Τεσσαρακοστὰς, τῆς Μονῆς ὅλως ἐξέρχεσθαι παρεκτὸς τῶν διακονητῶν, μόνον.

Ὑμεῖς δὲ οἱ πατέρες, καὶ ἀδελφοὶ, σπεύδετε ὅσῃ δύναμις, μὴ τῆς παρούσης ἀκολουθίας καθυστερῆσαι τοσύνολον, τοῦτο γὰρ καλῶς εἰδότες, ὡς εἰ ταύτην ἐπιμόνως διατηρήσητε, τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας οὐκ ἀστοχήσετε, τῇ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίᾳ, καὶ χάριτι, ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τοῦ τῆς Οἰκουμένης Φωστῆρος, τοῦ Θείου, καὶ ἱεροῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμὴν.

Τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ ΕΙΣ τὰ Κεφάλαια τοῦ Τυπικοῦ.

Εἴδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Κεφάλαιον α'.

Εἴδησις τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, καὶ τῆς ἀγρυπνίας διάταξις. Κεφ. β'.

Εἴδησις τῶν ἀγρυπνιῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Κεφάλαιον. γ'.

Ἐκφράσις ἐν ἐπιτομαῇ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπως ὀφείλει στιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον ἐν ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ. Κεφ. δ'.

Περὶ τοῦ πῶς χρὴ σημαίνειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Κεφ. ε'.

Εἴδησις τῆς ἀκολουθίας τῶν Σαββάτων τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ εἰ τύχῃ μνήμη Ἁγίου. Κεφ. ϛ'.

Περὶ τοῦ ποίους Κανόνας προτιμητέον. Κεφ. ζ'.

Περὶ τοῦ γινώσκειν πῶς ἀναγινώσκονται τὰ Εὐαγγέλια, ἐν αἱ τούτων ἑρμηνείαι. Κεφ. η'.

Περὶ τοῦ γινώσκειν, ποίας Λειτουργίας χρὴ λέγειν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ. Κεφ. θ'.

Περὶ τοῦ γινώσκειν τὰ Ἑωθινὰ Ἀναστάσιμα Εὐαγγέλια, πῶς ὀφείλουσιν ἀναγινώσκεσθαι, ἀπὸ τῆς Ἁγίας, ἐν μεγάλης Κυριακῆς, ἄχρι τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Κεφ. ι'.

Μὴν Σεπτέμβριος ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι β'. καὶ νὺξ ὥρας, ι β'. Κεφ. ι α'.

Εἴδησις ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ Τιμίου, καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Κεφ. ι β'.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνὸς. Κεφ. ι γ'.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ Νοεμβρίου Μηνὸς. Κεφάλαιον. ι δ'.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς. Κεφάλαιον. ι ε'.

Εἴδησις τῶν ὡρῶν τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Κεφ. ι ϛ'.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς. Κεφ. ι ζ'.

Ἔιδησις τῆς ὡρῶν τῆς Παραμονῆς τῆς Ἁγίων Θεοφανείων. Κεφ. ιή.
Ἔιδησις τοῦ Ἁγιασμῶ τῇ Παραμονῇ τῆς Φώτων. Κεφ. ιθ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Φεβρουαρίω Μηνὸς. Κεφάλαιον. κ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Μαρτίω Μηνὸς. Κεφ. κά.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Ἀπριλλίω Μηνὸς. Κεφ κβ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τ̃ Μηνὸς Μαΐω. Κεφ. κγ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Μηνὸς Ἰουνίω. Κεφ κδ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Μηνὸς Ἰουλίω. Κεφ. κέ.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Μηνὸς Αὐγούστω. Κεφ. κ ς΄.
Διάταξις τῶ τύπω, τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι τῶ Τελωνίω. Κεφ. κζ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Κυριακῆς τῶ Ἀσώτω. Κεφάλαιον. κή.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Κυριακῆς τ̃ Ἀποκρέω. Κεφάλαιον. κθ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, καὶ τῆς ὡρώτης Ἑβδομάδος τῆς Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφάλαιον. Κεφ. λ΄.
Διάταξις τῆς ἀποδείπνων τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Κεφ. λά.
Διάταξις τῆς ὡρώτης Κυριακῆς τ̃ Ἁγίων Νηστῶν ἤτοι τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ τῆς Δευτέρας Ἑβδομάδος τῆς Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφ. λβ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς β. Κυριακῆς τῆς Ἁγίων νηστειῶν, Σ τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος. Κεφάλαιον. λγ΄.
Διάταξις τῆς γ΄. Κυριακῆς τῆς Ἁγίων νηστειῶν, τ̃ μετ' αὐτὴν ἑβδομάδος. Κεφ. λδ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Τεταρτης Κυριακῆς τῆς Ἁγίων νηστειῶν, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος. Κεφ. λέ.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Πέμπτης Κυριακῆς τῆς Ἁγίων νηστειῶν, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ἑβδομάδος. Κεφ λς΄.
Ἔιδησις τῶ ἐσπερινῶ τῶ Σαββάτω τ̃ Βαΐων, καὶ τ̃ Κυριακῆς. Κεφ. λζ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Δευτέρας. Κεφ. λή.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τρίτης. Κεφάλαιον. λθ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τετράδας Κεφ. μ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Πέμπτης. Κεφ. μά.
Ἔιδησις τῶ Νιπτῆρος, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. Κεφ. μβ΄.
Ἔιδησις τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἁγίων, Σ Σωτηριωδῶν Παθῶν, τῶ Κυρίω καὶ Θεῶ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χῦ. Κεφ. μγ΄.
Ἔιδησις τῆς ὡρῶν, τῆς Ἁγίας, Σ μεγάλης Παρασκευῆς. Κεφ. μδ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῶ Ἁγίω καὶ μεγάλω Σαββάτου. Κεφ. μέ.
Ἔιδησις τῶ τύπω τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Κυριακῆς τῶ Πάσχα, Σ τῆς Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμω. Κεφ. μς΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Κυριακῆς τῶ Ἀντιπάσχα. Κεφάλαιον. μζ΄.
Ἔιδησις τῆς γ΄. Κυριακῆς ἀπὸ τῶ Πάσχα, ἤτοι τ̃ Ἁγίων Μυροφόρων. Κεφ. μή.
Ἔιδησις τῆς δ΄. Κυριακῆς ἀπὸ τῶ Πάσχα, ἤτοι τῶ Παραλύτω. Κεφ. μθ΄.
Ἔιδησις τῆς έ. Κυριακῆς ἀπὸ τῶ Πάσχα ἤτοι τῆς Σαμαρείτιδος. Κεφ. ν΄.
Ἔιδησις τῆς ἕκτης Κυριακῆς ἀπὸ τῶ Πάσχα, ἤτοι τῶ ἐκγενετῆς Τυφλῶ. Κεφ. νά.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Ἁγίας Χῦ τ̃ Θεῶ ἡμῶν, Ἀναλήψεως. Κεφ. νβ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Ἑβδόμης Κυριακῆς ἀπὸ τῶ Πάσχα. Κεφ. νγ΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Κυριακῆς τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Κεφ. νδ΄.
Ἔιδησις τῆς Γονυκλησίας, τῆς Κυριακῆς τ̃ Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Κεφ. νέ.
Ἔιδησις τῶ τύπω, τῆς Κυριακῆς τῆς Ἁγίων Πάντων. Κεφ. νς΄.
Ἔιδησις τῶ τύπω τῆς Νηστείας τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων. Κεφ. νζ΄.

Τέλος.

ΜΑΡΚΩΑΜΑΡ

ΤΩΛΩ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩ

Συνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.

Μὴν Σεπτέμβριος.

Περὶ τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. α'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ἐν Κυριακῇ. Καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, καὶ ψάλλεται, ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης βούληται, ψάλλονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα. Μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Θκοῦ ὡς συνήθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικὸν, ἓν. Τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν γ'. δόξα τῆς Ἰνδίκτου, καὶ νῦν Θκτίον τὸ α' τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῆς Ἰνδίκτου ἰδιόμ. τοὺς β. α'. α'. καὶ τοὺς β β'. β'. καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν, τοὺς γ'. β'. β' δόξα, ἦχος πλ. β. Θεία χάρις, καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἀρρήτῳ Σοφίᾳ εἰς τὴν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου, εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θκε Παρθένε δὶς, καὶ τῆς Ἰνδίκτου ἅπαξ. Ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς. αἱ δὲ ἑτέραι ἀνάγνωσεις ἐκ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν. Εἰς τὸ Θεὸς Κς. Τροπάρ. Ἀναστάσιμον, δὶς δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θκτίων αὐτῶν, ὁ Ἄμωμος ἡ ὑπακοὴ. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θκοῦ, εἰς β'. καὶ τῆς Ἰνδίκτου, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν, εἰς δ'. Καταβ. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδὴς κάθισ. τοῦ Ὁσίου. δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ θ' ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, S τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἰδιόμ. ἦχος α'. καὶ τοὺς β'. δ'. δ' S τοῦ Ἁγίου. ἦχος β'. Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς, μετὰ τῶν στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν. στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ. Δόξα, τὸ Ἑωθινὸν, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θκε Παρθένε, ὑμνοῦμενσε. Δοξολογία μεγάλη, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἡ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ α'. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις ἐν μὲν τῇ μιᾷ. Τροπ τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα τῆς Ἰνδίκτου, καὶ νῦν Θκτίον τῆς ὥρας τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ'. S ἐκ τοῦ Κανόνος, τῆς Ἰνδίκτου, ἡ γ'. ᾠδὴ, εἰς δ' Προκείμενον, ἦχος γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Ψαλμὸς. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ. τέλος. Ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ, ἕτερος Ἀπόστολος. πρὸς Κολασσαεῖς. Ἀδελφοὶ, ἐν δύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ Ἅγιοι ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. τέλος καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ ζήτει Κυριακῇ, λ'. Ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν. καὶ σοὶ ἀσοδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱλῆμ στίχ. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστοτητός σου. Εὐαγγέ-

γέλιον κ̅τ̅ Λουκᾶν. Κεφάλαιον, ι ἡ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ. τέλος. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἕτερον τοῦ Ὁσίου κ̅τ̅ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κ̅ς̅, πάνταμοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου. ζήτει Ἰουνίῳ, κ Κοινωνικὸν, τ̅ Ἰνδίκτου Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ι γ'. Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἐγκαινίων εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, β'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ ι γ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ἐν Κυριακῇ. Καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κορνηλίου, καὶ ψάλλεται, ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης θέλη. Ψάλλονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἐγκαινίων, καὶ τῶν Προεορτίων τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου ὡς συνήθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὸν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κ̅ε̅ ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ. Ὁ Ἀνατολικὸν ἓν τῶν ἐγκαινίων ἰδιόμ. ἦχος πλ. β. γ. καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προεόρτια, γ'. δόξα, τῶν ἐγκαινίων, καὶ νῦν Θκ̅ι̅ον. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Ἀναγνώσματα τῶν ἐγκαινίων. Εἰς τὸν λιτὸν, τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου τ̅ Μονῆς, καὶ τῶν ἐγκαινίων ἰδιόμ. τοὺς β'. ά. ά. καὶ τὸν δ'. δόξα, ἦχος πλ. ά. Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Σήμερον Ξύλον ἐφανερώθη. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τὰ κ̅τ̅ Ἀλφάβητον. δόξα τῶν ἐγκαινίων, καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, δίς, καὶ τῶν ἐγκαινίων, ἅπαξ, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἕτεραι Ἀναγνώσεις, ἐκ τῶν Βιβλίων τοῦ Χρυσοστόμου, Ὁ τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Θεὸς Κ̅ς̅, Τροπ. Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα τῶν ἐγκαινίων, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὰ καθίσ. τ̅ στιχολ. καθίσ. μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος ἡ ὑπακοή. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον ὁ Πεντηκοστός. στιχηρ. τὸ Ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου, εἰς β'. ὁ Προεόρτιος τοῦ Σταυροῦ, εἰς δ'. καὶ τῶν ἐγκαινίων. εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, κάθισ τῶν ἐγκαινίων δόξα, καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ. Ἀνάγνωσις. τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου δόσιν μίαν. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν ἐγκαινίων. Ἐν τῇ θ'. στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τὸ Ἀναστάσιμον, Ὁ τῶν ἐγκαινίων, εἰ ἔχει, καὶ Προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. Ὁ τῶν ἐγκαινίων, προσόμοια, ἦχος δ'. πρὸς. Ἔδωκας σημείωσιν, καὶ ἰδιόμ. ἦχος γ'. Προς ἑαυτὸν ἐπανάγων. μετὰ τῶν στίχ. Τῷ οἴκῳσου πρέπει ἁγίασμα Κ̅ε̅, καὶ ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. δόξα, τὸ Ἑωθινὸν, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θκ̅ε̅ Παρθένε. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενής. ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις ἡ συνήθης λιτή. ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, ἐν τῇ μίᾳ Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα τῶν ἐγκαινίων, καὶ νῦν Θκ̅ι̅ον, τῆς ὥρας, Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τοῦ Σταυροῦ, καὶ νῦν Θκ̅ι̅ον, τῆς ὥρας Κοντάκιον τῶν ἐγκαινίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς στ'. καὶ τῶν ἐγκαινίων, ἡ γ'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Προκείμενον. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊα. Εὐαγγ. Κοινωνικὸν πρῶτον τῆς ἡμέρας. εἶτα τῶν ἐγκαινίων.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ι ά. Περὶ τῆς ζ'. Συνόδου, τὸ πῶς καὶ πότε, ὀφείλει ψάλλεσθαι. Κεφάλαιον, γ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἡ ἀκολουθία τ̅ Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ζ'. Συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθούσης τὸ δεύρον. Μετὰ τὴν ι ά τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνὸς, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλεται. Εἰ δὲ τύχῃ, ἡ ι ά. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται κ̅τ̅ ταύτην τὴν Κυριακὴν καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ζ'. Συνόδου τῶν Ἁγίων Πρῶν. Ἡ δὲ τῶν Ἁγίων καταλιμπάνεται, καὶ ὅτε θέλη ὁ Ἐκκλησιάρχης Ὀψὲ Σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θκ̅ου̅ ὡς συνήθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερ μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Εἰς τὸ Κ̅ε̅ ἐκέκ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἀνατολικὰ, γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν γ'. προσόμ. ἦχος πλ. ά. πρὸς. Ἡ ἀπεγνωσμένη. δευτεροῦντες τὸ ἓν. δόξα τῶν Ἁγίων Πρῶν, ἦχος πλ. β'. Τὰς μυστικὰς σήμερον, τοῦ Πν̅ς̅ Σαλπιγγας, καὶ νῦν Θκ̅ι̅ον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου τὰ Ἀναγνώσματα. Οὐ τῆς ά. Συνόδου, ἀλλὰ τὰ ἐν τῇ Προφητείᾳ εὑρισκόμενα. Εἰς τὸν λιτὸν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ δογματικὸν τῆς Θκ̅ου̅ δόξα τῶν Ἁγίων Πρῶν, ἦχ γ'. Ἀποστολικῶν παραδώσεων, καὶ νῦν τοῦ ά. β'. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχ. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ ά. β'. δόξα τῶν Ἁγίων Πρῶν, ἦχος δ'. Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, καὶ νῦν Θκ̅ι̅ον, τοῦ ά. β'. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχ. Εἰς τὸν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Θκ̅ε̅ Παρθένε, δίς, καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν, Τροπ. ἦχ. πλ. δ'. Ὑπερδεδόξασμένος εἶ Χ̅ε̅ ὁ Θ̅ς̅, ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Εἰς

τὸν

τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κς. Τροπ. τὸ ἀναστάσιμον, δίς. δόξα τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολογ. καθίσ. Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ, καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ Εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι. ὁ Πεντηκοστὸς, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς, ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τῶν Ἁγίων Πατέρων δόξα, καὶ νῦν τὸ πρῶτον, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Πατέρων. Τῶν Ἀποστόλων τὸ Κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον. τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους. τὸ Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, προσόμοια, γ'. ἦχος πλ. β'. πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι. Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, μετὰ τῶν στίχ. Θεὸς Θεῶν Κς ἐλάλησεν, Ὃ ἐκάλεσε τὴν Γῆν. στίχ Συναγάγετε τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ. δόξα τῶν Ἁγίων, Ὃ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, Ὃ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ. δόξα, τὸ Ἑωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Ναρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, Ὃ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ς' καὶ ἡ γ'. ς'. ᾠδὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων, δ'. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, Ὃ τῶν Ἁγίων Πατέρων. δόξα τὸ Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θκῖον Προκείμενον, πρὸς τὸν ἦχον, καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν. Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Ὃ τῶν Ἁγίων, πρὸς Τῖτον Ἐπιστολῆς Παύλου. Τέκνον Τῖτε, πιστὸς ὁ Λόγος. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς. ὑμεῖς ἐστε τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου. Ζήτει τῇ ᾳ τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ, ι ε'. Περὶ τῆς ἀρχῆς, τῆς μ'. τῶν Χῦ Γεννῶν. Κεφάλαιον, δ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χῦ Γεννῶν Ἐν μιᾷ τῶν Πέντε ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος. Ἄνευ τοῦ Σαββάτου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἑσπέρας μετὰ τὸν στιχολογ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα τὰ στιχηρὰ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας Προκείμενον, τῆς ἡμέρας εἰς τὸ Καταξίωσον, μετανοίας γ'. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ τοῦ στίχ. τῆς Ὀκτωήχου δόξα, Ὃ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ Τρισάγιον, μετανοίας γ'. Θκε Παρθένε, μετανοίαν μίαν, δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χῦ. μετάνοιαν μίαν καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, μετάνοιαν μίαν. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἄνευ μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ λιτὴ.

Περὶ δὲ τῶν ἀποδείπνων, οὕτως. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον ἐν τῷ δευτέρῳ Τρισαγίῳ, Τροπ. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χε ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπὰ ἄνευ μέλους. Εἰς τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἕτερα. Ἐν δὲ τὸ ὕστατον Τρισάγιον, μετανοίας γ'. Τροπ. Κε τῶν δυνάμεων μετὰ τῆς στιχολογ. αὐτοῦ ὡς συνήθες ἄνευ μέλους, τὸ Κε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ, τὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, καὶ τὰς γ'. μεγάλας, μετανοίας Ὃ τὰς ι β'. τὰς μικρὰς, τὸ Τρισάγιον μετανοίας γ'. καὶ Κε ἐλέησον, ι β'. καὶ ἡ εὐχὴ, καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ δὲ τῆς πρώτης ἡμέρας. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης Νηστείας. οὔτε Τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν, οὔτε Ἀλληλούϊα λέγομεν ἀλλὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἀπὸ δὲ τοῦ Καταξίωσον Κύριε, ποιοῦμεν μετανοίας, καθὼς προδεδήλωται. Ὡσαύτως, καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οὐ ποιοῦμεν μετανοίας ἀπ' ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰς τὸ Τρισάγιον γ'. καὶ ἐν τῷ τέλει τρεῖς μεγάλας, καὶ ι β', μικρᾶς, καὶ εἰς τὸ Τρισάγιον, τρεῖς.

Περὶ δὲ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, μετὰ τὸν στίχ. τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, τρεῖς. Εἰς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας τρεῖς. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ ὁ Ἄμωμος. κατὰ στάσιν δὲ τούτου, μετανοίας, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας τρεῖς, Τροπ. Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ τὰ λοιπὰ τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ εὐχὴ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς καὶ μικρὰς, ι β'. ἡ εὐχὴ. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτωρ, ἡ ἑτέρα εὐχὴ Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ οἱ Ψαλμοὶ, Ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, Τρισάγιον, μετανοίας Τροπ Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ Κύριε ἐλέησον, ι β'. καὶ ἡ εὐχὴ. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ δὲ τοῦ ὄρθρου. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν εὐλογητὸν, Τρισάγιον, ἄνευ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον, ι β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἄνευ μετανοίας, καὶ οἱ Ψαλμοὶ. Ἐπακοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, τὸ Τρισάγιον ἄνευ μετανοιῶν.

νοιῶν Τροπ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρομίαν σου, καὶ τὰ λοιπὰ. ἐκτενὴ ὁ Ἑξάψαλμος. Ἀλληλούϊα, εἰς τὴν αὐτὸν ἦχον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ τριαδικὰ αὐτῶν. Εἰς τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. καθ' ἑκάστην δόσην, μετανοίας ζεῖς καὶ εἰς ἓν ἕκαστον αὐτῶν, καθίσ. τῆς Ὀκτωήχου β'. δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου. ὁ α'. σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς ς'. ὁ δεύτερος εἰς, δ'. Καὶ τῶν ἁγίων, εἰς, δ'. Ἀπὸ, γ'. ἐν κάθισ. τῶν Ἁγίων δόξα, καὶ νῦν, Θκτ'ον τῆς ἡμέρας. Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. Εἰς τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετανοίας γ'. Εἰς τὴν στιχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ Τρισάγιον μετανοίας γ'. τὸ Κε' ἐλέησον μ'. Ἐν ταῦθα Τροπ. εὐλέγομεν, καὶ αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι καὶ αἱ ιβ. τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ἡ πρώτη ὥρα ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τῶν μετανοιῶν. Ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Ὡσαύτως καὶ αἱ λοιταὶ. Ὅρα γοῦν καὶ περὶ πάσης τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ Νηστείᾳ ἐν ταῖς ὥραις, τοῖς ἀποδείπνοις. Οὔτε στιχολογοῦμεν, οὔτε Τροπ. ψάλλομεν μετὰ μέλους. Ἀλλὰ πάντα τὰ Τροπ. καὶ Θκτ'α, καὶ τὸ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, χύμα καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν.

Περὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χῦ Γενῶν εἰ τύχῃ Ἀλληλούϊα ἢ δ' ἢ ς'.

Κεφαλαιον, ε'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν α' ἡμέραν. Εἰ τύχῃ Ἀλληλούϊα, ἐν β' ἢ δ' ἢ Παρασκευῇ. Εἰ μὲν τῇ β'. καθὼς ἐδηλώθη εἰς τὴν α'. ἡμέραν. Γινέσθω καὶ ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν ταύτῃ. Ἐν δὲ τῇ δ'. καὶ τῇ ς'. γινέσθω οὕτως. Τῇ, ἢ τῇ ε'. ἑσπέρας, μετὰ τὸ εὐλογητὸν Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. τὸ Κε' ἐλέησον ιε'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρεῖς, καὶ μετανοίας γ'. καὶ ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς. Εὐλόγει ἡ ψυχήμου τὸν Κν'. Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρ τὰ ἁγίου. Εἰ δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι τὰ στιχηρὰ αὐτῶν, εἰς ς'. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, Θκτ'ον. Ἀντὶ τοῦ προκειμένου, Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'. καὶ Προσκυνῆτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. στιχ. β'. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμὴν. Οἱ ἱερεὺς ἢ ἀναγνώστης, ὕστερον τὸ Ἀλληλούϊα ἅπαξ. τὸ Καταξίωσον Κε'. καὶ μετανοίας γ'. Τροπ. Θκε'. Παρθένε, καὶ μετάνοιαν μίαν. δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χῦ μετάνοιαν μίαν καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, μετάνοιαν μίαν. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν Ἀνευμετανοίας. τὸ Κε' ἐλέησον μ'. καὶ γ' μεγάλας μετανοίας καὶ αἱ ιβ'. Τρισάγιον. καὶ μετανοίας ζεῖς, τὸ Κε' ἐλέησον, ιβ' καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν ἀποδείπνων.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας ζεῖς Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ζεῖς οἱ. Ψαλμοὶ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. Κε' μὴ τῷ θυμῶσου ἐλέγξῃς με. μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου. Ἕως πότε. Κε' ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Δόξα καὶ νῦν εἰς τὸ Ἀλληλούϊα μετανοίας γ'. οἱ Ψαλμοὶ. Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ κατεσχυνθείην, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ, τοῦ ὑψίστου εἰς Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον. Τροπ. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χε' ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. ἡ εὐχὴ. Κύριε Κε' ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς βέλους. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. μετανοίας γ'. καὶ οἱ Ψαλμοὶ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγήμου πρὸς σὲ ἐλθέτω, καὶ ἡ εὐχὴ. Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. τὸ Τρισάγιον μετανοίας γ'. Τροπ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. ἡ εὐχὴ. Δέσποτα Θεὲ Πε'ρ παντοκράτωρ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ' μετανοίας γ'. οἱ Ψαλμοὶ. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ Γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Τροπ. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στιχ. αὐτοῦ καὶ τῶν Τροπ. αὐτοῦ ὡς συνήθες, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. ἡ εὐχὴ. Ἀσπίλε ἀμόλυντε, καὶ αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ'. Τρισάγιον καὶ μετανοίας γ'. τὸ Κε' ἐλέησον, ιβ'. ἡ εὐχὴ, καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τελεσθήσεται ἡ ἀκολουθία, ὡς ἐδηλώθη ἐν τῇ α'. ἡμέρᾳ.

Περὶ τοῦ ὄρθρου.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὸν εὐλογητὸν, Τρισάγιον, ἄνευ μετανιῶν. Οἱ Ψαλμοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ τελεσθήτωσαν καθὼς ἐδηλώθη, ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ.

Περὶ τῆς Νηστείας, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Αὕτη ἡ τάξις, καὶ ἡ ἀκολουθία, γίνεται ἀπαραλλάκτως, καὶ ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς εἰσόδου τῆς Θκοῦ, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Κεφάλαιον, ς'.

Χρὴ εἰδέναι. ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις. Τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου τῆς Εἰσόδου ἐν Κυριακῇ. Ἐν τῷ μικρῷ

κρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνηθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὴν σύνηθη στιχολογ. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὸν α'. Τῆς ἑορτῆς, προσόμοια γ'. ἦχος α'. καὶ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, προσόμοια γ'. δόξα, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναισε, Θεόνυμφε Δέσποινα, καὶ νῦν Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελ. τῆς λιτῆς. Εἰς τὴν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. τοῦ στίχ. καὶ τὰ μετὰ Ἀλφάβητον. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντες. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θκε Παρθένε, ἐκτρίτου. Ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, καὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου. Εἰς τὸ Θεὸς Κς, Τροπ. Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. κάθις. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοή. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ Εὐαγγέλ Ἀναστάσιμον, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θκοῦ, εἰς β'. τῆς ἑορτῆς, ὁ δ'. εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασία. Χς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. εἶτα καθίς. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, Ϛ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, καὶ ἕτερον ἰδιόμ. ἦχος β'. Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, μετὰ τῶν στίχ. τῆς ἑορτῆς. δόξα, τὸ Ἑωθινὸν, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ τοῦ δ'. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. δόξα, Ϛ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἀκολουθία. ψάλλεται, ὅτε θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Περὶ τῶν Τροπαρίων, καὶ τῶν Κοντακίων τῶν Προεορτίων τῶν Χριστοῦ γεννῶν.
Κεφάλαιον, ζ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Χῦ γεννῶν. Λέγομεν ἐν τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ ταῖς ὥραις, Ϛ τοῖς ἀποδείπνοις, Τροπ. Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ Ϛ τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Περὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χῦ γεννήσεως, εἰ τύχῃ τῇ κδ'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός.
Κεφάλαιον, η'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Κυριακῇ. Ἡ πρὸ τῆς Χῦ γεννήσεως, τῇ κδ'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερι στιχηρ. Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θκοῦ, ὡς σύνηθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν συνήθη στιχολ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων γ'. ἦχος πλ. δ'. Τῶν Προπατόρων σήμερον Πιστοί. Δευτεροῦντες αὐτὰ, καὶ Προεόρτια, ἰδιόμ. τοὺς γ'. α'. α'. Δευτεροῦμεν, τὸ α'. δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Σπήλαιον εὐτρεπίζου ἡ Ἀμνᾶς γὰρ ἀναγνώσεις, τῆς πρώτης Συνόδου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ Προεόρτια, ἰδιόμελ. τοὺς δ'. δ'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Μάγοι. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Προεόρτια ἰδιόμ. τοὺς γ'. β'. β'. Δευτεροῦντες τὸ ἕν, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα ἦχος β'. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Τροπ. ἦχος β. Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. δίς. καὶ τὸ Ἀπεγράφετο, ἅπαξ. Ἡ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἑτέραι Ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, καὶ τοῦ βίου τῆς Ἁγίας Εὐγενίας. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς, Κς Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα ἦχος β'. Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα Ϛ νῦν. Ἀπεγράφετο ποτὲ. Εἰς τὰ καθίσ τῆς στιχολογίας, κάθισ. Ἀναστάσιμα κατὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος. ἡ ὑπακοή. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν, οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων Πρῶν, ἦχος πλ. β'. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Λέγεται γὰρ ὁ εἱρμὸς δίς, Ϛ τὸ Ἀναστάσιμον, Τροπ. δίς, καὶ τῶν Πρῶν μετὰ τοῦ θ' εἰς δ'. καὶ τὸ Προεόρτιον, εἰς ς'. Καταβ. Χς γεννᾶται δοξάσατε. ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ, τῶν Ἁγίων Πρῶν, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Πρῶν. Ἐν τῇ θ'. στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ προσόμοια γ'. τῶν Ἁγίων Πρῶν, ἦχος πλ. δ'. Τῶν Προπρῶν σήμερον Πιστοί, καὶ Προεόρτια προσόμοια γ'.

ἦχος πλ. β'. πρὸς, Αἱ ἀγγελικαὶ. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τῶν νομικῶν διδαγμάτων, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. ἡ ἐκτενὴ, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις ἡ συνήθης λιτὴ. δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἑωθινὸν, καὶ ἡ ἁ. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῇ ὥραις, λέγεται Τροπ. πάντοτε, τὸ Ἀναστάσιμον. Τὸ δὲ τῶν Ἁγίων Πρῶν, καὶ τὸ Προεόρτιον, ἐναλλάσσονται. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῶν Ἁγίων Πρῶν, εἰς ς'. Τῶν Ἁγίων δὲ μετὰ τοῦ Θκίου καὶ Προεορτίου, εἰς δ'. Τροπ. Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν. δόξα, τὸ Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων Πρῶν, καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον. Προκείμ. ὁ Ἀπόστολος. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν. Τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Χυ γεννῶν. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, πῶς ψάλλεται μετὰ τὴν Χυ γέννησιν, Κυριακῇ, ἐν τῇ κ ς'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς. Κεφάλαιον, θ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι. Ἡ τῶν Χυ γεννῶν ἑορτὴ, ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Κυριακὴ μετὰ Χυ Γέννησιν, ἐν τῇ κ ς'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς, οὕτως, Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ'. β'. β. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κῷ, καὶ τρία τῶν Ἁγίων Πρῶν, ἦχος α'. Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημίσωμεν. δόξα, ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος Προκείμ. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ'. πλ. δ'. μετὰ τῶν στίχ αὐτῶν. δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κς Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα, τῶν Ἁγίων, Ϛ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου καθίσ. τῆς ἑορτῆς. Ἡ Ἀνάγνωσις. Λόγον Γρηγορίου Νύσσης. Εἰς τὴν Ἀβραὰμ, καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, εἰς δώσαις, β'. οἱ Κανόνες, τῆς ἑορτῆς, ὁ α'. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. ἦχος δ'. καὶ ὁ ἕτερος Κανὸν τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ. Καταβ. Χς γεννᾶται ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Μὴ οὖν θαυμάσῃς, ὅτι λέγεται ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ὕστερον. διὰ γὰρ τὴν Καταβ. τοῦτο ἐγένετο. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Ὁ πρὸ ἑωσφόρου, καὶ ὁ οἶλος, εἶτα τὰ καθίσ. τῶν Ἁγίων. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων, εἰς τὴν θ'. ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια. τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τοὺς δ'. δ'. δ'. τῆς ἑορτῆς. δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ'. Αἷμα, καὶ πύρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, καὶ νῦν, ἦχος β'. Σήμερον ὁ Χς, ἐν Βηθλεέμ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπ. τῶν Ἁγίων. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενὴ ἡ κατηχήσις, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτὴ καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θκίον τῶν ὡρῶν μετὰ τὸ Τρισάγιον Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν Θκίον τῶν ὡρῶν. μετὰ τὸ Τρισάγιον Κοντάκ. τῆς ἑορτῆς. Ὁ προεωσφόρου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν δύο Κανόνων, ᾠδὴν, γ'. καὶ ς'. εἰς ἡ. Τροπ τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δόξα, Κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ὁ προεωσφόρου Προκείμενον ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου, Μεγαλύνει ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, καὶ τῶν ἁγίων πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀλληλουϊάριον τῆς Θεοτόκου, ἦχος πλ δ'. Ἀνάστηθι Κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίνσου, τῶν ἁγίων, ἦχος δ'. Μνήσθητι Κε τοῦ Δαβὶδ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων Κοινωνικὸν, ἦχος β'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τῶν ἁγίων. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς ἡμέρας ταύτης.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, ι'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν ἐν Κυριακῇ. Εἰς τὸ μικρὸν ἑσπερινὸν, στιχηρὰ ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θκοῦ ὡς συνήθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. καὶ τῆς ἑορτῆς, τοὺς δ' β'. β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια γ'. ἦχος, πρῶτος. πρὸς Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Τὸν Θεοπάτορα πάντες. δόξα, τῶν ἁγίων, ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, ἦχος β'. Αὐγούστου μοναρχήσαντος Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς. καὶ τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς ἦχος δ'. Σπηλαίῳ παρώκησας. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θεοτόκε Παρθένε δίς καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος πρῶτος. Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ ἅπαξ. Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς, Αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ βίου τῶν χρυσοστόμου. Καὶ τοῦ βίου τῆς Ὁσίας Μελάνης. Ἐν τῷ ὄρθρῳ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπ. Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα, τῶν ἁγίων τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίς. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος ἡ ὑπακοὴ

τοῦ

τοῦ ἤχου. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου Προκείμενον, πᾶσα Πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' τῆς Θεοτόκου. εἰς β' τῶν Ἁγίων, εἰς δ'. Ὁ πρῶτος τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. Μὴ οὖν θαυμάσῃς ὅτι λέγεται ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ὕστερον, διὰ γὰρ τὴν Καταβασίαν τοῦτο ἐγένετο. Καταβασία. Χρῆ γενέσθαι, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῶν Ἁγίων εἰς δόξαν μίαν. Ἀφέκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδὴ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, Ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμελα τοὺς δ'. δ δ καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν αἴνων. Οἱ τῆς ἑορτῆς δόξα, ἦχος πλ. δ'. Αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον μόνον, ἡ ἐκτενὴ, ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου. καὶ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Ναρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις ἐν τῇ μιᾷ μὲν Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Θεοτόκιον, τῆς ὥρας. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπάριον Ἀναστάσιμον δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτόκιον τῆς ὥρας. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς'. Ὁ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ' ᾠδὴ εἰς δ' Τροπάριον Ἀναστάσιμον. Ὁ τῶν Ἁγίων δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, Προκείμενον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τῶν Ἁγίων. Ὁ Ἀπόστολος, τῶν Ἁγίων. Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς, Ὁ τῶν Ἁγίων. Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον. ιά.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ α' τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς ἐν Κυριακῇ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς συνήθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθης στιχολογ. εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ' τῆς ἑορτῆς, ἰδιομ. β'. ἦχος πλ. δ'. Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, προσόμοια γ' δευτεροῦντες, τὸ α'. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, Θεοτόκιον, τὸ α'. τοῦ ἤχου, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἰδιόμελα τοὺς β' α' α' τὸν β'. καὶ τοὺς γ' γ'. δόξα, ὁ αὐτὸς, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β'. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Ὁ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Οὐκ ἐπεσχύνθη ὁ παναγαθὸς Θεός. Εἰς τὴν εὐλογησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δίς, καὶ τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, ἅπαξ, ἡ ἀναγνώσεις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς, αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, εἰς τὸν Θεολόγον. Ἐν τῷ ὀρθρῷ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπάριον Ἀναστάσιμον, δίς δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τὸ α' εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογ. καθίσματα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ, ὁ Πολυέλεος, καὶ καθίσμα τοῦ Ἁγίου δόξα, Ὁ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Πᾶσα πνοὴ, Ὁ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ Πεντηκόστος, στιχηρὸν τὸ Ἀναστάσιμον, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ' τῆς ἑορτῆς, εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου. εἰς ς' Καταβασία Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ στίβει Θαλάσσης, ἀνὰ μέρος, οἱ β' Χοροὶ, ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφέκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ'. ἦχος πλ. α'. καὶ ἰδιομελ. ἦχος πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλέσι σου, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν, στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, δόξα, τὸ ἑωθινὸν, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε ὑμνοῦμέν σε. Δοξολογία μεγάλη, τὸ Ἀναστάσιμον. Τροπάριον, καὶ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς'. καὶ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ Ἁγίου δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, Θεοτόκιον, ὅμοιον. Προκείμ. ἦχος πλ. α'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Πρὸς Τιμόθεον. δευτέρας. Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀδελφοὶ, βλέπετε, μήτις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγογῶν, Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, ἦχος πλ. δ'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, Ὁ τοῦ Ἁγίου ὁ αὐτὸς, ὁ ποιμένων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, κατὰ Μάρκον, ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, Ὁ τοῦ Ἁγίου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν, Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Ἰστέον ὅτι, εἰ μὲν εἰσὶ δύο Κυριακαὶ, μεταξὺ τῶν Χυγεννῶν, καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ α'. Κυριακῇ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, Ὁ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον

κ̃ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχῃ, ἐν Σαββάτῳ, καὶ μία Κυριακή. ἀναγινώσκομεν τῷ Σαββάτῳ. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χῦ Γέννησιν, τῇ δὲ Κυριακῇ. Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

Ἰστέον δὲ ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῶν Φώτων ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐν Κυριακῇ. Ποιοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τροπαρίων τῇ παρασκευῇ, γενομένης θ'. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι νηστεία, ὡς φαμὲν, πρωῒ μὲν, λειτουργοῦμεν, ὡς καθ' ἑκάστην, καὶ διακλυόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἑσπέρας δὲ, γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, μέχρι τοῦ Εὐαγγελίου. Τρισάγιον δὲ οὐ λέγεται, διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Λειτουργίαν. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὰς Προφητείας, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ ἐκτενή. Ἐξελθόντων δὲ ἡμῶν ἐν τῷ Νάρθηκι, γίνεται ὁ Ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως. Γινομένοι ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐκτενῆς, καὶ ἀπόλυσις, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν. Τυρὸν, ἢ Ὠὸν οὐκ ἐσθίοντες. Εἰ μὴ ἐλαίον, καὶ πίνομεν οἶνον.

Ἀπὸ τοῦ νομίμου, τοῦ ἁγίου Θεοφίλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κανὼν ζ'. Προφώνησις τῶν ἁγίων Θεοφανείων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ.

Καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ, πᾶσαν Κυριακὴν τιμᾶν, καὶ ἐν ταύτῃ πανηγυρίζειν. Ἐπειδήπερ ἐν ταύτῃ, ὁ Κ̅ς̅ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὴν ἐκνεκρῶν Ἀνάστασιν ἡμῶν ἐπρυτάνευσεν. Διὸ, καὶ ἐν ταῖς Ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ πρώτη κέκληται, ὡς ἀρχὴ ἡμῖν ζωῆς ὑπάρχουσα, καὶ ὀγδόη, ἅτε δὴ, ὑπεραναβεβυκυῖα τὸν τῶν Ἰουδαίων Σαββατισμὸν. Ἐπεὶ οὖν συνέβη, τὴν τῶν ἁγίων Θεοφανείων, νήστιμον ἡμέραν εἶναι. Ταύτην οἰκονομήσωμεν, καὶ πρὸς ἑκάτερον ἐπιστημόνως χωρήσωμεν. ἵνα μεταλαμβάνοντες, ὀλίγων φοινίκων, ἐκκλίνωμεν ἅμα τὰς Αἱρέσεις τὰς μὴ τιμώσας τὴν Ἀναστάσιμον τοῦ Κ̅υ̅ Ἰησοῦ Χῦ ἡμέραν, καὶ τὸ ὀφειλόμενον τῇ νηστείμῳ ἡμέρᾳ ἀποδῶμεν. Περιμένοντες, τὴν ἑσπερινὴν συνάξιν, ἥτις ἐν ταῦθα Θεοῦ θέλοντος τελεῖται. Συναχθῶμεν τοίνυν ἀπὸ ὥρας ἐννάτης ἐν ταῦθα.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.
Περὶ τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἐρωτηθεὶς, παράτινων ἱερέων.

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῶν Φώτων, Σάββατον, ἢ Κυριακῇ. Διότι οὐ γίνεται ἐν ταύταις νηστεία, ἥως ἐννάτας. ποιοῦμεν τῇ πρὸ Παρασκευῇ, θ'. καὶ ψάλλομεν, τὰ Τροπάρια τῶν ὡρῶν τῆς Παραμονῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐσθίομεν, ἔλαιον, καὶ οἶνον, καθὰ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Παραμονῆς, καὶ γὰρ τὰ δίκαια τῆς Παραμονῆς, ἐπιφέρεται ἡ Παρασκευὴ αὕτη, καὶ διὰ τοῦτο φυλάττομεν, καὶ αὐτὴν, καθὰ καὶ τῇ Παραμονῇ.

Ἕτερον.

Οὐκ ἐσθίομεν δὲ ἐν ταύτῃ, τῇ Παρασκευῇ δηλονότι, καὶ τῇ ἐπαύριον τῷ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, τύχῃ ἡ Παραμονὴ, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐλαίου, καὶ οἴνου.

Ἕτερον.

Ἐὰν γὰρ ὁποῖα ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων. Οὐκ ἐσθίομεν εἰ μὴ ἔλαιον, καὶ πίνομεν, καὶ οἶνον. Μοναχοί τε, καὶ Κοσμικοὶ, ἐξίσου.

Ῥῷ πρωῒ δὲ ἤγουν ἐπὶ τὴν αὔριον, οἷα ἡμέρᾳ τύχῃ. Τοὺς μὲν Κοσμικοὺς, κρέα, ἡμᾶς δὲ τυρὸν, καὶ ἰχθύας, ἐσθίειν συγκεχώρηται.

Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ, ι β'. Περὶ τῶν Προεορτίων τῶν Φώτων, τοῦ Τροπαρίου, καὶ τοῦ Κοντακίου.
Κεφάλαιον, ι β'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Φώτων. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ, καὶ ὄρθρῳ, καὶ ταῖς ὥραις, καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, λέγομεν Τροπάριον, ἦχος δ'. Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ Κοντάκιον, εἰς τὴν αὐτὸν ἦχον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰ ἑξῆς.

Μηνὶ Φευρουαρίῳ, β'. Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου ἢ τῆς Ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς. Κεφάλαιον, ι γ'.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, ταῖς γεγραμμέναις Κυριακαῖς. Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχου, καὶ γ'. τῆς ἑορτῆς, ἦχος βαρύς. Κατακόσμηκον τὴν νυμφῶνα σου Σιὼν. Μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ ἑορτῆς, δ'. δόξα τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ εἰς τὴν λιτὴν, τοὺς γ'. β'. β'. τῆς ἑορτῆς, S τῆς ἡμέρας, τὰ εἰς τοὺς αἴνους. δόξα τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς τοὺς αἴνους, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ οὐκ ἔστι Κυριακὴ τῆς ἀποκρέου, καὶ τῆς Τυρινῆς. δόξα τὸ εἰς τοὺς αἴνους τῆς ἡμέρας. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ μὴ. δόξα καὶ

νῦν

νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, τοῦ ἤχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου ἡ ἀνάγνωσις, εἰς τὰς Ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, τῆς ἑορτῆς ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον δὶς δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολογίας καθίσ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ὁ Πολυέλεος, καὶ μετὰ τοῦ καθισματος τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. τὸ Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, ὁ Πεντηκοστός. καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ β'. οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ. τοῦ Τριωδίου τῆς ἡμέρας, εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. Καταβασία, τῆς ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριωδίου, καὶ καθισ τοῦ Τριωδίου δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν αἴνων, οἱ στίχ τῆς ἑορτῆς, S νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Εἰ δὲ ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς. μετὰ τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς στίχ. Ἀνάστηθι Κε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας. δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, ἡ Κατήχησις. καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτὴ. δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἑωθινὸν καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπ. Ἀναστάσιμον δόξα, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ' ᾠδὴ εἰς δ'. Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας εἶτα τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς ἑορτῆς Ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς.
Κεφάλαιον, ιδ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς. τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ β' ἢ τῇ γ'. τῆς Ἀποκρέου. ἀποδίδοται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ ς'. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέου, ἀποδίδοται τῇ γ' τῆς Τυρινῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου, ἢ τῇ β' τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ Κυριακῇ, τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς εἰ τύχῃ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτα, ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς.
Κεφάλαιον ιε'.

Χρὴ εἰδέναι, καὶ τοῦτο ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς. Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτα, ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς Ἡ ἀκολουθία τῶν ψυχῶν, ψάλλεται ἑσπέρας, καὶ πρωῒ ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἰδικῶς, ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ, τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφάλαιον, ις'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, τῇ β' τῆς Τυρινῆς. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. Δευτεροῦντες τὸ α'. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ τὸ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικὸν δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, ὡς ἐστὶν ἐν τῷ Τυπικῷ, ἀπαραλλάκτως. Τριώδιον γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς Τυρινῆς, οὐ ψάλλομεν, ἄνευ τῆς Κυριακῆς. Εἰ μὴ μόνον, τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. Λέγεται γὰρ αὐτὸ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ὡς προεγράφη, καὶ εἰς τοὺς αἴνους Μετὰ γὰρ τὸ εἰπεῖν τὰ δ' στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως εἰ τύχῃ ἐν τῇ γ' ἢ τῇ ε'. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. ἢ τῇ ς' τῆς Τυρινῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ β'. ἀπαραλλάκτως Γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν ὡρῶν, S γ'. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Ἐν δὲ τῇ ς'. ὥρᾳ, λέγε τὸ Τροπ τῆς Προφητείας, S τὴν Προφητείαν, καὶ ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ Προκείμενον, ἦχος πλ β'. Ἐλπισάτῳ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κν μετὰ μέλους. Γίνεται δὲ θ. ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ αὕτη.

Περὶ τῶν μεθέορτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχωσιν ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ιζ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσι τὰ μεθέορτα ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς Ε' ἀπέρας εἰς τὸ Κε' ἑκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, γ'. Ϛ τῶ Ἁγίω γ'. δόξα τῶ Ἁγίω, εἰ ἔχει, Ϛ νυνὶ τ ἑορτ. Ε εἰς τ στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δίς, ϗ τὸ Μαρτυρικόν. δόξα, τῶ Ἁγίω, εἰ ἔχει, Ϛ νυνὶ τῆς ἑορτ. Μ επα τ ἑκτενῆ, εἰ ἐστὶ δ'. ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι γ'. Ϛ ἀπόλυσις. Ω σαύτως Ϛ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ εἰ ἐστὶ δ'. ἡ Παρασκευὴ, ϗ εἰ τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι.

Ηεὶ δὲ τῶ ὄρθρω. Ε' ν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπ. τ ἑορτ δίς. δόξα τῶ Ἁγίω, εἰ ἔχει, Ϛ νυνὶ τ ἑορτῆς. Εἰ δὲ μὴ. δόξα, Ϛ νυνὶ τ ἑορτῆς. οἱ Κανόνες τ ἑορτ, μ τῆ εἱρμῷ, εἰς ἡ. ϗ τῶ Ἁγίω εἰς δ'. Ο τε δὲ ἐστὶν ᾠδὴ τῶ Τειῳδίω λέγονται τ ἑορτῆς εἰς ϛ'. Ϛ τῶ Τειῳδίω, εἰς δ'. Ϛ τῶ Ἁγίω, εἰς δ'. Απὸ γ'. ᾠδῆς, εἰ ἔχει Κοντάκιον ὁ Ἅγιος, λέγει τὸ Κοντάκιον τ ἑορτῆς. Ε ἶτα καθίσ. τῶ Τειῳδίω. δόξα, τῶ Ἁγίω, ϗ νυνὶ τῆς ἑορτ. Α' φεκτης τὸ Κοντάκιον τῶ Ἁγίω, εἰ ἔχει. εἰ δὲ μή, τῆς ἑορτ. Ε'ξαποστειλάριον, τῶ Ἁγίω, εἰ ἔχει ϗ τ ἑορτῆς, εἰ δὲ μὴ τ ἑορτ δύο. Ε εἰς τὰς αἴνους στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα, Ϛ νυνὶ τῆς ἑορτῆς. Ε εἰς τ στίχ. τὸ ἰδιόμ. τ ἡμέρας. δίς, ϗ τὸ Μαρτυρικόν. δόξα, Ϛ νυνὶ τῆς ἑορτ. Τροπ. τῶ Ἁγίω, εἰ ἔχει. δόξα, τῶ Ἁγίω, ϗ νυνὶ, τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ μὴ, τῆς ἑορτῆς. Μεπα τ ἑκτενῆ, εἰ ἐστὶ τεξάδα, ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. ϗ ἀπόλυσις. Ω σαυτως Ϛ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰ ἐστὶ τεξάδα, ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι, γ'. μετάνοιαι μόναι, κ τὸ τέλος γίνονται. Ο μοίως ϗ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς. Κεφάλ. ιή.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ Σαββάτῳ τ Τυρινῆς. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ Κε' ἑκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος α. Λέγε Συμεών. δόξα τερπνότερον τὸ ὡρῶτον. δόξα τὸ ὡρῶτον, ϗ νυνὶ τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ϗ ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ Προκείμενον ὕστερον, ἦχος πλ. β'. Ε λπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τ Κ, μ μέλος. Ε εἰς τ στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας δίς, ϗ τὸ Μαρτυρικόν. δόξα, ϗ νῦν τ ἑορτ. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Ε ν τῷ μεγαλυνάριῳ στιχολογεῖται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, εἰς ἡ. Ϛ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ'. Α' πὸ γ'. ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ϗ τὸν οἶκον. εἶτα κάθισμα τῶ Ἁγίων. δόξα Ϛ νυνὶ τῆς ἑορτῆς. Α φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτ ἐν τῇ ἐνάτῃ ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ε'ξαποστειλάριον τῶ Ἁγίων, ϗ τῆς ἑορτῆς. Ε εἰς τὰς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, ἰδιόμελ στιχ ϛ'. Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. Ϛ τῶν Ἁγίων γ'. δόξα, τῶν Ἁγίων, ϗ νυνὶ τῆς ἑορτῆς. Δ οξολογία μεγάλη, ἡ ἑκτενὴς ἡ κατήχησις τῶ Στιδίτου, ϗ ἀπόλυσις, ἡ ἣν λιτὴ, Ϛ ἡ ὡρωτινὴ ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ε ν ταῖς ὥραις, Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Ε εἰς τ Λειτουργίαν Τυπικά, Ϛ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. ϗ τῶν Ἁγίων, εἰς ϛ' ἢ εἰς δ'. Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ϗ τῶν Ἁγίων. δόξα τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ϗ νυνὶ τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ο Απόστολος. Εὐαγγέλιον, ϗ Κοινωνικόν. Πρῶτον τῆς ἑορτῆς εἶτα τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ιθ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τ Ὑπαπαντῆς. ἐν τῇ Ἑβδομάδι τ τυρινῆς, ἤγουν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς. Ε ἑσπέρας, εἰς τὸ Κε' ἑκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ϛ'. δόξα ϗ νυνὶ τῆς ἑορτ. Ε εἰς τ στίχ. στιχηρ. ἰδιόμελ τ ἡμέρας, δίς, ϗ τὸ μαρτυρικόν. δόξα ϗ νυνὶ τῆς ἑορτῆς. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Μ επα τ ἑκτενῆ, εἰ ἐστὶ τεξάδα, ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι ξ εἰς μετάνοιαι ϗ ἀπόλυσις. Ω σαύτως Ϛ εἰς τὸ ἀποδειπνον, Ϛ εἰς τὸ μεσονυκτικὸν, εἰ ἐστὶ τεξάδα, ἡ Παρασκευὴ. Ε ν τῷ τέλει αἱ ξ εἰς μεγάλαι μετάνοιαι μόναι. Ε ν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Ε ἰς τὰ καθίσ. τ στιχολ. καθίς. τ ἑορτ. ὁ κανὼν τ ἑορτῆς μ τ εἱρμῷ,

εἰς

εἰς ι δ'. Ἔνθα δὲ τύχῃ, ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου τῆς ἑορτῆς, εἰς ι. καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Τριωδίου δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν οἶκον. Ἐν τῇ θ'. ᾠδὴ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας ἦχος β'. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α'. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ εἰ ἔστι Τεξάδα, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι ζεῖς, μετάνοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ τέλῃ αὐτῆς, αἱ μεγάλαι τρεῖς μετάνοιαι μόνον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, εἰς στ'. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἀλληλούϊα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.
Κεφάλαιον, κ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον, τῶν Ἁγίων, δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας καθίσματα τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς στ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ κάθισμα. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἐν τῇ θ'. ᾠδὴ στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. Ὁ τῶν Ἁγίων γ'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. Ὁ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν. Πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Μηνὶ Φευρουαρίῳ, κ δ'. Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, Ὁ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς.
Κεφάλαιον, κ α'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ὡς συνήθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθης στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ α'. τοῦ Τριωδίου γ'. τοῦ Προδρόμου γ'. δόξα τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ πρῶτον, τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, τὰ εἰς τοὺς αἴνους. δόξα ἦχος β'. Ἡ τῶν Θείων ἐννοιῶν, καὶ νῦν Θεοτοκίον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον τοῦ κατὰ ἀλφάβητον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, Θησαυρὸς, ἐνθέων καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκτρίτου, ἡ ἀνάγνωσις, εἰς τὰς Ἐπιστολὰς. Αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ Βιβλίου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α'. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογ. καθίσματα Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον, ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου β'. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ὁ τὸν οἶκον. Εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρ. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ'. καὶ ἰδιόμ. ἦχ. πλ. α'. Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, μετὰ τῶν στίχ. τοῦ Ἁγίου. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ, καὶ εἰ μὲν ἔστι Κυριακῇ τῆς ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ ταῦτα λέγε, στίχ. Ἀνάστηθι Κς ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου, καὶ εὐθὺς τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. ἡ ἐκτενὴς ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ. δόξα, καὶ νῦν, Ἑωθινὸν, καὶ ἡ α'. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῷ ὥραις Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξ τῶν Ἁγίου, καὶ νῦν Θκτ'ον τῆς ὥρας, Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου Εἰς τὴν Λειτουργίαν

τυπι-

ρό.

τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἢ τοῦ Τριωδίου εἰς δ' Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου, τὸ Προκείμενον ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊάριον. Κοινωνικόν. Πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Ἁγίας.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφ. κ β'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς Τυρινῆς. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου, εἰς ϛ' δόξα τοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας Θκῖον Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ ἐστὶ Τετράδα, ἢ Παρασκευὴ. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. Ὕστερον τὸ Προκείμενον, ἦχος πλ β'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον μετὰ μέλους. Εἰς τὸ στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δὶς τὸ Μαρτυρικὸν δόξα, τοῦ Προδρόμου. Ἡ τῶν Θείων ἐννοιῶν, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας ἡ ἐκτενής. Εἰ ἔστι Τετράδα, ἢ Παρασκευὴ αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Ναρθηκι. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον, καὶ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, εἰ ἔστι Τετράδα, ἢ Παρασκευὴ, ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον γ'. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κς Τροπ τοῦ Ἁγίου δὶς δόξα, Ϛ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. ἡ συνήθης στιχολογ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου Προκείμενον ἦχος δ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῷ κέρας τῷ Δαβὶδ. στίχ. Μνήσθητι Κε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐξῆλθεν ὁ Λόγος, Ζήτει τῇ ἑ. τῆς γ'. Ἑβδομάδος, ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ στιχηρ τοῦ Ἁγίου. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, οὐ λέγομεν. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προδρόμου, εἰς ϛ'. Ἔνθα δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνεται, ὁ β' Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγεται, ὁ α' Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ τοῦ Τριωδίου εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, εἰς δ' δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ στίχ τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἡ πρώην ἐπὶ Πίνακος, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. ἡ ἐκτενὴ, καὶ εἰ ἔστι Τετράδα, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι τρεῖς, μετάνοιαι, μόνον. Εἶτα τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ ἡ α' ὥρα. ἐν ᾗ λέγεται τὸ Τροπ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἐν δὲ τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἔστι Τετράδα, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι τρεῖς μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἔστι Τετράδα, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι τρεῖς μετάνοιαι μόναι. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ϛ'. ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας, εἰς ϛ'. Ϛ ἡ γ'. ᾠδὴ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Προκείμενον ὁ Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν. Κεφάλαιον, κ γ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρεοῦ ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Πρόδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου. Κεφάλαιον, κ δ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου. ἐν τῷ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκ. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. δόξ. τῶν Προδρόμου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ πρῶτον, τοῦ ἤχου. Προκείμ. τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ Προκείμ ἦχ. πλ. α'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κν μετὰ μέλους. Εἰς τὸ στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. στιχηρ. τῶν Πορδρόμου, ἦχ. πλ. β'. Ἡ πρώην ἐπὶ Πίνακκος, δόξ. τῶν Ἁγίων, ἦχ. πλ. δ'. Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Τροπ. τοῦ Προδρόμου. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θκῖον τὸ πρῶτον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. μετὰ τὸν ἑσπερινὸν, ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ ἤχου ἐν τῷ Ναρθηκι, ἢ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θς Κς. Τροπ. τῶν Προδρόμου. δὶς. δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θκῖον τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίς. τῶν Ἁγίων, καὶ Θεοτοκία τὰ πρῶτα, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείνον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ στιχηρὸν τοῦ Προδρόμου. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, οὐ στιχολογοῦμεν, οἱ Κανόνες.

ὁ Κα-

ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ϛ΄. Ϛ τῶν Ἁγίων, εἰς ή. στιχολογοῦμεν δὲ, καὶ τὴν β΄. ᾠδὴν. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸν οἶκον, εἶτα κάθισμα, τοῦ Προδρόμου. δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἑκτῆς ᾠδῆς τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου, γ΄. Ϛ τῶν Ἁγίων προσόμοια, γ΄. δόξα τῶν Ἁγίων, Ϛ νῦν Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας, ἡ ἐκτενὴ, ἢ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις Τροπάριον τοῦ Προδρόμου. δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτοκίον τῶν ὡρῶν, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ὥραις, λέγονται τὰ Τροπάρια, οὕτως. Τὰ δὲ Κοντάκια ἐναλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τῇ μιᾷ τοῦ Προδρόμου, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἁγίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, Ϛ τῶν Ἁγίων. δόξα, τὸ Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων, Ϛ νῦν, Θεοτοκίον Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλούϊα. Εὐαγγέλιον, Κοινωνικὸν. Πρῶτον τοῦ Προδρόμου, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ πρώτῃ Ἑβδομάδι τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Κεφάλ. κέ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέραν τῆς πρώτης Ἑβδομάδος, τῆς Ἁγίας, καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, Ἄνευ τῆς Δευτέρας, καταλιμπάνονται αἱ μετάνοιαι. ἄνευ τῶν τριῶν μεγάλων εἰ γὰρ ἐν τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοιαύτης Ἑβδομάδος τύχῃ, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὡς προδεδήλωται.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ, τῇ α΄. Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφάλαιον, κζ΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις. Τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης, Ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. Ϛ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δὶς, Ϛ τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ α΄. τοῦ Προδρόμου, στιχηρὰ προσόμοια γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἰδιόμελ. τοὺς δ΄ β΄. β΄ δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β΄. Ὀργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενὴς, καὶ νῦν, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου, καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, αἱ τρεῖς μετάνοιαι μετὰ τὸ κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τὸ, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυ΄. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ὁ Κανὼν, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ὡς συνήθες. Εἰς τὰ ἀπόδειπνα, Τροπ. τῶν ἀμφοτέρων, τὸ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπ. τοῦ Προδρόμου, δὶς δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ϛ νῦν Θκτ΄ον, τὸ α΄. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. Μαρτυρικὰ, καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Προδρόμου, Ϛ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Τῷ Κῷ ἄσωμεν, οὐ στιχολογοῦμεν, οἱ Κανόνες ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ΄. τοῦ Προδρόμου. εἰς δ΄. Ϛ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς Κοντάκιον, καὶ κάθισ. τοῦ Προδρόμου δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκτ΄ον τὸ πρῶτον, εἰς τὴν αὐτὸν ἦχον. Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ. ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, προσόμοια γ΄. στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Θεῷ, καὶ ἰδιόμελ. τοῦ Προδρόμου. Τὴν σεβάσμιον Κάραν. δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β΄. Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ νῦν Θκτ΄ον τῆς ἡμέρας ἡ ἐκτενὴ, ἡ κατήχησις, καὶ ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον, τῶν ὡρῶν, Κοντάκιον, τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ΄. εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, Ϛ νῦν, Θεοτοκίον, προσόμοιον, Προκείμενον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Κοινωνικὸν, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολον, Ϛ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τοῦ Σαββάτου, ἤγουν τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ, τῇ α΄. Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφάλαιον κζ΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, ὡς συνετέθη, τῇ γ΄. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Κεφάλαιον κή.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς συνήθες. Ἐν τῷ με-

γάλῳ

γάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμ. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. δόξα, τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ νῦν Θκτ'ον. τὸ πρῶτον ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ γ'. ἰδιόμ. τοῦ Προδρόμου. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α'. Ὁρῶσασε ἡ Κτίσις. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. δόξα, ἦχος πλ. β', Θησαυρὸς ἐν θέων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Ὁ συμμαχήσας Κε τῷ πραοτάτῳ Δαδ. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θκε Παρθένε χαῖρε, δίς, καὶ τὸ Σῶσον Κε τὸν Λαόνσου, ἅπαξ. Εἰς τὸ Θεὸς Κς Τροπ. Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα τῶν Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολογ. καθίσ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θκτ'ων αὐτῶν, ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, S Εὐαγγέλιον, Ἀναστάσιμον οἱ Κανόνες. Κανὼν. ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. S τοῦ Σταυροῦ εἰς ς'. Καταβασία. Ὁ θειότατος προδιετύπου πάλαι Μωσῆς ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ καθίσ. δόξα, καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος πλ. β'. Σ ἡμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἐν τῇ θ' ᾠδὴ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον. τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τοὺς αἴνους τὸ Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, S τοῦ Σταυροῦ δ'. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω. στίχ. Ὁ δὲ Θς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν εἶτα στίχ. Ἀνάστηθι Κε ὁ Θεὸς μου ὑψωθήτω ἡ χείρσου, μὴ ἐπιλάθῃ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δόξα, τὸ αὐτὸ. καὶ νῦν. Υ' περευλογημένῃ ὑπάρχεις Θκε. Δοξολογία μεγάλη, μετὰ τὸ Τρισάγιον, εἰσόδεύει, Τροπ. Σῶσον Κε τὸν Λαόνσου, καὶ ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὡς συνήθες, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπολυσις, ἡ συνήθης λιτὴ δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἑωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῶν ὥραις Τροπ. Ἐν μὲν τῇ μιᾷ, τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ νῦν Θκτ'ον, τῶν ὡρῶν μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκτ'ον, τῶν ὡρῶν μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ, τοῦ ἤχου εἰς δ'. καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ, ἡ γ'. ᾠδὴ, εἰς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, ἡ ς' ᾠδὴ, εἰς δ'. Τροπ. τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Προκείμενον ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν. πρῶτον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εἰ τύχῃ τῷ α'. Σαββατον, ἢ τῇ α'. ἢ τῇ γ'. Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφ. κθ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη. τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῷ πρῶτον, Σάββατῳ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, ἢ τῇ α' ἢ τῇ γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ψάλλεται ὡς ἐτέθη ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν αὐταῖς, καὶ ἡ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. Κεφ. λ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα. τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὕτως. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δίς, τῆς ἑορτῆς προσόμοια, ἦχος πλ. β'. εἰς ε'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. ἦχος β'. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως δόξα τῶν Ἁγίων, ἦχος β'. Ἀθλοφόροι Κυ καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω, αἱ ζεῖς μετάνοιαι. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυ. Τελεῖται γὰρ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ψάλλονται δὲ τὰ τεταρτάδια τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀντὶ τοῦ Νεκρωσίμου Κανόνος, καὶ μετὰ τῶν Νεκρωσίμων, ἐκτενὴς, ὁπότε δόξει τῷ Προεστῶτι. Εἴτε πρὸ τῆς Τραπέζης, εἴτε μετὰ τὴν Τράπεζαν. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κς, Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἡ συνήθης στιχολ. μετὰ τὸ πρῶτον κάθισ. ψάλλεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους ς'. καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως S εἰς τὸ β'. κάθισ. ὁ Πεντηκοστὸς. οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. καὶ εἰ ἐστὶν ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, ἦχος δ'. Λέγομεν ὕστερον Καταβασία τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους ς'. εἶτα τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον. Εἶθ' οὕτως κάθισ. τῶν Ἁγίων. δόξα, καὶ νῦν τὸ πρῶτον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου, καὶ ἀνάγνωσις, εἰς τὸ ἐγκώμιον τῶν Ἁγίων. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους ἕξ, S λιν τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν πρῶτον οἶκον ἐν ᾧ καὶ καθήμεθα. εἶτα ἀνάγνωσις τῶν Ἁγίων Ἐν τῇ θ'. ᾠδὴ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ. ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. ἦχος α'. πρὸς. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, S τῶν Ἁγίων προσόμοια, γ'. ἦχος πλ. α'. πρὸς.

πρὸς. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχ. β'. Ἀληθείας κρατῆρα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον. Τροπ. τῶν Ἁγίων δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. καὶ ἡ ς'. ᾠδὴ, τῶν Ἁγίων, εἰς δ'. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. δόξα, τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν. Πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Μηνὶ Μαρτίῳ κε'. Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ, τῇ γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Κεφάλ. λα'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ἐν μὲν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα, δ'. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμ. τοὺς γ'. δ'. δ'. μετὰ τῶν στίχ αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κε' ἐκέκ. ἱστῶμεν, στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια γ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια γ'. ἦχ. πλ. β'. πρὸς Ὅλην ἀποθέμενοι. Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες, τὸ α'. δόξα ἦχ. γ'. Χε' ὁ Θς ἡμῶν, ὁ τὴν ἑκούσιον Σταῦσιν, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχ. πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, τὰ ε'. Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ'. α'. α'. δόξ. τῆς ἑορτῆς, ἦχ. β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Ὡρῶσασε ἡ Κτίσις. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου τοῦ στίχ. καὶ τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. δόξα τοῦ Σταυροῦ, ἦχ. δ'. Ὁ συμμαχήσας Κε', τῷ πραοτάτῳ Δα δ, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς, Σήμερον Χαρᾶς Εὐαγγέλια. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς, καὶ καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολογίας, καθίσμ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θκι'ων αὐτῶν, ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ. Ὁ Πολυέλεος, κάθισμ. τῆς ἑορτῆς. δόξα, τὸ τέλος, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμ. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χυθεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κν', ὁ Πεντηκοστὸς. τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, εἰς ς'. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμαμου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, ὁ μοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Εἰ δὲ ἔχει ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ κατὰ ᾠδὴν, Ἀναστάσιμον Τροπάριον ἓν, καταλιμπάνεται, ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν, τοῦ ἤχου, καὶ λέγεται ὁ εἱρμὸς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ, δὶς Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, δὶς, καὶ τὰ ἕτερα Τροπάρια τοῦ Σταυροῦ, εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, εἰς ς'. Καταβασία, τῆς ἑορτῆς, ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκ. τοῦ Σταυροῦ. Εἶτα κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφέκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιοτέρα, Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, ἦχος α'. καὶ ἰδιόμ. ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, μετὰ τῶν στίχων. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ Σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, στίχ. Ἄσατε τῷ Κῷ ἆσμα καινὸν, εἶτα στίχ. Ἀνάστηθι Κε' ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένῃ ὑπάρχεις Θκε' Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς συνήθες, εἶτα ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ λιτὴ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἶτα, δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἑωθινὸν. Ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι, Ἐνταῖς ὥραις, ἐν μὲν τῇ μιᾷ. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Θκι'ον, τῆς ὥρας, Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, δόξα, τοῦ Σταυροῦ, καὶ νῦν, Θκι'ον, τῆς ὥρας. Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Ϛ τοῦ Σταυροῦ, ἡ ς'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλούϊα. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Σταυροῦ.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ δ'. τῆς μέσης Ἑβδομάδος. Κεφάλ. λβ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τῇ δ'. τῆς μέσης Ἑβδομάδος, καταλιμπάνεται ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλεται τῇ β'. ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ ε'. τοῦ μεγάλου Κανόνος. Κεφάλαιον, λγ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ ε'. τοῦ μεγάλου Κανόνος. Ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν, τῇ γ'. τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. Κεφάλαιον, λδ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ι'. καὶ ψάλλεται τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτωνσοι Κόρη, καὶ ποιοῦμεν αὐτὰ ἡ δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος Εἴσοδος. τὸ Φῶς, ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ ε'. Εἰς τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ αἱ συνήθεις γ'. μετάνοιαι. Ὁμοίως, καὶ εἰς τὸ νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυ' Τελεῖται γὰρ ἡ Θεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Περὶ δὲ ὥραν α'. τῆς νυκτὸς. σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, Ϛ εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως, ψάλλει τὰ ἀπόδειπνα, ὁ δὲ ἱερεὺς, θυμιᾷ καθῶς ἔστι συνήθες. Μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποιοῦμεν τὴν συνήθης λιτὴν, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ'. α'. α'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον, καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν οὖν εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τοὺς γ'. δ'. δ'. στίχ. δὲ λέγομεν. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ Σεῖον τοῦ Θεοῦ, στίχ. Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ, ἆσμα καινὸν, δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. τὸ Τρισάγιον. Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς ἐκτρίτου, καὶ ἡ ἀνάγνωσις, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκτρίτου, ἡ συνήθης στιχολογ. καὶ τὸ πρῶτον, κάθισμα, Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ϛ οἴκους ς'. καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον, καὶ ἀνάγνωσις, τῆς ἀκαθίστου. Ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸ β'. κάθισμ. μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον, Ἀντίφωνον τοῦ τεταρτοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τῆς Ἀκαθίστου, εἰς ς'. Καταβασία τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Τὰ γὰρ Τετραώδια, ἐν ταῦθα οὐ ψάλλονται. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον, καὶ οἴκους ς'. καὶ αὖθις Κοντάκιον, καὶ ἀνάγνωσις, τῆς ἑορτῆς. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν πρῶτον οἶκον, ἐν ᾧ, καὶ καθίμεθα. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρὰ προσόμια τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. Πρὸς τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον. τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ Ἅγιον ἐλαίον, ἡ λιτὴ, ἔξω, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Ναρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, τῆς ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ ἡ ς'. εἰς ἡ. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφάλ. λε'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Ὀψὲ Σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς συνήθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. μετὰ τὴν συνήθης στιχολογ. εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὸν, ἓν. Τῆς ἑορτῆς γ'. ἦχος πλ. β'. πρὸς Ὅλην ἀποθέμενοι. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, προσόμοια γ'. δόξα τῆς ἑορτῆς. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ νῦν, Θκῖον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ γ'. ἰδιόμ τοὺς δ'. δ'. τοῦ στίχ. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τὰ κατὰ ἀλφάγητον. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγελια. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θεοτόκε Παρθενε ἐκτρίτου, ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς. Εἰς τὸ Θς' Κς'. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, δίς. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολογίας, καθίσμ. Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ἄμωμος ἡ ὑπακοὴ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. Τῆς ἑορτῆς, εἰς ς' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἰς δ'. Καταβασία, τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν οἶκον. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἰ ἔχει, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ στίχ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'. ἦχος α'. καὶ ἰδιόμ. ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

νοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ Γῆ, μετὰ τῶν στίχ. τῆς ἑορτῆς, εἶτα στίχ. Ἀνάστηθι Κε ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου, μὴ ἐπιλάσθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος, καὶ τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Υ περευλογημένη ὑπάρχεις Θκε Παρθένε, ὑμνοῦμεν. Δοξολογ. μεγάλη Τροπ. Ἀναστάσιμον, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις, ἡ λιτὴ. δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἑωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῇ ὥραις Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν, Θκίον, τῶν ὡρῶν, μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς στ. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ στ. ᾠδὴ εἰς δ. Τροπ. τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον Ἀλληλουϊάριον, Κοινωνικὸν. Τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου, Λαζάρου. Κεφάλ. λ ς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν εἰ τύχῃ γενέσθαι ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῷ Σαββάτῳ τοῦ δικαίου Λαζάρου. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, οὐ στιχολογοῦμεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ψαλμὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμ. στίχ. ἱ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Τὴν ψυχοφελὴ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, τὸ μικρὸν, δίς. εἶτα τῆς ἑορτῆς, τὰ γ. ἰδιόμ. τοὺς δ. δ. Ἔπειτα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου ἰδιόμ. ἦχος πλ. β. τὰ ἑ. πρὸς μίαν. δόξα, ἦχος πλ. δ. Τὴν ψυχοφελῆ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, τὸ μέγα, καὶ νῦν, ἦχ. πλ. β. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς, τὰ ἑ. καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργί τῶν Προηγιασμένων, τὸ Κατευθυνθήτω, αἱ μεγάλαι, τρεῖς μετάνοιαι. Ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸ νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυ. Εἰς τὴν Τράπεζαν καταλύομεν ἔλαιον, καὶ οἶνον. Ὡρᾳ δὲ πρώτῃ τῆς νυκτὸς. σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, Ὃ ψάλει τὰ ἀπόδειπνα, ὁ δὲ ἱρεὺς θυμιᾷ, μετὰ τὸ συνήθες, καὶ μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἡ συνήθη λιτὴ. Ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ. ά. ά. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. β. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Εἰς τὴν στίχ. τὰ ἰδιόμ. τοὺς γ. δ. δ. τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξ. καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, εἶτα Τρισάγιον, καὶ τὸ Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ἐκτρίτου. Ἡ εὐγόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Θς Κς. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολογ. καθίσμ. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν δίκαιον Λάζαρον, ὁ Πολυέλεος, τὰ καθίσμ. τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἦχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χυ Θεασάμενοι, ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς στ. καὶ οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ἀνὰ δ. Ὡσαύτως, Ὃ τὰ τετραώδια. Καταβασία τὴν εἱρμὸν τοῦ ὑστέρου Κανόνος, τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς, Κοντάκιον, καὶ κάθισμ. τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ ἀνάγνωσις. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ. ᾠδῇ, οὐ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, ἕως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν θ. ᾠδὴν, τὸ Ἅγιος Κς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ἦχον ά. Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου. ἰδιόμ. τοὺς γ. ά. ά. καὶ τοὺς β. δ. δ. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. Ἀνάστηθι Κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κε ὁ Θεός μου. δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος β. Μέγα, καὶ παράδοξον, θαῦμα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον. Δοξολογία μεγάλη, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ λιτὴ, ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, εἶτα ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπ. τῆς ἑορτῆς. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, Θκίον, τῶν ὡρῶν, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν πάσαις ὡσαύτως, τῶν Τροπαρίων λεγομένων οὕτως. Τῶν δὲ Κοντακίων, ἐναλλασσομένων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκτοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἡ γ. ᾠδὴ, εἰς δ. Ὃ ἡ στ. ᾠδὴ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ. Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου. δόξα, Κοντάκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθητε Χν ἐνεδύσασθε. Προκείμενον. Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Κεφάλαιον, λζ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Ὀψὲ Σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἰδιόμ. τῶν Βαΐων δ. ἦχος πλ. β. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἕτερα γ. δόξα, Ὃ νῦν, τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμ. τῶν Βαΐων δ. ἦχος πλ. β. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ

ρος.

ἕτερα γ'. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ'. δ'. δ'. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν τῶν Βαΐων, ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθης στιχολογ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς προσόμοια ἦχος πλ. β'. Βουλὴν προαιώνιον, τὰ γ'. ἀνὰ β'. καὶ τῶν Βαΐων ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματον, εἰς δ'. δόξα. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς; Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, τὰ ε'. καὶ τὰ γ'. τῶν Βαΐων. Εἰς τὴν λιτὴν, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελ. τοὺς α' α'. καὶ τῶν Βαΐων, τοὺς α' α'. δόξα, τῶν Βαΐων, ἦχος γ'. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τῶν Βαΐων, ἦχος, πλ. δ'. Χαῖρε, καὶ εὐφραίνου Πόλις Σὼν, S τὰ ἕτερα β'. δόξα, ἦχος β'. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, S νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἀρτῶν, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δὶς, καὶ τῶν Βαΐων. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἅπαξ, ἀνάγνωσις, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δὶς. δόξα, καὶ νῦν, τῶν Βαΐων. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογ. καθίσμα, τῶν Βαΐων. Ὡ σαύτως, καὶ ἀνάγνωσις, καὶ μετὰ τὸ Πολυέλεον, κάθισμ. S ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν ἑορτὴν. Ἐν ταῦθα ὁ Ἄμωμος οὐ στιχολογεῖται. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων, ὁ Πεντηκοστὸς, ἐν ᾧ, καὶ διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ βαΐα, τὸ στιχηρὸν τῶν Βαΐων.

☞ Οἱ Κανόνες, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τῶν Βαΐων μετὰ τὸ εἱρμῶν, εἰς η'. Καταβασία, τοὺς εἱρμοὺς τῶν β'. Κανόνων, ἀνὰ μέρος οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῶν Βαΐων, καὶ κάθισμ. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἡ γὰρ ὑπακοὴ ἐν ταῦθα οὐ λέγεται. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Μετὰ τὸ θ'. τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ἦχον α'. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκδευτέρου, καὶ τῶν Βαΐων. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια γ'. ἦχος α' καὶ τῶν Βαΐων ἰδιόμελ. τοὺς γ'. δ'. δ'. δόξα, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ νῦν, τῶν Βαΐων, ἦχος πλ. β'. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Δοξολογία μεγάλη, Τροπάριον. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ λιτὴ ἔξω τῆς Μονῆς. Ἐν ᾗ ψάλλονται ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Βαΐων, ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης, λέγεται ἡ πρώτη ὥρα, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς. δόξα, τῶν Βαΐων, καὶ νῦν, τὰ Θεοτοκία τῶν ὡρῶν, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὡ σαύτως, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὥραις τῶν Τροπαρίων, οὕτως λέγομεν, τῶν Τροπαρίων ἐναλλασσομένων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἐκτοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. εἰς δ'. καὶ τῶν Βαΐων, ἡ στ'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Εἰσοδικὸν. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ Σῷον τοῦ Θεοῦ. Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς. δόξα. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ νῦν. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, τὸ Τρισάσιον. Προκείμενον τῶν Βαΐων λέγεται μόνον. Ἀπόστολον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Βαΐων. Ἀλληλουϊάριον, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Βαΐων. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Βαΐων, καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Βαΐων, ὁμοίως.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ, Δευτέρᾳ. Κεφάλαιον, λη'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἑσπέρας. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Ὡ σαύτως, καὶ ἀπολυτίκιον, ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ Ψαλτηρίου, ἤγουν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, ἦχος πλ. α'. Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, εἰς στ'. καὶ τὰ γ'. ἰδιόμ. τῶν Βαΐων, ἦχος πλ. δ'. Δευτεροῦντες, τὸ πρῶτον δόξα, ἦχος πλ. β'. τῶν Βαΐων. Ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν Γῆν, καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, τὰ γ'. εἰς τὸ λιτὴν, τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμ. τοὺς α'. α'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰς τὸ στίχ. στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, ὁ β'. ὁ γ'. καὶ ὁ βαρὺς, μετὰ τὸ στίχ. αὐτῶν. δόξα, τὸ πρῶτον, ἦχ. β'. Ἐκ Βαΐων, καὶ Κλάδων, ὡς ἐκ Θείας ἑορτῆς, καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς, ἐκτρίτου. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολογίας, τὰ β'. καθίσμ. τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ, γ'. κάθισμ. Ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς, ὁ Πολυέλεος, καὶ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Ὡ σαύτως, καὶ ἀνάγνωσις. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον,

τον, Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Τριωδίου. ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἔνθα δὲ οὐκ ἔστιν, ᾠδὴν τοῦ Τριωδίου. ὁ Κανὼν, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ι δ'. Καὶ τὴν Καταβασίαν αὐτοῦ ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Ἀφέκτης Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα, οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ὁ α'. εἰς δ'. τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, Τῆς ξηρανθήσης Συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, τὸν πρῶτον, καὶ τοὺς δ'. καὶ τὸν πλ. α'. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐγεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τὸ ἐλεός σου, στίχ. Ἐυφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, στίγ. Σὶ δὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, στίχ καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. δόξα, τῆς ἡμέρας, ἦχος πλ. δ'. Δευτέραν εὖαν τὴν Αἰγυπτίαν, εὑρὼν ὁ δράκων, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ Γῆ. Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς ἡ ἐκτενὴς, καὶ αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι μόνον, ἡ εὐχὴ, καὶ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι. Περὶ δὲ ὥραν γ' σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ γίνεται ἡ λιτὴ, ἔξω τῆς Μονῆς. Τελεσθήσης δὲ ταύτης, ψάλλονται αἱ ὧραι μετὰ τῆς στιχολογίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἀναγνώσεων τοῦ Τεταευαγγελίου. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς τὸ Τροπάριον. Σὺ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως, καὶ ἐν τῇ θ'. μεθ' ἣν ψάλλονται τὰ τυπικὰ, ἤγουν, τὸ Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, ἄνευ μέλους, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ εὐθὺς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ἄνευ μετανοιῶν, καὶ στιχολογίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, τοὺς δ'. πλ. α'. καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελ γ'. τοὺς δ'. δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, προσόμοια γ'. δόξα ἦχος πλ. δ'. Τῆς ξηρανθείσης Συκῆς, διὰ τὴν ἀκαρπίαν, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς Προφητείας. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ δύο, το Κατευθυνθήτω, αἱ ζεῖς μετάνοιαι, ἡ συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Τραπέζῃ καταλύομεν ἔλαιον, καὶ οἶνον. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον, οὐ ποιοῦμεν μετανοίας. Εἰ μὴ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰς τὸ Τρισάγιον, μετανοίας ζεῖς, καὶ ὕστερον τὰς ζεῖς μεγάλας, καὶ τὰς ι β'. μικρᾶς, καὶ εἰς τὸ Τρισάγιον, τὰς ζεῖς. Ψάλλεται δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ Τριωδίον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ τρίτῃ.

Κεφάλαιον, λθ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, οὐ στιχολογοῦμεν. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμ τῆς ἡμέρας, τὸν πρῶτον τοὺς δ'. πλ. α' καὶ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, ἦχος πλ. β'. εἰς ε' δόξα ἦχος πλ δ'. Δευτέραν Εὖαν τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ ζεῖα τὸ Κατευθυνθήτω. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Σχολάζουσι δὲ αἱ μετάνοιαι, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λυχνικοῦ, ἄνευ τῶν τριῶν ὧν ποιοῦμεν, μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, καὶ τῶν ὡρῶν. Ἐν τῇ Τραπέζῃ δὲ, πίνομεν οἶνον. Περὶ δὲ ὥραν α' τῆς νυκτὸς, σημαίνει τὰς βαρέας τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ ψάλλει τὰ ἀπόδειπνα, ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, ὡς συνήθες, καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, γίνεται λιτὴ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμ τοὺς α' α'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς γ'. δ' δ'. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Τροπ. τῆς ἑορτῆς ἐκ ζείτου. Εἰς τὰ β' καθίσμ. τῆς στιχολογ καθίσμ. καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ γ'. καθισμ κάθισμ καὶ ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς, ὁ Πολυέλεος, κάθισμ. καὶ ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν Κν', καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. ὁ Ν'. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ι δ' Καταβασία, τὸν εἱρμὸν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἔνθα δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου, τῆς ἑορτῆς, ὁ Κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς στ', καὶ τοῦ

ροή.

Τριωδίου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τὸν εἱρμὸν αὐτοῦ ὕστερον οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναγνώσις. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδὴ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκδευτέρου. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. εἰς δ'. δόξα τῆς ἡμέρας, ἦχος β'. Ὅτι ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχ. ὁ αὐτὸς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας τὸ α'. καὶ τοὺς γ'. πλ. β'. Μετὰ τῶν στίχ. τῶν δὲ ἐνεπλήσθημεν, ἕως ταῖς ἡμέραις ἡμῶν στιχ β'. Εὐφράνθημεν, ἕως τοὺς Υἱοὺς αὐτῶν. στίχ. γ'. Ἐν ἔστω ἡλαμπρότης Κυ ἐφ' ἡμᾶς, Ϛ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν, ἕως τέλους δόξα, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ Γῆ, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενὴς καὶ αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐν ἡ πρώτη ὥρα. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι ἡ εὐχὴ ἡ κατήχησις καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι Περὶ δὲ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, σημαίνει τὸ μικρὸν, Ϛ γίνεται λιτὴ, ἔξω τῆς Μονῆς. τελεσθείσης δὲ ταύτης. Ψάλλονται αἱ ὥραι, μετὰ τῆς στιχολογίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ Τετραευαγγελίου. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς, Τροπ. ἐν Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως ἐν τῇ ἐννάτῃ, ἄνευ τῆς στιχολογίας. Μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ Μνήσθητι ἡμῶν Κε', ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, ἄνευ μέλους, καὶ τὰ λοιπά. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ μετανοίαι μεγάλας, τρεῖς, καὶ εὐθὺς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ἄνευ στιχολογίας, καὶ μετανοιῶν. Ϛ εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ ἰδιόμελ τῆς ἡμέρας, τὸν α'. τὸν δ'. καὶ γ'. πλ. β'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμελ. τοὺς δ'. δ'. Δευτεροῦντες, τὸ πρῶτον. δόξα, τῆς ἡμέρας, ἦχος βαρὺς, καὶ νῦν. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς Προφητείας. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ δύο, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ αἱ γ'. μετάνοιαι. ἡ συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον Προκείμενον. Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον, τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἡμέρας. καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Τραπέζῃ καταλύομεν ἔλαιον, καὶ οἶνον. Εἰς τὰ ἀπόδειπνα, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν. Εἰ μὴ μετὰ τὸ Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰς τὸ Τρισάγιον, μετανοίας γ'. καὶ ὕστερον τὰς γ'. μεγάλας, καὶ τὰς ιβ'. μικρὰς, καὶ εἰς τὸ ὕστερον Τρισάγιον τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας. Ψάλλομεν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδα. Κεφάλαιον, μ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδα. Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ λυχνικὸν, οὐ στιχολογοῦμεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. τὸν πρῶτον δευτεροῦμεν αὐτὸν, καὶ τοὺς γ'. πλ. β'. καὶ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, ἦχος πλ β'. εἰς στ'. δόξα, τῆς ἡμέρας. Ὅτι ψυχῆς ῥαθυμία, νυστάξας οὐκ ἔκτημαι, ἐν νῦν ἦχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς Προφητείας, καὶ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ τρία, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Μετὰ δὲ τὸ Κατευθυνθήτω, μετανοίας γ'. τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα. Κυ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. μετανοίας. τρεῖς εἰς τὴν Τράπεζαν πίνομεν οἶνον, Περὶ δὲ ὥραν α' τῆς νυκτὸς. Σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, ἐν ψάλλει, τὰ ἀπόδειπνα. ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾶ ὡς συνήθες, καὶ μετὰ τὸ Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ, γίνεται ἡ λιτὴ, καὶ ψάλλεται τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμ. τοὺς α'. α'. δόξα, ἐν νῦν, ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ'. δ'. δ'. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. ὁ αὐτὸς. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. τὸ Τρισάγιον. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Τροπ. τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ ἀναγνώσις τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας, καθίσματα, καὶ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς δὲ τὸ τρίτον κάθισ. καθίσ. καὶ ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς, ὁ Πολυέλεος κάθισ. καὶ ἀναγνωσις τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον, Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἑορτῆς. ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ιδ'. τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἔνθα δὲ τύχῃ ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου, τῆς ἑορτῆς, ὁ Κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς στ'. καὶ τοῦ Τριωδίου, ἡ ᾠδὴ μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Τριωδίου, ὁμοῦ οἱ

δύο

δύο χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναγνώσις τῆς ἑορτῆς. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδὴ ἡ Τιμιωτέρα ὑστιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. εἰς δ'. δόξα τῆς ἡμέρας, ἦχος β'. Σήμερον ὁ Χς παραγίνεται ἐν τῇ Οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας τοὺς δ'. α'. α'. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου Κε καὶ ἠγαλλιασάμεθα. στίχ. Εὐφρανθηείμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. στίχ. καὶ ἔστω ἡ λαμπρώτης Κυ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ ἔργα δόξα τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, ὁ αὐτὸς. Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ Τροπ. τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενὴς, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαις μετάνοιαι, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα. ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἱ μεγάλαι τρεῖς, μετάνοιαι, ἡ εὐχὴ. ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, Περὶ δὲ ὥραν γ'. σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ γίνεται ἡ λιτὴ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, τελουμένης δὲ ταύτης, ψάλλονται αἱ ὧραι, μετὰ τῆς στιχολογίας αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Τετραευαγγελίου. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς, Τροπ. καὶ τὸ Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ Ἐν τῇ θ'. Μεθ' ἣν ψάλλονται τὰ Τυπικὰ χυμα, ἤγουν τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν Κε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς ἄνευ μέλους, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Κε ἐλέησον, μ' αἱ μεγάλαι τρεῖς, μετάνοιαι ἡ εὐχὴ, ἡ ἀπόλυσις, καὶ ἡ συγχώρησις. Ἑσπέρας Δεῦτε προσκυνήσωμεν Ὃ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ἄνευ στιχολογίας καὶ μετανοιῶν. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, τοὺς δ'. πλ. β'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμ. τοὺς δ'. δ'. δ'. Δευτεροῦντες τὰ δύο δόξα τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, ἦχος πλ. δ'. Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, περιπεσοῦσα Γυνὴ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς Προφητείας. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ δύο τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ μετανοίας γ'. ἡ συναπτὴς τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ Τραπέζῃ καταλύομεν ἔλαιον. καὶ οἶνον. Εἰς τὰ ἀπόδειπνα μετανοίας οὐ ποιοῦμεν. Ψάλλεται δὲ ἐνταῦθα τὸ Τριώδιον τοῦ Κυ Ἀνδρέου.

Τυπικ.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. Κεφάλαιον, μα'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. Τῇ Τετράδι ἑσπέρας. εἰς τὸ λυχνικὸν, οὐ στιχολογοῦμεν. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, τοὺς δ'. α'. α'. καὶ τὸν β'. καὶ τὴν πλ. δ'. Σήμερον ὁ Χς παραγίνεται ἐν τῇ Οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ νῦν ἦχ ὁ αὐτὸς Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς Προφητείας. Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ γ'. τὸ Κατευθυνθήτω, Ὃ μετανοίας τρεῖς. Εὐαγγέλιον, Ὃ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Μετὰ τὸ νῦν αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, μετανοίας γ'. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Εἰς τὴν Τράπεζαν καταλύομεν ἔλαιον Περὶ δὲ ὥραν α'. τῆς νυκτὸς. Σημαίνει τὰς βαρέας τὸ μέγα, Ὃ τὸ σιδηροῦν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀπόδειπνα ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ ὡς συνήθες, καὶ μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ γίνεται λιτὴ, Ὃ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τοὺς α'. α'. δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Βουλὴν προαιώνιον. μετὰ τῶν στίχ. τῆς ἑορτῆς, δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, τὸ Τρισάγιον. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκτρίτου, Ὃ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα, Ὃ νῦν ἦχος πλ. δ'. Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, ἐν τῷ Νιπτῆρι τοῦ δείπνου, ὁ Πολυέλεος κάθισμα, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Ὃ τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ κάθισ. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ οὐ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. εἰς δ'. δόξα τῆς ἑορτῆς,

τῆς, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, ὁ αὐτός. Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας τοὺς δ'. πλ. δ'. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ τρόπως σου δολιότητος γέμει παράνομε, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχ. ὁ αὐτός. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ Γῆ. Τροπ. τῆς ἡμέρας. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενής. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα. Ἐν ᾗ λέγομεν. Τροπ. τῆς Προφητείας καὶ τὴν Προφητείαν τῆς ἡμέρας. ἡ κατήχησις τῆς, ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Περὶ δὲ ὥραν Πέμπτην σημαίνει τὸ μικρὸν καὶ γίνεται ἡ λιτή, ἔξω τῆς Μονῆς. Ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης. Ψάλλομεν τὰς τρεῖς ὥρας, Τριψάλμους ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν αἷς λέγεται Τροπ. τῆς ἑορτῆς. δόξα, τῆς ἡμέρας. καὶ νῦν. τῶν ὁρῶν Θεοτοκίον τὸ Κοντάκ. τῆς ἑορτῆς. Ἐν πάσαις γίνεται. Ὡσαύτως τῶν Τροπ. πάντων οὕτως λεγομένων. τῶν δὲ Κοντακίων ἐναλλασσομένων Μετὰ δὲ τὸ τέλος τούτων, τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ. Μνήσθητι ἡμῶν Κε', ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ἄνευ μέλους. Χορὸς ὁ ἐπ' Οὐράνιος ὑμνεῖσε καὶ λέγει, Ἅγιος, τὸ Πάτερ ἡμῶν τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Κε' ἐλέησον, μ'. καὶ ἀπόλυσις, τὸ εὐλογήσω τὸν Κν' ἐν παντὶ καιρῷ, οὐ λέγομεν. Ἑσπέρας δὲ, περὶ ὥραν ἡ. σημαίνει, Ὡς ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ἱ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τοὺς ἑ. β'. β'. Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς δ'. δ'. δ'. τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. δόξα τῆς ἡμέρας. Γένημα ἐχιδνῶν ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἀλληλουϊάρια τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Ὡς τῆς ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, Τροπ. Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον ἐκ τρίτου. τὸ αὐτὸ, Ὡς Κοινωνικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ πληρωθήτω τὸ στόμα μου. Μετὰ δὲ τὸν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ὁ Νιπτὴρ, κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, Ὡς μετὰ ταῦτα. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ τρίτου, καὶ Εὐλογήσω τὸν Κν' ἐν παντὶ καιρῷ, Ὡς δίδοται τὸ Ἀντίδωρον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τραπέζαν, καταλύοντες ἔλαιον, Ὡς οἶνον.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. Κεφάλαιον, μ β'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν γένηται ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ στ'. Εἰς τὴν παραμονὴν ἤτοι τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας. εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ἱ. καὶ ψάλλομεν, τὸ στιχηρ. τῆς ἡμέρας, ἰδιόμ. τοὺς ἑ. β'. β'. καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Βουλὴν προαιώνιον, εἰς ἑ. δόξα, τῆς ἡμέρας, ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον, καὶ Ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας, Ὡς τῆς ἑορτῆς, τρία, ἡ συναπτὴς τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ. Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, ἐκ τρίτου. τὸ αὐτὸ, Ὡς Κοινωνικὸν. καὶ ἀντὶ τοῦ πληρωθήτω τὸ στόμα μου. μετὰ δὲ τὸν ὀπισθάμβωνον. εὐχὴν. γίνεται ὁ Νιπτὴρ, κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, εὐλογημένον, ἐκ τρίτου, καὶ ὁ Ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ δίδοται τὸ Ἀντίδωρον τοῖς ἀδελφοῖς Ὡς γίνεται τελεία ἀπόλυσις, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν. καταλύοντες οἶνον μόνον. περὶ δὲ ὥραν β'. τῆς νυκτὸς σημαίνει τὰς βαρέας. τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ ἀρχόμεθα τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς δόξα. καὶ νῦν. Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, ἐν τῷ Νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, εἶτα συναπτὴς μικρὰ, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς, καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ τὰ Εὐαγγέλια τῶν Ἁγίων Παθῶν, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, εὐθὺς Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Παθῶν. Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ἀνυμνήσωμεν. εἶτα τὸ ἐνορδίνου Εὐαγγέλιον. Οἱ Μακαρισμοὶ τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἦχος δ'. Ἀρχόμεθα δὲ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κε'. Ἀπὸ τοῦ Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομίσουσι τὴν Γῆν εἰς στίχ. δέκα. Προκείμενον, τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἦχος δ'. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, καὶ Εὐγγέλ. τοῦ ἐνορδίνου καὶ ἀνάγνωσιν τῆς ἡμέρας. Οἱ ἀναβαθοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ

ἐπο-

ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρινὴν, καὶ αὖθις Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων Παθῶν, τὸ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν λεγόμενον, εἶτα ὁ Πεντηκοστῆς. Τ ὁ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ὁ Λαὸς τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ε λέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, S Φιλανθρωπίᾳ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ιδ'. Καταβασία, τῆς ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ε ν θα δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου, Κανὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Τριωδίου, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Α πὸ γ'. ᾠδῆς, κάθισμα τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις. Π άλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Α φ' ἕκτης, Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς, S ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας. Ε ν τῇ θ'. ᾠδὴ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ε ξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς Εὐαγγέλιον, θ'. Ε κτοῦ κατὰ Ἰωάννην. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Ε ἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, ἦχος α'. Πασα ἡ Κτίσις, καὶ τοὺς β'.β'. δόξα, ἦχος πλ.δ'. Η δὴ βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, εἶτα Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον, δέκατον. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας. Ε ἰθ' οὕτως Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ὁ ἱερεὺς, τὴν συναπτὴν. Π ληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, Εὐαγγέλιον ια'. κατὰ Ἰωάννην. Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον. Ε ἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. δόξα, ἦχος πλ.β'. Ε ξεδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με Χλαμύδα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος, καὶ Εὐαγγέλιον, ιβ'. Τ ῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν, τὸ Τρισάγιον, ἦχος α'. Ε ξηγορασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Η πρώτη ὥρα ψάλλεται καθὼς διατέτακται ἐν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ. Ε ν δὲ τῇ πρώτῃ ὥρᾳ, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας. Π ερὶ δὲ ὥραν πέμπτην σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ ποιοῦμεν τὴν λιτὴν, ἔξω τῆς Μονῆς καὶ ὑποστρεφόντων, ψάλλομεν τὰς τρεῖς ὥρας, Τριψάλμους, μετὰ τῶν Τροπαρίων, τῶν ἀναγνωσμάτων, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Εὐαγγελίων, καὶ τῆς ἄλλης ἀκολουθίας αὐτῶν. Λέγεται δὲ καὶ ἐν αὐταῖς, Τροπάριον τῶν ὡρῶν, ἤγουν τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς Κοντάκιον δὲ τῆς ἡμέρας Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ἀνυμνήσωμεν. Ε ν τῇ θ'. ὥρᾳ, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, τίθεται ἀνάγνωσις, τῆς ἡμέρας. Ε ἰθ' οὕτως. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς, εἰς τέλος. τὸ Τρισάγιον. τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, τὸ Κε ἐλέησον, μ'. ἡ εὐχὴ. τὰ τυπικὰ χύμα, ἤγουν, τὸ Μνήσθητι ἡμῶν Κε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἄνευ μέλους. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, τὸ ἄνες ἄφες, τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τὸ Κε ἐλέησον, μ'. καὶ ἀπόλυσις. τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν ταῦθα οὐ λέγεται, διὰ τὸ λέγεσθαι αὐτὸ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Περὶ δὲ ὥραν η'. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀπερχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν προσκομιδὴν. Ε ἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. S ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἡμέρας. ἤτοι ἦχος β'. Ο τε ἐκ τοῦ Ξύλου σε νεκρὸν, εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμ. τοὺς δ'. δ'. δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ω πῶς ἡ παράνομος Συναγωγὴ, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Α πεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Ε ἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον, καὶ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ β'. ἡ συναπτὴ. τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον. ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον πρῶτον. τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν. τῆς ἑορτῆς. Η Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ξηροφαγίαν, καὶ πίνομεν καὶ οἶνον.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῷ Ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. Κεφάλαιον, μ γ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῷ Ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. Ε σπέρας τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, περὶ ὥραν, ι'. Σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Ε ἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, τὸν πρῶτον ἦχον. Δευτεροῦντες αὐτὸν, καὶ τοὺς γ'. β'. β'. πρὸς μίαν, τὸν πλ.β'. Σ ἡμερον ὁ Δεσπότης τῆς φύσεως, καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια, ἦχος πλ.β'. Β ουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτωνσοι Κόρη, εἰς δ'. δόξα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ω πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Α πεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Ε ἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, τὸ Προκείμενον καὶ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὰ ε'. Ε ἶτα Προκείμενον. Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας. Ε ἰθ' οὕτως Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς, S ἐξ ὅλης διανοίας ἡμῶν. Τὸ κατα ξίωσον Κε ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ. Εἰθ' οὕτως ὁ ἱερεὺς,

Πλη-

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε Νεκρὸν, Ὃ τὰ ἕτερα δύο, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ Φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, τὸ Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν. Σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ δὲ ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις. Περὶ δὲ ὥραν δευτέραν τῆς νυκτὸς, σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ ἀρχόμεθα τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς ἡμέρας, ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, ἅπαξ. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος. δόξα. Ταῖς μυροφόροις Γυναιξὶ παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον, εἰς ἦχον πλ. α'. Ἐν ᾧ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν πρώτην στάσιν. Ὁ δὲ Κανδηλάπτης, θυμιᾷ, κατὰ στάσιν, εἶτα τὰ Ἀναστάσιμα Τροπάρια, ἦχος πλ. α'. Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε, καὶ τὰ λοιπὰ καθίσματα, Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας, ὁ Πολυέλεος, κάθισμα, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον, Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου, Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Πεντηκοστός. Τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τῆς ἡμέρας, ὁ μοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις εἰ ἔχει ἡ ὥρα. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἦχος β'. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, δὶς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας γ'. β' β'. καὶ τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, ἦχος α'. καὶ ἰδιόμελ. ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ Γῆ, στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἡ τήσατο Ἰωσὴφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον λέγει, Σοφία ὀρθοὶ. Εἰσοδικὸν Τροπάριον, ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, ὁ ἱερεὺς, Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι, Σοφία, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ὁ συνήχων τὰ πέρατα, Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, ἡ ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ δὲ πρώτη ὥρα ψάλλεται ἐν τοῖς Κελλοῖς. Αἱ δὲ λοιπαὶ ψάλλονται, ὁμοῦ λιτῶς, ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ τὰ τυπικὰ, χύμα, ἤχουν τὸ Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἄνευ μέλους. Χορὸς ὁ ἐπ' οὐράνιος ὑμνεῖσε, καὶ λέγει, καὶ τὸ ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, τὸ Πάτερ ἡμῶν, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἀπόλυσις. Ἐν αὐταῖς, λέγονται τὰ Τροπάρια, τῆς ἑορτῆς πάντα. Τὰ δὲ Κοντάκια ἐναλλάσσονται. Ἐν δὲ τῷ Ἁγίῳ, καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Περὶ ὥραν, ιβ'. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀλλάσσοντος τοῦ ἱερέως στολὴν λευχὴν, καὶ εὐλογοῦντος, ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Λεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, ἐκτρίτου. Μετὰ δὲ τὸν Ψαλμὸν, συναπτὴν. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ γ'. ἦχος α'. Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, καὶ τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ἰδιόμελ. γ'. ἦχος πλ. δ'. Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ, καὶ τῆς ἑορτῆς, τοὺς δ'. δ'. δ'. δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον οὐ λέγεται. ἀλλ' εὐθέως ὁ ἱερεὺς, Σοφία, καὶ ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, ἡ συναπτὴ τοῦ Τρισαγίου, ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον. ὁ Ἀπόστολος, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Κεφάλαιον, μδ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἑσπέρας τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. δέκα, Ὃ ψάλλομεν, τὰ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τρεῖα, ἦχος α'. Ὃ τοῦ μεγάλου Σαββάτου τὰ γ'. ἦχος πλ. δ'. Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ, Ὃ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελ. τοὺς δ'. δ'. δόξα, ἦχος, πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλα-

ἱλαρόν. Προκείμενον δὲ, οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς, Σοφία, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θς τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν Γῆν. Εἶτα τὰ ἑ ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τὰ ἐπὶ λοιπα ἀναγνώσματα τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὴν Παννυχίδα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τῆς ἡμέρας, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς, ὁ οἶκος, εἶτα κάθισμα, τῆς ἡμέρας. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα, οὐ στιχολογεῖται, μετὰ τὸν ἐννάτην, Τρισάγιον, Τροπάριον. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις τῆς ἡμέρας. Ἐν ᾗ ὁ Ἐκκλησιάρχεις διανέμη τὰ Κηρία. Ὁ δὲ Καιδηλάπτης. Σημαίνει τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ Ναρθηκι. Προπορευομένου τοῦ ἱερέως, μετὰ λαμπάδων, καὶ κλεισθεισῶν τῶν πυλῶν, Θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ Νάρθηκι ἅπαντας, ὡς ἔθος ἐστὶ. Εἶτα ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν Βασιλικῶν πυλῶν, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς κατὰ Ἀνατολὰς, ἐκτρίτου λέγων. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ Ζωοποιῷ, καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ Ἀμὴν. Ἄρχεται ὁ ἱερεὺς, Τροπάριον ἦχος πλ. α Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον παντήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Ὁμοίως, καὶ οἱ Ἀδελφοὶ ψάλλουσιν, τὸ αὐτὸ. Λέγεται δὲ, τρεῖς παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τρεῖς παρὰ τῶν ἀδελφῶν, εἶτα ὁ ἱερεὺς, στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, στίχος, γ'. Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πεικαζουσιν. Λέγουσιν δὲ οἱ ἀδελφοὶ καθ' ἕκαστον στίχον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ αὖθις ὁ ἱερεὺς, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν. Εἰσοδεύει, προπορευομένων Λαμπάδων, καὶ τοῦ Προεστῶτος συνεφεπομένου καὶ τῶν ἀδελφῶν ψαλλόντων, τὸ, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Μετὰ δὲ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἱερέα εἰς τὸ ἱερατεῖον. δόξα, ἦχος δ' καὶ λέγομεν Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. Εἶθ' οὕτως ἡ συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν. ἀρχέται ὁ Προεστὼς. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, ἦχος α'. καὶ ψαλλομενὴ τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. Καταβασία τοὺς εἱρμοὺς τῶν δύο Κανόνων ἀνὰ μέρους, οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, ἐπὶ τῆς Φυλακῆς μουστήσομαι. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιὰ, εἶτα Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινὸν, Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου, ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, ἐκτρίτου, ἄνευ τοῦ Πεντηκοστοῦ. Εἶθ' οὕτως, ἡ ζ'. ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ἅπαξ, καὶ τῆς ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. ἦχος α'. καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, προσόμοιον, καὶ δευτεροῦμεν τὸ, πρῶτον μετὰ τῶν στίχ. Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Τὸ σρῖον τοῦ Θεοῦ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινὸν, ἔπειτα. Ἀναστήτω ὁ Θς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, Ὁ νῦν, ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ Πανηγύρει, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ ἀσπασμὸς, ἡ κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ ἐκτενὴς παρὰ τοῦ ἱερέως. καὶ ἀπόλυσις, ἡ λιτὴ δὲ, οὐγίνεται. Αἱ ὧραι ψάλλονται ὡς εἰσὶ τεταγμέναι ἐν τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ. Εἰς τὴν Λειτουργιαν Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα τὸ πρῶτον, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖται τὸν Θεον, Κύριον ἐκπηγῶν Ἰσραὴλ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, εἶτα δόξα τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ νῦν, εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον. καὶ Εὐαγγέλιον. Πρῶτον τοῦ Πάσχα, εἶτα τῆς ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Πάσχα.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ, ἢ τῇ Τρίτῃ, τῆς Διακαινησίμου. Κεφάλαιον μέ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ β'. τῆς Διακαινησίμου: Ἑσπέρας τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ εἰπεῖν

εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὸ Χς ἀνέστη γ'. καὶ γ'. στίχους. δόξα, καὶ νῦν, τὸ Χς ἀνέστη, καὶ τὸ συναπτὴν. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. ἦχος β δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰώνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, εἶτα τὸ Φῶς ἱλαρὸν, ἄνευ εἰσόδου. Προκείμ. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, καὶ στίχ. α'. Τὸ Καταξίωσον Κύριε. Εἰς τὸν στίχ στιχηρὰ τοῦ στίχ. ἦχος β'. ἡ Ἀνάστασίς σου Χε Σωτὴρ, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμ. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. καὶ νῦν ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν γ' δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Τροπ. τῆς ἑορτῆς ἡ ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. μετὰ τὸ θυμιᾶσαι τὸν ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ Ζωοποιῷ, καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, λέγει τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρεῖς καὶ τοὺς γ'. στίχ. δόξα, τὸ Χς ἀνέστη εἶτα τὸν συναπτὴν. Εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμ. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. ἦχ β'. καὶ Ἀνατολικὸν, ἓν καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'. ἦχος πλ. β Βουλὴν προαιώνιον, εἰς ς'. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ β' Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος τὸ Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμ. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θς ἡμῶν σὺ εἶ ὁ Θς ἡμῶν, καὶ τὰ ε'. Ἀναγνώσματα, τῆς ἑορτῆς. εἶτα ὁ ἱερεὺς, καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως, καὶ Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τέλος οὐ μὴ πιστεύσω ἡ ἐκτενὴς τὸ Πληρώσωμεν τὸν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἰς τὸν λιτὸν ἰδιόμ. τοὺς γ'. α'. α'. τῆς ἑορτῆς δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰς τὸν στίχ τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχ. ἦχος β'. ἡ Ἀναστασις σου Χε Σωτὴρ. εἶτα στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς τὰ τρία στιχηρὰ τοῦ Πάσχα ἦχ. πλ. α'. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, καὶ νῦν ἦχ. πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρεῖς. Τροπ. τῆς ἑορτῆς γ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις, ἀνάγνωσις, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὸν εὐλογητὸν, καὶ τὸ Χς ἀνέστη, ἐκ τρίτου, καὶ τοὺς τρεῖς στίχ. δόξα, ἦχος δ'. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. εἶτα ἡ συναπτὴ. Οἱ ἀναβαθμοὶ. τὸ πρῶτον Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἦχου Προκείμ. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλ. τῆς ἑορτῆς τὸ Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Πεντηκοστοῦ δόξα, Ταῖς τῆς Θκοῦ πρεσβείαις, καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θκοῦ πρεσβείαις. εἶτα λέγει στίχ. ἦχ. πλ. β'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ τὸ στιχηρ. ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόνσου, καὶ εὐλόγησον τὸν κληρονομίαν σου. Ὁ Λαὸς τὸ Κε ἐλέησον, ι β'. καὶ ἐκφώνησις. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ. οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Καταβασία τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ κάθισ. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις, τὸ Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μυνήματα. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας. εἰς τὸν κατὰ Ἰωάννην. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλ. τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς ἑορτῆς, β'. Εἰς τοὺς αἴνους. Πᾶσα πνοὴ ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. ἦχ. β' καὶ τῆς ἑορτῆς, προσόμ. γ'. ἦχος α'. πρὸς Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων. εἶτα τὸ Ἀναστήτω ὁ Θς, τὰ στιχηρὰ, τοῦ Πάσχα, ἦχ, πλ. α'. τὰ γ'. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν δόξα, ἦχ. πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ νῦν ἦχ πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν, τὸ Χς ἀνέστη ἐκνεκρῶν, τρεῖς. δόξα, καὶ νῦν Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις, εἶτα δίδοται Ἅγιον ἔλαιον, καὶ ἡ λιτὴ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς τὸν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Χς ἀνέστη ἐκνεκρῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τροπ. δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθητε. Προκείμ. Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλ. Πρῶτον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μηνὶ Ἀπριλλίῳ, κ γ'. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Τροπαιοφόρου Γεωργίου, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Κεφ μς'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Τροπαιοφόρου Γεωργίου. Ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια τρία. δόξα, ἦχ. πλ. β'. Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω Στρατιῶτα Γεώργιε, Ϛ νῦν Θκτον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος τὸ Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης τὸ Προκείμ. τῆς ἡμέρας, Ϛ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχ. εἶτα. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, ἦχος δ'. Τὸν νοερὸν Ἀδάμαντα, καὶ νῦν, ἦχ πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, τὸ Χς ἀνέστη, ἐκ τρίτου. δόξα τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Τροπ. ἦχος δ'. Τῶν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, καὶ νῦν Θκτον τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. ὁ ἱερεὺς σο-

Σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸ Χς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς γ'. στίχ. δόξα ἦχ. δ'. Τῶν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ πρῶτον, τοῦ ἤχου. ὁ Πολυέλεος, Ϛ εἰ θέλῃς καταλεῖψαι τὸν Πολυέλεον, μετὰ τὸ Θκῖον. οἱ Κανόνες, ὡς δεδήλωται. Ἀφέκτης, τὸ Κοντάκιον, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Ἀνάστασιν Χῦ κάθισ. τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ πρῶτον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον, Ἀντίφ. τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, ἐκ τρίτου. ἄνευ τοῦ Πεντηκοστοῦ. δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, πρεσβείαις ἐλεήμων, καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θκοῦ πρεσβείαις. στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β' ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόνσου, καὶ εὐλόγησον τὸν κληρονομίανσου, καὶ ἡμεῖς τὸ Κε ἐλέησον ι β'. ὁ ἱερεύς. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπίᾳ. οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Κανόνος, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου ξία, καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. εἶτα Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος β'. Νευέτω δίκαια ἔφησε Σολομὼν, καὶ νῦν ἦχ. πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. τὸ Χς ἀνέστη ἐκ τρίτου. δόξα, ἦχος δ'. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ πρῶτον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ λιτὴ ἔξω τῆς Μονῆς. Αἱ ὧραι ψαλλονται ὡς συνετέθησαν τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ. Εἰς τὸν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. μετὰ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον Ϛ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν. τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ. Κεφάλαιον, μζ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν συνήθη στιχολογ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς τοὺς α'. α'. Ϛ τοὺς β'. β'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια δ'. ἦχος δ'. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν λιτὸν, ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, ἦχ. δ'. Κύριε τῇ ἀστέκτῳ, καὶ ἕτερον, ἦχος πλ. δ'. Ἄψαι Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἁγίου ἰδιόμ. τοὺς γ'. α'. α'. δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλεν τὸ Ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένον. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς ἑορτῆς. δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'. Τὸν νοερὸν Ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος πλ. α'. Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον, τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Εἰς τὸν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Τροπ. τῆς ἑορτῆς ἐκδευτέρου, Ϛ τοῦ Ἁγίου, ἅπαξ, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς πράξεις. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Τροπ. τῆς ἑορτῆς δίς. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας. ὁ Πολυέλεος, καὶ κάθισμ. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον. Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμ. Πᾶσα πνοὴ Ϛ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κν Ἰν Χν. ὁ Πεντηκοστός. στιχηρ. τῆς ἑορτῆς. οἱ Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ἡ. Ϛ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Καταβασία τὸν εἱρμὸν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ Γ'. ᾠδῆς τὸ Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου, καὶ κάθισ. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ἦχον α'. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Σήμερον Ἔαρ μυρίζει καὶ τοῦ Ἁγίου εἶτα πάλιν τῆς ἑορτῆς. Ἐμῶν μελῶν χειρίσου. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ ἱστῶμεν στίχ. ς'. στιχηρὰ προσόμοια γ'. τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'. πρὸς Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. ἦχος β'. στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου. Νευέτω δίκαια ἔφησε Σολομὼν. δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θκε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ ς'. ᾠδὴ εἰς δ'. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου δόξα τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ. Κεφάλαιον, μη'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη. τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ

ρπς΄.

ἢ τοῦ Τυφλοῦ. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Θεοῦ ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. μετὰ τὸν σύνηθη στιχολ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τρία, τοῦ ἤχου, S τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. δόξα, τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν Θεοῦ τὸν πρῶτον τοῦ ἤχου τὰ Ἀναγνώσματα, τοῦ Ἁγίου γ΄. τοὺς α΄. α΄. δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχ. πλ β΄. Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω, Στρατιῶτα Γεώργιε, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα, τοῦ στίχου καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Θεοῦ Παρθένε, δὶς καὶ τοῦ Ἁγίου, ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις. εἰς τὰς Πράξεις. Αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κς΄. Τροπ. τὸ Ἀνάστασιμον δὶς δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ ἔστι Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ ἔστι Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος ἢ τοῦ Τυφλοῦ, καὶ νῦν Θεοῦ, τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου εἰς τὸν Κανόνα τῆς ἑορτῆς κατὰ ᾠδὴν λέγεται. Τροπ. τὸ Ἀνάστασιμον α΄. τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεοῦ. Εἰς τὸν Παράλυτον. τῆς ἑορτῆς β΄. τὸ Τριαδικὸν, καὶ τὸ Θεοῦ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ Ἀνάστασιμα Μετὰ τῶν Θεοῦ αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ ὁ Πολυέλεος καὶ κάθισ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν Θεοῦ, τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου Προκ. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγ. Ἀνάστασιμον. τὸ Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι. ὁ Πεντηκοστ στιχηρ. τὸ Ἀνάστασιμον. οἱ Κανόνες. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ. μετὰ τῶν Θεοῦ αὐτῶν, εἰς στ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς δ΄. Καταβ. τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ κάθισ. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ. τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαπος Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ ἱστῶμ. στίχ. στ΄. στιχηρ. Ἀνάστασιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ΄. καὶ ἰδιομελ. ἦχος β΄. Ν εὐέτω δίκαια ἔφησε Σολομὼν. μετὰ τῶν στίχ. αὐτοῦ στίχ. Ε ὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Θεοῦ αὐτοῦ. στίχ. Δ ίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος. δόξα. τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν. Υ περευλογημένη ὑπάρχεις Θεοῦ Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη Τροπ. τὸ Ἀνάστασιμον μόνον. ἡ ἐκτενὴς. ἡ κατήχησις, S ἀπόλυσις. ἡ συνήθη λιτὴ δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἑωθινὸν. ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπ. τὸ Ἀνάστασιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Λειτουργίαν Τυπικὰ. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς. ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Τροπ. τὸ Ἀνάστασιμον. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. Ἀπόστολον Ἀλληλουϊάριον. Εὐαγγέλ. καὶ Κοινωνικὸν. τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, εἰ τύχῃ ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ. Κεφάλαιον, μθ΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομ. Γεωργίου. Ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ στιχολογοῦμεν, τὸ πρῶτον. Ἀντίφωνον, τοῦ Ψαλτηρίου τὸ Μακάριος ἀνὴρ. εἰς τὸ Κε΄ ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. δόξα τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὰ Ἀναγνώσματα. τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τροπ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Θς Κς΄. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολογίας, καθίσ. καὶ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Ὁ Πολυέλεος, καὶ κάθισ. καὶ Αναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον, Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι. ὁ Πεντηκοστὸς, στιχηρ. τοῦ Ἁγίου, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς. ὁ δ΄. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς στ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Καταβασία τοῦ ὑστέρου Κανόνος τὸν εἱρμὸν. ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ κάθισ. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Ἁγίου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ΄. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Λειτουργίαν ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ τρίτη ᾠδὴ τοῦ τεταρτοῦ ἤχου τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ στ΄ ᾠδὴ εἰς δ΄. Τροπ, τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Κεφάλαιον, ν΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτ. Γεωργίου. τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Κα-

Καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται τὰ Ἀναστάσιμα. μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Ἁγίου.

Μηνὶ Μαΐῳ, η'. Περὶ τῆς ἑορτ. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ Εὐαγγελιστοῦ τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ. Κεφάλαιον, νά.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερι. εἰς τὸ Κε ἐκέκ στιχηρὰ Ἀναστάσιματέσσαρα δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκτον τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχ. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. τὰ εἰς τὸν στίχ λεγόμενα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν Θκτον, τὸ πρῶτον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου γ'. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ'. Δευτουροῦντες, τὸ πρῶτον δόξα τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν Θκτον τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ ἰδιόμ. τοῦ Ἁγίου τοὺς δ'. ά. ά. δόξα, ἦχ πλ. β'. Ἀπόστολε Χυ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, τοῦ στίχου, καὶ τὰ κατὰ Ἀλφάβητον δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν εὐλογησιν τῶν ἄρτων Θκε Παρθένε δὶς καὶ τοῦ Ἁγίου, Τροπ ἅπαξ ἡ ἀνάγνωσις, εἰς τας πράξεις. Αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου αἱ Περίοδοι. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, Θεὸς Κς Τροπ τὸ Ἀναστάσιμον δὶς δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἡ τὸ Θκτον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου, Εἰ ἔστι Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ ἔστι, Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου. ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, καὶ νῦν Θκτον, τὸ πρῶτον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θκτων αὐτῶν ὁ Ἄμωμος. ἡ ὑπακοὴ. ὁ Πολυέλεος. καὶ καθισ. τοῦ ἁγίου δόξα καὶ νῦν Θκτον, τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Οἱ ἀναβαθμοὶ. τοῦ ἤχου Προκείμ Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον, τὸ Ἀνάστασιν Χυ θεασάμενοι. ὁ Πεντηκοστὸς στιχηρὸν τὸ Ἀναστάσιμον οἱ Κανόνες. Ἀναστάσεως ἡμέρα, Μετὰ τῶν Θκτων αὐτοῦ, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασία τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ κάθισ. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ὁ Βασιλεὺς, καὶ Κς, καὶ τοῦ Ἁγίου, Σ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. καὶ ἰδιόμ ἦχος πλ. δ'. Εὐαγγελιστᾶ Ἰωάννη. μετὰ τῶν στίχ. αὐτοῦ. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ δόξα τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν. Υ' περευλογημένη ὑπάρχεις Θκε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μόνον. ἡ ἐκτενὴς. ἡ κατήχησις, καὶ ἡ ἀπόλυσις. Δόξαι δὲ καὶ Ἅγιον ἔλαιον ἡ συνήθης λιτὴ. δόξα τὸ Ἑωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Λειτουργίαν Τυπικὰ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἁγίου. εἰς δ'. ἡ Τρίτη, ᾠδὴ, τῆς ἑορτῆς, εἰς δ' καὶ ἡ ς'. ᾠδὴ τοῦ Ἁγίου. εἰς δ'. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον. Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἑοτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ἀκολουθία, καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ὅταν θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Περὶ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχῃ τῇ Μεσοπεντηκοστῇ. Κεφάλ. νβ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. τῇ Μεσοπεντηκοστῇ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ'. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ ά. Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ' δόξα, τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. καὶ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς. καὶ τοῦ Ἁγίου ἅπαξ. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κς. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς καὶ τοῦ Ἁγίου ἅπαξ. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολογίας καθίσ. τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου. ὁ Πολυέλεος, καὶ κάθισ. τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον, Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς. Ὁ δ. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. καὶ ἦχος πλ. δ' τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν αὐτοῦ οἱ δύο χοροὶ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ κάθισμα. δόξα, καὶ νῦν,

ρπή.
νῦ, τῆς ἑορτῆς. Α φ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ε' ν τῇ θ' ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, Ϛ τῆς ἑορτῆς. Ε ἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δ οξολογία μεγάλη. Τροπ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡ ἐκτενὴς. ἡ κατήχησις, ἐ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ε' ν ταῖς ὥραις Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν. ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ τρίτη, ᾠδὴ τοῦ τετάρτου ἤχου, τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ ϛ' ᾠδὴς, εἰς δ'. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ἐ τοῦ Ἁγίου. δόξα Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Α πόστολον, Αλληλουϊάριον. Ε ὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς, ἐ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Κεφάλαιον, ν γ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. καὶ ψάλλεται ἡ Α ναστάσιμος ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Κεφαλ. ν δ'.

Ὡ Σαύτως, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πρῶν. Καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος ἀκολουθία, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἁγίων Πρῶν.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου ἐ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχῃ τῇ Τετράδᾳ, πρὸς τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κεφάλαιον, ν ε'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, ἐ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῇ Τετράδᾳ, πρὸ τῆς ἀναλήψεως. Ε ν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ, καὶ Τροπ. τοῦ Ἁγίου. Ε ν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ Ψαλτηρίου, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Ε ἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα ἱστῶμ. στίχ. δέκα, ἐ ψαλλόμεν, στιχηρ. ἰδιόμ. τοῦ Τυφλοῦ ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τοῦ Τυφλοῦ, ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου. Ε ἴσοδος, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ε ἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου ἰδιόμ. τοὺς δ'. ά. ά. δόξα, ἦχος πλ β'. καὶ νῦν Θκῖον, τοῦ ά. β'. εἰς τὴν αὐτὴν ἦχον. Ε ἰς τὸν στέχ. στιχηρ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. εἶτα, τὸ ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν. Α ναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. τὸ Χς' ἀνέστη ἐκνεκρῶν, ἅπαξ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου τὸ Τρισάγιον. Ε ἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Τροπ. τοῦ Ἁγίου ἐκδευτέρου, ἐ τὸ Θκε' Παρθένε, ἅπαξ. Η' ἀνάγνωσις, ἡ τοῦ ἁγίου ἀποκάλυψις δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, αἱ Περίοδοι αὐτοῦ. Ε' ν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κς'. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, δὶς. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἰς τὸ ά. κάθισ τῆς στιχολ. κάθισ Ἀναστάσιμον. Ε ἰς τὸ β'. κάθισ, κάθισ. τοῦ Τυφλοῦ. εἰς τὴν Πολυέλεον, κάθισ τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμ τὸ Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ Πεντηκοστὸς. τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου. οἱ Κανόνες ἦχος ά. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ ἄνευ τῶν Θκῖων, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. ἐ τοῦ Τυφλοῦ, εἰς δ'. Λέγεται γὰρ κατ' ᾠδὴν, τὸ Τροπ. τοῦ Τυφλοῦ δὶς. δόξα τὸ Τριαδικὸν, ἐ νῦν τὸ Θκῖον. Καταβασία. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ. ὁ γὰρ Προεόρτιος ἐν ταῦθα καταλιμπάνεται. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον, καὶ τῶν οἶκον τοῦ Πάσχα. Ε' ν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, οὐ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστ. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς. τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τυφλοῦ. Ε ἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'. Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. εἶτα ἀναστήτω ὁ Θεὸς, ἐ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. μετὰ τῶν στίχ αὐτῶν. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκνεκρῶν, ἅπαξ. Δ οξολογία μεγάλη. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἐ νῦν Θκῖον τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. ἡ ἐκτενὴς. ἡ κατήχησις, ἐ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, Ϛ ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ε' ν ταῖς ὥραις, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, τοῦ Πάσχα. Ε ἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, Ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τοῦ Πάσχα. εἰς δ'. ἐ τοῦ Ἁγίου ἡ ϛ'. ᾠδὴ εἰς δ'. Τροπ. τὸ Ἀναστάσισον, καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τοῦ Πάσχα.

Προ-

Προκείμ. τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολον, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τετράδα πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Κεφάλ. ν ϛ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα τῇ δ'. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, οὕτως. Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸν συνήθης στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκρ. ἱστῶμεν, στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. ἰδιόμ. τοῦ Τυφλοῦ, τοὺς δύο β'. β'. τὸν δ'. τὸν πλ. δ'. καὶ τοὺς, δύο, πλ δ'. δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ τὸ Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν, δόξα. Πάσχα τὸ τερπνὸν, καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκνεκρῶν, ἅπαξ, εἶτα, Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριὰς, τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Τροπάριον, ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, δόξα, καὶ νῦν. Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, καὶ ἡ συνήθης στιχολογ. Εἰς τὴν πρώτην, καθίσ. δύο, τὰ Ἀναστάσιμα, δόξα, καὶ νῦν, Θκῖον. Εἰς τὴν β'. στιχολογ. κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ, εἰ ἔστιν, εἰ δὲ μὴ, Ἀναστάσιμον, δόξα, καὶ νῦν, Θκῖον, ὁ Κανὼν. Ἀναστάσεως ἡμέρα μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς ϛ'. ἄνευ τῶν Θκῖων. Τοῦ τυφλοῦ, εἰς δ'. καὶ ὁ Προεόρτιος, εἰς δ'. Καταβασία. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, Ἀπὸ τρίτης, ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ τυφλοῦ, καὶ τὸν οἶκον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸν οἶκον. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς Θνητὸς, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμ. στιχ. δ'. Ὁ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ Τυφλοῦ, ἰδιόμ. τοὺς β'. β'. τὸν δ'. τὸν πλ. α'. ἑνουμένων τῶν δύο χορῶν. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, ψάλλουσι τὸ τελευταῖον στιχηρὸν, ἦχος πλ. α'. Εἰθ' οὕτως, στίχους. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν στίχ αὐτῶν, δόξα. Πάσχα τὸ τερπνὸν, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χς' ἀνέστη, ἐκνεκρῶν, ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον. Τροπ. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ, καὶ Πνι', δόξα, καὶ νῦν. Χαῖρε Πύλη Κυ' ἡ ἀδιόδευτος, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ, ἡ α'. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῇ ὥραις,

Τυπικ.

Τροπ. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ, καὶ Πνι', Ὁ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. ἀμφότερα, εἰς ἡ. Τροπ. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ, καὶ Πνι', δόξα, καὶ νῦν. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. Προκείμενον, καὶ Ἀλληλουϊάριον, τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν. Αἰνεῖτε τὸν Κν' ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τύχῃ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Κεφάλ. ν ζ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγλιστοῦ Ἰωάννου ἡγαπημένου τοῦ Θεολόγου. Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ ἰδιόμ τῆς ἑορτῆς δ'. ἦχ πλ. β'. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, τὰ εἰς τὸν στίχ. λεγόμενα, δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ α' Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκρ ἱστῶμ. στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς, ἦχ. πλ. β'. δευτεροῦντες τὸ α' καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμ γ'. ἦχ α'. Δευτεροῦντες τὸ α'. α' δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ ἀναγν. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν λιτὴν, στιχηρ. τῆς ἑορτῆς, τοὺς α'. α'. καὶ τοὺς δ'. δ'. δόξ. τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δίς, καὶ τοῦ Ἁγίου ἅπαξ, καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θς' Κς'. Τροπ τῆς ἑορτῆς, δίς δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολ. καθίσμ. τῆς ἑορτῆς, ὁ Πολυέλεος, καὶ κάθισ. τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμ. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγ. τῆς ἑορτῆς. τὸ Ἀνάστασιν Χῦ θεασάμενοι, ὁ ν'. τὸ στιχηρ. τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες, τῆς ἑορτῆς, ἦχ. πλ. α' μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς ϛ'. Ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ὁ δ'. εἰς δ'. Καταβ. Θείῳ καλυφθείς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον, καὶ κάθισ. τοῦ Ἁγίου, δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμ στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομ. στιχηρ. προσόμ. τῆς ἑορτῆς γ'. ἦχ. α' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. δόξ. τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ, καὶ Ἅγιον ἔλαιον. Ἐν ᾧ ψάλλονται στιχηρ. τῆς ἑορτῆς, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ α'. ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπι-

Τυπικὰ, ⲥ̅ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ Κανόνος τ̅ ἑορτῆς τοῦ πλαγ. ᾠδὴ γ'. εἰς δ' S τοῦ Ἁγίου ἡ ϛ'. ᾠδὴ εἰς δ'. Εἰσοδικὸν. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγ. καὶ Κοινωνικὸν. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ἀκολουθία, καταλιμπάνεται νῦν καὶ ψάλλεται ὅταν θέλῃ ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Περὶ τῆς Νηστείων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Κεφάλαιον, νη'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Γίνεται ἐν τῇ ᾳ'. ἡμέρᾳ, ⲥ̅ ταῖς λοιπαῖς, ἐν αἷς τύχῃ Ἀλληλούϊα. Ἡ γοῦν τῇ β'. τῇ Τετράδᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Καθὼς προεγράφη ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.

Περὶ τῶν ἓξ οἰκουμενικῶν ⲥ̅ Ἁγίων Συνόδων ἑορταζομένων τῇ ιϛ'. τοῦ Ἰουλίου Μηνός. Κεφ. νθ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ ιϛ'. τοῦ Ἰουλίου Μηνὸς, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Χαλκιδῶνι Τεταρ. Συνόδῳ, συνελθόντων Ἁγίων Πρῶν χλ'. τῶν ἐν τῇ ᾳ. ἐν Νικαίᾳ, τιη' Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῶν ἐν τῇ β'. ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Πόλει, ρν'. ⲥ̅ τῶν ἐν τῇ γ'. ἐν Ἐφέσῳ, σ'. ⲥ̅ τῶν ἐν τῇ ε' ρξ'. καὶ τῶν ἐν τῇ ϛ'. ρό. Ἑσπέρας μετὰ τὸν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῶν Ἁγίων προσόμοια γ' ἦχος πλ. β' πρὸς. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον εἰς ϛ' δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὰς μυστικὰς σήμερον, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου δόξα ἦχος δ'. Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, ⲥ̅ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κς τὸ Τροπ. τῶν Ἁγίων, δὶς δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. ἡ συνήθης στιχολογ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τῶν Ἁγίων δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν Πατέρων, ἦχος πλ. δ'. Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων, ἦχος πλ. β' πρὸς. Ὅλην ἀποθέμενοι, εἰς δ'. δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου δόξα, ἦχος γ'. Ἀποστολικῶν παρα. καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Τροπ. τῶν Πρῶν. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν Λειτουργίαν, Τυπικὰ. οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς ϛ' καὶ τῶν Ἁγίων. ἡ γ'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Τροπ. τῶν Ἁγίων. δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θκῖον προσόμοιον. Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Εὐφρανθήσονται ἐπὶ στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν, ὁ Ἀπόστολος, τῶν Ἁγίων Πρῶν πρὸς Τῖτον. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κς, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ Φῶς Ζητεῖ τῇ ιά. τοῦ Ὀκτωβρίου Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Περὶ τῶν ἑορτῶν τῆς Θκοῦ. τῆς Γεννήσεως, τῆς Εἰσόδου τῆς Ὑπαπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῆς κοιμήσεως, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, ξ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. ἡ ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θκοῦ. ἢ τῆς Εἰσόδου, ἢ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἢ τῆς κοιμήσεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ Κε ἐκέκρ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ'. δόξ. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. τοῦ στίχου καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν στίχ. λεγόμενα. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπ. Ἀναστάσιμον. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἐκτενὴς μικρὰ, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὸν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. ⲥ̅ Ἀνατολικὸν ἓν καὶ τῆς ἑορτῆς, εἰς ϛ'. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν λιτὸν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τὸ στιχηρ. τοῦ στίχ. καὶ γ'. ἐκτοῦ κατὰ ἀλφάβητον δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ἐκ γ'. Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπ. Ἀναστάσιμον δὶς. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσματα Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θκῖων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος, καὶ τὰ Τροπ. αὐτοῦ. ἡ ὑπακοὴ ὁ Πολυέλεος, ⲥ̅ κάθισ. τῆς ἑορτῆς οἱ ἀναβαθ. τοῦ ἤχου. Προκείμ. καὶ Εὐαγγ. τῆς ἑορτῆς, ἄνευ τῆς Εἰσόδου Ἀναστάσιμον Εὐαγγέλ. οὐ λέγεται, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. τὸ Ἀνάστασιν Χῦ ὁ Ν' τὸ στιχηρ. τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. καὶ τῆς Θκοῦ, εἰς δύο καὶ τῆς ἑορτῆς, εἰς η'. Εἰς τὸν Γέννησιν τῆς Θκοῦ, Καταβασίαν, Σταυρὸν χαράξας. Εἰς τὸν εἴσοδον. Χς Γεννᾶται. εἰς τὰς ἑτέρας. Καταβασία, τῆς ἑορτῆς τὸν εἱρμὸν ὁμοῦ οἱ δύο. χοροὶ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν θ' στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. ⲥ̅ τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τῶν στίχ. τῆς ἑορτῆς. δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογ. μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον μόνον. ἐκτενὴς ἡ κατήχη-

τήχησις, ἐ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ ἁ. ὥρα ἐν τῷ Ναρθηκι. Ἐν τῇ ὥραις, Τροπ τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τῆς ἑορτῆς, ἐ νῦν Θκῖον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ Τρισάγιον αὐτῶ, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς τοῦ ἤχου οἱ ἀναβαθμοὶ, εἰς ϛ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, ἐ τῆς ἑορτῆς. δόξα, ἐ νῦν τὸ Κοντάκ. τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. τοῦ ἤχου, καὶ τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῆς ἡμέρας. Ἀπόστολον, ἐ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας ἐ τῆς ἑορτῆς. Κοινωνικ. τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἑορτῆς.

Περὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σαυροῦ, τῶν Χῦ Γεννῶν, τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἐ τῆς Μεταμορφώσεως, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ξ ά.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ Δεσποτικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ. Ἡ γοῦν ὁ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ τῶν Χῦ Γεννῶν, τῶν Θεοφανείων. τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ τῆς Μεταμορφώσεως. Οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων, ψάλλομεν. Εἰ μὴ μόνον, τῶν στιχολογειῶν, τῶν τριῶν καθισμάτων. Οὔτε Καταβασίαν, οὔτε ἀναβαθμοὺς, τοῦ ἤχου λέγομεν. οὔτε Ἄμωμον στιχολογοῦμεν. οὔτε τὸ Ἅγιος Κς. οὔτε Εὐαγγέλ. Ἀναστάσιμον. οὔτε τὸ Ἀνάστασιν Χῦ. Εἰ μὴ μόνον προσκυνοῦμεν τὸ Εὐαγγέλ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τῆς ἑορτῆς λέγονται.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν. Κεφ. ξ β΄.

Χρὴ εἰδέναι, τὸ πῶς ἀποδίδονται αἱ Δεσποτικαὶ ἑορταί. Ἡ Γέννησις τῆς Θκοῦ. ἡ Ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡ Βάπτισις αὐτοῦ. ἡ Ὑπαπαντὴ ἡ Ἀνάληψις. ἡ Πεντηκοστὴ. ἡ Μεταμόρφωσις, ἐ ἡ Κοίμησις, τῆς Θκοῦ. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱστῶμ. στίχ. ϛ΄. ἐ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελ. τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. τῆς ἑορτῆς. ἄνευ εἰσόδου, καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρ. τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κς. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ἐκ γ΄. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Γεννήσεως τῆς Θκοῦ, ὁ β΄. Κανὼν, ἄνευ εἱρμῶν εἰς ϛ΄. Ὡσαύτως, ἐ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ τῆς Μεταμορφώσεως οἱ Κανόνες, εἰ μὲν ἐστὶν εἷς εἱρμὸς, δὶς, καὶ τὰ Τροπ. ι β΄. Καταβασία τῶν εἱρμῶν τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ εἰ δὲ εἰσὶν δύο Κανόνες, ὁ ά. Κανὼν μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ή. Ὁ δεύτερος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ϛ΄. Καταβ. τὴν εἱρμὸν τοῦ ά. Κανόνος. ὁμοῦ οἱ

δύο χοροὶ, ἄνευ τῆς Γεννήσεως τῆς Θκοῦ. Ἐν αὐτῇ γὰρ Καταβασίαν λέγομεν. Σταυρὸν χαράξας, Μωσῆς, ὡς ἐ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς. Ὁμοίως, καὶ ἐν τῇ Ἀναληψίμῳ, καὶ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, Καταβ. Θείῳ καλυφθεὶς. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει Καταβασίαν. Σταυρὸν χαράξας καὶ τῆς Θκοῦ. Ἀνοίξω τὸ στόμαμου λέγομεν. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς καθισ. τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον, καὶ ὁ οἶκος, Ἐν τῇ θ΄. Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται Ἐξαποστ. τῆς ἑορτῆς, δὶς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ στιχηρ τῆς ἑορτῆς, εἰς δ΄. δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον Τροπ. τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενὴς ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ, ἐ ἡ ἁ ὥρα ἐν τῷ Ναρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς. Εἰ μὲν ἐστὶν εἷς Κανὼν, ἡ γ΄. ᾠδὴ μετὰ εἱρμοῦ, εἰς ϛ΄. Εἰ δὲ δύο Κανόνες εἰσὶν, αἱ δύο μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. Ἀλληλουϊάριον, καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολον S Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ ἔστιν ἡ Γέννησις τῆς Θκοῦ, ἢ Εἴσοδος, ἢ ἡ Κοίμησις, λέγε τὸ Προκείμενον, S Ἀλληλουϊάριον, καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλ πρῶτον τῆς ἡμέρας. Εἶτα τῆς ἑορτῆς.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, ξ γ΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν Κυριακῇ. Ἄνευ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῆς εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θκοῦ. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τρία, καὶ Ἀνατολικὸν, ἓν, καὶ τῆς ἑορτῆς, ϛ΄. δόξα, τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ ά. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς, Εἰς τὸν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχου, καὶ τοῦ κατὰ ά. β΄. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπ. Θκε Παρθένε, δὶς δόξα, ἐ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ καθίσ. τοῦ ἤχου Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θκῖων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμ. Πᾶσα πνοὴ, ἐ Εὐαγγέλ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. Εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν, τοῦ Κυρίου. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. ὁ ά. Κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς δ΄. οἱ Κανόνες

οἱ Ἀναστάσιμοι, εἰς δ'. τῆς Θκοῦ, β. καὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η. Ἀπὸ γ'. κάθισ. τῆς ἑορτῆς. Ἀφέκτης, Κοντάκιον, καὶ οἶκον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν ἐννάτην ᾠδὴν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. τὸ ἰδιόμελ. τὸ εἰς τὸ δόξα μετὰ τῶν στίχ. τῆς ἑορτῆς. δόξα τὸ Ἑωθινὸν, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενὴς ἡ κατήχησις καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ ἁ. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα, τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν τὰ Θκῖα τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ Τρισαγίον αὐτῶν τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ τοῦ ά Κανόνος, εἰς δ'. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἑορτῆς εἰ ἔστι τῆς Θεοτόκου. Ἄνευ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἀλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἑορτῆς Εἰ ἔστι τῆς Θκοῦ. Ἄνευ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς. Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ ἔστιν ἀπόδοσις, Δεσποτικῆς ἑορτῆς. Ἡ γοῦν τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῶν Χῦ Γεννῶν. τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς Ἀναλήψεως τῆς Πεντηκοστῆς. ἢ τῆς Μεταμορφώσεως, οὐ λέγεται Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγ. τῆς ἑορτῆς. ἀλλὰ Προκείμ. καὶ Ἀλληλουϊάριον, καὶ Κοινωνι. μόνον. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κεφάλαιον, ξ δ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν τῇ ἀποδόσεσι τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπεραγίας Θκοῦ. Ἡ γοῦν τῆς Γεννήσεως τῆς Εἰσόδου καὶ τῆς κοιμήσεως. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμ. Ἀλληλουϊάριον. Ἀπόστολον. Εὐαγγ. καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς ἡμέρας λέγεται. Ἐν δὲ τῇ ἀποδόσει τῶν ἄλλων Δεσποτικῶν ἑορτῶν, οὐ λέγεται Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον. ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς ἑορτῆς ἀλλὰ Προκείμ. καὶ Ἀλληλουϊάριον καὶ Κοινωνικὸν μόνον Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῶν Δεσποτικῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ.

Κεφάλαιον, ξ έ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ Προεόρτια καὶ μεθέορτα τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν. εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θκοῦ ὡς συνήθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἀνατολικὸν ἐν. τῆς ἑορτῆς, γ' ἅπερ εἴπομεν, εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἐν τῇ ά. ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, Ϛ τοῦ Μηναίου γ'. δόξα. ὅπερ ἐδοξάσαμεν, εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἔχει ὁ Ἅγιος. δόξα, τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. τοῦ στίχ. καὶ τῶν κατὰ β'. δόξα τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τὸ Θκε Παρθένε, ἐκ γ'. Εἰς τὸ Θεὸς Κς, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπ. δὶς δόξα τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θκῖων αὐτῶν ὁ Ἄμωμος ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου ὁ Πολυέλεος, τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει. Ἔπειτα καθίσ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά τοῦ αὐτοῦ ἤχου, Προκείμ. καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον, ὁ Ν'. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάτιμος, εἰς δ'. καὶ τῆς Θκοῦ β'. τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, ἢ τὰ καθίσ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀφέκτης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ μὴ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει προσόμοια γ'. καὶ τὸ ἰδιόμελ. αὐτοῦ. Εἰς τὸ δόξα, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. εἰ εἰσὶ προσόμοια λέγονται τὰ γ' καὶ τὸ ἰδιόμ. Εἰ δὲ μὴ τὰ δ'. τῆς ἑορτῆς τὰ εἰς τοὺς αἴνους. δόξα, τὸ Ἑωθινὸν Ϛ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, μόνον, ἡ ἐκτενὴς, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ, ἡ ά ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῇ ὥραις, ἐν μὲν τῇ ά. τὸ Ἀναστάσιμον Τροπ. δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας. Εἰς τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπ. Ἀναστάσιμον. δόξα, τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας, Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ λοιπαῖς ὥραις, τῶν Ἀναστασίμου Τροπ. πάντοτε λεγομένου, καὶ τοῦ Κοντακίου τῆς ἑορτῆς τῶν ἑτέρων Τροπ. ἐναλλασσομένων, καθὼς προδεδήλωται. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. εἰς ς'. Ϛ ἡ τῆς ἑορτῆς, ἐνορδίνου τυχοῦσα, ᾠδὴ εἰς δ'. Εἰ δὲ ἔχει ὁ Ἅγιος ᾠδὴν, τὰ Ἀναστάσιμα, δ'. τῆς ἑορτῆς, δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, δ'. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει. Εἰ δὲ μὴ δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλ. καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει. Εἰ δὲ μὴ τῆς ἡμέρας. Αὕτη ἡ

ἀκο-

ἀκολουθία, ὀφείλει ψάλλεσθαι, καὶ ὅτε εἰσὶ μεθέορτα ἐν Κυριακῇ, καὶ ἑορτάζεται καὶ ὁ Ἅγιος εἰς ϛ'.

Περὶ Προεορτίων καὶ μεθεόρτων λεγομένων ἐν Κυριακῇ, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, καὶ τοῦ ἤχου. Κεφ. ξ ϛ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ μεθέορτα, καὶ Προεόρτια τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς ὥραις τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, οὐ λέγομεν τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἤχου. ἀλλὰ τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον, ἢ τῆς ἑορτῆς.

Περὶ Προεορτίων καὶ μεθεόρτων κανόνων πῶς ψάλλονται μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ Ἁγίων. Κεφ. ξ ζ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Χυ γεννῶν καὶ τῶν Φώτων, καὶ εἰς τὰ μεθέορτα τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, εἰ τύχωσι δύο Ἅγιοι, ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ϛ'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. Εἰ δὲ τύχῃ εἷς Ἅγιος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ή. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ϛ'. ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ'.

Περὶ δύο Ἁγίων ἐχόντων Κοντάκια, πῶς ὀφείλουσι λέγεσθαι εἰ τύχωσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν Προεορτίων, ἢ μεθεόρτων Κοντακίων. Κεφάλ. ξ ή.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσιν εἰς τὰ προεόρτια, καὶ μεθέορτα, δύο Ἅγιοι ἔχοντες Κοντάκια δύο. Λέγονται τὸ ά. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, καὶ τὸ ἕτερον. Ἀφ' ἕκτης. τὸ δὲ Προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς, καταλιμπάνεται.

Περὶ Προεορτίων Ϛ μεθεόρτων, εἰ τύχωσιν μετὰ δύο Ἁγίων ἐν Κυριακῇ. Κεφάλ. ξ θ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ϛ δύο Ἅγιοι, καταλιμπάνεται ὁ εἷς, καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἑνὸς Ἁγίου. Ο δὲ καταληφθεὶς ἅγιος ψάλλεται, ὅταν θέλῃ ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Περὶ Προεορτίων καὶ μεθεόρτων, εἰ τύχωσιν μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἔχοντος Λειταργίαν ἐν Σαββάτῳ. Κεφ. ό

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσιν ἐν Σαββάτῳ Προεόρτια, ἢ μεθέορτα, καὶ Ἁγίου Λειτουργία, καὶ ᾠδή. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ὁ Ἅγιος τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου δ'. Τροπ. τοῦ Ἁγίου, καὶ Νεκρώσιμον. δόξα Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Προκείμ. Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον. Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν. πρῶτον τοῦ Ἁγίου. Εἶτα Νεκρώσιμον.

Περὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Σαββάτου. Κεφάλαιον. ο ά.

Εἰ δὲ οὐκ ἔχει Λειτουργίαν ὁ Ἅγιος, τῆς ἑορτῆς. ἡ ᾠδὴ εἰς δ'. καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου δ'. Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρες Μνήσθητι Κε ὡς ἀγαθὸς. δόξα, Μετὰ τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θκῖον Σὲ καὶ τεῖχος Προκείμ. Εὐφράνθητε. ϛίχ. Μακάριοι ὧν. Νεκρώσιμον, αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, Ϛ Νεκρώσιμον. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω. Εὐαγγέλ. τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ, καὶ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Περὶ τοῦ πότε οὐ στιχολογοῦμεν τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Κεφάλαιον. ο β.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Χυ Γεννῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς, καὶ εἰς τὰ μεθέορτα αὐτῶν, Ϛ εἰς τὴν ἑορτὴν ἔχουσαν Πολυέλεον, καὶ εἰς τὴν ά. καὶ τὴν ιγ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς, καὶ εἰς τὴν ή. τοῦ Νοεμβρίου, καὶ εἰς τὴν ά. τοῦ Ἰαννουαρίου, καὶ εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῶν Προδρόμου, καὶ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν οὐ στιχολογοῦμεν. ἄνευ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν. Τότε γὰρ στιχολογοῦμεν τῷ Κῷ ἄσωμεν.

Περὶ τοῦ τῷ Κῷ ἄσωμεν, πότε στιχολογεῖται. Κεφάλαιον. ο γ'.

Ἰστέον ὅτι, οὐ σχολάζουσιν οἱ στίχοι οὓς ψάλλομεν τῇ Κυριακῇ, πώποτε. Πλὴν τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ, Ϛ πάσῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι τοῦτο δὲ ὃ λέγομεν, τῷ Κῷ ἄσωμεν οὐ λέγομεν. οὐ μόνον ἐν ὅλῃ τῇ ν'. οὐ ψάλλομεν αὐτὸ ἀλλ' οὐδ' ἐν μιᾷ ἑτέρᾳ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἢ Ἁγίου μεγάλου μνήμη. Ὁπόταν δηλονότι, ψάλλομεν εἰς τὸν Ὀκτώηχον.

Περὶ δὲ τοῦ τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, πῶς ψάλλεται, ἄκουε. Ο ταν ψάλλεται ἡ Ὀκτώηχος ἄρχεται ὁ ά. χορὸς λέγειν πρὸς τὴν ἦχον τῆς Ὀκτωήχου. Τῷ Κυρίῳ ἄμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἱππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν. εἶτα ὁ ἕτερος χορὸς. Βοηθὸς, καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι, καὶ αὖθις ὁ ά. χορὸς. Κύριος συντρίβων πολέμους, καὶ καθ' ἑξῆς οἱ δύο χοροὶ, ἕκαστος τὸν οἰκεῖον στίχ. ἕως ἂν φθάσωσι τὸ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, καὶ ψάλλουσι σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς στίχ. ι δ'.

Περὶ τοῦ πότε οὐ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Κεφάλαιον, οδ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἡ Τιμιωτέρα, στιχολογεῖται πάντοτε, καὶ ἐν τῇ Κυριακαῖς δ' ὅλου τοῦ Ἐνιαυτοῦ. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν τῇ Δεσποτικαῖς ἑορτῇ, ἤως ἐν τῇ γεννήσει τῆς Θκοῦ, Ϛ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆ. Ἐν τῇ Ὑψώσει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν τῇ Εἰσόδῳ τῆς Θκοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς. Ἐν τῇ γεννήσει τοῦ Χυ, καὶ τῇ ἐπαύριον, ἤως τῇ κϛ'. τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτοῦ. Ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Βασιλείου μνήμῃ, καὶ ἐν τῇ τῶν Φώτων, καὶ τῇ ἐπαύριον, τῇ ζ'. τοῦ Ἰαννουαρίου, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆ. Ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου Μέχρι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πρῶν. Ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ, καὶ ἐν τῇ δ'. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆ. Ἐν τῇ Μεταμορφώσει, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆ. Ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θκοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆ Εἰ μήπως τύχωσιν αἱ ἀποδόσεις, καὶ αἱ ἑορταὶ τῆς Θκοῦ ἐν Κυριακῇ.

Περὶ Τροπ. Προεορτίων καὶ μεθεόρτων καὶ τῶν Ἁγίων, πῶς λέγονται καθ' ἡμέρας. Κεφ. οε'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι καθ' ἡμέραν ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, εἰ εἰσὶ μεθεόρτα, καὶ ἔχει ὁ Ἅγιος Τροπ λέγομεν αὐτὸ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, πρῶτον τοῦ ἑνὸς, εἶτα δόξα, τοῦ ἑτέρου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ οὐκ εἰσὶ μεθέορτα. Τροπ. τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κϛ, εἰ εἰσὶ μεθέορτα, Τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς δόξα, τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆ. Εἰ δὲ μὴ δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, ἔχοντες. Τροπάριον. β'. τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. καὶ τοῦ ἑνὸς Ἁγίου, ἅπαξ. δόξα, τοῦ ἑτέρου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆ. Ὡσαύτως γίνεται, καὶ εἰς τὰ Προεόρτια. Εἰ δὲ οὐκ εἰσὶ μεθέορτα, καὶ εἰσὶ δύο Ἅγιοι. Εἰς τὸ Θεὸς Κϛ λέγεται τοῦ ἑνὸς, δὶς δόξα τοῦ ἑτέρου, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ ἐστὶν εἷς Ἅγιος, λέγεται τὸ Τροπ. αὐτοῦ, δὶς δόξα καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας.

Περὶ Ἁγίων δύο ἐχόντων Τροπ. δύο. πῶς λέγονται ἐν Κυριακῇ. Κεφάλ. οϛ'.

Χρὴ εἰδέναι ὡς εἰ τύχωσι δύο Ἅγιοι ἐν Κυριακῇ. Ἔχοντες Τροπ. δύο εἰς τὸ Θεὸς Κϛ Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ. δόξα τὸ τῶν ἑτέρου Ἁγίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Ἐν τῷ ὥραις ἐν μὲν τῇ μιᾷ, λέγεται τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα τοῦ ἑνὸς Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, πάλιν τὸ Ἀναστάσιμον. δόξα τὸ τῶν ἑτέρου Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ λοιπαῖς ὥραις, λεγομένου πάντοτε τοῦ Ἀναστασίμου Τροπ. Τῶν Τροπ. τῶν Ἁγίων ἀλλασσομένων.

Περὶ Προεορτίων καὶ μεθεόρτων Τροπ. εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἁγίου ἔχοντος Τροπ. Κεφ. οζ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ Προεόρτια. ἢ μεθέορτα, καὶ Ἅγιος ἔχων Τροπ. Εἰς τὸ Θϛ Κϛ Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον δὶς, δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ ὥραις ἐν μὲν τῇ μιᾷ, τὸ Ἀναστάσιμον. Τροπ. δόξα, τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, πάλιν τὸ Ἀναστάσιμον Τροπ. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας, λεγομένου πάντοτε τοῦ Ἀναστασίμου Τροπ. καὶ τοῦ Κοντακίου τῆς ἑορτῆς τῶν δὲ ἑτέρων Τροπ. ἐναλλασσομένων.

Περὶ Ἁγίου ἔχοντος ἀγρυπνίαν, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφαλαιον, οη'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ Ἅγιος ἔχων ἀγρυπνίαν ἐν Κυριακῇ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ ἤχου. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. τοῦ στίχ. καὶ τὰ ζῖα τῶν Ἁγίου. Εἰς τὴν στίχ. λέγομεν μετὰ τῶν στίχ. τῶν Ἁγίου. δόξα τῶν Ἁγίου Ϛ νῦν Θκῖον τὸ ά τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. τοῦ στίχ. καὶ τὰ γ'. τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν στίχ λέγομεν μετὰ τῶν στίχ. τοῦ Ἁγίου. δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν Θκῖον, εἰς τὴν αὐτὴν ἦχ. ἐγκωμιαστικόν. Μετὰ τὸ Τρισάγιον. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου. δόξα τῶν Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῶν ἤχου γ'. Ἀνατολι. ά. καὶ τοῦ Ἁγίου ϛ'. δόξα τοῦ Ἁγίου, Ϛ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα. τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μόνης, καὶ τῶν Ἁγίου στιχηρ. δόξα τῶν Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τῶν κατὰ ά. β'. εἰς τὴν αὐτὴν, ἦχ. Εἰς τὴν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τὰ κατὰ ά. β'. γ'. δόξα τῶν Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τοῦ ά. β'. εἰς τὴν αὐτὴν ἦχ Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Τροπ. Θκε Παρθένε δὶς, καὶ τῶν Ἁγίου, τὸ Τροπ. ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς. αἱ δὲ ἑτέραι τῶν Ἁγίου. Ἐν τῷ ὄρθρῳ,

θρῳ, εἰς τὸ Θε̃ Κε̃ Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, δὶς δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. καθίσ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θκῖον αὐτῶν ὁ Ἄμωμος. ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. ὁ Πολυέλ. καὶ καθίσ. τοῦ Ἁγίου δόξα καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Οἱ ἀναβαθμ. Προκείμ. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλ. Ἀναστάσιμον, τὸ Ἀνάστασιν Χυ̃. ὁ Ν΄. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρ. οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θκοῦ εἰς β΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ή. Καταβ. εἰ ἔχει τὸ Τυπικ. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς κάθισ. τοῦ Ἁγίου. δόξα καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. εἰς τὸ αὐτὸ ἦχον. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἔξαπος. τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θκῖον. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. καὶ τὸ εἰς τὸ δόξ. ἰδιόμ. μετὰ τῶν στίχ. τοῦ Ἁγίου δόξα τὸ Ἑωθι. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θκε̃ Παρθένε Δοξολ. μεγάλη. μετὰ τὸ Τρισάγιον ἀπόλυσις ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ ά. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τῷ ὥραις, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον. δόξ. τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τῆς ὥρας. Εἰς τὸ Λειτουργίαν Τυπικὰ. οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου στ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δόξα Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν προσόμοιον. Θκῖον Προκείμ. Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν. πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον. εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Πολυέλεον, ἑορταζομένου, εἰς στ΄. εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ο θ΄

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ Ἅγιος ἑορταζόμενος, εἰς στ΄. ἔχων Πολυέλεον. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ Κε̃ ἐκέκρ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄ δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ λιτὸ, τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. Εἰ δὲ μὴ τῆς Θκοῦ δογματικὸν τοῦ ἤχου δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν θ΄. τοῦ ά β΄. εἰς τὸ αὐτὸ ἦχ. Εἰς τὸν στίχ Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβ δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν θ΄. τοῦ ά β΄. εἰς τὸ αὐτὸ ἦχ. Εἰς τὸ εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Τροπ. Θκε̃ Παρθένε, δὶς καὶ τοῦ Ἁγίου ἅπαξ. Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς. αἱ δὲ ἑτέραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει. Εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολ. μετὰ τῶν Θκῖων τοῦ Ἁγίου. δόξ. τὸ τέλος, καὶ νῦν Θκῖον, τὸ ά εἰς τὸ αὐτὸ ἦχ. οἱ ἀναβαθ. τοῦ ἤχου. Προκείμ Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλ. Ἀναστάσιμον τὸ Ἀνάστασιν Χυ̃ ὁ Πεντηκοστὸς. στιχηρ. Ἀναστάσιμον. οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θκοῦ, εἰς δ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς στ΄. Εἰ δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, εἰς ή. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς κάθισ. τοῦ Ἁγίου δόξ. καὶ νῦν τὸ ά. εἰς τὸ αὐτὸ ἦχ. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ ἐννάτῃ, ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἔξαπος τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θκῖον Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοὴ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. καὶ ἰδιόμελ. τὸ εἰς τὸ δόξα, μετὰ τῶν στίχ. τοῦ Ἁγίου. δόξα τὸ Ἑωθινὸν, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ μόνον. ἡ ἐκτενὴς. ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὸ Λειτουργίαν Τυπικὰ, οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς στ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ γ΄. ᾠδὴ, εἰς δ΄. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον Προκείμενον, Ἀπόστολον. Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν. τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ ἑορταζομένου Ἁγίου εἰς στ΄. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, π΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὅτε ἑορτάζεται Ἅγιος εἰς στ΄. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, καὶ οὐκ ἔχει Πολυέλεον. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ Κε̃ ἐκέκραξα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ ἤχου. Εἰς τὸ λιτὸ τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Ἁγίου ἰδιόμ. εἰ ἔχει. Εἰ δὲ μὴ τῆς Θκοῦ, δογματικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ στίχ. τοῦ κατὰ ἀλφάβ. δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τοῦ ά. β΄. εἰς τὸ αὐτὸν ἦχ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, δὶς δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. εἰς τὸ αὐτὸν ἦχ. καὶ ἡ συνήθης ἀκολουθία οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄. Ϛ τοῦ Ἁγίου εἰς στ΄. Καταβ. εἰ ἔχει τὸ Τυπικὸν. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς κάθισ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νῦν Θκῖον τὸ ά. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἔξαπος. τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θκῖον. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει γ΄. τὸ ἰδιόμ. αὐτοῦ τὸ εἰς τὸ δόξα μετὰ τῶν στίχ. αὐτοῦ. Εἰ δὲ μὴ τὰ Ἀνατολικὰ. δόξα τὸ Ἑωθινὸν καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θκε̃ Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενὴς ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτὴ ἡ ά ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὸ Λειτουργίαν οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς στ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. Τροπ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου. δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν Θκῖον προσόμοιον. Προκείμ. Ἀπόστολον Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, Ϛ Κοινωνικὸν. τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τοῦ πῶς ψάλλονται οἱ Κανόνες οἱ Νεκρώσιμοι εἰς τὴν Παννυχίδα. Κεφάλαιον, π α.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὴν Παννυχίδα, Ψάλλονται τὸ ἐρχόμενον ἦχος τὰ Νεκρώσιμα. Εἰ δὲ συμβῇ μὴ ψάλλεσθαι τὸν Κανόνα, ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Σαββάτου. διὰ τὸ εἶναι Προεόρτια, ἢ μεθεορτα ἢ ἑορταζομένου Ἁγίου, εἰς ἡ. Ψάλλεται αὐτὸ εἰς τὴν Παννυχίδα τῆς Παρασκευῆς.

Περὶ Τροπ. τῶν ἀποδείπνων, τῶν Προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος. Κεφάλαιον, π β.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, μετὰ τὸ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς. εἰς τὸ Τεισάγιον, εἰ εἰσὶ μεθέορτα, ἢ Προεόρτια, καὶ ἔχει ὁ Ἅγιος, Τροπ. λέγομεν ὡρῶν τοῦ Ἁγίου δόξα, τὸ Προεόρτιον, ἢ καὶ μεθέορτον. Εἰ δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, λέγομεν ὡρῶν, τοῦ ἑνὸς τὸ Τροπ. δόξα, τὸ ἕτερον, καὶ νυνὶ Προεόρτιον, ἢ μεθέορτον. Εἰ δὲ οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος τῆς ἑορτῆς, μόνης. Εἰ δὲ οὐκ εἰσὶ μεθέορτα, λέγομεν τοῦ Ἁγίου Τροπ δόξα, καὶ νυνὶ Θκὸν, τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ ἔστιν Ἀλληλουϊα, λέγομεν τὰ Τροπ ἄτινα λέγει τὸ Τυπικόν, ἤγουν τὸ Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μου Χε ὁ Θς, καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὸ β'. Τεισάγιον, εἰ εἰσὶν Προεόρτια, ἢ μεθέορτα, καὶ ἔχει ὁ Ἅγιος δοξολογίαν. λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτοῦ. Εἰ δὲ ὅτε Προεόρτια, ἢ μεθέορτα εἰσὶν Οὔτε Ἅγιος ἔχων δοξολογίαν, λέγε τὰ συνήθη Τροπ. ἦχος. Ἐλέησον ἡμᾶς Κε ἐλέησον ἡμᾶς Κε ἐλέησον ἡμᾶς, Σ τὰ λοιπά. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ Τεισαγίῳ λέγομεν τὰ Τροπ τῆς ἡμέρας τῆς Ἑβδομάδος. ἦχος τῇ β'. Τῶν Οὐρανίων Σχατιῶν ἀρχησχάτηγοι τῇ ξίτῃ. Μνήμη δικαίου μετ' Ἐγκωμίων. τῇ Τεχάδα, Σῶσον Κε τὸν Λαόν σου καὶ εὐλόγησον, τῇ Πέμπτῃ. Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε, τῇ Παρασκευῇ. Σῶσον Κε τὸν Λαόν σου, καὶ τῆς Μονῆς ὁ Θεὸς τῶν πρώην ἡμῶν ὁποιῶν. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου. δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χε, καὶ νυνὶ, Τῇ πρεσβείᾳ Κε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θχου. τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ τελευταίῳ Τεισαγίῳ τῶν ἀποδείπνων λέγομεν Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Μνήσθητι Κε ὡς ἀγαθὸς τὰ δέλεωσου. δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χε, καὶ νυνὶ. Τῇ πρεσβείᾳ Κε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θχου.

Περὶ τῆς Τροπαρίων τῆς Δεσποτικῶν ἑορτῆς εἰ τύγωσιν ὁμοῦ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. π γ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ εἰτύχωσιν δύο Δεσποτικαὶ ἑορταὶ ἐν Κυριακῇ. Εἰς τὸ Θς Κε Τροπ. τὸ Ἀνάστασιμον, δὶς δόξ. καὶ μιᾶς ἑορτῆς, καὶ νυνὶ τῆς ἑτέρας. Ἐν δὲ τῷ ὥραις. ἐν μιᾷ τῇ μιᾷ τὸ Ἀνάστασιμον Τροπ. δόξ· Τροπ. τῆς μιᾶς ἑορτῆς, καὶ νυνὶ Θκὸν τῆς ὥρας. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ Τεισάγιον, τὸ Κοντάκ. αὐτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ Τροπ. Ἀνάστασιμον. δόξα, τῆς ἑτέρας ἑορτῆς, καὶ νυνὶ θ'. τῆς ὥρας. ὡσαύτως καὶ τὸ Κοντάκ. αὐτῆς. Ὡσαύτως γίνεται καὶ ἐν τῷ ὥραις. Πάντοτε λεγομένου τοῦ Ἀναστασίμου Τροπ. τῆς δὲ ἑτέρων Τροπ. καὶ Κοντακίων ἐναλλασσομένων. καθὼς προδεδήλωται.

Περὶ Τροπ. τῶν Ἁγίων, καὶ τῶν ὡρῶτων Θκίων πῶς λέγονται τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ. Κεφάλαιον, π δ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ. Εἰς τὸ Θς Κς, λέγομεν μετὰ τοῦ Τροπ. τοῦ Ἁγίου δόξα, καὶ νυνὶ Θκὸν, τὸ πρῶτον, εἰς τὸ αὐτὸ ἦχον τοῦ Τροπ. τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἦχος δὲ πρῶτον Θκὸν λέγομεν. Μετὰ τοῦ πρώτου καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Μαρτυρικά, εἰς τὸ δόξα, καὶ νυνὶ. Εἰ οὐκ ἔτυχεν ὁ ἦχος τοῦ Τροπ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ὀκτωήχου ὁ αὐτός. Εἰ γὰρ ἕτως ἔχῃ, λέγομεν, τὸ πρῶτον Θκὸν τοῦ Ὀκτωήχου, εἰς τὸ Θς Κς. Εἰς δὲ τὰ καθίσ. τοῦ Ψαλτηρίου. δόξα καὶ νυνὶ Θκὸν τῆς ἡμέρας. Ὡσαύτως γίνεται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸ Θεὸς Κς, καὶ εἰς τὰ καθίσματα.

Περὶ Ἁγίου ἑορταζομένου εἰς ἡ. εἰ τύχῃ ἐν Τεχάδι ἢ Παρασκευῇ, ποῖα Θκὰ λέγονται. Κεφ. π ε.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ Ἅγιος, ἐν Τεχάδι ἢ Παρασκευῇ, ἔχων. Μακάριος ἀνὴρ, καὶ Πολυέλεον, Σ ἑορτάζεται, εἰς ἡ. ἐν τοῖς καθίσμασι τοῦ Ψαλτηρίου, Σ ἐν τῇ τετάρτῃ ᾠδῇ, λέγομεν Θκὰ τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τὸ Θς Κς. Λέγονται τὰ ὡρῶτα Θκὰ. Ὡσαύτως γίνεται ἐν Δευτέρᾳ, ἢ ἐν Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ τύχῃ. Ἐν γὰρ τοῖς καθίσμασι τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ, λέγονται Θκὰ τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ δὲ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κς λέγονται Θκὰ α'. καθὼς προδεδήλωται.

Περὶ τῶν πρώτων Θκίων πῶς λέγονται τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ. Κεφάλ. π ϛ.

Ἐν γὰρ τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ. κάντε ἑορταζόμενος ὁ Ἅγιος ἔστι κάντε μὴ εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, εἰς τὸ κάθισμα τὸ πρῶτον, καὶ εἰς τὴν δ'. ἰδιόμ. Εἰ οὐκ ἔστι Τροπ. τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν ἦχον, τὰ πρῶτα Θεοτοκία λέγονται.

Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Εἴσοδον, καὶ τῶν πρῶτον Θεοτοκίων στιχηρῶν. Κεφάλ. π η'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὅτε ἔχει ὁ Ἅγιος εἴσοδον. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, λέγονται δόξα, στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, καὶ νυῦ, Θεοτοκίον τὸ α'. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰ μήπως τύχῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἐν ταύτῃ γὰρ Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ ἤχου λέγεται.

Περὶ τοῦ πότε στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Κεφάλαιον, π θ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν αἷς Κυριακαῖς. Ψάλλονται Ἀναστάσιμοι Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου. Στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Εὐαγγέλιον, ὅτε τῷ Κῷ ἄσωμεν, οὐ στιχολογεῖται. Κεφάλ. ιγ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὅτε ἔχει ὁ Ἅγιος Εὐαγγέλιον. Εἰς τὴν ὄρθρον, τῷ Κῷ ἄσωμεν, οὐ στιχολογεῖται.

Περὶ τοῦ πότε γίνεται λιτὴ, καὶ πότε, ου'. Κεφάλαιον, ιγ α'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἀεί ποτε δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, γίνεται λιτὴ. Ἑσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μνημονεύονται πάντες οἱ Κεκοιμημένοι. Ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ, καὶ πρε'ς ἡμῶν. Οὐ γίνεται δὲ λιτὴ, ἀπὸ τῷ πρωΐ τῆς μεγάλης Πέμπτης, ἕως τῷ Σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου. Εἰ μήπως τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμός. Ἐν αὐτῇ γὰρ γίνεται λιτὴ, καὶ ὅτε ἔστι Προηγιασμένη, κατὰ τὴν ἑσπέραν, καὶ μόνην. Ὡσαύτως, καὶ ὅτε ἔστι δοξολογία. Ἑσπέρας μὲν γίνεται λιτὴ, καὶ μνημονεύονται οἱ Κεκοιμημένοι, πρωΐ δὲ, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου. Γίνεται μὲν λιτὴ, οὐ μνημονεύονται δὲ οἱ Κεκοιμημένοι. Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἡ α'. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Προεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, ιγ β'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχωσι Προεόρτια. τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἤγουν τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θκοῦ, καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυ, τῆς εἰσόδου, τῆς Ὑπαπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Μεταμορφώσεως, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θκοῦ, ἐν Κυριακῇ. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κε' ἐκέκρ. δόξα, τὸ ἰδιόμελον α'. τῆς ἑορτῆς, καὶ νυῦ, Θκι'ον τὸ α'. τοῦ ἤχου Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν στίχ. δόξα, καὶ νυῦ τῆς ἑορτῆς, ἤγουν τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς. Ὡσαύτως γίνεται εἰ τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Σαββάτῳ. τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα δόξα τὸ Προεόρτιον, Σ νυῦ Θκι'ον, τὸ πρῶτον, τοῦ ἤχου. Εἰ μήπως οὐ ψάλλεται ἐν τῷ Σαββάτῳ ἡ Ὀκτώηχος.

Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Πολυέλεον, καὶ ἑορταζομένου, εἰς η'. εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ. Κεφάλ. ιγ γ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Ἅγιος ἐν Σαββάτῳ. Ἔχωσι Πολυέλεον, καὶ ἑορτάζεται εἰς η'. Οὐ λέγεται Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου ὁ Νεκρώσι. ἀλλὰ τῆς Θκοῦ μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. Σ τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Περὶ τοῦ εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀλληλούϊα. Κεφάλαιον, ιγ δ'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀλληλούϊα, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ Μηναίου γ'. καὶ τρία Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. δόξα, τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ νυῦ Θκι'ον τὸ α'. τοῦ ἤχου. Προκείμ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν στίχ. τὸ τέταρτον Μαρτυ. τοῦ ἤχου, καὶ τὰ β'. Νεκρώσιμα, ἰδιόμ. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκυνοῦ, μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. δόξα, τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ νυῦ Θκι'ον, τῆς ἡμέρας. Εἰς δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, εἰς τὸ Κε' ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ αὐτῶν εἰς στ'. Εἰς τὸν στίχ. τὰ τρία Μαρτυρικὰ τὸ β'. τὸ γ'. καὶ τὸ δ'. καὶ Νεκρώσιμον. δόξα, καὶ νυῦ Θκι'ον τῆς ἡμέρας. Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρες. δόξα. Μνήσθητι Κε' ὡς ἀγαθὸς καὶ νυῦ. Μήτηρ Ἁγία. ἡ ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ συνήθης λιτὴ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, Ἀλληλούϊα, εἰς ἦχον β'. Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρες, δὶς. δόξα, Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς, καὶ νυῦ Μήτηρ Ἁγία. Μετὰ τὸ πρῶτον κάθισ. τῆς στιχολ. καθίσ. Μαρτυρικὰ γ'. τὸ β'. τὸ γ'. καὶ τὸ δ'. καὶ Νεκρώσιμον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. δόξα, καὶ νυῦ Θκι'ον τὸ α'. τοῦ ἤχου, ὁ Ἄμωμος, διαιρεῖται εἰς στάσεις δύο. Μετὰ τὸν Ἄμωμον εὐλογητὸς εἶ Κε' δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Τροπ. Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς καὶ τὰ λοιπὰ. εἶτα λέγει ὁ ἱερεὺς Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν προκεκοιμηθέντων Πρῶν Σ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων, καὶ τὴν εὐχὴν, Σ ἡμεῖς τὸ Κε' ἐλέησον, μ'. εἶτα κάθισ. ἦχος πλ. β'. Ἀνάπαυσον Σπ'ρ ἡμῶν. δόξα, Σ νυῦ, Θκι'ον, ὁ ἐκ Παρθένου. οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς στ'. τῆς Θκοῦ εἰς δ'. καὶ ὁ Νεκρώσιμος, εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κάθισ. τοῦ Ἁγίου. δόξα, καὶ νυῦ Θκι'ον, τὸ α'. τοῦ α' ἤχου. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκ. Νεκρώσιμον. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσιν Χε' τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ τὸν οἶκον, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ τέσσαρα Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. δόξα, καὶ νῦν

Θκι'ον

Θκῖον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν στίχ. προσόμοια τοῦ Κυρίου Θεοφάνους. δόξω, καὶ νῦν τὸ προσόμοιον αὐτῶν θ'. Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρες. δόξα Μνήσθητι Κε' ὡς Ἀγαθὸς τῶν δούλωνσου, καὶ νῦν Μήτηρ Ἁγία, ἡ ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις. ἡ πρώτη ὥρα καὶ ἡ λιτὴ ὡς συνήθες. Ἐν τῶν ὥραις Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρεν. δόξα Μνήσθητι Κε' ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλωνσου, καὶ νῦν θ'. τῶν ὡρῶν. Ἐν τοῖς Τρισαγίοις αὐτῶν, τὰ συνήθη Τροπ. Εἰς τὴν Λειτουρ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς'. Τροπ. Ἀπόστολοι Μάρτυρες Μνήσθητι Κε'. δόξα μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χε' καὶ νῦν Θκῖον. Σὲ Στεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν Προκείμενον, ἦχ. πλ. β'. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κν', πάντες στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ Νεκρώσιμον. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλησθήσεται. ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Νεκρώσιμος. Ἀλληλούϊα ἦχ. δ'. ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κς' εἰσήκουσεν αὐτῶν. καὶ Νεκρώσιμον. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κε'. Εὐαγγέλ. τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. καὶ Νεκρώσιμον.

Περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος πῶς ψάλλονται οἱ Κανόνες αὐτῶν μετὰ τῶν Ἁγίων τοῦ Μηναίου. Κεφ. υ ε'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ Κυριακῇ οἱ Κανόνες, οὕτως ψάλλονται. Ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τοῦ ἑρμοῦ, εἰς δ'. Ὁ Σταυρωαναστάσιμος, εἰς β' τῆς Θκοῦ εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ς'. καταλιμπάνεται ὁ Σταυρωαναστάσιμος, καὶ λόγεται τῶν Ἁγίου, εἰς ς'. εἰ δὲ ἑορτάζεται εἰς ἡ. Λέγεται ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. καὶ τῆς Θκοῦ εἰς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ. Ὡσαύτως γίνεται εἰ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, ἢ Προεόρτια ἢ μεθέορτα. καὶ Ἅγιος.

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Κατανυκτικὸς μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. καὶ τῶν Ἀγγέλων, εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος εἰς ς'. Καταλιμπάνονται τὰ δύο Μαρτυρικὰ, καὶ λέγονται τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. Εἰ δὲ εἰς ἡ. ἑορτάζεται, καταλιμπάνεται τῶν ἀσωμάτων καὶ λέγεται ὁ Κατανυκτικὸς, εἰς ς' μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, Ϛ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ. Ὡσαύτως γίνεται, εἰ εἰσὶ δύο Ἅγιοι.

Πρόσχες, ὅτι ὅταν ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος εἰς ἡ. Ὀκτώηχος οὐ ψάλλεται. ἀλλὰ τῆς Θκοῦ ὁ Κανὼν, εἰς ς'. σὺν τοῖς εἱρμοῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ. Ὅτε δὲ τύχω σι δύο Ἅγιοι, ψάλλεται μὲν ἡ Ὀκτώηχος. καταλιμπάνεται δὲ ὁ β'. Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τρίτῃ ὁ Κατανυκτικὸς μετὰ, τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. τοῦ Προδρόμου, εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ς'. Καταλιμπάνονται τὰ δύο Μαρτυρικὰ, καὶ λέγονται τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. Εἰ δὲ εἰς ἡ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος. καταλιμπάνεται τοῦ Προδρόμου, καὶ λέγεται ὁ Κατανυκτὸς μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ. Ὡσαύτως γίνεται εἰ εἰσὶ δύο Ἅγιοι.

Τῇ Τετράδᾳ ὁ Σταυρώσιμος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. τῆς Θκοῦ, εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ς' καταλιμπάνονται τὰ β'. Μαρτυρικὰ, καὶ λέγονται τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. Εἰ δὲ εἰς ἡ. ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος. καταλιμπάνεται τῆς Θκοῦ, καὶ λέγεται ὁ Σταυρώσιμος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ε'. Ἡ καταλιμπάνονται τὰ δύο Μαρτυρικὰ, καὶ λέγεται ὁ Στρῶσιμος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ'. τῆς Θκοῦ εἰς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ. Ὡσαύτως γίνεται εἰ εἰσὶ δύο Ἅγιοι.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἰς δ' καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος εἰς ς' λέγεται τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ τοῦ Θκῖου εἰς ε'. καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου μετὰ τοῦ Θκῖου, εἰς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. εἰ δὲ εἰς ἡ. ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος καταλιμπάνεται τοῦ ἁγίου Νιλολάου καὶ λέγεται τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ. Ὡσαύτως γίνεται εἰ εἰσὶ δύο Ἅγιοι.

Τῇ Παρασκευῇ, ὁ Σσρῶσιμος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. τῆς Θκοῦ, εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Εἰ δὲ ἑρτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ς'. καταλιμπάνονται τὰ δύο Μαρτυρικὰ. καὶ λέγεται τοῦ Ἁγίου, εἰς ς. Εἰς δὲ εἰς ἡ. ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος. Καταλιμπάνεται τῆς Θκοῦ. καὶ λέγεται ὁ Στρῶσιμος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ. ἢ καταλιμπάνονται τὰ δύο Μαρτυρικὰ. καὶ λέγεται ὁ Σταυρώσιμος, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ'. τῆς Θκοῦ β' καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ. Ὡσαύτως γίνεται εἰς εἰσὶ β'. Ἅγιοι.

Τῷ Σαββάτῳ, τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ς'. Τῆς Θκοῦ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. καὶ ὁ Νεκρώσιμος, εἰς δ'. Εἰ δὲ εἰσὶ δύο, Ἅγιοι, τοῦ ἑνὸς ὁ Κανὼν μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ς'. καὶ τοῦ ἑτέρου, εἰς δ'. καὶ ὁ Νεκρώσιμος, εἰς δ'. Εἰ δὲ εἰς ἡ. ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, λέγεται τῆς Θκοῦ ὁ Κανὼν εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ὀκτὼ.

(Περὶ τοῦ πῶς δεῖ θυμιᾶν.
Κεφάλαιον, υ ς'.

Ἱστέον, ὅτι οὕτως δεῖ θυμιᾶν τὴν ἱερέα, ἢ τὴν Διάκονον. Ἐν πρώτοις ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ποιεῖ Σταῦρον μετὰ τῶν θυμιατοῦ, Εἰθ' οὕτως μεθίσταται πρὸς τὸ νότιον μέρος. καὶ ἐξ ἐκείνου, κυκλωτερῶς πρὸς τὸ Βόριον, καὶ ποιεῖ ὁμοίως ἐν ἑκάστῃ τούτων Σταῦρον, καὶ ἑξῆς θυμιᾷ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ὅλον τὸ ἱερατεῖον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξέρχεται διὰ τοῦ Βορίου κλίτους

καὶ

καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν Ἁγίων θυρῶν. χαρατῶν Σταυρόν ἐν αὐταῖς, καὶ διείησι μέχρι τοῦ νοτίου μέρους. Εἶθ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν προεοστῶτα. Εἰ δὲ οὐ παρέστιν, εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἀνερχόμενος τὸ μέρος τοῦ καθηγουμένου, θυμιᾷ πάντας, εἶτα μετὰ τὸν θυμιᾶσαι τὸν χορὸν, ἵσταται ἀπέναντι αὐτοῦ εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐπιτηρῶν καθ' ὃ ψάλλει ὁ ἕτερος Χορὸς, οὕτως σιωτῶν ποιεῖ Στρόν μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, προσκυνῶν ἐν τῷ αὐτῷ χορῷ, καὶ ἀντιβάλλουσιν αὐτῷ πάντες οἱ τοῦ χοροῦ μετάνοιαν, καὶ οὕτως μεθιστάμενος ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὸν ἕτερον. Ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Ἁγίων θυρῶν, καὶ κατερχόμενος. Μέχρι τῶν Βασιλικῶν πυλῶν. Ποιῶν, καὶ ἐν αὐτῷ ὥσπερ καὶ εἰς τὸν ἕτερον. Εἶθ' οὕτως ἐξέρχεται διὰ τοῦ βορείου πυλῶνος, θυμιῶν κἀκεῖσε πάντας. Καθὼς, καὶ ἐν τῷ Ναῷ. Πληρώσας δὲ τὸ θυμιᾶν, καὶ μέλλων εἰσιέναι ἐν τῷ Ναῷ. Χαράττει Σρόν, ἔμπροσθεν τῶν Βασιλικῶν πυλῶν. Ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸν ὀμφαλὸν, ἤγουν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, καὶ εἰς τὰ ἀλλαθυρία ὁμοίως. Προθυμιῶν πάλιν, τὸν ἡγούμενον ἐν τῷ εἰσιέναι, καὶ οὕτως εἰσέρχεται διὰ τῆς προθέσεως, ποιῶν πάλιν Σταυρὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ. Τὰ γὰρ ἄλλα θυρία οὐδέποτε ἀνοίγονται. Ἄνευ δηλονότι τῆς Εἰσόδου, καὶ τοῦ ἀσπασμοῦ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν Θείων Μυστηρίων, καὶ τοῦ πληρωθήτω. Παρατηρητέον δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ θυμιῶντος, ἐὰν ἐν τῶν θυμιᾶν αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν χορῶν τύχῃ τινὰ ταχθέντα ἄρξασθε ψάλλειν τὸ Ἀντίφωνον, καὶ ἤδη ψαλθέντος τοῦ προεκφωνηθέντος στίχου. Μέλλει ὁ ἐναρξάμενος βαλεῖν πρὸς τὸν Χορὸν μετάνοιαν, εἰ μὲν παρὰ γ'. καὶ δ'. Τῶν ἐν τῶν χορῷ ἱσταμένων ἔλθη ὁ θυμιῶν τοῦ πληρῶσαι τὸν Χορὸν. Καταλιμπάνει τοὺς τοιούτους, καὶ ἀπερχόμενος ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Χοροῦ. Ἔνθα ἔστιν αὐτῶν συνήθως ποιεῖν τὸν μετάνοιαν, καὶ βάλλοντος τοῦ ἐναρξαμένου τὴν ἐποφειλομένην μετάνοιαν πρὸς τὸν Χορὸν. Ψάλλει καὶ αὐτὸς μετάνοιαν σὺν αὐτῷ, καὶ σὺν παντὶ τῷ χορῷ, καὶ οὕτως ὑποστρέφων, θυμιᾷ τοὺς ὑπολειφθέντας. Εἰ δὲ πλείω τῶν τεσσάρων εἰσὶν οἱ ἀπολειπόμενοι, ἔχεται ἀπερικόπως τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ. Ὁ δὲ τὸν προεκφώνησιν ποιήσας, βάλλει μόνος τὸν μετάνοιαν αὐτοῦ εἰς τὸν Χορὸν, καὶ ὁ Χορὸς εἰς αὐτὸν. Αὐτὸ δὲ τοῦτο ποιεῖ ὁ θυμιῶν, καὶ τῶν Χορῶν ἐναρξαμένων ἤδη. Εἴτε πρὸς τὸν ἐκφώνησιν ποιουμένων τῆς ὠδῆς. Εἴτε τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ στάντος. Ἔνθεν, καὶ σύνηθες ἔχων βάλλειν αὐτὸν τὸν μετάνοιαν. Εἰς δέχεται γὰρ τῶν ἐναρχθέντων τὸν ἐκπλήρωσιν, καὶ οὕτως κοινῶς ἐκτελοῦσι τῶν μετάνοιαν. Πρὸς τὸ μὴ συγχνοτέρως ποιεῖσθαι τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τὰς ἐπικλίσεις, καὶ ἀνακλίσεις. Ὅπερ ἐστὶ σημεῖον ἀταξίας.

Προκείμενα Ἀναστάσιμα τῶν Κυριακῶν, εἰς τὸν ὄρθρον. Κεφάλαιον. ϙζ'.

Ἦχος α'. Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κς', στίχ. Τὰ λόγια Κυ' λόγια ἁγνὰ, ἦχος β'. Ἐξηγέρθητι Κε' ὁ Θεὸς μου ἐν, στίχ. Κύριε ὁ Θς' μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα ἦχ. γ'. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι, στίχ. Ἄσατε τῷ Κω' ἆσμα καινὸν, ἦχος δ'. Ἀνάστα Κε' βοήθησον ἡμῖν, στίχ. Ὁ Θς' ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσα, ἦχος πλ. α'. Ἀνάστηθι Κε' ὁ Θεὸς μου, ὕψω. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ, ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐξέγειρον τὸν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι, στίχ. Ὁ ποιμένων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδὴ, ἦχος βαρὺς. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου ὕψω. στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ, ἦχος πλ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν, στίχ. Αἴνει ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον αἰνέσω.

Προκείμενα Ἀλληλουϊάρια τῶν ὀκτὼ ἤχων ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κεφάλ. ϙη'.

Ἦχος α'. Γένοιτο Κε' τὸ ἔλεός σου ἠφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν, στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ Ἀλληλ. Ὁ Θς' ὁ διδοὺς ἐκδικύσεις ἐμοὶ, στίχ. Μεγαλύνοντας σρι' ας ἦχ β'. Ἰσχύς μου, καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κς' στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κς'. Ἀλληλ. Ἐπακοῦσαι σου Κς' ἐν στίχ. Κε' σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπά. ἦχ. γ'. Μέγας ὁ Κς' ἡμῶν, καὶ μεγάλη. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κν', ὅτι ἀγαθὸς Ψαλ. Ἀλληλ. Ἐπὶ σοὶ Κε' ἤλπισα μὴ καταχυνθήειν εἰς τὸν αἰῶνα στίχ. Γενοῦμοι εἰς Θν' ὑπερασπιστὴν, ἦχ. δ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κε' στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχήμου τὸν Κν' Κε' ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης. Ἀλληλ. Ἐντεινεκὶ κατεουδοῦ στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμί. ἦχ. πλ. α'. Σὲ φυλάξαις ἡμᾶς καὶ στίχ. Σῶσον με Κε', ὅτι ἐκλέλοιπεν. Ἀλληλ. τὰ ἐλέη σου Κε' εἰς τὸν στίχ. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος ἦχ. πλ. β'. Σῶσον Κε' τὸν Λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὸν κληρο. στίχ. Πρὸς σὲ Κε' κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν. Ἀλληλ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. στίχ. Βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν. ἦχ. β'. Κς' ἰσχὺν τῷ Λαῷ αὐτοῦ δόσει, Κς' εὐλογήσει. στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κῷ Υἱοὶ Θεοῦ. Ἀλληλ. Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κῷ στίχ. Τοῦ ἀνεγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὸν ἦχος πλ. δ'. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κῷ τῷ στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἀλληλούϊα. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κῷ ἀλαλάξωμεν. στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Προκείμενα, καὶ Ἀλληλουϊάρια, τὰ ἐν ταῖς Λειτουργίαις Ψαλλόμενα τῆς ὅλης Ἑβδομάδος ἐν αἷς ἡμέραις οὐ ψάλλεται Θεὸς Κς, ἅμα δὲ καὶ Κοινονικά. Κεφάλαιον υ θ.

Ἐν αἷς δὲ ἡμέραις οὐ ψάλλεται Θεὸς Κς. Ἤγουν εἰ οὐκ ἔστιν ἑορτάσιμος Ἅγιος. τὰ ἐν ταῖς Λειτουργίαις ψαλλόμενα Προκείμενα, καὶ τὸ Ἀλληλούϊα, ἅμα δὲ καὶ Κοινωνικόν. Εἰ σὶ σαῦτα.

Ψῇ Δευτέρᾳ, τῶν ἀσωμάτων. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνᾶτα, στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κν Κε ὁ. Ἀλληλ. Αἰνεῖτε τὸν Κν ἐκ τῶν Οὐρανὸν, αἰνεῖτε αὐτὸν. Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνᾶτα.

Ψῇ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κῷ, στίχ. Εἰ σάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον εἶσται δί.

Ψῇ Τετράδα, τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον, ἦχος γ'. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνη ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε, στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ταπείνω Ἀλληλ. ἦχος πλ. δ'. Ἀνάστηθι Κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. Κοινονικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Ψῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὸν δικαιοσύνην. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ.

Ψῇ Παρασκευῇ, Σταυρόσιμον. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Ὑψοῦτε Κν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προ. στίχ. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν. Ἀλληλ. Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω. Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ Φῶς τοῦ.

Ψῇ Σαββάτῳ, Νεκρώσιμον. Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνο. Ἀλληλ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κε. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Περὶ τοῦ πῶς μέλλουσιν ψάλλεσθαι τὰ Προκείμενα ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου. Κεφάλαιον ρ'.

Ὁπότε μέλλει ψάλλειν τὸ Προκείμενον ὁ Ἀναγνώστ. Ὁφείλλει βάλλειν μετάνοιαν τῷ προεστῶτι. Ἡ μὴ ὄντος τούτου, εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἑτέραν μετάνοιαν, ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων θυρῶν, καὶ οὕτως εἰπεῖν τὸ Προκείμ. Εἰς δὲ τὸ τέλος πάλιν ποιήσας μετάνοιαν, γυρίζει κατὰ Δυσμᾶς σκεπάζων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἵστατε ψάλλων, μέχρι τοῦ πληρώματος τοῦ Προκειμένου, καὶ μετὰ τὸ τέλος. ποιήσας μετάνιαν κατὰ Δυσμᾶς, ἐξέρχεται. Οὕτως παρελάβομεν. ἀπὸ τὰς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Πρῶν.

Ὀφείλει τοίνυν ὁ ἱερεὺς ὁπότε μέλλει διακονεῖν. Πρότερον ποιεῖν μετάνοιαν ἐν τῷ στασιδήῳ τοῦ Προεστῶτος, εἰ δὲ ἔνι ὁ Προεστὼς ἐν τῇ Μονῇ. Ὅπου ἂν ἵσταται, κἀκεῖ ὁ ἱερεὺς ἀφικόμενος. ποιεῖ τὸν συνήθη μετάνοιαν, καὶ οὕτως εἰσέρχεται πληρῶν τὸν Λειτουργ. Ἢ τὸν διακονίαν αὐτοῦ. Καθ' ἑκάστην δὲ συναπτὴν, ποιεῖ σχῆμα μετανοίας τῷ Προεστῶτι. Ἢ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. Τούτου ἀποδημοῦντος μακρόθεν.

Ὁ δὲ Κανδηλάπτης. Ὁπόταν μέλλει σημαίνειν. Κἂν ἡ πρώτη ὥρα ἔστιν. Ὁμοίως καὶ αὐτὸς ποιεῖ μετάνοιαν ὡς εἰρήκαμεν. Εἰ οὐκ ἔστιν ὁ Προεστὼς, ποιεῖ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ὁ δὲ τόπος οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἢ τοῦ Θεοῦ τόπος ἔστιν. Ὁ γὰρ ἐνγνώσει τι μῶν τὸν ἐστῶτα, οὗτος τὸν Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ ἠγάπησεν.

Ὅταν δὲ μέλλει σταθῆναι ἐν τῷ ἀναλογίῳ, τοῦ ἄρξασθαι στιχολογεῖν. Πάλιν ποιεῖ μετάνοιαν. ἐν ᾧ τόπῳ ἵσταται ὁ Προεστὼς, καὶ οὕτως ἄρχεται. Εἰς δὲ τὸ Κε ἐκέκρ. Ἀπέρχεται εἰς τὸν μέλλοντα ψάλλειν, καὶ λέγει αὐτῷ τὸν τοῦ Βιβλίου ἦχον. Εἶτα βάλλει τούτῳ μετάνοιαν, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Μέχρις ἂν τὸν ἀρχὴν πληρώσῃ. Εἶτα ψάλλει πάλιν καὶ αὐτὸς τὸν ἀρχὴν μετ' αὐτοῦ, καὶ βαλὼν πάλιν τούτου μετάνοιαν. ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν ψάλλουσιν οἱ δύο χοροὶ, λέγειν τὸν ἕνα χορὸν τὸ πρῶτον Τροπ. καὶ ποιήσας μετάνοιαν, λέγειν τὸν ἄλλον χορὸν, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ β'. Τροπ. Ποιεῖ κἀκεῖνον μετάνοιαν, καὶ οὕτως ὑπάγει, καὶ ἔρχεται χωρὶς μετανοίας. Εἰς δὲ τὸ, ὅτι ἐκραταιώθη. Ἵσταται μέσον τῶν δύο χορῶν ἀσκεπὴς, καὶ προσκυνεῖ, καὶ ψάλλουσιν οἱ β'. χοροὶ. Εἰς δὲ τὸ Κε ἐκέκρ. οὕτως, καὶ τὸ αἰνεῖτε τὸν Κν εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς δὲ τὸν ἀπόλυσιν, ὅταν λέγουσι τὸ Τρισάγ. Ποιεῖ μετάνοιαν εἰς τὰ ἅγια Θύρια. καὶ εἰς τοὺς δύο χοροὺς, καὶ ἀπέρχεται.

Λεῖ γινώσκειν, πῶς Ὑψοῦτε ἡ Παναγία. καθ' ὅλης τῆς Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου. Ὑψοῖ τὸν προσφορὰν ἀκερέαν λέγων. Χς ἀνέστη ἐκνεκρῶν ἐκ γ'. Ὁ Λαὸς ἀποκρίνεται λέγων. Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κς, καὶ ποιεῖ Στροῦ τύπον. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὸν τριήμερον ἔγερσιν. Εἶτα ἀσπαζόμεθα τὸν Παναγίαν. Οὐ μεύτοι, ἐσθίωμεν αὐτὸν. μέχρι τῷ Σαββάτῳ. ἀλλὰ καθ' ἑκάστην αὐτὸν ὑψοῦμεν, καὶ ἀσπαζόμεθα αὐτὸν τῷ γὰρ Σαββάτῳ ἐσθίωμεν αὐτὸν. Ψάλλοντες τὸ Χς ἀνέστη. ἀπὸ δὲ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Πάσχα. μέχρις ἂν ἀποδόσωμεν τὸ Χς ἀνέστη. Ὑψοῦται οὕτως. Ὑψοῖ Παναγίαν, καὶ λέγει Χς ἀνέστη ἐκνεκρῶν. Εἶτα ποιεῖ Στροῦ τύπον, καὶ λέγει Παναγία Θκε βοήθει ἡμῖν. ὁ Λαὸς τὸν αὐτῆς πρεσβείαις. ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμὴν.

Τέλος

Πίναξ

Πίναξ ἀβριβὴς εἰς τὰ ἀποκρυμένα τοῦ Τυπικοῦ.

Τὰ δυσχερῆ πῶς, Τυπικοῦ τῆς πυξίδος.

Πολλοῖς ὁ πολὺς πρὸς διάγνωσιν λύει.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, α΄. Περὶ τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. α΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ι γ΄. Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἐγκαινίων εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. β΄.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ι α΄. Περὶ τῆς ζ΄. Συνόδου τὸ πῶς καὶ πότε, ὀφείλει ψάλλεσθαι. Κεφ. γ΄.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ, ι ε΄. Περὶ τῆς ἀρχῆς, τῆς μ΄ τῶν Χῦ Γεννῶν. Κεφ. δ΄.

Περὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, εἰ τύχῃ Ἀλληλ. ἐν Δευτέρᾳ ἢ Τετρᾷ ἢ Παρασ. Κεφ. ε΄.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Εἰσόδου τῆς Θκοῦ εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ς΄.

Περὶ τῶν Τροπ. καὶ Κοντακίων τῶν Προεορτίων τῶν Χριστοῦ Γεννῶν. Κεφ. ζ΄.

Περὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χῦ Γεννήσεως, εἰ τύχῃ τῇ κ δ΄ τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς. Κεφ. η΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Χῦ Γεννῶν, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, πῶς ψάλλεται ἡ Κυριακὴ ἡ μετὰ τὴν Χῦ Γέννησιν, ἐν τῇ κ ς΄. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς Κεφ. θ΄.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ι΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ι α΄.

Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ, β΄. Περὶ τῶν Προεορτίων τῶν Φώτων τοῦ Τροπ. τοῦ Κοντακίου. Κεφ. ι β΄.

Μηνὶ Φευρουαρίῳ, β΄. Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τῶν ἀσώτου, ἢ τῆς ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς Κεφ. ι Γ΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς Ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ι δ΄.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς εἰ τύχῃ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτα, ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς. Κεφ. ι ε΄

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ, τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ι ς΄.

Περὶ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχωσιν ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ι ζ΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ι η΄.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφ. ι θ΄.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰ τύχῃ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς. Κεφ. κ΄.

Μηνὶ Φευρουαρίῳ, κ δ΄. Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ ἀσώτου, ἢ τῆς ἀποκρέου, ἢ τῆς Τυρινῆς. Κεφ. κ α΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Κεφάλαιον, κ β΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν. Κεφ. κ γ΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῶν Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου. Κεφάλαιον. κ δ΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ πρώτῃ Ἑβδομάδι τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Κεφ. κ ε΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῶν Προδρόμου, εἰ τύχῃ, τὸ πρῶτον, Σάββατον τῶν Νηστειῶν. Κεφ. κ ς΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῶν Προδρόμου, εἰ τύχῃ, τῇ α΄. Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφ. κ ζ΄.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῶν Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Κεφ κ η΄.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εἰ τύχῃ, τῷ α΄ Σάββατον, ἢ τῇ α΄. ἢ τῇ γ΄. Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφ. κ θ΄.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. Κεφ. λ΄.

Μηνὶ Μαρτίῳ κ ε΄. Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ γ΄. Κυαριακῇ τῶν Νηστειῶν. Κεφάλαιον λ α΄.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ δ΄. τῆς μέσης Ἑβδομάδος. Κεφ. λ β΄.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ ε΄. τοῦ μεγάλου Κανόνος. Κεφ λ γ΄.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. Κεφ. λ δ΄.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Κεφ. λ ε΄.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἁγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου. Κεφ. λ ς΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Κεφ. λ ζ΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Κεφ. λ η΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ. Κεφ. λ θ΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδᾳ. Κεφ. μ΄.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. Κεφ. μ α΄.

Περὶ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶ Εὐαγγελισμῶ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγία καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. Κεφ. μβ'.
Περὶ τῆς ἑορτῆ τῶ Εὐαγγελισμῶ εἰ τύχῃ τῷ Ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. Κεφ μγ'.
Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶ Εὐαγγελισμῶ, εἰ τύχῃ τῇ Ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τῶ Πάσχα. Κεφ. μδ'.
Περὶ τ' ἑορτῆς τῶ Εὐαγγελισμῶ, εἰ τύχῃ τῇ Δευτέρα, ἢ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμε. Κεφ. με'.
Μηνὶ Ἀπριλλίῳ, κγ'. Περὶ τῆς μνήμης τῶ ἁγίε Μεγαλομάρτυρος καὶ Τροπαιοφόρε Γεωργίε, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμε. Κεφάλαιον. με'.
Περὶ τῆς μνήμης τῶ ἁγίε Γεωργίε, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τ' Μυροφόρων, ἢ τῶ Παραλύτε ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τῶ Τυφλῶ. Κεφ. μή.
Περὶ τῆς μνήμης τῶ ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε, εἰ τύχῃ ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ. Κεφ. μθ'.
Περὶ τῆς μνήμης τῶ ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τ' Σαμαρείτιδος. Κεφ.
Μηνὶ Μαΐῳ, ή. Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶ ἁγίε Ἰωάννε καὶ Εὐαγγελιστῶ Θεολόγε, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τ' Μυροφόρων, ἢ τῶ Παραλύτε, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τῶ Τυφλῶ. Κεφ. να'.
Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶ ἁγίε Ἀποστόλε καὶ Εὐαγγελιστῶ Ἰωάννε τῶ Θεολόγε, εἰ τύχῃ τῇ Μεσοπεντηκοστῇ. Κεφάλαιον. νβ'.
Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶ Ἁγίε καὶ ἐνδόξε Ἀποστόλε καὶ Εὐαγγελιστῶ Ἰωάννε τῶ Θεολόγε, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Κεφ. νγ'.
Περὶ τῆς ἑορτῆς, τῶ Ἁγίε καὶ ἐνδόξε Ἀποστόλε, καὶ Εὐαγγελιστῶ, Ἰωάννε τῶ Θεολόγε εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τ' Ἁγίων Πατέρων. Κεφ. νδ'.
Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶ Ἁγίε Ἀποστόλε καὶ Εὐαγγελιστῶ Ἰωάνν. τ' Θεολόγε, εἰ τύχῃ τῇ Τεσσάρα. πρὸ τ' Ἀναλήψεως τῶ Κῦ ἡμῶν Ἰῦ Χῦ. Κεφ. νέ.
Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶ Πάσχα, τῇ Τεσσάρα πρὸ τ' Ἀναλήψεως. Κεφ. νς'.
Περὶ τ' ἑορτῆς τῶ ἁγίε Ἰωάννε τῶ Θεολόγε, εἰ τύχῃ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Κεφ. νζ'.
Περὶ τῆς Νηστείας τ' Ἁγίων Ἀποστόλων. Κεφ. νη.
Περὶ τῶν ἐξ οἰκουμενικῶν καὶ Ἁγίων Συνόδων ἑορταζομένων τῇ ις'. τῶ Ἰουλίε Μηνὸς. Κεφ νθ'.
Περὶ τῶν ἑορτῶν τῆς Θκε. τῆς Γεννήσεως, τ' Εἰσόδε τ' Ὑπαπαντῆς, τῶ Εὐαγγελισμῶ, καὶ τ' κοιμήσεως, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, ξ'.
Περὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν τῆς ὑψώσεως τῶ τιμίε Σταυρῶ, τῶν Χῦ Γεννῶν τ' ἁγίων Θεοφανείων, τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ξά.
Περὶ τῆς ἀποδόσεως τ' Δεσποτικῶν ἑορτ. Κεφ. ξβ.
Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ξγ'.
Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἑορτῶν τῆς Τ' περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θκε. Κεφ. ξδ'.
Περὶ τῶν Δεσποτικῶν Προεορτίων καὶ μεθέορτων, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ξέ.
Περὶ Προεορτίων καὶ μεθέορτων λεγομένων ἐν Κυριακῇ, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, καὶ τῶ ἤχε. Κεφ ξς'.
Περὶ Προεορτίων καὶ μεθέορτων κανόνων πῶς ψάλλονται μὴ τ' ἐν τῷ Μηναίῳ Ἁγίων. Κεφ. ξζ'.
Περὶ δύο Ἁγίων ἐχόντων Κοντάκια, πῶς ὀφείλουσι λέγεσθαι εἰ τύχωσιν ὁμῶ μὴ τ' Προεορτίων, ἢ μεθέορτων Κοντακίων. Κεφάλ. ξη'.
Περὶ Προεορτίων καὶ μεθέορτων, εἰ τύχωσιν μετὰ δύο Ἁγίων ἐν Κυριακῇ. Κεφάλ. ξθ'.
Περὶ Προεορτίων καὶ μεθέορτων, εἰ τύχωσιν μετὰ τῶ Ἁγίε, ἔχοντος Λειτουργίαν ἐν Σαββ. Κεφ. ο.
Περὶ τῆς Λειτουργίας τῶ Σαββάτε. Κεφ. οά.
Περὶ τῶ πότε ἐξιχολογῶμεν τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν Κεφάλαιον, οβ'.
Περὶ τῶ τῷ Κῷ ἄσωμεν, πότε ἐξιχολογεῖται. Κεφάλαιον, ογ'.
Περὶ τῶ πότε ἐξιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Κεφάλαιον. οδ'.
Περὶ Τροπαείων, Προεορτίων καὶ μεθέορτων. καὶ τῆς Ἁγίων, πῶς λέγονται καθ' ἡμέραν, Κεφάλαιον. οέ.
Περὶ Ἁγίων δύο ἐχόντων Τροπ. δύο, πῶς λέγονται ἐν Κυριακῇ. Κεφ. ος'.
Περὶ Προεορτίων καὶ μεθέορτων Τροπαείων, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, μὴ Ἁγίε ἔχοντος Τροπάριον. Κεφ. οζ'.
Περὶ Ἁγίε ἔχοντος ἀχρυπνίαν εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. οή.
Περὶ Ἁγίε ἔχοντος Πολυέλεον, ἑορταζομένε, εἰς ς'. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. οθ'.
Περὶ ἑορταζομένου Ἁγίε εἰς ς'. εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ. Κεφάλαιον, π'.
Περὶ τῶ πῶς ψάλλονται οἱ Κανόνες οἱ Νεκρώσιμοι εἰς τ' Παννυχίδα. Κεφ. πά.
Περὶ Τροπαείων τῆς ἀποδείπνων, τῆς Προεορτίων, καὶ τῆς μεθέορτων. καὶ τῆς Ἁγίων, καὶ τῆς ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος. Κεφ. πβ'.
Περὶ τῆς Τροπ. τῆς Δεσποτικῶν ἑορτῆς, εἰ τύχωσιν ὁμῶ ἐν Κυριακῇ. Κεφ. πγ'.
Περὶ Τροπ. τῆς Ἁγίων, καὶ τῆς πρώτων Θεοτοκίων πῶς λέγονται τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ. Κεφ. πδ'.
Περὶ Ἁγίε ἑορταζομένε, εἰς ή. εἰ τύχῃ ἐν Τεσσάρα ἢ Παρασ. ποῖα Θκὶ ἁ λέγονται. Κεφ. πέ.
Περὶ τῆς πρώτων Θκίων πῶς λέγονται τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ. Κεφ. πζ'.
Περὶ

Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Εἴσοδον, καὶ τῶν πρῶτον Θεοτοκίων στιχηρῶν. Κεφ. π ή.
Περὶ τοῦ πότε στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Κεφάλαιον. π θ'.
Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Εὐαγγέλιον, ὅτε Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, οὐ στιχολογεῖται. Κεφ ϙ'.
Περὶ τοῦ πότε γίνεται λιτὴ, καὶ πότε, οὔ. Κεφάλαιον. ϙ α'.
Περὶ τῶν Προεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Κεφ ϙ β'.
Περὶ Ἁγίου ἔχοντος Πολυέλεον, καὶ ἑορταζομένου, εἰς ἡ εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ. Κεφ. ϙ γ'.
Περὶ τοῦ εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ. Ἀλληλούϊα. Κεφάλαιον. ϙ δ'.
Περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος πῶς ψάλλονται οἱ Κανόνες αὐτῶν μετὰ τῶν Ἁγίων τοῦ Μηναίου. Κεφάλ. ϙ ε'.
Περὶ τοῦ πῶς δεῖ θυμιᾶν. Κεφ. ϙ ϛ'.
Προκείμενα Ἀναστάσιμα τῶν Κυριακῶν εἰς τὸ ὄρθρον. Κεφ. ϙ ζ'.
Προκείμενα, καὶ Ἀλληλουϊάρια τῶν ὀκτὼ ἤχων ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κεφ ϙ η'.
Προκείμενα, καὶ Ἀλληλουϊάρια, τὰ ἐν ταῖς Λειτουργίαις Ψαλλόμενα τῆς ὅλης Ἑβδομάδος ἐν αἷς ἡμέραις οὐ ψάλλεται Θεὸς Κς, ἅμα δὲ καὶ Κοινονικά. Κεφάλ ϙ θ'.
Περὶ τοῦ πῶς μέλλουσιν ψάλλεσθαι τὰ Προκείμενα ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου. Κεφαλ. ρ'.

Τέλος σὺν Θεῷ Ἁγίῳ τῶν ἀπορρήτων τοῦ Τυπικοῦ.

Ἐκ τῶν νομικῶν Διατάξεων.

Ἐρώτησις.

Εἰ δεῖ μεταλαμβάνειν, τοὺς μὲν Κοσμικοὺς κρεῶν, τοὺς δὲ Μοναχοὺς Τυροῦ, εἴγε συνενεχθῇ τὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἑορτὴν, ἐν Τετράδι γενέσθαι, ἢ Παρασκευῇ, καὶ εἰ κατὰ τὴν αὐτῆς ἑσπέραν, ἐλαίου χρὴ, ἢ ἰχθύων μεταχεῖν. Ὡσαύτως, καὶ ἐν τῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἑορτῇ, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Θκοῦ, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ παντὸς Ἁγίου ἐπιφανοῦς, καὶ μὴν καὶ ἐν τοῖς Ἑβδομάσι, τῆς Διακαινησίμου, καὶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ, καὶ τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως Τετράδι, ἐν αὐταῖς γὰρ ταῖς δυσὶ Τετράσιν, ὁ τοῦ Πάσχα Κανὼν, ἐν ταῖς Καθολικαῖς Ἐκκλησίαις εἴωθε ψάλλεσθαι.

Ἀπόκρησις.

Ἡ εὔπορος, καὶ Βασιλικὴ τῆς καθαρτικῆς, καὶ Ἁγίας τικῆς νηστείας ὁδὸς, ἔστιν αὕτη, τὸ ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν, τὰς συνήθεις προσευχὰς, καὶ ὑμνωδίας ἀποδίδοντας ἡμᾶς, ἀπονηστίζεσθαι ἄρτῳ μόνῳ, καὶ ἰσχάσι, καὶ φοίνιξι, καὶ λαχάνοις, καὶ ἀντὶ ποτοῦ, ὕδατι κεχρημένους εἰς παραμυθίαν τοῦ Σώματος, εἰ μήτις Σωματικὴ ἀσθένρα ἐνοχλοίη, τηνικαῦτα γὰρ μεσολαβήσει διὰ χρήσις, διὰ θεραπείαν τῆς ἀσθενείας τοῦ Σώματος. Οἱ μέντοι διὰ δυοτυχὸν ἡμερῶν ἢ τριῶν, ἢ Ἑβδομάδος, ἢ τυχὸν τεσσαρακοντάδος ἐσθίοντες, ἀλλ' οὗτοι τρίβους ταύτας ἰδίας καινοτομοῦσιν, ἃς οὐ πᾶσα ἀνάγκη τρίβειν ἅπαντας, οἷα μὴ δὲ παραδεδομένας, μὴ δὲ προσηκούσας πᾶσι, καὶ ῥάονας διὰ τὸ δυσπόρευτον. Εἴπερ τοίνυν ἡ ἑσπέρα τῆς πρὸ τῶν Θεοφανείων ἡμέρας, ἢ ἐν Δευτέρᾳ, ἢ Τρίτῃ, ἢ Τετράδα, ἢ Πέμπτῃ, ἢ πρὸ Σαββάτου ἐπιστῇ, ἀνάγκην ἔχομεν τὴν τῆς ἐννάτης Νηστείαν ἐπιτελεῖν, ἐπεὶ, καὶ τοὺς ἑσπερινοὺς ὕμνους τῇ Θείᾳ ἱερολεστία τηνικαῦτα συζεύγνυμεν, πῶς οὖν ἐστὶν ἐξὸν μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τὴν τῆς ἐννάτης Νηστείαν εἰς ἔλαιον καταλύειν, καὶ εἰς ἰχθύας πολλῷ πλέον, δόξομεν γὰρ διατοῦτο νηστεύειν, οὐχ ἵνα τὸ Σωτήριον ἔθος φυλάξωμεν, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ἀλλ' ἵνα τρυφήσωμεν, καὶ τῇ σαρκὶ χαρισόμεθα. Ὅ τε δὲ δεῖ φυλάττεσθαι τὸ τῆς ἡμέρας ταύτης νήστιμον ἀνόθευτον, καὶ ἀπαραποίητον, δηλοῦται τοῦτο σαφῶς, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου προσφωνήσεως, τῆς γενομένης ἐπιστάντων ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς, τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, περιέχει γὰρ ἐν ἐκείνῃ οὕτως ἐπιλέξεων, καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον ἡμᾶς ἀπετεῖ, πᾶσαν Κυριακὴν τιμᾶν, καὶ ἐν ταύτῃ πανηγυρίζειν, ἐπειδήπερ ἐν ταύτῃ ὁ Κς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἐκνεκρῶν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἐπρυτάνευσε, διὸ ἐν ταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ πρώτη, κέκληται, ὡς ἀρχὴ ζωῆς ἡμῖν ὑπάρχουσα, καὶ ὀγδόη, ἅτε δὴ ὑπερβεβηκυῖα τὸν τῶν Ἰουδαίων Σαββατισμὸν, ἐπεὶ οὖν συνέβη τὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἡμέραν νήστιμον, εἶναι, ταύτην οἰκονομήσωμεν, καὶ πρὸς ἑκάτερα ἐπιστημόνως χαρίσωμεν, ἵνα μεταλαβόντες ὀλίγων φοινίκων, ἐκκλίνομεν ἅμα, καὶ τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τιμώσας τὴν Ἀναστάσιμον τοῦ Κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμέραν, καὶ τὸ ἐφειλόμενον τῇ νηστίμῳ ἡμέρᾳ ἀποδῶμεν, περιμένον-

τας

πας ἡ ἑαυτειν ἐν σωάξιν, ἥτις ἐν ταῦθα Θεῦ θέλοντος τελεῖται. Σωναχθῶμεν τοίνυν ἀπὸ ὥρας ἐννάτης ἐν ταῦθα. Ὁρᾶς ὁ ἐρωτῶν, ὅπως ἡ Κυριακὴ ἧς δύεσκομεν ἡμέρας τῆς προ τῶν Θεοφανείων ἡμέρας, ἐ καταλύεται τὸ τῇ Νηστίμῳ ἐπόφλόμενον, εἰ γῶν ἐν ταύτῃ, ἀλλὰ τὸ σεβάσμιον αὐτὲ μηδ' ὅλως Νηστείᾳ ὑποπίπτον, ἱκανὸς μόνον, ἡ φοινίξι μὴ τῶν Λειτουργίαν κεχρήμεθα, ἵνα μόνον παραδείξωμεν ὡς ἐ νηστεύομεν, πῶς μὴ τῶν αὐτῆς ἑαυτειν ὑμνωδίαν ἐ ἁγιστείαν, πλὴν τοιάτων τι ὧν ἄλλων εἰς ζοφερὼ λυπαροτέρων ἐλθόμεθα. Εἰ μὴ τύχη ἔπεσθαι αὐτῶν τῶν ἑορτῶν τῆς Ἁγίων Θεοφανείων ἐν Τεζάτῃ, ἢ ἐν Παρασκευῇ ἀρκετὸν ἡμῖν ἔστι καταλῦσαι τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις ἡμέραις ὀφειλομένων ἡ τὸ ξθ'. Κανόνα τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς ἔλαιον ἐ ἰχθύας. τὸ δὲ εἰς Κρέας ἐ Τυρὸς, προτεθεύσαθαι ἀλλὰ τοῦτο Γασζιμάργων τὸ ἔργον, καὶ τὰ Ἀποστολικὰ κατανυστίζομένων παραγγέλματα, ἡ νομιζόντων βρώμασιν ἀβρωτάτοις καὶ πόμασι τὸ Θεῖον θεραπεύειν ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκ ἔστιν ὃ φησὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεῦ βρῶσις καὶ πόσις. ἀλλ' ὅσα ἐξῆς ὁ Ἀποστολικὸς λόγος παρίσησιν. Ὑπεξαιρῆνται δὲ τῆς Νηστείμων αἱ Τεζάδες ἡ Παρασκευαὶ. αἵτε φιλανθρωπία τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος αἱ δωδεκαημέρου. αἱ τῆς λεγομένης Προφωνησίμου Ἑβδομάδος, καὶ αἱ τῆς Τυροφάγου, ἐν ταύταις γὰρ ἀδαμῶς νηστεύομεν ἡ μὴ Διακαινησίμος πᾶσα, ὡς μία ἡμέρα λογίζεται, ἕως ὡς αὔτη ἡ μεγάλη Κυριακὴ ἀλλὰ γὰρ τοῦτο, ἡ Ἑωθινὰ Ἀνασάσιμα Εὐαγγέλια ἐν ταύτῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγνώσκονται, τὸ δωδεκαημερον δὲ Νηστείαν ἐ χειτῶ Ἀρμενίων. ἔτι γὰρ, τὰς ζεῖς ἑορτὰς ἕως τὸ Εὐαγγελισμῦ, ἡ τὴ Γέννησιν, ἐ τὰ Θεοφάνεια, σωαπτῶς ἐκτελῶσι κατ' αὐτὸν τὸν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων ἀκολουθοῦντες τὰ ἄλλοις τὰ Αἱρετικοῖς, ἡ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶ Μανιχαίῳ. ὃς ἡ Ἰχανιος ὀνομάζεται. ἀλλὰ τοῦτο γὰρ, ἡ πρὸ τῶν Θεοφανείων, δωδεκα ἡμέρας νηστεύσι. ἡ ἀλλὰ προφωνήσιμον δὲ οἱ αὐτοὶ νηστεύσιν Ἀρμένιοι ὑπὲρ τὸ λεγομένης Ἀρτζιβκείε, εἰ ἡ συγκαλύπτειν τὸ αἰσχρὸν τῆς τοιαύτης νηστείας θελοντες, οἱ μὲν αὐτῶν ἀλλὰ τὰς νηστεύειν λέγεσιν. οἱ δὲ ἀλλὰ τὸν ἐξορίαν τὸ Ἀδαμ. τὸ ἀληθὲς δὲ ἔστι ἀλλὰ τὴν ἀπώλειαν τὸ Κυρίε. ὃς Μανδάτωρ ἐν τούτοις Μιλιυντὴς ἡ Διδασκάλε αὐτῶν Σεργίε ἀποκαλόμενος γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Κύριος ἐκεῖνος, μόνην τὴν ἑαυτῶ πρόσταξιν προσμιλύνε τὴν τῶ Διδασκάλε ἐπιδημίαν ἐν Κώμαις ἡ ἐν Πόλεσιν ἔνθα φοιτᾶν ἐκεῖ. παραβαλεῖν. ἡ γὰρ προσηγορία τῶ Ἀρτζιβκείε κατὰ τὸν τῶν Ἀρμενίων ἀλέκτορα. Μανδάτορα, ὅτε γὰρ ἐπένθησεν αὐτὸ ὁ Σέργιος ἀπὸ Θεείων βρωθέντα, σωεπένθησαν δὲ ἐκείνῳ καὶ οἱ Ἀρμένιοι. ἀλλὰ τῶτο καὶ Νηστείαν τῷ πένθει προσέθηκαν. καὶ μέντοι τὸν Τυροφάγον οἱ Αἱρετικοὶ οἱ λεγόμενοι Τεζαδίται μεγάλην Νηστείαν παρατηροῦσιν. Ἵνα γὰρ μὴ συνεμπίπτωμεν ταῖς τῶν Αἱρετικῶν τέτων Νηστείαις, ἀλλὰ τῶτο ἀντιρρόπως ἐκείναις ταῖς ἐν ταῖς εἰρημέναις Ἑβδομάσι νηστίμοις ἡμέραις, ἤ ὡς τὰς Τεζάδας καὶ τὰς Παρασκευὰς, ταῖς ἀνεσίμοις ἐξισοῦντες. τοῖς αὐτοῖς καὶ ἐν ταύταις κεχρήμεθα βρώμασιν, ταῖς γὰρ ἐν τῇ ἀλλὰ καινησίμῳ ὡς εἴπωμεν, τῇ πρώτῃ Ἀνασασίμῳ ταυτίζομεν ἡ ὅτως κρεοφαγοῦμεν ἀνενδοιάστως, τὰς μέντοι μὴ τῶν Διακαινήσιμον Τεζάδας ἡ Παρασκευὰς μέχρι Πεντηκοστῆς, νηστίμους μὲν ἐκ ἔχωμεν ἀλλὰ τὸ ἑορτάζειν. πλὴν ἐ κρεοφαγοῦμεν ἐν ταύταις ἀλλὰ μὲν γὰρ τῶν ἑορτῶν, τὸ τῆς ἐννάτης νήστιμον καταλύομεν, ἐ ἔλαιον ἡ ἰχθύας προσιέμεθα. ἀλλὰ δὲ τὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀλλάγμα, ἐ ὅτι ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μνείαν ποιούμεθα τῆς τῦ Σῦ Σῳῶσεως, ἡ Κρεοφαγίας, ἀποσιόμεθα. τῦτο γὰρ ἕνεκα ἡ πάσας ταῖς ἡμέραις τῆς Πεντηκοστῆς τοῖς Ἀνασασίμοις Τροπαρίοις, ἡ κατανυκτικὰ, ἡ Σῳῶσιμα ψάλλοντες παραμίγνυμεν τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦμεν ἡ ἐν τῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἑορτῇ, ὡς ἐν μέσῳ ὄσῃ νηστίμων ἡμερῶν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς παννήμοις τῆς Θεομήτορος παννυχίσιν, ἔτι δὲ ἐ τῦ τιμίε Προδρόμε ἡ Βαπτιστῦ Γωάννε τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρε ἡ Παύλε ἡ παντὸς Ἀποστόλε ἡ Ἁγίε Ὀπσήμε τε ἐ ἐπιφανῦς. Εἰ δέ τις ἐρεῖ, ὅτι ἐν τῇ Τεζάδι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅλως Σῳῶσιμα ψάλλονται ἀλλὰ πάντα Ἀνασάσιμα. ἀκούσεται, ὅτι τότε κρεοφαγία ἐν ταύτῃ ἐσεῖται ὅταν ἡ Εὐαγγέλιον Ἀνασάσιμον ἐν τῷ ὄρθρῳ ἀναγνωσθῇ. καθὰ δὴ τῦτο γίνεται ἐν τῇ Τεζάδι, ἐ ἐν τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμε, ὅτι δὲ τοιῦτόν τι γίνεται ὡς μὴ δὲ παραδοθὲν ἡμῖν, ὀξ ἀνάγκης δὲ κρεοφαγήσωμεν. ὅλως δὲ ἐκ ἔστιν ἐπάναγκες τὸ ἐν ταύτῃ τῇ Τεζάδι, ἐ τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως τὸν Κανόνα τῦ Πάσχα ψάλλεσθαι, ἐκείνῃ μὲν γὰρ ἕως ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἴδιον Κανόνα κέκτηται. αὕτη δὲ ψαλλόμενα ἔχει τὰ τῆς Ἀναλήψεως Προεόρτια. ἐμὲν ἀλλὰ δὲ τύπος τίς ὀπίσημος τῦτο ἡμῖν παραδέδωκεν. Εἰ δέ τις ἴσως λιαν ἐστὶν παρακαλικὸς ἡ φιλέορτος, εἰ βέλεται καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς, τὸν τοιῦτον Κανόνα ψαλλέτω εἰς κρεοφαγίας γὰρ τῦτο ἀδαμῶς λυσιτελήσει αὐτῷ. εἰ μήποτε νόμοις ἰδίοις ἡ ἐκ τύποις Ἐκκλησιαστικοῖς ἐθέλει καθ' ἑαυτὸν διακυβερνᾶν. ἡ δὲ Ἑβδόμη τῆς Πεντηκοστῆς, κρεοφαγεῖται πᾶσα, σωσωνθείας, καὶ ἐκ ἐξ ἀκριβείας δογμάτων. τὸ λέγειν δὲ τὸν τῆ. Κανόνα τῶν Ἁγίων

Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅτι καθαιρείσθω εἴτις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἑορτῶν, ὃ μεταλαμβάνει κρεῶν Ϛοῖνου, βδελυσσόμενος, καὶ οὐδὶ ἄσκησιν, ὡς κεκαυστηριασμένος τὴν οἰκείαν συνείδησιν, καὶ αἴτιος σκανδάλου πολλοῖς γινόμενος, οὐ συνύστησι τὸ μεταλαμβάνειν κρέατος, καὶ ἐν ταῖς Τεσσάσι καὶ ἐν ταῖς Παρασκευαῖς, ἐν αἷς ἂν συνενιχθῇ ἐπιστῆναι ὁποῖαν δήτινα ἑορτὴν. εἰ γὰρ τοῦτον δοίημεν τὸν Κανόνα λέγειν, εὑρήσωμεν τοὺς Ἀποστόλους αὐτοὺς ἑαυτοῖς ἐναντιουμένους. ὡς ἄλλα μὲν ἐν τῷ ξθ' αὐτῶν Κανόνι θεσμοθετοῦντες περὶ τῶν Τεσσάδων καὶ Παρασκευῶν, ἄλλα δὲ ἐν τῷ νγ'. θεσπίζοντας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν τινὲς τὴν τοῦ κρέατος μετάληψιν καὶ τὴν τοῦ οἴνου πόσιν διαβάλλοντες, καὶ διὰ τὸ βδελύττεσθαι παντελῶς αὐτῶν ἀπεχόμενοι, τούτου χάριν ἀναιροῦντες οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι τὴν τοιαύτην γνώμην αὐτῶν, ὡς μὴ κατὰ ἄσκησιν γινομένην, ἀλλὰ κατὰ αἵρεσιν, ἣν καὶ νῦν οἱ λεγόμενοι Βογόμοι λοιστέργουσι, τὴν τοιοῦτον Κανόνα ἐξέθεντο διὰ γὰρ τοῦτο προσέθεντο καὶ τὸ βδελυσσόμενος, καὶ τὸ οὐδὶ ἄσκησιν, ὥστε τὸ μεταλαμβάνειν κρέατος ἐν ἑορταῖς, ἐν ἐκείναις ταῖς ἑορταῖς ἐκληπτέον, ταῖς ἐφισταμέναις ἐν ἀνεσίμοις ἡμέραις εἰ γὰρ ἐν Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ ἐπιστῶσι, καὶ τὸ τῶν ἑορτῶν σεβάσμιον ἐν τῇ καταλύσει τῆς νηστείας, καὶ τὸ τῆς νηστείας αἱδέσιμον ἐν μόνῃ μεταλήψει ἐλαίου, ἢ ἰχθύων κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας, ἐκ παντὸς τρόπου συντηρηθήσοντε. ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν, καὶ τὸ ἀναπεφωνημένον τοῦ Σεβασμίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου περιέχρι Κανόνισμα.

Νικολάου τοῦ Ὁσιοτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς Ἀναστάσιον καθηγούμενον τοῦ Σινᾶ ὄρους, διὰ στίχ.

Πολλάκις με ἠξίωσας, Τέκνον εὐλογημένον,
Διὰ γραφῆς δηλῶσαι σοι, πῶς ὀφείλης διάγειν,
Εἰς εὐχὴν εἰς ἐγκρατειαν, εἰς ἀληθεῖ νηστείαν,
Ἔτι δὲ δίαιταν ἁπλῶς, φημὶ τοῦ ὅλου Χρόνου.
Καὶ δὴ πισθεὶς τοῖς Λόγοις σου, ἦξα τῇ σῇ θελήσει.
Ἐχάραξάσοι ὡς ὁρᾷς, τὰ τῇδε γεγραμμένα,
Ἀρχὴν ἔνθεν ποιούμενος, ὅθεν ἄρχεσθαι θέμις.
Σεπτέμβριος εἰσέρχετο, πρῶτος Μὴν τῆς Ἰνδίκτου.
Καὶ δεῖσε πάντως, φυλακὴν ἔχειν ἐν ταῖς νηστείαις
Νηστείαν δὲ ποῖαν, φημὶ τῶν ἡμερῶν τῶν δύο.
Τεσσάδα καὶ Παρασκευὴν, πᾶσαν τοῦ ὅλου Χρόνου.
Ἀλλὰ νηστείαν ἀκριβῆ, ὡς οἱ Πατέραις φάσκουν.
Ἰχθύων τε ἀπέχεσθαι, ἐλαίου τε καὶ οἴνου.
Ξηροφαγίαν λέγοντες, ἅπαξ ἐν τῇ ἐννάτῃ.
Ἀλλάγε σὺ ὡς ἀσθενὴς, οἴνῳ ὀλίγῳ χρῆσαι.
Οἱ Θεῖοι γὰρ Ἀπόστολοι, ἐν τῇ ἡμέραις ταύταις.
Ἀλλάγε καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς, Θεῖοι ἡμῶν Πατέρες.
Ἀκρίβειαν ὁρίζουσι, φοβερὰν καὶ μεγάλην.
Ἄρτῳ καὶ μόνῳ τρέφεσθαι, ἅλας τε καὶ λαχανοις.
Καὶ τὸ πόμα ὡσαύτως, δὲ ὕδωρ καὶ μόνον ἔστω.
Εἰ μήπου δι' ἀσθένειαν, τίς ἀδυνάτως ἔχει.
Οἴνῳ ὀλίγῳ χρώμενος, διὰ τὴν ἀῤῥωστείαν.
Τῶν δὲ λοιπῶν ὡς γέγραφα, ἀπέχειν πάμπαν ὅλως
Εἰ μήπου τίς ἀσθένεια, καὶ ἀφορμὴ ἐπέλθῃ.
Καὶ ταῦτα γέγραφα ἁπλῶς, παρὰ πάντα τὸν Χρόνον.
Αὕτη δὲ ἡ ἀκρίβεια τῶν νηστειῶν ὧν γράφω,
Οὐ πρὸς ἡμᾶς τοὺς Μοναχοὺς, ἐγράφη καθὼς οἶδας.
Ἀλλὰ πρὸς πάντας τοὺς Πιστοὺς, καὶ τῆς Χριστοῦ μειρίδος.
Τῶν Μοναχῶν ὡς ἔφην δὲ, ἄλλος ὑπάρχει βίος
Νῦν οὖν ἀπάρξομαι λοιπὸν, τοῦ γράφειν ὧδε πάλιν.
Τὰς ἑορτὰς ἃς λέγομεν, Δεσποτικὰς οἱ πάντες.
Καὶ λύομεν οἱ ἅπαντες, εἰς βρῶσιν τε καὶ πόσιν
Καὶ προτιθέσθω πρότερον, Γέννησις τῆς Παρθένου.
Καὶ Θκοῦ ἀληθῶς, τῆς Πανάγνου Δεσποίνης.
Ὡσαύτως Εἴσοδον αὐτῆς, εἰς Ναὸν τοῦ Κυρίου.
Λοιπὸν ἡ τοῦ Δεσπότου μου, Γέννησις κατὰ Σάρκα.
Ἡ τούτου πάλιν Βάπτησις, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας
Ἀνακαινίσαι θέλοντος, τοῖς Ῥείθροις Ἰορδάνου.
Ἡ τούτου αὖθις ἔλευσις, εἰς Ναόν τε τὸν Θεῖον.
Ἣν πάντες ὀνομάζουσιν, Ὑπαπαντὴν Κυρίου.
Σὺν ταύταις ἡ ἐν τῷ Θαβὼρ, ἔλαμψις τοῦ προσώπου.
Θεοῦ γὰρ οὕτως λέγομεν, Μεταμόρφωσιν Θείαν.
Τῆς παναμώμου καὶ Μητρὸς, τοῦ Θεοῦ κατὰ Σάρκα.
Ἡ Κοίμησις ἡ ἔνδοξος, καὶ ξένη ἐκδημία.
Ἐν ᾗ νηστεία πρὸ αὐτῆς, κανονικῶς τελεῖται.
Ἀρχὴν καὶ τέλος εἴληφαν, αἱ πάντοιμοι καὶ Θεῖαι.
Τῆς Θεοτόκου ἑορταὶ, καὶ Μητρὸς τοῦ Κυρίου.
Ἀρχὴν ἔσχεν ἡ Γέννησις, ἡ Κοίμησις τὸ τέλος.
Προσκείσθωσαν αἱ ταῖς λοιπὸν, αἱ δύο τοῦ Προδρόμου.

Η Γέννησις ἡ πάντιμος, καὶ παράδοξος ὄντως.
Τῆς Κεφαλῆς ἡ ἐκτομὴ, ἣν ὑπέστη ἀδίκως.
Ε πισυνάψεις οὖν αὐταῖς τῶν Θείων Ἀποστολων.
Π αύλου φημὶ τοῦ Κήρυκες, τοῦ Κορυφαίου Πέτρου.
Ε ν ταύταις οὖν ταῖς ἑορταῖς, εἰ μέλλεις καταλύειν.
Ε ν αἷς ὑπάρχει ἡ τετρὰς, τῶν ἡμερῶν ἡ ἕκτη.
Ο ψάριον καὶ ἔλαιον, κατάλυε καὶ μόνον.
Ε ἰ δέ γε θέλεις καὶ τυρὸν, οὐδέν μοι διαφέρει.
Ε ν ταῖς τρισὶ δὲ ἑορταῖς, τυροῦ ἀπέχου μόνου.
Τ ῶν Ἀποστόλων τῶν Σοφῶν, καὶ δύο τοῦ Προδρόμου.
Τ αῖς δὲ λοιπαῖς τῶν ἑορτῶν, ἐν αἷς ἐστὶν ἀργία.
Α ργίαν δὲ ποῖαν φημὶ, τῶν ὡρῶν καὶ τοῦ ἔργου.
Τ ὴν νηστείαν κατάλυε, εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον.
Α λλο δὲ τί, μὴ ἅψεσαι, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
Κ αὶ μήμοι λέγε τῶν πολῶν, τοὺς ψόγους καὶ τοὺς λόγους.
Α λλὰ σαυτὸν εὐτρέπιζε, πρὸς τὴν μέλλουσαν κρίσιν.
Ε ν ᾗ οὐκ ἔστι πρόφασις, οὐδ' ἀπόκρισις λόγου.
Μ ὴ δὲ προφάσεις προσφερε μηδὲν ἔχουσαι Λόγον.
Α ρκέσθητι οἷς ἔγραψα, καὶ μηδὲν πλέον ζήτει.
Ε ἰδὼς τὴν ἀγροικίαν μου καὶ τὸ στενὸν τοῦ Λόγου.
Υ πόθεσις γὰρ πρόκειται, πλείων τῶν γεγραμμένων.
Κ αὶ δὴ λοιπὸν ἀπάρξομαι, τοῦ γράφειν ταῦτα πάλιν.
Α ρχεται Τεσσαρακοστὴ Ἁγία καὶ μεγάλη.
Κ αὶ ταύτης ἡ ὑπόθεσις ὥσπερ ἄνωθεν εἶπον.
Κ αὶ μήσοι δόξῃ περιττὸν, ὃ μέλλω γράφειν ἄρτι.
Α λλον σκοπὸν ἔγραψα μὲν, ἄλλης νηστείας ὅρον.
Τ ῆς νῦν λοιπὸν ἡ δίαιτα, ὅλως ἐξηλλαγμένη.
Δ ιότι καὶ πανθαύμαστος, καὶ φοβερὰ τυγχάνει.
Γ νώσῃ δὲ τοῦτο ἀκριβῶς, εἰ νουνεχὼς προσέχεις.
Τ ὸ πρῶτον τοίνυν στάδιον, τῆς Θείας Ἑβδομάδος.
Ο ἱ πλείους τῶν ἀγωνιστῶν, ἄσιτοι περαιοῦσι
Σ ὺ δὲ ὡς ἀσθενέστερος, ἄρτον ὀλίγον ἅψῃ.
Π αρὰ μικρὸν τῆς χρείας σου, ἐσθίων καθ' ἡμέραν.
Ω ς ἔφη ὁ Πατὴρ ἡμῶν, Θεόδωρος Στουδίτης.
Τ αῖς πέντε τοίνυν φύλαξον, ἡμέρας ὡς προέφην.
Τ ὰς δύο δὲ κατάλυσον, εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον,
[illegible] ἔτι ἄλλο εὑρεθῇ, ἐκ τῶν ὀστρακοδέρμων.
[illegible] ταν δ' ἡ πρώτη Ἑβδομὰς σὺν Θεῷ πέρας λά-
[illegible]
[illegible] τρεῖς ἡμέρας φύλαξον τῶν λοιπῶν Ἑβδομάδων.
[illegible] τάρτην καὶ Παρασκευὴν ὁμοῦ καὶ τὴν Δευτέραν.
[illegible] ὰς δύο δὲ κατάλυε, εἰς οἶνον δὲ καὶ μόνον.

Ε ἰ δὲ Ϛ ταύτας δύνασαι, φυλάττειν ὡς τὰς ἄλλας.
Ε ξεις πλεῖον ὀφέλειαν, τὴν Ἐντολὴν πληρώσας.
Σ αββάτῳ καὶ Κυριακῇ, Λύε ὡς προεγράφη.
Ι χθύος μὴ κατάψεσθαι, ἐν ταύταις τῶν ἡμέραις.
Ε ἰ μὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν ἑορτὴν Ϛ μόνην.
Τ ὴν δὲ σεπτὴν καὶ πάντιμον μεγάλην Ἑβδομάδα.
Ω ς τοῦ Κυρίου ἔχουσαν, τὸ Σωτήριον Πάθος.
Ο ὕτως σεδεῖ φυλάξεσθαι, ὡς οὐδὲ μίαν ἄλλην.
Α παξ καὶ μόνον λύσαι δὲ, ἐν τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ.
Μ ᾶλλον μὲν οὖν εἰδύνασε, τὰς δύο μοι συνάψας.
Π αρασκευὴν καὶ Σάββατον, ἄσιτος διαμείνας.
Ε ως τὸ τέλος δέξεται, ἡ Θεία Λειτουργία.
Κ αὶ οὕτως ἐστιάθητι, εὐχαριστῶν Κυρίῳ.
Ι δοὺ λοιπὸν ἐφέστηκεν, ἡμέρα λαμπροφόρος.
Η τοῦ Χῦ Ἀνάστασις Πιστῶν ἡ εὐφροσύνη.
Π ατήσας γὰρ τὸν Θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης.
Ε ξανέστη τριήμερος ὥσπερ πάλαι προεῖπεν.
Α πόθου τοίνυν καὶ αὐτὸς, τὸν πενθῆρι χιτῶνα.
Κ αὶ τὴν νηστείαν σχολάζε οὐκ ἔστι γὰρ νηστεία.
Α λλ' εὐφροσύνη καὶ χαρὰ, ὡς Μοναχοῖς ἁρμόζει.
Ε ν ταῦθα δὲ γενόμενος, βούλομαι τί προσθῆναι,
Ε κ τῶν πανσόφων Ϛ χρυσῶν, Λόγων τοῦ Χρυσοστόμου.
Ε κεῖνος γὰρ ἐφθέγξατο, εἰς ἕνα τούτων οὕτως.
Ε ἰ καὶ παρῆλθεν ὁ καιρὸς, τῆς παντίμου νηστείας.
Α λλ' ἡ αὐτῆς ὠφέλεια, ἐν ἡμῖν ἀεὶ ἔστω.
Ο θεν κἀγώσοι παραινῶν, ᾧ δέπως ταῦτα γράφω.
Ε ἰτάχα καὶ παρήλασεν, ὁ τῆς νηστείας χρόνος.
Α λλὰ τῆς ἐγκρατείας δὲ παρέδραμεν οὐδ' ὅλως.
Κ αὶ δεῖσε ταύτην ἀσφαλῶς, ὡς τιθηνὸν κατέχειν.
Κ ἂν γὰρ διέλθῃ Ἑβδομὰς, τῆς Διακαινησίμου.
Μ ονοπροσόπως φύλαττε, Τετράδα καὶ τὴν ἕκτην.
Τ υροῦ ἀπέχου καὶ Ὠοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν οὐκ ἔτι.
Α λλ' ἔση νῦν ἐλεύθερος, ἐν ταύταις τῶν ἡμέραις.
Ν ηστεία γὰρ οὐ γέγραπται, οὐδὲ γονυκλισία.
Τ αύτας γὰρ τὰς πεντήκοντα, οἱ θεῖοι ἡμῶν Πατέρες.
Α νακυκλοῦντες ἔφασαν, ἡμέραν εἶναι μίαν.
Κ αὶ περὶ τούτου δὲ λοιπὸν, ἀρκέσθητι ἐν ταῦτα.
Α γὼν γὰρ μοι ἐπέκειται, πάλιν ἐντεῦθεν ἄλλος.
Α ἱ τρεῖς οὖν Τεσσαρακοσταὶ, κατελήφθησαν οὕτως.
Κ αὶ πλέον ἡ τὸν Αὔγουστον τέλου μένη νηστεία.
Η ντινες ἁβροδίαιτοι, διαβάλλουσι ταύτην.
Κ αὶ περιτούτων δεῖ εἰπεῖν, ὡς δυνατὸν ὑπάρχει.
Κ αὶ πρῶτον μὲν δηλώσωμεν, περὶ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.
Π αράδοσιν ἐλάβομεν, ἐκ τῶν ἔκπαλαι χρόνων.
Τ αύτῃ τῇ Τεσσαρακοστῇ, μονοσιτίαν ἔχειν.
Α λλ' οὐδ' ἰχθύων ἅπτεσθαι, ἐν τῶν τρισὶν ἡμέραις.
Δ ευτέραν τρίτην λέγω δὴ, σὺν αὐτῶν καὶ τὴν Πέμπτην.
Τ ετράδα καὶ Παρασκευῇ, οὐκ ἔλαιον οὐκ οἶνον.

Σαββάτῳ, καὶ Κυριακῇ, πάντων μεταλαμβάνειν.
Καὶ ἄλλις μὲν περὶ αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲν πλέον γράφειν.
Ἀνάγκη τοίνυν διελθεῖν, περὶ τῶν τελευταίων.
Σωφροσύνη κεκράτηκεν, ἐν ταῖς νηστείαις ταύταις.
Δὶς δὲ ἡμέρας ἐσθίειν, ἀκούομεν παρ' ἑκάστου.
Οἶμαι δὲ δεῖν τὸν καιρὸν, ὃν πανταχοῦ δὴ τοῦτο.
Ἀλλ' ἐπὶ σωφροσύνῃ δεῖ πρόσεχειν ἡμᾶς ὅλως.
Σὺ δὲ τὸ πῶς, καὶ δεῖν, πράττεται τοῦδε λέγειν.
Ἀλλ' ἐρευνᾶν, καὶ ἀκριβῶν, τοὺς λόγους τῶν Πατέρων.
Καὶ τοὺς Κανόνας τῶν Σοφῶν, καὶ Θείων Ἀποστόλων.
Δι' ὧν, καὶ τὸν ἡμέτερον, ὅπως βίον ῥυθμίζειν.
Ὅπως εἰς τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τούτων ἔχειν θέλεις.
Ζήτησον ὅπισθεν μικρὸν, ἐν τῇ τῶν ΞΒ γέννων.
Κἀκεῖ εὑρήσεις ὃ ζητεῖς, καὶ ὅπερ βούλει πράττειν.
Ἐν μόναις δὲ ταῖς Τεσσαρσὶν, ὅπως ἐσθίωσι
Ἐν τῇ χωνήσει τοῦ ΧΥ, τῶν Θεοφανείων.
Καὶ μὴν, καὶ τῇ Ὑπαπαντῇ, σὺν τῇ Μεταμορφώσει.
Καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρκέσθητι, εἰς ἔλαιον, καὶ οἶνον.
Καὶ τίνες δὲ ὑπάρχουσι, καταλεκτέον ἤδη.
Τῶν Ἀποστόλων τὰ σεπτῶν, καὶ μύστων τοῦ ΚΥ.
Δωδεκὰς ἡ Θαυμασία, καὶ πάντιμος, καὶ Θεία.
Τῶν Μαρτύρων, τῶν σεπτῶν, ὧν ἔχομεν ἡ μνήμη.
Σὺν τούτοις τῶν Ἱεραρχῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων.
Σκηνὴν ἡ ὁμήγυρις, προσεχόντων τῶν ἄλλων.
Ἐν ταύταις οὖν ταῖς ἑορταῖς, ἔκλυε τὴν Νηστείαν.
Εἰς βρῶσιν μόνον ἔλαιον, καὶ εἰς τὸ πόσιν οἶνον.
Ἄλλο τινὸς μὴ ἅψειεν, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
Καὶ μὴ μοι μέμφοιτο λοιπὸν, ὡς ἀκριβολογοῦντι.
Οὐ γὰρ ὡς κανονίζοντες, οὐδὲ νομοθετοῦντες.
Οὐδὲ πρὸς τὴν ἀκρίβειαν, τὴν τῶν Πατέρων λέγω.
Ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀσθένειαν, τὴν ἡμετέραν γράφω.
Εἴτι οὖν προσθήσω μικρὸν, ἐν τούτοις ἀναγκαῖον.
Καὶ μὴ μεμφθῶ ὡς ὕστερον τοῦτο δι' ἀσαφήσας.
Τῶν Ἑβδομάδα ἐν λαλῶ, τὴν πρὸ τῆς ἀποκρέω.
Ἣν καὶ ἐπονομάζομεν, τῶν τοῦ Ἀρτζιβυρείου.
Οἱ πλείστοι ἔθος ἔλαβον, ἀδεῶς κατὰ λύειν.
Τὴν ἑβδάδα, καὶ Παρασκευὴν, οἱ Κοσμικοὶ τὸ κρέας.
Σαύτους, καὶ οἱ Μοναχοὶ, τυφῶ μεταλαμβάνειν.
Κακῶς νοοῦντες ἀληθῶς, καὶ ὀρθοτομοῦντες ὁμοίως.
Οἱ μὲν φυλῆς κατάγονται, ἐκτὸς τῶν Ἀρμυρίων.
Καὶ εἰ χον, καὶ τὴν αἵρεσιν, τῶν τοῦ Ἀρτζιβυρείου.

Καλῶς ποιοῦσι λύοντες, ἅπασαν ὑποψίαν.
Οἱ δὲ Πιστοὶ Ὀρθόδοξοι, εἰσὶ καὶ ἐκ προγόνων.
Εἰς μάτην προφασίζονται, λύοντες τὴν Νηστείαν.
Κεῖνοι γὰρ νηστεύουσιν, ὅλην τὴν Ἑβδομάδι.
Ἄρτῳ μόνῳ ξεφόμενοι, ἁλατίτῃ, καὶ ὕδωρ.
Ἡμεῖς δὲ καταλύομεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς Δευτέρας.
Ὁποῦ ἐκτετε δείκνυται, μὴ κοινωνοῦντες τούτοις.
Καὶ μάτην προφασίζονται, ὅτι τοῦ Ἀρτζιβυρείου.
Ἐντεῦθεν ἐβουλόμην νοῦν, κατοπτεῦσαι τὸν Λόγον.
Ἀλλὰ βίαιοι πρόσεσι, μικρόν τινα προσθῆναι.
Δέδοικα δὲ μὴ φορτικὸς, φανῶμαι σοι ἐν τούτοις.
Τὸν κλισίας δὲ ποιεῖν, πάντα τὸν χρόνον ὅλον.
Εἰ μήπε τύχῃ ἑορτὴ, Νηστείας μὴ παρούσης.
Ἐν ᾗ ἀργία γίνεται, ΣΤῶν ὡρῶν, καὶ ἔργων.
Μὴ φοβηθεὶς τὸν ἀριθμὸν, ὀλίγος ὑπάρχει.
Δώδεκα μέλλεις ἀριθμεῖν, ἐν τῶν λοιπῶν ἡμέρας.
Τὰς δέγε Τεσσαράκοντας ψηφίζειν δεκαπέντε.
Ἐν τῇ τῶν ΧΥ γέννων δὲ καὶ τῶν δύο λοιπῶν σοι.
Τοῦ ἄλλου Τεσσαράκοντος, ἧς ἡ κλῆσις μεγάλη.
Διαπλασιάζεις ταύτας τὲ, εἴγε Σὲ κοπιάζεις.
Εἰ δὲ βαρύσοι φαίνεται, τὸ ἐν μέσῳ τοσαύτας.
Κἂν τὰς εἰκοσιτέσσαρας, πλήρωσον χωρὶς λόγου.
Οὐ μόνον ἅπαξ ἢ δεύτερον τῆς ἡμέρας τελέσας.
Ἀλλ' ὡς ἐδίδαξεν ἡμᾶς, Δᾶ ὁ Θεοπάτωρ.
Θεὸν αἰνεῖν προτρέπεται, ἑπτάκις τῆς ἡμέρας.
Ψηφίσας ἓν ὡς νυνεχὴς, εὑρήσεις ὅπερ λέγω.
Πρὸ φωτὸς ἀπάρξομαι, καὶ λήξω εἰς τὸ σκότος.
Ὄρθρος, καὶ πρώτη, τρίτη τε, ἕκτη τε, ΣὲννάτηΣ.
Ἑσπερινὸν, ἀποδειπνον, σὺν τοῖς μεσονυκτίῳ.
Γὰρ καὶ νῦν σε πλήρωκα τὴν αἴτησίν σου φίλε.
Ὡς ἐφικτὸν ὑπῆρχεμοι, ΣὺΣ δωσάμενός εἰχον.
Σὺ γὰρ καλῶς ὁπίσασαι τὴν ἐμὴν ἀγροικίαν.
Καὶ ὡς λως ἰδιωτικὸν, πρὸς τὸ τοιαῦτα γράφειν.
Εἰ δὲ τὸ κῇ δωσάμην, φίλον Θεῷ ὑπάρχει.
Ἕξαι καὶ σὺ ὡς ἀγαθὸς, τὴν προαίρεσιν μένων.
Ἐν ταῦθα σαίνομαι λοιπὸν, τῷ σκοπῷ, καὶ τῷ λόγῳ.
Εἰ μὲν ἀποδεκταίασοι, Θεῷ χάρις ἐν τούτῳ.
Εἰ δὲ πολλάκις φορτικὰ, ὡς βάλῃ λοιπὸν πράττε.
Ὁ δὲ τῶν πάντων ΚΣ, καὶ Θεὸς, καὶ δεσπότης.
Θέλων πάντας σῶζεσθαι, δι' φιλανθρωπίαν.
Αὐτὸς σε καὶ στηρίξειεν, ἐν ἀγαθοεργείᾳ.
Τὸ πληρωτὴν γένεσθαισε, τὴν αὐτοῦ ἐν ταλάντων.
Καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν ὠφθῆναι κληρονόμον.
Ἐν τῷ ΧΩ Κυρίῳ μεθ', ᾧ δόξα, καὶ τὸ κράτος.
Εἰς αἰῶνας αἰώνων τε, καὶ ἐπ' αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀναστασίου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης περὶ τοῦ Ἀρτζιβυείου.

Τῇ Ἑβδομάδι πρὸ τῆς Ἀποκρέω, λύουσιν οἱ Ἀρμένιοι τὸ Ἀρτζιβύειν. εἴστινας, ὅλως νηστεία οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ καταμόναι ἄφαγον Μοναχός, τῇ Τεσσαράδι καὶ τῇ Παρασκευῇ, νηστεύων ἔσαι, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, καὶ πᾶς Χριστιανός, καὶ γὰρ οἱ Ἀρμένιοι ὅλην τὴν, Ἑβδομάδα νηστεύουσιν. ἡμεῖς δὲ μίαν ἡμέραν ἐὰν καταλύσωμεν, καὶ φάγωμεν, καταλύομεν αὐτῆς τὴν αἵρεσιν. πόσῳ μᾶλλον. Τρίτην καὶ Πέμπτην καὶ Δευτέραν. τὰς δὲ δύο ἡμέρας ἵνα φυλάξωμεν ὡς καὶ πάντων, ἦσαν Τεσσαράδαν, καὶ Παρασκευήν.

Ὁμοίως καὶ περὶ τῆς Τεσσάδος καὶ Παρασκευῆς τῆς Τυροφάγου, λέγει ὁ δ'. Κανὼν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἕτως ὅτι δεῖ νηστεύειν τὰς Μοναχὰς τῇ Τεσσάδι καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, καὶ μὴ τὴν Προηγιασμένην ἐσθίειν, τυρόν, καὶ Ὠά. Ἀναζέπει δὲ ὁ τοιοῦτος Κανὼν, τὴν τῆς Ἰακωβιτῆς καὶ τοῦ Τεσσαδιτῆς αἵρεσιν.

Τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἁγίων Πατέρων, περὶ τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος.

Ἕσωγινώσκων, ἀσφαλῶς πᾶς Χριστιανός. ὅτι λελυμμέναι ἀπὸ τῶν Κανόνων ἐξ Ἑβδομάδαι εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ. ἤγουν ἡ Προφωνήσιμος, ἣν καὶ Ἀρτζιβύειν ὄνομα ζομεν ἡ Τυροφάγος. ἡ Διακαινήσιμος ἥτε τῶν Ἁγίων Πνεύματος, καὶ τὸ Δωδεκαήμερον πλὴν πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται.

Καὶ πάλιν λελυμέναι εἰσὶν αἱ Δεσποτικαὶ πᾶσαι ἑορταὶ. τῆς τε Παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τῶν τιμίων Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. καὶ ὅσων λαχεῖ ἡμέρα ἐν τῶν Δωδεκα Ἀποστόλων. πλὴν καὶ τοῦ Θείου Ἀποστόλου, πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται. τοιοῦτος, ἔτε ἀφειδῶς εἰς πάντα τὰ βρώματα δεῖ καταλύειν, ἐδὲ πάλιν νηστεύειν πλείους περὶ τοιαύτου ἑορτοῦ· ἀλλὰ νηστεύειν μὲν τὸν Κοσμικὸν προσήκει τὸ κρέας καταλύειν δὲ εἰς τυρὸν, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἄφαγα τοιαύτου ἑορτοῦ, τὸν δὲ Μοναχὸν, νηστεύειν ἀπὸ τυροῦ, καὶ εἶτι ἀπ' αἵματος πέφυκε. καταλύειν δὲ εἰς ἔλαιον, καὶ οἶνον καὶ ἰχθύας, καὶ αὐτὸς ἄφαγα τοῦ ἑορτοῦ. εἰδέτις ἄφαγα τοῦ ἑορτοῦ ἀφροδυμός τε λάχει καὶ καταλύσει εἰς βρῶσιν, ξένον ἐδέν. ὅστις δὲ χωρεῖς τῆς εἰρημένων ἑορτῆς τε καὶ Ἑβδομάδων, λύσει ἑτέραν Τεσσαρὰδα καὶ Παρασκευῆ, τῶν Θείων Κανόνων, δείκνυται παραβάτης καὶ ἄπλητος, ὁμοῦ καὶ κοιλιόδουλος. δικαίως καὶ δικαίρως κατακεισθήσεται.

Ὅσοι δὲ κρεοφαγοῦσι Τεσσάδα καὶ Παρασκευὴν τῆς Ἀποκρέω. φημὶ. παρανομοῦσιν ὄντως δικαιωνῆς, ὡς λύοντες ἀναιδῶς τὰ προοίμια τῆς νηστείας.

Ὅσοι δὲ σφαττομένου Ζώου λάβωσιν τὸ αἷμα, καὶ ἐψήσαντες φάγωσιν, καὶ οἵτοι Θεῖον Νόμον παρέβησαν, καὶ τοὺς τῶν Ἁγίων Κανόνας ἠθέτησαν. ἡδέπω καὶ ἀντιλέξειμοί τίς ὅτι ὀλιγοστὸν αἷμα λαμβάνω, τὸ δὲ πλεῖσον συγχωρῶ τῷ σφαγῷ κενῶσαι ἐπὶ τῆς Γῆς. λέγω καὶγώ, ὅτι ὁ Ἀδὰμ ὀλίγον Καρπὸν ἐκ τοῦ Ξύλου λαβὼν καὶ φαγών, ὅλον πάντως παρέβη τὸν Ἐντολὴν, καὶ σὺ αὐτὸς ἀφῇς τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο ὃ ἔλαβες αἵματος. ὅλον κατέλυσας τὸν τοῦ Θεοῦ Ἐντολὴν, τὸν φάσκουσαν Ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. πλὴν κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ ἐφάγεσθαι. καθάπερ καὶ προλαβὼν ἔλεγε τῷ Ἀδὰμ, εἰ φάγητε ἀποθάνητε. ὅτε καὶ τῷ Νῶε καὶ ἡμῖν ἐνετείλατο λέγων ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα πλὴν κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ ἐφάγεσθε, καὶ αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ξανῶς ἀπεφώναντο Ἀπέχεσθε φησὶν αἵματος, καὶ πνικτοῦ καὶ θυσιμαίου, καὶ τῆς πορνείας, καὶ πάλιν ὁ ἑξηκοστὸς τρίτος Κανὼν τῶν Ἀποστόλων λέγει, Εἴτις Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἢ ἕτερος τίς φάγη κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θυσιμαῖον καθαιρείσθω. τοῦτο γὰρ φησὶ καὶ ὁ Νόμος ἀπεῖπεν. εἰδὲ Λαϊκός ἐστιν, ἀφορίζέσθω.

Καὶ ἡ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Συνόδος εἰς τὸν, ξ ζ'. Κανόνα, τὸν ζυφὸν τοῦ αἵματος, μὴ μεταλαμβάνειν ὅλως ἐφθέγξατο. εἰδέτις ἐσθίειν αἷμα, εἰ μὲν Κληρικός ἐστι, καθαιρείσθω. εἰδὲ Λαϊκός ἀφορίζέσθω.

Ὥρα λοιπὸν ἀγαπητὲ τῆς Ἀποστολικῶν Διατάξεων τὸν ἀκριβειαν. καὶ τῆς Ὁσίων Πατέρων τὸν δικαιώτατον ὅρον. πῶς ταῖς γραφικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσι, νομοθετοῦσι δικαιώτατα, καὶ ὅτι οἱ τὸ αἷμα ἐσθίοντες, οὐκ ἔλαττον ἔχουσιν ἔγλημα τῆς πορνευόντων, καὶ τῆς ἐσθιόντων πνικτὰ, καὶ θυσιμαῖα καὶ γὰρ μάλα δικαίως τοῦτο κωλύουσιν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ τοῦ Ζώου ψυχὴ, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐστίν, ὅρισεν ὁ Θεὸς, ἵνα τὸ αἷμα ὡς ψυχὴν ἀποδίδοσθαι πρὸς αὐτὸν. τὸ σῶμα ἤτοι τὸ κρέας φάγεις αὐτὸς. ὥστε τὴν πλείονα μοῖραν μᾶλλον καὶ πιώτεραν σοὶ δέδωκεν. ἐὰν δὲ καὶ ἀμφότερα φάγῃς, γέγονας πλεονέκτης, καὶ κακὸς μεριστὴς φαγὼν σὺν τὴν μοῖραν τὴν σὴν, καὶ τὴν μοῖραν τοῦ Θεοῦ. καὶ ἔφαγες σύμψυχον ὅλον τὸ Ζῶον. καὶ ἐλογίσθη νεκρὸν, ὅτε γὰρ ὅτι Πίνακος τὸ αἷμα κρατήσεις, ἢ τὴν σφα-

σφαγὴν καταφράξεις. Ἐ εἰς τὰ ἐνδόσθια τοῦ κτήνους ἐναπομείνη τὸ αἷμα νεκρὸν ὄντως, Ἐ πνικτὸν τοῦτο λογίζεται, καὶ ὁ τοῦτο φαγὼν, ὄντως ἔφαγε κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ παρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Ἐκτῆς Ἀποστολικῶν Διατάξεων.

Ψας ἡμέρας τῆς τοῦ Κυ ἑορτῆς φυλάσσεσθε, καὶ πρώτην μὲν τὴν Γενέθλιον, μεθ' ἣν τὴν Ἐπιφάνειαν, εἶτα τὴν νηστείαν τῆς Τεσσαρακοστῆς, μνήμην περιέχουσαν, τῆς τοῦ Κυ πολιτείας, καὶ νομοθεσίας, ἐπιτελείσθω δὲ ἡ νηστεία αὕτη, πρὸ τῆς νηστείας τοῦ Πάσχα. ἀρχομένη μὲν ἀπὸ Δευτέρας, πληρουμένη δὲ, εἰς Παρασκευὴν, μεθ' ἧς ἀπονηστεύοντες, ἄρχεσθαι τῆς Ἁγίας τοῦ Πάσχα Ἑβδομάδος νηστεύοντες περὶ τῶν ἀπολλυμένων Ἰουδαίων, οὕτως γὰρ παρήγγειλεν ὁ Κς ἡμῖν νηστεύειν τὰς ἓξ ἡμέρας ταύτας διὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων παρανομίαν, πενθεῖν αὐτοὺς παρακελευσάμενος, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτῶν, Ἐ γὰρ αὐτὸς αὐτοῖς ἐδάκρυσεν, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, νηστεύετε, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Δευτέρας, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἡμέρας ἕξ, μόνῳ χρώμενοι ἄρτῳ, Ἐ λαχούνοις, καὶ ὕδατι, ἡμέραι γὰρ εἰσὶ πένθους. καὶ οὐχ ἑορτῆς, αὐτὸ δὲ νηστεῦσαι τὸ Σάββατον, οὐχ ὅτι δεῖ τὸ Σαββατον νηστεύειν, κατάπαυσις δημιουργίας ὑπάρχον, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνο μόνον χρὴ νηστεύειν τοῦ δημιουργοῦ ἐν αὐτῷ ἔτι ὑπὸ Γῆν ὄντος ἐν αὐτῇ γὰρ αὐτῶν τῇ ἑορτῇ ἔσχον τὸν Κν, ὅπως πληρωθῇ τὸ, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, τὴν μὲν Παρασκευὴν, Ἐ τὸ Σάββατον, ὁλόκληρον νηστεύετε, εἰδυνατὸν μηδενὸς γευσάμενοι μέχρις ἀλεκτροφωνίας νυκτὸς, εἰδέτις ἀδυνατεῖ τὰς δύο συναπτεῖν ὁμοῦ, φυλασσέσθω κἂν τὸ Σάββατον, λέγει γὰρ ὁ Κς περὶ αὐτοῦ, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐν ταύταις οὖν ἤρθη ἀφ' ἡμῶν ὑπὸ τῶν παρανόμων Ἰουδαίων, καὶ τῷ Σταῷ προσεπάγη, διὸ παραινοῦμεν, Ἐ ὑμῖν νηστεύειν ταύτας, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐνηστεύσαμεν, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τῶν πρὸ τῆς Παρασκευῆς, ἑσπέρας ἕκαστος ἐσθιέτω, ἢ ὁ πως ἄντις δύναιτο ἀπὸ τῆς Δευτέρας, μέχρι τῆς ἀλεκτροφωνίας, ἀπονηστιζόμενοι ἐπιφωσκούσης μιᾶς Σαββάτου, ἥτις ἐστὶν ἡ Κυριακὴ, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας, ἕως ἀλεκτροφωνίας, ἀγρυπνοῦντες, καὶ προσευχόμενοι, καὶ ἀναγινώσκοντες τὸν νόμον, Ἐ τοὺς Ψαλμοὺς, μέχρις Ἀλεκτρυόνων κραυγῆν, καὶ παυσάμενοι τοῦ πένθους ἡμῶν, δεήθητε τοῦ Θεοῦ, ἐπιστρέφηναι τὸν Ἰσραὴλ, Ὃ

λαβεῖν αὐτὸς μετανοίας τρόπον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἄφεσιν, ὅτι ὁ μὲν ἀλλόφυλος Κριτὴς, νιψάμενος τὰς χεῖρας εἶπεν, Ἀθῷος εἰμὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, ὑμεῖς ὄψεσθε, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἐπεφώνησε, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, Ἐ ἐπὶ τὰ Τέκνα ἡμῶν, καὶ Οὐκ ἔχομεν Βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. ἀνάσταντος δὲ τὸν Κυ, προσενέγκατε τὴν θυσίαν ὑμῶν, περὶ ἧς ὑμῖν δι' ἡμῶν διετάξατο λέγων, Τοῦτο ποιῆτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν, καὶ λοιπὸν ἀπονηστεύετε εὐφραινόμενοι, καὶ ἑορτάζοντες, ὅτι ὁ Ἀραβὼν τῆς Ἀναστάσεως ὑμῶν Ἰς Χς, ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῦτο ὑμῖν ἔστω νόμιμον αἰώνιον ἕως τῆς συντελείας, μέχρις ἂν ἔλθῃ ὁ Κς, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς πρώτης Κυριακῆς ἀριθμήσαντες ἡμέρας Τεσσαράκοντα. ἑορτάσατε τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυ, Ἐ μετὰ ἡμέρας δέκα τῆς Ἀναλήψεως ἥτις ἀπὸ τῆς πρώτης Κυριακῆς, Πεντηκοστὴ γίνεται, ἑορτὴ μεγάλη ὑμῖν ἔστω, ἐν αὐτῇ γὰρ ὥρᾳ Τρίτη, ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κς τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνς, Ἐ μετὰ τὸ ἑορτάσαι ὑμᾶς τὴν Πεντηκοστὴν, ἑορτάσατε μίαν Ἑβδομάδα, καὶ μετ' ἐκείνην νηστεύσατε. δίκαιον γὰρ καὶ εὐφρανθῆναι ἐπὶ τῇ ἐκ Θεοῦ δωρεᾷ, Ἐ νηστεῦσαι μετὰ τὴν ἄνεσιν, καὶ γὰρ Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας ἐνήστευσαν ἡμέρας Τεσσαράκοντα, καὶ Δανιὴλ Ἑβδομάδας τρεῖς, ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγε, καὶ κρέα, καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν Νηστείαν ταύτην, πᾶσαν Τετράδα, καὶ Παρασκευὴν, προτασσόμεν ὑμῖν νηστεύειν, καὶ τὴν περισσείαν ἡμῶν τῆς Νηστείας πένησιν ἐπιχορηγεῖν, πᾶν μέντοι Σαββατον, ἄνευ τοῦ ἑνὸς, Ἐ πᾶσαν Κυριακὴν ἐπιτελοῦντες, Συνόδους εὐφραίνεσθε, ἔνοχος γὰρ ἔσται ἁμαρτίας ὁ τὴν Κυριακὴν νηστεύων, Ἀναστάσεως ἡμέραν οὖσαν, ἢ τὴν Πεντηκοστὴν, ἢ ὅλως κατηφειᾶν ἡμέραν ἑορτῆς Κυ, εὐφρανθῆναι γὰρ δεῖ ἐν αὐταῖς, καὶ οὐ πενθῆσαι, αἱ δὲ Νηστείαι ὑμῶν μὴ ἔστωσαν μετὰ τῶν Ὑποκριτῶν, νηστεύουσι γὰρ Δευτέραν, καὶ Πέμπτην, καὶ Σάββατον, ὑμεῖς δὲ, ἢ τὰς πέντε νηστεύετε ἡμέρας, ἢ Τετράδα, καὶ Παρασκευὴν ὅτι τῇ μὲν Τετράδι, ἢ κατὰ τοῦ Κυριοῦ κρίσις, ὑπὸ Ἰουδαίων ἐμελετήθη τῇ δὲ Παρασκευῇ, ὅτι ἐν αὐτῇ πέμπονθε τὸ δὲ Σάββατον μέντοι, καὶ τὴν Κυριακὴν, ἑορτάζετε, ὅτι τὸ μὲν Δημιουργίας ἐστὶν ὑπόμνημα, ἡ δὲ Ἀναστάσεως, ἓν δὲ μόνον Σάββατον ὑμῖν φυλακτέον ὡς εἴρηται ἐν ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ, τὸ τῆς τῆς Κυ ταφῆς, ὅπερ νηστεύειν προσήκει, καὶ οὐ χεορτάζειν.

Διάταξις Πέτρου, καὶ Παύλου.

Ἐγὼ Πέτρος, καὶ Παῦλος διατασσόμεθα, ἐργάζεσθε τοὺς δούλους ἡμέρας πέντε, Σάββατον δὲ καὶ Κυρια-

σί.

κὴν, σχολαζέτωσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὴν Δισκαλείαν τῆς εὐσεβείας. τὸ μὲν Σάββατον εἴπομεν, δημιουργίας Λόγον ἔχειν· τὴν δὲ Κυριακὴν, Ἀναστάσεως. τὴν δὲ μεγάλην Ἑβδομάδα πᾶσαν, καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἀργήτωσαν. ὅτι ἡ μὲν πάθους ἐστὶν, ἡ δὲ Ἀναστάσεως, καὶ χρεία Διδασκαλίας. τίς ὁ παθὼν καὶ Ἀναστὰς τίς ὁ συγχωρήσας καὶ ἀναστήσας. τὴν Ἀνάληψιν ἀργείτωσαν, διὰ τὸ πέρας τῆς κατὰ Χν οἰκονομίας τὴν Πεντηκοστὴν ἀργήτωσαν, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν Γενέθλιον ἀργήτωσαν, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ γεννηθῆναι τὸν Κύριον. τὴν Ἐπιφάνειαν ἀργήτωσαν, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀνάδειξιν γενέσθαι τῆς Χυ Θεότητος, μαρτυρήσαντος αὐτῷ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ Βαπτίσματι, καὶ τοῦ Παρακλίτου ἐν εἴδῃ Περιστερᾶς ὑπὸ δείξαντος τοῖς παρεστῶσι τὴν μαρτυρηθέντα. τὰς ἡμέρας τῶν Ἀποστόλων ἀργήτωσαν, Διδάσκαλοι γὰρ ἡμῶν εἰς Χν γεγώνασιν, καὶ Πνς Ἁγίου ἡμᾶς ἠξίωσαν, εὐχὰς δὲ ἐπιτελεῖτε, ὄρθρου καὶ τρίτης καὶ ἕκτης καὶ ἐννάτης, καὶ ἑσπέρας, καὶ ἀλεκτροφωνίας. ὄρθρου μὲν εὐχαριστοῦντες, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς ὁ Κύριος. παραγαγὼν τὴν νύκταν, καὶ ἐπαγαγὼν τὴν ἡμέραν. Τρίτῃ δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ ἀποφασιν ἀπὸ τοῦ Πιλάτου ἔλαβεν ὁ Κς. ἕκτῃ δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ ἐσταυρώθη. ἐννάτῃ δὲ ὅτι πάντα κεκίνητο τοῦ Δεσπότου ἐστρῶ μένου, φρείττοντα τὴν τόλμαν τῶν δυσσεβῶν Ἰουδαίων. μὴ φέροντα τοῦ Κυ τὴν ὕβριν. Ἑσπέραι δὲ εὐχαριστοῦντες ὅτι δέδωκεν ἡμῖν ἀνάπαυσιν τῶν μεθημερινῶν κόπων, τὴν νύκταν, Ἀλεκτρυόνων δὲ κραυγὴ, διὰ τὸ τὴν ὥραν εὐαγγελίζεσθαι τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας, εἰς ἐργασίαν τῶν τοῦ Φωτὸς ἔργων.

Περὶ δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Εἰ μὴ δυνατὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ προϊέναι διὰ τοὺς κακοπίστους, κατ' οἶκον γενέσθω Συνάξις, ἵνα μὴ εἰσέρχονται εὐσεβεῖς, εἰς Ἐκκλησίαν ἀσεβῶν. οὐ γὰρ ὁ τόπος τὸν ἄνθρωπον ἁγιάζει, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὸν τόπον. ἐὰν οὖν ἀσεβεῖς κατέχωσις τὸν τόπον, φευκταῖος ἔστω διὰ τὸ βεβηλῶσθαι ὑπ' αὐτῶν. ὡς γὰρ οἱ θεῖοι ἱερεῖς ἁγιάζουσιν, οὕτως οἱ ἐναγεῖς μιαίνουσιν.

Τοὺς δὲ ἐπὶ τὸ ψάλλειν ἐν Ἐκκλησίαις παραγενομένους, θεσπίζομεν. μήτε μὴν ἀτάκτοις βοαῖς χρῆσθαι, καὶ τὴν Φύσιν πρὸς κραυγὴν βιάζεσθαι. ἀλλὰ μετὰ κατανύξεως καὶ φόβου Θεοῦ, τὰς τοιαυτας ψαλμῳδίας ἐκφέρειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε Λόγιον.

Εἴδησις ἐν ποίαις ἡμέραις ποιοῦσιν ἀργείαν, οἱ Μοναχοὶ, καὶ ἐν ποίαις λύουσι τὴν Νηστειαν, τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, α'. ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις τῆς Νηστείας, εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον μόνον. Εἰς τὰς, ς'. τὸ Θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, η'. ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς, ιδ'. ἡ Παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις. οἴνη μόνου. Εἰς τὰς, κγ'. ἡ σύλλυψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου μόνον. Εἰς τὰς, κς'. ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. Εἰς τὰς, κς'. τῶν ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβρύτου. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ. Εἰς τὰς, η'. ἡ Συνάξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, ιγ'. τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, ιδ'. τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς, κα'. ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος, τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θκοῦ, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς, λ'. τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ. Εἰς τὰς, ε'. τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν, Σάββα, τοῦ ἡγιασμένου. κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, ς'. τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, θ'. ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, κδ'. τῇ Παραμονῇ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου μόνου. Εἰς τὰς, κε'. ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς, κς'. ἡ Συνάξις

τῆς

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἐν τῇ Παραμονῇ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Εἰς τὴν ἑκάστου ὡς βούλεται γνώμην, καὶ προαίρεσιν. Αἱ οὖν καταλύομεν τὸ δωδεκαήμερον. καθὼς εἴρηται ἐκ τῶν Ἀποκρήσεων τῶν πανιερωτάτου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κίτρους, πρὸν τὸν ἱερώτατον Ἐπίσκοπον Δυῤῥαχίου, τὸν Καβάσιλαν, εἰς Κεφάλαιον, ιθ'. Καταλύομεν τούτου, εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Ἁρμενίων νηστείας. οὗτοι γὰρ, τὸ πρὸ τῶν Ἁχίων Θεοφανείων Δωδεκαήμερον νηστεύοντες οὕτως. Τὰς τρεῖς γὰρ ἑορτὰς, τῇ Πέμπτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς συνημμένως ἐπιτελοῦσι. τὸν Εὐαγγελισμὸν Φημὶ, τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τὴν Βάπτησιν. Μάλλον γεμὴν ἀμυδρῶς πῶς καὶ σκιωδῶς, τῇ ὀλεθρίῳ, καὶ μιαρᾷ δόξῃ τοῦ σφῶν αἱρεσιάρχου, Ἰσχάνιος αὐτῷ ὄνομα, ἐντεῦθεν τιθέμενοι. Φαντασίᾳ, καὶ οὐκ ἀληθείᾳ, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν λέγοντες γεγενῆσθαι. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν Ἐπιφανείων, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ, ν'. ὥσπερ ἔφημεν σχολάζωμεν ἀπὸ τῶν ἔργων, ὅταν τύχῃ ἡμέρα Ἀργείας. Εἰς τὰς, κζ'. τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Ἀργεία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ α'. ἡ κατὰ Σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς, ε'. ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Ἀργεία καὶ κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, ς'. τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα Χωρὶς ἐὰν τύχῃ Τετράδα, ἢ Παρασκευῇ κατάλυσις, εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον, Ὁ ἰχθύας, καὶ ἀρκετὸν. Εἰς τὰς, ζ. ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργεία καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς ιϛ'. ἡ Προσκύνησις τῆς τιμίας Ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, Πέτρου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, ιζ'. τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Ἀργεία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, κ'. τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. Ἀργεία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλέου. Εἰς τὰς, κε'. τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου. Ἀργεία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, κζ'. ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεος τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, λ'. τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Φευρουάριῳ, β'. ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Χωρὶς τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς εἰ τύχῃ. Εἰς τὰς, ιζ'. τῶν ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. Ἀργεία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, κδ'. ἡ εὕρεσις τῆς Κεφαλῆς, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργεία, Ὁ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Μαρτίῳ θ'. τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ. Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, κε'. ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς ἰχθύας.

Μηνὶ Ἀπριλλίῳ, κγ'. τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Τροπαιοφόρου, Γεωργίου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις, εἰς πάντα εἰμήπως, ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Ἑβδομάδι. Εἰς τὰς, κε'. τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁ Εὐαγγελιστοῦ, Μάρκου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις εἰς πάντας.

Μηνὶ Μαΐῳ. Εἰς τὰς, β'. τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς, η'. τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις, ὡς βούλεσαι καὶ ὡς θέλεις. Εἰς τὰς, κα'. τῶν Ἁγίων μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις ὡς θέλεις.

Μηνὶ Ἰουνίῳ, Εἰς τὰς, η' τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις ὡς θέλεις. Εἰς τὰς, κδ'. τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις, εἰς πάντα Εἰς τὰς, κθ'. τῶν Ἁγίων καὶ Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. Εἰς τὰς, λ'. ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Δώδεκα Ἀποστό. Ἀργεία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Ἰουλίῳ. Εἰς τὴν α'. τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἀργεία καὶ κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὰς β'. ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις ἐλαίου καὶ οἴνου. Εἰς τὰς η'. τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις ἐλαίου καὶ οἴνου. Εἰς τὰς, ιε'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις, ὡς θέλης. Εἰς τὰς, κ'. τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις ὡς θέλης.

λης. F ἰς τὰς κζ'. τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παιτελεήμονος. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Μηνὶ Αὐγούστῳ. F ἰς τὰς ς'. ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. F ἰς τὰς ιε'. ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. E ἰς τὰς κθ'. ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς, τοῦ Προδρόμου. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις πάντων. E ἰς τὰς, λ'. ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θκοῦ. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέου. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις πάντων.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς. Ἀργεία, καὶ κατάλυσις πάντων.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν νηστειῶν. Ἀργεία πάντων, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τῇ Πέμπτῃ τοῦ μεγάλου Κανόνος, κατάλυσις τῆς νηστείας.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀκαθίστου, κατάλυσις ὁμοίως.

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ, λύσις τῆς νηστείας.

Χρὴ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τὰς καταλύσεις τῆς νηστείας τὰς ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων μνήμαις δηλουμένας, ἐν τοῖς Κοινοβίοις παρατηροῦνται, καὶ καταλύουσιν. Αἱ δὲ Λαύραι, καὶ πάνταις οἱ κατ' ἑαυτοὺς ζῶντες, φυλάττειν, καὶ νηστεύειν ὀφείλωσι, καὶ εἰς μόνας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς καταλύειν, ἴσως δὲ εἰβούλονται, καὶ τὴν Πεντηκοστὴν, καὶ τὸ Δωδεκαήμερον, εἰς ἔλαιον, καὶ οἶνον μόνον.

Προστάσσουσι δὲ τὰ τυπικὰ, ἵνα ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Χυ γεννῶν, γίνεσθαι κατάλυσιν ἐλαίου, καὶ οἴνου, τῇ Τρίτῃ, καὶ Πέμπτῃ ἡμέρᾳ, ὡς ἤδη προηρήκαμεν, οὐ μέντοιγε, καὶ εἰς ἰχθύας, εἰμὴ τύχῃ ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἡμέραις, μνήμη Ἁγίων, πάνυ μεγάλων, καὶ ἐπισήμων, δεῖ οὖν, καὶ τοῦτο ἐν τῷ κοινῷ γίνεσθαι, ἐν δὲ τοῖς καθεζομένοις ἰδίᾳ, οὐχ ἔλαιον, S οἶνος βρωθήσεται παραὐτοῖς, εἰμήτιγε ἐν ταύταις ἐπιστῇ μνήμη Ἁγίου, τῶν πάνυ μεγάλων, ἢ τυχὸν, διὰ σθένειαν Σώματος, ἢ γύρους, ἢ ἀδυναμίας. Ταῦτα πάντα πατέρες, καὶ ἀδελφοὶ, οὐχ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτιχεν ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν, ὡς ἄντις οἰειθεῖ ἀλλὰ διαφόροις ἐνετυχόντες Τυπικοῖς, τὴν πραγματείαν τοῦ λόγου, διὰ τὴν ὑπακοὴν ἐποιήσαμεν, καὶ ὡς βούλεσθε πράττετε ἀδελφοὶ. μόνον εὔχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως.

Ἀναγκαῖον ἐστὶν ὦ Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ, τοῦ φυλάττειν ὅλον τὸν χρόνον τὰς τρεῖς ἡμέρας, διὰ ξυροφαγίας, ἅπαξ τῆς ἡμέρας χωρὶς οἴνου καὶ ἐλαίου Τετράδα καὶ Παρασκευῇ, σὺν τῇ Δευτέρᾳ, καθὼς λέγει Θεόφιλος ὁ Ἀλεξανδρείας, οὐκ ἔστι γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, βρῶσις, καὶ πόσις.

Ὅταν οὖν λέγει ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, καὶ τύχῃ Ἁγίου ἐπισήμου μνήμη, κατάλυσις γίνεται οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Εἰ Παραμονὴ ἧς τινοσοῦν Δεσποτικῆς ἑορτῆς, Τετράδα συναντίσειεν, ἢ Παρασκευῇ, οὐ χρὴ καταλύειν τὴν Νηστείαν τῇ ἑσπέρᾳ, διὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἑορτὴν κατὰ τὴν Κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, αὐτοὶ γὰρ ἐνομοθέτησαν τῶν τοιούτων ἡμερῶν τὴν Νηστείαν, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Ἅγιοι Πατέρες πάντες ὁμοίως.

Καταλύομεν καὶ τὴν πρὸ τῆς Ἀποκρέου ἅπασαν Ἑβδομάδαν, δι' ἕτερον πονηρὸν Ἔθος τῶν Ἁρμενίων ἄστατον, ἐκτεῦθεν τιθέμενοι. νηστεύουσι γὰρ οὗτοι δι' ἀπώλειαν Κυνὸς, ᾧ ἐπωνυμὸν ἦν τῷ Κυνὶ Ἀρτζιβούριος διὰ τὸ προϊέναι καὶ μηνύειν ἐν Πόλεσι καὶ Κώμαις, τὴν ἐπιδημίαν τοῦ Διδασκάλου αὐτοῦ Σεργίου τὸ γὰρ Ἀρτζιβούριος τῇ τῶν Ἁρμενίων διαλέκτῳ, Μανδάτωρ ἑρμηνεύεται. ὃν πενθήσας ὁ Σέργιος ὑπὸ Θηρίων βρωθέντα, ἐπέσκεψε πᾶσι τοῖς Ἁρμενίοις νηστεύειν ἐν ταύταις τῆς ἡμέραις, ὑπὲρ τῆς τῶν Κυνὸς τελευτῆς, καὶ κατιφειᾶν ἐτησίως, καὶ σκυθρωπάζειν, οἳ καὶ συγκαλύπτειν τὸ αἰσχρὸν μηχανόμενοι, εἰς ἀνάμνησιν τῆς τῶν Νινευιτῶν νηστείας ἰσχυρίζοντες ταύτην ἐπιτελεῖν.

Φησὶ γὰρ ὁ μέγας Ἀθανάσιος, μὴ καταλύειν νηστείαν Κυρίου, ἐν ἰχθύσι τε καὶ ἐλαίῳ, εἰς μήπως ἐπὶ νόσῳ βεβάρισαι, ἢ γοῦν Τετράδα, καὶ παρασκευῇ, ὁ γὰρ καταλύων ταύτας, σὺν σταυροὶ τὸν Χν, ὥσπερ, καὶ Ἰουδαῖοι, ἐν γὰρ τῇ Τετράδι παρέδοσαν αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ Παρασκευῇ ἐσταύρωσαν, εἰμὴ ἐν μόναις ταῖς τῶν Ἐπιφανείων, καὶ ἐν ταῖς ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ταύταις γὰρ ὁ καταλύων, ἀνεύθυνος ἔστω.

Περὶ Ἐγκρατείας, καὶ γαστριμαργίας.

Αἴνε τὸν οἶνον ἐλάχιστον, ὅσον γὰρ κολοβοῦται, τοσοῦτον εὐεργετεῖ τοὺς πίνοντας, μόνα δίδου τῇ Γαστρὶ, ἀχρήζει λαβεῖν, οὐχὶ γὰρ ὅσα βούλεται, λόγῳ τοίνυν, λαμβάνων, καὶ λόγῳ ἀπεχόμενος, οὐχ ἁμαρτήσεις, ἄμεινον γὰρ ἡ μετὰ λόγου οἰνοποσία, τῆς μετὰ τύφου ὑδροποσίας, καὶ βλέπε μοι τοὺς μετὰ λόγου τὸν οἶνον πίνοντας ἄνδρας Ἁγίους, καὶ τοὺς ἄνευ λόγου ὑδροποτήσαντας ἀνοῦς βεβήλους, μηκέτι ψέξῃς, ἢ ἐπαίνεσῃς τὴν ὕλην, ἀλλὰ μακαρίσῃς, ἢ τολανήσῃς τὴν γνώμην τῶν καλῶς, ἢ κακῶς αὐτῇ χρωμένων, ἐπίνποτε Ἰωσὴφ παρ' Αἰγυπτίοις οἶνον, ἀλλ' οὐκ ἐβλάβη τὴν φρένα, ἀσφαλίσατο γὰρ τὴν γνώμην, ὑδρο-

ὑδροπότησε δὲ Πυθαγόρας, καὶ Διογένης, καὶ Πλάτων, ἐν οἷς, καὶ Μανιχαῖοι, καὶ τὸ λοιπὸν Σύστημα τῶν Ἐθελοφιλοσόφων, καὶ εἰς τοσοῦτον ἤλασαν κουφοδοξίαν, ὡς καὶ τὸν Θεὸν ἀγνοῆσαι, καὶ προσκυνῆσαι Εἴδωλα, ὃν γὰρ τρόπον ὠφελεῖ ἡ νηστεία τοὺς μετὰ λόγου αὐτῇ προσιόντας, οὕτως βλάπτει τοὺς ἀλόγως αὐτὴν μετερχομένους.

Οὐ τὸ βραδυφαγῆσαι, τοῦτο μόνον νηστεία ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ βραχυφαγῆσε, καὶ οὐ τὸ διὰ δύο ἐσθίειν, τοῦτο ἄσκησις ἐστὶν ἀλλὰ, καὶ τὸ μὴ ποικιλοφαγῆσαι, ἄσκησις γὰρ ἔστι. Τράπεζα, ἐν μονοειδεῖ τροφῇ συνιστομένη, τὸ ἔκλυτον τῆς παντοφαγίας, ὡς ἀηδὲς βδελυσσομένη, ἄσκει οὖν τοσοῦτον ὅσον κωλύσαι τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ἐὰν δὲ ἀσθενῇ, πρὸς ὑγείαν τὸ σῶμα, καὶ μὴ πρὸς τρυφὴν θεράπευε.

Οὐ μόνον κραιπάλη οἴνου τὴν διάνοιαν μεθύσκειν εἴωθεν, ἀλλὰ καὶ πλησμονὴ ὕδατος, καὶ πασῶν τροφῶν ὑπερβολὴ, κεκαρωμένην, καὶ νηστάζουταν ταύτην ἀποτελεῖ, ἡ γὰρ σύμμετρος, καὶ μετὰ λόγου τῶν τροφῶν μετάληψις. τῆς ὑγείας φροντίζει τοῦ Σώματος, οὐ τὴν ἁγιωσύνην ἀφαιρεῖται, εἰς μάτην τοίνην ἐπὶ νηστείᾳ, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς ἐγκαυχώμεθα, ἕως οὗ τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην καὶ τοῦ Πλησίον κατορθώσομεν, ὁ γὰρ κατορθώσας τὴν πρὸς τὸν Πλησίον ἀγάπην, ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὸν Θεὸν, αἱ γὰρ ἀκρότητες ἑκατέρων τῶν μερῶν, ἐπίσης βλάπτουσι. Καὶ ἡν τῆς νηστείας ὑπερβολὴ, καὶ ἡ τῆς γαστρὸς χορτασία, καὶ ἡ τῆς ἀγρυπνίας ἀμετρία, καὶ ὁ τοῦ ὕπνου κόρος, καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπερβολαὶ, καὶ γὰρ ἔγνωμεν τινὰς, διὰ γαστριμαργίας μὲν, μὴ ἠττηθέντας, διὰ δὲ ἀμέτρου νηστείας καταβληθέντας, καὶ πρὸς τὸ πάθος τῆς Γαστριμαργίας ὀλισθήσαντας, διὰ τὴν προσγενομένην ἐκ τῆς ἀμετρίας ἀσθένειαν.

Εἴοι τῶν Τεσσαρῶν Εὐαγγελιστῶν, ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου Μάρτυρος, καὶ Τυρίων Ἐπισκόπου Συνόψεως.

Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστὴς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ συνέγραψε, καὶ ἐκδέδωκεν αὐτὸ, εἰς Ἱερουσαλὴμ Ἰακώβῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ Κυρίου, τῷ κατὰ σάρκα, Ἐπισκόπῳ ὄντι τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐκοιμήθη δὲ ἐν Ἱεραπόλει τῆς Παρθίας. καὶ ἐκεῖ θάπτεται ἐνδόξως.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ πρῶτος Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος, Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πάσῃ τῇ περιχόρῳ αὐτῆς ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου, ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ μέχρι Πενταπόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κάλον λαβὼν

κατὰ τοῦ τραχήλου, καὶ συρεὶς ἀπὸ τῶν καλουμένων Βουκόλου τόπων, ἕως τῶν καλουμένων Ἀγγέλων, ἐκεῖ ἐκάη πυρὶ, ὑπὸ τῶν Εἰδολομανῶν, Μηνὶ Φαρμουθίλεως, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐν τοῖς Βουκόλου.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἀντιοχεὺς μὲν τὸ γένος ἦν, Ἰατρὸς δὲ τὴν τέχνην, συνεγράψατο δὲ, τὸ μὲν Εὐαγγέλιον, κατ' ἐπιτροπὴν Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, τὰς δὲ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, κατ' ἐπιτροπὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, συναπεδήμησε γὰρ τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ μάλιστα τῷ Παύλῳ, οὗ καὶ μνημονεύσας ὁ Παῦλος ἔγραψεν ἐν Ἐπιστολῇ, ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ Ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς ἐν Κυρίῳ, ἀπέθανε δὲ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, μετετέθη δὲ ὕστερον εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ καὶ Ἀνδρέα, καὶ Τιμοθέου τῶν Ἀποστόλων, κατὰ τοὺς καιροὺς Κωνσταντίνου Βασιλέως, Υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστὴς τοῦ Κυ γενόμενος, ὃν καὶ ἠγάπα ὁ Κς, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ἐκήρυκε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χυ, ὑπὸ δὲ Τραϊανοῦ Βασιλέως ἐξωρίσθη ἐν τῇ Νήσῳ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ δὲ ὢν, καὶ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔγραψε, καὶ ἐξέδωκεν ἐν Ἐφέσῳ, διὰ Γαΐου τοῦ Ξενοδόχου, καὶ Διακόνου, ᾧ καὶ Παῦλος μαρτυρεῖ λέγων Ῥωμαίοις, ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου, καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ δὲ τὸν τελευτὴν Τραϊανοῦ ἐπάνησιν ἀπὸ τῆς Νήσου ὁ Μακάριος Ἰωάννης, καὶ παραμένει ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἔζησεν ἔτη, ρκ' καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ἑαυτὸν ἐκεῖ ἔθαψε Θεοῦ βουλήσει, εἰσὶ δὲ οἱ λέγουσι, μὴ ἐπὶ Τραϊανοῦ αὐτὸν ἐξωρισθῆναι εἰς Πάτμον, ἀλλὰ ἐπὶ Δομετιανοῦ, καὶ Οὐεσπεσιανοῦ.

Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν Εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν, καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν Διαδοχὴν, πόθεν τὸ ἄρχονται, καὶ ποῦ καταλήγουσιν.

Ἰστέον ὅτι, ἀναγινώσκεται τὸ ὕφος τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου Ἑβδομάδαις ὅλαις ἑπτὰ, ἀριθμουμέναις, ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, χωρὶς τινῶν ἡμερῶν τριῶν.

Τὸ δὲ κατὰ Ματθαῖον, Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπὸ τῆς β'. τῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ἤγουν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἄχρι τῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν Παρασκευῆς, κυκλοῦται δὲ ἐν Ἑβδομάδαις, ιζ' ὧν αἱ μὲν ιά. ἔχουσι τὸν Ματθαῖον καθεκάστην ἀναγινωσκόμενον, ἀπὸ δὲ τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος, ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν δὲ τοῖς Σάββασι, S τῇ Κυριακῇ, ἀναγινώσκετο πάλιν ὁ Ματθαῖος, ἄχρι τῶν ιζ'. Ἑβδομάδων, ἡ ιζ'. Ἑβδομὰς τοῦ Ματθαίου, εἴπερ γίνετο ἐσώπαχε.

εἰ δὲ ἐξώπασχα, οὐδαμῶς. εἰ γοῦν μέλλει ἀναγινώσκεσθαι καὶ ἡ τοιαύτη ιζ'. Ἑβδομὰς, ἀναπόδιζε ὄπισθεν, καὶ ὅθεν θέλεις ἀνάγνωσθε τὰς πέντε ἡμέρας. εἰδ' ἄρα διὰ τὸ μηκύνεσθαι τὸ Πάσχα λείψει, καὶ εἰς τὸν Λουκᾶν Σάββατον καὶ Κυριακὴν, ἀναγινώσκεται ἐκεῖ, ιζ'. Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου, ἢ τῆς Χαναναίας πρὸ τοῦ Ζαχαρίου.

Τὸ δὲ κατὰ Λουκᾶν Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἀναγινώσκεται ἀπ' ἀρχῆς Δευτέρας τῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν Κυριακῆς, καὶ ἐν ὅλαις Ἑβδομάδαις, ιβ'. ἀπ' ἀρχῆς δὲ τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ Μάρκον ἐν τῇ ἡμέραις. ἐν δὲ τοῖς Σάββασι καὶ τῇ Κυριακαῖς, πάλιν ὁ Λουκᾶς.

Τὸ δὲ κατὰ Μάρκον Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅσον μὲν ἀναγινώσκεται ἀνάμεταξὺ Ματθαίου καὶ Λουκᾶ. τὸ ὑπόλοιπον ἀναγινώσκεται ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἐν τοῖς Σάββασι καὶ ταῖς Κυριακαῖς.

Ἰστέον ὅτι, Τέσσαρα εἰσὶ τὰ Εὐαγγέλια, καὶ οὔτε πλείονα οὔτε ἐλάττονα. ἐπείπερ Τέσσαρα Καθολικὰ Πνᾶτα, καὶ Τέσσαρα τὰ Εὐαγγέλια πανταχόθεν πλέοντα τὴν ἀφθαρσίαν, καὶ ἀναζωπυροῦντα τοὺς ἀνθρώπους, ἐξ ὧν φανερὸν ὅτι ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ φανερωθεὶς τοῖς ἀνοῖς (καθὼς φησὶν ὁ Δαβὶδ.) ἔδωκεν ἡμῖν Τετράμορφον τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ γὰρ τὰ Χερουβὶμ τετραπρόσωπα, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰκόνες τῆς πραγματείας τῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ γὰρ ὅμοιον Λέοντι, τὸ ἔμπρακτον καὶ Βασιλικὸν καὶ Ἡγεμονικὸν χαρακτηρίζει. τὸ δὲ ὅμοιον Μόσχῳ, τὴν Ἱερουργικὴν ἐμφαίνει. τὸ δὲ ἀνθρωποι εἰδὲς, τὴν σάρκωσιν διαγράφει. τὸ δὲ ὅμοιον Ἀετοῦ, τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνς ἐμφανίζει.

Τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Μάρτυρος καὶ Ὁμολογητοῦ, περὶ τῶν Τριάκοντα ἀργυρίων.

Ἰστέον ὅτιπερ λεπτὰ καλοῦνται τὰ Ἀσάρια ἤγουν τὰ νουμία, ἑξήκοντα δὲ Ἀσαρίων ὑπῆρχε τότε τὸ δηνάριον, ἑκατὸν δὲ δυναρίων ὑπῆρχεν ὁ Ἄργυρος, καὶ πέπρακται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς τριάκοντα Ἀργύρια, ἅτινα συνάγονται τρισχίλια δηνάρια. γενόμενα ἐν χρυσῷ, νομίσματα ἑκατὸν ὥστε γίνεσθαι τὰ ἑκατὸν νομίσματα Ἀργύρια Τριάκοντα.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιστεύειν.

Πιστεύειν, εἰς Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα Ὁμοούσιον, τρεῖς ὑποστάσεις. μίαν Θεότητα. ὁμολογεῖν δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἰδία καὶ δέχεσθαι τὰς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικὰς Ἑπτὰ Συνόδους, καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν, καὶ τοὺς ὅρους αὐτῶν ἐπὶ τούτοις.

Περὶ τοῦ τί κοινὸν τῆς Τριάδος, καὶ τί ἴδιον τῶν ὑποστάσεων τῆς Τριάδος.

Κοινὸν τῆς Τριάδος, ἡ Οὐσία ἡ Θεότης. ἡ Ἀγαθότης, ἡ Βασιλεία, ἡ Ἐξουσία. ἡ δυναστεία ἡ ποιητικὴ δύναμις, καὶ ἡ πρόνοια πάσης τῆς Κτίσεως, ἴδιον δὲ τῶν ὑποστάσεων Πατρὸς μὲν, τὸ εἶναι Πατέρα. οὐδὲ γὰρ Υἱὸς ὁ Πατὴρ. Υἱοῦ δὲ τὸ εἶναι Υἱὸν, οὐδὲ γὰρ Πατὴρ ὁ Υἱὸς. Πνεύματος Ἁγίου, αὐτὸ τὸ εἶναι Πνᾶ Ἅγιον, καὶ μήτε Πατέρα. μήτε Υἱὸν, ἴδια δὲ καὶ ταῦτα τοῦ Λόγου, τουτέστι, τὸ ἄνθρωπον γενέσθαι, τὸ παθεῖν σαρκὶ. τὸ ἀναστῆναι ἐκνεκρῶν, καὶ ἀνελθεῖν εἰς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, Ϛ μέλλειν ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἐν τῇ Δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐπὶ σιστολῇ τοῦ παντὸς, καὶ ἀνακαινισμῷ τῆς Κτίσεως καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ προσκυνεῖν τὸν Θεόν.

Ἐπειδὴ Πνᾶ ὁ Θεὸς, καθὼς ὁ Κς εἶπε, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν Πνι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν, οἱ γὰρ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ, οὕτω προσκυνοῦσι τὸν Θεὸν ἐν Πνι καὶ ἀληθείᾳ, ὁ γὰρ ἀόρατος λατρεύεται, τουτέστι διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν νοεροῦ πρὸς τὸ θεωρητικὸν ἀναγομένων ἡμῶν. καὶ οὕτως εἰς δύναμιν τῷ νοῒ ἑνουμένων Θεῷ, καὶ τὴν λατρείαν αὐτῷ προσφερόντων, καὶ ὡς πανταχοῦ ὄντι καὶ πᾶσι παρόντι, καὶ πᾶσιν ἐξίσου παρέχοντι, οὕτως ἡμῶν διακειμένων πρὸς αὐτὸν, καὶ πᾶν νόημα αἰχμαλωτίζοντες εἰς τὴν ὑπακοὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν μέριμναν πᾶσαν ἐπ' αὐτῷ τιθέντων ὅτι αὐτῷ μέλει ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἀληθινὴν προσκύνησιν ποιούμεθα.

Περὶ τοῦ τί ἐστι Πίστις.

Πίστις ἐστὶν, ἐλπιζομένων ὑπόστασις. πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων, ὃ γὰρ βλέπει τίς, τί καὶ ἐλπίζει εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα, πιστεῦσαι γὰρ πρῶτον δεῖ τὸν προσερχόμενον, ὅτι ἔστι Θεὸς, Ϛ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. ἥτις οὐ διὰ σχημάτων μόνον. ἀλλὰ καὶ διὰ πραγμάτων ἀληθείας καὶ τελείας πληροφορίας καὶ βεβαιότητος, καὶ δι' ἔργων δικαιοσύνης ἐνεργεῖται, πληροφορουμένου τοῦ Πιστοῦ, ὅτι καὶ τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, καὶ τὰ παρελθόντα καὶ τὰ μέλλοντα, καὶ τὰ ἐνεστῶτα, καὶ τὰ βάθη τῶν καρδιῶν ὁρᾷ ὁ Θεὸς, καὶ πάντα αὐτὸς κυβερνᾷ καὶ πράττει, καὶ προνοεῖται πάντων ὡς βούλεται, καὶ διοικεῖται πάντα ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Περὶ τοῦ τί ἐστι Χριστιανός.

Χριστιανὸς ἐστὶν, ὁ κατὰ Χν ζῶν, καὶ ζῶντα ἔχων αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ φυλάττων αὐτοῦ τὰς ἐντολὰς πάσας, καὶ ζῶν ὡς αὐτὸς διετάξατο, καὶ μιμητὴς αὐτοῦ εἰς δύναμιν γενόμενος, καὶ μηδέποτε τὸν νοῦν αὐτοῦ μεθιστᾶν ἐξ αὐτοῦ.

Χριστιανὸς ἐστὶν ὁ τὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως βεβαίως κατέχων, καὶ φύλαξ ὑπάρχων τῶν ἀληθινῶν Δογμάτων ἀκριβέστατος. ὁ βέβαια καὶ πιστὰ ἡγούμενος πάντα τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ προσταχθέντα, καὶ ποιῶν τὰ ὑποτεταγμένα ὑπ' αὐτοῦ, ὁ πάντοτε ἕτοιμος ὢν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος, καὶ ἔτι παντὶ καιρῷ ἄτρεπτος μένων καὶ μὴ σαλευόμενος ἐκ τῆς Πίστεως αὐτοῦ, μήτε ἐν τοῖς δυσχερέσι καὶ περιστατικοῖς πράγμασι, μήτε ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χυ αὐξήσει καὶ πλουσίᾳ διαίτῃ σκανδαλιζόμενος. μήτε ἐν τῷ διωγμῷ τῶν Πιστῶν καταπίπτων ἢ περιτρέπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀπ' αὐτοῦ, διότι κρίσεις τοῦ Κυρίου δικαία περὶ πάντων τούτων.

Τί ἐστὶν οὐσία καὶ τί σημαίνει τὸ ταύτης ὄνομα.

Οὐσία τὸ κοινὸν πρᾶγμα σημαίνει τὸ ταύτης ὄνομα. Οὐσία γὰρ καὶ Φύσις, ταυτὸν ἔστιν ἥτις οὖσα ἔστι πάντοτε οὗ ἔστιν οὐσία καὶ ὑπάρχουσα καὶ ἀμετάπτωτος μένουσα. τὸ γὰρ φύσει πεφυκὼς, οὐ μεθίσταται, οὔτε γὰρ μετατρέπτεται ἡ οὐσία ἀλλ' ἔστι καὶ μένει διὰ παντὸς ἔχουσα τὴν οἰκίαν δυνάμιν ἀμετάβλητον. ἐν τῷ καιρῷ γνωριζομένη καὶ ὁμοδυναμοῦσα κατὰ πάντα τῇ Φύσει.

Διατὶ λέγεται ὁ Θεὸς Θεός.

Θεὸς λέγεται, διὰ τὸ ἀφορᾶν αὐτὸν τὰ πάντα ὑφ' ἓν, θεορεῖν ὁμοῦ πάντων τὰς κινήσεις, καὶ ἐμβατεύειν εἰς πάντων καρδίας, ἑκάστου ἔννοιαν ἐπιστάμενος καὶ πρὸ τῆς πλάσεως πάντας γινώσκων, καὶ πάντας πρὸ τῆς πλάσεως θεωρῶν καὶ σείων τὰ πάντα S μεταφέρων καὶ σαλεύων τῇ ἀστέκτῳ δυνάμει, καὶ διήκων διὰ πάντων. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦτο Θεὸς, διὰ τὸ τεθεικέναι τὰ πάντα, θεᾶσθαι αὐτὰ, καὶ ἐπειδὴ λέγεται καὶ πῦρ καταναλίσκων ὁ Θεὸς διὰ τὸ τῇ ἐκπυρώσει τῆς Θεώσεως, τὰς πάντων ἐκθερμαίνειν καρδίας, ἐκκαίων αὐτὰς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πόθον καὶ ζήτησιν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας τιμωρίαν, ἢ καὶ τιμωριτικὴν αὐτοῦ δυνάμιν, καθὼς καὶ εἴρηται, ὅτι πῦρ ὁ Θεὸς καὶ πῦρ καταναλίσκων, τὴν μοχθηρὰν ἕξιν τῶν ἐναντίων.

Διατὶ λέγεται Κς ὁ Κς.

Κύριος λέγεται, ὅτι κυριεύει πάσης τῆς Γῆς, καὶ πάσης ἀναπνοῆς, ἤγουν πάσης τῆς Κτίσεως. οὗ ἡ κυρεία ἀπέραντος, καὶ διὰ τοῦτο Κύριος ὄνομα αὐτῷ. μόνος γὰρ αὐτὸς ἔστι φύσει Κς. μὴ ἔχων ἄνωθεν αὐτοῦ κυρείαν ἄλλην. πάντες γὰρ τὸ κράτει αὐτοῦ ὑποκείμεθα, καὶ αὐτῷ κάμπτει πᾶν γόνυ, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα αὐτοῦ ἐστὶν, τῇ Παντοκρατορικῇ αὐτοῦ δουλούμενα ἐξουσίᾳ.

Διατὶ λέγεται Δεσπότης ὁ Θεός.

Ὅτι Δεσπόζει ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ, τοῦ αἰῶνος, καὶ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων μόνος ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται ὡς Δεσπότης ἀΐδιος, καὶ πάντες τὸν δούλειον αὐχένα, τούτῳ ὑποκλίνομεν καὶ εὐχόμεθα, μηδέποτε ξενωθῆναι τῆς Δεσποτείας αὐτοῦ. Δεσπότης γὰρ Ἀγαθὸς. αὐτὸς ἐστὶν, καὶ Δεσπότης ἀληθὴς, μὴ λαβὼν ὑφ' ἑτέρου τὴν Δεσποτείαν. μήτε ἐπίκτητον ταύτην κεκτημένος. ἀλλὰ αἰώνιον, καὶ μὴ διαχεομένην ὑπότενος. ἀλλ' ἀτελεύτητον καὶ ἀπέραντον ὑπάρχουσαν.

Διατὶ λέγεται Φῶς, καὶ ὁδὸς καὶ ζωὴ, καὶ Θύρα ὁ Θεός.

Φῶς λέγεται, ὅτι ἡμᾶς τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους τῆς ἀγνωσίας, τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀγνώμονας, περιστράψας τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν πρῶτον καταυγάσας, ἐπέστρεψε πρὸς τὴν ἀληθινὴν γνῶσιν αὐτοῦ. ὁδὸς δὲ λέγεται, ὅτι ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ ὁδήγησεν ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς κρημνοῦ καὶ βαράθρου τῆς πλάνης λυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ στήσας ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, ἐχειραγώγησεν ἡμᾶς πρὸς τὴν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ κατανόησιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνς ἀληθεστάτην κατάληψιν. ζωὴ δὲ λέγεται, ὅτι νεκρωθέντας ἡμᾶς τῇ ἀγνωσίᾳ ζωὴν ἐποίησεν τῇ ἐπιγνώσει αὐτοῦ. ζωὴ γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς καὶ τὸ γινώσκειν, αὐτὸν, ὁ λόκληρος σρία. μηκέτι τὸν θάνατον τῆς ἀπιστείας ἐπισπωμένων ἡμῶν κατὰ τὸ αὐτοῦ εἰρημένον. ὅτι ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πάλιν, ὁ τοιοῦτος, κἂν ἀποθάνει ζήσεται Θύρα δὲ λέγεται, ὅτι ὁδηγήσας, καὶ ἐπιστρέψας καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγὼν, ἔσω τῆς Θεϊκῆς ἡμᾶς εἰσήγαγεν χαρᾶς τουτέστι τῆς ἀληθεστάτης φρουρᾶς καὶ ἀνεπιβουλοῦ ζωῆς. τῆς Πατρικῆς καὶ ἰδίας οἰκίας καὶ Μονῆς, ἔνθα πάντων εὐφραινομένων ἡ κατοικία. δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσερχόμενοι σωζόμεθα καὶ τὴν τελείαν γνῶσιν τῆς ὅλης Θεότητος λαμβάνομεν, καὶ ζωὴν εὑρίσκομεν αἰώνιον καὶ ἀτελεύτητον, κληρονομοῦντες τὴν ἡτοιμασμένην ὑπ' αὐτοῦ τοῖς ἀξίοις Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου. τῇ αὐτοῦ δυνάμει καὶ βοηθείᾳ, πρὸς τοῦτο ὁδηγούμενοι.

Ὁποῖον δεῖ ἔχειν ἡμᾶς τὸ φρόνημα περὶ Θεοῦ, καὶ ποίας τὰς περὶ αὐτὸν ὑπολήψεις.

Ὅτι ἀόρατος ὁ Θεὸς καὶ ἀσχημάτιστος ὅτι αἰώνιος καὶ ἀθάνατος. ὅτι ἀκατάληπτος καὶ ἀπερινόητος καὶ

ἀσω-

ἀσώματος. ὅτι ἀπαλοίωτος καὶ ἀνέκφραστος. ὅτι ἄχρονος, καὶ ἀπερίληπτος. ὅτι ποιητὴς ἁπάντων καὶ κυβερνήτης, καὶ μόνος ἄκτιστός τε καὶ ἄναρχος, καὶ πάντα αὐτὸς περιέχων, καὶ ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενος, καὶ πάντα πληρῶν, καὶ μηδὲν ἐλλειπόμενος. καὶ πλουτῶν πάντας καὶ τρέφων, καὶ μηδὲν ὑστερούμενος. ὅτι ἀνείδεος καὶ ἄποιος. ὅτι ἄποσος καὶ ἀμεγέθης ὅτι πανσθενὴς καὶ παντεπόπτης. ἐστὶ δὲ ταῦτα καὶ Πατὴρ, Ὁ Υἱὸς καὶ Πνᾶ Ἅγιον. μία Θεότης. μία κυριότης καὶ ἐξουσία μία σύμπνοια ἁγιότης καὶ δύναμις μία. χορηγὸς ἁγιότητος καὶ δυνάμεως.

Διατὶ λέγεται, Λόγος καὶ δύναμις. καὶ Σοφία, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Λόγος λέγεται, ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ οἰκείως καὶ συνημμένως ὡς πρὸς νοῦν Λόγος. μᾶλλον δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἀσυγκρίτῳ ἑνώσει ἐνυπάρχων αὐτῷ ἀδιαστάτως, ἀσυγχύτως καὶ ἀχωρίστως. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ ἀπαθὲς τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ. καθὼς καὶ ἐν ἡμῖν ὁ Λόγος ἀπαθῶς γεννᾶται. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ ἐξαγγελτικῶς, ἤγουν τὸ ἀναγγεῖλαι ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μεγάλην καὶ κορυφαίαν βουλὴν. καὶ διὰ τὴν ἄλλην δὲ ἅπασαν Διδασκαλίαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὅρος ἐστὶ τῆς τοῦ Πατρὸς γνώσεως, ἡ γνῶσις τοῦ Υἱοῦ, καθὼς καὶ εἴρηται ὅτι ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἤγουν νενοηκὼς, ἑώρακε τὴν Πρᾶ. τουτέστη νενόηκεν. ἡ γὰρ τοῦ Υἱοῦ γνῶσις γνῶσις ἐστὶ τοῦ Πατρὸς ἀπαράλλακτος. τοῦτο γὰρ ὁ Πατὴρ ὅπερ ὁ Υἱός. καὶ οἷον δ' ἂν ἀπώσεις Λόγον περὶ τῆς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ οὗτος ἀρκεῖσοι καὶ περὶ τῆς τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Πνεύματος καταληψεως. ὁ γὰρ αὐτὸς Λόγος ἐστὶ περὶ ἀμφοτέρων, ἄνευ τῆς ὀνομασθήσεις ἑκάστου τῶν ὑποστάσεων ἰδιότητος. δύναμις δὲ λέγεται, ὅτι πάντα συστησάμενος, τὴν τοῦ συνέχεσθαι αὐτοῖς ἐχορήγει δύναμιν καὶ λόγῳ κυβερνῶν καὶ διεξάγων. αὐτὰ, καὶ τοὺς Λόγους αὐτῶν ἐπιστάμενος, μόνος αὐτὸς, ὡς παραγωγεὺς αὐτῶν καὶ ποιητὴς. μέχρι τῆς ὁρισθείσης στάσεως αὐτῶν, συγκρατῶν αὐτὰ, οὐκεᾷ φέρεσθαι αὐτὰ ἄνευ τῆς αὐτοῦ νεύσεως, καὶ ὅτι τὸ κράτος κατέλυσε τοῦ θανάτου ὡς δυνατὸς, τὸν Ἰσχυρὸν δήσας καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσας. ὡς αὐτὸς ἔφησεν, Ὁ ἡμᾶς ἀφελόμενος ἐξ αὐτοῦ, τάξας ἐκεῖνον ἐγκατα παίζεσθαι ὑπὸ Χριστιανῶν, καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἐκδιώκεσθαι. καὶ τοῦτο γὰρ ἔργον τῆς αὐτοῦ Θεϊκῆς ὑπάρχει δυνάμεως. Σοφία δὲ λέγεται, ὡς ἐπιστήμη Θείων τε καὶ Οὐρανίων πραγμάτων. ὡς διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν, καὶ σοφίζων, καὶ ὁδηγῶν. ὡς κατασκευάζων βουλὴν, καὶ διαλύων στραγκαλιὰς, καὶ συνδέσμους, καὶ ἀναγγέλων βαθεῖα. ὡς πάσης φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης καὶ γνώσεως καὶ δυνάμεως, καὶ κυβερνήσεως καὶ ἀληθείας αἴτιος τὴν πρώτην καὶ μεγάλην Σοφίαν τὴν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σαφῶς ἀποκαλύψας καὶ διδάξας ἡμᾶς ὡς ἡμῖν μαθεῖν ὑπῆρξε δυνατὸν.

Διατὶ λέγεται χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρὸς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Πατρός.

Διὰ τὸ ἀπαράλλακτον τῆς πρὸς τὸν Πατέρα ὁμοιότητος ὑπάρχειν αὐτὴν, καὶ ἐν τῇ ὁμοίᾳ Θεότητι, καὶ τῇ ὑποστακτικῇ ἀχρόνῳ ἰδιότητι γνωρίζεσθαι ὡς κατὰ πάντα ὅμοιον τῷ Πατρὶ.

Διατὶ λέγεται ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς ὁ Υἱὸς, αὐτοῦ τοῦ Πατρός.

Ἀπαύγασμα λέγεται τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, ὡς ἐνυπάρχων ἀεὶ τῷ Πατρὶ, καθὼς καὶ ἐν τῷ φωτὶ τὸ ἀπαύγασμα. οὐδὲ γὰρ τοῦτο χωρὶς ἐκείνου ἢ ἐκείνου χωρὶς τούτου, καὶ ὡς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἀχρόνως γεννηθεὶς, καὶ ἀεὶ συνὼν αὐτῷ, δηλονότι ἐν ἰδίᾳ ὑποστάσει.

Κεφάλαια παραινετικὰ. διὰ γνωμολογίας.

Θεὸς φόβος, καὶ θεραπεία τεκόντων. καὶ τιμὴ πρεσβυτέρων, καὶ αἰδῶς ἡλίκων σοφρονούντων, ἀπερίτρεπτα τῆς ἀρετῆς θεμέλια καταβάλλεται.

Βίος ἄπαις, ἀμείνων κακόπαιδος. ὁ μὲν γὰρ ὀξὺ τὸ κέντρον διὰ παντὸς, καὶ ἀφόρητον τὰς ἀλγηδόνας ἐνίησιν. ὁ δὲ τὸ χρόνῳ συναπορρέον ἔχει τὸ λυπούμενον.

Γλῶσσα Σοφῶν, πολλὰς οἶδε πηγάζειν, οὐκ ἀχαρίστους ἡδονάς. τῶν δὲ ἀπαιδεύτων, ὕβρεως καὶ μάχης μᾶλλον ἐστὶν ὄργανον ἢ Φωνῆς.

Ἐμπεσὼν τίς ἰδοίοις κακοῖς. πρὸς τὴν τῶν ἀλλοτρίων ὀκνηρότερος γίγνεται πολυπραγμοσύνην.

Οὔτε Πατρὸς, οὔτε Προγόνων κατάλογος, φαύλους ἢ σπουδαίους ποιεῖν εἴωθε τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ τοὺς μὲν κοσμιότης ἤθους, καὶ ψυχῆς εὐγένεια. τοὺς δὲ τρόπων ἀνωμαλίᾳ, καὶ νόθου διανοίας σκεπτήματα.

Ἄνδρα Σοφὸν, εὑρεῖν μὲν οὐ ῥάδιον, εὑρόντας δὲ στέρξαι πάντας ἀδύνατον. τὸ γὰρ πλῆθος, τοῖς ὁμοίοις χαίρει μᾶλλον ἤπερ τοῖς ὑπερέχουσι. ἔλεγχον ἡγούμενοι τῆς οἰκείας ἀπαιδευσίας τὴν ἐκείνου Σοφίαν καὶ ἅμα ὁ φθόνος, ὀξὺς αὐτοῖς καὶ δεινὸς γίνεται στρατηγὸς, τοῦ κατ' αὐτοῦ μέσους.

Ἑνὸς ἀνδρὸς σοφοῦ συμβουλὴ, πολλῶν χρημάτων δυνατωτέρα, καὶ γνώμη μία κατὰ καιρὸν εἰσαγομένη πολλῶν ἀνδρείων πολλάκις ὤφθη ἐπικρατεστέρα.

Οἱ τοὺς ἀναξίους ἀναβιβάζοντες, εἰς τὰς μηδὲν αὐτοῖς προσηκούσας τιμὰς, οὐκ ἐκείνους μᾶλλον τιμῶ-

τιμῶσιν. ἀλλ' ἑαυτοὺς πρὸ τῶν ἄλλων ἀτιμάζουσιν, καὶ μὴν καὶ οἱ τοὺς ἀξίους τιμῆς κακίζοντες, ἑαυτῶν μὲν τὴν κρίσιν φαυλίζουσιν. τὸν δὲ δόξαν τῶν ἀτιμωθέντων, οὐκ ἤσχυναν. τιμᾷ γὰρ τοῖς οἰκίοις τρόποις καὶ τὴν εὐδοξίαν ὁ σπουδαῖος ὥσπερ τὸν τιμὴν ὁ ἀπαίδευτος, εἰς ἀτιμίαν καταστρέφει.

Τὸ τοῦ πλησίον παράπτωμα, τοῖς μὲν συνετοῖς ἀσφάλεια γίνεται, τοῦ μὴ τοῖς ὁμοίοις περὶ πεσεῖν. τοῖς δὲ ἀπαιδεύτοις, μίμημα καὶ παράδειγμα καὶ τῆς κακίας αὐτῶν ἔλεγχος.

Χαιρεκάκου καὶ μισανθρώπου γνώμη ἐστὶ τὸ ὀνειδίσαι συμφορὰν τοῦ πλησίον, ἀλγεινοτέραν γὰρ μᾶλλον τὴν τοῦ πάθους ὀδύνην. τὸ καλὸν δὲ, ἀσφαλίσασθαι μᾶλλον τὰ καθ' ἑαυτὸν ἑκαστὸν συναλγοῦντα ἀλλ' οὐκ ἐμβαίνοντα πειρασμοῖς, ταλαιπωρουμένῳ τῷ πλησίον.

Ἡπενεία Διδάσκαλος ἐστὶν ὡς ἐπὶ πολὺ Σωφροσύνης καὶ Ἐγκρατείας. ὥσπερ Ἀκρασίας καὶ Ἀκολασίας ὁ πλοῦτος.

Ἡπλησμονὴ τῶν σιτίων, τὰς νόσους, ἡ δὲ αὐτάρκεια τὴν ὑγείαν φιλεῖ ἀποτίκτειν, Ϛ γὰρ ἡ μὲν ἀναπλήρωσίς ἐστι τῆς χρείας ἡ δὲ βαρύνει καὶ πιέζει τὸ Σῶμα, τῇ παρὰ μέτρον προσθήκῃ.

Ἔστι καὶ ψεῦδος, ἀληθείας χάριν προβαλλόμενον, ὅταν μὴ βλάπτει τὸν λέγοντα τοῖς ἀκροαταῖς ὄφελος γίνεται.

Ἀγαθὴ φήμη Θησαυρῶν πολυταλάντων πλουσιωτέρα. τοὺς μὲν γὰρ καὶ Λῃστῶν ἂν διαρπάσωσι χεῖρας, καὶ φθόνου καὶ ὀργὴ Βασιλέως. τὴν δὲ, οὐκ ἔστιν ὅστις ἐπιχειρῶν συλῆσαι, μὴ οὐχὶ μᾶλλον ἐποίησε περιφανεστέραν.

Ἀθρόον τὸ δεινὸν προσπεσὼν, καὶ τῶν φρονημάτων τὰ γενναιότερα καταπλήττει τε καὶ συστέλλει χρόνῳ δὲ καὶ προσδοκία διαπραΰνεται, ὃν τρόπον εἴωθε καὶ τὰ συνήθη τῶν ἀσυνήθων κουφοτέραν τῶν ἀλγεινῶν τὴν συναίσθησιν φέρειν.

Ἄνδρα ὥσπερ ἡ ἀρχὴ, οὕτω καὶ τῷ ἄρχεσθαι δυκνύει δοκιμασία γὰρ ἐστὶν ἑκάτερον καὶ γνώμης καὶ ἠθῶν καὶ ἡ μὲν ἐν τῷ ἐξουσιάζειν. τὸ δὲ ἐν τῷ ἐξουσιάζεσθαι παρέχεται τὴν πέραν.

Ὥσπερ τὰ τῶν ἀρχομένων κατορθώματα τὴν τοῦ ἄρχος ἀπαγγέλλει πρόνοιαν, οὕτω καὶ τὰ ἁμαρτήματα εἰς τὸ ἐναντίον ὡς ἐπίπαν τὴν ἐκείνου γνώμην περιτρέπει, ῥαθυμίαν αὐτοῦ κατηγοροῦντα τῶν ἀρχομένων καὶ ἀμέλειαν.

Βίος ἄλυπος, ψυχῆς ὡς ἐπίπαν ναυάγιον ὥσπερ ὁλίαν ἐπώδυνος θανάτου προπύλαιον ὁ δὲ κατὰ φύσιν καὶ ἀνθρώπινος, νῦν μὲν ἀνίεται, νῦν δὲ ἐπιτείνεται χαρμοναῖς καὶ λύπαις παραμέρως ποικιλλόμενος. ἄνθρωπος τοίνην ὁ φρονῶν ἀνθρώπινα, οὔτε τῶν ἀλγεινῶν ἐπιζητήσει τὸ ἀδιάδοχον, οὔτε τὸ παντελῶς ἄλυπον εὑρεῖν ἐλπίσει. ἀμφότερα γὰρ ἀνθρωπίνης Φύσεως ὑπερόρια.

Τὸν Ἰωσὴφ, ὁ τῶν ἀδελφῶν φθόνος Αἰγύπτου κατέστησε Βασιλέα ἤδει γὰρ, καὶ τὸν φθόνον ὑπόθεσιν ποιεῖσθαι Φιλοσοφίας, ὥσπερ καὶ τὴν τοῦ Γυναίου ἀκολασίαν, Γυμνάσιον ἀρετῆς ἔδειξε καὶ σωφροσύνης. οὐκοῦν, αὐτὸ τὸ φθονεῖσθαι βλαβερὸν. ἀλλὰ μὴ σπουδάζειν, Φιλοσοφίας ποιεῖσθαι τὸν φθόνον ἀφορμὴν.

Οὐ χρὴ τὸν καλὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν τὰς τῶν φαύλων πράξεις ἐκτρέπεσθαι μόνον ἀλλὰ καὶ τὸν στολὴν, καὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ σχήματα ὁ δὲ μὴ τοῦτο ποιῶν, διὰ τῶν ἔξωθεν περιέργων σχημάτων, τὸν μηδὲν αὐτῷ προσήκουσαν φαύλην ὑπόληψιν εἰδολοποιεῖ.

Καὶ γέλως καὶ δάκρυον, καὶ σώματος κίνησις καὶ στάσις καὶ καθέδρα καὶ ὕπνος καὶ ἐγρηγόρσις. καὶ πρόγε τούτων χαρὰ καὶ λύπη. τῶν μὲν συνετῶν καὶ πεπαιδευμένων, ἐν τάξει καὶ κατὰ καιρὸν φιλοῦσι προϊέναι. τῶν δὲ ἀμαθῶν καὶ ἀσυνέτων, οὐ δὲ ταῦτα κατὰ τὸν ὀρθὸν προέρχεται Λόγον. διὸ χρὴ καὶ τῆς τούτων εὐταξίας καὶ εὐκοσμίας προνοεῖσθαι, Κήρυκες γὰρ εἰσὶν ἀψευδεῖς, καὶ ταῦτα τοῦ ἤθους καὶ τῆς κατὰ ψυχὴν διαθέσεως.

Μεγαλοψύχου μὲν καὶ Μεγαλόφρωνος ἀνδρὸς, οὐδὲ λόγοις ἐπεξελθεῖν, τὸν τῆς ὕβρεως ἄρξαντα, εἰ δὲ μὴ ἀλλάγε πολλῶμε τριωτέροις, ὁ δὲ καὶ πληγὰς ἐπιτιθεὶς δεύτερας οὗτος ἦρξεν ἀδικίας, καὶ τὰς πρώτας λοιδωρίας ἔδειξεν οὐ ψευδομένας.

Ὁ ἀλλοτρίαις Γυναιξὶν ἐμπαθῶς ἐνατενίζων. οὐ Κόρας ἀλλὰ πόρνας, τὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς Κόρας ἔχει.

Μὴ ἁμαρτεῖν μὲν ἀνθρώπῳ, ἀδύνατον, ἁμαρτεῖν δὲ οὐ χαλεπὸν, μὴ πόρρω συγνώμης, εἰ δὲ καὶ πρὸς τοῦτο τίς περιπέσῃ, ἀλλὰ μετανοίᾳ ζητεῖν τὴν διόρθωσιν. τὸ δὲ πρὸς μηδὲν ἕτερον ἀφορᾶν, οὐ κάνθρωπείας, ἀλλὰ δαιμονίας ἐστὶ Φύσεως ἴδιον.

Ὁ λέγων τὰ ἐσχρὰ, ἐγγύς ἐστιν ὑπονοεῖσθαι καὶ πράττειν αὐτά. οὐ δὲ γὰρ ἔστη κεμακρὰν ἡ Γλῶσσα τῶν χειρῶν ὁ γὰρ μὴ κρατῶν ῥημάτων αἰσχρῶν, πῶς ἂν κρατήσειε ἡδονῶν, καὶ μάλιστα τὰς αἰσθήσεις καταγοητεύειν δυναμένων.

Ἀκολασία Γλώσσης, ἔλεγχος μὲν ἔστι τῆς κατὰ διάνοιαν ἀκρασίας. αὐτόματος δὲ καὶ προάγγελος τῶν ὁμοίων ἐπιτηδευμάτων.

Οὐ τὸ ζηλοῦν κακίαν ἀλλὰ τὸ τοὺς ἐν αὐτῇ ζῶντας ἐπαινεῖν, φέρει τινὰ κόλασιν οὐ τὸν τυχοῦσαν ἡμῖν. τὰ δὲ ἀμφίβολα διακρίσεως, ἄμεινον δὲ μὴ δὲ τούτων τῆς συνηθείας ἀνέχεσθαι. ὁ δὸν γὰρ οὐκ ὀλιγάκις ταῦτα πρὸς τὰ χεῖρω πλατεῖαν ἀνέτεμον.

Ἠταπείνωσις, θέμεθλον ἐστὶ τῶν ἀρετῶν ὅσοι δὲ ταύτην κρηπίδα μὴ ὑπερεβάλλοντο, θάττον κατὰ

πίς

πίπτουσι, πονηροῦ Πνεύματος αὐτοῖς ἐπιπνεύσαντος.

Οὐχ ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον μετάθεσις αἰσχρὸν ἀλλ' ἡ ἐν τῷ χείρωνι διαμονὴ, αἰσχρὸν, καὶ ψυχῆς ἀθάνατος τιμωρία.

Φόβος μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ὁρμὰς συνάγει, θάρσος δὲ, διάχυσιν ἐπιφέρει, καὶ θυμῷ μὲν, ἀγριαίνει, ἐπιθυμίᾳ δὲ, θορυβεῖ, καὶ τήκη μὲν φθόνος, μετεωρίζει δὲ λογισμῶν κουφότης, πῶς οὖν χρὴ τῶν παθῶν τατοιαύτα πάσῃ μηχανῇ φεύγειν, ἵνα τὰ ἄλλα ἑάσῳ ἐν οἷς οὐκέστιν ὧ δ'. ἐπ' ὀλίγον ἠρεμεῖν, οὐ δὲ κατὰ φύσιν ἔχειν ἀναστρεφόμενον.

Ἀλοῦτος ἀφορῶν πρὸς αὐτάρκειαν, πλοῦσιον ἀληθῶς ἀποφαίνει τὸν ἔχοντα, ἂν δὲ προσθήκην ἐπὶ προσθήκῃ ζητῶν οὐ λήγῃ, ἐσχάτη, καὶ ἀκόρεστος πενία, παμπόλων γὰρ ἐνδεῆ ποιῇ τὸν φιλόπλουτον.

Ἑτέρων ἡγεῖσθαι, καὶ ἄρχειν, φέρει μὲν κέρδη μεγάλα, οὐ κελάττους δὲ, τὰς ζημίας, ψυχὴν γὰρ ὁσώσας, ὡς ὀκτίσας, ἀλλὰ καὶ ὁ σκανδαλίζων ἕνα τῶν μικρῶν, τοῦ δεθέντος ὀνικῶ μύλονι κατὰ τὸν τράχηλον, καὶ καταποντησθέντος, χαλεπωτέραν ὑφίσταται τὴν ποινὴν, ὁ δὲ καὶ προσαπωλέσας τὸν ὁδηγούμενον, τίνα διδοὺς τιμωρίαν, τὴν ἀξίαν ἀποτίσει διόπερ εὐλαβητέον λίαν, ἀναδέχεσθαι τὴν τῶν πλησίων προστασίαν.

Ἐνενόητέτις τὸ κακὸν, συνγκατέθετο τοῖς λογισμοῖς, προήγαγε διὰ χειλέων, κατεσύρη πρὸς τὴν πρᾶξιν, ταῦτα ἐστὶ τὰ τῆς ἀπολείας τέσσαρα Στοχεῖα.

Ἡ πρὸς τοὺς φαύλους βεβαιότης, τῆς ὅλης ἐστὶ τῶν ἠθῶν εὐσταθείας σημεῖον, δυὸ χρὴ πρότερον δοκιμάσαντα, οὕτω συνάπτειν εἰς φιλίαν, μετὰ γὰρ τὸ κτήσασθαι φίλον, ἀνάγκη φέρειν τὰ βάρη, ὅσα μὴ ψυψὴν καθέλκει, καὶ μὴ διΐστασθαι τῆς συναφείας, ἀγνοοῦμενος γὰρ τοῖς πολλοῖς ὁ τῆς διαστάσεως αἴτιος, κοινὴν κατηγορίαν ἀμφοῖν, πολλάκις δὲ καὶ τοῦ ἀναιτίου μᾶλλον ἢ τοῦ αἰτίου εἴωθε ποιεῖσθαι.

Δύο χείμαρροι τὸν ἀνθρώπινον περιρρέουσι βίον, ὁ μὲν διὰ τῶν δοκούντων ῥέων δεξιῶν, ὁ δὲ διὰ τῶν ἀριστερῶν, ὁ μὲν, λύπαι, φόβους, πενίαν, νόσον, ψόγους, καὶ τὰ ὅμοια συνεπαγόμενος. ὁ δὲ, πλοῦτον, ἡδονὰς, θάρσος, δόξαν, ὑγείαν, ἐπαίνους, καὶ τὰ παραπλήσια, ῥέουσι δὲ ὅμως ἑκάτερος, καὶ στάσιν οὐδέτερος αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχει, τί οὖν με δεῖ τοῖς παρερχομένοις, καὶ οὐ ἑστῶσι μέγα φρονεῖν, ἢ πρὸς ἀμηχανίας βυθὸν, ἐπειδ' ἂν ἐπιρρῇ τὰ ἐνάντια καθέλκειν ἑαυτὸν ἀλλὰ μὴ πρὸς μόνα βλέπειν τὰ [illegible]τα, τῶν δ' ἄλλων παρορᾶν τὸ ῥεῦμα, ὅποι καὶ βούλοιτο ῥέπεσθαι.

Ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ κακοῦ, ἐν πέντε τισὶν εἴωθε θεωρεῖσθαι, ἐν γλώττῃ, ἐν σκυθρωπότητι τοῦ προσώπου, ἐν τῇ ἀποστροφῇ τῆς ἐντυχείας, ἐν ζημίᾳ τῆς περιουσίας, ἐν τῇ τῶν χειρῶν βίᾳ, ἐπεὶ καὶ ὁ κατάρχων κακώσεως διὰ τῶν πέντε προσάγεται τούτων, ἢ γὰρ βλασφήμως εἶπεν, ἢ δέον χαριεντίσασθαι, σκυθρωπὸν ἤνεγκε βλέμμα, ἢ τῶν μηδὲν αὐτῷ προσηκόντων ἀντελάβετο, ἢ χεῖρας ὑβριζοῦσας ἐπανέτεινεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ῥεῦματα ταῦτα, διὰ τοσούτων ῥέουσιν ὀχετῶν, μία δὲ ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ θολερὰ πηγὴ, ταῦτα προφέρεται.

Ὅρκον, καὶ δοῦναι, καὶ λαβεῖν, τῶν ἠθῶν ἐστι μεγίστη κατηγορία, ὄρκησας τὸν φίλον, ἄπιστον εὐθὺς ἔδειξας τὸν παρασχόντα, ὡς τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐγγυήσασθαι τὴν πίστιν ἀδυνατούσης, ἀλλὰ σὺ ἑτέρῳ ὤμωσας, ἔδειξας, καὶ σαυτὸν χωρὶς ὅρκου πίστεως ἐνδεῆ, καὶ εἰς τὴν φαυλότητα, καὶ κακίαν, τὸ ἔργον ἀμφοτέροις περιεστάπη.

Τὸ ψεῦδος, νόσος ἐστὶ μᾶλλον τοῦ λέγοντος ἢ ἀπάτη τοῦ ἀκούοντος.

Ὅστις ὀρθῶς εἶδεν ἄρχειν ἑαυτοῦ, ἐπιτήδιος ἐστὶν οὗτος, καὶ ἑτέρων ἄρχειν, ὅστις δὲ ἀνδράποδον ἐστὶ παθῶν, πῶς ἂν ἄρχειν ἄξιος κριθείη, λαβὼν γὰρ τὴν ἀρχὴν, συνεχμαλώτους μᾶλλον ἢ ἀρχομένους τούτους ἀποδείξῃ.

Ἐμόλυνας τὴν γλῶτταν τὴν πλησίον λοιδορησάμενος, εὐλόγησον ἀπὸ καρδίας, ἵνα τοῖς ἔνδον, καὶ χείλησυνα ποκαθαράμενος, τὴν διαβολὴν ἀπαλήψῃς τῆς εὐφημίας τοῖς ῥήμασι.

Κακὸν ἡ ἁμαρτία, χεῖρον δὲ ἡ περὶ αὐτὴν ἀναισχυντία, τὴν θεραπείαν, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπελαύνει τῶν ἐλπίδων.

Ὥσπερ τῇ ἀρετῇ, πολέμιον ἡ κακία, οὕτω τοὺς σπουδαίους οἱ φαύλοι μισεῖν, καὶ ὠπεχθάνεσθαι ζητοῦσιν.

Συνεχῶς ἁμαρτάνων ἄνθρωπος, τὰς τῆς μετανοίας ὁδοὺς, μεγάλοις τείχεσιν ἑαυτῷ ἀποφράσσει.

Ἔνθα πλέον ἡ ἐπιβουλὴ, ἐκεῖ μᾶλλον ἡ χρεία τῆς φυλακῆς τὰ γὰρ ἐπιπλέον πολϊορκούμενα, πλείονος δεῖται, καὶ τῆς προνοίας.

Μαθεῖν μὲν ἐκτοῦ παθεῖν, καὶ τῶν πάντων ἐστὶν ἀμαθῶν, μαθεῖν δὲ καὶ χωρὶς τοῦ παθεῖν, τῶν φρονίμων.

Οὐ δεῖ τὰ κοινὰ πράττοντα, ἐν τῷ μηπάσιν ἀρέσκειν, ἀλλὰ τοὺς ἐπαινοῦντας τοῖς κακῶς λέγουσι ἐπαραβάλλοντα, ψυχαγωγεῖν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς προαιρέσεως, ἂν μάλιστα πρὸς τὸ καλὸν ἀφορᾷ διαμένειν, τῷ δὲ λίαν τὰς διαβολὰς, καὶ δυσαρε-

σαρεστήσεις εὐλαβουμένῳ ἢ φοβουμένῳ, κρεῖσσον ἡ πρὸς τὸ ἀπραγμονέστερον μεταβολὴ τῆς πολιτείας, καὶ ὁ ἰδιότης βίος.

Μύλαι μάλιστα εἰσὶ τῆς ψυχῆς, τὰ ὄμμωτα, καὶ αἱ ἀκοαὶ, ἂν ταύτας τίς ὀρθῶς, καὶ κατὰ καιρὸν ἀνοίγει, καὶ κλείειν μελετήσῃ, καὶ μάθῃ, οὔτε θεαμάτων ἀκολάστων, οὔτε παραπλησίων ἀκουσμάτων γοητεύματα, ἀλλ' οὐδὲ οἱ πικροὶ, καὶ ἀπαραίτητοι τῆς φύσεως λῃσταὶ, καὶ πολέμιοι, εὑρήσουσιν ἐκτοῦ εὐκόλου πάροδον ἐν τῇ ἡ ψυχῇ.

Ἀρχεὶ μὲν τοῦ Σώματος, ἡ ψυχὴ, Ὡς ἡνιοχεῖ κατὰ φύσιν καθάπερ ἡνίοχος τοὺς Ἵππους, καὶ ὁ Κυβερνήτης τὴν Ναῦν, καὶ ὁ Στρατηγὸς, τὸν Στρατὸν, ἂν δὲ εἰς τὸ ἐναντίον ἡ ταξις περιστραπῇ, καὶ φιλονεικήσῃ τὸ Σῶμα κατεπαναστῆναι τῆς ψυχῆς, καὶ φέρειν αὐτὴν πρὸς τὰ οἰκεῖα σκιρτήματα, εἰς τὴν ἴσην ἀπόλειαν καταλήγει εἰς ἣν καταστρέφουσι τὸν ἡνίοχον ἀποβαλόντες οἱ Ἵπποι, καὶ ἡ Ναῦς τὸν Κυβερνήτην, καὶ οἱ Στρατιῶται τὸν Στρατηγὸν, αὐτῶν στρατηγεῖν, καὶ κυβερνᾶν, καὶ ἡνιοχεῖν, ἐπιχειρήσαντες.

Φιλανθρωπον διδόναι μὲν, μὴ λαμβάνοντα, ἀνθρώπινον δὲ, ἀπολαμβάνοντα, μισανθρωπον δὲ, καὶ τόκους ἀπαιτεῖν.

Παροῖς τὰ δῶρα πλέον ἰσχύει τοῦ δικαίου, μεγάλην ἐν τούτοις ἔχει ἡ ἀδικία, καὶ ἡ πλεονεξία τὴν παρρησίαν.

Κρεῖσσον ἐστὶ βραδέως ὑποσχόμενος, ταχέως τὴν ἐπαγγελίαν πληρῶσαι, ἢ ταχὺ ἐπαγγειλάμενος, βραδὺν εἶναι.

Ἔστι φίλος κοινωνὸς Τραπέζης, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν καιρῷ θλεψῇς, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σοῦ.

Ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀγάπη, εἰς τρία μερίζεται πρόσωπα, ὅς μὲν, διὰ Θεὸν ἀγαπᾷ, ὃς δὲ χάριν λήψεως, δώρων, ἐπεὶ πλούσιος ἐστὶν ὃν ἀγαπᾷ. ὃς δὲ ἐμπαθῶς, καὶ ὃς μὲν εἰλικρινῶς δοξάζει ὃν ἀγαπᾷ ὃς δὲ διὰ πλεονεξίαν, ὃς δὲ χάριν ἡδονῆς.

Ἀγαθῷ, περὶ οὐδενὸς ἂν γένοιτο φθόνος ὅθεν εἰκότως οἶμαι τὸν ἀγαθὸν, ἀγαθῶν μόνον φίλον εἶναι, τὸν δὲ κακὸν, οὔτε τῶν ἀγαθῶν, οὔτε τῶν κακῶν.

Ἀτρὸς ἐπιτίμησις, ἡδὺ Φάρμακον, πλεῖον γὰρ ἔχει τὸ ὀφέλιμον τοῦ δάκνοντος.

Ὁ ἔντιμον ἐν γήρᾳ εἶναι, ἀπόδειξις τοῦ φιλόπονον πρὸ γήρως γεγονέναι, τὸ δὲ σπουδαῖον ἐν νεότητι, πιστευτέον ἐν γήρᾳ ἔντιμον ἔσεσθαι.

Οὐ πᾶσαι ἐπαινεται πτωχίαι, ἀλλ' αἱ ἐκ προαιρέσεως κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν σκοπὸν, κατορθωμέναι.

Πολλοὶ μὲν γὰρ πτωχοὶ τῇ περιουσίᾳ, πλεονεκτικώτατοι δὲ τῇ προαιρέσει τυγχάνουσιν, οὓς οὐχ ἡ ἔνδεια σώζει, ἀλλ' ἡ προαιρεσις κατακρίνει.

Ὥσπερ τοῖς μεθύουσιν ἀφορμὴ τοῦ πίνειν ἡ προσθήκη τοῦ οἴνου γίνεται, οὕτω καὶ οἱ νεόπλουτοι πολλὰ κτησάμενοι, πλειόνων ἐπιθυμοῦσι, τῷ ἀεὶ προστιθεμένῳ τὴν νόσον τρέφοντες, καὶ περιστρέπεται αὐτοῖς ἡ σπουδὴ πρὸς τὸ ἐναντίον, οὐ γὰρ εὐφραίνει τὰ παρόντα τοσαύτα ὄντα, ὅσον ὀδυνᾷ τὰ ἀλλότρια, μὴ αὐτῶν ὄντα.

Ἀνὴρ θυμώδης, οὐκ εὐσχήμων, φεύγε τοίνυν τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβὰς, ἀνάγκη γάρσε μαθεῖν, ὅτι τῶν ἐκείνου ὁδῶν, εἴπερ τί ὑβριστικὸν, ἐκίνησε, καὶ τὸν ἐν σοὶ Θυμὸν, ὥσπερ Κυνὸς ὑλακὴ προσκαλεῖται ἑτέρου Κυνὸς θόρυβον, καὶ τὸν ἐν σοὶ θυμὸν, τέως κοιμώμενον, καὶ ἐσυχάζοντα, ἡ ἐκείνου φωνὴ διήγειρε, καὶ γεγόνατε ἀλλήλοις ἀντιλακτοῦντες.

Μὴ ἀποδέχου ἐγκράτειαν διωκομένης πραότητος, ὅστις γὰρ βρωμάτων ἢ πομάτων ἀπέχεται, θυμὸν δὲ ἀλώγως κινεῖ, ἔοικεν οὕτως πον τοπορούσῃ Νηΐ, καὶ ἐχούσῃ Δαίμονα Κυβερνήτην.

Βασιλικῆς ψυχῆς ἀρετὴ, μεγαλοψυχία, καὶ φιλανθρωπία, καὶ δικαιοκρισία, καὶ ἐπιείκεια.

Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνης γαυριᾷ, οὔτε Ἀετὸς ἐπὶ καλιᾷ, ἀλλ' ἀμφότεροι ἐπὶ ταχύτητι, ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ πτερῶν, καὶ σὺ τοίνυν, μὴ ἐν Τραπέζῃ, καὶ περιβολαίοις, καὶ εὐποριᾷ μέγα φρονήσῃς, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι, καὶ εὐποιίᾳ.

Τὸν πολλὰ ὀμνύοντα, ὡς τὸν ἐπιορκοῦντα φεύγε καὶ γὰρ πολλοῖς ὅρκοις, πλεῖσται αἱ ἐπιορκίαι.

Τὰς τῶν ἀρχόντων εὐπραγίας μᾶλλον, ἢ τοὺς ἄρχοντας αὐτοὺς εἰώθασιν οἱ πλεῖστοι θεραπεύειν.

Πάντες οἱ καὶ προσηυνοῦντες, καὶ τῶν λεγομένων, Ὡς πραττομένων ἕκαστα ἐπαινοῦντες, ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι ταῦτα δρῶσι, τῆς ἀρχῆς ὄντες φίλοι, καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀποβλέποντες.

Ἡ πρὸς τοὺς φαύλους τῶν λόγων, συνήθεια, ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὰ πράγματα.

Ἀναιδὲς βλέμμα, καὶ μετέωρος αὐχὴν, καὶ συνεχὴς κίνησις ὀφρύων, καὶ βάδυσμα σεσοβημένον, καὶ τῷ ἐπὶ μηδενὶ τῶν φαύλων ἐρυθριᾶν, σημεῖα ψυχῆς ἐστιν αἰσχίστης, τοὺς ἀφανεῖς τύπους τῶν οἰκείων κακῶν ἐγγραφούσης τῷ φανερῷ σώματι.

Τὸ εἰς κακίαν οὐχ ἕτοιμον, οὐδὲ εἰς ὑπόνοιαν εὐχερὲς, καὶ βραδὺ πρὸς ὑπόνοιαν κακοῦ, τὸ πρὸς κακίαν δυσκίνητον.

Ῥάδιον ἑκάστῳ ἡ μὲν τὰ ἀλλότρια πολυπραγμονεῖν ἢ τὰ οἰκεῖα ἑαυτοῦ διασκέπτεσθαι, ἵνα οὖν μὴ τοῦτο πάσχωμεν, παῦσαι φησὶ τὰ τοῦ δεῖνος κακὰ περιεργαζόμενος, μὴ δίδου σχολὴν τῷ λογισμῷ τὸ ἀλλότριον ἐξετάζειν ἀρρώστημα, ἀλλὰ σαυτῷ πρόσεχε, τουτέστιν ἐπὶ τὴν οἰκεῖαν ἐρεύνειν ἀ-

σκ.

στρεφε τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς σου. οὐδαμόθεν γὰρ ἠμέληται τὰ ἡμέτερα, ἢ ἐκ τοῦ ἄλλους πολυπραγμονεῖν καὶ περιεργάζεσθαι. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπου τοὺς ἀλλοτρίους πολυπραγμονοῦντος βίους, τῆς οἰκείας ἐπιμεληθῆναί ποτε ζωῆς.

Ἀνθρωπαρέσκος ἐστὶν, ὁ πρὸς θέλημα ἀνοῦ τινὸς, ἢ ἀρέσκειαν αὐτοῦ ποιῶν τί. κἂν ἀτιμίαι, ἄξιον ᾖ τὸ γινόμενον.

Ὁ διαβάλλων τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀδελφικὰ κρέα ἔφαγεν. ὑπόληψιν τρώσας, καὶ μυρία ἕτερα ἐργασάμενος.

Ἡ μηδὲν ἔχεις ἐνεγκεῖν τῷ ἀσθενοῦντι διὰ πενίαν, σαυτὸν εἰσάγαγε, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ῥημάτων αὐτῷ παραμιθίαν προσήνεγκε.

Οὐδέχομαι πλουτεῖν. οὐδὲ γὰρ τούτου ἐρῷ. ἀλλάμοι εἴη ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακκόν.

Οἱ ὀφθαλμοίσου ὀρθὰ βλεπέτωσαν. καὶ τὰ βλεφαράσου νευέτω δίκαια.

Τὰ παρὰ τῶν φίλων λεγόμενα, κἂν ὕβρις ᾖ φορητὰ ἔστι φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ἐὰν ταπεινωθεῖς, ἔσται κατὰ σοῦ.

Πολυμαθία, λίαν μὲν ὠφελεῖ. λίαν δὲ καὶ βλάπτει, ὀφελεῖ μὲν, τὸν δεξιὸν ἄνδρα βλάπτει δὲ, τὸν ῥαδίως φωνοῦντα πᾶν ἔπος, Ὃ ἐν ἅπαντι Δήμῳ.

Τί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος, ἢ ἀσθενείας ὑπόδειγμα καιροῦ λάφυρον. Τύχης παίγνιον. μεταπτώσεως εἰκὼν. φθόνου καὶ συμφορᾶς πλάστιγξ πρὸς δὲ τούτοις, φλέγμα [illegible] χολή.

Ὁ τὴν δικαιοσύνην ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις ὠφέλιμος ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ. οὐ γὰρ πειράσεται ἑαυτὸν ἀδικεῖν οὐδὲ καθ' ἓν μέρος. ἀλλὰ δικαίως χρήσεται τοῖς τῆς Φύσεως αἰσθητηρίοις.

Τῶν Φαύλων ἔργων, Ὃ τοὺς λόγους παραιτητέον, καὶ ἃ οὐκ ἂν πράξαις πολλῶν παρόντων ταῦτα μὴ δὲ λέξῃς πολλῶν ἀκουόντων.

Φιλονεικία πᾶσα, ἀνόητος, τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερὸν θεωροῦσα, τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

Οὔτε Λόγος ἀγαθὸς, φαύλην πρᾶξιν ἀμαυροῖ. οὔτε πρᾶξιν ἀγαθὴν, Λόγου βλασφημία λυμαίνεται.

Οὐ τὸν βίον ἐκ τῆς Λόγου δεινότητος πιστεύομεν. ἀλλὰ τὸν Λόγον, ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον εὐταξίας.

Ἐγὼ οὐ τοὺς πλεῖστα ἔχοντας καὶ φυλάσσοντας πλεῖστα, εὐδαιμονεστάτους ἡγοῦμαι. ἀλλ' ὃς ἂν κτᾶσθαι δύνηται σὺν τῷ δικαίῳ, καὶ χρῆσθαι τούτοις σὺν τῷ καλῷ.

Ἡ τῶν Σωμάτων ἕξις ὑπὸ ἡσυχίας μὲν καὶ ἀργείας ἀπόλλυται, ὑπὸ γυμνασίων δὲ, καὶ κινήσεως, ἐπὶ τοπολὺ σώζεται, καὶ ἡ ἐν τῇ ψυχῇ ἕξις, ὑπὸ μαθήσεως μὲν καὶ μελέτης, κινήσεων ὄντων, σώζεται, καὶ γίνεται γελτίων. ὑπὸ δὲ ἡσυχίας καὶ ἀμελετησίας καὶ ἀμαθίας, οὐ τέτι μανθάνει. ἅτε ἂν μάθη, ἐπιλανθάνεται.

Ὁ πιστεύων τῷ Κυρίῳ, φοβεῖται τὴν κόλασιν. ὁ δὲ φοβούμενος τὴν κόλασιν, ἐγκρατεύεται ἀπὸ τῶν παθῶν. ὑπομένει τὰ θλιβερά. ὁ δὲ ὑπομένων τὰ θλιβερὰ, ἕξει τὴν εἰς Θεὸν ἀγάπην. ἡ δὲ εἰς Θεὸν ἐλπὶς, χωρίζει τὸν νοῦν ἀπὸ πάσης Γηΐνης προσπαθείας. ταύτης δὲ ὁ νοῦς χωρισθεὶς, ἕξει τὴν εἰς Θεόν.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ ΕΤΩΝ λέ.

Ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ᾳχπέ. ἕως τοῦ ᾳψιθ'.

ᾳχπέ. ζρυγ'. Ἰνδικτ ή. Ἡλίου κύκλ. κέ. Σελήνης κύκλ. ιά. Θεμελ. Σελήνης, δ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Χριστουγέννων ἡμέρᾳ, δ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι ξ'. Τὸ Τριώδιον ἄρχεται, Φευρουαρ. ή ἦχος πλ. α. Ἑωθινὸν, έ. Ἡ ἀποκρέα, Φευρουαρ. κβ'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῇ δ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. ιθ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, κή. Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίῳ, ζ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ, ιδ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἑμέραι, ιδ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ, β'.

ᾳχπϛ' ζρυδ'. Ἰνδικτ. θ'. Ἡλίου κύκλ. κϛ'. Σελήνης κύκλ. ιβ'. Θεμελ. Σελή ιέ.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρᾳ, ιέ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μέ Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Ἰαννουαρ. κδ'. ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν, ιά Ἡ ἀποκρέα, Φευρουαρ. ζ'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῇ ε. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος. Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλ. α.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλ. δ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, ιΓ'. Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐῳ, κγ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, λ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, κθ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

ᾳχπζ'. ζρυέ. Ἰνδικτ ί Ἡλίου κύκλ κζ'. Σελήνης κύκλ. ιγ' Θεμελ. Σελή. κϛ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. ϛ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, λζ Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Ἰαννουαρ. ιϛ'. ἦχος α. Ἑωθινὸν, ά Ἡ ἀποκρέα, Ἰαννουαρ. λ'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῇ Ἁγία καὶ μεγάλῃ Παρασκ. Νομικὸν Φασκα, Μαρτ κά.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κζ'

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, έ Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, ιέ. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, λζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ, δ'.

Βίσεκτος.

ᾳχπή ζρυϛ'. Ἰνδικτ. ιά. Ἡλίου κύκλ. κή. Σελή. κύκλ ιδ'. Θεμελ Σελήνης, ζ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ. Σαββ. Κρεοφαγία, ἡμέρ. νζ'. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φευρ. έ. ἦχ. πλ. ά. Ἑωθι. έ. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. ιθ'. Τοῦ Εὐαγγ. τῇ Κυριακ. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπρι. θ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ, ιέ.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, κδ' Τῆς Πεντηκ. Ἰουνίῳ, γ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ ί. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, ιή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ, ϛ'.

ᾳχπθ' ζρυζ'. Ἰνδικτ ιβ'. Ἡλίου κύκλ. ά. Σελή. κύκλ. ιέ. Θεμέλιον Σελήνης, ιή.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. β'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μά. Τριῴδ. ἄρχεται, Ἰαννουαρ. κ'. ἦχ. πλ. δ'. Ἑωθι ιά. Ἡ ἀποκρέα, Φευρου. γ'. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ ἁγίᾳ Ϛ μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρ κή.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίῳ, λά.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ. θ'. Τῆς Πεντη. Μαΐῳ, ιθ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, κϛ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρ. λγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.

ᾳχυ'. ζρυή. Ἰνδικτ. ιγ'. Ἡλίου κύκλ. β'. Σελήνης κύκλ. ιϛ'. Θεμελ Σελή. κθ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. γ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ξά. Τὸ Τριῴδ. ἄρχεται Φευρουαρ θ'. ἦχ. πλ. ά. Ἑωθι. έ. Ἡ ἀποκρέα Φευρ. κγ'. Τοῦ Εὐαγ. γελ τῇ γ' τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπριλ. ιζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, κθ'. Τῆς Πεντηκ. Ἰουνίῳ, ή. Τῶν ἁγίων Πάντων Ἰουνίῳ, ιέ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμερ. ιγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυριακῇ.

ᾳχυά. ζρυιθ'. Ἰνδικτ. ιδ'. Ἡλίου κύκλ. γ'. Σελή. κύκλ. ιζ'. Θεμελ Σελή. ί.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ δ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, νγ'. Τὸ Τριώδιον, ἄρχεται Φευρουαρ. ά. ἦχος ά. Ἑωθι. ά. Ἡ ἀποκρέα Φευρουαρ. ιέ. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ δ'. τῆς έ. Ἑβδομάδ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλίῳ έ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλίῳ. ιβ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, κά. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, λά. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ, ζ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέρ. κά. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ, β'.

Βίσεκτος.

ᾳχυβ'. ζσ'. Ἰνδικτ. ιέ. Ἡλίου κύκλ. δ'. Σελή. κύκλ. ιή. Θεμελ Σελήν. κά.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ, έ. Κρεοφαγία ἡμέρ λή. Τὸ Τριῴδιον, ἄρχεται Ἰαννουαρ. ιζ'. ἦχος πλ δ'. Ἑωθ. ιά. Ἡ ἀποκρέα, Ἰαννουαρ. λά. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ ἁγίᾳ ϛ μεγάλῃ Παρασκευῇ. Νομικὸν Φάσκα Μαρτίῳ, κδ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κζ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, έ. Τῆς Πεντη. Μαΐῳ, ιέ. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, κβ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. λζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ...

ϛχυϛ΄. ζ σ α΄. Ἰνδικτ. α΄. Ἡλίου κύκλ. ε΄. Σελή. κύκλ. ι θ΄. Θεμελ. Σελή. β΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ. ζ΄. Κρεοφαγία, ἡμέρ. ν ζ΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχετ. Φευρ. ε΄. ἦχος, πλ. α΄. Ἑωθ. ε΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. ι θ. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ ζ΄. τῆς δ΄. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλ. ι γ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. ι ϛ΄.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ, κ ε΄. Τῆς Πεντηκ. Ἰουν. δ΄. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουν. ι α. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέρ. ι ζ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. ε΄.

ϛχυδ΄. ζ σ β. Ἰνδικτ. β. Ἡλίου κύκλ. ϛ. Σελή. κύκλ. α. Θεμελ. Σελή. ι δ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρα Κυρια. Κρεοφαγία, ἡμέρ. μ θ. Τὸ Τριῴδ. ἄρχετ. Ἰανν. κ ή. ἦχ. α΄. Ἑωθ. α΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. ι α΄. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ Κυριακῇ τῆς ε΄. Ἑβδομάδος. Νομικὸν Φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. η.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ι ζ΄. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, κ ζ. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουν. γ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κ ε. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, ϛ.

ϛχυε΄. ζ σ γ. Ἰνδικτ. γ. Ἡλίου κύκλ. ζ. Σελή. κύκλ. β. Θεμελ. Σελή. κ ε.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ. β. Κρεοφαγία, ἡμέρ. λ δ. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Ἰανν. ι γ΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθ. ι α΄. Ἡ ἀποκρέα Ἰανν. κ ζ΄. Τοῦ Εὐαγγ. τῇ β΄. τῆς Διακαινησίμου. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίῳ, κ α΄.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κ δ΄.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ, β΄. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, ι β΄. Τῶν ἁγίων Πάντων Μαΐῳ ι θ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι, μ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέ ζ΄.

Βίσεκτος.

ϛχυϛ΄. ζ σ δ΄. Ἰνδικτ. δ΄. Ἡλίου κύκλ. ή. Σελή. κύκλ. γ΄. Θεμελ. Σελή. ϛ΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ. γ΄. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ν δ΄. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται. Φευρ. β΄. ἦχ. πλ. α΄. Ἑωθ. ε΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. ι γ΄. Τοῦ Εὐαγγελισ. τῇ δ΄. τῆς ε΄. Ἑβδομάδος. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. θ΄.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. ι β΄.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ, κ α΄. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ λ α΄. Τῶν ἁγίων Πάντων Ἰουν. ζ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, κ α΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, β΄.

ϛχυζ΄. ζ σ ε΄. Ἰνδικτ. ε΄. Ἡλίου κύκλ. θ΄. Σελή. κύκλ. δ΄. Θεμελ. Σελή. ι ζ΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. ε΄. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μ ε΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχεται Ἰανν. κ δ΄. ἦχ. α΄. [illegible] ἀποκρέα, Φευρουαρ. ζ΄. Τοῦ Εὐαγγελ. [illegible] βδομάδ. Νομικὸν Φάσκ. Μαρτ. λ΄.

[illegible]ιον Πάσχα Ἀπριλλ. δ΄.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ, ι γ΄. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, κ γ΄. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ λ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι, κ θ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, γ΄.

ϛχυη΄. ζ σ ϛ΄. Ἰνδικτ. ϛ΄. Ἡλίου κύκλ. ι΄. Σελή. κύκλ. ε΄. Θεμελ. Σελή. κ ή.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ. ϛ΄. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ξ ε΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχετ. Φευρ. ι γ΄. ἦχ. πλ. α΄. Ἑωθ. ε΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. κ ζ΄. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ ϛ΄. τῆς γ΄. Ἑβδομ. Νομικ. Φάσκα, Ἀπριλλ. ι ή.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. κ δ΄.

Τῆς Ἀναλή. Ἰουν. β΄. Τῆς Πεντηκ. Ἰουνί. ι θ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, θ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρ. δ΄.

ϛχυθ΄. ζ σ ζ΄. Ἰνδικτ. ζ΄. Ἡλίου κύκλ. ι α΄. Σελή. κύκλ. ϛ΄. Θεμελ. Σελή. θ΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. ζ΄. Κρεοφαγία, ἡμέρ. ν΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχεται, Ἰανν. κ θ΄. ἦχ. πλ. δ΄. Ἑωθ. ι α΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. ι β΄. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ ζ΄. τῆς ε΄. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπριλλ. ϛ΄.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. θ΄.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ι ή. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, κ ή. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουν. δ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρ. κ δ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρ. ε΄.

Βίσεκτος.

ϛψ΄. ζ σ ή. Ἰνδικτ. ή. Ἡλίου κύκλ. ι β΄. Σελή. κύκλ. ζ΄. Θεμελ. Σελή. κ΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. Κυρια. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μ β΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχεται, Ἰανν. κ α΄. ἦχ α΄. Ἑωθ. α΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. δ΄. Τοῦ Εὐαγγ. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β΄. Νομικ. Φάσκ. Μαρτ. κ ζ΄.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, λ α΄.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ θ΄. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ ι θ΄. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, κ ϛ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι, λ γ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. ζ΄.

ϛψα΄. ζ σ θ΄. Ἰνδικτ θ΄. Ἡλίου κύκλ. ι γ΄. Σελή. κύκλ. ή. Θεμελ. Σελή. α΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. γ΄. Κρεοφαγία, μέραι, ξ α΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχετ. Φευρ. θ΄. ἦχ. πλ. α΄. Ἑωθ. ε΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. κ γ΄. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ γ΄. τῆς δ΄. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλ. ι ε΄.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ, κ.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, κ θ΄. Τῆς Πεντηκ. Ἰουνίῳ, ή. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέρ. ι γ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, Κυριακῇ.

ϛψβ΄. ζ σ ι΄. Ἰνδικτ. ι΄. Ἡλίου κύκλ. ι δ. Σελή. κύκλ. θ. Θεμελ. Σελή. ι β΄.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. δ. Κρεοφαγία, ἡμέρ. ν ϛ΄. Τὸ Τριῴδ. ἄρχετ, Ἰανν. κ ε΄. ἦχος πλ δ. Ἑωθ. ι α΄. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. η. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ δ. τῶν Βαΐων. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. β΄.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλίου, ε'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, ιδ'. Τῆς Πεντηκοστῆς Μαΐῳ, κδ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, λά. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, κή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

ϡγ'. ζσις ά. Ἰνδικτ. ιά. Ἡλίου κύκλ. ιέ. Σελήν. κύκλ. ί. Θεμελ. Σελλωίνης, κγ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα, έ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, λή. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Ἰανναρείῳ, ιζ'. ἦχος ά. Εὐωδινὸν, ά. Ἡ ἀποκρέα, Ἰανν. λά. Τῷ Εὐαγγελισμῷ, τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ. Νομικὸν Φάσκα Μαρ. κδ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κή.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, ς'. Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐῳ, ις'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, κγ'. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, λς'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, γ'.

Βισεκτος.

ϡδ'. ζσιβ'. Ἰνδικτ. ιβ'. Ἡλίου κύκλ ις'. Σελήν. κύκλ. ιά. Θεμέλ. Σελήν δ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ ς'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, νή. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Φευρουαρ. ς'. ἦχος πλ.ά. Εὐωδι. ά. Ἡ ἀποκρέα, Φευρουαρ. κ'. Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ ζ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος. Νομικ. Φάσκα, Ἀπριλλ. ιβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλ. ις'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, κέ. Τῆς Πεντηκ. Ἰουν. δ'. Τῶν ἁγίων Πάντων Ἰουνίῳ, ιά. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμερ. ιζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, έ.

ϡε'. ζσιγ'. Ἰνδικτ. ιγ'. Ἡλίου κύκλ. ιζ'. Σελήν. κύκλ. ιβ'. Θεμελ Σελήν. ιέ.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Κυριακῇ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μϑ'. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Ἰαννουαρείῳ, κή. ἦχος ά. Εὐωδινὸν, ά. Ἡ ἀποκρέα, Φευρουαρίῳ, ιά. Τῷ Εὐαγγελισμῷ, τῇ Κυριακῇ τῆς έ. Ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, Ἀπριλλ. ά.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ ή

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, ιζ'. Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐῳ, κζ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ, γ'. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, κέ. Καὶ ἡμνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, ς'.

ϡς ζσιδ'. Ἰνδικτ. ιέ. Ἡλίου κύκλ. ιή. Σελήνης κύκλ. ιγ'. Θεμελ. Σελήν. κς'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα, β'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, λδ'. Τὸ Τριῴδιον, ἄρχεται Ἰαννουαείῳ, ιγ'. ἦχος πλ.δ'. Εὐωδινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα, Ἰαννουαείῳ, κζ'. Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ β'. τῆς Διακαινησίμου. Νομικὸν Φάσκα Μαρτίῳ, κά.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Μαρτ. κδ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, β'. Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐῳ, ιβ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, ιϑ'. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, μ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, ζ'.

ϡζ ζσιέ. Ἰνδικτ. ιέ. Ἡλίου κύκλ. ιϑ'. Σελήν. κύκλ. ιδ'. Θεμέλιον Σελήνης, ζ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρα, γ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ν δ'. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Φευρουαρίῳ, β'. ἦχος πλ.ά. Εὐωδινὸν, έ. Ἡ ἀποκρέα, Φευρουαείῳ. ις'. Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ γ'. τῆς έ. Ἑβδομάδος. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλ. ϑ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. ιγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ, κβ'. Τῆς Γενηκοστῆς, Ἰουνίῳ, ά. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ, ή. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, κ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, Κυριακῇ.

Βισεκτος.

ϡή. ζσις'. Ἰνδικτ. ά. Ἡλίου κύκλ. κ'. Σελήν. κύκλ ιέ. Θεμελ Σελλωίνης, ιή.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα, δ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μ ς'. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Ἰαννουαείῳ, κέ. ἦχος ά. Εὐωδινὸν, ά. Ἡ ἀποκρέα Φευρουαείῳ, ή. Τοῦ Εὐαγγελισμῷ τῇ έ. τῶν Βαΐων. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίῳ, κϑ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλ. δ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ. ιγ'. Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐῳ, κγ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, λ'. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι, κϑ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, γ.

ϡϑ ζσιζ'. Ἰνδικτ. β'. Ἡλίου κύκλ. κά. Σελήν. κύκλ. ις'. Θεμελ. Σελήν κϑ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα, ς'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ξέ. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται, Φευρουαείῳ, ιγ'. ἦχος πλ.ά. Εὐωδινὸν, έ. Ἡ ἀποκρέα Φευρουαείῳ, κζ. Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ ς'. τῆς γ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλ. ιζ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ κδ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Ἰουνίῳ, β'. Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίῳ, ιβ. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ, ιϑ'. Ἡ νησεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, ϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, δ'.

ϡι ζσιή. Ἰνδικτ. γ'. Ἡλίου κύκλ. κβ'. Σελήν. κύκλ. ιζ. Θεμελ Σελήν. ι.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρα Σαββάτῳ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ν'. Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Ἰαννουαείῳ, κϑ'. ἦχος πλ.δ'. Εὐωδινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα, Φευρουαείῳ, ιβ' Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῷ Σαββάτῳ, τῆς ε. Ἑβδομάδος. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλίου, έ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. ϑ'.

τκδ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ιή. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, κη. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰων. δ. Ἡ νηστεία τῆς ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κδ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, ε.

αψιά ζ σ ιθ'. Ἰνδικτ. δ'. Ἡλίου κύκλ. κγ'. Σελήν. κύκλ. ιή. Θεμελ. Σελή. κά.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων ἡμέρ. Κυριακῆ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μβ'. Τὸ Τειῶδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κά. ἦχ. ά. Εὐωδ. ά. Ἡ ἀποκρέα, Φθορ. δ'. Τῷ Εὐαγγ. τῇ Κυριακῇ τῆς Βαΐων. Νομικ. Φάσκ. Μαρτ. κε.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλίου, ά.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ί. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, κ' Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ κζ'. Ἡ νηστεία τῆς ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡμέ. ς'.

Βισέκτος.

αψιβ. ζ σ κ'. Ἰνδικτ. έ. Ἡλίου κύκλ. κδ'. Σελήν. κύκλ. ιθ'. Θεμελ. Σελή. β'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χειμαγέννων ἡμέρ β'. Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξβ'. Τὸ Τειῶδ. ἄρχεται Φθορ. β'. ἦχ. πλ. ά. Εὐωδ. έ. Ἡ ἀποκρέα, Φθορ. κδ'. Τῷ Εὐαγγελ. τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπριλλ. ιγ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. κ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, κθ'. Τῆς Πεντηκ. Ἰων ή. Τῶν ἁγίων Πάντων Ἰων. ιέ. Ἡ νηστεία τῆς ἁγίων Ἀποστόλ ἡμέρ. ιγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ Κυριακῇ.

αψιγ' ζ σ κ ά. Ἰνδικτ. ς'. Ἡλίου κύκλ. κέ. Σελήν. κύκλ. ά. Θεμελ. Σελή. ιδ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων, ἡμέρ. δ'. Κρεοφαγία, ἡμέρ μς'. Τὸ Τειῶδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κέ. ἦχ. πλ. δ'. Εὐωδ. ιά. Ἡ ἀποκρέα, Φθορ. ή. Τῷ Εὐαγγελ. τῇ δ' τῆς Βαΐων. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπριλλ. β'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλ. έ.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ιδ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κδ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, λα. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέρ κή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

αψιδ ζ σ κ β' Ἰνδικτ. ζ'. Ἡλίου κύκλ. ιέ. Σελήν. κυκλ. β'. Θεμέλ. Σελή. κέ.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων, ἡμέρα έ. Κρεοφαγία, ἡμέρ. λή. Τὸ Τειῶδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. ιζ'. ἦχ. ά. Εὐωδ. ά. Ἡ ἀποκρέα Ἰαννουαρ. λά. Τῷ Εὐαγγελ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, έ. Νομικὸν Φάσκα Μαρτ. κβ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου, κή.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ς'. Τῆς Πεντηκ Μαΐῳ, ιέ. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ κγ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λς'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρ. Γ'.

αψιε ζ σ κ γ. Ἰνδικτ. ή. Ἡλίου κύκλ κζ Σελή. κύκλ. γ. Θεμελ. Σελή. ς.

Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων ἡμέρ. ς'. Κρεοφαγία, ἡμέ νή. Τὸ Τειῶδ. ἄρχετ. Φευρ. ς'. ἦχος, πλ. ά. Εὐωδ. έ. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. κ. Τῷ Εὐαγγελ. τῇ ς'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλ. ι.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. ιζ'.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ, κς'. Τῆς Πεντηκ. Ἰων. έ. Τῶν ἁγίων Πάντων Ἰων. ιβ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι, ιε'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ δ'.

Βισέκτος.

αψις'. ζ σ κ δ. Ἰνδικτ. θ. Ἡλίου κύκλ. κή. Σελήν. κύκλ. δ'. Θεμελ. Σελή. ιζ.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων ἡμέρ. ζ. Κρεοφαγία, ἡμέρ. μβ'. Τὸ Τειῶδιον ἄρχεται Ἰαννουαρ. κά. ἦχος πλ. δ'. Εὐωθ. ιά. Ἡ ἀποκρέα Φευρ. δ'. Τῷ Εὐαγγ. τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Νομικὸν Φάσκ. Μαρτ. κθ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλία.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ ί. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ, κζ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Αποστόλων ἡμέραι, λβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ.

αψιζ'. ζ σ κ έ. Ἰνδικτ. ί. Ἡλίου κύκλ. ά. Σελήν. κυκλ. έ. Θεμελ Σελή. κή.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων, ἡμέρ β'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ξβ'. Τὸ Τειῶδ. ἄρχετ. Φευρ. ί. ἦχ. πλ. ά. Εὐωθ. έ. Ἡ ἀποκρέα, Φευρ. κδ'. Τῷ Εὐαγγελ. τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπριλλ. ιή.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ. κά.

Τῆς Ἀναλή. Μαΐῳ λ'. Τῆς Πεντηκ. Ἰωνίῳ, θ'. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰων. ιέ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι, ιβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡμέρ. ζ'.

αψιή. ζ σ κ ς'. Ἰνδικτ. ιά. Ἡλίου κύκλ. β'. Σελήν κύκλ. ς'. Θεμελ Σελή. θ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων, ἡμέρ. γ'. Κρεοφαγία, ἡμέραι, νδ'. Τὸ Τειῶδ. ἄρχεται, Φθορ. β'. ἦχ. ά. Εὐωθ. ά. Ἡ ἀποκρέα, Φθορ. ιέ. Τῷ Εὐαγγελ. τῇ γ. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκ. Ἀπριλλ. ζ'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλ ιγ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, κβ'. Τῆς Πεντηκ. Ἰωνίῳ, ά. Τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰων. ή. Ἡ νηστεία τῆς ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. κ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυρια.

αψιθ. ζ σ κ ζ'. Ἰνδικτ. ιβ'. Ἡλίου κύκλ. γ'. Σελήν. κύκλ. ζ'. Θεμελ. Σελή. κ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χειμαγέννων, ἡμέρ. δ. Κρεοφαγία, ἡμέρ. λθ'. Τὸ Τειῶδ. ἄρχε), Ἰαννουαρ. ιή. ἦχος πλ. δ. Εὐωθ. ιά. Ἡ ἀποκρέα, Φθορ. α. Τῷ Εὐαγγελ. τῇ μεγάλῃ Τεπάρτῃ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κ ς'.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου, κθ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ, ζ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ, ιζ'. Τῶν ἁγίων Πάντων Μαΐῳ κδ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Αποστόλων, ἡμέρ. λέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς, ἡμέρα, β'.

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐν σάρκι Οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾳχπέ.